

प्रवेश सं०

विषयः

धर्म शास्त्रार्थ

क्रम सं०

नाम स्मृति कौस्तुभः

(संस्कार दीधितिः)

ग्रन्थकार आनन्ददेवः

पत्र सं० १-२४४, पञ्चपलाणि

श्लोक सं०

अनुक्रमणीसभाः

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३५

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

१३

आकारः १३. x ५.७.

लिपिः दे. ना.

सं. १२३०

आधारः

आ.

वि० विवरणम्

पृ. -

आ. ५०४ ६४२५

पी० एस० यू० पा० --- ७७ एस० सी० ई० --- १६५१ --- ४० ०००

13710

अलं जीवद्वैतकृता शौच दीधिति रश्मि

॥अथसंस्कारकौस्तुभसूचीपत्राणिलिख्यते॥

- १ आयमासत्रयेगर्भस्त्रा ५ अतिक्रान्तशैवे १० जलप्रवेशविशेष १४ अ० वस्त्रफलं १६ रजस्वत्योः परस्पर
ववालछेदा ५ देशान्तरलक्षणं ११ द्वादशवर्षप्रतीक्षा १४ अथस्थानफलं १६ संसर्गप्रायश्चित्तनि
२ प्रथममरिनेअदिका ६ सपत्नमातृवियया ११ मासादिज्ञाना १४ प्र० शिष्टाचारः १६ शुनीजंवृष्टेप्रा
३ पुरुषवालमरणे ६ यथाशौचसंपात ११ मृतपुनःअयाति १४ सर्वर्तुसाधारणनि १६ दुष्टरजोदर्शनिशा
४ कन्यावालमरणे ६ मानुरन्वासेहणे ११ घटस्फोटविधि १५ नेमित्तिकस्नानिविधि १६ सप्तमृतिकादात्रि
५ वितृष्टहप्रसन्नमरणे ६ आतुःपक्षणीमध्ये ११ राहमध्येदर्शपातः १६ कालान्तरेपुनःरजोदर्श ओष०
६ पक्षिणीपदार्थमरणे ६ पितुरेकादशहृक्का १२ रजोदर्शनेतस्त्वारु नएकादशदिनोत्तरं २५ शौनकोक्तरजोदर्श
७ प्रतिलोमानं ७ शोचापवादः ७ पणिर्णयं द्वादशअष्टादशदिनो २६ मदनरत्नोक्तारजोदर्श
८ दूतकानां ८ आशौचसंध्या १३ प्र० तिथिफलं १६ रजस्वत्याशुद्वप्रवेश शनिशातिः
९ शौचान्नभक्षणे ८ द्व्येष्टाशौचाभावः १३ पूर्वार्द्धिफलं १६ स्नानोत्तरं परपुरुष २६ बौधायनोक्तरजो
१० दासाशौचं ९ दुर्मरणे १३ वारनक्षत्रयैस्तान् स्पृश्येप्रायश्चित्तं दर्शनिशान्ति
११ रात्रौजननमरणंस्मृति ९ सर्वहेतेविशेष १४ लग्नसंस्मृग्रहफलं १६ चरितायाः शुद्धिप्रवे २६ एतत्संस्तुतं

काविव्या

७ अंतवृत्तादिआरंभे १३ प्रथमरजोदर्शनेमास

अनु.
१

१० अथागर्भाधानं	४५ जातगर्भाधनोऽयं ५३ पंचगव्यभूषणं	६३ आशौचनिर्णयः	७१ ज्ञानकर्मप्रयोगः
२० पुनसंपानं पुनस्तस्मिन् ४७ गर्भाणिपतिधर्मा	५४ विरेखस्तोत्रं	६४ गर्भाण्यागर्भश्रावणं	७२ जन्मदेवताश्रयः
३० पंचपलवस्त्रं ४८ नारायणवलिः	५५ दत्तगोत्रायायाविः	६५ विधिहरिवंशः	७३ जननाशौचं हरितं
४० शोभकोक्तस्मिता ४९ नागवलिः	५६ बहुरचपुत्रप्रतिग	६६ पुत्रकामेशि	निर्णमरणशौचं
५० कर्मदेवता ५० बंध्यात्वहरश्चूर्ण	हसमयः	६७ पुत्रवनकाला	७३ जननशान्तिगोप्रस
६० अथरुद्रिआदं धेनुशानं	६० यत्तुर्वेदीनां पुत्रप्र	६६ श्रीमंतो नयनकाला	७६ रुद्रजन्मन १४ शान्ति
७० जिवत्पित्रकस्यनाश्रयः	तिग्रहविधिः	६९ श्रीमंतभोजनं प्रायश्चि	१४ चतुरदश
८० प्रवासेपितानुनसंस्तु ५१ रुद्रादिलक्षणमुक्तं	६१ वदूरचशेनकोक्तं	६९ सुतकाग्रह	७७ शनिवातिकुट्टशानं
९० पित्रकस्तत्त्वादिभ्यः प्रनापसंचादयणं	प्रयोगः	७० विधिर्यवनस्तं	७९ दूरशान्ति
५२ रुद्रिआदेवैश्वदेवनिर्णः ५१ रुद्रादिप्रत्याघ्राय	६२ दत्तकस्यविवाहदि	७० पुत्रजन्मकाले रुतव्यं	८१ मुलशान्ति
५३ मातृकाश्रयननादिश्रा ५२ प्रायश्चित्ताधिकारः	गोत्रनिर्णयसाधिका	७१ ज्ञानकर्मजननकार्यं	८२ आश्लेषाशान्तिः
५३ गर्भाधानेअन्वापानं ५३ स्नानविधिर्दृशना	निर्णयः	७१ ज्ञानकर्मनंतरं कार्यं	९० ज्येष्ठाशान्ति

श्री.
३

९३ विधिपानवैधितिसंज्ञा	शेनप्रविशेन संज्ञे	तिः १२ कं १३ उक्तापानः	१० दुनारोहणं स्थिरनः	१० अथ कर्णवेद
निशाति ११ प्रमेकं	भोगाप्ररोहेनवाः	काकसर्पसंगमः	क्षेत्राणि १२ दारुणः	१२ रक्षाविधि
व्रगतं रुतिनज्ञानं	स्मिकं मधुजोत्वा १४ त्रिकप्रसवशान्ति	१४ दत्तजननशान्ति	१४ स्त्रिप्रसाधारणः	१४ स्मृत्युत्तनादोरक्षा
९७ गृहणेजन्मशान्ति	स्ववेदुरकुंभे प्रत्य १५ दत्तजननशान्ति	१५ लनेवासनशयन १६ दृष्टाष्टमेमासि	१५ गणिः	विधि
९८ पक्षत्रयशान्ति	पानभंगेग्रह १६ दृष्टाष्टमेमासि	१६ पानभंगेग्रह १६ दृष्टाष्टमेमासि	१६ मृदुचराणि	१६ अथ दिनमरुस्य
९९ निष्पादिगंडांतशान्ति	पानभंगेग्रह १६ दृष्टाष्टमेमासि	१६ प्रसवशान्तिः	१६ पुत्रजन्म	१६ रुद्रायनकटिस्त्र
१०० दिनक्षयाय शान्ति	स्वपसर्पणे १६ सुखप्रशवे उपाया	१६ सुखप्रशवे उपाया	१६ निपुलभक्षण	१६ निषिद्ध
१०१ दृग्धयोग	जविनाशे १७ मंत्रोउपाय	१७ मंत्रोउपाय	१७ स्त्रियां अवलोकन	१७ तत्रमातरिर्गर्भि
१०२ दिव्यनाडीजननशान्ति	कुउत्पादे १७ नामकरणं	१७ नामकरणं	१७ निष्कर्षण	१७ ज्योतिर्निर्णय
१०३ यमलशान्ति	वप्रायश्चित्तविक्र ११ गर्भाधानादि १३ शास्त्रं	१३ उपवेशन	१३ अनेन प्रायश्च	१३ तत्रमातरिर्गर्भ
१०४ ग्रहोत्पादशान्ति	तिप्रसवयमलोत्त	१४ रत्नोत्पादति १४ मर्हत्तु	१४ अनेन प्रायश्च	१४ नाया निर्णय

अनु
२

१०१ सुनके प्राप्ते विशेषा	१०० गो-गकालाः	१०२ उपनित माह	१०३ बृहस्पति शा-क्षना	१०४ नादिश्रद्धोत्तर मउये
१०२ चोलकर्मप्रयोग	१०० उपनयने अयनादि	१०३ उप वितकंगेत्तार	१०४ अथ उपनयने काले	१०५ दासनपरिर्यंतनिये
१०३ अक्षरस्विकारा	निर्णय	१०३ मेरुबला माहलं उमाह	१०५ उपनयन प्रयोग	१०६ धपदार्था
१०४ अनुपनित धर्मा	१०० वर्ण विशेषेण कतु	१०३ ग्राहति हो मपूर्व	१०६ उपनयनो उत्तरं अ	१०७ विकलांग वियये
१०५ बालपितृधर्मा	विशेषाः	१०३ आवमन प्रकार	उप्रवचना तृप्तं अ	१०८ पुनरूप नमनं
१०६ उपनयनाधिकारणा	१०० नजन्म मास निये	१०३ जवक्षारणे विधि	तेन स्पृशंति	१०९ आचारार्थोत्त
१०७ स्नानयलक्षण अंरूप	निर्णय	१०३ उप-पदार्थेषु विशेषा	१०६ नष्टस्योपनयनाप्रे	१०९ प्रायश्चित्तार्थोत्त
१०८ उपनेत्रोपकारि प्राय	१०० उप-बृहस्पति तिल	१०३ सर्वोद्यधिवस्त	१०६ अनुप्रवचनिय	१०९ समयोद्योत्त
१०९ श्रितं	१०३ उपमंजने	१०३ सर्वगंध	१०६ मेधाजनन	१०९ तृती प्रकारोपन
११० अथोपनयनकाला	अहतलक्षणं	१०३ परिशिष्टोक्तयस्तुल	१०६ मउगोडा सन प्र-	११० उपनयने पुना वि
११० काम्य उपनयनकाला	रू कलाजिनल-			शेष-

श्री-
२

१०१ ओट्टुदेहिक कत	१०५ उपनियधत्तं	१०० गोत्र प्रवर निर्णय	१०५ अथ विवाह काल रात्रौ	१०९ नादिश्राद्धा पक
१०२ पुनसंस्कार प्रक	१०५ गो दान दृष्टं	१०२ प्रवरलक्षणं	विवाह काल	१०९ रथोद्युष्टान
१०३ बडुहवानां पुना	१०५ समावर्चन-	१०४ क्षत्री वेश्य प्रवर गो	१०६ ना सनिर्णय	१०९ नादिश्राद्धोत्तर
१०४ यजुश्राविना पु	१०५ वरलक्षणं	त्र निर्णय-	१०६ तिथि निर्णय	१०९ सुतक प्राप्ते विना
१०५ ब्रह्मचारि धर्मा	१०५ अश्व प्रतिग्रहो	१०४ मात्र गोत्र निर्णय	१०६ विवाहस्य तृतीय दिन मध्ये	१०९ हृदिक कार्य
१०६ ब्रह्मचारि दूतवो	१०५ समावृत्त न काला	१०४ दत्तक पुत्र प्रवर नि-	१०६ आर्द्ध दिन दर्शनि	१०९ विवाहे विवाहात्म
१०७ पप्रार्थितं	१०५ समावृत्त न प्रयोग	१०५ ऐको दूर एक दिने दि	१०६ साहा पिडे पोटु श्रा	१०९ श्रवक म्पारजोउ
१०८ अथ अनध्याया	१०५ स्त्रीया सह भोजनं	१०५ वार वियये	१०६ द्वापक र्थनादिश्रा	१०९ नवति विवाहाय
१०९ गरजिते वियेया	१०५ स्नान क दृष्ट वि	१०५ रुतत्रये स्य मध्ये	१०६ क्षये पक्षः	१०९ गता सिधि
११० अथ यन धर्मा	१०५ समावृत्ती आनंतरं	१०५ व्यास्पृशः	१०६ क्षये संवत्सरा	१०९ प्रति कुल सिद्धि
११० महाना मी दृष्टं	१०५ निरात्रमाशोचं	१०५ यमलो वि शेषः	१०९ नादिश्राद्धा प्रक	१०९ माता पितृ मरणे
११० मरा दृष्टं	१०५ अथ विवाह सापिंड	निर्णय-	१०९ ना रजस्व ना विचार	

श्री-
२

१२० चोल बालः १२०
 १२१ तनूततः १२१
 १२२ तनूततः १२२
 १२३ तनूततः १२३
 १२४ तनूततः १२४
 १२५ तनूततः १२५
 १२६ तनूततः १२६
 १२७ तनूततः १२७
 १२८ तनूततः १२८
 १२९ तनूततः १२९
 १३० तनूततः १३०
 १३१ तनूततः १३१
 १३२ तनूततः १३२
 १३३ तनूततः १३३
 १३४ तनूततः १३४
 १३५ तनूततः १३५
 १३६ तनूततः १३६
 १३७ तनूततः १३७
 १३८ तनूततः १३८
 १३९ तनूततः १३९
 १४० तनूततः १४०

२०१ शोदर एवमिदं विवाहं वि
 २०२ शोदर एवमिदं विवाहं वि
 २०३ यमलये विवाह
 २०४ अथ विवाह शाला नौद्वि
 २०५ चासुतिलयः
 २०६ तिथानिलयः
 २०७ विवाह ननु धीन मध्य
 २०८ आहुति ननु धीन शोधः
 २०९ सापेय शोदश आहुत पत्र
 २१० यन्नां शोद
 २११ अथ नक्षत्रं धी शोद
 २१२ शोद य पक्षः
 २१३ अथ सवसतः
 २१४ नोदी आहुति आकृता नरज
 २१५ स्वला विचारः
 २१६ नोदी आहुति पत्रैर्वा नुष्ठान
 २१७ नोदी आहुति नरस्त तत्र प्रोक्त
 २१८ विवाह रत्नैः
 २१९ विवाह रत्नैः
 २२० विवाह रत्नैः

२२१ प्रतिकूल विधिः माता विदुषः
 २२२ सवसतः प्रतिकूल विधिः
 २२३ सवसतः प्रतिकूल विधिः
 २२४ अथ विवाह ननु धीन
 २२५ अथ विवाह ननु धीन
 २२६ अथ विवाह ननु धीन
 २२७ अथ विवाह ननु धीन
 २२८ अथ विवाह ननु धीन
 २२९ अथ विवाह ननु धीन
 २३० अथ विवाह ननु धीन
 २३१ अथ विवाह ननु धीन
 २३२ अथ विवाह ननु धीन
 २३३ अथ विवाह ननु धीन
 २३४ अथ विवाह ननु धीन
 २३५ अथ विवाह ननु धीन
 २३६ अथ विवाह ननु धीन
 २३७ अथ विवाह ननु धीन
 २३८ अथ विवाह ननु धीन
 २३९ अथ विवाह ननु धीन
 २४० अथ विवाह ननु धीन

२४१ अथ विवाह ननु धीन
 २४२ अथ विवाह ननु धीन
 २४३ अथ विवाह ननु धीन
 २४४ अथ विवाह ननु धीन
 २४५ अथ विवाह ननु धीन
 २४६ अथ विवाह ननु धीन
 २४७ अथ विवाह ननु धीन
 २४८ अथ विवाह ननु धीन
 २४९ अथ विवाह ननु धीन
 २५० अथ विवाह ननु धीन
 २५१ अथ विवाह ननु धीन
 २५२ अथ विवाह ननु धीन
 २५३ अथ विवाह ननु धीन
 २५४ अथ विवाह ननु धीन
 २५५ अथ विवाह ननु धीन
 २५६ अथ विवाह ननु धीन
 २५७ अथ विवाह ननु धीन
 २५८ अथ विवाह ननु धीन
 २५९ अथ विवाह ननु धीन
 २६० अथ विवाह ननु धीन



॥ श्रीकृष्णं ध्याति राजं च प्रणम्य शोचति निर्णयः ॥ क्रीयते जीवदेवेन यथा मतिः समासतः ॥
 ॥ जीर्णान् वीनो शोचयेथा नालो अस्वर्शः ॥ संप्रहोत्रकृतः सद्भिः ईष्टव्यो यत्र यत्नतः ॥ आशोचं द्विवि
 धं ॥ कर्मानधिकारलक्षणमसृश्य तालक्षणं चेति ॥ तदपि त्रये विंशतिरात्रपर्यंतं कर्मानधिकारलक्षणं सपिंडानां
 त्रयुवः स्तिकायाः दशाहोर्ध्वसत्यविमृश्यत्वे विंशतिरात्रपर्यंतं कर्मानधिकारलक्षणं सपिंडानां
 च दशाहमधोपि ॥ द्वितीयं तु पुत्रजननिमित्तं रास्मानं असृश्य तालक्षणं ॥ मृतकमपि दशाहदित्रिमा
 नेन अस्थि संचयनादूर्ध्वसृश्यत्वे सत्यधिकर्मानधिकारलक्षणं दशाहदि ॥ द्वितीयं तु पित्राद्योर्ध्वदेहि
 के कुर्वतो ब्रह्मचारिणः ॥ कर्माधिकारे सत्यमसृश्यत्वमात्रे ॥ एवं मम्यत्राप्यसृष्टं ॥ समुच्चितं तु स्रतकं
 दशाहमधो स्तिकायाः ॥ मृतकमपि दशाहं अस्थि संचयनादूर्ध्वं ॥ कलौ च दशाहदियं यंतं ॥ अ
 स्थि संचयनादूर्ध्वमंगस्य शनमेव चेति कलिवर्ज्यं पुपागतं ॥ सत्रस्रतकं तावदुच्यते ॥ आद्यमा
 सत्रयैर्गर्भस्त्रावेमातुस्त्रिरात्रं सपिंडानां सद्यः अक्षि सद्यः पदात्मानां वा इति केचित् ॥ स्त्रात्वाशु
 द्विरित्यनेचतुर्थादि मासत्रयेमातुर्माससमं संख्यं ॥ सपिंडानां चतुर्थे सद्यः अक्षिः ॥ पंचमस्यष्टयो १
 स्त्रिरात्रं ॥ इदं चतुर्वर्णासाधारणं ॥ मदनपारिजातस्तु आचतुर्थमासं पितृश्वस्मानं ॥ नाम्यसपिंडा
 नां ॥ पंचमस्यष्टयो स्त्रिरात्रं निर्गुणं सपिंडययं ॥ गुणवतामेकाह इत्याह ॥ अत्र सर्वत्रमातुरे वास्य

विद्यारहितं

श २

एवमन्येषां कर्मानधिकारमात्रं ॥ सप्तमादिमातुः सपिंडानां च दशाहं आसुरणस्य ॥ क्षत्रियस्य वा
 दशाहं ॥ वैश्यस्य पदे चंदेहस्य त्रयमासे ॥ न्यायवर्तिनस्त्वर्द्धं ॥ माधवस्तु सप्तमाष्टमयोरपि स्तिकाति
 रिक्तानां माससमं संख्यं न वमप्रभृति दशाहदीत्याह ॥ क्षत्रियादिष्वपि मातुर्दशाहदेवास्तृश्यत्वनि
 र्वाहः ॥ पितुः स्त्रानात् ॥ कन्यास्यशौनसानमिति केचित् ॥ नवतीत्यने ॥ सपलमातुरपि प्राक्स्त्रानाद
 सृश्यत्वमिति केचित् ॥ सपिंडानामसृश्यत्वं सर्वदानां सोवा ॥ किंतु कर्मानधिकारमात्रं ॥ सप्तमपु
 रुषपर्यंतं सपिंडाः ॥ ततः सप्तसैन्धवाः सोदका नां त्रिरात्रं ॥ सप्तो गयारिजातस्तु
 पुत्रप्रसवे सपिंडा दी दशाहदि ॥ स्त्रपत्येतु सोदकवत्सपिंडानामपि त्रिरात्रं इत्याह ॥ सोदकादीनामपि
 कर्मानधिकारमात्रं ॥ स्तिकायाः स्वस्ववर्णाशोचानंतरं पुत्रस्य दशाहदि ॥ अथ मृता शोचं
 ॥ मृतजाते बाले ॥ जाते नालछेदादूर्ध्वं मृते वा सर्वेषां सद्यः अक्षिः ॥ जनना शोचंतु संपूर्णमस्तेव
 ॥ जाते नालछेदादूर्ध्वमृते मरणनिमित्ता सद्यः अक्षिः ॥ जनना शोचंतु मातुः संपूर्णं ॥ सपिंडानां त्रिरा
 त्रं ॥ दशाहमधो मृतशिशोः खाननमेव ॥ नोदकदनादि ॥ अलंकरणं तु सर्वत्र भवति ॥ दशाहोर्ध्वं
 सपिंडानां त्रिरात्रं ॥ दशाहमधो मृतशिशोः खाननमेव ॥ नोदकदनादि ॥ अलंकरणं तु सर्वत्र भवति ॥ दशाहोर्ध्वं

मानानः सद्यः मुदिः १

इत्राः नतः सत
 सप्तो गयः

यथैव इत्युक्तं निर्णयसिद्धौ ॥ नामोत्तरं दंतोत्पत्तेः प्राग्दादखननयोर्विकल्पः ॥ दादे एकाह माशौ
 वसुदकादिच ॥ खनने सद्यः श्रद्धिर्नोदकादि ॥ जातदंतस्य वर्षत्रयात् पूर्वमकृतचूडस्य दादखनन
 योर्विकल्पः ॥ पक्षद्वयेयुक्ताह माशौ च ॥ दादे अहः खननेत्येकाह इति माथवः ॥ स्मृत्यर्थसारस्य
 स दंतजातमृतस्य तु न दादे काहादि ॥ दशादमश्वे शोचा शोच निषेधात् ॥ वर्षत्रयमभ्येकृतचूड
 स तु दाहादित्रिजज्ञानेति ॥ वर्षत्रयोर्धमात्रतादेशाद्वाहादिजिज्ञासे चानित्यमेव ॥ आत्रतो
 देशाद्वाहादकदा मादित्स्त्रीमेव ॥ कृतचूडस्य पिंडदानमपि नृमौत्स्त्रीमेव ॥ सपिंडीकरणवर्ष
 षोडशप्राज्ञा नीतिकेचित्त्रिराशेदिनेत्रयः पिंडाः द्वितीयेत्वारः अस्थिसंचयनं च ॥ तृतीयेत्रयः
 पिंडाः वासः क्षालनं चैति ॥ सर्वे जिज्ञासे च मूर्ध्ना ॥ अनुगमनं तत्तद्व्यवस्थकृतकृतं ॥ अन्त्यस्य नि
 त्यं ॥ पित्रोस्तु दशाहोर्ध्वयावदुपनयनं ॥ त्रिरात्रमेव ॥ दशाहमश्वे योति केचित् ॥ ऊनघाते दशा
 हपक्षो मितान्नरोक्तः ॥ स्मृत्यर्थसारे निराकृतः ॥ एतत्स्य पिंडा शोचमुक्तं पुरुषमृतौ ॥ कन्यामृतावा
 डा कालात्सद्यः श्रद्धिः ॥ तदूर्ध्वमर्वावादानात् एकाह ॥ तदूर्ध्वमाविवाहात्पतिपितृगोत्रयोस्त्रिरात्र ॥ २॥
 ॥ अग्रजस्त्रीणां त्रिपुरुषमेव सापिंडां ॥ साधु वीरुषमिति गोडा ॥ पित्रोस्तु पूर्ववत् ॥ केचित्तु पित्रो
 रस्य जातदंता सुकन्यात्वे काहीततस्मादमित्याहुः ॥ अत्रो नादि वर्षे खनने पश्चादहनं पुरुषवत्

क

ति स्मृत्यर्थसारे ॥ अग्रजायाः पितृवैशमनिर्गतमत्याः मरणोपावृद्धी वमाशौचमिति वाचस्पतिरि
 प्राः ॥ उदकपिंडदानेत्वा विवाहविकल्पः ॥ श्रद्धेये च ॥ स्त्रीसंघमत्वात् ॥ इदं च यो वस्था शोच सर्वव
 र्णसाधारणं ॥ सतकं मृतकं च वयो वस्था शोच सापिंडग्रहणान्नसोदकादीनामित्याहुः ॥ उपनयनोर्ध
 मृतस्य पुरुषस्य दशाहादिजात्या शोचं सतकं वत्सर्वेषामूर्ध्ना सोदकादीनां जिज्ञासादिच ॥ दादे चास्पृश्य
 स्त्रिलक्षणे मयि ॥ दशाहादिजिज्ञासेनास्थिसंचयनोत्तरं स्पृश्यत्वं कलौ वर्ज्यं ॥ पितृमात्राचार्ययतीनां
 महागुरुणां निधाते द्वादशरात्रं ॥ विवाहादूर्ध्वस्त्रीमरणोर्नृत्पक्षे जात्या शोचं ॥ न पितृपक्षे तत्तद्वत्
 प्रसवमरणयोरेकाह अहं पित्रोः ॥ माथवस्तत्तत्र अहं पित्रोरेकाहो भ्रात्रादिवैधुवर्गस्येत्याहुः ॥
 भ्रातुः प्रसवे एकाहः ॥ मृतो अह इति केचित् ॥ पक्षिणीत्यने ॥ भ्रातृभिर्ना नामेकाहः पतिगृहे वस
 नेतु पित्रादीनां शोचं ॥ तद्दहमरणो पित्रोस्त्रिरात्रं भ्रातुः पक्षिणी ॥ माथवस्त्वन्यत्र कन्यामृतौ पित्रोः
 पक्षिणीत्याह ॥ आसीत रज्यमिति स्मृत्यर्थसारे ॥ पित्रोर्मृतौ ऊवस्त्रीणां दशाहमश्वे त्रिरात्रं ॥ ऊर्ध्वं तु
 पक्षिणीत्याह ॥ आसीत रज्यमिति स्मृत्यर्थसारे ॥ पित्रोर्मृतौ ऊवस्त्रीणां दशाहमश्वे त्रिरात्रं ॥ ऊर्ध्वं तु
 पक्षिणी ॥ भ्रातृभिर्गिनीगृहे तस्यां कातद्वदमृतौ जिज्ञासे ॥ अन्त्यपक्षिणी पदार्थमाह हरद
 तः दिवा मरणोत्तदहः अंतरा रात्रिः परेद्युश्च ॥ रात्रौ मरणो सारात्रिः परेद्युर्द्विरात्रिश्चेति ॥ क्षीरस्त्र

मिरपि॥ पञ्चाविषयसौ पूर्वोत्तरदिक् सौ तन्मध्यवर्तिनी रात्रिः पक्षिणी॥ निशा द्वयमध्यगो दिवसो व्यवमि
ति॥ स्पृष्टस्यापि विवाहोर्ध्वजात्प्रोक्तं॥ स्त्रीष्वयोरुपनयनस्थानीयत्वाद्धिवादस्य॥ विवाहानावेपि वा
उशवर्षास्त्रं रजात्प्राप्तौ च मिति केचित्॥ अष्टवर्षादूर्ध्वमित्यन्वे॥ अनुलोमानामाशेषं कलौ नोपयु
क्तं॥ ज्ञातिलोमानां नाशेषं॥ मलापकर्षणार्थं स्वानुमंत्रमिति मिताक्षरायां॥ माधवस्तु स्पृष्टवदाशौ
चमाह॥ औरसपुत्रस्य पितृमातृमरुदो देशकालाविशेषेण जात्याशौ च॥ दत्तकादीनां त्रिरात्रं॥ दत्त
क्रीतादिमृतोच्चपूर्वापरपि त्र्योस्त्रिरात्रं॥ सवर्णगृह्णीतौ प्रसवे च पूर्वापरमर्त्तः॥ उभययुतस्य पिंडानां
मेकादहः॥ दत्तकादीनां सवर्णगृह्णीयां चासंनिधिं मृतौ पितृभर्त्रोरैकादहः॥ सपिंडानां स्नानं॥ द्वीनवर्ण
गानां त्वाशौचाभावः॥ दत्तकस्य पुत्रोत्पत्त्या राजन नेमरुदो वा सपिंडानां मेकादहः॥ सपिंडे तु पुत्रीकृते द
शादएव॥ एकस्यां पूर्वापरमर्त्तस्य न्ययोः भ्रात्रोः प्रसवे एकदहः॥ मरुदो त्रिरात्रं॥ दो द्वित्रागिनेययो
रुपनीतयोस्त्रिरात्रं॥ अनुयनीतयोः पक्षिणी॥ मातुले मातुलामां सन्निधौ पक्षिणी॥ असंनिधौ वैका
दहः॥ आचार्यत्रिरात्रं॥ तल्लुत्रपत्न्योरैकादहः॥ भ्रात्रियेस्वर्गदे त्रिरात्रं॥ एकया मीरुत्वेकादहः॥ अलिङ्गु
दुकालयाजकेषु त्रिरात्रं॥ अल्पकालयाजकेष्वेकादहः॥ शिष्यस्वोपनीते अदहः॥ परोपनीते पक्षिणी॥ आत्म

॥३॥ शवनिर्दरुत अतः द्वेदेनासवर्णनिर्दरं ॥१॥

पितृभ्रसमात्भ्रसमातुलपुत्राः आत्मबोधवाः॥ पितुः पितृभ्रसमात्भ्रसमातुलपुत्राः पितृबोधवाः॥
मातुः पितृभ्रसमात्भ्रसमातुलपुत्राः मातृबोधवाः॥ अत्र बंधुत्रये पक्षिणी॥ पितृभ्रसादिकस्यानामृदा
नोत्वेकादहः॥ शुश्रूषुषुष्टरयोः सन्निधौ त्रिरात्रं॥ असंनिधौ पक्षिणी॥ देशांतरे एकरात्रं॥ जामातृमित्रशा
लकृतस्तनानां स्नानं॥ शालके त्वेकादह इति केचित्॥ मातामहयाजयोस्त्रिरात्रं॥ ग्रामीतरे पक्षिणी॥ माता
मह्या पितृभ्रसरिच पक्षिणी॥ एषु विषयेषु पक्षिण्येकादहः॥ दिगुरुल्लुक्कल्पाः स्मृत्यंतराः॥ एवमेव स
न्निधौ विदेशादिनिर्ज्वल्याः॥ सर्वत्र मृत्यानां वैक्रियाकर्तुरसंगोत्रस्यापि दशादहः॥ स्वसर्पिषु उ
वानप्रस्थपतिषु दहः॥ पुत्रे पुत्रानां॥ योषिद्वौ विप्रयुग्मे मरुदिने॥ युद्धमूर्द्धनि मृतस्य स्नानं॥ युद्धक्षते न
कालीतरमृतस्यैकादहः॥ आसनाद्वा त्रिरात्रमूर्द्धदशरात्रमिति केचित्॥ असंनिधौ स्नानमिति माध
वः॥ युद्धक्षते सप्राज्ञादिनिषेध इति केचित्॥ अमेदशपिंडनिषेधमादुर्यतिवत्॥ शिवाश्रमस्य र्शनज्ञे
दर्शनमुद्धिः॥ रात्रौ चैतस्य दर्शनात्॥ शवस्य शस्तदन्नाशने तद्द्रव्यासेया वनेषामाशौचं तावदाशौचं
॥ एवं युस्य संसर्गादाशौचं पतति न तस्य कर्माधिकारः॥ केन स्पृष्टत्वात् तदह्मणा च द्वादिनां
शौचसंबंधः॥ गृहवासे नूनदोहो वैकादहः॥ भृतिग्रहेण निर्दरं तदन्नाशने तद्द्रव्यासे च दशादहः
॥ तदन्नाशने तद्द्रव्यासे अदहः॥ दादे च तद्वासाशौचाविजातीयनिर्दरं शवजातीयमाशौचं

तुः ॥ आदितामेरपिमरणाद्येवदशायुः ॥ दशादशवमांशौचमिति मरणानि मित्रत्वात्स्य ॥ यतुदादौ
 दाशौचं तस्योक्तं तत्संस्कारानिमित्ता शौचं दृष्टुमेव ॥ तेन गृह्णाये संस्कारा गत्रिजत्र ॥ श्रीतामेरुदश
 त्रमिति ॥ अथातिक्रान्ता शौचं ॥ तत्राशौचमभ्येजननादौ जाते पुत्रादीनां सर्वेषां वेरो वशुद्विरिति
 स्मृत्यर्थसारादयः दशादायुर्ध्वं ज्ञाते मरणमासत्रपर्यंतं त्रिजत्र ॥ षण्मासपर्यंतं पक्षिणी ॥ नवमपर्यंतं
 महः ॥ ऊर्ध्वं स्वानं ॥ जननेत्यतिक्रान्ता शौचं न स्येवपितुः स्नाने तत्रापि नवति ॥ मृतकमप्यनुपनीतादि
 निमित्तकमतिक्रान्तां स्नि ॥ केतुपनीतनिमित्तकं जात्याशौचमेव ॥ माध्वस्तु आ विपक्षजिजत्र ॥ अ
 षण्मासात्पक्षिणी ॥ आ वर्षादेकाहः ॥ ऊर्ध्वं स्वानमित्याह ॥ तत्रापदनपाद्येयत्वेन व्यवस्था ॥ इदं चैकं
 देशं ॥ देशंतरेतु स्नानमात्रं ॥ माध्वस्तु अर्वाकात्रिपक्षात्रिनिशं षण्मासाच्च दिवानि शं ॥ अहः संवत्स
 रादर्वादेशंतरमेतं अर्वातिविशुक्तेः स्नानं वसरांतरइत्याह ॥ इदं सपिंडां ॥ देशंतरं स्नानं सौदका
 नाभित्युक्तमिति निर्णयसिंघो ॥ देशंतरतल्लक्षणं ॥ दशाहमभ्ययदेशस्थेन मृतवार्ता अवणमशक्यं
 तत् ॥ केचित्तु प्रत्यहं योजनद्वयं गच्छन्पुरुषः यत्र मृतस्य वार्तामा शौचकालमभ्यधापयितुं न शक्नोति
 तत् ॥ तथा वधिप्रत्यदशहाशौचिनः विंशति योजने देशंतरं ॥ क्षत्रस्य द्वादशहाशौचिनश्चतुर्विंशति ॥ ५॥
 योजनैरित्यष्टौ ह्यमित्याहुः ॥ महानद्यंतरादिकंच प्रसिद्धं ॥ एतन्मातापितृभिर्न ॥ मातापितृमरतो दूरद

यस्मिन् देशे मृतिः
 तत्रागतस्य ६

शेषसंवत्सरोर्ध्वमपि पुत्रो दशादादि पूर्णमाशौचं कुर्यात् ॥ स्त्रीपुंसयोः परस्परं सवर्णोत्तमपत्नीपुत्रेव
 मिति स्मृत्यर्थं सारं ॥ सपत्नमातृसुदं दत्तः पितृपत्यामयेता योमातृवर्जं द्विजोत्तमः ॥ संस्कारेभ्यो तैपित्रि
 त्रमशुचिर्न वेदिति ॥ हीनवर्णमातृपुसपत्नीपुत्रेव मिति स्मृत्यर्थः ॥ केचित्पितृपत्याधुमीताया मोरसे
 तनयेतथेति ब्राह्मिके रौरसिपीदमाह ॥ यउशीतावथेवं ॥ एतदतिक्रान्ता शौचं सर्ववर्णसाधारणं
 अथाशौचसंपाते ॥ एकदिने द्वयोः शौचयोर्वासमयो न्यूनाधिकयोर्वासंपाते तत्रेणामसिद्धिः ॥ द्वितीया
 दिदिने पुसजातीयस्य समस्य नूनस्य वा संपाते पूर्वाशौचे न शुद्धिः ॥ अधिकस्य तु न ॥ विजातीयस्य तु शा
 वजननस्य समस्य नूनस्य वा संपाते पूर्वेण शुद्धिः ॥ अधिकस्य तु न ॥ अस्यापि पूर्वेण शुद्धिरिति शुद्धि
 विवेकः ॥ जनने समन्यूनाधिकशावसंपातेन पूर्वेण शुद्धिः ॥ केचित्तु दशाहाशौचयोः संपाते पूर्वेण शु
 द्धिः ॥ अहाद्याशौचयोः संपाते तु नेत्याहुः ॥ तत्र मिताराशयराकादि विरोधात् ॥ अन्ये तु पूर्वप्रदत्तमाशौ
 चमुत्तराशौचकालादर्वाधिककालं स्यात्तदा पूर्वेणौचोत्तरशुद्धिः ॥ यथागर्जातनिमित्तमद्यदमभ्येदशा
 दपाते पूर्वेण शुद्धिरित्याहुः ॥ तन्नादियेते दद्याः अद्यह्निमराशौचं पश्चिमे न समापयेदित्यादि नियेधात्
 ॥ पूर्वाशौचोत्तरतन्मधौ सन्नेजाते उत्तरमेव कार्यं ॥ यद्योक्तं शुद्धितत्वे ॥ पूर्वाशौचोत्तररूपेण न समाप्तं लघु
 वानिमित्तं तत्कालादुपरिश्रुतं स्वाशौचं हेतुरेवेति ॥ दशमदिनरात्रौ तु पूर्वनिवर्त्य दशाहान्तरसंपातेपिन

पूर्वेषामिदृशः ॥ किंतु द्वादशमधिकं कार्यं ॥ तत्रात्रिचतुर्थयामे तसं पाते त्रिरात्रमधिकं ॥ माघवसुदशमा
 होरात्रैतसं पाते द्वादशमधिकं ॥ दरदससु पूर्वस्मिन्नाशे चैरात्रि शेषे यद्यन्यदा पतेत्तदा द्वात्रिंशद्विः ॥ स
 रात्रिः परेष्टु श्रेयर्थः ॥ प्रजातेति सभिरिति अथ दशा द्वादशव्यतीते परेष्टुः प्रजाते संगवे यद्यन्यदा पतेत्तदा ति
 सभिरित्याह ॥ दशमदिनरात्रितत्त्वतुर्थयामयोऽस्मिन् द्वादसे पाते तु पूर्वेष्वष्टद्विः ॥ केचित्तु तत्रात्रिद्विदिनद्वि
 माहः ॥ तत्रा ॥ दशमेद्वियते घस्याहर्द्धयास्तविष्टव्यति ॥ प्रजाते तु त्रिरात्रेण दशरात्रे च यंत्रिचि रिति देवलादिस्म
 तिलुदशहविषयाया एव द्विदिनद्विद्वे रक्तत्वात् ॥ यक्षिण्यादि पाते पिष्टाद्वादिव्यापनेष्टु ॥ अतएव अद्वाद्याशे
 चानां परस्परं रात्रि शेषे सं पाते पि पूर्वेष्वष्टद्विर्न द्वादशद्विद्वित्याहुः ॥ यद्वि तद्वि त्रिदिन मध्ये आशे चोत्तरसं
 पाते ॥ न पूर्वेष्वष्टद्विः ॥ नागंतु कैरद्याहो निराशे च मपनुद्यत इति आह्यात् ॥ केचित्तु तत्रापितदधिकं आशे च सं
 पाते न निद्विद्विः ॥ तसमन्वयनयोस्तु तिननिद्वि रित्याहुः ॥ सपिंडा शेषे च न मातृपितृमर्त्यामा शेषे च नापे
 ति ॥ मातापित्रोस्तु मध्ये मातर्यग्रे प्रमातायामष्टद्वौ त्रियते पितापितुः शेषेण पितृमरणानिमित्तपूर्णा शेषे
 च नष्टद्विर्न पूर्वेष्वेति मिताहं यो पित्रा शेषे च मध्ये मातृमरणे तु पित्रा शेषे च स माप्यपक्षिणी मथि कौतु
 र्यात् ॥ दशमरात्रि नद्या मयोर्मातृमरणे द्वादशसु द्वितापक्षिणी तिकश्चित् ॥ गुरुणालेष्टु शुभे दिटु ॥ ६॥
 केनैतद्यकृपक्षिणीत्यने ॥ मातुरन्वारो हरो तु नपक्षिणी ॥ पदानारी विशेषेण प्रियुस्त्रियको ह्यया ॥ तदा

चं विधातये नर्जशो चक्रनेणदीति दृष्टी चंद्रोदये लघुहारीतोक्तेः ॥ षडशीति मतेपि ॥ मृतं पतिमनुज्ज
 पत्नी वेदनलंगता ॥ न तत्रपक्षिणी कायो येतकादे वष्टव्यति ॥ पुत्रो वा न्यो भिदस्तस्याच्चावदे वाष्टचिक्तयोः
 नवव्याहं चपिडे च युगपत्समापयेदिति ॥ यत्परा कर्कं आहो जृम्भेदवादात्साध्वी स्त्री न नवेदा कद्यातिर्न
 ॥ अद्वाशेषे च तु निर्वृत्तेश्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रवदिति ॥ ततमर्जशो चोत्तरमन्वारो हरो त्रिरात्राशेषे च परमिति
 दृष्टी चंद्रः ॥ तद्विहृणदः क्षत्रियादि स्त्री निरनुगमनेत्याशेषे च परमित्यपरा कर्कः ॥ पूर्वशेषेण षड्वेदय
 काद्यंतरं षडशीत्यो ॥ पूर्वाशेषे च नयाष्टद्विः स्तुतके मृतके च सा ॥ स्तुतिं कामिनेर्द्वित्वात्रैतस्य च सुतान
 पि ॥ जनने शावसे पाते ॥ नपिंडे दानादि प्रतिबंधः ॥ शावे ज नन सं पाते ॥ न जातक मीदि प्रतिबंधः ॥ स्म
 र्थसारस्तु तदानीं वाशा वानं तं वा जातक मीदीति विकल्पमाह ॥ एवं द्वयोः शावयोर्जननयोर्वा सं पाते
 दृष्टव्यं ॥ मातुः पक्षिणी मध्ये पितुरेकादशाहं कुर्वति ॥ आर्धयाद्रमष्टद्वौ पितुर्द्वौ द्वादशाहं नतीति स्म
 ॥ अत्राशेषे चापवादः ॥ अस्तु चारिणः सपिंड मरणो ॥ नाशेषं ॥ नां त्यकर्मण्यधिकराः ॥ तत्कारणेषु न सं
 स्कारः ॥ लघुश्च ॥ पितृमातृगुरुणाध्यायाचार्यमातामाहानामेत्यकर्मकार्यमेव ॥ तत्र दशाहं मृत्युस्थ
 लक्षणाशेषं ॥ संस्थापिकायां दिकर्मधिकारस्त्वत्येव ॥ माघवत्त्वत्रैकाहमाशेषं माह ॥ पित्राद्याशेषे
 पिनाशेषे च नाम त्रेन द्वायेत ॥ अद्वाहो पुनरुपनयनमाशेषं च ॥ न च तैः सह संबसेत ॥ दिवो द्वासीयेतु

काहमशुचिर्वृत्ताद्वितीयेहनिष्ठधृतीतिब्राह्मणेः प्रथमेहिंस्रध्यादिलोपः॥ द्वितीयादौ पिंडदानकाले वासु
 स्थस्वमात्रे॥ ब्रह्मचारीयदाकुर्यात्सिद्धिर्नैवप्राप्तिरिति॥ तावत्कालमशौचस्याप्युनः स्नात्वाविश्वभूतीतिप्रजाप
 तिवचनमिदं॥ अथकर्मकारणेतुपिजादिमरणेयिनाशेच॥ केचित्तुसमावर्तनोत्तरं पूर्ववृत्तानां अहा
 शौचं कार्यं॥ आदिष्टोदकं कुर्यादाव्रतस्यसमापनात्॥ समाप्ते तद्वत्कृत्वात्रिभुवनं शुचिर्नैवेदिनिमन
 केदियादुः॥ अथैतत्स्वविकल्पमाहुः॥ तथाहृतजीवद्भेदनाकिमप्याशौचं न कार्यमितिहेमाद्रिः॥ वनस्थप
 तिपतितानां नाशौचं॥ अनुसत्रप्रवृत्तानामनुसत्रेनाशौचं॥ तेषामामानस्यौदनादिव्यातिरिक्तमप्यस्य
 वास्वयंयद्देनदोषः॥ औदनादिग्रहणेतुत्रिभुवनं पयःपानं॥ अनंतव्रतादिनियमवतीतस्वकल्यानेतर
 माशौचेपिब्रतेनाशौचं॥ स्वकल्याणाशौचेत्यनेनकारयेत्॥ संपारब्धेषुदाहोपनयनयजनप्रादुर्भु
 वतिष्ठाचूडानीर्थाथयात्राजपपरिणयाद्युत्सवेषुनाशौचदोषः॥ पारंभोवरणयज्ञसंकल्पोजतसत्रयैः
 ॥ नांदीमुखविवाहादौआहुपाकपरिक्रिया॥ तुलादानादेः पारंभोनांदीमुखसंकल्पोवा॥ यजनंतर्द्धोम
 र्गकोटिहोमादि॥ पाकस्यपरिसंताप्तिर्यापाकप्रोक्षणमितिष्ठद्विप्रदीपः॥ तीर्थयात्रायामावध्यायात्र
 र्वतीर्थयात्रावाशौचेपितीर्थयाद्वेनाशौचं॥ जपःपुस्तकपठनादिः॥ एवमेवयज्ञादावपिदीक्षावतीनाशौचं॥ ॥७॥
 त्यागमयं धेयुक्तं उक्तवोरथयात्रादिषु॥ पारंभप्रायश्चित्तव्रतानांतत्रनाशौचं॥ आतुरस्यप्राधिनाशौचं

नादौनाशौचं॥ राज्ञोववहारदर्शनादौन॥ तद्रस्यानांतत्कार्येन॥ चैषकां रोदिकास्तरांस्वका
 र्येन॥ निर्हैजकादिशिल्पिनांस्वकार्येन॥ भिषजांचिकित्सायोन॥ बहुवेदपाठकानांतस्यवनेन॥
 एवैयत्रयत्रानमगतिक्लेशतत्रतत्राशौचाभावीत्येयः॥ स्वदेशंशशाखापदिवाशौचानावः॥ मरण
 समयेपिनाशौचं॥ स्वस्वकालेस्त्रिदं सर्वस्वतत्केपरिकीर्तितं॥ आपद्रुतस्य सर्वस्वस्तकेपिनस्वतक
 मितिदक्षस्मृतेः॥ अतः सति वैराग्येसम्यक्साध्यातुरस्यनवतीत्याहुः॥ शूलपाणिस्तपसर्गमृतैवैवंसदः
 शौचंविधीयुतइतिपुण्यं॥ मरिकाद्युपसर्गमृतस्याप्याशौचं सविडानोनेत्याहुः॥ दक्षितानांदीक्षो
 र्धमवमृष्टं प्रागाशौचात्राव॥ तदादित्वाशौचमस्वेव॥ प्रागवमृष्टात्कुरीतिस्नातायामवमृष्टइति
 पुन्यारजोविशेषोक्तेः॥ उभयत्राशौचस्यतुल्यत्वात्॥ तेनचेतानत्वेप्यवमृष्टादिमवमृष्टेव॥ यद्योक्तं
 माधवायैब्राह्मे॥ तद्वद्भूतदीक्षस्यत्रैविद्यस्यमहामेखे॥ स्नानंत्वमृष्टेयावतावतस्यनस्वतकमिति
 ॥ अस्त्रिजोचवरणोत्तरं नाशौचं॥ केचित्तुमधुपर्कसहितेवरणोनाशौचं॥ वरणमात्रेत्वस्तीत्याहुः॥ अ
 थाशौचेत्योतेकर्मणिस्नातस्यत्यागमात्रेप्रधानातिरिक्तैर्येषकचत्वे॥ औपासनहोमस्यश्रोतत्वादय
 मेवंनपइतिमिताहारायां॥ स्नानेपुतुविंडयज्ञप्रवर्णकर्मस्थालीपाकादिषुस्नानंविनाप्रधानमात्रे
 कारः॥ प्रधानातिरिक्तस्वस्वैवेतिमिताहारायां॥ औचैकेइतिपेयोनसिस्मृतेः॥ स्नात्वाचिकारेविक
 केचित्तुशाला

स्प
॥८॥

त्यमाहुः॥ अपराकार्यदयस्तु श्रोतं सर्वस्वयं कर्तव्यं॥ स्मार्त्तं तु यागमात्रं॥ अन्यत्रान्यस्य कर्त्तव्यमित्याहुः॥
 वैश्वदेवस्य त्वग्रि साध्यत्वे विप्रोदशादमासी तवैश्वदेवविजित इति वचनानां तदिति॥ हरेदन्तस्तु
 वक्रचैर्वैश्वदेवः कार्यः॥ तस्य द्वावनभ्या यो यदा त्वाष्ट्रविर्यदेश इति त्रस्तु यजस्वैवाशो वे विशिष्यन्ति वेधा
 दित्याहुः॥ संध्यावेत्यं कार्यं॥ अमंत्रं कं प्राणाया सं कृत्वा मार्जनादि संत्रासन सोच्चार्य मार्जनादिकृत्वा सा वि
 त्री वाचोच्चार्य संसीया ध्यां क्षि वेदयेत्॥ उपस्थानं नास्ति॥ मार्जने पिविकल्पः॥ केचिदे कार्क्यमाहुः॥ यदहं
 स्मार्त्तं दानादावपि नाशोचं॥ अथ दुज्ये प्राशोर्चनावः॥ नाशोचं शाककाष्टाजिनलवणतृणहीरनीरा
 मिषेषु उप्ये मूले फले चोषधि मधुदधिपुष्पाजिने ह्वामनो ज्य इति॥ क्रमेत्तु सर्वस्मिन्ने दोषः॥ पक्कयद
 होत्सं तत्रे प्रायुक्तं॥ विवाहादौ तु पूर्वसंकल्पिते परैरस्त्रं प्रदातव्यं नोक्तव्यं च द्विजोत्तमैः॥ यदा तु पूर्वसंकल्पि
 तानावेर्जुना ने पुविने पुञ्जं तरा शोचजा नं दात नोक्ती रम्यतरस्य न वतित दातये वयासस्तु ज्ञान्यगेदो
 दका चोताः शुद्धाः उनाम्यामपरिज्ञाते तु न दोषः॥ संसर्गा शोचिनोर्दुःप्रादेराशोचानावः प्रायुक्तः॥ शुद्धिते
 अथ्येदित्युच्यते विष्णुः प्रोक्षणे न पुस्तकमिति॥ अथ मृतदोषाशोचानावः॥ चंडालपतितं जलं सर्वत्र य
 गोपब्राह्मणो वै शुत तं दक्षिणार्धे न स्विष्टिर्माध्वनं वद्वि प्रायोनाशं केशस्त्रं प्रयतनं चौरादिहना नां क्रीडानां
 मित्यादि दुर्मामता नां नाशोचोर्द्धदेहि कादि कार्यं॥ तत्करणे प्रायश्चित्तं न दृक्तात्येष्टिपद्धतौ दुष्टं॥ अ

॥८॥

अथ यजुस्तु

किर

दिता मेर्द्धमं रणे वैतानं प्रक्षिपेदसु आवसथ्यं चतुष्यथि॥ पात्राणि तु दहेदभ्याजितं शरीरलाजं गंगा यामयमस्य
 नद्यो वा प्रक्षिपेत्॥ वत्सरांते प्रायश्चित्तनाशयण बलिकरणानंतरं प्रार्द्धं कार्यं॥ इदं पुत्राद्यानावे॥ तत्सत्वे
 तु सत्यार्थसारे॥ अथ तेषां वक्ताः पुत्रादयः प्रायश्चित्तसमर्थाः संति चेत् आदौ प्रायश्चित्तं कृत्वा तदेव कालो
 तरे संवत्सरादवार्कदहनादिकं कृत्वा प्राज्ञादिकं कुर्यात्॥ अनित्यत्वादायुष इति॥ अत्र नाशयण बलिरस्त्रे व
 ॥ माधवस्तु लौकाशौ दग्धो मेत्र वर्जितं॥ अस्थीनि स्थापयेत्॥ वत्सरांते प्रायश्चित्तनाशयण बल्योदोक्तं
 स्थीनि हरेण जालवित्वा विधिना दहेदित्याहुः॥ हेमाद्रौ तु दादयित्वा शवं तेषां प्रोक्षेदविधिपूर्वकमिदं
 र्कं॥ प्रायश्चित्तनाशयण बली न दृक्तात्येष्टिपद्धतौ ज्ञेयो॥ केचिनु नारायण बलोद्धते स्यं सवर्गसंविडन
 वर्जं कार्यं॥ गोब्राह्मणहृता नां च पतितानां तथेव च॥ युक्ताश्च प्रमीतानां नैव कार्यं सपिंडते ति वचनादि
 त्याहुः॥ गमाया इमपि तेषां कार्यं॥ ब्रह्माहवक्तुं द्रष्टुं गोद्यातायं च पातकी॥ सर्वे ते निष्कृतिं याति गमाया
 यिडया तनादित्य प्रियुराणोक्तैः॥ आत्मवधनिमित्तं वनज्जातिवधप्रायश्चित्तं न स मुच्चितं कार्यमिति नि
 र्णयसिद्धौ॥ प्रायश्चित्तानर्हं पतितानां तु॥ तिलोदकं कार्यं॥ तद्यथा हेमाद्रौ ब्राह्मे॥ पतितस्य तु कारुण्याद्य
 स्तुतिं कर्तुं मिहति॥ सदिदासीसमाह्वयसर्वगां दत्तवैतनी॥ अथ दुष्टदहत्तांतां यथाहं संवृत्तव्यापि॥ हे
 दासिगच्छ मूले नतिला नानयसत्वरं॥ तोयपूर्णं घटं जेमं सतिलं दक्षिणामुखी॥ उपविष्टा तु वामे न चरणौ
 नततः क्षिपकीर्तये॥ यातकिं न संज्ञात्वं विवेति मुहुर्वद॥ निशम्य तस्य वाक्यं सालब्धमूल्या कुरोति तत्॥ य

वृत्तेतेनैव नृपिः पतितानां न चान्यथेति ॥ इदं च मृतादे कार्यं ॥ इदं मानस्य गिविषयो मेति गोडाः ॥ एषाम्
पिनारायणबलिर्गयाश्चाहं च युक्तमिति निर्णयसिद्धौ ॥ पतितोदकाविजिस्तु पित्राद्यातिविक्रमविषयइति व
क्षित ॥ सर्वदेतुविशेषः ॥ सर्वबलिपूर्वकं नारायणबलिं कुर्यात् ॥ अपरार्कस्मृत्यंतरं ॥ तदेव स्वधर्मिते प्रेतो
नारायणबलीकृतो योददाति क्रियाविदं तस्मै प्रेताय वै सुतः ॥ तस्यैवाशी च मुदिष्टं मृदं मेव न संशयः ॥ वि
स्तुश्चाहं समाप्तो तत्र योदश्यां दिनत्रयं ॥ आशी चं विदुः कुर्यान्नतु तं ह्युगीत्रजा इति ॥ अपुत्रस्यापि
तितस्य नृपिः पत्न्या धेनो नारायणबलिः कार्य इत्याहुर्देवयाजिकाः इदं सर्वं बुद्धिपूर्वमृतानां पात्रं
दानं च ज्ञेयं ॥ प्रमाद मरणोत्था शोचादिकं न वल्येव ॥ अथ काश्चित्प्रमादे न भ्रमि ये तां दकादिभिः ॥ नृप्याशौ
चं विधातव्यं कर्तव्या चोदकाक्रियेत्यंगिरस्मरणात् ॥ अत्र त्रिरात्रमाशौचमिति गोडाः ॥ दशाह्नादीति दाहि
णायाः ॥ अत्रापि नारायणबलिं केचिदाहुः ॥ स्मृत्यर्थं सारं तु प्रायश्चित्तं ह्यत्राविधिना दहना शोचोदकं स
र्वकार्यमेवेत्युक्तं ॥ न ह्युक्तं त्वेष्टि यद्दत्तावत्येव ॥ प्रायश्चित्तं तत्रैह्यं ॥ प्रमादे न सर्वतो मते सर्वबलिः कार्यं
व ॥ तथा वै धर्मं मरणोपनिर्दोषः ॥ हृद्गुः शौचस्मृतैर्लघुः प्रत्याख्यातनिधिक्षिपः ॥ आत्मानं घातयेद्यस्तु भ्रम्य
नशनां बुद्धिः ॥ तस्य त्रिरात्रमाशौचं द्वितीये त्वस्थि सं चयः ॥ तृतीये त्वदकं दत्त्वा चतुर्थे आहमाचरेदिति ॥ ६॥
इदं जीर्णवानुप्रस्थस्येवेति विज्ञानेन्यदेव याजिकादयः ॥ तेन युत्वा देनीधिकार इति केचित् ॥ स्मृत्यर्थं स
रादौ तु सर्वाधिक्रियया धिपिडितविषयत्वमुक्तं ॥ जलप्रवेशे विशेषः ॥ प्रयागातिरिक्ते अचिक्रियया

गु १

६॥

धिपिडितानामेवाधिकारः ॥ नान्येषां ॥ प्रयागेत्वं रोगिणां रोगिणां च ॥ एतच्च वृद्धादिमरणं कलौ
निषिद्धं ॥ नृपि पतनेनैव वृद्धादिमरणं तथेति माधवेन कलिकेनैव मुक्तैः ॥ प्रयागे तु न वल्येव ॥
नलो कवचनान्नात्तनवेदवचनदयि ॥ मतिरुक्तमणीयाते प्रयागमरणं प्रतीतिमायादिषूक्ते वि
तिहृद्वा ॥ काश्यामपि मरणमुक्तं मायादौ अभिप्रवेशं ये कुप्युरविमुक्ते विधानतः ॥ प्राविशेति मु
खं तेनेतिः संदिग्धं वरानने ॥ तीर्थमात्रे मरणमुक्तं हेमाद्रौ विवस्वता ॥ सर्वे द्विषावेमुक्तं स्पष्टया
पाराशरमस्य च ॥ प्रायश्चित्तमनुज्ञातमग्निपातो महापथः ॥ धर्माज्जनासमर्थस्य कर्तुः पापं कृतं स
च ॥ ब्राह्मणस्याप्यनुज्ञातं तीर्थप्राणविमोक्षणमिति ॥ अत्र दशाहमाशौचं त्रिरात्रस्य प्रायश्चित्तकाल
गोचरं ॥ चात्रैमिति नृपः ॥ त्रिरात्रमिति निर्णयसिद्धौ ॥ एवं मरणोत्प्रायश्चित्तं ॥ अथ विधा
नादाशौचं ज्ञावः ॥ यतिमरणोत्प्रायश्चित्तं नाशौचं ॥ तत्संस्कारस्त्वयत्रोक्तः ॥ एकादशेदनिवार्यं रोगं
यात ॥ नैकोदिष्टं ॥ बोधायनः ॥ नारायणबलिश्चास्य कर्तव्योद्वादशेहानि ॥ अस्य पावरो न समुक्त
यः ॥ शौनकास्तु शौनको हं प्रवक्ष्यामि नारायणबलिपरं ॥ चंडालादुदकात्सर्पाब्राह्मणाद्वै सुत
दयि ॥ दंडिश्च पशुश्च शस्त्रविषाश्मनिः ॥ देशंतरमृतानां ज्ञानसाधनेः ॥ जीवन्मुक्तस्य ॥
तानां च कनिष्ठानां तथैव च ॥ यतीनां योगिनां युंसा मयेषां मोक्षकांक्षिणो ॥ पुण्याया धनयो यो

अथानां

यद्वादशेहनि कारयेत्॥ द्वादशं श्रावणे द्वातेयं च म्यां पर्वणो सुवेति॥ दत्तात्रेयः॥ एकौ द्विष्टं जलं वि
 उमाशौचं त्रेतसंक्रियां॥ न कुर्वाद्वा विंकादस्य द्रुत्वा यज्ञिह वै॥ नार्थिकादिति पूर्वमाविनासिका
 दिनिषेधो ननु दर्शादेः॥ सत्यासिनोप्यादिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधौतिवायवोक्तैः॥ इदं नार्थिका
 दिविधानं विदंडिनामेव॥ एकदा उपरमदं सादीनो न किमपि कार्यमिति श्रुत्वा एषादयो गीताः॥
 सर्वेषामेवेति दाक्षणात्याः॥ युद्धमृतस्याप्योशौचाभावः प्रायुक्तः॥ कृतजीवश्चाद्धमरणो सद्यो
 राशौ च कार्यं न वा॥ तदुक्तं दमाद्रौ लैगे॥ मते कुर्यान्न कुर्याद्वा जीवन्मुक्तो यतः स्वयं॥ काले गते हि
 जेभ्रमौ खनेद्वापि ददेत वा॥ पुत्रकृत्यमशेषं वक्तुं देवैर्न विद्यते॥ जीवत्यपि विधिशेषोक्तैर्नोक्तः॥
 नित्यं नैमित्तिकं यत्तु कुर्याद्वासं संजतं वा॥ बाधवेयि मते तस्य नैवाशौचं दद्यात्॥ देहं विधायते॥ स
 तर्कचनसंदेहः स्वानमात्रेण श्रूयते॥ तथा हि तांशो ज्ञातव्यं ततश्चाह तस्यैव पुत्रादीनामाशौचं
 संध्यादि कर्मलोपश्चनास्ति॥ एतत्प्रायुक्तं॥ अत्र देहस्येव संभवे दाहः॥ तदभावे च दोगपरिशिष्टे॥
 विदेशमरणो स्थीनि आहृत्याभ्युपसर्पिषा॥ दाहयेद्वा हिंयाद्वा घयात्रया सादिपूर्ववत्॥ अस्थ्यामभा॥ १०॥
 वेपाणिनि शकलौ लुक्त्यावृता॥ दाहयेदस्थिसंख्या निततः प्रभृतिस्तत्कमिति॥ देमाद्रौ॥ कुर्याद्
 र्ममयं त्रेतं दर्शे स्त्रिशतवाष्टिभिः॥ पालाशीभिः सामेद्विर्वा संख्या चैवं प्रकीर्तितेति॥ इदं निरपेक्षं

॥ मदनरत्ने द्रुममुः॥ त्रिभित स्पृता कालो गतश्च द्वादशाष्टिकः॥ प्राज्ञे त्रयो दशे वर्षे त्रेतकार्या
 णि कारयेत्॥ न विष्ये तु पितरि त्रिषु त्रेतस्य नवांशं नैव वागमः॥ उर्ध्वं च दशाष्टिकां कृत्वा तस्य
 तिरूपं के॥ कुयति स्पृतुसंस्कारं यथोक्तं विधिना ततः॥ तदीयान्येव सर्वाणि त्रेतकार्याणि कारये
 त्॥ द्वादशाष्टी त्रिज्ञा पितृनिज्ञा विधयेति मदनरत्ने उक्तं॥ गृह्यकारिकायां दत्तौ स्पृष्टव्यं यत्कस्य वि
 शत्यद्वौर्ध्वतः क्रिया॥ उर्ध्वं च दशाष्ट्यानुमं मेव यमिस्मृता॥ द्वादशाष्टं स राद्वर्धमुत्तरं यमि
 स्मृता॥ चात्रायरात्रये कृत्वा त्रिंशत् कृत्वा णि वासुतेः॥ कुशेः प्रतिहति दग्धा कार्याः शाविकाः क्रि
 याः॥ तिथ्यज्ञाने पराशरः॥ देशान्तरगतीं नष्टं सिद्धिर्न जायते यदि॥ कृत्वाष्टमीघमावाप्ता कृत्वा
 वैकादशी च या॥ उदकां पि उदानं च तत्र प्राद्वं च कारयेत्॥ तत्राहिताग्नेः पूर्णाशौचं सर्वेषां॥ अना
 हिताग्नेस्तत्राग्नेः॥ अनाहिताग्नेर्देहस्तदाहो गृह्याग्निना स्वयं॥ तदलाभे पलाशा नीहंतैः कार्यं पुम
 नपि॥ वेष्टितव्यं स्थापला कृत्वा सारस्य चर्मणा॥ ऊर्णासत्रैराबध्वा त्रिलोचनं व्यायवेत्तथा॥ सुवि
 ष्टं जलं संमिश्रं दध्वा त्रयथाग्निना॥ असौ स्वर्गपलो कायस्वादे सुहृत् स बाधवेः॥ एवं पराशर
 दग्धात्रिरात्रमश्विर्न वेदिति जालोक्तैः॥ इदं त्रिरात्रं दशाहमभेदाहं॥ तत्र शेषं श्रुत्वा त्रय
 तुतदूर्ध्वं॥ अनाहिताग्ने विधिं न द्वाहाभावेतदानीमाशौचं यद्दहो वेकल्पिकं तत्र पलीपुत्रयोः पूर्वम

गृहीता शोचोर्दशा द्योते ॥ गृहीता शोचोस्तु त्रिरात्रं ॥ पत्नी मृतो न तृष्येवं ॥ सपत्नीश्चे वमि
 तिस्रस्तृष्यसारे ॥ अन्यस्य पिंडा नो तस्य तृष्यार्णशरदा दे त्रिरात्रं ॥ तदा द्वा गिराः ॥ देशं तस्मै तस्मै
 नाशोचं चैत्वं च न ॥ कालात्यये पिबुजी तदा द्वा काले दिनत्रयमिति ॥ स्मृत्यर्थसारे गृहीता शोचानो
 स्नानमात्रमुक्तं ॥ अथातीतसंस्कारः ॥ स चेदं तर्दशा द्दस्यात्तत्रैव सर्वसमापयेद्दूर्ध्वमादिता प्रेक्षादास्य
 र्वमाशोचं कुर्याद न्येष्टुपजी पुत्रयोः पूर्वमगृहीता शोचयोः सर्वमाशोचं गृहीता शोचयोः कर्मांगे त्रि
 रात्रमिति ॥ षडशीता वयेव ॥ विश्वादे र्ये तु प्रकृतिददन्ते त्वग्नि दे स्या त्रिरात्रमिदं ॥ द्वादशवर्षादि
 प्रतीक्षो स रंदा हेतु पुत्रादीनां सर्वेषां त्रिरात्रमिति कल्पतरु दिवोरासादयः ॥ त्रितसंस्कारकालस्तु त्रै
 येष्टिपक्षितौ जेयः ॥ हे मा प्रो हृदमनुः ॥ अमृतं मृतमाकर्ण कृतं यस्मिं हृदि देहकं ॥ प्रायश्चित्तमसौ स्या
 तं हत्वा प्रीना दधीत च ॥ जी व न्यदि स माग ह्येत द्यत कुत्रे निमज्जतं ॥ उद्धृत्य स्नापयित्वा सृजात क
 मादिकारयेत् ॥ द्वादशादं प्रेतचर्या त्रिरात्रमथवा स्यतु ॥ स्नात्वा हृदतं तां प्रार्थयाम्यो वा तदभावतः ॥ अ
 ग्नीना धाय विधिवद्वा त्सस्तो मे न वापजेत् ॥ अथें प्रायेन पशु नागिरिगत्वा च तत्र तु ॥ इष्टिमा युष्मदी १२
 कुर्यादिति सितांश्च क्रुदं स्ततः ॥ अनादिता प्रेक्षु चरुः ॥ मृतवा र्त्ता मा त्र अवरोत्वा श्वला यनः ॥ सुरजय
 एव यस्मिन् जीवे मृत जीवै मृत शब्द इति ॥ यस्य तु जीवत एव मृत नाशो अत्वा स्त्रिया सह गमनं कृतं

तद्धममेवेति कोचित् ॥ तस्या वै धन्यादा त्सहत्या दोषोस्तीति निर्णयसिद्धौ ॥ तथा सप्त संस्कारे कृते त्रिरा
 त्रमाशोचं सप्त संस्कारः शोचकादौ जेयः ॥ प्रायश्चित्तानि ह्योः पतितस्य जीवतोपि घटस्फोटकृत एका
 दमाशोचं ॥ एकादशाह आहं तानि प्रेतकार्याणि दाह वर्जं कुर्यात् ॥ उदकदानं च ॥ एतत्सर्वं तस्मी ॥ घ
 रनिनयने नाम ग्रहण विधानादिति वद्वाः ॥ पिंडोदक आहानिना म्ना दद्यादित्यपराकः ॥ पतितस्य जी
 तीनां घटस्फोटात् प्राक्धर्माधिकारो नास्तीत्यपि सः ॥ घटस्फोटविधिस्त्वप्यत्र जेयः ॥ कृतप्रायश्चि
 त्तस्य घटस्फोटकृतोपि संग्रहविधिर्मिताक्षरादौ जेयः ॥ तेषां जातकर्मादयः संस्काराः कार्या इत्यपरा
 कः ॥ केचित् कृतघटस्फोटास्यापि प्रायश्चित्तकरणेनंतरं संग्रहविधिः ॥ उनः संस्काराश्च कार्या इत्या
 हः ॥ नीवाग्निगमिन्यादि स्त्रीणां तु संग्रहे विवासो गृहांतिकेयं कुर्वादेयः ॥ अन्नाहोदनं प्राणधा
 रणाय संधेये पुरुषो तरे श्रीरक्षणे च कार्यमित्याद्यनुक्तं मिताक्षरादौ जेयं ॥ अथ दशाहमग्नि दर्शना
 ते निर्णयः ॥ प्रस्ताशो च तंत्रस्तु यदि दर्शं प्रपद्यते ॥ समाप्य चोदकं पिंडं स्नानमात्रं समाचरेत् ॥ त्र
 यश्रयः ॥ आशोचं मेतरादा शोयदित्यात्सर्ववर्णिनां ॥ समाप्तिं प्रेततंत्रस्य कुर्यादित्याह गोतमः ॥ मा
 ता पित्रोस्तु श्लोक गोतमः ॥ अंतर्दशाह दर्शश्चेत्तत्र सर्वसमापयेत् ॥ पित्रोस्तु वा वेदाशोचं दद्यात्सिं
 हातां जलीन् ॥ इदं ग्रहमग्नि दर्शपाते तदूर्ध्वदर्शं तु पित्रोरपि तंत्रं समाप्य मेव ॥ पित्रोराशोचमग्नि तु

दिदर्शः समापयेत्॥ तावदेवौत्तरं तत्रैव यवस्थेऽहोत्तरमिति गालकोक्तेः॥ अथैवाऽदमध्यमिसमाप्ति
रिति निर्णयमाह तत्रोक्तं॥ मदनपारिजातमदनरत्नयोस्तु गालकोक्तं यमापदौ रसपुत्रादि विषये॥ अहो
धमपिनतं समाप्तिः पित्रोक्तं॥ अत्र देशाचारव्यवस्थेति निर्णयसिद्धौ॥ कृत्स्नस्यातलवर्षिर्षिडितजनालं
कारचूडामणिर्गोः दातीरजनिर्गुणो जय रवनिर्नाम्नापदेवो जनिः॥ ग्रेला॥ तस्मिन्निर्देजीवदेव कृतिनः सद्धर्म
शास्त्रेहेतावाशो च स्यादिति निर्णयमननत्तच्छीरुप्तं संतुष्टये॥ इति श्रीमत्सकलसंस्कृतसंस्कृतमन्त्राणामन्य
मविद्वद्भ्यापदेव सुताजीवदेव कृतिः कौस्तुभेऽशौरीश्रुतिः समस्तः॥ पुत्रः पत्नी च वयं न कुर्व्यादंते यथा
विधि॥ पिंडदातौ चित्तोत्थो भिक्षुर्वा दित्यसमाहित इति व्यासवचनेन पत्न्या अपि आशौचं तव यन वि
धाता॥ श्रीगणेशाय नमः॥ गर्जो धानप्रभुविदिताने कसंस्कारश्च द्वे चिदादर्शसकलमुनयो यं प्रपश्येति
देवं॥ चेद्वा दित्या नलजतडितो नाप्रवाहे निदानं वंदे वेदेः शिरसे निहितपालकयोऽज्ञानो॥ ११॥ नत्वा द
रिगुरुचरणौ वादिरणे ज्ञेजय प्रदेविदुषो॥ मधुनाशनमौदावहमधुना संस्कारकौस्तुभेन तुमः॥ १२॥ अथ
षोडशसंस्काराः॥ तत्र गर्जो धानं प्रथममुच्यते॥ इतरसंस्काराः अतिउपजीव्यत्वेन तस्यैव स्मृतिवर्त्तनः॥ यद्वा
सत्तकारेऽप्यगर्जो धानं मृताविति उपनिषदि गर्जलं जनमिति च प्रथमनिर्देशात् तदुपयोगी तया दुष्
रजो दर्शनशान्तिवस्तु प्रथमरजोत्तरे पशुक्ते विधानपारिजातेऽनाभि मूले स्थिते पुष्पे च रुद्धलं समन्वितं॥

दर्शने

१२

तस्मिन् सर्वाश्च दधते गर्जनं संवकारणं अथो मुखस्थिते स्त्रीणां तदाल्ये मुकुलीकृतं वात्यात्परवयः प्राज्ञौ मु
कुलं विवक्षुः उक्तं॥ कुसुमं स्त्रीणां स्वभावेन सवेदजः॥ तदा प्रमतिं सर्वासां मासि मासि न तु नवेत्॥ दर्श
नेऽन्यथा न संसृजानि कथ्यते॥ अथ प्रथमरजो दर्शनं मासफलं भृशुः॥ ज्ञे त्रै स्यात् प्रथमं तौ नारी वैधव्य
भागिनी॥ वैशाखे धनपुत्राद्या ज्येष्ठे रोगा न्विता तथा॥ शुभौ मृतप्रजा प्रोक्ता आचरो धनधान्यमात्रं॥ नन
स्ये दुर्भगा क्लिष्टा प्याश्चि न च पश्यन्ति॥ ऊर्जेष्या युष्मती नारी मार्गशीर्षे बहु प्रजा॥ यौ वै तु पुंश्चली नारी
माघपुत्र सुखान्विता॥ फाल्गुनेऽप्यमती नारी रजो मासफलं क्रमादिति॥ अथ तिथिफलं॥ श्रीधरीयै गुरुः
॥ प्रथमायां पतिर्द्विद्वितीयायां सुखं न वेत्॥ तृतीयायां श्रिये स्याच्च चतुर्थ्यां हृषली न वेत्॥ पंचम्या पुत्र
लाभश्च षष्ठां चारित्र्यविक्रया॥ सप्तम्या पुत्रवृद्धिः स्यात् अष्टम्या पुत्रनाशनं॥ नवम्या रुदती नित्यं दश
म्या धर्मशालिनी॥ एकादश्या पतिस्त्रिधा द्वादश्यां जंदि नी न न वेत्॥ त्रयोदश्यां मानधनात्परा बहु
दोषकृतं॥ पर्वण्यस्य रहीता स्याद्द्विधा देवं तिथे फलमिति॥ कश्यपोऽपि॥ अष्टम्या प्यष्टम्या रिक्ता द्वादशी स
क्रमे पितृ॥ वैश्वतो च अतीया ते यद्गुरुचंद्रसूर्ययोः॥ विष्ट्या संस्थासु निद्रायां दुर्भगा प्रथमार्जव इति॥ अ
थ पूर्वाह्नादीनां फलं॥ स्मृतिरले॥ शुभं वै वतु पूर्वाह्ने मध्याह्ने मध्यमं फलं॥ अपराह्ने तु वैधव्यं पूर्वरात्रे
शुभं न वेत्॥ मध्यरात्रे मध्यमं स्यात्परात्रेऽन्यथा इति॥ स्मृती॥ प्रातः काले सुतथ नासाया ह्ने सर्वं निगि

93

[illegible]

मनोदरे॥ आद्यात्तौर्दुर्गनाशीविक्त्रेनेत्रेद्रजस्वला॥ वंध्याचैवातिगंडेचमूलमूलवतीनवेत्॥ गंडेतुंउं
लीनारीव्याघातेचात्माद्यासिनीवज्रेचखेरिणीप्रोक्तायातेचयतिद्यातिनी॥ परिघेमृतकांध्याचैवेधतोयति
मागिणी॥ शेषाः शुनावहायोगयथा नामफलप्रदाः॥ अन्वत्रागिन्सिद्धः॥ परिव्रज्यत्पूर्वार्द्धव्यतीयातेच
विधृती॥ संध्याफूपल्लवेविध्यामश्वनंप्रथमार्त्तव॥ आघातेनवमूललेतुनाद्यः पंचचतुर्दशइति॥ अत्र
म्युयोर्विकल्पः॥ अथलपत्रसंस्थग्रहकालाः॥ वसिष्ठः॥ वैधर्म्यमष्टमस्यैकं चंडेहीणरुचिर्नैवेत्॥
अंगारकैर्नर्तहीनाहृषीचेचदनपत्ता॥ दोर्नयमिदं सविषेसापत्यं नीकं नैवेत्॥ प्रज्वालासर्प्युत्ते
रादौतु कलंदः सदा॥ अश्विनं चैव क्रेतोस्पाजा मित्रे अश्वदाः शुनाः॥ अष्टमस्य इत्यस्य सप्तम्येतेषु प्रसेकम
नुषंगः॥ जामित्रे सप्तमस्याने॥ मरसिदोयि॥ लग्नस्य सप्तमस्थाने सखीं वैधर्म्यकारकः॥ पुत्रहानिकरस्त्वा
रोबुधः ससुत्रदो नवेत्॥ हृदस्यतिथं नापुष्यं शुक्रः साफल्यमेव च॥ शमेश्वरे तु वंध्यास्यात्रादौ तु मररा
ध्रुवं॥ चंडे स दुर्णसंयुक्ते देवरातमताह्वनामिति॥ अथ वज्रकालः॥ गर्गः॥ सुजगद्यंतवस्त्रास्याहृदवज्रापतिव्रता॥ क्षेम
वस्त्रास्त्रितास्यात्तनववस्त्राश्वान्धेता॥ दुर्गमाजीर्णवस्त्रास्याडोगीरं कृत्वा सदा॥ नीलांबरधरा नारी विधवा
ध्याताततः॥ मलिनींबरधरा नारीरश्मिद्रास्याद्रजस्वला॥ वल्लेस्यार्द्धिवासा रक्तविंदवः पुत्रमाप्नुयात्॥ समा
कुप्यकाक्षेतिफलं स्यात्प्रथमार्त्तव॥ इति॥ अथ स्थानफलं॥ ग्रामाद्बहिः परया मेना रीस्या धानिचरिणी॥ पति

+ इदं च सर्वं श्रुत्वा श्रुत्वा निरीक्षणं प्रथमं तौ द्वितीये वा कार्यं तदुक्तं वराहेण प्रथमं तौ द्वितीये वा श्रुत्वा श्रुत्वा निरीक्षणं कर्तव्यं ज्ञाति
 त्रिः सम्पत्कर्मणां विधानं तदिति ७

१४

व्रतापतिस्थाने सुनगादमध्यतः ॥ याममध्ये तु दृष्टिश्च विधवा च दिगंबरः ॥ उपरागे च दुःशीला आरुष्यं
 जलसंनिधौ ॥ धनमध्ये तु कन्याया धनधान्यसमृद्धिदति ॥ देवरातः ॥ संमार्जनी काष्ठतृणाग्निभूषां न दक्षी
 दधाना कुलटातदा स्यात् ॥ तत्प्रेषणे गेतयसि स्थिता चेद्दृष्टेरजो न्यायवती तदा स्यादिति ॥ अथ प्रथमं
 जो दर्शने शिष्टाचारः ॥ कश्यपः ॥ प्रथमं तौ तु पुष्पिण्याः पतिपुत्रवती स्त्रियः ॥ अक्षते रसं कुर्व्युस्त
 स्मिंस्तामुपवेशयेत् ॥ हरिद्रा पुष्पगंधादीन् दद्यात्तांबूलकं स्रजं ॥ आशिषो वाचयेयुस्तः ॥ पतिपु
 त्रवती नव ॥ दीपे निराजनं कुर्यात्स दीपे वासयेद्देहे ॥ ताः सर्वाः पूजयेत्पश्चाद्गंधपुष्पाक्षतादिभिः लव
 णा पूषमुद्रादि दद्यात्ताम्रस्वशक्तित इति ॥ अथ सर्वं तु साधारण नियमानाह ॥ तसिष्ठः त्रिरात्रं रजस्व
 लाश्च चिर्नवेत् ॥ सानां ज्ञानां ज्ञानां सुस्नायादयः शयीत नदि वा स्वप्नानाः श्रेष्ठं शीतं नृजं सजेन्न द
 तान्धावयेत्तमांसमजीयान्प्रदानिरीक्षेत नाश्लीलं कंचिदां च रेत्तनं स्वर्णपि वेदं जालिनी वापि वेत्ती
 हेनौ यसेन वा विज्ञायत इति ॥ लोहेन ताम्रेणां तथा ॥ यान् रत्नानि निहंतते तं तस्ये कुनखीयां प्रलिखते तस्य
 खेलतिर्यापत्ते न पिबति तस्या उन्मादुक इति तैत्तिरीयश्रुतौ नखनिहंतं न नृमो रेखाकरणं यत्नं नयानं च नि
 र्धं ॥ बौधायनोपि ॥ अथ यदा मल रक्षा सा स्यान्नेन पासहं संवदेत न सदा सीतना स्यान्मम द्वाद्द्वसहसा ये ह्येवा वरं प्र
 तिमुच्यास्ते यो काल्यादौ रभ्यं जनं वा वास्त्रियात् ॥ अथ रभ्यं जनं मे व न प्रतिग्राह्यं काममन्यदिति ॥ नेना मुपनये नारणे

पितृलादि

सर्वं वा मद्र
 स्व

१४

न पराचीनं न स्थातीति वाच्यं तेन प्रतिबिम्बते नाम्ने नदतो धावते नरस्मानि निरुक्तं तेन कृत्वति नर इत्युक्तं
 न परे निपिबति नखर्वेति अत्र यासं नापरीति प्रसवो धर्म प्रशेः बलाध्यै मारा मल वदो सखे न संना विदुः
 सरो न संनाप्यतया संनापेत संनाप्यतु ब्राह्मणे नैव संनाप्याधीपी तैवंतस्या प्रजानि श्रेयसम् प्रजानि श्रेयसमि
 ति वचनाद्विधवा निः संनापरो मैतत्कार्य इति ह रदतः लौच गान रोद न ह सनयान नारी युता तु लेप न दिवा ख
 भूदंत धावन मे धुनं कायिक वा विक्रमानसि कदेव तार्चन न मे स्कार रजस्वलां गनाय रति त्वं नावरा रजो वद्वस्त्राणां संना
 गे च न कुर्वीत इति विशेषः यद्यपि दक्षेण अंजनाम्पे जने स्नानं प्रवासं दंत धावनं न कुर्वीता र्त्तं वा नारी य
 हा एण मीक्षणे तथेति स्नानमात्रे निषिद्धं तथा प्यपरागादि निमित्त कस्ना नैव स संनापि हेन मासु स्नाया
 दिनि मज्जनं निषिध्यते अतएव पराशरेण नियमः स्मर्यते स्नावेनैमिति के प्राप्ते नारी यादिरजस्वला
 पात्रांतरित तोयेन स्नानं कृत्वा व्रतं चरेत् सितगात्रान वेदभिः सांगी यां गा कथं च न नवस्त्रापी दुर्नकु
 र्यान्ना न्यद्वा सश्च धारयेदिति रजस्वलायाः प्रथमदिन निर्णयस्तु पात्रि जाते चतुर्विंशति मते पूर्वाशा
 योस्तु रात्रौ चेज्जनं न मरणां रजः दृष्टे पूर्वदिनादित्वे ततो येतत्तरं ह नि के विद्विजो दिते स्ये ज न न मरणां
 तथा रजो वा दृश्यते स्त्रीणां यस्याहस्तस्य शर्वरी अपरे त्वर्द्धरात्राक्षाकृमृतौ रजसि स्तत्के पूर्वमेव
 दिनं प्रादुरुर्ध्वं चेदुत्तरं ह नि ति अत्र देशाचारतो व्यवस्था स्नातायाः कालांतरे पुनः रजो दर्शनं नि

एत्र ज्ञानावेव्यवस्थीकृतत्रैव संग्रहे ऋतुस्नाता च यात्रौ ढा पुन रेवरजस्वला स्नानासमुदशादे च
 चै नैव शुचिर्न वेत् अष्टादशदे त्वेकादं द्वादमे कोन विशेषो विशेषः स्रष्टुत्तरं बुद्धि राज मंथ विमं वे
 त एतद्यस्याः किंविदूने पूर्णं वा मासिरजो निधु मस्त द्विषय कथ्यमस्त एकादशदे त्वेकादं दिरात्रं
 द्वादशे दनि उर्ध्व विरात्रे विज्ञेयमिति कुंडलिनी दितमिति एतत्पक्षा दुर्ध्वं यस्या रजो नियमस्त द्विषय
 अथ रजस्वला शुद्धि प्रकारः स्मृत्यर्थ सारं रजस्वला यष्टि सिका निः शोचं कृत्वा मले प्रक्षाल्य दंत
 धावन पूर्व के संगे स्नानायादिति स्नानोत्तरं विशेषः स्नात्वान्यं पुरुषं नारी न स्पृशेत् पुनरुजस्वला यादिस्य री
 तदा प्रायश्चित्तमाह ईक्ष मे द्रास्करं देवं ब्रह्म दुर्ध्वं ततः पिवेत् तैले च लपं यं गमं च द्वा रजो मंथ य इति लै
 च्चरितायाः शुद्धिस्तु संग्रहे आतुरा चेदु मतीतस्याः स्नानं कथं न वेत् स्पृष्टा तु तो परा स्नाया दृश कृत्वा
 नातुरा वा सो निर्देश निश्चैव परिधाय्य यथाक्रमं ब्राह्मणा न् जो जयत्वा य एणा दे नावेच्छति आ
 तुराणां तु सर्वेषामेवं शुद्धिर्विधीयते इति रजस्वल्योः परस्पर संसर्गश्च शुभायः स्मृति मंजयं उदकं
 द्रुतं स्पृष्टे शर्वरां चैकमर के तयोः स्नानं मिथः स्पर्शं च गम्यततः पिवेत् सवर्णयो नि संवर्धे सग
 ने च रजस्वले मिथः स्पृशेद मया तु स्नानमात्रेण शुभं मत्स्ये करात्रं नास्तीया तयं च गम्यं पिवेत्ततः उद
 क्य यो र्यदा न्यो म संवर्धः सवर्णयो स्पृशेद मया स्नात्वा च तस्मिन्नाद्या हु चिर्न वेत् मया तु नाद्या द

स्नानासमुदशादे च

हेतुं स्थापित्वा सत्त्वं ॥ उचोषणं तदा केचिदाहुस्तदिनसंख्या ॥ उपवासं नशक्ता च तत्समं दानमाचरे
 त ॥ संभाषेतां स्य शंता वात्रासुखोचरस्वले ॥ आस्नानं कालान्नाश्रीतां उच्यते ॥ अथ ॥ स्थापित्वा
 संकुर्वतां तर्पणं च गन्धेन शुभ्रतः ॥ एवमनासतः शुभे प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ न त्पारजस्वला न्योऽस्य दधली वा
 सुणी न वेत् ॥ न वेदित्यतः पूर्वस्य ह्यतिशेवः ॥ वास एषाः कृत्तु मे कंतुम् ॥ दीपादेन शुभ्रं ॥ कश्चपः ॥ रजस
 त्मास्यति कावाचां लंघयदिसं स्य शेत ॥ आस्नानं कालान्नाश्रीयादति कृत्तुं समाचरेत् ॥ ज्ञानतः स्य शेत त
 चां डालं सार्त्तवानारी संस्य शे ज्ञोजो तरे ॥ वाग्य तावद्दि रासीत स्नानं काला दुचोषणी ॥ अज्ञापसंचरे स
 त्यं च गन्धं ततः ॥ पिवेत् ॥ विघ्नान् द्वादश संख्यां कान् नो जयित्वा तु शुभ्रं ॥ पुष्पिणी संस्य शे मोहाद दक्ष
 वानरं स्य शेत ॥ स्नानाद कीडुं जीतं तु स्ना कृत्तुं समाचरे ॥ मोहाद ज्ञानतः ॥ स्य द्वादश्या पंच नरान् दि
 श कैकरा फान् पश्यन् ॥ अंजना निचुसकीणि नाद्यादा स्नानं वासयत् ॥ पाराशरः ॥ रजस्वला यदा दद्यात्
 नाजं कुरासने ॥ पंचरात्रे निराहारा पंचगव्येन शुभ्रं ॥ उर्ध्वं तु द्विगुणं नामैर्वै क्रेतुत्रिगुणं तथा ॥ चतु
 र्यं स्य ते मूर्ध्नि दं शोऽन्यत्र त्रीन वेदिति ॥ दुष्ट रजोदशन निर्णये शांतिमाह शौनकः ॥ आर्त्तवानां तु नारी १६
 शांतिं विनश्यति शौनकः ॥ अने पुत्रादि लाना यदप्योरतिदृश्ये ॥ पंचमेद्विचतुर्थे द्विगुहा तैश्च पुरः स
 ॥ तस्मिन्नहनि कर्त्तव्यं कुरुहो मोविधानतः ॥ आचार्यवरयेत् प्राजो नुवनेश्वरि तुष्टये ॥ दोमार्थं च जपार्थं

च वरयेदृत्विजो बहून् ॥ यजमानो द्विजेः सार्धं शांतिदोमं समाचरेत् ॥ गृहादी शानदिभ्यामे देवता
 द्वाजनं यच ॥ क्रोणप्रमाण धामेन द्वादि राशि त्रयं न वेत् ॥ कुं मत्रयं न्यसेद्वा शो तंतुं वस्त्रादि विष्टये
 त ॥ पूरयेत्तीर्थं सलिलेः अति कुं देष्टय कष्टय क ॥ सत्तेनायनवर्चनं प्रसुव आ पडत्यथ ॥ जरचायाः
 प्रवतस्तदज्ञाय आच ततः क्रमात् ॥ मध्यं कुं नोक्षिपे सान्य मोषधानि च देमच ॥ ततश्च पंचरत्नानि
 धुष्ट्या द्वादशिकां ॥ औषधानि च वस्त्रं तैमुनिभिः शंति कारणात् ॥ औदुंबरः कुं शाद्वीराजी व
 चं पकावित्त्वकाः ॥ विष्टु क्रांता यतुलसी वैदीपं शंखं पुष्पिका ॥ शतावर्गं शुभ्रं आच निर्यं डी सव्यं
 द्रयं ॥ अयामार्गः पालाशश्च पनसो जीवकुस्तथा ॥ प्रियंगु वस्त्रं गोधूमात्री द्वयोश्च त्वयच ॥ क्षीरं च
 दधिसर्पिश्च य प्रपद्यंत योत्सले ॥ कुरंदं केचि यं कुं जावची नडकमुस्तकी इति ॥ द्वात्रिंशदोषभानी व
 यथा संभवमा हरेत् ॥ गजार्धं वल्मीकं संगमाद्दुग्गो कुलात् ॥ राजद्वारं प्रदेशं च मृदमा नीयुनिः
 येत् ॥ कुं जस्थाय नदं ये ते तत्तन्मत्रेण कारयेत् ॥ मृसिकी चोषधादीनि मंत्रेण प्रक्षिपेत् क्रमात् ॥ कुं नो
 परि न्यसेत्पात्रं कां स्यातामनेन वा ॥ मन्मथं न वयात्रं वा स्वस्थं विज्ञातु सारतः ॥ यात्रोपरि न्यसेद्विष्टय
 ति मां नुवनेश्वरी ॥ तन्मूल्यं वा न्यसेत्तत्र द्वाणी च पुरंदरं ॥ आचार्यः पूजयेद्देवी मंगाद्या वरणाभि

च॥ अस्यो वा एजनें कुर्याद्वाय आमंत्रसारया ॥ इन्द्राणीं पूजयेद्देवीं इंद्राणीं मासु नारिषु ॥ क्रमेण पूजये
 दिङ्ममि पुत्वाष्टयं वयं ॥ अनेन विधिना चार्यः पूजयेद्देवतात्रये ॥ आवाहनादिसकलैरुपचारैः पृथ
 क् पृथक् ॥ तन्मध्यमं स्पृशन् कुंभं मंत्रेण नुवनेश्वरी ॥ जयेदाचार्य आहोर्मन्त्री स्तुतं च जयेत्ततः ॥ स्पृ
 शन्नेदक्षिणं कुंभं त्रिगैर्जयेदथ ॥ चत्वारि रुद्रसक्तानि चतुर्भोजोत्तराणि च ॥ संस्पृशन्तु तत्तत्कुंभं
 श्रीरुद्रं रुद्रं संस्पृश्यात्तन्मन्त्रं च ॥ त्रिस्तुतं च तैवेवं स्पृशन् जयेत् ॥ कुंभस्य याश्चि मेदेशं शंति होम समाच
 रेत ॥ अन्वाधानंततः कुर्याद्दोमतं सं समाचरेत् ॥ कृत्वाऽप्यभागपथं तं हविरे दद्यात्सनादिकं ॥ तिसृभिश्च
 वदूर्वाभिरैकैकां चाहुतिं संवेत् ॥ आग्निं संवाप्युक्ताग्निर्गय आहुतुं याक्त्रिमात् ॥ अथोत्तरसहस्रं तु शत
 मष्टोत्तरतुवा ॥ तिलमिध्रिश्च गोधूमेर्द्विगुणं आहुतीं हनेत् ॥ जुहुयात्पायसेनेव आग्नेन च दूनेत क्रमात्
 हविश्चतुष्टये नैव प्रत्येकं समं संस्पृश्यात् ॥ गायत्रीं च चक्षुःश्रोत्रं हविरे त्रचतुष्टयं ॥ ततः स्विष्टदूतं दुत्वा
 रजुं प्रहरंतं तथा ॥ अथाश्वेत्यादिनिर्दुत्वा समुद्राद्भिस्तैस्ततः ॥ संततामाज्यधारां तोषणादुतिमया च
 रेत ॥ परिक्षेपेन पथं तं होमशेषं समापयेत् ॥ सहोषधिस्थिते स्तत्र प्राति कुंभस्थितो दकेः ॥ ऋतुमसौ ॥ १७
 तांशंति दीपतीभ्यामुखाय च ॥ शांतिरभिषेकः ॥ अथाभिषेकमंत्राश्च बोधंते शोभकादिभिः ॥ आपो हि दे

विष्णोर्विधिवदन्मर्गं धनुष्याहतादिभिः ॥ धेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्यो यचनूपरैः ॥ उमंत्रेणार्धमाशानं त्वमग्रे रुद्र इत्यथ ॥ तस्य दु
 तिमंत्रेण नुवनं स्पष्टितं तथा ॥ याते रुद्रं तिमंत्रेण शिवसंकल्पमंत्रतः ॥ १८

विः स्तुतेन च

तिनवैततः परं ॥ इन्द्रोऽग्नं दत्तं नैव पावमानैः क्रमेण तु ॥ उजयं पृथग्वचनं स्वासि दाविश एकया ॥ अं
 व केन मंत्रेण जात वेद स एकया ॥ समुद्रं ज्येष्ठा इत्यादि चतुर्भिश्च प्राप्ति ईकैः ॥ ज्ञायेतामिति मंत्रे अथ
 निश्वाग्निर्यथाक्रमं ॥ इमा आ पृथक् च नैव देवस्य त्वेति मंत्रे त्रिभिर्विष्णोर्विधिवदन्मर्गं धनुष्याह
 तादिभिः ॥ धेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्यो यचनूपरैः ॥ इन्द्रत्वाष्टयं वयं मंत्रे अथ वा निषेचयेत् ॥ सा च व
 स्त्रोत्तरं धत्वा पुनश्चाप वसेत्तती ॥ उपवासी त्रसमीपावस्थानां सदक्षिणमनक्षाद् प्रदद्यात् ॥ उज्ज्यायिने ॥ ज्ये
 स्विः ॥ अथापि सर्वज्योदद्याद्देक्षिणांततः ॥ मद्राशांतिं प्रजप्याथ विष्वाशीर्वाचं नंततः ॥ ब्राह्मणाभोजये
 यिश्वाहुं जीतस्वजनैः सह ॥ स्मृतौ ॥ ब्राह्मणाभोजयित्वा तु देवर्षीभोजयेत्ततः ॥ एवेयः कुंभे शंति शोभको
 षको कृत्वा कारतः ॥ तदनिष्टं तु सकलैः सद्यः बवि नश्यति ॥ जयेदाचार्य इति अन्वाधानात्सक होमं तत्र
 रं मयर्थं तमित्यर्थः ॥ अनेनैवाशयेनान्वाधानंततः कुर्यादिति श्लोके आचार्य यद्ग्राहं ॥ ततश्चाग्निस्थापना
 दियद्दूर्वांते यजमानेन कर्तुं मुचितं ॥ अथ येन त्रेति यद्दक्षिणं यद्ग्राहं आचार्यते ॥ सावित्रं च हविश्च तदित्यत्र
 तद्वदेन हविश्चतुष्टयं गायत्र्या काले सवित्र इति चतुर्थं तेन देवतो देशः कार्य इति ज्ञाप्यते ॥ लभ्यते चात्र मंत्रं सं
 वादः ॥ यावर्वाणां वितितं द्वितवि संवादिनो मंत्रात्सर्वा मासा ये तद्देशं गोत्रियते याजिकैः ॥ संवादो तु कैमुतिकन्या

येनैव तस्मिन्दिः॥ न चैव नु वनेश्वरी दैवस्य क्षोमा नावापत्तिः॥ वाचनीः कवे न इष्टत्वात्॥ वस्तु तस्मै शुद्धि प्राणि प्र
सव इति धातोर्मुस्य नः सवितं शब्दः प्रकृते फलदा तस्मिन् प्रथम प्रयाज्ञे समिच्छन्ती श्रेयस्वर्तिगाना दरेण नु
वनेश्वरी प्रातिपादक इति न विरोधः॥ मुख्य दक्षिणा शक्तौ निष्क यो दक्षिणा देया॥ तमाद कायायनः॥ दशका
वपिणा येना विति अष्टा वनदु दिस्म ता इति च॥ कार्वायणा माह नारदः॥ कार्वायणा दक्षिणा द्वादि शिरोम्यः प्र
वर्त्तते॥ यथैर्निबद्धः पूर्वस्थाषो उषे वपणाः सत्वि ति॥ अथ शोति प्रयोगः॥ बहू त र दोष दुष्टे प्रथम रजो द
ने द्वितीया दिरजो दर्शनी नरस्वत्स दोष दुष्टे तु तदनंतर मेव गन्धी धानं प्रत्या स नु दिने सा कार्वायी चीय त्स्या
दृक् त स्नानादि नित्यः क्रियः पवित्र याणि राचम्य प्राणा नायम्य देश कालौ संकी र्त्त्या मम नार्थी याः प्रथम
रजो दर्शने ईदृश दुष्टमासादि स्मृति सज्जीरिष्ट परिहारा द्वा रा श्री परमेश्वर॥ प्रीत्यर्थं सयद्म रवौ शौ न कौ
क्तां शांतिं करिष्ये इति संकल्प्य गणयाति पूजनादि आचार्यैर्निर्वाहरांतं कुर्यात्॥ आचार्यस्तु यथा स्वर्गि
न्नादीनां बृहस्पतिः॥ तथा त्वं मम यज्ञे स्मिन्नाचार्ये नमस्व ब्रूते त्याचार्यस्य॥ अस्य यागस्य निष्फलो न वं तो भ
र्थितो मया॥ सुप्रसन्नैः प्रकर्त्तव्यं शांतिं कं विधिपूर्वकं मिष्टत्विजां॥ ततो गंधं च न्नादिभिः यथाशक्ति ते व
पूजनं॥ ततः आचार्यः पवित्र याणि देश कालौ संकी र्त्त्य जमानानुज्ञायाचार्यकर्म करिष्ये इति संकल्प्य

+ द पंचपञ्चाधिकं पलपरिपारो कवेले विविश स्यधिक त्रिशतकम् लोमकं + ६

पदत्र संस्थितमिति प्राचादिदिक्षु प्रादक्षिण्ये न स र्ष पान्वि की र्यं शुची व इत्स्वेन पंचगव्येन तथैव प्रोक्ष्य
पोह इति तत्त्वेन शुद्धादिः तथैव दीप्य कृतां जलिः॥ स्वस्थ यनं तादृशमिति मे त्रुप्येन देवतां संप्राप्य नु वनेश्व
र्यादि प्रतिमात्रयस्य अमुत्तारणं कुर्यात्॥ अग्निः सन्निमित्तस्तत्सर्वे ध्यान रोषि स्त्रिष्टुप्॥ अमुत्तारणे वि
ति॥ अग्नि पदरहिते नाग्निः सन्निमित्तस्तत्तत्र अग्नि विन्य उ नरग्नि पदसु क्तं मते ने वा नि धि चैत इत्यस्य उत्तारण
॥ ततो द्वादीशा न्यो मभेत दक्षिणे तरयोश्च मदी द्योरिति मे त्रवृत्त्या न्मिष्ट द्वा औषधयः समिति प्रोक्ष्य प्रमाण
ब्रीहिभिः तेषु देशे शशित्रयं कुर्यात्॥ पले सुवर्णाश्च त्वारः कुडवं प्रथम आटंकं॥ द्यौं च खारिका चेति पूर्व
वीचं तु र्यं॥ इति शोडशस्थानात्मको प्राणः॥ ततः आकल शोचि तिमध्य दक्षिणे सरक्क मेण प्रक्षालित मव
रणमकाल कं कुंभत्रयं सादयेत्॥ प्रसव आपद्रस्य सस्कृतस्य संधुक्षित्येयमे औनद्योजगती॥ कलशेषु दक पूर
ण विनियोगः॥ याः प्रवत इत्यस्य वसिष्ठो नमः शंकरो॥ कलश पूरणे विनियोगः॥ याः प्रवत इति कृक्॥ प्रतिक
लपं पूरणादि मंत्राणा माहृतिः॥ ततः गंध द्वा रा मिति गंधं॥ या औषधीरिति सर्वोषधीः॥ औषधयः समिति
यवांश्च त्रिष्य कृक्क मेण क्षिपेत्॥ हेमयं च रत्न प्रक्षेपो न्न र्वागं आदि प्रक्षेपः इति वक्ष्यामः॥ ततो मध्यम कं
गाय त्राय व ब्रीहिनिल माषकं शुष्पमा ककुद्वा रक्षित्वा तथैव उदुं वरकुश दुर्की रक्तोत्पल चंपक बिल्व वि
स्मृक्तां तां तुलसी बर्हिः प्रांशुषी शताव र्यश्च गंधानि र्मु डीरक्त पीत स र्षया यामा र्गपलाश पनस जीवक पि

१५ वने श्रीपानौ उग्रहृदि विदुर्गो रातुं गृह्णो वनत्रयं युक्तीं स्मरेत्पुंरी वररो बुगमाशा नीति वरो प्रमजे पुं वने शिो १५

१६

यं यो धूमव्रीत्यश्च दधि दुध दृत तप प्रजनी लीत्यलसित रक्ता पीत कुरंत कुं जा वचन प्रमुत्त कार्त्तानि द्वा वि
 शदोष धानि यथा सेन ववा प्रक्षिप्य त्रिप्रयिकल शेषु दि रण्यस्तु य इति हि रण्ये सहिरला नीति चरलानि प्रक्षिप्य
 या औषधी रिति सर्वेषु धीः औषधयः समितियवान् ॥ कौंडाल्कोडादिति दूरीः ॥ अश्वत्थे व इति पंचपलवान् नि
 क्षिप्य वासुवा इति सत्रेण वाससा वा वेष्टिता न कल शं के वा नृत्वा पुष्य मालादिनिः कलशा नृत्तयेत् ॥ ततः
 कलशान्ता मुपरि धातु मयैवैण वंश न्ययं वा पूर्ण या त्रयं च शक्त्यनु सा रेण पूर्ण दधीति मंत्रा दस्या नि धाय त
 दपरि श्रुत वस्त्र त्रयं च दना दिकृता ए दल युक्तं न्यसेत् ॥ मध्य मे स्थापित प्रतिमा यो नु वने श्वरी मावा हयेत् ॥
 गायत्रा विश्वामि त्रो नु वने श्वरि गायत्री नु वने श्वरी पूजने नु वने श्वरी मावा हयामि ॥ एवं दक्षिण कल शो ईद
 यी वृथा कवि रिति द्वा र्णो यंतिः ॥ ईदं द्वा र्णी पूः यो गः ॥ ईदं द्वा र्णी मा सुक्रः ॥ एवं सुत्तर कल शो ईदं द्वा र्णा विश्वामि त्र ई
 द्वा र्णी वृथा गायत्री ईदं द्वा र्णा मा सुक्रः ॥ ततो मध्य म कलशे अंग्वा द्या वरण देव तां स्मो नमः ॥ अंग्वा द्या वरण
 देव ताः आवाह यामी त्या वा ह्य स घ्राण वगाय त्रं ते अंग्वा द्या वरण सदिति ता षे नु वने श्वर्ये आस न सं मर्ष या मी त्ये
 वं धो उ शो प चारे र्नु वने श्वरी सं पूज्य उक्त मंत्रा न्मां कौंडानु स मये न ईदं द्वा र्णी द्रयोः धो उ शो प चारेः द्वा र्णी कु र्यात् ॥
 अशक्तो नु वने श्वर्या स दे व प दार्था नु स मये न ना म मंत्रा न्मां वा तयोः पूजनं ॥ ततो मध्य म कुं जं स्पृष्ट्वा आ
 चायोः एस हस्वे अष्टरा तं वा गा यत्री ज स्वा श्री सक्तं जयेत् ॥ हिरण्य वर्णा मिति पंच दश र्चं स्प सक्तं ॥ १६

१६

कुलो हः आद्या त्वं जगत्पते देवि प्रो जये दश र्चं शये ति सक्तं ॥ आते पित रिति पंच दश र्चं स्प सक्तं ॥ ३

ई मी नं दवि कुं ती तं दि रास ता ऋषयः ॥ श्री देव ता अघा ति स्त्री नु पुत्रः ॥ तत ए का प्र स्तार पंक्तिः ॥ ततो द्वे त्रि पुं नौ
 ॥ ततो षा व तु पुं नौ त्या प्र स्तार पंक्तिः ॥ जपे वि नि यो गः ॥ ओ हिरण्य वर्णा मिति सक्तं ॥ तत ए का ऋ ति कुं द क्षि
 ण कुं नै रु द्र सक्ता नि जयेत् ॥ यथा कुंडा योति न वचं स्प धीरः करे वा रुद्रो गायत्री जपे वि नि यो गः ॥ कौंडा
 यो ति सक्तं ॥ इमा रुद्रा य त व स इत्ये का दश र्चं स्प सक्तं स्पृष्ट्वा स म दो रु द्र क्षि पुजये वि ॥ ओ आ ते पि त म
 रु तो सु स्त मे तु इति सक्तं ॥ इमा रुद्रा य व त स्म र्णा वा सि धो रु द्र ति स्था ज ग तो या त्रि पुं नु पु ॥ जपे वि ॥ इमा रुद्रा
 य स्थि र ध न्व न ॥ ४ आ वो रा जा नं वो म दे वो रु द्र क्षि पुजये वि ॥ आ वो रा जा नं क कुं ॥ तमु पु दि नी मो जी
 रु द्र क्षि पुजये वि ॥ तमु पु दि यः क्षि पुः ऋक् ॥ नु व न स्था पि त रं क्ति जि श्वा रु द्र क्षि पु ॥ जपे वि ॥ नु व
 न स्था पि त रं ऋक् ॥ अं व कं वा सि धो रु द्रो नु पु ॥ जपे वि ॥ अं व कं ऋक् ॥ ओ ऋ त्र लि मु त र क ल शं स्प
 श न ए का द श दं ति जी रु द्रं जयेत् ॥ ततः श न्ते इति पंच दश र्चं स्प सक्तं स्प वा सि धो वि श्वे दे वा क्षि पु ॥
 जपे वि ॥ श न्ते ई दं द्वा र्णी ति सक्तं ॥ ३ मध्य म कुं ज पथि मे स्थ हिले त्रि त्रि स्थाप ना त्रि ध्या ने क ते स्था पि त कुं
 जे शान्ता ये ध्या ये न व प्र द्रा णां त दं ग दे व तां नां च त त न्नो ओ रा वा द ना दि कु र्यात् ॥ स्वी क र्था र्थं य ह्स्वी पा व
 त्र ह्स्वी को ति स्म र्ते ॥ पंचा स्वे क वि ड म ब्र च तुर धि गार कं अ न्न मे रा दुं नृ प ति मे ध नु नृ प थ ग ति कुं पु ज्ञा ने त या ॥ दी र्घो
 चतु र्धे सु र गुरु आ र्णो मे चं द्र ज्ञा ची तः ॥ क म तो लि खे त्रि दं ग णं म अ र वि व र्त्त ले मि ति ॥ श का र्के बा दू र्वा जे गुरु र
 मा बु द ह्स्वी ॥ प्र ह्स्वः शनिः सोमः ॥ वा द क्षि ण तो मुखो इति मन्त्र उ री ॥ आ दि त्या नि श्च मु खाः सर्वे सा धि प्र त्य सै धि
 दे व ताः ॥ स्थापनीया मुनिश्च तं नै रण्य पं रं ह्स्वः इति महा ए वें व द्या प्र ॥

१७

अथ स्थापना
 वि० यजमान
 कं वृत्तं

तद्यथा॥प्राणवस्यपरब्रह्मविः॥परमात्मादेवतागायत्रीछंदः॥आहतीनांक्रमेणमदग्निर्नरद्वौचगवश्च
 ययः॥अग्निर्वायुःसर्पदेवता॥देविगायत्रीदेवीउत्तिक्रदेवीहृदयःछंदः॥सिधौद्यावाहनेवि॥तत्रयहृद
 वस्यवसुलेद्वादशगुलेमंडलेषांशुखंस्वर्ग्यरक्तपुष्पाक्षतेःआकृतेनादिरण्यसुप्तुःसवितात्रिष्टुप्॥सर्वावा
 दनेवि॥ओआकृतेन॥ओनर्द्वयःस्वःकलिंगदेशोद्भवकार्यपुष्पगोत्रसर्पेइहागच्छइदतिष्ठेतिस्थापयेत्
 ॥ततआग्नेयेचतुरस्त्रेचतुर्विंशंगुलेषांशुखंस्वोर्मस्वितपुष्पाक्षतेः॥आप्यायस्वगोतमःसामोगायत्री॥सो
 मावाहनेवि॥ओआप्यायस्व॥रुक्॥ओनर्द्वयःस्वःयमुनातीरोद्भवआग्नेयगोत्रसोमदंष्ट्राग्रेत्यावाह
 इदतिष्ठस्थापयेत्॥ततोदक्षिणोत्रिकोरोत्रेगुलेमंडलेदक्षिणमुखंनोमरक्तपुष्पाक्षतेःअग्निर्भूद्वि
 रूयौगारकीगायत्रीयोगारकावाह॥ओअग्निर्भू॥ऋक्॥ओन॥अर्वांतिसमुद्रवनारक्षजगोत्रमो
 मइहा॥ततईशान्येवाणाकारेचतुरंगुलेउदङ्मुखंघंपीतपुष्पाक्षतेःउद्ध्यध्वंभुधःसोम्याभुधःवि
 ष्टुप॥बुधावा॥ओउद्ध्यध्वं॥ओन॥मगधदेशोद्भवआग्नेयसगोत्रभुधइहा॥ततःउत्तरेदीर्घचतुरस्त्रे
 उलेउदङ्मुखेहृदस्पतिपीतपुष्पाक्षतेःहृदस्पतेरसमोहृदस्पतिस्त्रिष्टुप्॥हृदस्पत्यावा॥हृदस्पते
 तिर्यः॥ओन॥सिधुदेशोद्भवआगिरसगोत्रहृदस्पतेइहागच्छे॥ततःपूर्वपंचकोरोनवागुलेमंडले
 श्चस्वशुक्रेशुक्रपुष्पाक्षतेःशुक्रःपराशरःशुक्रोद्दिपदागिराट्॥शुक्रावा॥ओशुक्रः॥शुशुक्रान्॥ओन॥
 जीजकटदेशोद्भवभागवितगोत्रशुक्रइहागच्छे॥ततःपश्चिमेषामुराकारेद्यंगुलेमंडलेषांशुखं

॥२०

निरुक्ष्मपुष्पाक्षतेःशमग्निरिदिविदिःपुनिरुक्ष्मिक्॥शम्यावा॥इंशमग्ने॥इंन॥सोराष्ट्रदेशोद्भवकार्यप
 गोत्रशमेश्वरइहा॥ततोनेत्रस्यमंडलेषांशुकोरेद्वादशंगुलेदक्षिणानिमुखेराहुंरुक्ष्मपुष्पाक्षतेःक
 यानोवाभदेवोराहुर्गायत्री॥राह्यावा॥ओकयानश्चित्रआ॥ओन॥विवायुरोद्भवपेशीनासिगोत्रराहो
 इहा॥ततोवायव्येधजाकारेयदंगुलेमंडलेदक्षिणानिमुखेयुपुष्पाक्षतेःकेतुंमधुछंदःकेतुर्गाय
 त्रीकेत्यावाहने॥ओकेतुंरुहवज्रकेतवेपेशो॥ओन॥स्वः॥अंतर्वेदिसमुद्रवजेमिनिमगोत्रकेतोद
 हागच्छे॥यथोक्तकुंतुमंतंइलाभावेयथालाभोपयजेःकुसुमंतंइलेःस्थापयेत्॥अंबकंवासिष्ठो
 दस्त्रिष्टुप्॥अंबकंयजामहे॥मृतात॥ओन॥स्वःइंश्वरइहागच्छेदतिष्ठेतिस्वर्गदक्षिणपार्श्वेइंश्वर
 गोरीमिमयादीर्घतमाजगती॥ओगोरीमिमयायस॥ओमन्॥ओन॥स्वःउमेइहागच्छेत्यावाहइदतिष्ठे
 तिसोमदक्षिणपार्श्वेउमा॥यदक्तंदोदीर्घतमास्कंदत्रिष्टुप्॥स्कंदवा॥इंयदक्तंदःप्रथमंजायमानं
 न्॥ओन॥स्वःस्कंदइहागच्छेदतिष्ठेतिजोमदक्षिणपार्श्वेस्कंदे॥विष्मोर्नुकुंदीर्घतमानारायणस्त्रिष्टुप्ना
 रायणा॥वा॥ओविष्मोर्नुकं॥इंन॥स्वःनारायणइहागच्छेत्यावाहइदतिष्ठेतिहृदक्षिणपार्श्वेनारायण
 त्रसज्जानंवाभदेवोब्रह्मात्रिष्टुप्॥ब्रह्मावा॥उंत्रसज्जानंविबः॥उंन॥स्वःब्रह्मणतेब्रह्मयुजेत्यस्यविष्वा
 मित्रोब्रह्मात्रिष्टुप्त्रसन्निहागच्छेत्यावाहइदतिष्ठेतिहृदस्पतिदक्षिणपार्श्वेब्रह्मण॥इंदोमधुछंद
 इंदोगायत्री॥इंजावा॥इंजंवावि॥वलः॥ओन॥स्वःइंदइहागच्छइदतिष्ठेतिष्मक्तदक्षिणपार्श्वेइंद॥य

अमे

माय. सोमं यमोनुष्टुप्॥ यमावा. यमायसोमे. कृतः॥ ओं नः. स्वः यमइगछेदति छेदति शमेश्वरदक्षिणप
 र्धे यमं॥ मोषणो धीरः कएवः काली गयत्री. कलावा० ओं मोषणः परा परा. सद॥ ओं नः. स्वः काल इ
 दा गछेदति छेति राहु दक्षिणपार्श्वे कालं॥ उवावाजं प्रस्वरः. चित्र गयत्री वृद्धती॥ चित्र गुप्ता वाद उवा
 वाजं. इयः ऊँ नः. स्वः चित्र गुप्त इदा गछेदति छेति केतु दक्षिणपार्श्वे चित्र गुप्तं॥ ततः शुकु पुष्पासेते. स
 वाः प्रत्यक्षि देवता स्थापयेत्॥ अग्नि का एवो मेधातिथिराग्नेयी गयत्री अग्नेरावा. ऊँ अग्निदत्तं॥ कृतः
 नः. स्वः इदा गछेदति छेति सूर्य नाम पार्श्वे अग्नि आवा दयामि॥ असु मे मेधातिथिरापोनुष्टुप् अनावा
 असु मे. असु. नेषजी॥ ओं नः. स्वः आप इहा इहा गछत इदति छे. तेति सोम वा पार्श्वे अपः स्योना एषि
 मेधातिथिर्विष्णुर्गयत्री ऊँ नः. सुः. स्वः विष्णो इहा गछेदति छेति बुध वा पार्श्वे विष्णुः॥ इदं विष्णु. सुरो॥
 इदं अष्टानि गमुद इदं स्त्रिष्टुप्. इदं अष्टो महा॥ इदं जोषी॥ ऊँ नः. स्वः इदं इहा गछेदति छेति। गुरु वा म
 पार्श्वे इदं इदं दारणी॥ इषा इषि. इदं दारणी पंक्तिः इदं दारणी मासु। उत्तरतं ऊँ नः. स्वः इदं दारणी इहा गछेदति छेति
 नृ गयाम पार्श्वे इदं दारणी॥ प्रजापतेर्द्विरण्यगर्जः प्रजापति जिष्टुप्॥ प्रजापते नत्वे देतासु न्य. रयीणी॥
 ऊँ नः. स्वः प्रजापते इहा गछेदति छेति शनि वा म पार्श्वे प्रजापति॥ आयं गोः सूर्यराशिः सर्पयोगयत्रोसर्पवा
 ह. आयं गोः स्वः ऊँ नः. स्वः सर्पोः इहा गछत इदति छेति राहु वा म पार्श्वे सर्पान्॥ ब्रह्मजज्ञानं नाम देवो ब्र
 ह्माजिष्टुप्॥ ब्रह्मा. ब्रह्मजज्ञानं. विवः ऊँ नः. ब्रह्मजिहा गछेदति छेति केतोर्वा म पार्श्वे सर्पान्॥ ब्रह्मज

ज्ञानं वामदेवो ब्रह्माजिष्टुप्॥ ब्रह्मा. ब्रह्मजज्ञानं. विवः ऊँ नः. स्वः ब्रह्मजिहा गछेदति छेति केतोर्वा म पार्श्वे
 त्याणं॥ ततः शुकुति पुष्पेर्विनायका दिपंच देवताः स्थापयेत्॥ गणानोत्वाय अमदो गणपतिर्जगती वि
 नायका. गणानोत्वा. सादनं॥ ऊँ नः. स्वः विनायक इहा गछेदति छेति राहुरत्तरतो विनायकं॥ जातु वेद स
 कश्यो दुर्गा जिष्टुप्॥ दुर्गा वादः जातवेदस. त्याग्निः ऊँ नः. स्वः दुर्गा इहा गछेदति छेति शने रुत्तरतो दुर्गा॥ तस
 वायो व्यश्वागिर सोवायुर्गयत्री वा पचा. तव वायो. हरी महे॥ ऊँ नः. वायो इहा गछेदति छेति रवे रुत्तरतो
 वायुं॥ आदिदस आकाशो गयत्री॥ आदित्य नमः. ओं नः. स्वः आकाश इहा गछेदति छेति राहोर्दक्षिणे
 कारी॥ एवो उषाः प्रस्वर एवोश्चि नो गयत्री एवो उषा अ पूष्णी. ओं नः. अश्विनो इहा गछत इति केतोर्दक्षिणे
 अश्विनो॥ यद्वा विनायका दीपंच उत्तर एव स्थापयेत्॥ ततो ग्रहपंचांगे गतया वक्ष्यमाण देवताः स्थाप
 येत्॥ उत्तरैस्तेजाधिपति वास्तोष्पति आवा दयेदित्येके॥ तेन स्य वामदेवः तेजाः धिपतिरनुष्टुप्॥ तेन स्य
 ति ना ओं नः तेजाधिपते इहा गछेदति छेति तेजाजाधिपति॥ वास्तोष्पति वासिष्ठो वास्तोष्पति स्त्रिष्टुप्॥ वा
 स्तोष्पते॥ इहा गछेदति छेति॥ वास्तोष्पति॥ ततः इन्द्रादिलोकपाला न सूर्याग्निमुखा वा दयेत्॥ तत्र म
 जाः॥ इदं विष्णो ज्ञातो मधुच्छंद इदं नुष्टुप्॥ ओं इदं विष्णो. इदं इदा गछेत्तादिवर्चवत्॥ एवमुत्तरजाधि
 पति॥ अग्नि का एवो मेधातिथिराग्नेयी गयत्री॥ अग्निदत्तं. यमायसोमं यमोनुष्टुप्॥ यमायसोमं. मोषणो
 धीरः कएवो निरुतिर्गीयत्री॥ तत्त्वा वा मिश्रनः शोचो वरुणः स्त्रिष्टु. तव वायो व्यश्वागिर सोवायुर्गयत्री॥

२३

वा॥ इन्द्राणी इयोर्दोमाभावपक्षेन तदुद्देश्यकथागः॥ एवैत्यागेकते सखिगाचायां कादिस मिथो दधि मधुक्ताः
 खवीदुतांश्च संकल्पानुसारि संख्याकाजुह्विताः॥ तां दश संख्यांश्च दूर्वाः॥ दिह विश्वतुष्टया हृतीर्जुह्वया
 त॥ तत्र दधि मधुचुताकाजि लिखति इन्द्राणि रंके काहतिः काया॥ तन्मून संकल्पानुसारि संख्याचुत
 विधादुती रिद्राणी इमे त्राभ्यां तत्रो मयै ह्येह स्वास्ति एह दधि प्रायश्चित्तं होमो तं कृत्वा दिव्या लादिभ्यः
 सदीयः मा सोमं कृत्वा लि संकल्पे यजमान द्वारा कारयेत्॥ सपत्नी को यजमानः प्रति बलि संकल्पमासे
 तजले त्यजेत्॥ तद्यथा॥ अन्त्याय तनस्प संतादित्तु माधु मक्त बलि दिक्वा लिप्ता दद्यात्॥ अता र मि
 इंगमं इंड स्त्रिष्टुप॥ इंड प्री सयं वलि वातरमिंड॥ इद्राय सोगाय सपरिवाराय सायुषाय सशक्तिकाय
 एष माधु मक्त बलि नमः॥ नो इंड दिशोरक्ष बलि नुस्व म मयजमान स्प सकुटुंब स्वायुः कर्त्ता होम कर्त्ता
 तिकर्त्ता तुष्टिकर्त्ता पुष्टिकर्त्ता नवेति पुष्पाक्षतजलानि पूज्यां निमुखं स्वजेत्॥ अत्रिकारो मेधातिथिर
 निर्गायत्री॥ अग्नित्री अग्निर्देव एण मदे अग्रये यमाय सोमं य सोमो नुष्टुप॥ यमाय सोमं यमाय सोमो
 पुष्पाक्षरः कर्त्ता निर्वर्तिगो यत्री सोमो वराः परा परा निर्वर्तये॥ तत्वाया मिथुनः शोष वरुणा स्त्रिष्टुप॥ तत्वा
 यामित्र वरुणा वरुणाया तव वायो व्यश्वा गिर सो वायुर्गायत्री॥ तव वायो वायवे सोमो ये नु गो तमः सोमास्त्रि
 ष्टुप॥ सोमो ये नु सोमाय तमीशा नंगो तम ईशा नोजगती॥ तमीशान ईशानाय ततो ब्रह्म बल यो देयाः॥ त
 त्रपूर्व॥ आरुक्ष्मे नदिर एण स्पयः सविता विष्टुप॥ आरुक्ष्मे नरजसा आदित्याय संगाय सपरिवाराय ईश्वर

२३

निरूपाधि देवता प्रत्यधि देवता सदिताय इमं सदीपं माधु मक्त बलिं समर्पयामासीत् पुष्पांजलिं क्षिपेत्॥ नो अ
 दित्य इमं वलि एहाण मम यजमान नस्प आध्याय स्वगो तमः सोमो गायत्री आध्याय स्व सोमायुः सोमायुः सोमायुः सोमायुः
 धित्य देवता प्रत्यधि देवता सदितायेत्यादि॥ अग्निर्मुखा विरूपांगार को गायत्री॥ अग्निर्मुखा दिवः सोमायुः स्वदे
 वमिरूपाधि देवता प्रत्यधि देवता सदितायेत्यादि॥ उरुध्वं च उरुध्वः सोमो बुध्वं स्त्रिष्टुप॥ उरुध्वं च उरुध्वः
 नारायण विष्णु रूपाधि देवता सदितायेत्यादि॥ उरुध्वं च उरुध्वः सोमो बुध्वं स्त्रिष्टुप॥ उरुध्वं च उरुध्वः
 दृढस्पतये ब्रह्मा इरूपाधि देवता सदितायेत्यादि॥ उरुध्वं च उरुध्वः सोमो बुध्वं स्त्रिष्टुप॥ उरुध्वं च उरुध्वः
 रः अक्राये इन्द्राणी रूपाधि देवता सदितायेत्यादि॥ शमन्ति रिरिं वि विः शनि रुक्षिक्॥ शमन्ति रिरिं वि विः
 मेध्वराय यम प्रजापति रूपाधि देवता सदितायेत्यादि॥ कयानो वा मदेवो राहुर्गायत्री॥ कयानश्चित्र आ
 नुवत्॥ राह वै काल स र्परूपाधि देवता प्रत्यधि देवता सदितायेत्यादि॥ केतुं मधुर्हं दाः केतुर्गायत्री॥ के
 तुं रुच्यन्॥ केतुं वै चित्रयुजं ब्रह्म रूपाधि देवता प्रत्यधि देवता सदितायेत्यादि॥ गृणानो त्वा एवमदो गण
 पातिर्जगती॥ गणानो त्वा गणय तये सोगाय सपरिवाराय अर्द्धदुक्षि सदितायेत्यादि॥ जात वेद सेक एषो दुर्गा
 ष्टुप॥ जात वेद से॥ दुर्गं ये सोमा ये सपरिवाराय सायुषाय सशक्तिका ये इमं वलि॥ नो दुर्गे मम यजमान नस्प आ
 काजी होम कर्त्ता शान्तिकर्त्री पुष्टिकर्त्री तुष्टिकर्त्री अर्द्धिकर्त्री नव॥ तव वायो व्यश्वा गिर सो वायुर्गायत्री॥ त
 व वायं हृदस्पते वायव इत्यादि॥ आदि ह्रस्व आकाशो गायत्री॥ आदि प्रलस्य॥ आकाशे त्यादि॥ एषो उषः

प्रस्करवी आश्विनौ गायत्री ॥ एषोऽथा ॥ आश्विन्यां सागा न्यां सपरिवारा न्यां सा युधान्यां सशक्ति न्यां एष माष
 नेक बलिर्नमम ॥ नौ आश्विनौ गायत्री ॥ आयुः कर्जरी जवते ॥ वास्तोष्यते वसिष्ठा वास्तोष्यति स्त्रियु
 ॥ वास्तोष्यत इत्यादि ॥ ततो गायत्री विष्णो मित्रो नुवनेश्वरी गायत्री ॥ सविता गायत्री तिवो ॥ नुवनेश्वरी इत्या
 दि ॥ सवित्र इत्यादि वा ॥ तत ईं द्राणीं उमंजा न्यां क्रमेण तु दुजयोद्देशे न बलीयस्त्वा दीत्रपालाय बलिंदद्यात्
 ॥ दीत्रस्य वामदेवः दीत्रपालो नुष्टु पद्मे त्रस्य पति वा दीत्रपालाय नैतमेतपि शाचराक्षसशक्तिनीवेतालवा
 वायुताघ इममित्यादि ॥ ततः पूजादिना तद्बलिनयने कृते शांताद्यविवाति सुवंप्रोक्ष्य सयजमान आचार्यः
 प्रक्षालितपाणिपाद आचांतः स्तुतिवा दशयद्दीतं चतुर्द्वीतं वा आप्यमादाय तदुपरिवस्त्रयुतं च दनादि
 र्विधितं फलं निधाय यजमान तदमात्यान्वारब्धस्तिष्ठन्पूणीकृतं जुहुयात् ॥ समुद्राद्भिरिति सूक्तस्य म
 तमो वामदेवो मिस्त्रियुष्टु ॥ पूर्णाकृतं द्वौ मेवि ॥ समुद्राद्भिरिति सूक्तं तं स्वादा ॥ अथ येदं ॥ ततः पूर्णपात्रनिन
 यनं कृत्वा साचार्यो यजमानः संस्थाप्य नोपस्थापयारिस्तरणविमोकोदियुक्तं तं कुर्वीत ॥ ततो ह
 तनवकं कुर्वीत स्वयाचा मजागस्थया पत्या सहितं प्राङ्मुखं यजमानं सर्व्वियुद्धं आचार्यः स्थापितकलशं
 तुष्टयादिः पात्रांतरे यद्दीताभिः तत्रत्यपंचयस्तवैः सक्तुश्च वैरनिषिचेत् ॥ आपो हि ह्येति नवर्चामं व
 य आयोगाय त्रैनुष्टुभौ ॥ पंचमी वईमाना सप्तमी प्रतिसा ॥ अग्निषेके वि ॥ ओं आपो हि सा ॥ इदं अंगेति सूक्तस्य य
 मद ईं द्रा गायत्री ॥ अग्निषेके वि ॥ ईं द्रा अंगमद ईं द्रा विष्वर्षाणि ॥ ३ जिनिस्त्वदेवेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठ उच्यते ॥ २४

॥ २४

॥ आद्या नोतिस्त्रेण मग्निः चतुर्णां विश्वे देवा आद्या गायत्री द्वितीया तुष्टुपतिस्त्रो गायत्री त्रैवेदेनुष्टुभौ ॥ अग्निषेके
 वि ॥ ओं जिनिस्त्वदेवं दीरं सपिं मं युद्धं ॥ ३ नयं एण वज्रनेति मं ईं द्रा इह दती ॥ ३ नयं एण वज्रन आगमत्
 ॥ स्वास्ति दा विशोभार द्राजः शा स ईं द्रा नुष्टु ॥ स्वास्ति दा विशः सपतिः अयं यं करः ॥ अं वं वसिष्ठो रुद्रो नुष्टु
 अं वं वं ज्ञात वेद से कश्यपो दुर्गा विष्टु ॥ ज्ञात वेद से ॥ ससुद्रं ज्ञेष्टा इति च तं स एण वसिष्ठ आ पस्त्रिष्टु ॥ आयं
 तामिति तिस्रं सप्त ऋषय आपो अत्रुष्टु पसमुद्रं ज्ञेष्टाः ॥ ४ त्रायंता मिह देवाः ३ इमा आप इति तिस्रं सप्त
 ऋषय आपो अत्रुष्टु ॥ अग्निषेके ॥ इमा आपः शिव तमा देवस्य त्वा देवता न्यां ॥ सरस्वत्यै नैष्ये नवीयाया
 न्नाद्याया निषिं चा मि आश्विनौ नैष्ये न तैजसव्रह्म चर्वसाया निषिं चा मि देवस्य त्वा ईं द्रा सपिं द्रियेण निष्ये यशवे
 वलाया नि ॥ तमोशानं गौतम ईं शो नो जगती अग्निषेके ॥ त्वमश्रे री ॥ नुस्तना ॥ तमुष्टुदिति आगिरससि
 रश्वी रुद्रं विष्टु ॥ अग्निषेके ॥ तम इष्टुदियः स्त्रियुः ॥ ३ नवस्य ॥ नुवनस्य पितरं अजिश्वा रुद्रं विष्टु ॥ अग्नि
 नुवनस्य पितरं ॥ या ते रुद्र इति कश्यपो रुद्रः स्वरः नुष्टु ॥ या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वादि जीवस्य
 ॥ यज्ञा यत इति स स्त्री प्रजापतिर्मनिस्त्रिष्टु ॥ अग्निः यज्ञा यतो येन कर्म ॥ यन्प्रज्ञानं येन दं नृतं ॥ यस्मिन्नृचः
 सुधारयि ॥ शिव संकल्पमस्तु ॥ ईं द्रा ब्रह्ममिति पंचानां विश्वा मित्र ईं द्रा गायत्री ॥ ईं द्र त्वा ह्ये नं वयं ॥ सु
 रास्त्वामग्निषिं च तिस्रादिपुराणमंत्रः ॥ सुरास्त्वामग्निषिं चंतु ब्रह्म विष्णु महेश्वरः ॥ वासुदेवो जगन्नाथ ॥ तथा संक
 र्षणां विनु ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च नवतु विजयाय त्वे आखंड लोचिर्नगवान्पमो वै नैर्जतिस्त्रो ॥ २४ वरुणः पव

नश्चैव न गायन्तस्तथाशिवः कृष्णसाहिताः सर्वे दिव्याः पातुते सदा ॥ ३ ॥ कीर्तिर्लक्ष्मीधृतिर्मेधापुष्टिः श्रद्धाक्रिया
मतिः शुद्धिलिङ्गावयुः शान्तिः कान्तिरुच्छिष्टमातरः ॥ ४ ॥ एसास्त्वामनिर्विचिंत्येव पत्न्यसमागताः ॥ आदित्यश्चंद्रमाभौ मे
वृज्जीवसिता रज्जा ॥ गृह्णास्त्वामनिर्विचिंतु राहुकेतुश्चतर्षिता ॥ देव दानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ रुषयो मुनौ
बाहो देवमातर एव च ॥ देवपत्न्यो दुर्माना गार्हत्याश्चरसां गणाः ॥ अश्वारिणो सर्वशस्त्रारि राजानो बाहनातिव ॥
पथानि च स्त्रानि कालश्चावयवाश्च येः सरितः सागराः शैलास्तीर्थानि जल दानदा ॥ एते त्वामनिर्विचिंतु सर्वकामार्थ
सिद्धये इति ॥ तच्छंयोरादृणीमहे ॥ ततः कलशोदकेनाग्ने न च जलेन तैलाभ्यंग सर्वोपपन्नं तले पनर्षकं सुखात्
दंयतीति अभिषेक कालीन वासां सिपरितुर्ज्यं अहत्तु वासां सिपरिधा यश्चेत चंदन पुष्पधारणं कुर्यात् ॥
तत्तु वासां स्याचार्यस्य ॥ अथः पश्चादुपविशतः दक्षिणतः पत्नी ॥ ततो विभूतिधारणं कृत्वा चार्थादीनां चरणौ
लनगंधाक्षतेः पूजनं कृत्वा चार्थाय येन दद्यात् ॥ ततश्चावे उक्तनिष्कयं ॥ रूपं जापिने उद्गृहं सदक्षिणं उक्तनिष्क
यं वा ॥ कृत्वा गयोपयाशक्तिहेमतत्रिकयं दद्यात् ॥ ततो मुचनेश्च र्यादीनां वरुणस्य चाचार्येणोत्तर पूजनं कृते
तद्वस्तेनेवोत्रिष्टुल्लस्य तद्वत्पाद्वि सज्जेतां सोपस्कारप्रतिमाः तद्वस्ते प्रतिपाद्याभिपूजां ते गच्छेयमिति
विस्मयकर्मो गद्वेता प्रीत्यर्थं जायराजो जने संकल्प्य त्रयसीदक्षिणां च संकल्प्य शान्तिं सुक्तं पाठं कारयि
त्वा कर्म पूरणं मल्लित्विति वाचयित्वा परमेश्वरायणं कुर्यात् ॥ इति श्रीमदनंतदेवीये संस्कारकोस्तनेन राज
दशनेन शान्तिः ॥ अथैशानं कोस्तप्रकारो बह्वचानो ॥ अथैषां प्रकारो रतं मदनरले कृत्वा पुत्रसंहितायां ॥ प्रथ

॥ २५

मार्तवदीक्षाणां शान्तिं कुर्यादन्तरं ॥ तिथि नक्षत्रवारदिदेवानां पूजनं पृथक् ॥ शान्तिस्थस्थले प्रकुर्वीतानि
नादे वनिर्मिते ॥ उद्याने वानदीतीरे तराके वा यत्नवरे ॥ मंडलं कारयेत्तत्र गोमये नद्विहस्तके ॥ स्थापितं लंका
रयेत्तत्र चतुर्गुणकालिनि ॥ आदकं तंडुलं चैव आदको तिल पावको ॥ उपर्यपरिसेसी रंतं नक्षत्रे न लि
खिते ॥ दर्शे राक्षस्य तमध्ये कर्णिका यान्यसे द्यते ॥ सस्त्रं सधियानं च सुचैव स्ववेष्टितं ॥ एणोदके
न संपूर्ण मोषादिसमन्वितं ॥ सहदेवेकपत्राविस्त्रं तां तास नदिका ॥ विल्वपत्रं सहदेवानि चरणयित्वा
से द्यते ॥ कुष्ठमांसी हरिद्रं देमुराशेले पचंदने ॥ ववाचोरमुस्ता रन्वाः सर्वोषाः प्रकीर्तिताः ॥ गजाश्च रथ्या
चुल्मीकसंगमाद्दग्गो कुलात् ॥ राजद्वारप्रदेशे शस्त्रमृदमा नीयनिक्षेपेत् ॥ पंचगव्यं च कुमुदं तथा शकुफलं
निच ॥ वज्रं चैव दुर्यमाणि क्यविदुमा ॥ निजिनिक्षिपेत् ॥ एवं कुंजं समासाधुं गंधपुष्पादिभिः शनैः ॥ अमुष्टान
परोविप्रः प्राप्नुवो वापु दक्षुः ॥ आसीनः सुप्रसन्नात्मा प्राणसंयमनात् ॥ सावित्री वज्रपेतं कुंजं स्पृश
न् शशर्तं द्विजः ॥ एवं प्रदोषकाले तु कारयेदपरं द्विजं ॥ उदये समुद्रात्तेजसां गंधाद्यलं कंतां ॥ स्नापयेत्
तिमविच्छन्दीं कृत्वा प्राप्नुवो स्थिता ॥ अभिषिं सितं कुंजं सतोये श्रापि समंत्रके ॥ पश्चाच्छिषोदके मेव स्नात्वा
दिनं प्रणम्य च ॥ स्वरं श्रोतुं विधानेन दक्षो न कुर्यात्प्रमलतः ॥ दूर्वाज्यं न तिलैर्हृत्वा सावित्रा चैव मंत्रतः ॥ अथ
उत्तरसहस्रं वा शतं मृदाधिकं तथा ॥ तत्संस्त्रात्रिविधं हृत्वा दूर्वाज्यं न तिलैः संमं ॥ ब्राह्मणाभ्यां चैव तद्व
जं पूजयेत्ततः ॥ अनेन विधिना नारा सर्वदोषात्ममुच्यते इति ॥ अनंतरं चतुर्थदिनं ॥ यदा तिथ्यादीनां प्रथ

जयामिन्द्रसेनेकदाहः॥तांविद्यांलघोनिस्सूयामिहायुषेत्पर्यामोद्यतेनस्वाहा॥इदंनिष्ठाये॥दाहायेःसर्गे
 योन्यःसयोन्मःसहस्रशोबहुसूयाःससन्नवःसपतयःसस्युष्याःआयुषेणोद्यतामिदेजुषेतांस्वाहा॥इदंदाहायुष
 न्यः॥दियागणबहुसूयाःपुराणाःआयुःछेदोःप्रवधतुवीरान्॥तेनोजुहोमिबहुधाद्यतेनगामानःप्रजारातिव
 शीतवीरान्स्वाहा॥इदंदिग्गणोन्मः॥एकःपुरस्ताद्यइदंभवत्तुयतोवन्मूलसुवनस्पृगोपाः॥यमद्येतिमुव
 नंसंसाधुरायेसनीहविर्द्युतमिहायुषेत्तुदेवःस्वाहा॥इदंदेवाय॥वसस्रुद्रानादित्यान्सतोषसाध्यान्मृ
 त्मानोधर्मीश्वरपितृस्वर्गनिश्चान्॥चतुर्गुण्यश्वागिरसोयसर्वान्घृतंहुत्वास्वायुष्यामहयामशश्रत्वाहाइ
 वस्वादिभ्यः॥॥इतिद्युतसूक्तं॥इत्यनेनदेवीयेसंस्कारकोस्तुनेवोधायनोक्तप्रकारेणरजोदर्शनशक्तिः॥
 ॥अथग्रमीधानं॥कश्यपः॥यद्यष्टमीपंचदशीचतुर्थीःचतुर्दशीमप्युनयज्जहत्वा॥शेषाःश्रुताःस्युसिंथ
 योनिषेकेचाराःशशोकार्यसितेंडुजानामिति॥आर्योयुरुः॥सितःश्रुक्तः॥इदुजोवध॥वसिष्ठः॥उपलवैवैव
 तियातयोश्वविष्टादिवापारिघ्नपूर्वजामे॥संस्थासुपूर्वस्वपिमात्पितृर्धर्मोद्विपत्तीगमनंचवर्जमिति॥तस्मि
 न्कृतोपवर्णणाव्याश्वतस्वारजोवर्जैपित्वायुग्मासुसमासुषधीष्वनृतिषुगच्छेत्तुजार्थःअयुग्मासुस्त्रीजन्मजयादगम
 नेनतुप्रतिषेधात्॥युग्मास्वपिरात्रयेवोद्यममंनः॥हनितायाचायवर्णीभूति॥चारुवाएतेष्वर्कंदित्येदिवारस्यास
 पुज्यतेब्रह्मचर्यमेवतडाबौदस्यासेयुजतइति॥शंखलिखितावयिनातंवेदिवाभेषुनंज्जोदिति॥पर्ववर्जंज्जोद्वैनामिति
 मनुः॥पर्ववर्जमित्यनेननिषिद्धिर्इतिथिनृचाण्यपलक्षणे॥निषिद्धपर्वजाभावास्यापौर्णमासीच॥तज्जस्त्रीगमनेश्वस

निषिद्धनामावास्यायोर्णमास्याच॥स्त्रियमुपेयात्तयस्येयान्निरिद्रियःस्वादिति॥चतुर्दश्यष्टमीचैवत्रमावास्याव
 णामवर्ण्येताभिर्जोदरविसेका॥तेलस्त्रीमासनीगीचसर्वधेतिषुवेपुमान्॥विहामृज्जोजनंतामप्रयातिनरकंरु
 तिविष्णुपुराणे॥एवंगच्छंस्त्रियद्वामीमद्याम्लेचवज्रपेदिति॥हामालघ्याहारोदिनाकृशमित्यर्थः॥अतएवहहस्पतिः
 स्त्रीषुसयोराहारविशेषेसन्निमित्तमाहः॥स्त्रियाःशुक्रोश्चैस्त्रीस्यात्पुमान्पुंसोश्चैवमवेत्तस्माच्छ्रुविष्टमर्थंलि
 ग्नेहहंभजन्धयेत्॥लघ्याहारंस्त्रियुक्तोदेवंसंजनयेत्सुतामिति॥यस्योद्यशर्मान्निष्ठास्त्रीणांतास्मिन्पुंसांविशेत्
 ॥ब्रह्मचार्येनवर्णाद्याश्चतस्त्र्यश्वर्जयेदित्येतद्वाश्र्यावसरंमिताहाराकारेणोक्तं॥तौआहुदिनेपिगच्छतो नब्रह्म
 चर्यहानिरिति॥तत्त्वोडशदिनेयुतदितरकालासेनवविषये॥यारिजाते॥विष्णुप्रजेशरविमित्रमीरयोस्मृलोके
 रावेरुणानानिनिषेककाले॥कृष्णानिष्यष्वसुशीतकराश्विचिआदिसाश्वमध्यमफलाविकलाःसुरस्यइति॥विष्णुः
 प्रवर्णः॥प्रजोशोरोहिणी॥रविर्हस्तः॥मित्रोनुशधा॥समीरःस्वाती॥मौलैरेवती॥उत्तरात्रयं॥वसुराःशतभिष
 ङ्क॥एतानिपूज्यानिवसुर्धनेष्टा॥शीतकराभृगः॥आदित्यःपुनर्वसुः॥एतानिमध्यमानि॥अन्यानिविकलानीय
 र्थः॥विष्णुपुराणे॥अतःतावप्रगमःशस्तःस्वयंमवनीयतेःपुन्यमर्ह्येनेकालेयेष्टयुग्मासुरात्रिषुइति॥अथ
 सुचतासुरात्रिषुःज्येष्ठवत्तरोतरलं॥३॥आश्वलायनः॥गर्भाधानंदिनः॥कुर्यात्कृतोप्रथमएवहि॥चतुर्थदिवसस्य
 द्विप्राधीदिवसेसमे॥नृरासुराजौहोदस्याग्निचक्षिदेवतेः॥आहुदेवैवस्तौचक्षिह्वाभ्यस्मिन्विधीयतइति॥
 स्मिन्नुहो नवेज्जंस्तस्माद्युद्दशमंनवेत्॥तत्रायसंप्रजायेततस्मादेतआयंयज्येतइति॥त्रयंमधारेवतीजेशर

नि॥ आपस्तंबः॥ चतुर्थी प्रमत्ता षोडशी मुत्तरा मुत्तरा युग्मो प्रजानिः श्रेयसमुपादि शोति॥ चतुर्थी राजौ विधिनि
 हत्तरजस्कां यो॥ राजावितिन केवलमत्यायुः किंत्वयदपि तदुक्तं लैंगे कदाचित्तीव्रति चेत्तद्विद्यादीनं तत्राश्रयं
 पतितपारदारकं दारिणी वमने च तनयं सा प्रसूयत इति चतुर्थ्या राजौ च स्थागम्य तसा एवं प्रसूयत प्रसूयः॥
 व्यासः॥ राजौ चतुर्थ्या पुत्रः स्यादत्यायुर्धनवर्जितः॥ पंचम्या पुत्रिणी नारी वंश्या पुत्रस्तु मध्यमः॥ सप्तम्या मप्रजा
 योषिदष्टम्या मीश्वरः सुतः॥ नवम्या सुभगा नारी दशम्या चतुरः पुमान्॥ एकादश्या मधर्मो श्री द्वादश्या एस्
 कोत्तमः॥ त्रयोदश्या सुजातस्य चरं सैकरकाणि॥ चर्मजं श्वरु तज्जं श्व आत्मवेदी दृष्टव्रतः॥ प्रजायते चतुर्दश्यं
 गुरोर्बैर्गती पतिः॥ राजपत्नी महाभागा राजवंशगतता तथा॥ जायते पंचदश्या तु ब्रह्म पुत्रा पतिव्रता॥ विद्या
 लक्षणां संपूर्णः सत्यवादी जितेंद्रियः॥ आश्रयः सर्वभूता नां षोडश्या जायते पुमानिति॥ आश्वलायनः॥ दीक्षि
 त्मु महायज्ञैः पित्रोः प्रावृत्स राक्षजः॥ नैयात्रायां त्रयस्त्रिंशत्तावत्पर्यं तावदुयः॥ प्रायजोदया नायलीनमा दत्त्वा
 पतत्यथः व्यथीकारेण अक्षकृष्णबलहत्या मवाधुयादिति॥ महाभारते॥ क्रतौ गच्छति यो नार्यामनृतौ नेव गच्छ
 ति॥ यावज्जीवं ब्रह्मचारी मुनिभिः परिकीर्तितः॥ तथा॥ जलुस्मात्तां तु यो नार्यामनि श्रो नेव गच्छति॥ श्रो रायां जल
 हत्यायां पुत्र्यते नात्र संशय इति॥ अस्य वचनस्य जायमानौ विज्ञातृणां जिज्ञासा जायते मत्तेन देवैः प्र
 जया पितृभ्यो जलचर्यै एजदक्षिण इति क्ति मूललेनोपपत्तेः॥ अक्षं तरकस्य नाया अनायस्य द्वा ज्ञात पुत्रं प्रसू
 य नियमः॥ तथा च मनुः॥ अथेन जातमात्रेण पुत्री न वेति मानवः॥ पितृणां मन्त्राश्चैव सतस्मात्सर्वमर्हति॥ अथि

नृणां सन्नपति येन ज्ञानं त्यमश्नुते॥ स एव धर्मजः पुत्रः कामजानि तरा न्निदुः इति केचित्॥ अन्ये तु ज्ञातो निर्मित
 स्त्वास्ति निर्मिते मेमिति का हस्तिदिर्विता॥ स्मरंति च॥ पूष्टव्या बहवः पुत्राय ये कोपि गयो ज्ञेयं दितोत्पादः॥ व्यास
 ब्रह्मवंश्याम स दत्तामृता पत्याम पुष्पिणी॥ कन्यासं बहु पुत्री च वेर्जयेन्मृत्युते जयादिति॥ ब्रह्मास रजस्कोपि गम
 धारणा दाव शक्ता न तु गतरजस्का॥ अपुष्पिणी मित्यस्य धो न रुतया पत्नी॥ अस्या पचादः बोधायनस्तत्रा नुयापि
 पद्मविक्रान्तिविश्वमेवैकोनकं त्रिरात्रं जतं चरदित्युपक्रम्य तसमाधौ अस्मिन्नेत्यादित्ये अन्योन्यमलं सत्यापय
 चम्यवाप्य तौ शयोगं हत इत्युक्तं॥ वृत्तमप्येदं दशय नमुक्तं गोमिलेन एतस्मिन्नेति त्रिरात्रमेकं रात्रं वा द्वा रात्रं वा शि
 नौ ब्रह्मचारिणो नृमो सह शगीतामिति॥ अस्मिन् सर्वे शये क्वापुर्वारमपि मेष्टुनं प्रयत्नं तो वस्मिन्नेति ब्रह्मचारिणा विनि
 वचन एतत्प्रवृत्तिरिति बाह प्रवृत्ति इत्यर्थः॥ आश्वलायनोपि अत उर्ध्वमहा रात्रं वा शि नौ ब्रह्मचारिणो बधः शायि
 नौ स्यातां त्रिरात्रं द्वादशरात्रं सवत्सरवैकं च पित्रीयत इति चरितव्रतः॥ स्त्री विदेवधूवस्त्रं दद्यादिति॥ व्रतानेन रंस्त्रीनि
 देवश्चाप्ययमनकाले परिहितं वस्त्रं दपरिहितं वस्त्रं दद्यादिति॥ वंविद्धिः श्रीमत्सयोगं रात्रकारैरपि अथ विवा
 होत्तरं देवतोर्ध्वं देव शदि नादारभ्ये पुत्रं तत्तच्छुभे हि स्वस्थादिवाचमिवास्वलंकृतः स्वलेकृतो बधू सुपगृहेतय
 जाविष्मन्तं धर्मं व्रतं नो नारायणं कुरु॥ तुभायो ते जयं गादिकं चरेत्॥ अन्तर्मुसीनाय्या यातु संगमिति केचनेति अत्र
 चने सुहानगतं न्यमिति नित्येवाभावः स्मृतः कादिका यामपि सस्यादिवाचमिदो स्त्रियं तादृशं ब्रह्मिन्मुद्रं शो न नेत स्यात्
 नस्याद्यथा तथेति॥ व्यातावेयं कारिका व्यान निःव्रतसमाप्तिनंतरं मूद्रं ज्ञातृणां सस्यादिवाचमिवास्त्रं मेव बधू पगृहे

ख्या

शान्तिकर्मविधानेन कृत्वा यस्मिन्निदमेगमीधानेन ततः क +
 शान्त उग्रभावात् इति सूत्रेण अत्र लोकोक्ति कर्ममनुकूल +
 इति भाष्येन सन्निधौ शान्ति नामेव निधौ धरेत् प्रकृत्य इति +

+ साधोगमीधानादिविहितेक +
 + ममोक्त्यर्थ इति भाष्येन +

+ तस्मिन्निधौ नैव गम्यते तेषामपि
 + व्यनद्वयाच्चा लास्यते +

ति. स्पृशादिसंमरीकरोति. यथायं नमो ह्येतात्स्यः ललान चरतः सुंदर चैव नैरपेक्षितान् कारवन्नादि दाने प्रीतिश्च
 सापलज्जामय्ययनीयवरस्वराधिरतं विषयमोगमतुसरति इति. विनादप्रकरणात्कथायाम्. निरुत्तमसात्त्ववणादि
 कोऽप्याह. अथः शयि

॥ अथगर्माधानहोमः ॥

॥ परिशिष्टे ॥ अथर्तुमत्याः प्राजपत्यमृतो प्रथमेन कुलैर्दनि सुस्नातया चारव्य प्राजापत्यस्य स्थालीपाकस्य दत्तेना
 आयादुनीर्जुदयात्. विष्णुर्वाग्निमिति तिष्ठो नैजमेवेति तिष्ठः प्रजापतेन स्वदित्येकामिति. प्रथमप्रदश्याद्वितीया
 दाहतो नैतत्संयोग्यस्थानांतं. अनुकूलग्रहणादुपगमनयत्रादीरात्रे चिकीर्षितं तद्विनये वैतदिति नियम्य
 ते. अतएव दानो तत्रापेक्षया चतुर्थस्येवानुकूलत्वे तत्रैव दत्ततः. शांतिरापितदुपयोगिता तत्रैव पक्षपि
 क्षान्तुं स्वतर्प्य द्विस्नानेन स्त्रीरजस्वलादेवेकमणिपेक्षेव पंचमेह निष्कृष्यति तीमद नवादि जातो दाह तव च
 ने चतुर्थदिदेव कर्मार्हता नैति प्रतीयते तथापि ते नैव रजस्पृशते साध्वीस्नानेन स्त्रीरजस्वले तिमनुजाक्ये सा
 ध्वीगर्माधानादि विहितकर्मयोग्येति आनातत्राधानापुरोधेन तदधिकारसंभार्यशांतावप्याधिकारसिद्धिः
 तथाश्चोतेषु दशदिश्विपिपदात्रिंशोतिवचनानां ज्ञातव्याः स्नानदि वसेपि श्रोतकर्मार्णिकर्त्तव्यं ननु तत्र
 च मेहनीति आपस्तम्बजाब्यकारोक्तः. एवमुदाहृतमदनपारिजातग्रंथे आदिपद उपनयनाद्यन्तर्भावयति तत्रापि २६
 वक्ष्यमाणश्रीसूक्तो मपूर्वकानि ये के एव चतुर्थदनि आधि कार संनवात अशुदिना नुकूलवर्षा तितुर्लोक
 १. + द्विगोरिष्यधिकारेण बहः संवत्सरश्चेति सत्रेण एतिसो रगीर्त्तता इत्यर्थं तत्राप्येतानि च त्रिगोत्राणि इत्यस्य अत्र २७ अर्थः +

२६

धनमुदाति तदप्रोप्रति तव्यदर्शनः सप्तः अपुनः प्राति तव्य ओह्यनि धायेत्याप संनगृह्यस्त आह येन दर्मो ब्रह्मणे जलमावाप्तुं हुत तदप्रोप्रति त + ५
 व्यतिष्ठता धीमिति सुदशनमर्थ + ५

मैतत्तत्रैवेति व्यवस्थाबोध्या. अर्थहोम ५ अनादिताभे रर्धाधानि नश्चादिताभेः सत्त्वोपासने तत्रैव कार्यः. तन्नाशे सति
 दादशरात्रात्पूर्वस्थंडिलाद्यग्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वा यश्चेत्याहुतौ त्याद्याग्निं तत्र कार्यः. तदूर्ध्वं प्रमादमित्यागे प्रत्य
 द्वाजापत्यः. एतावद्वर्षं तत्रैव गृह्याग्निविद्धे दजनि तदोषपरिहारक्राशपरमेश्वरधीत्यर्थः. एतावतः कृत्वा नैतत्सत्या
 न्यायवाराचरिष्य इति संकल्प्य तेषां चरतः. तत एतावदिने शुश्रूषा. मे विद्धे दशेन लुप्तसायं प्रातरौपासनहो
 मादिनित्यकर्मपर्याप्तं होमप्रत्येतं निष्कृत्य वा दातुं शुश्रूष्य इति संकल्प्य पूर्वजं दत्त्वा पुनः संधानं कुर्यात्. तद्यथा
 देशकालकीर्त्तनांतो श्रीपरमेश्वरप्रासर्थविच्छिन्नस्य गृह्याने पुनः संधानं करिष्य इति संकल्प्याग्निप्रतिष्ठापनांतं
 कृत्वाग्निध्यानांतं. न्वाधानं कुर्यात्. अस्मिन्वाहिते प्रावाधारे वते आजे नैस्येते अत्र प्रधानं त्रिरात्रे पवमाने
 त्रिंशत्पतिं चाजेना अर्थमात्रमग्निं वरुणमग्निं पूषणमग्निं प्रजापतिं चलाजं पूषेण च त्वारे सूर्यामात्रिणी मासे
 न शेषे राखि कुरुतमग्निमिष्याद. याज्ञासादने प्रोक्षणादि यत्नं त्यज्यते न्युखस्यासादने न्यर्थस्य च. सर्वेषां
 प्रोक्षणांतो आज्यसंस्कारः. तेन सह लाजा नो जिः पर्यधिकारः. आज्यस्योत्पवनमात्रे लाजानो जिः प्रोक्षणा
 स्तुं वाजिलिख्यं संमार्गिते लाजानामाज्यस्य दक्षिणतो वहिष्यासादने. आद्यां तं अत्र आर्षं वीतितिस्रणां
 तं वैश्वानरात्कषयः. अग्निः पवमानो देवतागायत्री ब्रह्मः पुनः संधानं प्रथानास होमे वि. तिमिर्दृत्वा अग्रयेव
 वमानायेदमिति त्यागः. त्वमर्थमावसुष्यतोमिच्छिद्युत्पत्यमर्थमानजसि. अग्रयु इदं. प्रजापते हिरण्यगर्भः
 प्रजापतिस्त्रिष्टुप प्रजापते. प्रजापतय इदं. ततः कालितेजलोत्पत्तेरौपस्तीयमेव लाजानो हिरवदायजा

[illegible]

शकालोसंकीर्त्यममाय्यानार्थायांसेस्कारातिशयद्वारास्योजनिष्यमाणसर्वगर्जाणांवीतगर्जसमुद्भवेनोनिवर्हण
काश्यापरमेष्ठरक्षीयगर्जाधानाख्यकर्मकरिष्यइतिसंकल्पतदंगलेनगतोशषज्जनादिनोदीप्राप्तोत्तुष्यति।त
नुतावत्तुष्यैवोपायिलेनस्वस्तिवाचनमुच्यतेतद्विशिमदाशेनकः।स्वस्तिवाचनमेतत्सुखेयमादिक्रकाराणां।आय
वनेचकलैवमितिगुल्लविदोममिति।तज्जकलशस्यतद्विद्वद्वरीतेनीकः।गमेयोनोपलियावीरंगवलिज्याय
येत्।अथस्यान्योपरिस्थाप्यपूर्णहिकलशद्वयं।दक्षिणोचोत्तरैवेवउत्तरैवनिचापयेत्।पात्रमक्षतपूर्वहिकलपु
समन्वितमिति।तज्जकलशस्यतज्जनिहोयपंचरत्नांगुल्लक्षणेविस्वधर्मेत्तरेहिसमस्ततथावाचमृगपलद्वाण
स्ताः।सुखंरंजितंमुक्तारजवर्तःप्रवालकं।पंचरत्नमितिख्यातम्।कलेशेनिक्षेप्यपंचत्वचःपंचपल्लवाश्च
तत्रैवास्ताः।न्ययोधविपुल्लक्षजंरूपंतत्तद्वृत्ताः।रत्नतत्रिंशमद्रुमद्वयंत्वचःक्षितेपात्रः।अथरत्नद्वयः।
क्षीमृगोधुष्यतवचः।पंचपल्लवाभ्यास्तांसर्ववर्मसूत्रांनमिति।अथप्रयोगः।सपल्लोकायजमानःकृतार्थ
गःपवित्रपाणिगोमयोपलिप्तंरंगवलिज्यायुक्ततलस्यप्रस्थपरिमितधान्योपरिकलशद्वयंमुल्लक्षणेअक्षज
हरितसपल्लवंतिचायतपस्थिमदेशेयुग्मानंजाड्येणान्वेष्यछात्रंवाप्युग्मानंदक्षिणतोवाड्युखानुपवेश्यसोत्तर
द्वरेद्वच्छपयैवेत्यमुपविष्यदक्षिणोत्तरसंकार्यमुपवेश्यपात्रानामयम्ययथाचारमिदंनवादिनमस्कारंरक्षकंमुद्र
रत्नक्षीयादिपवित्रादशकालोसंकीर्त्यंमुद्रकर्मकरिष्येत्।तदंगलेनगुल्लविपुल्लक्षणेविस्वधर्मेत्तरेहिसमस्ततथावाचमृगपलद्वाण
स्ताः।सुखंरंजितंमुक्तारजवर्तःप्रवालकं।पंचरत्नमितिख्यातम्।कलेशेनिक्षेप्यपंचत्वचःपंचपल्लवाश्च
तत्रैवास्ताः।न्ययोधविपुल्लक्षजंरूपंतत्तद्वृत्ताः।रत्नतत्रिंशमद्रुमद्वयंत्वचःक्षितेपात्रः।अथरत्नद्वयः।
क्षीमृगोधुष्यतवचः।पंचपल्लवाभ्यास्तांसर्ववर्मसूत्रांनमिति।अथप्रयोगः।सपल्लोकायजमानःकृतार्थ
गःपवित्रपाणिगोमयोपलिप्तंरंगवलिज्यायुक्ततलस्यप्रस्थपरिमितधान्योपरिकलशद्वयंमुल्लक्षणेअक्षज
हरितसपल्लवंतिचायतपस्थिमदेशेयुग्मानंजाड्येणान्वेष्यछात्रंवाप्युग्मानंदक्षिणतोवाड्युखानुपवेश्यसोत्तर
द्वरेद्वच्छपयैवेत्यमुपविष्यदक्षिणोत्तरसंकार्यमुपवेश्यपात्रानामयम्ययथाचारमिदंनवादिनमस्कारंरक्षकंमुद्र
रत्नक्षीयादिपवित्रादशकालोसंकीर्त्यंमुद्रकर्मकरिष्येत्।तदंगलेनगुल्लविपुल्लक्षणेविस्वधर्मेत्तरेहिसमस्ततथावाचमृगपलद्वाण
स्ताः।सुखंरंजितंमुक्तारजवर्तःप्रवालकं।पंचरत्नमितिख्यातम्।कलेशेनिक्षेप्यपंचत्वचःपंचपल्लवाश्च
तत्रैवास्ताः।न्ययोधविपुल्लक्षजंरूपंतत्तद्वृत्ताः।रत्नतत्रिंशमद्रुमद्वयंत्वचःक्षितेपात्रः।अथरत्नद्वयः।

मावाहयामिगणयतयेनमः॥आसना॥याद्यमध्यमाचमनीयमित्यादिदक्षिणादानांतंरुत्वा निधुसीदिति संज्ञेण
 व्याजलि समर्प्यचक्रं तुंहे तिस्रधाप्यं स्वयुरतः महीधोः घृष्टिवाचन इति मंत्राद्व्यादक्षिणात उत्तरतश्चरुमि
 स्पर्शेत्॥एवमुत्तर क्रियाणां तत्तत्कालानुष्ठाने मंत्राहतिः पूर्वस्थापितकलशयोक्तं जेण मंत्रप्रयोगः॥आषा
 यः समिति तथेव तं दुलपुंजौ कृत्वा आकलशे अतितं दुलपुंजो परिकलशो निधाय इमं मंगे इति तीर्थजलेन
 प्रत्येकं पूरायेत्वा गंधं द्वा राभितिरं धं वृक्षिप्य॥आषाधयः समिति सवैषधीः॥कांडात्कांडात्परोहंतीरिति द्रुमीः
 ॥अश्वत्थेनो निधयनमिति पंचपलवान्॥रुवतिनी मइति पंचत्वचः॥स्योना एष्टिनी तिसप्तमृदः याः फलिनी वि
 तिकलं सहिरुता नीति पंचरत्नानि हिरण्यरुस इति हिरण्यं युवा सुवासा इति वाससा संवेष्ट्य पूर्णं दधीति पूर्णं
 जे स्थाप्यः तत्वायामिच्छनः शोषो वरुणास्त्रिष्टुपुं पूजं तत्वायामाति उत्तरकलशे वरुणं गंधादिनिः पूजयित्वा त
 त्रकलशे कलशस्य मुखे विष्णुः कंबेरुदः समाश्रितः॥मूले त्वस्य स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः॥कुक्षौ तु स्य
 गाराः सप्त सप्त द्वीपा व सुभरा॥अश्वे दी यजुर्वेदः साम वेद्युषर्वेणः॥अं गे अश्व सदिताः सर्वे क शंतु समाश्रिताः
 अत्र गायत्री सावित्री शांतिः पुष्टिकरी तथा॥आयातु मम शान्त्यर्थं उरितं ज्ञेयं कंदिकाः॥सर्वं समुद्राः सरितस्तीर्था
 निजलदानदाः॥आयातु ममः॥ततः कलशे विष्णो दी नृसंपूज्य अक्षताः क्षिपेत्॥मातृ देवो भव॥पितृ दे आया
 य दे॥अतिथि दे॥आशिषः प्रा र्थयेत् एताः सत्या आशिषः संतु अन्नं तजानु मंडलः कमल मुकुल स
 दशमं जलिशि रस्या चाय दक्षिणे न पाणिना सुवर्णं पूर्व कलशे धारयित्वा दीर्घा नागान धीगिरयोस्त्रीणि च

स्मृपदानि च तेनायुः धमाले न पुनरुपधा दे दीर्घमायुरस्तु शिवा आयः संतु सोम न स्यम अक्षतं चारिष्टं वास्तु गंधा
 यो सु मंगल्यं वास्तु॥अक्षताः पांत आयुष्यमप्युष्याणि पांत सोमियमं तां लुलानि पां॥रं अर्थः दक्षिणाः पांतु
 वृद्धये यं वास्तु॥अत्र गंधाः पांतिदिशि मंत्रं प्रवीर्षे युग्मान् ब्राह्मणान् गंधादिना पूजयेत्॥ते च सु मंगल्यं वा
 स्त्वित्यादि मंत्रोत्तराद्वा निघातिब्रूयुः॥ये ह्येता सर्व वेद यज्ञ क्रिया करणं कमी रं नाः शुभाः शोभनाः धर्मसंते
 तमहमोकारमादिहत्वा अर्चयन्तुः सामाशीर्वचनं ब्रह्मि मते संविद्या ते न वाहिरनुज्ञातः पुण्यं पुण्याहं वाचयि
 त्वे इत्येकं वाच्यतामिति व्रति ब्रूयुः॥मर्दं कर्त्तुं शिः आयुः॥इ विणो प्रविणस्प दीर्घमायुः॥संविता यश्चात दीर्घ
 मायुः॥नवीन वी भवति जाय दीर्घमा आयु उदेतु ह्यजीवसे यत्त्वा हृदा की रयि च श ते स्वस्ति॥संत्वा सिं चां वि
 धनं च॥मनः समाधीयतां समादि तम नृसम्पदः प्रसीदंतु च वंतः धनसाधकः शांतिरस्तु॥पुष्टिः तुष्टिः हृदि रं अग्नि
 धाम आयुष्यम आशे ग्यमः शिवैकमीस्तु॥कर्म समृद्धिः शास्त्र समृद्धिः धन धान्य समृद्धिः संपदस्तु॥अरि रं
 निरसनमस्तु॥यत्प्रापंत त्रतिहतमस्तु॥यत्क्षेयस्तः उत्तरे कर्म रण विघ्नम उत्तरं शर महरं दरा निहृदि रं उत्तरं
 नृक्रियाः शुभाः शोभनाः संपद्यतां॥तिथि करणं मुहूर्तं नक्षत्रं संपदस्तु॥तिथि करणं मुहूर्तं नक्षत्रं यदलं य
 धि देवताः श्री तिथि करणं मुहूर्तं नक्षत्रं संपदं सदैव ते श्री उगीर्षा वाल्मीकी अग्निपुराणा विष्णु देवाः श्री ईश्वर
 रोगामरुद्रणाः श्री ब्रह्मपुत्रो गः सर्वे देवाः श्री माहेश्वरी उमा मातः श्री वसिष्ठपुरोहित विगणान् श्री अरुंधती पुत्र
 कपत्यः श्री ऊषधयः क्षुद्रा स्याच्चाथी देवा वैद्या यज्ञा श्री श्री सरस्वती श्री अक्षमं धे श्री भवती कात्या श्री नगवः

हे श्वरी श्रीयः नगः तुलिकः नगवः पुष्टिः नगवः रुद्रिः नगः रुद्रिः नगवः तौ विद्याविनायकौ श्रीः नगवाः स्व
 मो महासेनः सपत्नीकः ससुतः सुपायैदः सर्वस्थानगतः श्रीः हरिहरहरिहरगर्भाः सवीश्वरामदेवताः श्रीः
 सर्वाः कुलः सवा ६९ देवताः श्रीः दत्तात्रेयद्विषः ॥ दत्तापरिपञ्चिनः ॥ दत्तात्रेयगोविन्दकचरिः शत्रुवः प
 राश्रवं योतु ॥ शम्भुश्रीराणि ॥ शम्भुश्रीपाणिशम्भुस्त्रितयः ॥ शुभानिर्वर्द्धतां शिवाः आयः संतु ॥ शिवाः दत्तः
 संः शिवाः अतिथयः संः शिवाः आयः शिवावनस्पः शिवाः अमयः ॥ शिवाः आदृतयः संः अहोरात्रेशिव
 स्यातो निष्कामे निष्कामेनः पर्जन्यी वर्षतु ॥ फलवत्सो न ओषधयः पच्यतां ॥ योगक्षेमो नः कल्पतां ॥ शुक्रो ग
 रकं बुधं हृदहस्पतिशं नैश्वर्यराहुके तु सोमसहिताः आदित्यपुरोः सर्वे ग्रहाः श्रीः नगवन्मारायणः श्रीः नगः
 पर्जन्यः श्रीः नगः स्वामी महासेनः पुण्याहकालान्वाचयिष्यवाच्यतां ॥ उद्गातेशकुने सामगयासिः शाकुने पु
 ण्यमावद ॥ याज्ञयायजतिः संस्तु रते ॥ यत्पुण्यं नक्षत्रं ॥ पुण्याह एव कुरुते ॥ महं स हं कुटुंबिने महाजनानामसु
 बर्णाय ॥ आशीर्वचनमपेक्षमाणाय अस्य अमुककर्मणः पुण्याहं नवं तौ बुवंतु औपादंतिः ॥ स्वस्तये वायु
 पञ्चवामः वंतु नः ॥ आदित्य उदनीयः ॥ स्वस्त्युद्यतिः ॥ स्वस्ति न ईदो ॥ दधातु ॥ अहो देवाः स्वस्ति ॥ महः सह ॥ अह
 कर्म स्वस्ति ॥ अस्मे कर्म स्वस्ति इति प्रतिवचनं त्रिः ॥ अथ्यामस्तोमः काममन्त्राः ॥ सर्वा महिः ॥ य एवं वेद ॥
 रुध्यास्तदस्यै नमः सवीरः ॥ श्रीणि श्रीणि धे देवाः ॥ प्रति तिष्ठति ॥ मह्यं मिता धृष्ट्य कर्मणः ॥ अर्द्धि नृवं ॥ त्रिः ॥ अ
 भ्यतामिति विद्याः त्रिः ॥ आश्रये जातः ॥ य एवं वेद ॥ यस्मिन् स्वाभ्युपयत् सर्वः मानं ॥ अहं बुद्धिः ॥ सती एते

मंत्रे नीरोजनं कारयेत् ॥ मह्यं मितादिपूर्ववत् ॥ अमुककर्मणः श्वरीस्त्विति नवं तौ बुवंति त्रिः ॥ अ
 स्तु श्वरिति प्रतिवचनं त्रिः ॥ वर्षशतं पूर्णं मे सु ॥ शिवं शिवमं गोत्रानि रुद्रिः ॥ प्रजापतिः श्रीयतां ॥ अत्रै निरं
 गैरज आततन्वाः क्रतुपुनानः कवित्रिः पवित्रैः ॥ शोचिर्वसानः पश्यायुरपांश्विद्योमिमितेरद्वीतरन्तनाः ॥ तद
 व्ये पश्लोको निर्गतो मरुतः परिवेषाशो मरुतस्यावसज्जदे ॥ आविहितस्य कामं प्रविशेदे वाः सनास इति ॥
 ततः सत्तकलशं दक्षिणहस्ते दक्षिणकलशं वामहस्ते दक्षिणहस्तात्वा तान् धारां प्रयत्तं तेषां त्रिभिर्वेदे त्रिभिर्जैः ॥
 स्तोत्रं प्रतिजातः ॥ वास्तोष्पते प्रतरणे ॥ जुषस्व ॥ वास्तोष्पते शंश्रवाः सदानः ॥ अमीवद्वा वास्तोष्
 तेः एधिनः शिवैः ततः पत्नीवामतः उपवेश्य ॥ तदुक्ते ॥ सर्वेषु धर्मकार्येषु पत्नी दक्षिणतः स्थिता विप्र
 पादक्षालने तु अग्निवे केच वामत इति ॥ ब्राह्मण अग्निवे कं कुर्युः ॥ समुद्रजेष्टां मवंतु ॥ या आपो दिवाः स्ता आ
 पो वंतु ॥ या सोराजा वंतु ॥ या सुराजा वंतु ॥ जायतामिह देवाः असन् ॥ आप इडा उजेष जी ॥ हस्ताभ्यां स्पृश
 मासि ॥ इमा आयुः च तामृताः ॥ या निरिः राजो न वेद ॥ महांतं त्वा मही जनत ॥ देवस्य त्वा यशो सन्ता घ्रास ॥ न
 र्भुवः तद्धं यो मंजो ते अमृता ॥ जिषे कोऽस्ति ति वदेम ॥ ॥ इति स्वास्ति वाचनं ॥ अथ शौनकाद्युक्तं ॥ शोम
 कः ॥ ॥ अर्चिता ब्राह्मणः सम्पराग्रे भ्रमास्तैः सदक्षिणैः ॥ तिष्ठतुः प्राशु स्वायुः प्रावृत्ता रोदर्जवाणयः ॥ तिष्ठतु
 चयिता ते वा दक्षिणस्यामुदक्षः ॥ विप्रं नृम पां पूर्णं पिदि ताननमर्चितां ॥ अथ वाचयितुं वृद्धं दक्षिणतु
 माश्रिताः ॥ तिष्ठतु दक्षः ॥ सम्पराग्रे स्तत्र तत्र ॥ मन इत्यादिकं मंत्रं पूर्वं वाचयिता वदेत् ॥ समाहितस्य

तिष्ठतः
 इति प्र०

मोक्षानसमयेति वाच्यापः संखित्यादीनां बहुदेयं च नो स्तित्यंतानां वाचनमुक्तं बोधायनेन ॥ पारिजातधृतशेनकीये
 यिदानसमयेति वाक्यवचने विधायोक्तं कीदृशदीर्घाजुपातयित्वा मदीतले ॥ उद्धृत्य खोजपेक्षसंश्रद्धयेत्येवम
 दिकाभिति ॥ औपण्यादमिति वाचनात् ॥ ततः स्वस्तिन ईद्रेति अर्चं ब्रूयुः सद्यो भये ॥ ततो वाचयिता पूर्वमोक्ष
 स्तीयति धायतु ॥ पश्चाद्वचनं इति च ब्रूयुः संखितिवचनाधते औस्वस्तीति तेषां वाक्ये प्रतिब्रूयुरतः परः ॥ पारिजिते चतुर्थी
 स्त्वाकर्मवाचयिता ततः ॥ स्वस्तीयाद्यैर्बुवंत्वं तैर्पूर्ववत्समुदीरयेत् ॥ वक्तारश्च अतुर्थ्यं तंतस्तत्कर्मोक्तिपूर्वकं ॥
 स्वतीति च प्रतिब्रूयुरिति ॥ अर्द्धिवाचनो तेषां ततो वाचयिता कुंभजलं संस्कार्य भूईनि ॥ विविचिंस्ते चेत्येव वाक्ये ब्रूयुः
 विधिवाशिष्ठ इति ॥ आश्रलायन स्मृतौ ॥ गुरोर्दक्षिणं गृह्येत् कर्त्तव्यं ततश्चाथेति वक्तव्यमनः समाधीयतामिति वा
 दिवाचनैर्युक्तं तैर्कर्मैर्बोक्तं ततः सावित्र्यादिमंत्रैर्निषेकमुक्त्वांते उक्तं पुण्यादांते च येदि प्राग् दक्षिणं निः स्व श
 क्तिः ॥ यास्वि विष्ठादिकं मुक्त्वा प्रतिगृह्य च वाः श्रुविः ॥ अत्रासुराण्यपुण्यादं नार्हः स्यादिति मेमतिः ॥ पुण्यादं वाचनं
 शस्तमादोषासर्वकर्मसु ॥ नाहं खेतदुभयः कुर्यामर्चकर्मणि मानव इति अत्र च ब्रूयुः ॥ त्वं वा स्वर्ग्योक्तं यस्य
 त्कर्मनोदितं ॥ तस्य तावतिशयार्थं कृतं सर्वैः कृतो न वेदिति स्वगृह्यानुक्तस्यानवश्यकत्वमजिज्ञेयकारिका
 कृत्यं ताभ्यां परिशिष्टमस्तु ॥ तत्र च चरस्तानिति ब्राह्मणविशेषणं किमाश्रयमिति त्वाकांक्षा सत्या इत्येकं
 आर्द्धजीवनं प्रतिग्रहादिशालित्यं ग्राह्यं ॥ यद्यपि ब्राह्मणपूजनं आरंभे कार्यमिति प्रतीयते तथापि कुंभस्य प्रण
 मांतपूर्वमविधाय ब्राह्मणपूजनं कार्यं ॥ अथ शब्देन बद्धं मृतयापशयोक्तिसमयेव च तमिति कुंभविशेषः

एवमन्यथा नुयपते ॥ ब्राह्मणपूजनं प्रसिद्धमेवेति वाक्यं वाचनमपि तान्यामनादृतं ॥ पुण्यादादि वाचने मे प्रादित्रे
 विध्यमपि यथागमपरमिति वैकल्पिकत्वेनोक्तं ॥ परिशिष्टे पंचदशमं प्रतिस्वापंचदशे तानीत्युक्तिर्नानाधिकोक्तिश्च
 ह्यर्थे यमि त्रैत्यपंचदशे वेति कारिकादायुक्तं शांतिपवित्रलिङ्गानि अग्निरिति परिशिष्टस्य पंचनं च पारिजाताधृत
 शेनकीये पवस्व सोममित्यंतानामृचां पाठे नाश्रलायन स्मृतौ च सावित्र्यादिमंत्रपाठे न कृतं तदचो विधेयं तासां सावि
 त्रिहोता ॥ पारिजातधृतशेनकीये विधेयं पाठनामावात् ॥ उक्तपाठयोः परस्परविसंवादाद्व्याप्येनापदस्यादिभिः
 शांतिततः कुर्यादित्येवोक्तं अतो देवा इत्यादीनां अर्द्धयेत्यादिस्तुत्येव शेनकीये पाठे वक्तव्यं देवस्वात्यरिशिष्टा
 वपि अविधेरनित्यं त्वाप्तसंलिङ्गान्मात्राभ्यां स्तित्वेति परिशिष्टे स्वधृतशेनकीये चोक्ता वेति स एव मृचां पाठे न तद्वि
 रणयावेन तद्विरणमालोच्य पारिजाते प्रयोगकाले याज्ययाजनीत्यादेराचाप्राप्तवाक्यानामनादरः कृतः ॥ अत्र
 इत्येव प्रयोगः ॥ यथाचारंगणेशवरुणपूजादौ कलशधारयित्वेत्यंते कृतं शिवाच्यापः संखित्यादिवाक्यवचनेन ब्राह्म
 पूजने विहिते पूजितायुष्मा ब्राह्मणधर्मपाशयः ब्राह्मणास्तिष्ठेयस्तदक्षिणतो वाचयिता दक्षु खोदनीपाणिः ॥ स्वस्ति
 तं कुंभं स पलं वेदक्षिणहस्ते दधानास्तिष्ठेत् तदक्षिणपार्श्वे पत्नी संस्कार्याश्च तिष्ठेयुः ॥ ततो ब्राह्मणान्प्रतिमनः समा
 धीयतामिति कर्त्तव्यं समाहितमनसः स्म इति परः ॥ असीदं तुजवंत इति कर्त्तव्यं ॥ असमास्म इति परः ॥ ततः सर्वे सहस्यं
 च दशवाक्यानि वदेयुः ॥ शांतिरस्तु १ पुष्टिरस्तु २ तुष्टिरस्तु ३ वृष्टिरस्तु ४ अविष्टिरस्तु ५ ॥ आधुष्यमस्तु ६ आरोप्य
 मस्तु ७ स्तुतिशिनं कर्मास्तु ८ कर्मसिद्धिरस्तु ९ धर्मसमृद्धिरस्तु १० पुत्रसमृद्धिरस्तु ११ वैदमस्तु १२ शास्त्रसमृद्धि

रस्तु १३ धनधान्यसमृद्धिरस्तु १४ इष्टसंपदस्तु १५ ॥ इत्स्त्वाकर्मदेवतानामथदणपूर्वकं आग्निः प्री
यतामित्येवं वेदयुः ॥ यत्र नामविशेषो नोक्तः तत्र प्रजापतिः प्रीयतामिति ॥ अथावदं स्त्वमित्युच्यते विष्णोः पु
ण्यादेन वंशो ब्रह्मन्वाति वेदतः ॥ अथ पुण्यादमित्यपरं ब्रुयुः स्वस्ति नः ईदं स्त्वचं पात्रिणा अस्वस्ति नवं ब्रुवन्स्विति
वेदतः ॥ अस्वस्ति इति परं ॥ अथ्यामस्तोममित्युच्यते विष्णोः पुण्यादेन वंशो ब्रह्मन्वाति वेदतः ॥ अथ्यामस्तोमिति परं ॥
ततो आधो हिंसादिभिः समुद्रयेष्टा इत्यादिभिर्वाग्निभिः कार्यः ॥ ततः सुवासिभ्यो नीराजनाशीः प्रयोगान्न तन वस्त्र
ज्वानादिमंगलं कुर्यादिति साक्षिः पुण्यादवाचनप्रयोगः ॥ अथ वृद्धिश्चादं ॥ तद्यथा वीणात्रयास्तर्कः ॥ मातृभ्यः
कल्पयेत्पूर्वं पितृभ्यस्तदानंतरं ॥ ततो माता महानी ब्रह्मणीतः ॥ आदं कर्मणो वा इति वसिष्ठेनैः ॥ एतदारं नेमा
तृपूजनमवश्यं कार्यं ॥ अहत्वा मातृयज्ञं तु यः प्रादं परित्यजेत् ॥ तास्तस्य क्रीडं संपन्ना हि संकुर्वन्ति दारुणमिति
देमादौ भवितव्यं ॥ कर्माग्न्यादं ये तत्कार्यं ॥ कर्मादिषु च सर्वेषु मातरः सगणाः प्रियाः ॥ पूजनीयाः च यत्नेन पूजि
ताः पूजयंति ता इति ॥ अथ शर्मते आदं शेषिकर्माग्न्यापि मातृपूजनप्रतीतिः ॥ अत्र विशेषो देमादौ चतुर्विंशति
भते ॥ निम्नः पूजाः पितुः पद्मेति स्त्रः पूजाश्च मातृके ॥ इत्येता मातरः प्रोक्ताः पितृमात्राश्च १८ ॥ आहाराणां च स्त्राः स्त्राः
सप्तदुर्गहोत्रगणाः प्रियाः ॥ वृद्धो वृद्धो सदा पूजाः पश्चात्तोदीमुखान् पितृन् ॥ गौरीयया शची मेधासा वित्री ॥ मातरः
॥ एतास्त्वभ्युदये पूजा आत्मदेवता सहेति ॥ मातृपितामही प्रथितामही ॥ माता महामातुः पितामही मातुः प्रथि
तामही ॥ पितृप्रसासप्रमी मातृप्रसाहमी मातृहोमानुष्यमातरः प्रत्यक्षाः प्रत्यक्षमेव कुंकुमस्त्रा नरणा पुण्यादि

२५ दत्ता ३

निःपूजाः परांस्तु वक्ष्यमाणदेवतामातृवदहत्तपुंजादि आवाह्यपूजनीया इति हेमाद्रिः ॥ आहाराणां च सप्त
दुर्गहोत्रगणगणाः प्रियाः ॥ अथोदशोपचारः पूजयित्वा नौदीमुखान् पितृन् पूजयेत् ॥ शास्त्रांतरे महा लक्ष्म्या सदा
होत्राणां घोः पूजा इत्युक्ते ॥ तथा गौरीयया ॥ मातरः ॥ धृतिः पुष्टिस्तथा नृपि राक्षदेवतया सदा ॥ आये
र्ध्वगंधपुष्पचूर्णपदीयै निवेदयेदिति ॥ आत्मदेवता कुलदेवता ॥ अर्थं ग्रहणमेषोदशोपचारपूजा वश्यं
केति शोभते ॥ तथा कुंडलयावसोर्ध्वारः पुंचचारश्च नैतत् ॥ कारणेत्सप्तधारावातातिनीनचोद्विताः ॥ आ
युष्या शिच शण्डयै जं स्त्रा तत्र समाहित इति ॥ आयुष्याणि ॥ आनो माद्रादी निस्सक्तानि ॥ तत्रेति यत्र मातृ
पूजायावसोर्ध्वारकृताकातीयश्चाग्रमुसारेण तत्रायमायुष्यस्तत्तजयः कार्यः ॥ अनेनैव वसोर्ध्वाराया
अनित्यत्वे जायते ॥ ब्रह्मोदे ॥ स्वादाशब्दं प्रयुंजीत स्वधास्थाने च वृद्धिमान् ॥ धृतिश्चादं सदा सत्यं यज्ञस
ं च कारयेत् ॥ कुशस्थाने च द्रुवीः स्तुः मंगलस्याग्निवृद्धय इति ॥ आश्रलायनरक्षयपरिशिष्टे तु आशुद
धिकेषु भाजालाग्न्यामूलादमीः आशुखेभ्य उदङ्मुखो दद्यादुदङ्मुखेभ्यो वा आशुखेभ्यो दौ दर्शयति च
इति ॥ मंगलासकविवाहाद्यां नेत्रियमाणनीदी आदं कुशस्थाने द्रुवी विधिः ॥ यज्ञाद्यारंभे तु त्रिक्रिय
माणे भूल दर्शयति धिरिति अथ स्या बोधा ॥ युग्मत्वे पितृभ्यममादं देमादौ ह्यगलेपः ॥ एकैकस्य तु वर्गस्य
तु दोषो विज्ञेयमर्थयेत् ॥ तेष्वदेवतयोश्च न प्रसज्येत विसर इति ॥ जलैर्वाप्य सर्वं प्रदक्षिणं कार्यमादं काश्चाद
ष्टवह्नु उपजीतिनोति ॥ पूर्वो ह्येनो जयेद्विज्ञानशेषं सर्वं प्रदक्षिणं ॥ तथा च न वर्मविषं चरस्वे स्वांगं न मेति च ॥ वरणा

र नादरणीयं तदि ति पारिजातोक्तैः ॥ एवं विप्रार्थविप्रैः प्रदायार्थं यथा विप्रि ॥ पितृमहो विप्रो दत्तार्धं च यथा पुत्र
 ॥ त्रिपितामह एवादि मिदं तेषां मितीर ये दिति पारिजातो दाह तत्र गच्छतौ च अर्थं दानं प्रवृत्तौ ॥ त्रिपितामहसं
 युक्तं मंत्रमुक्ता तमेव तु ॥ तदर्थं यथा विप्रैः स्तृतीयं सकृदेव स्त्रितिकारिकोक्तैः ॥ उक्ता पितरिदं ते अमिति विप्रैर्वा
 मानयेदित्स्त्रिणाशेन केन एवमेवार्थं दानं तु कुर्यादुत्तरं यो ह्योरित्युक्तैः ॥ एवं वेव जयं तोक्तैः ॥ अथ जीवसित क
 स्य संस्कारं नो दीक्षाद्विनिर्णयः ॥ तत्र ज्ञात्यायनः ॥ दृष्टौ तीर्थं च संस्पृशे ताते च पतिते सति ॥ येभ्य एव पितृदाह्यात् तैर्नो
 दद्यात् स्वयं सुत इति ॥ गृह्यपरिशिष्टे तु नो दीक्षाद्विप्रैः कृत्योक्तं महसुपूर्वं दद्यात् दहरेषु तदिदं मे के मातृपितृयुक्त्वं
 तत्रापि पितृणां अथ मातामाह्वयमिति जितयमिच्छति तस्मात् जीवपितृयुक्तं संस्कारं येषु मातामहयोः कुर्यात् संस्कारं
 जीवस्य मातामहस्येव कुर्यादिति ॥ महस्युत्पन्नयनादिषु पृथग्यदि न मे देन ॥ पूर्वाह्नादिकालमेदेन वा ॥ त्रि
 तयं श्राद्धं त्रयं निम्नं प्रयोगमिच्छा शयः ॥ तथा च गार्ग्यः ॥ मातृश्राद्धं तु पूर्वेण कर्माहमिति पृथक् ॥ मातामहं चो
 तरेण द्वौ द्वौ श्राद्धं त्रयं स्मृतामिति ॥ तथा शाततपः ॥ पूर्वाह्नात् कथामिच्छाद्विप्रैः कृतं तथा ॥ ततो मातामहोर्मा
 चतुर्द्वौ श्राद्धं त्रयं स्मृतामिति ॥ एके इहं तीति परिशिष्टोक्त्या सह प्रयोगः स्वाभिमतत्वे न स्मृतेन ॥ उक्तं श्रौत
 कल्पे न च नृक्षमुनां श्रान्तिनिर्वाहो नो नादीश्राद्धं त्रयं बुधः ॥ एवं पुर्वेषु कुर्यात् पूर्वोक्तं मातृपूर्वकमिति
 ॥ एवं जीवसित के प्रत्युपि तीर्थं दद्यात् श्राद्धं त्रयं प्राप्नोषिय विशेषेण दादार्थं सुखे तस्मादिति ॥ तत्र प्रावर्णे
 द्वयेनैव नदीश्राद्धफलसिद्धिरित्याशयः ॥ एवं जीवमृतपितृकस्य मातामहश्राद्धेनैव तत्सिद्धिरित्याशयेनोक्तं

मातृ

अथ पुण्यं सवनादि

त ३

तस्यामियादि ॥ एतच्चोपलक्षणार्थं जीवसितमातामहस्यमातृप्रावर्णेनैव तत्सिद्धिरित्यापि बोध्यं ॥ यद्गर्गो
 जीवसितस्यावर्णातिरिक्तप्रावर्णानुष्ठानेनो दीश्राद्धफलसिद्धिरित्यत्र तात्पर्यस्य वाक्येन देनयेन तस्मादित्यादि
 यं धेस्वीकर्तुं सुवितस्वात् ॥ एवं च सति मृतपितृकजीवमातृमातामहस्यमृतपितृप्रावर्णेनात्रेण नो दीश्राद्धसिद्धेः
 साधकतया संकल्पदीक्षणासंस्कारितेन पितृवर्गे मातृवर्गे तथा मातामहस्य च ॥ जीवेषु यदि वर्गं घ्नं सत्त्वं
 तु परिश्रुतिदिति शस्त्रेण संवादलाभात् ॥ एवं सति येभ्य एव पितृदाह्यादिति शस्त्रेण पितृः पितृप्रावर्णे प
 रिशिष्टे वलेन च स्वमात्रादिप्रावर्णसमुच्चयेन कार्यमित्यप्येतानुचितं परिशिष्टे एव रसाविरोधान्न तस्यां जी
 वस्यामातामहस्येव कुर्यादिति पारिजाताद्यनेकग्रंथसंमतपाठे वकारविरोधान्न नैरिति बुद्ध्यादिति वद
 र्थं प्राप्तेतरनिवृत्त्यनुवादतया तस्वीकारेणात्र ह्येवावपत्तीति वत् श्रौतपरिसंख्यागीकारगौरवस्याप्यन
 यत्तैश्च ॥ तं ववर्गं तु परिश्रुतिदिति शस्त्रविरोधाच्च ॥ येभ्य एवेति शस्त्रस्य परिशिष्टस्य च पारिजातोक्तस्य
 स्याविरोधापत्तेश्च ॥ तथा हि तत्रोक्तं परिशिष्टे सुदाहृत्य तस्यैवाहितयासपितुः पितृकृत्येषु अत्रिकारो न विद्य
 ते ॥ न जीवं तमतिक्रम्य किंचिदद्यादिति अतिरिक्तता यवचमुदाहृत्य पितृकृत्येषु पितृमाहृदिसंबन्धेषु श्रा
 द्धेष्वित्यर्थ इति व्याख्यायकेषु विधेव तदपवादत्वेन उदाहरेत्तज्जनने पितृप्राप्तौ मिके मखे ॥ तीर्थं आसुरा
 यातेषु ते जीवतः पितृरिति मे जायसीयपरिशिष्टे सुदाहृतं ॥ तदधिकारे च येभ्य एव पितृदाह्यादित्येतत्समा
 नार्थाविष्मृतिरुदाहृतोपितरिजीवतयः श्राद्धं कुर्यात्सयेषां पितृकृत्यसिद्धिर्वाकुर्यात्सितरिपितामहं च येषां

मि १

पितामह इति॥ ततश्च वृहच्चपरिशिष्टस्य सुतसंस्कारविषयत्वाज्जीवंतमतिक्रम्येतत्तद्विषयं मेव प्रप
रिक्तविषयत्वा चेभ्य एव पितामह इति तद्विषयमित्येवं व्यवस्थाप्रतीत्यत इति वार्त्ताहृद्वन्त्योरिव
सुत्राया संभवः॥ न च मेव परिशिष्टस्य सुतसंस्कारविषयत्वमस्तीति शङ्काहृद्वन्त्योरिव सुत्राया संभवः
ह परत्वात्॥ नो दीश्राद्धं पिता कुर्यादाद्ये पारिण्यदेव्यः॥ अत ऊर्ध्वं प्रकृती तस्य येन वृत्तादिकमिति व
चनात्॥ न च पुत्रजननमिति संस्कृतमपि संस्कारो गती र्थ इव तत्रापि पुरुषार्थस्यैव विधानात्॥ न च जीवद
र्गत्रयाद्यस्य सुतसंस्कारेण पियेभ्य एव पितामह इति तत्स्वीकार आवश्यक इति शङ्का॥ पितरि पिता
मह इति पितामहं च जीवति नैव कुर्यादिति विस्मृत्तरीत्यालोपस्योचितप्रतीतेः॥ एतदपवादमप्यनेतर
थावस्थाः॥ यत्तु पारिजातोक्तं व्यवस्थापणाय स्युतिरज्ञावल्यायुक्तं बह्वचपरिशिष्टस्य बह्वविषयत्वा
त्तत्रापि पारिण्यस्य तद्विषयत्वा न व्यवस्थांतरकल्पनीयमिति तत्रापि प्रलायनपरिशिष्टस्य सुतसंस्का
रेष्विति प्रवृत्त्यापरिशिष्टांतरं च तद्विष्णुकर्मणा मेव प्रवृत्त्यात्कर्मने देन व्यवस्थाया अकल्प्यत्वात्॥ श
ब्दानां रूढशास्त्राभिप्रेतव्यवस्थाकल्पनस्यैवाभ्यासत्वात्॥ दोलाकाधिकरणाय प्रवाहितत्वाच्च॥ यत्तु पारि
जाते जीवतः पितुः कुर्याद्वाहमप्येते द्विजः॥ येभ्य एव पिता कुर्यात्तेभ्यः कृती तसां त्रिकः॥ पितामहं विष
मेव कुर्याज्जीवति सां त्रिकः॥ सां त्रिकोऽपि न कृती तजीवति प्रापितामह इति सुमेतु वचनात्तत्रापि पारि
रिशिष्टोक्तं विषये प्रविजिजीवति तत्कस्य सां त्रिके वाधिकारो न निरभिरिति प्रतिपादितं तदुद्वाहपुत्रजनन

४३

२२

निमित्तकं नो दीश्राद्धमतिरिक्ततीर्थश्राद्धादिविषयं॥ अनग्निकोऽपि कृती तज्जादेति दक्षिकर्मणि॥ येभ्य एव
पितामहा नो दीश्राद्धमप्येते द्विजः॥ आचारमदनरत्नोद्वाह तदारीतवचनेन सुप्रोक्तं वाच्यं प्रवृत्तात्॥ सां त्रिक
तां प्रिमां स्माजी प्रिमांश्च तदितरो निरभिरिति स्थापितं त्रैलोक्यं॥ अतश्चान्तरमेव जीवति तत्कस्य तीर्थश्राद्धो नाधिक
कार इति सिद्धं॥ यत्तु तत्रैव त्रैलोक्येभ्य एव पितामह इति तत्र येभ्य इति पितुः पित्रादभ्य एव परात् रयेनेन तु माजि
यो मातामहादयश्च न जीवंतमतिक्रम्य किंचिद्वादितादिशास्त्रेण जीवति तत्पारिण्यमेव निश्चितं तत्रैव
जीवतीति कर्मसंभवात्॥ प्रमीतस्वमाज्जादिकेन स्वमाज्जाद्युद्देशेन श्राद्धकरणे तदभावात्॥ प्रतिप्रसवा
स्य च येभ्य इति शास्त्रस्याभिप्रेतं यथसमानविषयत्वात् तत्प्राप्तं॥ किंच येभ्य इत्युक्तं वाक्ये पितुर्मात्रादि युद्देशेन
समानार्थे विष्णुवाक्ये पितरापचेत तत्त्रैलोक्यपद्यते पितरि जीवति तः श्राद्धं कुर्यात्तथैव पिता कुर्यात्तदिति
पितामहं च जीवति येव पितामहः पितरि पितामह इति पितामहं च जीवति नैव कुर्यात्॥ यस्य पिता भूत
स्यात्स पित्रेऽपि तं निधायैव पितामहात्परं श्राद्धादद्यात् यस्य पिता पितामह इति तस्मात्तां सतां पितुं
त्वापितामहं पितामहाय दद्यात्॥ यस्य पितामहः भूतस्यात् तस्मैऽपि तं निधायैव पितामहात्परं श्राद्धा
दद्यात्॥ मातामहं नाम प्येवं श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः॥ मंत्रोद्देशेन याग्याये शेषाणामत्र वर्जितमिति॥ अत्र
च प्रमीतमात्तमां तमाहो विजिजीवति तः पितुः पित्रादीनि वृत्तदीयानेव माज्जादीनां तमाहो दीश्राद्धं
श्राद्धं कुर्यादिति चेन्न यमवाक्ये विवक्षितार्थः स्यात्तदा येवोपि पितामहः कुर्यात्तेषां कुर्यादिति सानुवर्गे हि

ताम

तीयवाक्येतथेवविज्ञापयेतततश्चस्त्रीयानांमात्रादीनांमातामहादीनांपितुर्मात्रादीनांमातामहा
 दीनांचप्रमीतानांपरित्यागेनपितामहस्यमात्रादीन्मातामहादीन्श्चोद्दिश्योद्वाहपुत्रजननादौजीव
 स्थितपितामहस्यआद्यानुष्ठानमायद्येतुतथामातामहानामप्येवमितिदेशाङ्गीवन्मातामहस्यस्त्रीया
 नांथेतकालाण्येतामहानांचमात्रादिमाहादीनामनादरेणमातामहसंबन्धिनामात्रादीन्मातामहादी
 न्श्चोद्दिश्यतदनुष्ठानंस्यादितिप्रथममेववाक्यंपितुःपित्रादिपार्वणस्यैवप्रायकमितिस्वीकृत्यजीव
 स्थितकस्तेनसहस्त्रीयानामेवमात्रादीनामतामहादीनांचआर्द्धकुर्वादितिस्वीकर्तुमुचितमितितन्न
 यतोयेभ्यएवपितादद्यादीदृशार्थकानांविष्णुस्मृत्यादिवाक्यानांप्रतिप्रसवत्वंतदेवद्युरतेयदानजीव
 तमतत्कस्मैत्यादीनादीनांजीवस्थितकंप्रतिपितुःपित्राद्युद्देश्यकस्यपार्वणनिषेधपरत्वंनवति॥नचेत
 त॥प्रतिप्रसवत्वाभिमतवाक्यमिदंनस्यतादृशपार्वणप्रायकस्यनिषेधापेक्षितस्याभावात्तसंज्ञाद्वि
 धिषुपित्रादिशब्दानांसंबन्धिकत्वमहिमाकर्तुःपित्रादीनामेवप्रतीत्यातिस्तादृशपार्वणप्राप्तेरनारं
 क्यत्वात्॥निषेधस्यचप्रेतेभ्यएवनिष्कलीयादितिपितृयज्ञप्रकरणस्याश्वलायनोक्तितुल्यप्रशंसकेनैव
 वमानेनदेयंस्याद्यस्मादुरतसंसम॥तस्माज्जीवस्थिताकुर्वाद्यामेवमंसंशयइतिनविष्यपुराणवचनै
 नप्राज्ञस्यमृतंहुंदयमाद्देश्यकप्रदानस्यनिषेधकतयोपपत्तेःशक्यतेचहारीतवचनस्यानधिकंप्रतिमाहा
 दियावर्णविषयेपिप्रतिप्रसवत्वंनक्तुमत्रायासेन॥तस्यापिहृदितीथोदौमैत्रायणीयप्राज्ञस्यसंभृतवच

३६

नेनानिषिद्धत्वात्॥यत्तुजीवस्थितपितामहमात्राद्युद्देशेनप्राज्ञानुष्ठानंस्यादित्युक्तंतज्जानिष्टंपितुर्मात्र
 पुत्रे शोनेचतदुद्देशेनापिप्रमाणसिद्धस्यतदनुष्ठानस्यस्वीकर्तुमुचितत्वात्॥यत्तुमातामहानामप्येवमि
 त्तिदेशशमूलकमनिष्ठापादमंततदर्थोज्ञानविज्ञंभित्तञ्चादिमातामहानांआर्द्धपितृपार्वणवत्कर्तव्यमुचि
 तमंत्रोद्देश्युक्तमित्यतिदिश्यतेइत्यमतिदेशेनचयथाविसर्जीकतामुंण्यतिदिश्यतेतथाव्यवहितपूर्वग्रं
 थोक्तत्रमेरोक्त्यादिजीवननिमित्तायुक्तममरणनिमित्ताचपितृपार्वणगताव्यवस्थायिज्ञगत्वाविशे
 षात्॥नचेवंमात्रादिआर्द्धपितृपार्वणगंधेनातिदिश्येतमचाविष्णुस्मृतियव्यापारोपिमातामहानाम
 प्येवमितिवचसद्वृत्तेरितिकर्तव्यतातिदेशपरतामिषोक्तविधदेवताव्यवस्थातिदेशपरतामन्यमानेअ
 पिमातादिपार्वणातिदेशपरतामन्यतेमन्यतेचसथेधांपिताकुर्वाद्येधांपितामहइत्यनयोर्मात्रादिमातामहा
 दिपार्वणगोचरतामापिपुक्तंचैतद्येधामितिपुत्रद्वेनावितर्ककप्राज्ञोद्देश्यतायाःपुत्रकर्तृकप्राज्ञोद्देश्यव
 व्याप्यत्वप्रतीतिः॥यत्कृतंकंतदनित्यमितिवद्येभ्यएवपितादद्यादितियत्तुहोपवहोवकारेणवासाप्रती
 तेश्चयमेवधार्तराष्ट्रंनुमीमसेनोपवेदते॥इणमात्रेणतर्दतिआद्याहणगणयथेतिवत्तुतोयेभ्यएवपि
 तादद्यादिदृशस्यानुसारिणपुत्रानेपितर्कप्राज्ञोद्देश्यपितृमातृमाहाद्युद्देश्यकप्राज्ञत्रयस्यकर्तव्यत्वानु
 त्रेणात्मीयमात्राद्युद्देशेनप्राज्ञसंभवः॥नचाश्वलायनपरिशिष्टानुसारिणपुत्रानेपितुःपित्राद्युद्देशेनतत्सं

पदति प्रागेवावेदितं अतस्तत्तु नैयार्थसमुच्चयोक्तिः सादृशमात्रं ॥ सत्यपि विष्णुस्मृतः सुतसंस्कारसाधार
 ण्ये आश्वलायनश्रौतसंहितादिभिः श्रौतैः एव पदः संनवे कर्तुं मुचितः ॥ वदन्त्येषां यद्योक्तमिति स्मृतः
 ॥ कुलपरंपराया तत्त्वेन यदितं द्वास्विनोपि विष्णुस्मृत्युक्तमाचरेति आचरंतु ॥ ननु कस्य सुख्यः परंपराया
 तोस्ति ॥ एवं च जीवः स्थितमातामहेन यदा मातृपार्ष्ण्येण मात्रेण नादीश्राद्धं सिद्धिरिति श्रुतेन तत्र द्वास्वि
 ॥ आह द्वास्विनोऽपि स मुदा ह ते न नित्यश्राद्धमदेवं स्यादेकोऽद्वैतं चैव च ॥ मातृश्राद्धं तु युग्मैः स्याददेवं प्राड्म
 खैः पृथगिति वचनेन पूर्ववद्वादि कालेनेन पार्ष्ण्यं त्रयानुष्ठानपक्षे पार्ष्ण्यं तस्य साक्षिणे न क्रियमाणेना
 त्श्राद्धद्वयोक्तविधमातृश्राद्धपितादृशेऽदेवत्वबोधनात् नादीश्राद्धमात्रेणैव च विधिदेवाः कृताकृता
 वैश्वदेवविहीनस्तु केचिद्विद्वन्ति मानवाः ॥ युग्माश्चात्र द्विजाः कार्यं स्ते पूज्याश्च प्रदक्षिणानित्तैर्वमार्कंडेभ
 वचमादित्यलं ॥ अथ सुतसंस्कारे च वासादिना पितृकर्तृकत्वासंनवनिमित्तककर्तृतरं प्रतिनादीश्रा
 द्देवं तानिर्णयः ॥ पारिजाते कात्यायनः ॥ स्वपितृभ्यः पितादद्यात् सुतस्कारकर्मसु ॥ पिंडानां द्वाहनात्
 षोडश्यां न वेत्तु तक्रमादिति ॥ श्री द्वाहनात् पृथग्विवाहमग्निव्याप्य सुतसंस्कारकर्मसु ॥ पिता स्वपितृ
 भ्यः पिंडान् दद्यात् तदुपलक्षितं द्वाश्राद्धं कुर्यात्तस्यापितुः प्रवासादिनाऽप्रावेते श्वेव कर्मसु तन्निमित्तः पि
 त्रसंनिधिभित्तोयोऽधिकारिक्रमः अयं स्मृतस्तु संस्कार्योऽत्रा ननिः पूर्वसंस्मृतेरिति शास्त्रावगतः ॥ तेन न

४०

समावर्तनस्यापि जिहासात्वाचीनसुतसंस्कारत्वाजि वसितकसमावर्तनेपितास्वपितृश्रीदद्यात् ॥ १
 मेणतेषां पूर्वसंस्काराणां मध्ये जेष्ठप्राजादिः कुर्वन्स्वपितृभ्यो दद्यात् ॥ अजीवस्थितकस्तु पूर्वसंस्काराज
 संनवे स्वयमेव स्वपितृभ्यो दद्यात् ॥ उपनयनेन कुर्माधिकारसत्त्वात् विवादे यैवमेव दृष्टव्यमिति पारिजात
 व्याख्याते ॥ अजं वपितुं जीवस्थितकस्याजीवस्थितकस्य च जेष्ठप्राजादेः श्रवणं ॥ द्विविधस्य शास्त्रांतरश्रा
 द्द्ययदेवतात्वेन येवगसाः ॥ वित्रादयो मात्रादयो मातामहादयश्च तेषामेव स्वपितृभ्य इति निर्देशः ॥ स्वेज्यत्वं
 स्वप्यर्थत्वात् ॥ जीवस्थितके न स्वजनकाद्युद्देश्यकश्राद्धानुष्ठानस्य बाधितत्वात् ॥ अतएव समावर्तन
 स्यमाणवककर्तृकत्वे पितदंगभूतनादीश्राद्धपितृस्तदनाज्येष्टप्राजादेरप्रावृत्तत्वापरादिनावच
 नस्यार्थवत्त्वमित्याशयेन तदुपन्यास इति बोध्यं ॥ अजीवस्थितक इति वजीवदसंनिहितपितृकस्याप्युपलक्ष
 णं स्वपितृभ्य इति च पूर्ववत् ॥ आद्यसेत्याजिनकादय एव परस्पापितुर्जनकादय एव नत्वा
 श्वलायनपरिशिष्टोक्तरीत्या पितृपार्ष्ण्येण मात्रादयः ॥ समावर्तनस्यात्मसंस्कारत्वेन
 सुतसंस्कारत्वाभावात् ॥ हेमाद्रिणा लक्ष्मणरुद्रमध्यात्र विधिदर्शयितुं व्याख्यातरमकार ॥
 पित्रा नावेत्युच्यते ॥ कश्चित् संस्कारं कुर्यात्स तत्क्रमात्पितरमारभ्य संस्कार्यस्यापितृभ्यो
 यः क्रमस्तेन क्रमोऽप्यदद्यात् ॥ न तु स्वीयेभ्यः पितृभ्यः तस्मात्पितृव्याचार्यमातृत्वादयः संस्कार्य
 स्योपनेयादेरेव पितृभ्यः श्राद्धं दद्युर्न स्वपितृभ्य इत्यत्र पारमार्थिकः पक्षो विधीयते अमुष्यास्व

सं

૪૧

新

कारेस्तथा नरेः॥ कुंकुमाद्यनुलिङ्गांगैर्जायंतु जालणेः सदेति च॥ वृद्धिआधारजे आदीयास्याकांतरावेष्टदे
 वंसर्गैः कार्यं॥ आदौ हृद्रोक्षयेचोत्तमस्यैदं शतपर्वणे॥ एको हि ऐतिह्ये तु वेष्टदेवो विधीयत इति शोखाय
 नपरिशिष्टात्॥ अथ बह्वैः पञ्चमानुष्यापि दीलाकाधिकः॥ एतान् येन सर्वसाधारणता॥ यत्तु आह देमादौ
 शेषमत्र मनुजान्येष्टदेवक्रियांततः॥ आह द्विआह रोषेण सकांलं सुमाचरेदिति चतुर्विंशति मता देवेष्ट
 देवाचरणमुक्तं॥ ननु आह सामान्यविषयत्वाद्दिशेषशस्त्रातुरोषेनाशक्तं प्रत्यनुकल्प्य नृत्यस्तोत्ररविधायकं
 ॥ अनेनेवाशयेन आह सामान्यपुरस्कारेणैव कालदेमाद्रावयीदृशोपन्यासाच्च॥ तथा चोक्तं दीपिकायां॥ नि
 नानेन तु वेष्टदेविकमनुआह्वयेनाग्निः॥ यश्चाद्रूतमखाद्य नग्निं कृज नतस्त्वौ कृते वेति रं स्वस्यै
 र्विकिरस्य चोततं रुततखाकांतराचरेत्॥ देवाख्यं मखमततः पितृयज्ञैः स्याद्रूतयज्ञोपवासानेन तदंत
 एव सकलं स्यादेष्टदेवादिकमिति॥ अत्र सकलं स्यादेष्टदेवादिकमिति॥ अत्र सकलं साग्निककर्तृक
 निरग्निककर्तृकं च॥ न च पूर्वोक्तं न सदनुत्पत्त्यविकल्पः पक्षांतं कर्म निर्वर्त्य विश्वदेवचसाग्निकः॥ यिं उय
 जंततः ततः कुर्यात्ततो न्वाहार्यं कर्तुं च इत्याद्यनेकविशेषशस्त्रविरोधात्॥ पितृमात्राद्युद्देशेन नोदीया
 दिपितृमातापितामहीवेति यावत्॥ तुल्यपार्वणविषयस्त्वौ केकदेशलोयः केवलमात्रपार्वणकरलोए
 तामवेतुमेप्रीता इत्यहः सक्तवाक्यं दृष्टदेवतासंस्कार्यत्वाद्धौ कयावस्थेति नोदीया इति र्णयः॥ अथ

४२

पमात्कास्तद्व्यं स्थापयन् स्थावापूजनीयाः॥

मातृकापूजनादि नोदीयाद्व्यप्रयोगः॥ गोरीप आशचीमेधासावित्रीविजयाजया॥ देवसेनास्वधास्वाहामा
 तरोक्तोक्तमातरः॥ अतिः एष्टेस्तथा वृद्धिरात्मनः कुलदेवताः॥ आसीमादेस्त्रीवैवकोमारीवैष्णवी तथा
 वागहीचतयं द्वालीचासुंडासप्तमातरः॥ गोर्वादिबोडशमातृर्जास्यादिसप्तदश्व्यह्नतर्पुंजोच्चावादयामि॥ अ
 र्भर्तुवः स्वः मातृभोजनमः इति नाममंत्रेण ध्यानादिदक्षिणासमर्पणं तं पूजां कृत्वा गोरीमिमायः मंत्रपुण्यं
 समर्पयामि॥ इति मातृकापूजने॥ अथ नोदीयाद्व्य॥ सत्यवसुसंज्ञकाविष्टेदेवाः नोदीमुखान् भूर्भुवः स्व
 रिदेवः पाद्यं स्वाहानम उयं च हृदि॥ मातृपितामहीप्रपितामहः नोदीमुखः भूर्भुवः स्वरिदेवः पाद्यं॥ पि
 तापितामहः प्रपितामहः नोदीमुखः भूर्भुवः स्वरिदेवः पाद्यं॥ मातामहमातुः पितामहमातुः प्रपितामहाः
 पत्नीसहिता नोदीमुखाः भूर्भुवः स्वरिदेवः पाद्यं॥ ततः पूर्ववत्सत्यवसुसंज्ञकादित्यादि आसनगंधाद्युप
 चारकल्पनस्वादानम उयं च हृदिः एवं मातृपितामही पितृपितामहप्रपितामहाः एवं मातामह इत्या
 दि॥ पुनः सत्यवसुसंज्ञकाविष्टेदेवानोदीमुखाः भूर्भुवः स्वः इदेदास्यमानेनोद्युग्मबालाजीजनप
 र्याप्तमन्त्रमामंदयथाशक्तिसोयस्कारंदिरणं वा स्वाहानम उयं च हृदि॥ मातृपितामहीप्रपितामहः
 नोदीमुखाः भूर्भुवः दास्यमानमित्यादि पितृपितामहप्रपितामहाः नोदीभूर्भुवः स्वः दास्यमानमि
 त्यादि उयं च हृदिः एवं माताहंसयत्नीकादित्यादि गोर्वादिबोडशमातरः॥ बास्यादिसप्तमातरश्च

लोकइति
पाठेमाह

त्याः प्राजापत्यमृतौ प्रथमे इत्यपक्रम्य होमास्मानात् ॥ अथ गर्जिलं जनम् ताविति क्रतुत्वा मास्यमधिकं
त्यनस्तः करणमास्मानात् ॥ तथेव जाप्यकोरादिभिः संकथनाच्च ॥ इत्यनंतदेवीयसंस्कारं कौस्तुभगर्वाधा
नं ॥ एवेजातगर्वायाधर्मोऽप्येत ॥ पात्रे गन्निर्गन्धिकां ॥ नायस्कारं पूजितं शिखरं सलिलं खलादिषु ॥ जलं च
नावगादेतन्मृग्यगारं च वज्रं येत ॥ ततोऽपि गन्धिकां कृत्वा भित्तिं तनोति ॥ इत्युमनामवैता ॥ विलिखन् नखैर्
मित्रो गारेणानं जस्माना ॥ नशायतुः सदा तिष्ठेद्यायामेव विवर्जयेत् ॥ नंतु वागारं जस्मास्थिकृपालेषु समा
विशेत् ॥ वज्रं येत्कलहं गेहं गात्रं गेहं तथेव ॥ नमुक्तं केशातिष्ठेताच्छविः ॥ स्यात्वेदं च नानं शयितो चरति
रानवेवाधः शिराः क्वचित् ॥ ननु स्नादीनामोद्दिष्टावचाङ्गचरणतथा ॥ नामं गत्येव देहा क्येन चहास्याधिकं
वैता ॥ कुर्याच्छरयेति स्येतां मागल्पतत्परं ॥ तिष्ठेत् स ननु वदना नर्तुः ॥ प्रियहि ते तेति ॥ पत्रे ॥ सखायां मैवने
कथं गर्जिणावरणं नि ॥ नस्यात्तु न गतं नैव हस्तं लेचनं चर्वा ॥ सर्वो वधो निःकोट्येन वारिणास्यानमा
चरेत् ॥ कृतं रक्षासूत्राच वास्तु पूजतत्परं ॥ दानशील्यतृतीयायां पार्वत्या नक्तमाचरेत् ॥ गहैराकुंजं
श्वादिशैलदम्पादिशेदृणं ॥ व्यायामं शीघ्रगमनं शक्यं शेदृणं त्यजेत् ॥ शौकरं कृत्वा मोक्षं च साधं संकु
कं यजेत् ॥ ये वायं चदि वास्वापरात्रोभागरांत्यजेत् ॥ अतिहारं तु नाम्नीयात् ॥ अथ स्नानं मतिर्भोजनं ॥ अथ
स्नानमतिशीतं च शुद्धीं परित्यजेत् ॥ इति वृत्तान्तं नैव नारी विधेयं तु गजं ॥ यश्च वृत्तस्यानवेत्युक्तः स्य
रयुर्हृदि संयुतः ॥ अथ ध्यागर्जपतनेन वा जीतिन संशय इति ॥ मार्कंडेयपुराणे गर्जं प्रकृत्य ॥ तत्परं हो
सदा कुर्यात्तित्यं शोचनिष वणत् ॥ प्रशस्तं मे त्रिलिखनाच्छस्मान्स्यानुलेपनात् ॥ विच्छेदं गेहं वसनादनाथ

४५

साञ्च वैद्विजेति ॥ तत्रैव गर्जिणी प्रकृत्य ॥ अतो न हर्षं नैवादिनं प्रकाशं रय्यानिधिं ॥ परिखां वा समाक्राम्य
बलागर्जं चारिणीति ॥ ॥ अथ गर्जिणीपतिधर्मः ॥ संप्रदे ॥ गर्जिणीं वा छित्तं ज्ञेयं तस्येदं दद्याद्यथाचितं ॥ सूते
रायुषं पुत्रमस्य यादोषमर्हतीति कालविधौ ॥ क्षौरं शवानुगमनं नखहंतं न च युद्धं च वास्तुकरणं स्वतिष्ठ
रथानं ॥ उद्धादं मृच्छिजलस्य शोषयोगमायुसंयोगवतिमं ॥ एकापतीनामवति ॥ क्षौरं वपनं ॥ तत्राञ्जकं न
स्यात्पुल्लसं ॥ नोदचतौ न सिद्धायां च यथाधिकं नैव ॥ अंतर्वेद्याः पतिः कुर्वन् प्रजाजं वति ध्रुवमि
ति क्रतुस्मरणत् ॥ यत्तु वपनस्य निषेधेपि कर्त्तव्यं विधीयत इति स्मृत्यंतरवचनं तद्गर्जिणीपतिरिति न
मोक्षि वसितकादीनां दोषवपननिषेधस्तत्र कर्त्तव्यं ध्यानपरं ॥ संप्रदे ॥ दहनं वपनं चैव चौरैर्लेखे गिरिशे
नाच आरुहं चैव ज्ञेयं गर्जिणीपतिरिति ॥ स्मृत्यंतरे ॥ सिंधुस्थानं कुमहे देवपुत्रं वितवाहनं ॥ विदेशगम
नं चैव न कुर्यात्तर्जिणीपतिरिति तदववादस्तत्रैव ॥ क्षौरं नैमिषिकं कुर्यान्निषेधे सत्यापि ध्रुवं ॥ पितोः ध्रुव
विधानं च गर्जिणीपतिराचरेत् ॥ एते च निषयमाः सप्तममासादूर्ध्वं न वति ॥ वपनं मेघं नतीर्थं वज्रं येदं
णीपतिः ॥ आर्द्रं वसुधां मासादूर्ध्वं न वति ॥ आर्द्राश्च नो जनेन ॥ तीर्थं तीर्थं यात्री ॥ इति गर्जि
पतिधर्मः ॥ यदि कृतं विगर्जं चानेगर्जस्य नावः तदा नावः तदा प्रतिबंधकं प्रेतो पदं वनिषं नारायण
लिनागबलीकार्यो ॥ परिशिष्टे ॥ अथ नारायणबलिरवीक्षं वसुधं सारं बुद्धकालेच्छं कदाप्यस्मात्

शुद्धो देशविष्णुः वैवस्वतं यमचयथावदप्यर्च्यत इति तलमिष्यान्मधुघृततल्लान् शपिडान् विष्णुरूपं प्रे
 तं व्यायन् काश्यपयोगे त्रासो विष्णुदेवतं अयं ते पिंड इति दक्षिणाश्वे बुद्धं पुं दक्षिणामुखः प्राचीनावाती पराची
 ने नपाणि नादत्वा पिंडान् घ्रादिभिरभ्यर्च्य प्रवाहणं तं कृत्वा न घ्राक्षिपेत् ॥ अथ राजा वपुष्मान् ब्राह्मणं निमं
 जोषोषितः श्वोमर्धदिने विष्णुमभ्यर्च्येत् तमुद्दिश्य ब्राह्मणे कोटिष्टविधिना जोजयित्वा नैषु ब्राह्मणसमीपे
 पिंडं विधित्वा निनयनांतं स्मृत्वा विष्णुवैजुल्लोशिवाय परिवाराय मायविष्णो अयं ते पिंड इत्येवं च तु
 रः पिंडान् प्रकृशयेत् दक्षिणासंस्थं दत्वा यत्पंचमं काश्यपयोगे नृदेवदत्तेति श्रुतं आत्मा तद्वायविष्णोयं अ
 तश्चेति दद्यात् प्राचीना नृक्षिणायासंतोष्येतेतु पुण्यं तं विशिष्यतो वस्त्राभरणगोहिरण्यैः त्रैतुद्यातो व
 येदद्यतेः पवित्रपाणिभिः प्रेताय काश्यपयोगे त्रायतेति लौकिकजलि रितिलौकिकं दद्यायित्वा नेन नाराय
 ण कलि कर्मणा जगत्वा न विष्णुरि मंदे वदतं शुद्धमपायकर्मं कुरुष्विति वाच्यं त्रैतुद्यातो व
 लिकल्प्य स्वमन्यामन्यामन्वाजिमते देवतायमद्वितीयायामभ्यर्च्य विधि मिमं कुर्यात् सोऽप्येन मन्त्रा पं करो
 तिमं नृपुण्यकृतो विष्णुः ॥ वलि मे नमस्तुत्या पारलोकि कं कुर्यात् कृतं नोपतिष्ठते तं रिक्ते विनश्यति ॥
 तस्या घ्राणं संजवमपि कुं योदिति ॥ अथ प्रयोगः ॥ शुक्लैकादश्या नदी तीरादि शुद्धिदेशे शानादिति त्यजि
 यांते प्राणाद्यामादितियादिसंकीर्तनां मदीयकुलाजिह्वि प्रतिबंधकं त्रैतस्य त्रैतत्वं निहृद्य यं नाराय

४६

एवलिंकारिष्यदिति संकल्प्य कलशस्थापनविधिना स्थापित कलशं द्रव्येषु वर्णादिजातीयव्रतितृयो विष्णुमावा
 हयामि वैवस्वतं यममावाहयामीत्यावाह्यपुरुषसंकेतं नयमाय सोमं नृतेति च बोद्धव्यं चारैः संवत्सृतं त्वं न
 गेरखायां दक्षिणाश्वकृत्वा स्तरणं ते शुचं सा विष्णु रक्षति इति दक्षिणासंस्थमपाणिनीयमधुघृत
 तल्लान् पिंडान् तिला नृकाश्यपयोगे च त्रैतुद्यातो विष्णुदेवतायं ते पिंड इति दक्षिणामुखः प्राचीनावाती दक्षिणाश्वे
 बुद्धं कुरुषु पराचीनपाणिना सभ्यं जान्वा अविष्णुरूपं त्रैतं व्यायन् दद्यात् ॥ गंधादिभिरभ्यर्च्य प्रवाहणं तं कृ
 त्वा न घ्रादोक्षिपेत् ॥ तस्यामेव राजोश्वः कारिष्यमाणः आक्षेपणं क्रियतामिति यमं कं त्रायं च वैसेव स वपुष्मान्
 ब्राह्मणं आक्षेपेत् नमिमे ओषोषणे कुर्यात् ॥ श्वो नृते मध्याह्ने विष्णुमभ्यर्च्येत् तदिदं शुक्लपिण्डं योको
 दिष्टविधिना पादजालनादित त्रिप्रश्नां कृत्वा ब्राह्मणसमीपायेंडपितृपज वदस्वै ख नाद्यनेजनांतं स्मृ
 कृत्वा विष्णुवैजुल्लोशिवायसपरिवाराय मायचं नाम मंत्रैः चतुरः पिंडान् त्वाविष्णोयं ते पिंड इति विष्णु
 पत्रे तं व्यायन् यत्पंचमं पिण्डं दत्वा च नादि प्रवाहणं तं कृत्वा चां नृक्षिणायासंतोष्येतेतु पुण्यं तं विशिष्यतो वस्त्राभरणगोहिरण्यैः त्रैतुद्यातो व
 येदद्यतेः पवित्रपाणिभिः प्रेताय काश्यपयोगे त्रायतेति लौकिकजलि रितिलौकिकं दद्यायित्वा नेन नाराय
 ण कलि कर्मणा जगत्वा न विष्णुरि मंदे वदतं शुद्धमपायकर्मं कुरुष्विति वाच्यं त्रैतुद्यातो व
 लिकल्प्य स्वमन्यामन्यामन्वाजिमते देवतायमद्वितीयायामभ्यर्च्य विधि मिमं कुर्यात् सोऽप्येन मन्त्रा पं करो
 तिमं नृपुण्यकृतो विष्णुः ॥ वलि मे नमस्तुत्या पारलोकि कं कुर्यात् कृतं नोपतिष्ठते तं रिक्ते विनश्यति ॥
 तस्या घ्राणं संजवमपि कुं योदिति ॥ अथ प्रयोगः ॥ शुक्लैकादश्या नदी तीरादि शुद्धिदेशे शानादिति त्यजि
 यांते प्राणाद्यामादितियादिसंकीर्तनां मदीयकुलाजिह्वि प्रतिबंधकं त्रैतस्य त्रैतत्वं निहृद्य यं नाराय

ये

यदि॥स्वात्वागत्यततो ब्रह्मदंडं दद्यात् द्विजातये॥ वधं प्रख्यापयेन्नापि चरत्कृत्वा श्वेतुर्दश॥ वधे हतमनि
 कृतते लोददंडं द्विजातये॥ दद्यात्तापविच्छिन्ना धर्मश्राजियाय कुरुं विने॥ विद्याय दंडं मृत्यं वाहनावे सति दापयेत्
 सा॥ सुधात्कर्मकर्तृ रतेद वप्रदापयेत्॥ निष्पन्नयेद्विनिष्कृत्वा निष्कर्मकैर्कमीयसे॥ अत्रुक्तो च गुरोर्लेखो
 मालो नमंत्रेण प्रार्थयेद्दुः॥ एतद्विपूर्वमृतसर्पश्चापि ऐसमाविशा॥ संस्कारार्थमहं अन्त्या प्रार्थयामि समाहितः॥ न
 स्त्रोपवीत गंधाघोरं तैः॥ कुसुमादिभिः॥ कर्त्तव्यो जलदेवत्वा प्राणिपत्यदरे द्वादः॥ प्रज्ञालिखितं प्रियाणि सुहृदा च
 म्यापविरोदुवि॥ कुर्यात्संस्कारसंक्रम्य प्राणायामपुरःसरः॥ यज्ञोपवीतिना कार्यं सर्वसंस्कारकर्मैत॥ लोकिका
 नि प्रतिष्ठाप्य समुदाधानमाचरेत्॥ ततो ग्रैरपेदिद्या गेभ्रमिसे प्रोक्ष्य वाशिनिः॥ चैतिं हत्वा यस्मै चो शोरात्रे
 कायकेः॥ पर्युक्ष्याग्निपरिस्तीर्य परेशि॥ अयमर्चयेत्॥ हत्वे ध्यायानयर्थं तत्प्रासादनादिकं॥ आद्या रच
 वीहत्वा सर्वेषां यथाविधि॥ सर्वैरहोत्वा यत्नेन विनिमाशयेत्सुधीः॥ अयं स्पृष्ट्वा स्पृशेद्भोत्रे गत्वा नाग्निस्म
 यतः॥ स्पृशेत्तु दुयादाज्यमग्नौ आहूतिं निश्चिनिः॥ सर्पांस्तु दुयादाज्यं व्याहृत्या च समस्तया॥ आज्यशेषं सुवै
 रो वसर्पदेहे निषेचयेत्॥ सुवैतत्र निधाय यथा यज्ञोपाशो बद्धे॥ चैतिं सुदक्षिणं कृत्वा प्राणायामं समापये
 त॥ च मसंस्थो जलैः सर्वं व्याहृत्या सुक्ष्मयाणिना॥ अग्रैरक्षणादित्यनया सर्पां योनिं प्रदापयेत्॥ उपतिष्ठेद्
 ह्यमानं नमोस्तु सर्वेति मंत्रतः॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि कृतसर्वं वधो मया॥ सर्वजानिवा सर्वतत्सर्वं ज्ञम
 यन्व मे॥ इति संप्राप्त्यं नागं दुःस्वात्वा गत्य पुनः पुनः॥ क्षीराये नततश्चाग्निं प्रोक्ष्य व्याहूतिं निश्चिनिः॥ दुते स

४०

र्वजले नाग्निमभिषिच्येत्ततः परः॥ नास्थि संचयने कुर्यात् स्वात्वा चामरं दंडं व्रजेत्॥ ब्रह्मचर्यादिकं कार्यं वि
 रात्रं कुरिष्यते॥ चतुर्थं दानं संप्राप्त्यै चैलेत्यानमाचरेत्॥ श्रुतपायसं नक्षेत्रा द्विजांशो त्रिभोजयेत्॥ कर्त्त
 नामयदेर्विधानं अर्चयेद्दुःस्वात्वा॥ चतुर्थं दानं संप्राप्त्यै चैलेत्यानमाचरेत्॥ श्रुतपायसं नक्षेत्रा द्विजांशो त्रिभोजयेत्॥ कर्त्त
 उक्तोऽपि॥ दामाणैः॥ सर्वो न तस्माद्योयः॥ कयिलो नाग एव च॥ कालिकः॥ शंखेयालश्च रघुरशुभ्रकीर्ति
 ता॥ पादप्रक्षालनं कुर्यादभिमर्षपदेः॥ एषः॥ गंधपुष्पाक्षतैर्व्यूषदीपाघोरैर्वयोद्विजान्॥ एवैकैकविधानं
 वेसर्पसंस्कारकर्मणि॥ सर्वदिं साहजाया वा नृभ्यते नात्र संशयः॥ कुट्टया ध्यादिभिर्मृतैः संप्रथायेव ज
 स्विदं॥ आयु राशे मृशे च प्राप्य कामानवाप्नुयादिति॥ अथ नागवलि संस्कारप्रयोगः॥ सेतुसिनीव
 ल्यापोर्णमा स्थाप्य चम्यो आश्लेयायुक्तं नवम्यो कार्यः॥ पर्वदप्रदक्षिणीकृत्य नत्वा तदग्रे निष्कृतं दध्वा नि
 धाय ममद्वज्रमग्निजन्मोतरं वाज्ञो नादज्ञाना द्वाजा तस्य वधे दोषपरिहाराय प्रायश्चित्तं मुपादिशो नु
 वंतः॥ तद्यथा॥ सर्वेषु मर्विवेक्ता रइति स्त्रीकाम्यावित्वा माममुत्तरं तु नजेत इति प्रणमेत्॥ ते स यदिष्टः
 चतुर्दशकच्छु प्रायश्चित्तं यथोक्तप्रत्याम्ना येन करिष्ये इति संकल्पपूर्वकं वयनादिभिधिना तदाचरेत्
 ॥ ततो ज्ञास्यो संपूज्य॥ पूर्वोच्चरित एवै गृणविशेषणविशिष्टा यो पुण्यतिथौ मम सर्वत्र च दोषपरिह
 रार्थं इमं लोददंडं अमुकगोत्रायामुक्तं मर्मो आसृणाय इमं दक्षिणीं चतुःश्रमहं संप्रददे॥ देवस्वत्वा
 तिर ह्यप्रतिरहमातिविप्रः॥ ततो गुर्वो जलं ध्यायित्वै गुरोर्द्विगोभूमतिलपुष्टेयुक्तमपि ऐनसर्पा

रुति कत्वा श्रुये नि धाय सर्वार्थयेत् ॥ एहि पूर्व मृत सर्व आस्मिन् विष्ट समा विष्ट ॥ संस्कारार्थमहं नृत्तया
 प्रययामि समा सतः ॥ ततः सुजे गे शा य विष्ट दे सर्व रा जा य प्री म हि ॥ तन्मो ना ग व ची दया दिति ॥ आ वा ह ना
 दिवो डे शा य चार पूजा कत्वा पुण्या जलि दे त्वा जलि यत् ॥ जी सर्व ई मं वलि गे द्वा रा म मा मु दये कुरु ॥ इति व
 लिं समर्थ ॥ ह स्तो पा दी प्रज्ञा ल्या च मे त् ॥ अ इ नु मो स्थि त्वा घ्राणा ना य म्पु से कल्पे कुर्यात् ॥ म मे ह ज न्म नि ज
 न्मो तरे वा ज्ञा ना द्वा जा त सर्व य धी क्ष परि द्वा र्थ सर्व संस्कार कर्म करिष्ये ॥ त तो लो कि का मि त्र ति ष्ठा य
 त्वा दध्यात् ॥ आस्मिन् सर्व संस्कार हो म कर्म लि दे व ता परि ग्र हा र्थ मन्वा धा ने करि ष्ये ॥ आस्मिन् त्वा दि ने
 अ प्रा विद्या धार चक्षुष्यं तम् स्त्वा ॥ अ प्र धा ने अ प्रो अर्थे वा युस् र्थ र ताः प्र धा ने दे व ताः ॥ आ ज्ञे न नृ मुं
 स्त्रा रि ते सर्व मुखे प्र ज्ञा पति मा ज्ञे न आ ज्ञे य षण्ण सर्व सत्ये ॥ समि ध मा धा य त तो त्रे र प्रि दि शि नृ सो ज ले न
 आ सा वे ति कृ त्वा भि चि ति च परि स मु द्वा आ ये व्या य केः दर्जेः वि ड पित य त्वा त्वा रि स्त्री र्थ परि वि च्च य
 या जा एषा सा च दध्या धा ना द्यार चक्षुष्यं तं कुर्यात् ॥ ततः सर्व र ही त्वा वि त्वा मा री ष्या पुः स्पृ श्या आ प्रि
 समी प मे व्य ततः प्र धा न हो मः ॥ स म स्त आ ह ती नो वि श्वा मि त्र ज म द ग्रे ष र द्वा ज प्र ज्ञा प त य रु ष यः ॥ आ
 वा यु सर्व व ज प त यो दे व ताः गा य त्रु स्मि ग नु ष्टु प र ह त्सः ॥ यो सि आ ज्ञ हो मे वि ॥ ॐ नृः स्वा हा ॥ अ प्र
 म इ द न म म ॥ इ त्या दि त्वा ह ती न य म प्रो ज्ञ या त् ॥ च तु ष्ठी सर्व सु खे जु द्वा या त् ॥ आ ज्ञ शे व सु वे रो न
 सर्व दे हे नि वि च ये त् ॥ त तो ह स्त र ही ते श्व म स ज लेः स म स्त आ ह त्या पाणि ना मु स्य ॥ अ प्रे र ज्ञा ने

॥ ४८

अहं सुः प्रानेन देवु र्धनः ॥ ता वें ले र जने दे हा ॥

व सि धी गि री ग य त्री ॥ सर्वार्थ आ प्रि प्र दा ने वि ॥ ॐ अ प्रे र ज्ञा ने त त उ प स्था नी ॥ ई न म स्तु सर्व भो ये के च च धि
 चो म नु धि अ त रि क्षे ये दि वि ते यः सर्व भो न म ॥ ये दो रो च ने दि वी ये वा स् र्थ स्पर्श स्मि जिः ॥ ये धा म स्तु स दा स्तु
 सं ते यः सर्व भो न म ॥ या इ य वो वा द्वा धा ना ये वा व न स्प ती र ॥ ये वा व रे छ शे र ते ते यः सर्व भो न म ॥ अ
 थ यो रा ने म ज्ञाः ॥ कर्कोट के न म से लु शंख पाल न मो स्तु ते ॥ ना ग र ज म द ग्रे ष र द्वा ज प्र ज्ञा प त य रु ष यः ॥ अ
 पाणि नो ये च स वि धा वि वि षा श्र ये ॥ सर्वे सर्वा च रे श याः पुण्य मूर्ते न मो स्तु ते ॥ त्व ये र्ज ग ती स्वा मि न् स्व
 णा मंड लो परि ॥ य ते क दे शे लु ष व त्त कै ल ष्प न मो स्तु ते ॥ त्व या भ ग व त्ते आ म द्वा र्थ दे जा य नि वि षं ॥ स्व भो गे न व
 प र्थ के मा य स्तं गो गि ना व र ॥ ॐ दि त्वा हि म हा नो गि न् सर्वो य द्वा द्वा ख तः ॥ सं त र्ति दे हि मे पु ण्णो ने र्दु ष्टा दो र्द दे
 हि त्रा ॥ अ य ग्रे पा हि मा र्गं तं यो रु पा ती दो न व स ल ॥ ज्ञा न तो ज्ञा न तो वा पि क्तः सर्व भू जो म या ॥ ज न्मो त रे थ ये
 त्वा स्मि न् म स्तु र्थ वा वि जे ॥ त त्वा य ना श य क्षि प्र य रा जं न म स्तु मे ॥ इ ति स धा र्थ ना गे ई स्ता त्वा ग य त तः पु नः
 ॥ ह्यो रा जे ना प्रि सं धो ह्य त तो व्या ह ति निः स्त्रि निः ॥ हु ते सर्व ज ले ना प्रि म नि वि च त तः य रः ॥ ना स्थि सं च य ने क र्थ
 त्वा त्वा च य र हं व्र जे त् ॥ अ लु च र्थो दि के का र्थ जि रा ज्वा ह्म रि च्य ते ति ॥ शे न का त्वा य न म ते तु ए क रा ॥ अ न
 कर्तु र वा शे र्द ज्ञा शे र्थ वि ष्टः कुर्यात् तु त द्वा र्थ गो ज्ञा इ ति व च ना त् ॥ च त्थं ह नि स प्रा ते स चे ले स्ता न मा च रे
 ॥ घृ त या य स मे ले स्तु दि ज्ञा न शे त्तो ज ये त् ॥ क र्त्ता ना म य दे वि ज्ञा न र्च ये द्वा स मा र्ग केः ॥ सर्व स्व र्थ पि रो ज्ञा सु ण य
 इ दं ते पा यं ॥ अ ने त स्वं शे य स्व रू पि ॥ क पि ल स्वं ना रा स्व कालि कः शंख पाल न् द्य र स्व रू पि शे ॥ इ ति पा दौ

प्रदमात्वाचम्य॥ ततो नृत्तुः स्वः इदमासनं॥ आस्यतां॥ सर्वस्थाने द्वाणां क्रियता॥ अंतथा॥ प्राचीनं नवान् प्रा
 ज्ञवानि॥ एवमेषादिभ्यः॥ जोसर्वस्वरूप इदं गंधं एव पुण्यं भूयदीपवत् प्रादितानं॥ एवमेषादीनामपि गंधादितानं॥ स
 पाय इदमनं परि विष्टं परि वक्ष्यमाणं च आतं तैदी स्यामानं स्वाहा संपाद्यतां॥ इदं नमः॥ एवमेषादिभ्योऽपि अना
 नं॥ आचो ते शुविष्टेषु सर्वादिनाम मंत्रैर्वलिदानं॥ वस्त्रादिपूजा च कार्या॥ ततो ब्राह्मणा नो तो बलसुवर्णादिदक्षिणादा
 नं च॥ तत आचार्यादींश्च पूजयित्वा सुवर्णं नागं दानं कार्यमिति सर्वस्य संस्कारं हत्वा सांगवर्जितं॥ तत्वा स्वर्णं मयं
 नागं मयराशं सुमुखं तद्वृत्तिवचनात्॥ स्वर्णं नागं मावाहं नादिषोडशोपजीरः संपूज्य प्राच्यं येत्॥ ब्रह्मलोके च ये सर्वाः
 शेषनागपुरोगमाः॥ नमोस्तु तेभ्यः॥ संप्रीताः प्रसन्नाः सन्तु ते सदा॥ विष्णुर्नामोऽयं देवः॥ धर्मलोके च ये सर्वाः
 याददस्वर्गं येव समाश्रिताः॥ नमोस्तु तेभ्यः॥ रुद्रलोके च ये सर्वाः सदां केषु मुख्यास्तथा॥ नमस्तु तेभ्यः॥ रंवांड वसत
 कः कौटं प्रमुखाश्च ये॥ नमो॥ धर्मलोके च ये सर्वाः वेतरणां समाश्रिताः॥ नमो॥ समुद्रेषु च ये सर्वाः वेतरणां समा
 ताः॥ नमो॥ ये सर्वाः पार्वतीयेषु दरी संक्षिप्तु संस्थिताः॥ नमो॥ ग्रामे वा यद्विचारं लप्ये सर्वाः प्रचरंति हि॥ नमो॥ दृष्टि
 वां च येव ये सर्वाः ये सर्वाः खिल संस्थिताः॥ नमो॥ रसाल ये च ये सर्वाः अनेता द्यामहावलाः॥ नमो॥ एवमुक्त्वा तु नामं दमा
 चार्या यनिवेदयेत्॥ देशकालौ संकीर्त्य कृतस्य सर्वसंस्कारकर्मणः सांगता सिध्यंति इमं देवमयं नागं सकल शंसवत्
 सदक्षिणं पुण्यं महं संघदरे॥ नमः॥ अने न स्वर्णं नागं दाने न अने तादयो नागदेवताः प्रीयतां॥ तत आचार्यो य गोदानं दे

॥४६॥

यं॥ इमां गोसवत्सां स्वर्णं शीरोऽप्यसुरांताय पृष्टीकां स्य दोहो सवत्सा सदक्षिणं तु न्यमहं संघदरे॥ अने नानं तादयः प्री
 यतां॥ आचार्या यततो दद्यात् हत्वा सांगवर्जितं॥ वस्त्रादि कारणैः पूज्य ब्राह्मणं ब्राह्मणी तथा॥ यस्य स्मृत्या च नो मोक्षे
 ति॥ मया यत्कृतं सर्वसंस्काराख्यं कर्म तद्वृत्ता बालेणानो वचनात्॥ श्रीपरमेश्वर प्रसादात् सर्वं परिपूर्णं भूतं॥ तथा स्ति
 ति तं भूयः॥ पूजयेद्दक्षिणं वृद्धं त्वा ब्राह्मणं च वृत्ता यमेत॥ कृत्वा सर्वस्य संस्कारं मने न विज्ञाना नरः॥ विज्ञानं गोत्राय ते
 क्षिप्रं सतृप्तिं न जनेच्छतां॥ सर्वा य इव विनिर्मुक्तो जनेत्सर्पं प्रसादतः॥ ततः पूर्वकृतं कर्म पाति नाशं मदा मते॥ क्षीरा
 पायो विष्णुं द्वात्मा विष्णु लोके मदीयते॥ ततः कर्मणः सांगता सिध्यंति ब्राह्मणं नाजने कार्थं॥ इति नागवेलि विधाने
 समाप्तं॥॥ एवं नागवेलि कृत्वा जातो र्ध्वं देहिकृतया तत्कार्यं गम्या॥ आरुच्य अता दृशस्य गम्या आरुच्य मेव कार्थं॥
 एवमपि कलासिद्धौ महा रौ वीक्षो विज्ञेः कार्यः॥ स यथा वायु पुराणं॥ वृत्तं विज्ञा च यो वै आरुच्यं दृष्टं विज्ञो जातः
 वृद्धो तस्याः प्रतीकारं तत्स्वरूपं निबोधयु॥ हिरण्यं न यथा शक्त्वा सवत्सां कारयेद्दोहं॥ धेनुं पलेन वस्त्रं च पादं नय
 रज्जा वीत्॥ हिरण्यं न यथा शक्तेति॥ पलेन गैवा तदध्वं न तदध्वं नापि वा पुनरिति परिनामोक्तं प्रकारेण कुर्यादित्य
 थः॥ धेनुं स्वस्वसुरं रत्नं तस्याः पुष्टं नियोजयेत्॥ अंतो गले ति बध्नीयात् सवत्सां प्राञ्चु खः सुधोः॥ चंदनागरु कर्पूर
 गंधं माल्यैः सुशोभनैः॥ उपचारैः षोडशभिर्नैवैद्यं यापय सज्जेत॥ मोदकं च तत्र पूज्यं गुडं लवणं मेव च॥ जीरकं
 च सुविस्तारं पूज्यं वैराग्यं मेव दद॥ धेनो रे कं प्रदातं ब्राह्मणं स्त्री पुत्रे न हि॥ षडंशो दशकांश्च स दंतं तं मेव च॥ उप
 पचारैः षोडशभिः पूजयेति शेषः॥ मोदकादिभिः पदि पूरितं मे कं पूज्यं धेनोः॥ स्थापयिन्ती तं प्रवृत्तं परिपूरितां मेव
 पूर्णं लिख्य उष्टी दशवा सज्जं कां प्रो ब्राह्मणं प्रो दद्यादित्यर्थः॥ ब्राह्मणं सर्वशस्त्रार्थ कुशलं धर्मं वेदिनां वि

या विनयस्य संशान्तं चैव जिते दिव्यं ॥ अलो लुपुं सर्वजन विर्यं कल्पवर्जितं ॥ आह्वयजन्त्यासं पूज्य वस्त्राद्यै र्गंध
 पुष्पकैः ॥ तेनैव कारयेत्स्नानादि तां धेनु वत्सयोः ॥ होमं च कारयेत्तत्र समिदा ज्यवं सुत्कटे ॥ पूजायां वही भेष मे
 त्रमाह ॥ सोमो धेनु मिति मंत्रं समुच्चार्य ततः पुनः ॥ अस्य गौ तमज्जुषिः ॥ जिष्ठपू ॥ विदिता र्थे वि० ॥ औ सोमो धेनुं सो
 मो अर्वे तमांशं सोमो नीरं कर्मण्यं ददाति ॥ सादस्यं विदध्यं सत्रे यं पितृश्रवणं मोददाश दस्य ॥ सोमे विनियुक्ता
 या अयस्याः संयोगं पृथक्कन्यायेन धेनु रपि देवताहो ममुत्कटे कारयेदि स्त्रिधा नाना समिदादिभिः प्रत्येक
 मष्टोत्तर सदस्वकुर्वीत ॥ धेनु दानं माह ॥ आहुत्या योपनिषाय प्रदद्यात्तां सुदृश्यः ॥ मंत्रेण तस्य विधिवत्सु
 हस्ते निधाय च ॥ दानं मंत्रमाहवा ईसा कद्वयेना धेनु र्या गिरसा सत्रे प्राविश्यात्सुरनेश्वर्या ॥ दुदितया तथा
 जानोर त्रेश्वरुणस्य च ॥ यो वै गावः प्रवर्तेते वनेषु पवनेषु च ॥ श्रीणं तुता मम गृहे पुत्रपौत्र प्रदाः सुखं ॥
 प्रयच्छं तु दिवाराजं मवेच्छे दंत्या न्यये ॥ एवं दत्त्वा तु न दानं धारि पत्यं विसर्जयेदिति वंभ्यात्वर सुवर्ण
 धेनुं सोमे ॥ यद्वा स्यारुणं सैवा दोकं कार्यं ॥ तद्यथा ॥ निःसेयारणञ्चैवानपत्यः प्रजापत इत्युपक्रम्य अरुण उ
 वाच ॥ दृषा गृहं धनं धान्यं अयुजं जन्मनिः फले ॥ ममोपरिदयां कृत्वा प्रायश्चित्तं वदस्व मे ॥ श्रीमत् ३ ॥ तीर्थे य
 जा प्रकर्त्तव्यारे वातापी स मुद्रवा ॥ एकेनापि वस्त्रेण दंपती स्नानं मुत्तमं ॥ अवरुं हरि वंशस्य जातुणो द्वादशं व
 ग ॥ अश्वेन शतां विनामि मिश्रां ननु तयं येत ॥ ईशं वा स्येति मंत्रेण जयं कुं योत्सदस्वकं ॥ दशो शहो मस्य
 ॥ कैकुर्वा विधिवत्ततः ॥ यस्मै सुलेज्ञ संख्या कैः शिवं संपूज्य जलतः ॥ स्वर्णं धेनुः प्रदातव्या सवसा सुर
 तथा ॥ घृतं कुंभं वै न ते य आरुणं यनि वेदयेत् ॥ एवं कृते वै न ते य अयं तं जायसे कला विति ॥ द्विविधस्याप्यस्य क

५०

विपाक कर्मणः ॥ कृच्छ्रादि प्रायश्चित्तपूर्वकमेवानुष्ठेयताया महार्णावादि संमतत्वात् संक्षेपेण कृच्छ्रादिलक्षण
 मुच्यते ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः ॥ एकमर्कं न मनसि न तथैवायाचितेन च ॥ उपवासे न चैवायं पादकृच्छ्रः प्रकीर्तितः ॥
 मृषा कृष्यं चित्तजिगृणः प्राजापत्योपमुच्यते ॥ अत्रापस्तेषु ॥ सायं प्राविशतिः ग्रीसाः प्रातः सूर्यशतिः स्य ताः ॥ नत
 विश्रितिरायाच्याः परेनेरशमाश्च यः ॥ जातः पारं चरे कृच्छ्रः सायं वैश्यस्य दाययेत् ॥ अयाचितं तु रात्र्युत्तिरे ज्ञा
 र्णो स्य तमेति ॥ पादकृच्छ्रविधा विन्यव्यवस्थामुक्त्वा र्थस्य पादोनस्य च विनियोगविधिं वमाह ॥ सायं प्रा
 विना र्थस्यापादो न नक्तं वेजितमिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अयमेवाति कृच्छ्रः स्यात्प्राणि पूजनं ॥ कृच्छ्र
 तिरुच्छुः पयसा दिवसानेक कविशतिः ॥ द्वादशहोपवासे न पराकः पारि कीर्तितः ॥ ये पुन वदिनेषु नो ज
 नं प्रा ॥ सतत्र पालि पूरा नानेयम्यते ॥ यत्र पुष्टिकादिना ग्रास परिमार्णं कृत्वा एक ग्रास पयो वेदं धर्म
 कविशतिदिने अष्टौ याताः ॥ प्राजापत्योक्तं द्वाविंशत्यादि संख्यया वा ॥ यावता प्राणधारणं न वति तावद्वेति
 मदन पारिजातः ॥ पयो ज्ञपानीयं ॥ अथ चैतः कृच्छ्रातिरुच्छु इति गौतमोक्तं ॥ शिरसि त्रिंशद्वेदेवः गोमूत्रे गोमयं
 क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं ॥ जग्राधारे त्मपयसे कृच्छ्रं सात पवनं चरेत् ॥ पृथक् सात पवनं द्रव्यैः पउहः
 सापवासकः ॥ सप्ताहे न तु रुच्छ्रं यं सात पवनः स्य तः ॥ तेन क्षीरं घृतं बूना मंके के प्रत्यहं पिबेत् ॥ एक र
 जोपवासश्च तसि कृच्छ्रे उदाहृतः ॥ अग्निराः कपिला पातं दुग्धं यो धौ रोहं तु पयः पिबेत् ॥ एष व्यासः
 कृतः कृच्छ्रः श्रयाकं मविशो यं येदिति निषिद्धं च्छा चरेत्ति डां मुत्कै शिख्यं संसिताम ॥ एतेकं कृच्छ्रं
 यत्किंच कृच्छ्रं चो दायनं चरन् ॥ एतद्यवमध्यची दायनं ॥ रुक्मादि शुक्लांतं तु पिपीलिका मेघमित्युच्य

मह

ते॥ वौ धाय न सु च तुर्द श्वा मुपोष्य के रा दि वा पयित्वा पर्वणि पंच द श या सानियु मं कृत्वा चो दाय रा मार
 ने ते साद॥ ॥ अथ प्रयाग्ना याः ॥ अथ रात्रे ॥ समिद्धृतं हविर्धोमेति लात्वा मा रू ता शनः ॥ दुत्वा द्वादश सा
 दस्त्रे गयं या कृत्वा मा धू यात् ॥ द्वादशैव सह स्वाणि जपेद्देवी मुपोषितः ॥ जलो ते विधिव श्रौ नी प्राजा पयं
 ममुच्यते ॥ अन्त दो न दि रेण्ये न द्वादश ब्राह्मणान्छचीन ॥ तय ये न्मा रू ता शो व श्रात्रे या कृत्वा उच्यते ॥ छवी
 श्रद्धया युक्तिले पात्राणि धर्मतः ॥ द्वादश ब्रह्मवादिभिः प्राजापये न सत्समैः ॥ स्वय माह त्वयो मे धीरुण मा
 रा नु पोषितः ॥ दद्याद्गो मंड ले कृत्वा द्वादशैव न संशयः ॥ मा शो द्वि सदस्य पल परिमितः ॥ प्राणायाम शतं कृत्वा
 त्रिंशत् न मस्तिषु ॥ अद्वा रात्रौ वितास्ति ऐ सां सु खः कृत्वा त उच्यते ॥ नमस्कार मद्वाणि द्वादशैव दृढव्रतः
 गोविधायित देवेषु कुयो कृत्वा त्रयं भवेत् ॥ को मी तिले पात्रं विधा प्रोक्तं कनिष्ठोत्तममग्रमं ॥ तांश पात्रं द
 पलं जघनं यो पारि कीर्तितं ॥ द्वा रां मध्यमं प्रोक्तं त्रिंशत् पौनरं स्मृतं ॥ सर्वत्र प्राजापये न सत्समैः ॥ स्वय माह त्वयो मे धीरुण मा
 संख्या स्वादिति उक्त गोक्तिः ॥ स्वत्पर्थ सारः ॥ वसिष्ठः ॥ गोमुत्रेण समायुक्तं पात्रं कंचोपयोजयेत् ॥ कृत्वा मेका
 कं प्रोक्तं दृष्टं गिर सास्वयं ॥ निश्चामी नो दिवा तिष्ठे त्रिंशं मा रू ता शनैः ॥ प्राजापये विज्ञानी या त कृत्वा दे उ
 या द्रुतमिति ॥ पा राशरः ॥ कृत्वा देव्युतं चैव प्राणायाम शतं द्वयं ॥ पुरुष तीर्थे ना ई शिराः स्नाने द्वादशैव सत्समै
 ति ॥ माधवायै ॥ प्राजापये च रं चि त्रा य द्वा रा कः कथं च ना ॥ अद्वा नि पंच विधा या न्नो जये सत्समं गी क्ति ता न् ॥
 एक मध्यमं न कु र्यात्पु जा पत्य मथा विवा ॥ दद्याद्द्वादश सा दस्त्रे गवामुष्टिं विचक्षणः ॥ चतुर्विंशति मं ते कृत्वा
 देव्युतं चैव प्राणायाम शतं द्वयं ॥ तिल दो म स दस्त्रं तु द्वे द पा राशरी त था ॥ वि प्रा द्वादश वा नो ज्ञाः याव के हि

५१

स्तथैव च ॥ अन्या वा पावमा ने छिः समा न्या दुर्मनीषिणः ॥ स्वत्पर्थ सारं रुद्रै का दश नी रूद्रो द्वादशं शो निवर्त्त
 नात् ॥ तत्रा दश हस्ते मर्दं दे न त्रिंश द्वा द्वा निवर्त्त व मिति तत्स द्वादश रा न्म मिदाने न कृत्वा इत्यर्थः ॥ माधवीये ॥ प्रा
 जा पयं कि या शक्ती धेनुं दद्यात्पयस्विने ॥ धे नो र मा वेदा त अंतु ल्यं मूल्यं न संशयः ॥ मदन रत्ने प्रा छि ॥ गवा म
 भावे निष्क्रे स्यात्त द र्थं पाद एव वा ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ निष्क्रे सुवर्णांश्च त्वार इति ॥ एतत्परि मितं दे मरुत्पं वा अ
 त्यशक्ती पादा र्थं तत्समं धान्या दि वा द द्या दिति स्मत्पर्थ सारः ॥ धृष्ट पक्षः प्राजापयं प्रयाग्ना याः ॥ एक वि
 प्रभोजन मुपवा सत्येति च ॥ पक्षे च ये न सत्समं पात्रं वा द द्या दिति द्वा री तो सत्समं पात्रं कदा ने न सत्समं
 तिष्ठ लपाणिः ॥ वट्टि श म्ने ते धेनुः पंच विरा द्या नो मध्यानां त्रि पुराणि को ॥ का की पुरो क मत्स्या दिक मत्स्या दि
 कानि छा नो प्रकीर्त्ति ता ॥ द्वा त्रिंशत्परा का गो वी वत्सः पौरा णिको भवे दिति च ॥ यज्ञ विधय मेत दिति प्रयागिः
 ॥ कात्यायनः ॥ द्वा त्रिंशत्परा का गात्रः ॥ दश कर्षा परा धे ना जिति ॥ वट्टि श म्ने ते ॥ प्राजापये तु गामे का मि
 शति कृत्वा द्वयं स्मृतं ॥ चतुः ॥ ते ॥ प्राजापये तु गामे का दद्यात्सा तपने द्वयं ॥ परा के त ह्ना ति कृत्वा ति स्म रू ता
 स्मृताः ॥ अत्रै वां दाय री जे या स्ति स्त्री वा श न्न पये द्या ॥ मूल पाणिः ॥ चौ दाय री तु कर्वाणाः ॥ कु र्यः कृत्वा चतु
 र्यं ॥ तथा ॥ चूं दाय रा य रा का न्नि कृ तिं यी म श कृ यात् ॥ सक रा त्या म श्च पर्थं प्राजापय स्य पंच कं ॥ अ
 त्रय रू ले पु पहा ण्य रु ले सु कृ द्वा दि जे दे न शक्ता श क्रे दे न वा व्य न्ध्या ॥ कृत्वा ति कृत्वा ये न च तृ द्य मि
 ति न व दे वः ॥ अथ यथा यश्चित्तं स्वीकारा ॥ प र्च द मु प वे ष त स्ये धे नु र्वौ दत्वा स्व पा पे नि वे द

प्रश्न ५

न॥ पापं विख्यापयेत्पापं दत्त्वा धैर्यं हर्षतः येति पराशरकैः ॥ मरुता पातकादिब्रह्मिकं कल्पमिति मिताक्षरायां ॥
विष्णुः ॥ पादवृत्तेन स्रव्यानेन हृद्वाहते लोकाच्चने ॥ पादहीने तु गामेकां हृद्भु गोमिथुनं स्मृतं ॥ आंगिराः सधेलेवा
तः स्वात्माश्चिन्वासाः समुद्दिताः ॥ यस्यायुततः शीघ्रमाग्निमान्धराणां गतः ॥ गत्रैश्च शिरसा चैव न वज्रि
दुर्दादरे तः ॥ अद्विष्टाण्युक्त्यादिमिहारीकैः ॥ सर्वं धर्मं विवेकादौ गोप्रासरकलादिज्ञाः ॥ ममदेवस्य संशु
कुर्वंतु द्विजसत्तमाः ॥ मायहते मरुद्वोरज्ञाते मन्त्रिष्वेव ॥ सादः क्रियतां मरुद्वोरज्ञां तु प्रां पृथगे ॥ पूजै
तः यवित्रोदं नवेयं द्विजसत्तमाः ॥ मामनुरुदं तु नवतइति वदेद्विद्याचारः ॥ आंगिराः दृष्टाः दृष्टान्तिकार्य
मुपविष्टायुतः स्थितः ॥ यदि वै प्रहसै सत्यं नित्यं तं प्राप्नुयैष न ॥ यद्यागतो त्यस्येतेन नैवं श्रुतिर्का
क्षितः ॥ एवैतेः समस्तज्ञातः सर्वज्ञोऽदशैव तः ॥ ततः पर्वदं नृज्यां सृज्यते ॥ ततः सृज्यायां पुनरुद्दिताः ॥
श्यानां याजकश्चैव प्रायश्चित्तं समादिशतः ॥ शृणुष्व नृजं इदं विद्यायत आदिशते ज्ञेते ॥ ततः येन तेन कर्त्तव्य
मथानेष्टया न वैदिति श्रूनेन प्रायश्चित्तेन तेन श्रुदिर्भविष्यतीति ॥ ततः पर्वदं विस्मयेन देया कालो संकीर्त्या मु
पायनेष्टव्यं पर्वदं पादिष्टमिदं प्रायत्तं पूर्वोक्तं रांगसहितमाचरिष्ये इति संकल्प्य कथ्यमादर्विष्यः ॥ दिना तेन
खरे मारी नृपायस्मान्माचरेतः ॥ अग्नौ गोमयस्य चारिष्यं च गव्यादिकल्पितैः ॥ मलापवर्षणं कार्यं ब्रह्म
क्षौपसिद्धये ॥ देतथाव न पूर्वोक्तं पंचगजेन युतं ॥ अतः निशा मुखे प्राद्यं वदित्वा कदर्शनं ॥ वयं नैविशो
पराकैः ॥ पापसंचये शिखा घमिति ॥ तत आ पूर्वलं यशो वर्जः प्रज्ञाः पञ्चवस्त्रेन च ॥ ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च ल

नो धे दिव न स्य त इति ॥ दंत प्रा वनं ॥ अने नशा खा नि मंत्र ए मिति कै चित् ॥ जि ह्नो स्त्रे ख न मया चरतः ॥ अ
स्म त्वा न वि धि र्ले गे ॥ ईशाने न शि रो दे श म खे त स्यु रवेण तु ॥ हृदो दे श म घो र एण ह्य वा मे न यु वतः ॥ सद्ये न पा
दो सर्वां गं प्रा वे न तु शो ध येत ॥ ईशाना दि य दो ये तं मै त्रि श्व त र्थ तै री शाना दि दाना म नि जी ला य दे दि त् स र्व ॥ गो
य म्ना नं रं ह्यु प रि धि ए ॥ प्रा त रू स्य दे गो मय हं त रि द्वा स्त्रे च ह्यु म्नि दे वो य र्थ य श्व स्य स्म त्का ती र्थ म्ये शो त प
लिया दो द क्षि नां च प्रा वे न दे दि द्वा मि श्रि यो त रं ती र्थे हि स्था मथ मं मान स्तो क दु स्यु त्ति मं त्र गं धा द्वा र म ति स्तु च म्भ
दि सर्वां ग मा लि य प्रो ज लि हि रण्य शो ति द्वा म्भो ज व ते ह ले ति द्वा म्भो ज व ते दे ले ति द्वा म्भो ज स म्ना जि तिस के न
प्रा र्थ्य ॥ याः पु व त ए त या ती र्थ मा नि मृ श्या व ग स्त्व ॥ द्वा र च म्य मा र्ज ये दि ति ॥ मृ त्वा न वि धिः शो वे ॥ अश्व का त र
ति स्तु त्वा मंत्रे ण मं त्र म्भ से कां ॥ उद रे दु रु त्ता सी ति मंत्रे ण सु स मा दि तः ॥ नू मो मि त्र ले ति त्र चा द श वि त्वा
च ना न वे ॥ आर द्धे ति च ग्रा त्ता णि स मा ले म्भ दि र च मे त ॥ वा रि श्वा न वि धि र्त्रे ह्यो दे ॥ आ यो अ स्मा नि यु गं का म
च का रि म्रु स ॥ स्मि तः ॥ इ दे वि म्भु र्जी धि त्वा च प्रा ते स्तो त्रि नि म ज्ञा ति ॥ प वं ग मा वि धि र्जी म्ये ॥ सा वि आ द्वा य को
मं त्र गं ध द्वा रे ति वै श कृ त ॥ आ प्या य स्वे ति च क्षी रं द धि का र्णो ॥ ते जो मा ति घृ तं त इ त दे व स्य स्वे
ति चो द के ॥ कुश मिश्र ज ये दि द्वा म्भ ग म्यं न वे न त इ ति ॥ स्ना नां ग त र्थ णा दि त्रि यो य क र्त्तव्या वा लि ॥ आ
रे जे स वै श कृ तां स मा ले चो च वि शो य तः ॥ आ स्ये नै व हि श्वा जो सु द य द्वा ह ति ॥ ध य क ॥ म्भो ज क र्या इ तो ति
च गो हि र ण्यो दि द क्षि णो ति ॥ दो मो जो ह्न र प त म द्वा वि श ति वै ति म हार्वा ह ति ॥ द क्षि णा मे ति पा वे ल्य त ए व श
॥ श ना त प ॥ वि धा य वे स्म वै श कृ सं क ल्पे नि ज का म्य या ॥ धे नु द द्वा द्वि त्रि यो य द क्षि णं च सु श क्ति त इ ति

॥ आशुहोमेयं च गम्य होमे वै च द्रव नादिस्थालीया के तिकर्तव्यतां के विनिर्णयते ॥ आशुहोमेया पदमहावि
स्फुटं वै तैत्तिरीयं ॥ ततो ब्रह्मसूत्रं विधिना पंचगम्य प्राशनं ॥ अतं निशामुखं इत्युक्तं च नैमहारिकं ॥ इति
स्तौत्रे वीत्रे ॥ प्रायश्चित्त संकल्पो ब्रतमिति माधवः ॥ यालाशादियात्रेता प्रायाः ॥ गोभूत्रे अष्टमाषत्रे माणं गम्य
आदायश्चेत्त गोशक्तं घोडशमायमितं गंधद्रा मित्यादायपीतगोहरीरं द्रादमायपरिमितमाप्यायस्वत्या
यनीलगे दधिदशमायमितं दधिकाशादयादायकृष्ण गोघृतमष्टमायमितं तैजोसिञ्जकमसीत्यादय
कुशोदकै च तृमायमितं देवस्य त्वियादायसप्तपत्रै रक्षिणाग्रैः कुशेरिशवतीर्देविष्णुर्मानस्तौ के शी वतीर्दे
दुत्वा प्रणवेनालोड्य ॥ तैनाग्निमं अतै मोक्षस्य तै नैवधि वेदितुं स्यत्यर्थ सारः ॥ मरीचिस्तु ॥ अय येष्वाहासो
मायस्या देद विष्णुर्मानस्तौ के गायत्र्या प्रापते न त्वरेतानीत्याह ॥ तौर्हृदादित्याह ॥ माधवी ये प्रजाप
तिः ॥ अय ये सै वसो मायसा वित्रा च तथैव च ॥ प्रणवेन तथा दुत्वा स्विष्टकृच्च तथैव च ॥ जाहो ॥ उर
शुखस्त्रिरा च मेदिति ॥ जावालिः ॥ स्त्रीणां होमो न दातव्यः पंचगम्यं तथैव च ॥ पराशरः ॥ स्त्रीभूद्रस्य त
श्चार्थं प्राजापत्यसमाचरेत् ॥ पंचगम्यं चूर्वाती तस्मात्वाश्चिर्न विवृत ॥ स्त्रीभूद्राणां पंचगम्ये विकृत
इति महार्णवे ॥ प्राशनपक्षे पिकादिनगम्यं द्रव नयेयं ॥ स्त्रीभूद्रो तु विवेका रयित्वा तस्मी यिव
त इति स्यत्यर्थ सारः ॥ प्रकदेवी येमः ॥ आहस्य प्राणवेनेषु तथोप्य प्राणवेनेतु ॥ प्रणवेन समालोड्य प्रा
णवेने वतसि वेदिति ॥ माशना रं जे ब्रतं गृहीष्य इति विप्रान् प्रार्थयेदिति दृष्टाः ॥ ततः प्रायश्चित्तमु
ख्यविधायोक्तं प्रत्याग्राये नवाहत्वा व्याहृतिहोमविष्णुआरुगोदानानि पूर्वनदिधाय कृतं प्रायश्चित्तं

५३

तं पूर्णमस्त्विति ब्राह्मणा व्याचक्षिणा पापदमहाविस्फुर्परं कुर्यादिति ॥ अवादीश्वमनेते न हृद्वा देर्लक्ष
णादिकं ॥ देवेशः प्रीयताते नयस्य ज्ञानमयेतपः ॥ १ ॥ ॥ इत्यनेन देवाये संस्कारकोस्तु जे हृद्वा दिविधिः ॥
एवं हृद्वा घृतुष्टानपूर्वकमहार्णकोक्तं मरुता संवा दोक्तं वा कर्म कृत्वा कारयितारं संपूर्णपूरणं तावाचयेत्
॥ माहृत्वा कृत्वा पार्थिवं वृजां प्रत्यहं कृत्वा त्रिलाष्टकं जपवा स वसरं कुर्यात्तद्यथा ॥ विश्वानर उवाच ॥
एकं ब्रह्मैवादिती यं समस्तं सत्यं सत्यं नेह ना नास्ति किंचित् ॥ एकी रजो न द्विती यो वत स्थितस्मादेकं क्त्वा प्र
पद्ये मदेश ॥ १ ॥ एकः कर्ता त्वेह सर्वस्य शो ना ना रूपे षे कं रूपा स्य रूपः ॥ यद्वत्सत्यं ब्रह्मैकं कोप्यनेक
स्तस्मान्नामं त्वा विनेशं ब्रह्म ॥ २ ॥ रजोसर्पः श्रुति का यो न रूपा ये नैः परस्मिन् गुणा लो मरीचो ॥ यद्वत्सत्यं
द्विष्ट गेवः प्रपंचेयस्मि ज्ञाते तं प्रपद्ये मदेशं ॥ ३ ॥ तो ये शीत्ये दाहकत्वं च वशी तापीना नौ शीतनामौ प्रसादः
॥ पुष्टे गच्छेत् ॥ धर्मयेव सर्वेषु न हं शो त्वं तत्त्वं प्रपद्ये ॥ ४ ॥ शब्दं रक्षा स्य वाक्त्वादिति श्रौत्रे आरुत्वं व्यधि
राया सिद्धं रातः ॥ घृष्टः पथे स्त्वं रसज्ञो यजिद्रुः कत्वां सम्य क्वैव्य तत्त्वां प्रपद्ये ॥ ५ ॥ नो वेदं स्त्वामी श सां हि वेद नो
वा विष्णुर्नो विधातारिव तस्य ॥ नो योगी द्राने द्रमुखा अदेवा न कौ दि वेत्वा मतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ६ ॥ नो ते गो जने प्रपद्ये
न्मायि मायानो वासु संने वशी लं न देशः ॥ इत्ये प्रतो पीथ रस्त्विति लोकाः ॥ सर्वान्का मां रू ये स्त द्रजे ज्यो ॥ ७ ॥
स्त्वत्सर्वं त्वेहि स र्गस्मारा रं त्वं गौरी शब्दे च न ग्रीतिशतः ॥ त्वं वै रुस्त्वं ध्रुवा च चालु स्त्वं यत्नं चालु स्त्वं यत्नं चालु
न तौ स्मि ॥ ८ ॥ सुखेति प्रमो निपयात विप्रः स दंडव द्या वदती वरुष्टः ॥ तावत्सवालोलितं वरुष्टः प्रोवाच नृदे

स्वयं रसो

५४

५२

ववरं दृष्टीदि॥ ६॥ तत उ त्थाय हृष्टात्मा सुनिर्विश्चानरः कृती॥ प्रत्यज्ञा विसि मन्त्रांत सर्वज्ञस्य तव प्रज्ञो॥ ११०॥
 सर्वज्ञं तदात्मा मगवान् सर्वः सर्वप्रदो मवान्॥ यास्यां प्रतिनियुक्ते मां किं प्रीतिं देय कारिणी॥ इति प्रस्ताव
 चस्तस्य देवो विश्चानरस्य॥ अन्तेः अविज्ञतस्याथ अविः सित्वा अनी द्विष्टु॥ १२॥ बाल उ०॥ त्वया शुचिः शु
 चिः स्या यो मिलाषः कृती हृदि॥ अक्षिरे रो वकाले न स न विषय संशयः॥ १३॥ तव पुत्रत्व मे ध्या मिश्रा वि
 क्त्या मद्वा मते॥ ख्यातो मद्दयति न म्ना शुचिः सर्वामर प्रियः॥ १४॥ अनिला बाष्पकं एव प्रतीत मित्तव ये रि
 ॥ अहं जिवा लं पठ नात्मा म दं शिवा सनि श्रो॥ १५॥ एतत्तोत्रस्य पठ नं पुत्रोत्पत्तिं न प्रदं॥ सर्वशान्तिकरं
 चापि स वीक्षि रित्ता शनं॥ १६॥ स्वर्ग पवर्ग संया चि कार के नात्र संशयः॥ प्रात रव्या य सुखा तो लि ग म म
 र्श श म वे॥ १७० वर्ध जप मिदं स्तोत्र म पुत्रः पुत्रवान् भवेत्॥ वैशा खे कार्त्तिके माघे वि शेषानि य मे र्यत॥
 १८॥ युः पठे त्वा न स म धै लं स क ले फ लं॥ कार्त्तिके स्य पुत्रा स स्य प्रसादा द्द म म्य॥ १९॥ तव पुत्रत्वं
 मे ध्या मि य त्त्व न्यस्त स्य विव्यति॥ अनिला बाष्पक मिदं दे स मे य स्य क स्य चि त्॥ २०॥ गोपनी यं जय जे न
 महा वै ध्या प्रस्तुति कृतं॥ क्षि वा बा एरु वेणादि नि य मा लिं ग स नि श्रो॥ २१॥ अहं जप मिदं स्तोत्रं पुत्रं नोत्र सं
 शयः॥ इत्युक्त्वा तं दं श्रे बालः सोपि वि श्रो द्द गतः॥ २२॥ इति श्री स्कंद पुराणे काशी खंडे श्री रेखर स्तोत्रं ५४
 पूर्ण॥ एवमपि कला बाही दे स क पुत्र नी कारं कुर्यात्॥ अथ दत्त त्रिधा हा या ह्यु विवेकः॥ तत्र शीत नकः॥ आस
 र्णा नां स पि उं शु क र्त्तव्यः पुत्र सं ग्रहः॥ तद भावे स पि उं शु अ न्य ज तु न कार ये दि ति॥ अत्र च स पि उं श्र पि ज्ञो न

सुतो मुखः॥ तदला नेम गोत्रः सपिंडो पियः कश्चित्॥ तदभावे त्वस गोत्रः सपिंडः॥ तदभावे च सपिंडः सगोत्रस्तद
 भावे सपिंडोऽसगोत्रोपि॥ तत्रापि नाग्नि नेय दो द्वि त्र व र्ज विरु द्ध सं बंधा य स्या पुत्र त्वं तु ध्य न ई ञा त विरज्य मातुलं
 र्जं च॥ त्रयणां वर्णा नां स्य समान वर्णा एव॥ तत्रापि दे श ने द प्र युक्त पुर्न रत्वा दि जा त्या समान जाती य एव॥ सर्वो
 पिस आत कर एव॥ स्येष्ट मि न श्रु॥ स्फुट स्य तु नाग्नि नेय दो द्वि जा वा पि या ह्यो॥ अत्र प्रमाणं॥ मनुः॥ आरणा मे कु जा
 ता नां य धे कः पुत्रवान् भवेत्॥ सर्वे ते मे व पुत्रेण पुत्रिणा म नुर ब्रवी दि ति॥ एक जा ता ना मि ये व सि द्धे जात पदं
 सोदर स्वे पि जात आग्नि नी प र स्वर पुत्र नि य मो न भवती ति ज्ञा प ना र्थ॥ ननु मि न्नो द र आ त सु त स्य
 विर का णा म पि स पि डं त र ता न द श यां च आ त पु त्र नि य मो न भवती ति ज्ञा प ना र्थ॥ ननु मि न्नो द र आ त सु त स्य
 या ख त्व ज्ञा प ना र्थ॥ आस र्णा दि त्र ये ना स्ति नाग्नि नेयः सुतः कश्चि दि ति विरु द्ध गो त म स्म र्ति व त्त ता न्नि वे ध स्म रतः का
 प्य तु लं जात॥ एव क इति एको पौ त र्थः॥ ते न ह्य को र पि पुत्र व ल्ये अ न्ये वा म पुत्रा णां न प्रा स पुत्र ग्र ह णा सं भ वः॥ पु
 त्र वा नि स्य त पुत्र पुत्रो पुत्रा वा वि धं ते य स्ये ति म नु चं स्वी ह्य न स्ये वे कं पुत्रे द द्वा दि ति नि वे ध स्या चा न व का श
 इ ति कौ चित्॥ त ना॥ नि वे ध वा ध श ख स्य स्य त रं क्वा प्य नु प लं ने स ति श स्र वि रु द्ध श ता स र्प व र्णा ना सं भ
 वात्॥ पुत्र वा नि ति म नु पा ए क द्वा य नी प दं भ द पा दो क त्या ये न सं ख्या वि रो धो दा सी न पुत्रा वि शि ष्टा मा त्र प्र त्या
 य ना च॥ न चा त्र द दा ते र सु ख्य ता र नी क मि वि ध प्र ह ति रि ति श क्ये॥ प्र क र्त्ते द दा ते र सु ख्य ता या अ नु प द मे क
 नि रा करि व्य मा ण त्वा त॥ पुत्र पदं चो र स य रं॥ ज न्य पु स्त्व वा नि तः पुत्र पद स्य त व ल्य त्वा त॥ ते न प्रा स
 पुत्र स्या पि द स का देः जात म तो पि न ग्र ह णं॥ उ त्त रा द्धं ते ने ये कै व च नात्॥ पुत्रि ण इ ति व दु व च नात्॥ व द वे

व्येकं युगपत्प्रतिगृहीतुमिति युगपत्प्रतिग्रहेण प्रदीपदीपार्थत्वं वत्तद्व्याख्यायकत्वं च लक्षणमेकमिह
 तपुत्रत्वं फलकस्य तत्र प्रतिग्रहादिना आत्तपुत्रग्रहमनिहति कास्मिन्निष्ठा आतरे इह तोये कस्य आत्तपुत्र प्रतिग्रह
 नापत्तेः ॥ अथैतन्मन्त्रप्रतिग्रहविधिरनुमीयते किं त्वत्तस्यैव आत्तपुत्रस्य अपुत्रपितृपुत्रत्वं विधीयते ते
 न पुत्रवृत्तं आहोत्रिकादिना ॥ तथा च हृदया शरः ॥ अपुत्रस्यापितृस्य तस्य पुत्रो आत्तजीमवेत् ॥ स एव
 तस्य कुर्वीत आहोत्रिकीय इति हृदया शरः ॥ यद्येकजाता ब्रह्मवै आत्तरत्नसदोदराः ॥ एकस्यापि सुते जा
 ते सर्वे ते पुत्रिणः स्मृताः ॥ ब्रह्मना मे कपलीना मे परव विधिं स्मृतः ॥ एका विसृजिणतासां सर्वासां पिद दत्त
 स इति ॥ अत्र सापत्न्यपुत्रस्यागृहीतस्यापि पिदनाधिकारिणात्पितृपत्न्यः सर्वा मातर इत्यादिशास्त्रास्तीना
 यवदा राजपुत्रत्वं निर्विवादतत्सद्व्यापक आत्तपुत्रस्याप्यगृहीतस्यैव पुत्रत्वं विधीयते इत्युच्यते ॥ अस्मिन्
 त्तमनुवाक्येनापि सद्व्यतिषा पत्ने पुत्रस्यागृहीतस्यापि पुत्रस्याप्यगृहीतस्यैव धायकत्वा क्योतरं ॥ सर्वासां मे क
 पलीना मे का विसृजिणो जनेते ॥ सर्वास्तास्तेन पुत्रेण पुत्रिणा मनु रज्ज्वीदिति तदपि न ॥ अपुत्रस्यैव आत्तपुत्र
 स्य पुत्रत्वं त्रयोदशपुत्रायते ॥ तत्र च ॥ पुत्राद्वादशयामाद नृणां स्वार्थमुच्यते ॥ ते वीर्यं वं युदायादाः षट्
 दायाद वं अत्रा इति द्वादश संख्या विरोधात् ॥ यत्नो दुहितरश्चैव पितरो आत्तरस्तथा ॥ तस्य ता गोत्रजा वं पु
 ष्यसंज्ञेन चारिणा इति याज्ञवल्की येन च संविद् आत्तपुत्राणां आग्रहं तत्तस्याननिष्ठे शानुपपत्तेश्च ॥ ते वा पुत्रत्वे ५५
 इतरपुत्रव्यत्याः पूर्वमेव निवेद्येति शेष इति ॥ अतएव तेषां आत्तपुत्राणां मेकजातानां भित्तिवत्त्वो विज्ञाने स्मरे
 ॥ आत्तपुत्रस्य पुत्रीकरणं संवेदने ॥ पुत्रीकरणेनैव धार्थ्यं न युनः पुत्रत्वं प्रतिपादनाय तस्य ता इत्यनेन

विरोधादिति ॥ कातस्ते तस्य वचसो गातिरिति चेत् ॥ नापुत्रस्य लोकोक्तिजायमानो वै जासुराः त्रिभिः करणवा
 जापते यज्ञे नृदेवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः ॥ त्रस्य चैव ऋषिभ्य इत्यादि शास्त्रेणोचितस्या प्रजत्वं प्रसूक्तदोषस्य निरु
 निः पुत्रकायत्वाद्वादशपुत्रिणैर्नापि आत्तपुत्रेण पुत्रपितृस्य स्ववृत्तिजायनार्थं ॥ संगच्छते चेत्कस्यापि
 सुते जात इति यद्येकः पुत्रवान् संवेदिते च जनेन मात्रेण ॥ सतामात्रेण चेतुर्यो पुत्रवत्वं संकीर्तनं ॥ उचितं
 चेत्तरं ॥ स्य पुत्रेणैव आत्तपुत्रेण पितृमस्तपितृणां पिदोदका क्रिया निर्वोदस्य वृषा विह्वेदपरिहारस्य च सं
 जवता ॥ इत्येव आत्तपुत्रमिति संवेद्ये इति चेन्न नृदेव चने ताव तो वा करुणानिति वृत्तपृथग्मनी येन पत्रे
 रजिति वक्ष्यथा संजवद्वत्त्वा सुवादः ॥ उक्तं जायते स्पर्शालं केवलं परलोका र्थितया आत्तपुत्रवृत्तौ
 पुत्रस्य दत्तकादिस्विकारप्रवृत्तिरितरासः ॥ यत्प्रादिभ्यः पूर्वमदीयपिददानरिक्तादिकारिकश्चिद्वेदि
 तिको मनाया आत्तपुत्रस्यैव दत्तकविधिना स्वीकारसिद्धिरप्यर्था जायमाना भवति वाक्यस्य प्रयोजनं ॥ अ
 प्रजत्वं शेषमिव संकेतया पुत्रसदृशस्यैव पुत्रप्रतिनिधित्वेन स्वीकरणमुचितमिति वा प्रवृत्तिमिति वा
 यादेव सिद्धेः ॥ एवं च सति न मत्वादिवा क्ये पुत्रश्चुतप्रतिग्रहादिक्रिया कल्पने ह्येव शः ॥ नापि मिनाज्ञस्य
 दिप्रथमो विरोधः ॥ नापि याज्ञवल्क्यादिवाक्ये आत्तपुत्रादीनां निवेद्ये शानुपपत्तिः पुत्रत्वेनाकृतासा
 आत्तपुत्राणां ॥ यत्प्रादिषु सत्पुत्रकायैरुत्तयेत्तकज्जराणां करणकारिणामपि वचनान्तरिक्तायदद्वय
 नाधिकारसंज्ञात्तपुत्रत्वेन कृतानां तु संजवति तदधिकारः ॥ संगच्छते चेत्वं सति कालिको बुराणेशंकरस्य

तयोर्वैतालमैरवयोर्मदिवक्त्रेनपुत्रार्जनेप्रवृत्तयोर्मध्येरवेणोर्वय्यामुत्पादितपुत्रस्यतद्वात्रावेता
 लेनापिपुत्रत्वेनस्वीकरणं॥ततःकदाचिदुर्वण्यामैरवोमेधुनंगतः॥तस्यांसंजनमाससुवैशानामपुत्रकं॥तमे
 वचकेतनयंवेतालेपिस्वकसुतामिति॥अत्रचस्वकसुतकार्यकारित्वेनतमेवायममृत्युतेतिथयर्थक्रियते
 दिवात्रयिहैरणस्वसुतत्वेसेपादितवाजिति॥अत्रयथापिएतास्मिन्मतेनहतिः॥आत्सुतांजावेपूर्वाद्वाह
 सशोनकवाक्यादेवग्राह्यसंप्रिडासंवेसगोत्रवेतिमियममादृष्टगोतमः॥स्यगोत्रेपुत्रतायेस्यदत्तक
 तादयःसुताः॥विधिनागोत्रतायैतिनसायिंशुंविधीयतइति॥गोत्रतासंततित्वं॥संततिगोत्रजननकुला
 नतिजिज्ञासीसुरणात्॥संप्रिडसगोत्रासेनवेसगोत्रःसयिडएवग्राह्यःशोनकोक्तवचनोत्तरार्थेसयिडा
 वयवासायिडानियमात्॥गोत्रावेहयासायिडस्यप्रत्यासन्नतयातत्कृतसादृश्यसंबलवत्त्वात्तसर्वथास
 यिं डालानेसमानगोत्रस्येवग्रहणंअनंतरोदाहृतदृष्टगौनतमवचसेवसिद्धिः॥नसायिंशुंविधीयत
 तिचतुर्थयादोक्तनिषेधस्यासयिडसगोत्रएवसंज्ञात्॥सगोत्रालाजैःसगोत्रोपि॥दत्ताद्याअपितनया
 निजगोत्रेणसेस्कृताः॥आयातिपुत्रतांसम्यगन्यवीजसमुद्भवाइतिकालिकापुराणात्॥गोत्ररिक्त्यनानि
 त्तर्जनैश्चनितःसुतइतिमानवाज्ञेगाञ्च॥दत्तकीतादिपुत्राणांवीजवसुःसयिडतापंचमीसप्तमीतद्वृत्त
 ज्ञेनत्यालकस्यवेतिहृदन्मनुवाक्यसायिंशुंगोत्रयोर्व्यवस्थाविधानाञ्च॥असगोत्रेयुविनागिनेयादि ५६
 निषेधमादृष्टोनकः॥दोहित्रीनागिनेयश्चश्रद्धाणांविदितःसुतः॥आसुरादित्रयनास्तिगोमिनेयःस

तःकचिदिति॥पूर्वाङ्गभागिनेयस्यदोहित्रीसादृश्यार्थदुर्नारङ्गभागिनेयपददोहित्रीपल्लवार्थं॥पुत्रत्वव
 स्तुर्नहन्नात्रापुल्लवार्थं॥समानवर्णएवग्राह्यइतिनियमस्तुपूर्वादाहृतशोनकवाक्येअन्यजतनका
 रयेदितिचरयेतेनआसुरेणासुराणाम्युनकेर्त्युत्पत्तिकेनलभ्यतेतथासात्रियाणांत्वजातोवायुरुगोत्रस
 मेषिव॥वैश्यानांवेपथुजातीषुश्रद्धाणश्चदुजातिषु॥सर्वेषांवेनवर्णानांज्ञातिशेवनचात्यतइतिशोनकवच
 नेरेवसमानवर्णत्वनियमसिद्धेपुनर्ज्ञातिशेवनचात्यतइत्युक्तिः॥एतरेत्वादिनापिसमानजातीयत्वमन्यमा
 र्थं॥सात्रियेणस्वीकर्तव्यस्यदत्तकस्यसमानगोत्रस्येवचिकीर्ष्यापुरोहितगोत्रेरेवसमानगोत्रत्वमितिज्ञाया
 न्युत्तरगोत्रेतियोरादित्यानुराजविशामित्याश्रयणीकैः॥सञ्जातकएवग्राह्यत्वमितिस्मृतिज्ञाया
 पुत्रेणकर्तव्यपुत्रदानेकोदाचन॥बहुपुत्रेणकर्तव्यपुत्रदानप्रयत्नइति॥वसिष्ठोपि॥नल्लैवेकपुत्रेदद्यात्त
 ति॥होयाद्वासादिसंतानायपूर्ववामिति॥अथजिज्ञासीग्राह्यइत्यस्मृत्यतरेस्मृतिर्न॥नअथैकपुत्रेदद्यादिति॥
 दोहित्रीभागिनेयोश्चदेग्राह्यादित्याहशोनकः॥दोहित्रीभागिनेयश्चश्रद्धाणांवापिदायतइति॥उक्तनिषेधदत्त
 कस्वीकारःपुत्रिरिवस्त्रीनिरपिपुत्रावाविधिंयवाभिश्चकार्यः॥वंधवामारतपुत्रावापुत्रार्थसमुद्योयैवेतिशो
 नकीयवचस्यविशेषप्रवणता॥केचिन्नु॥अपुत्रैरीवकर्तव्यःपुत्रप्रतिनिधिःसदेति॥आस्मिन्वाक्येएवका
 रप्रवणाञ्च॥नस्त्रीपुत्रेदद्यात्पति॥होयाद्वायजनर्तुंरमुज्ञानादिति॥वसिष्ठवाक्येनर्तुंरमुज्ञानावेवस्त्रीणांघ
 तिग्रहनिषेधाञ्च॥नापुत्राणांस्त्रीणांजर्तुज्ञानावेपुत्रप्रतिग्रहेधिकारइत्यहः॥तदयुक्तं॥अपुत्रपदार्थस्य

विधेयत्वेति तद्विशेषणं स्वविवक्षा माश्रित्यंस्त्वश्रवणादितिदेत्तप्या सञ्चि तस्यात् ॥ नतु तस्य विधेयत्वं
स्वविवक्षया नो वेत्तुं कार्यकारी हि प्रतिति निधेय पदार्थः ॥ एवं च न गिरा गिरैति ब्रूयादिति वाक्येनोक्तं न भगि रापुटं का
मुद्रा पद विधेयत्वात् गिरापदनिधेयस्य यथा नुवादत्वा माश्रितं तदकारांशो यथा नुवाद कृतोत्पन्न इति
विधेयः कार्य इत्येतावती वाक्यादेवापुनश्चिकारिकत्वात् तदपुनः प्रपदकं कथं नुवादः ॥ तदर्थस्य विधेयत्वा
नो वेत्तुं न तं रणं स्त्वविवक्षेति ॥ किंच विक्रयौ भवतु पयसी हेतुः ॥ एवं कारश्च वृणादेव वृणस्य विवक्षितं
त्वात् ॥ अश्रमं भेदे हि अतिदेशात्ताद्विगुचनं नैव अत्राप्तस्यापि षड्विंशतिपदस्य षड्विंशतिरित्येव ब्रूया
दित्येव न विधिः ॥ एवं कार्थविशेषणत्वादि स्मृते पूर्वमीमांसायां ॥ तथा अत्र ह्येवावप्यंतीत्यत्रान्यस्य वेष्टुञ्च
प्राप्तस्याप्यावपस्य ततएव निधानं माश्रिते ॥ तद्योत्तरमीमांसायाम्यात्नासीतमेवोक्तमप्यासीतस्यादेतत्तस्य
नोप्यास्यत्वेनाप्रविविधानमप्याश्रितं विवृणोदो ॥ एवं च कार्थविशेषणसंज्ञत्वात्तस्या विधेयत्वेनेति
तद्विशेषणं स्वविवक्षेति कृतत्वं इयमेव विदुर्लुर्वत् ॥ यदि परमेवकारमर्थे तैरेवरश्मि निरुद्धाज्जमतर
तिवत्तकथेति द्योगाहृष्टार्थोप्या नुवादमाश्रित्यापुनः पदार्थो विवक्ष्यते तथापि मलिनः स्यादादित्यत्र मलिनप
दमिव प्रकलममो नाक्षेपकत्वेनाधिकारिसमर्थमप्येव प्रपदं स्वीकार्यं ॥ ततश्च स्वर्गका मादिपदगतत्वं स्या
दिविवक्षा साधक्याट्याप्या येनैव पुस्तका विवक्षा सिद्धिरिति प्रथमं हेतुं द्रष्टव्यं कल्यासिद्धिः ॥ ननु अपुनः प्रपदविपक्षि
तं स्वीकृत्य शास्त्रोत्तरं प्राप्तं पुनः प्रवति ग्रहानुवादेन पुंसेवैकं नृत्वा न श्रियेति परिसंख्या क्त्वि तिकथं ॥ तथा सति

स्त्रियौ कर्तव्यं पुत्रं प्राप्तिं यद्वर्जं नृजनां गविषे रत्नी कल्पापतेः॥ नापित्तो कीदृहेतुः॥ निषेधवाक्यपयोलीचनं याम्रं तु
ज्ञानस्य प्राप्तिं यद्गन्धर्ववदग्निर्हितं दग्धं न तद्भिषि परस्वस्य वाक्यस्याश्रयणीयं॥ न चाविहितमंगं न वतीति न्यायात्॥
ततश्च पुत्रं प्राप्तिं यद्वायुमर्जं नृजान् स्त्री कुमोदिति विषियं अधिकारिणं च सर्वं यान्त्रियमाविश्रितामापद्यते यश्च विषियं
वयस्यमर्थस्तमेवावगाहन् इति न सधर्मा प्रत्येकतस्य प्रवृत्तिः॥ तस्यामवान्नि यमौ पत्नीत्युपाक्षिप्यतेः संभवात्॥ न तु
यानुशास्त्रीकारस्य शक्यत्वाच्च॥ स्त्रीकृतं हि विमर्शं वधिशय्यानि यमविशेषं यलाघवांशु रोहते नैव शिरो वधिवं वस्तु
पांशु यस्तु वेष्यत्र द्वितीयः॥ एवं च यथापूर्वतं कर्म निर्मलं स्वैस्वदेवं समाश्रिकः॥ पिउं यजंततः कुर्यान्न तो न्वाहार्यं कं
ह्युच्यते वयसा वै श्वदेवा विरुन सा प्रिकं प्रतिषिड्युज्जां गत्वे न वै श्वदेवो न्नर कालं तारुण्यं मनु पादं युगलानि यथापि
ज्येष्ठा धाविं नृत्तं युत दनं धि कृत सा प्रिकं स्य पिउं यज्जाधिकारो न ग्यावर्त्तते॥ तथा सधर्मां प्रत्युक्तं नियमं कृत्वा पि
थाले राविं च वयायाः पुत्रं प्राप्तिं यद्देहि कारो न ग्यावर्त्तते न चानुशास्त्रीकुर्यात्पुत्रो यथादौ यो पेनो पुत्रस्य लोकोस्तीत्यादि वचनेन
वयस्य कर्म व्येधिसाधे कालादि वदप्रिकारो न भवति धादिति सुधीं निरेवालोचनीये॥ अथांगत्वं प्रतिज्ञापरि स्य अपि नृजनां
कारहितां प्राप्तिं यदनिषेधः क्रियत इत्युच्यते॥ तथापि न विषयजाया अधिकारो व्यावर्त्तयितुं शक्यते अतुजा शब्दो हि युप
नि प्रायवचनोऽप्योष्टादिशब्दवत्॥ एवं च नृजानो नृजना दशमिं प्रायं तद्धी वनं न दशयां तम्भ रणे न रवाज्ञातं न वक्तुः
यं नाधिकारः॥ त्वयापुत्रः स्त्रीकोऽयं इति शब्दे प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं
न वतीति स्फुटं॥ जात्राणां संस्थापयते मेयमिति स्फुटं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं नैव प्रत्युक्तं
न न्ययजमानानुज्ञातं त्ववत्॥ वस्तु तत्तु नापुत्रस्य लोकोस्तीत्यादि शस्त्रेण पुत्राकरणस्य दोष हेतुत्वे नृजनां प्रवृत्तिं प्राप्तिं

उजाकरणाभ्युत्थापरमदः शास्त्रं न तु निषेधपरं शास्त्रं प्राप्नोति विधेयस्याभावात्पुनर्यदासलक्षणाणां प्रस
 गदिति सुधीनि रक्षे ॥ ननु न स्वातंत्र्यं क्वचित् स्त्रियादयं नावेजातयद्विज्ञिति च न ज्ञेनावेजातिपरं तेन स्वा
 ॥ नापुत्राया विधवाया अश्विकारः पुत्रप्रतिग्रहे विध्यतीति शक्यं तु मयि हं रक्षेत्कन्यापितामिन्नोपातिः पुत्रास्तु
 नाथं क्व ॥ अनावेजातयेस्तेषां न स्वातंत्र्यं क्वचित् स्त्रिया इति दियानुवन्त्येव च स्त्रियाया नोपक्रमे च मित
 क्षराक्षरैरौक्त्याण्यदृष्टात् प्राकृषिता कन्या अकार्यकरण इहोदिति ॥ एवं च निषिद्धा चरण तस्मात् निवर्त्त
 नेतत्तदवस्थायां तत्रादधिकार इति वचनस्य रसाध्याख्या नास्तेषां तेषां न तु विदित्वा चरण प्रतिवर्त्तयेति ननु नि
 त्यकाम्यवृत्ताया चरणे जातिवारं तत्र कृतो विधवा नाम अधिकार प्रतिवर्त्तः क्वचिद्देशे कैरपि शिष्टैर्वा बद्धे
 त ॥ पक्षे च यथा वसा मेतु राजा मर्त्ये स्त्रिया इति मिताक्षरा रोदाहृतं वचने न च त्वदुक्तरीत्या जातिरदितानां विधवासा
 राजा जातिना ब्रतादावधिकाराभावः स्यात् ॥ ननु ब्रतादेः पुत्रप्रतिग्रहे कश्चिद्विशेष इति भदत्प्रादित्पत्ता विस्
 तेयं यं शास्त्राभिज्ञानश्रुत्यैः ॥ ननु प्रतिग्रहादेः कन्या वेनाधिकाराभावोक्तिरपि घटते ॥ अतुज्ञायां सत्यामिवा
 सत्यामपितस्या मुक्तरीत्या अधिकारनिर्णयैरथकारवर्त्तनात्त्राय्य न कृत्य नासेन जात ॥ एतेनातुज्ञायां सत्या
 ममं ज्ञकः प्रतिग्रहे इति विरस्ते ॥ तस्या विधवाया पिस्वीकृतः पुत्री हनिधनकाकु अवत्येवेति तादृशजास
 रण्यमृष्टि प्रतिवर्त्तं कुर्वतः स्वस्थे वानर्था ययुते ते यो ज्ञास्य स्युत प्रति कुलसमाचरेत् ॥ विदुः कुलसमा
 रण्येऽपि संवसरात्त्वङ्मृति शिखादित्यलं प्लवितेन ॥ चूडादिसंस्कारे पुरुते च कृतं तेषु च मवधौ तं प्रा
 र्धं च दत्तकोपाह्यः यत्तु अकृत संस्कार एवापूर्वेषु च वर्ष एवेदत्तकाः स्वीकार्यः ॥ दत्ताद्या अपित नयानिजगते

५८

एतं संस्कृताः ॥ आर्याति पुत्रतां सम्यक् अन्य बीज समुद्रवाः ॥ पितुर्गोत्रेण प्रः पुत्रः संस्कृतः पृथिवीयते ॥ आश्रु
 तं न पुत्रः स पुत्रतायाति चान्यतः ॥ चूडाद्यादि संस्कारानिजगते एव कृताः दत्ताद्यादि संस्कारानिजगते वै कृ
 ता ॥ एताद्यास्तनयास्तो स्वरूप्यथा दसेतो ज्यते ॥ ऊर्ध्वतु पंच मा द्रव्यो नृदसाद्याः सुता नृप ॥ गृहीत्वा पंच वधीयुः पुत्रे
 ष्विधुयमंचरेत् ॥ योनर्जवत्तु न यं जातमात्रं समानयेत् ॥ कृत्वा योनर्जवत् एते जातमात्रस्य तस्यैव ॥ सर्वोत्
 कुयत् संस्कारानुजातकर्मधिकान्नरः ॥ कृतयो नर्जवत्तमे सुतः योनर्जवत् स्मृत इति कालिकापुराणदिति ॥ त
 न्ना ॥ एषो वचसं बहुषु कालिकापुराण एतन्मैत्रेय दर्शना निर्मूलत्वादिति केचित् ॥ अमेतुसर्मूलत्वे विज्ञाद्य
 श्लोकोत्रयस्यासमो ज्ञदत्तकविषयत्वात्तस्यायपठितत्वेनास्य श्लोकस्यापितद्विषयत्वात् त्वमेवोचितं ॥ अतः
 सार्गोत्रस्य दत्तमायानेयमइति परिणीतो विदत्तकोत्रवेदित्वाह ॥ वस्तुतस्तु नासमोत्रेण एव पुन्यनीत संस्कार
 रोत्तरं दत्तकत्वात्सामान्य निषेधः कर्तुं शक्यः पुराणवचोनिर्वादि कलिगावि रुद्रस्मृतिवचसाप्रामाण्यासे
 न वस्य वलाधिकरणकार्त्तिकारणक सिद्धत्वात् ॥ उक्तयो रणवाक्यानीव बहुचञ्चला एव विरोधात् ॥ तथा
 हि ॥ दत्ताद्या इति तावत् ॥ कृत्रिमादीनामपि ग्रहणे इति निर्वादात्तत्तश्च गोत्रेण संस्कृतः स्वयंदत्तापि पुत्रे
 न न जाति तिष्ठता यते ॥ ब्राह्मणे च खनः शेषो वैश्या मित्रपुत्रः स्वयमनं वादेति स्मृत् ॥ अथ दक्षः शेषो वि
 श्या मित्रस्य कमासमाद सहो वाचा जीगर्तः सीय चर्त्तं वै पुनर्मुपदेहो तिहो वाच विश्या मित्री देवै वा इमं महा
 मरासते तिसह देवरातो वैश्या मित्री आसेति ॥ अत्र माय्येखनः शेष इत्यर्थं कस्य पुत्रोस्ति ति विचारसति तदीये

सिः

हे वनि यामि केति मद्दीर्घा वचः श्रुत्वा छनः शेषः खेदया विभ्रामि त्रयुत्तमं गीहृत्य सदा सादनीयमं कमास
 सादेति नवासावतुयमीतः ॥ तादृशस्य वेदाध्ययनासंज्ञातः ॥ अतश्च तत्रैव दस्यवैदिकमंत्रकरणकज्ञानयत्ना
 दिस्तौ प्रहृत्ययोगात् इदं दत्तमुत्तरीयप्रतिग्रहे समंजसैव च हृत्ययोगाद्विश्रयते चैवा ॥ तस्याईदं स्तुयमानः प्र
 तो मनसा हिरण्यरश्मिदत्तौ ॥ तमेतया प्रतीया यशश्चदिदं इती प्रतीयाय प्रतियुग्राहेति व्याख्याते नाव ॥ अतो यो
 राणवचसं समूलत्वे यो न्यो ज्ञाना ॥ अत्युच्चैः समुद्रादिति दत्ताद्यास्तनया ज्ञातकर्म प्रभृतिभिः स्वैस्सुक्ते
 निजगोत्रेण चैतं स्मृता न वेपुः तदेव ध्याति यदीतुः सम्यक्पुत्रतां योति स म्यक्त्वेन समानगोत्रविशि
 टमसाधारण्य ॥ तत्रैव ध्याति ताकमीदिषु साक्षात्तत्र विनियोगान् श्रूयते तथापि तदंगत्वे तद्विधा
 द्वारके गोत्रसंबोधो बोध्यते चूडायां तु साक्षादेव तत्संबंधः ॥ तत्तद्विधिं प्रतिज्ञां य संखया शिखा करणविधा
 त ॥ शिखा अर्पिचकर्तव्याः कुमारस्यार्थसम्ययेति ॥ अतएव द्वितीयावकीप्यन्यत इति तसि लक्ष्यं येष
 र्वस्वीकृत्यवकारं वा वधारणार्थं मंगीकृत्येत्यो ज्ञं ॥ आचूडां तेज न कंगोत्रेण यः संस्कृतः स प्रतिग्रहीतुः पुत्रो ज
 वन्नापि नाम्यस्यैव पुत्रतायाति किंतु द्वा मुष्यायणादि गोत्रोन्वतीति तथा चूडायाः प्राक्चरेषु पितृगोत्रेण कृते अर्पिच
 डा प्रभृति संस्काराः प्रतिग्रहीतानि जगोत्रेणैव कृता तदा दत्ताद्यास्तनया निजगोत्रेण कृताः स्युः ॥ अन्यथा तु अदासता
 दासवैलक्षण्यं विषयग्राहितादिना भवति स तु स्वासाधारणगोत्रत्वमित्यर्थे केन ततो यवचनेनापि चूडादि संस्कार
 णां निजगोत्रासृष्टानस्येकगोत्रभाषाकत्वेन तात्पर्योच्चैश्च दण्डतत्त्वं संस्कारेषु जनकगोत्रेण कृते अर्पिच

॥५६

स्काराः प्रतिग्रहीतगोत्रेण च ज्ञाताः तदा द्वा मुष्यायणत्वेपिन द्विगोत्रत्वं किंतु प्रतिग्रहीतगोत्रत्वं मेवैककर्म ज्ञ
 ति ॥ यथा च प्रतिग्रहीतगोत्रेण चूडाकर्म तत्समानगोत्रत्वप्रापके तथा तद्वैरातस्वास्त्योक्तविधिनोपनयनंत
 तमानशास्त्रीयत्वापि प्रायकं नवति ॥ यथा द्रवसिद्धः ॥ अन्यथा शब्को द्रवोदतः पुत्रत्वं नोपमायिनः ॥ स्वगो
 रास्वर्गघोक्तविधिसंस्कारास्वमागति ॥ यत्तु ऊर्ध्वं स्त्रियादिशोकादिति तत्तत्स्वतंत्रनिधेयपरं ॥ उत्तरार्धगतपु
 त्रे विविधितावाक्यं ज्ञेयापत्तेः किंतु अनादुतिर्वैजित्वाश्च गवोभुक्ताश्चेत्यस्य योहोमविशिष्टोपलब्धत्वे पुत्र
 णिविधिशेषत्वमस्य बोध्यं ॥ पुत्रेष्ठस्तु अयं पुत्रवते पुरोशमहाकपाले इद्राय पुत्रो पुरोशमेकादशक
 पाले प्रजाकामो द्विरेवास्ये प्रजां प्रजनयति ह द्वा मिदः एहं तौ प्रसिद्धौ प्रयमेचरं इति संस्कारेभ्यः प्रथम
 मित्यर्थः ॥ तथा चान्तरं जगोत्राया आरंभयोग्यता र्थत्वं वत पुत्रेष्ठः संस्कारयोग्यता र्थत्वं प्रतीतिः ॥ तादृशमेतत्
 वेव देवपुत्रेष्ठपदान्तद्वा मुष्यायणादिति सिद्धं ॥ एवैवो नर्जवयो नर्जवयो माख्य सोमयागस्यापि संस्कारयो
 ग्यता सिद्धिं ज्ञाता दृश संतता वैवोपयोगो बोध्यः ॥ अनादिता प्रीनोत पुत्रेष्ठसंज्ञा तपुरोडास्यानेचरुता
 योपयादितात्रेः पुरोडाशस्तेनादिता प्रेश्वरवदति शास्त्रात् ॥ अतः कृतसंस्कारविधेयं चूर्वाधिकं बालोपि
 दत्तको नवतीति सिद्धं ॥ इति याज्ञाया ह्यविवेकः ॥ कथं या ह्य इत्यपेक्षायां ननु ॥ शीतकोदं प्रवक्ष्यामि
 पुत्रसंयुद्धमुत्तमं ॥ तेषां नाम तपुत्रावापुत्रार्थं सप्तोप्यच ॥ वाससीकुंडलैश्च उस्मीयं चो ग्ल्नीयं च ॥ आचा
 र्यधर्मसंयुक्ते वैष्णवे वेदपारंगं ॥ बहिः कुशमं यंचैव पाला शंचैव भ्रमेव च ॥ एता माहृत्य वैध्वं ज्ञाती माहृत्य यत्

तः॥ बंधंश्चानेन संसृज्य द्रासुणांश्च निरोधतः॥ अग्राधायादियत्तत्र कृत्वा ज्ञास्य वनोतकं॥ दातुः समं हं गत्वा
तु पुत्रं देहीति याचयेत्॥ दानेन समं ददाता सौख्यं जनेति वचनं॥ देवस्य त्वेति मंत्रेण हस्तोऽभ्यां प्रतिगृह्य च॥ अंगा
दंगल च जेष्ठा वाद्याम शिष्टं मूषं॥ अग्निं रत्नं तस्य च त्रया गते सुते॥ नृत्पगोतिश्च वायेश्च स्तुतिश्च वैश्व
संयुतः॥ गृहमेत्येधमाधाय च रेदुत्वा विधानतः॥ यस्त्वाह देति दानं च तस्य मयत्तं कया॥ सो मोदददति येता
निः प्रत्यक्षं वंचनं स्तथा॥ त्विह रुद्रो दशोर्वचं कृत्वा होमं समापयेत्॥ आसुणां नो सापिडे पुकर्तव्यः पुत्रं संयतः॥ द
दत्तानि असापिडे पुत्रं न्यत्र तनुकारयेत्॥ क्षत्रियाणां स्वजातो वै गुरुगोत्रं समेवा॥ वैश्यानां वैश्यजा
तेषु ब्राह्मणांश्च जातिषु॥ सर्वेषां वैश्ववर्णां नो जातिश्च वनचान्यतः॥ दोहिर्द्वं गमिनेयं वाग्द्वं द्राणां चापि दाय
येत्॥ नेत्रपुत्रेण कर्तव्यं पुत्रदानं कदाचन॥ बह्वपुत्रेण कर्तव्यं पुत्रदानं प्रयेत्यतः॥ दक्षिणे गुरवे दद्याद्यथाश
क्तिः द्विजोत्तमः॥ न्यगो राद्रादं मेवापि वैश्या रत्ना शतत्रयं॥ शूद्रः सर्वस्वमेवापि शतं श्रेष्ठया वलं॥ निमिः पं
तिरियं नंतरं दद्यादिति शेषः॥ दान्यामिति॥ दान्यामयथा द्वे आदौ त्रिद्वि केचित्॥ तत्रावह्यमाणौ धाय नमस्
त्रैकमलं त्वष्ट पुक्तलाघवलं पयस्कस्या एव आदौ तैः स्वीकर्तुं मुचितं त्वात्॥ अये च पुत्रं प्रति ग्रहविधिं
वर्हच विषयो च दृष्टव्यश्च प्रतिपादकत्वाद्धेनवः॥ यजुर्वेदीनां तु पुत्रं प्रति ग्रहविधिं द्वा र्थाभ्यां मः॥ शो
नक्षत्रं मंत्रो मातृपितृनिमिन्नकस्तं प्रदानपरित्यागविजयेषु मातापितातरे प्रनेवतो नत्वेकं पुत्रं दद्यात् प्रति
गृह्णीयाद्वासदि संता नाय पूर्वेषां न स्त्री पुत्रं दद्यात् प्रति गृह्णीयाद्वा न्यत्र ज्ञानाद्गुरुः॥ प्रतिगृह्णीयात् न्यत्र

स्य

६०

त्ययते द्वे कुंडले अंगुलीयके चाचार्यं च वेदपारंगकुशमये बहिः परीमयमिधामित्यर्थं बहुना इयमथे राजनी च
वैद्यपरिषदिवा गारमधी आसुणां ननेन परिषिष्यपुण्यादं स्वस्मृदिमिति वाचयित्वाथ देवयजनी स्त्रेखनं प्रभृ
त्याघ्नीताभ्यः कृत्वा दातुः समं हं गत्वा पुत्रं मे देहीति ज्ञेयं तददामीतीतरं अहं तं परिगृह्णीति धर्मो यत्वा गृह्णी
मीत्यथेनं कुंडलाभ्यां मंगुलीयके न चालेह्यस्य परिधाने परमत्वा मिश्रत्वा कृत्वा प्रज्ञां हुतीति यत्वा हृदा कीरणा
मन्यमान इति पुरोनुवाक्या मन्त्रस्य स्मृत्वं सुकृते जातवेद इति याजुष्याजुहोत्यथवा हुतीर्दुत्वा स्निह्य कृत्वा न
सिद्धमाधेनुवरं वदना दक्षिणे ददात्येते च वा ससी परिधा यते कुंडले एतं अंगुलीयके॥ यद्येवं कृत्वा रसः
पुत्रं उच्यते तुरीयजागे प्रजवतीति दस्माद्बोधाय न इति॥ अंगुल्यकमि त्यनेतरं मनुष्येन ददातीत्यने
न कुंडलो गुलीयकदाने गृहीते प्रतिविधीयते॥ प्रजवतीति॥ मातापि जोरवदनाधि कार इत्याशयः॥ मध्य इति
॥ बंधं समं सं राजन्यं वेदने कार्यमित्याशयः॥ प्रजवतीति॥ तुरीयजागमेव लज्जत इत्याशयः॥ अथ बद्ध्वा धि कारि
कः शौनकोक्तरीत्या पुत्रं प्रति ग्रहप्रयोगः पूर्वेषुः कृतोपवासः॥ वाससी कुंडले ब्रह्म उन्मील्य चो गुलीयके॥ आ
चर्यं धर्मं संयुक्तं वैष्णवं वेदपरंगं॥ बहिः कुशमये चैव दध्यापालाशमेव च॥ एताभ्यां हस्तबंधं पूज्य ज्ञाती नौ ह
स्तयत्नतः॥ पावेत्रं पालिः प्राणनायस्य देशकालौ संकीर्त्तय मन्त्रं प्रजवत्युक्तं पितृकर्मणया करणपुत्रा मने
रक आण द्वा रश्री परमेश्वर श्रीत्यर्थं शो न कोक्त विधिना पुत्रं प्रति ग्रहं करिष्ये तदंगत्वेन स्वस्तिपुण्यादं वाचनं
आचार्यं वरणं आचार्यं मधुपर्कं हर्षा निष्पुपुनने बंधुवर्गं आसुणेभ्यो न दानं च करिष्ये तदो न निर्विघ्नं

नाविध्यर्थगणपतिपूजनं करिष्य इति संकल्प्य वरणांतं कृत्वा मधुपुष्पां तैषित्वा कुलदेवतानां गुरुणां प्रीत्यर्थं
 स्नानां चैवं श्रुत्वा ज्ञेयं तत आर्यः देशकालौ संकीर्त्य यजमानां नृजया पुत्रं प्रतिग्रहं गन्धैर्मात्रेण तदोमं करिष्ये
 तिसंकल्प्य आग्निं प्रतिष्ठापनांतं कृत्वा न्वाधानं कुर्यात् ॥ चतुर्थी आग्नेयेत्यंतं अत्र प्रधानं सकृदग्निं यद्वा रस्यार्थं
 वित्रीवरुणाग्निं वायुं सूर्यं वज्रापतिं च आग्नेयं शेषेण स्विष्टकृतं मित्यादि अष्टाविंशतिमुष्ठीं नृत्स्नीं निरुस्य
 तावत्कृत्यः प्रोक्ष्य आग्नेयवर्मांतं कृत्वा ब्राह्मणेः सददातुः समुद्रं गच्छेत् सदातारं प्रत्यस्ते पुत्रं देदीति ब्राह्मणद्वारा
 याज्ञीकारयेत् ॥ ततो दाता आचम्य घ्राणं नायम्य देशकालौ संकीर्त्य आपरमेश्वरप्रीत्यर्थं पुत्रदानं करिष्य इति
 संकल्प्य गणपतिं संपूजयथाशक्ति चेदनादिना प्रतिगृहीतारं संपूज्य ये यज्ञेनेति पंचानां नाजावेदिष्टो मा मन्वजि
 विः ॥ विश्वे देवा देवता आद्याश्च तस्वस्त्रिष्टुपः पंचम्य नृष्टुपः ॥ पुत्रदाने विनियोगः ॥ ये यज्ञेन दक्षिणया समस्ताः ॥
 परिरज्जिरेदस्य तेऽसं पृत्रं तव ये त कर्त्रणापाकरणं पुत्रा म न र कर्त्राण सियर्थं आत्मनेश्वरप्रीत्यर्थं
 यमहं स पृदं नमम प्रतिगृह्णातु पुत्रं नवानित्यंतं प्रातिगृहीत हस्ते साहसं तज्जिष्येत् ॥ ततः प्रातिगृहीता देवस्य
 तिमं त्रेण हस्तं ह्वयेन प्रातिगृह्णात्क उपवेश्य अंगादंगादि तिशिष्टमूर्धनि आजिघ्रेत् ॥ ततो य एवं स्वाणातिवस्त्रं
 परिधाप्य तस्मिन्निषेवं ध्यात्कुं कुमादिना तिलकं कृत्वा दिरण्यरूपं इत्यादिना कुंडलाभिरलंकृत्य त्रिज्जैल्लोकावि
 त्वा लं च गीतवाद्यैः स्वास्ति नो मिमोत मिमादिमं त्रेष्वग्निमाननीयहस्तं प्रादौ प्रहात्या चम्य अग्नेः पश्चिमतो मातु
 रुक्लं गेस्व दक्षिणतो बालमुपवेश्य आचार्यदक्षिणतः ॥ यमुपवेशितः ॥ तत आचार्यो बर्हिस्तरणाद्या उपगमंते

स्वर

६१

कुर्यात् ॥ ततश्च रू अ वदानं विधिना वदाय यस्वाह दाकीरणेति द्वयोश्च त्रैयो वसुष्क त अ विः ॥ अग्निं देवता
 ष्टु पृच्छेदः पुत्रं प्रतिग्रहं गदो मेदिन्यस्वाह दां स्वस्ति ऋद्धं त्रेणेण पवित्रा स्वाहेति श्रुत्वा यात् ॥ यजमानः अत्र
 य इदं पुनरवदायं नृजमय इति मंत्रस्य सूर्यासावित्रीसावित्र्यनुष्टुपः पुत्रस्य मंत्रे पर्यवदनं सदाह ॥
 सूर्योसावित्र्या इदं ॥ पुनरवदाय सोमो दददिति पंचानां सूर्योसावित्र्ये विः ॥ सूर्योसावित्री देवता आग्नेयं अत्र
 मो ॥ ततो याजगतीं चतुर्थीं विष्टुपः ॥ पंचम्य नृष्टुपः ॥ पुत्रः पुना पुनरवदाय पंचम्यं श्रुत्वा यात् ॥ सर्वत्र सूर्योसावि
 त्र्यादिति यागः ॥ ततो व्यस्तसमस्तस्याह तिमि रज्येदस्वास्ति ष्टकदादि होमशेषं समाप्य आचार्या यथेवं दधा
 त ॥ देशत्रैव्या ब्राह्मणान्मोजयेत् ॥ कर्मणः संपूर्णतां वाचयित्वा ईश्वरपर्वणीति शोभनं कौत्से उपप्रतिग्र
 हयोगः ॥ एवमयं वैदिकोर्त्तौ वीधा यनोक्तरीत्या प्रयोगो बोद्धव्यः ॥ ततः प्रागसंस्कृतस्य स्वस्ति वाचनेना
 दो आह्वयिपूर्वकं ज्ञातकर्मोदिसंस्कारं न करिष्य इति विधीयः ॥ अथ दत्तकस्य विवादाद्युपयोगो जादि निर्णी
 यः ॥ तत्र यथ्य प्रतिग्रहीता ज्ञातकर्मोदिमिश्रं जादि निर्वोसंस्कृतस्ते कोजः ॥ एतमग्निं चैवं वगोत्ररिक्थे जनुधि
 र्नुर्नज्जि तिमिः सुत इति शास्त्रमपि प्रवृत्ते ॥ एतदप्युक्तं प्रतिग्रहीतो यनमात्रं संस्कृतस्तदुत्तरं प्रतिगृहीतो वा
 देवरातवद्दिगेत्रे वैतियवस्था प्रागयादि ॥ तत्राव्येपीत्यवस्था आदिना दनया ह्वयिता गतो जनिर्देशार्थं वि
 वाहे तुदत्तकमात्रेण बोद्धिं प्रतिगृहीतोः पित्रीर्गोत्रप्रवरवर्जनं कार्यं ॥ प्रवरमंजपादिनिबंधेषु तन्निषेधोक्तेः
 ॥ इति गोत्रनिर्णयः ॥ गोतमः ॥ ऊर्ध्वं सप्तमाक्षितं वैश्वं यो बीजिनश्च ॥ मातवैश्वं यः पंचमादिति ॥ उक्तं

६२

新

तजपलसंदरां होमसंयुतं॥ अथरादरि वंशस्य एकविंशतमानदः॥ शतपत्रैः शिवैरूपधस्यासाधुनिवासः॥
 कलेरांताप्रमयं चैवयुनेनपरिहरितं॥ दातव्यं आरुणे चैवसर्वकामार्थसिद्धये॥ एवं कृतेनेन तेयगजो निश्चल
 तीव्रजित इति एवर्गं स्त्रियैः धिक्कप्यानामिवात्यतौ पुत्रार्थपुत्रकामेष्टिप्रयोगः॥ अतु कालात्येदिनेनार्थयासद
 कृतान्मंगोयजमानः॥ अलेकृतः प्राणानाथस्य देहकालीसेमीत्युत्रकामः पुत्रकामेष्टिः कादृश्ये॥
 इति संकल्प्य तदंगं स्वास्ति वाचनमातृकापूजनमादीश्राद्धा निरुत्वा स्यंडितादि आदिप्रतिष्ठां तं कृत्वा समिद्धयमा
 दायात्वाधाने करिष्ये स्मिन्वादिने त्रोटोद्यादिचक्षुषी आजेनेत्येतमुक्त्वा अत्र प्रधानं अग्निं यंच वारं वरुणं पंच
 नारं विष्णुं देवतां सोमं सर्यासावित्री एताः प्रधानदेवताः पायसद्वयेण शोषेण स्विष्टकृतमिस्यादिपूर्णायात्र निधानां
 तं कृत्वा श्वेतवस्त्रे त गोहारीरेण च देवता आसनागंतं कृत्वा सार्थयान्धारभ्यः प्रधानादुत्तीर्ज्यात्॥ तत्रायंक्रमः
 ॥ आतेगर्ज इति अग्निरेतुप्रथम इति सक्तं द्वयस्वदिर एषगर्जत्रविः॥ क्रमेण शिवरुहो देवता अतुष्टु पूजगस्यै
 चंदसीचरुहो मेवि॥ आतेगर्जयोनिमेतु पुमान्वाणः॥ इवेवुर्ध्वं॥ आविरोजायतां पुत्रस्तेदशमास्यः स्वाहा॥ अ
 थये॥ करोमि ते प्राजापत्यमागर्जयोनिमेतुते॥ अमृतः पूर्णजायतामश्लोकोपिशाचधीतः॥ स्वाहा॥ अथये॥
 मांस्ते पुत्रो नास्ति तु पुमानुजायतां॥ यानि न प्राणिबीजान् नृष्यमाजनयंति मे स्वाहा अथये॥ यानि न प्राणिबीजान् नृष्य
 माजनयंति न ते स्वाह्युजानिंदस्वसाप्रसर्जुकांचय॥ स्वाहा अथये॥ कामः समर्थतां महापराजितमेव मे॥ यंच

६४

मं कामये देवते मेवायो समर्धय स्वाहा अथये॥ अग्निरेतुप्रथमो देवता तं सोमं पुत्रो मुंचतु मृत्युपाशात्॥ तदयं रात्रौ
 वरुणे नु मय्यतो यथेयं स्त्रीपुत्रमद्योनेनोदात्॥ स्वाहा वरुणाय॥ इमामग्निं श्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्येनयतु
 दीर्घमायुः॥ अथ सोपस्थाजीवतामस्तु मातापौत्रमानेदं प्रजिप्रबुध्यतामियं स्वाहा वरुणाय॥ मातेरुद्रे निशि
 षडत्यादयत्र वुददृष्टः संविशंतु॥ मातृविक्रेशि उर आवाशिष्टां जीवत्यस्यापातितो वै विराजयथ्येती प्रजा
 तुमनस्य माता स्वाहा वरुणाय॥ अत्रजास्तां योत्र मृत्योपापानमुतवाह॥ शीलैः स्वजमि वीर्यं अदिष्टः
 तिमं चामिपाशं॥ देवकृतं ब्राह्मणे कल्पमाने तेन हन्मि योनिषदः शिशाचा नाः क्रव्यादो मृत्युनयं रम्या तेषामि
 दीर्घमायुस्तव जीवजीवंतु पुत्रा स्वाहा॥ वरुणा येदं॥ नेजमेव इति विसर्गां विष्णुस्त्वष्टागर्जं कर्ता नृविः॥ अत्र
 णविष्णुर्देवता अतुष्टु पृच्छेदः॥ चरुहो मेवि॥ नेजमेव परापतं॥ अत्र॥ विष्णवे॥ यथेयं विभीष्टथि॥ अत्र॥ वि
 क्रोः॥ अथेना॥ विष्टे॥ अत्र॥ सोमो मे नुमित्यस्परदुग्गणो गोतमत्ररधिः॥ सोमो देवता त्रिष्टुपृच्छेदः॥ चरुहो मेवि
 ओ सोमा येनं॥ अत्र॥ सोमा येदं स्वाहा॥ सर्या ये सोमि आदे॥ इति पंच देवतायां द्युतितुं कृत्वा स्विष्टकृतो मं कृत्वा
 उन्नो अयस्येत्येति मेत्रयो॥ प्रजापति अत्रविः प्रजापतिर्देवता त्रिष्टुपृच्छेदः चरुप्राथमेवि॥ अयस्येत्वा॥ दीध्यानीव
 तिमत्रस्वा प्राशयच म्यां शिरीमेवस्य देवोदासिः॥ यत्र ह्ये अत्ररधिः इन्द्रो देवता गायत्री॥ नाभोलं जने॥ विनि॥ ओ
 पिशंगं नृ० मंत्रेण उन्नो नाभ्यालं जनेन॥ ततो यजमानः प्रायश्चित्तदोमं समाप्य सब्रजो गंदस्वा ब्राह्मणे
 सुवर्णादि दक्षिणे दत्वा रात्रौः दर्शनं स्तरणीशायीतं॥ ततः मनसा यजमानः पंचदेवतां स्त्रियमुपयादित्यादि॥

विरंजीन॥ इति पुत्रकामे॥ अथ पुंसवनकालः॥ याज्ञवल्क्यः॥ पुंसः सवनस्येदनात्पुंरिति॥ शौनके॥
 व्यक्तैर्गर्भतीयेतुमा संपुंसवनेनवेत्त॥ गार्गीत्यक्तस्ततीयेवेत्तुर्थमासे॥ वानवेदिति॥ बृहस्पतिः॥ तृतीयेमासि
 कर्त्तव्येष्टेरमन्त्रयोगेन॥ गृहेचतुर्थमासितुषष्टमास्यथाष्टमइति॥ सप्तमस्तथाष्टः स्यादिति॥ त्रिकोडी॥ ज
 तुकर्णः॥ सीमंतेनसदा एवेति॥ मदनरलेकालविधाने॥ कुर्यात्पुंसवनेप्रसिद्धिविषयेगर्भतृतीयेथवामासि
 स्त्रीततनोतुयाकिरेरगुषयेथवावेष्टुये॥ द्वित्वाकर्कटकेन्दुयममवलामनेअरिक्तेतिथोच्छेदनेधनधा
 मिष्ठ॥ अशशिभृदिन्नेत्रिणावासवेदिति॥ प्रसिद्धविषयेयत्ने॥ तुषारकिरणश्चन्द्रः स्त्रीततनुः पूर्णवलयः॥
 तसमयंलक्षः॥ प्रतिपत्युर्वदशदमध्याह्नलः शीतयुः सितपक्षे॥ संपूर्णवलयः पूर्णः क्षमपक्षेपंचमीयावदिति॥
 प्रतिपत्पूर्वायस्मिन्॥ तेन्युक्तेकादशीप्रज्ञातिरुक्ष्मपंचमीपर्यंतः कालः प्रशस्तइतिज्ञायते॥ वैष्णवः
 वराः॥ पुष्यासमेष्टेचैवः॥ तृतीयेगर्भमासेतिव्येरापोषितायाइतिगृह्यात्॥ तिष्येरातिज्ञाशनेसंबध्यत
 इतिव्याख्यानात्॥ अवरणसमेष्टेनज्ञाण्यप्याह॥ गार्गः॥ कुर्यात्का॥ सवनारम्भेत्पुं नामहोत्रजेदिने॥ एका
 अवराणतिष्यस्वातीहस्तपुनर्वसु॥ मूलज्येष्ठपदं चानुराधा मृगशिराश्चिनीति॥ न्युग्मंमिथुनं॥ अवलोक
 न्या॥ अश्लेषातज्जितयजिज्जलमेष्टु॥ अजविशेषेवृष्यतिः॥ कन्यायोनप्रशस्ततिथिनष्टेयुतेपिचेति॥ विशेषविशे
 र्धनामयोः प्रतिप्रससीगम्यते॥ सीमंतेनसदानुष्ठानेकस्याएवनिषेष्टरूपपिकालविधाने॥ अरिक्तेतिथाविति
 सामान्येनानि॥ धेयिनवमीमर्चयेववर्मा॥ रिक्ताश्चपर्वनवमीत्यन्तापुंसवनेष्टनाइतिस्मृतं तरेनवम्याः पुनरु

६५

+ सांख्यायनगृह्ये-सप्तमेमासिप्रथमर्गंसीमंतोन्नयनमिति+५

यादानात्॥ तेननधामाष्टमस्थानं॥ तस्मिन्छद्मप्रदहीने॥ वितृब्धः॥ पारिजातेष्टइत्युक्तिः॥ गुरुश्चक्रवर्त्तुर्द्वन्द्विकाया
 दिवसांशकाः॥ तेषामुदयोरात्र्युपसवेतिषुजावर्द्धः॥ तथा॥ मासप्रसुक्तकार्येषुमृदेत्युक्तञ्चयो॥ नदीयच्छदिति
 तथा॥ इदित्युपसवाधेधेतकमीनुमासिके॥ एवमृष्टु॥ पुंसवनेनसदानुष्ठानस्यकार्यत्वात्तुल्यस्विथ्यादिनीले
 यः॥ अथसीमंतोन्नयनकालः॥ याज्ञवल्क्यः॥ षष्टेष्टमेजासीमंतइति॥ आश्वलायनः॥ चतुर्थेगर्भमासिसीमंतोन्नय
 नमिति॥ जेजवाय॥ सीमंतोन्नयनेचतुर्थेपंचमेषष्टेजायीति॥ अत्रिः॥ आधानादष्टमेमासिसीमंतोन्नयनंनवेत्तान
 वमेमासिवाकुर्याद्यावर्द्धर्गंविमोचनमिति॥ बृहस्पतिः॥ सौराणचतुर्थमासिषष्टेष्टमेवेति॥ वसिष्ठः॥ चतुर्थे
 वनेमासिषष्टेवाप्यथाष्टमइति॥ अतः सौरसावनमानयोर्विकल्पः॥ अत्रिः॥ आधानादष्टमेमासिसीमंतोन्नयनं
 नवेत्त॥ नवमेमासिवाकुर्याद्यावर्द्धर्गंविमोचनमितिमदनरलेगार्ग्यः॥ यदिसीमततः पूर्वंप्रसृतास्याह्नामेनि
 ॥ तदानीवेष्टकेगर्भस्थाप्यसंस्कारमाचरेदिति॥ तत्रैवसत्यव्रतः॥ स्त्रीयदाकृतसीमंताप्रसृतेतकाचन॥ गृही
 पुत्राविधिवत्पुनः संस्कारमर्हतीति॥ बृहस्पतिः॥ पूर्वपक्षः शुभः शोक्तः क्षमाजीत्यजिकेचनेति॥ क्षमपक्षेज्यो
 दस्यादित्रयमतिउष्टमित्यर्थः॥ पक्षेक्षिप्रोचरितीचविनापंचदशीशुभाः॥ चतुर्थीचकृदावित्युत्तिथयश्च
 नप्रदाइति॥ वअष्टमीहादश्यः पक्षेक्षिज्ञाः पंचदशीअमावास्या॥ कदाचिदितिचतुर्थीवर्ज्येयंकिंकमितिज्ञा
 यते॥ शुभसंस्थेनिशानायेवतुर्थीचचतुर्दशी॥ पौर्णमासीप्रशंसतिकेचित्सीमंतवर्ज्यतीतिशास्त्रांतरात्॥ व्या
 सः॥ पुरुषयुद्दवाराः स्युः शुभाः सीमतकर्मणि॥ मधोस्त्रीयदवारेतुवर्जयेतुनपुंसकावितिप्रंयहाः रविमैमय

रवः॥स्त्रीग्रहीसोमचरः नक्षत्रकौशानिबुधो॥नक्षत्राणां दृष्टहस्तिः रोहिण्येदवमादिस्युष्यहस्तो
 तत्रात्रयं॥योस्मवेष्ट्यचर्मचैवसीर्मसदशस्मताइति॥एंदवैमगाणिरः॥आदित्यः पुनर्वसुः॥योस्मरेवती॥
 वेष्मवैष्मवराः॥जयंतस्तु॥एंदनामाथवराः॥सिध्वाहस्तश्चैवपुनर्वसुः॥अग्निजिह्वाध्याश्विनदुराधातथाश्रव
 वः॥इत्येतेषुनक्षत्रेषु कालविद्वेष्ट्याः प्रशस्तमित्युक्तं यन्त्रेतेनैवतस्यनक्षत्रस्यमथमारुहचंद्रमासिकर्मकुपीत
 ॥वज्रादावचपुंचदशनाडिकाअथाह्वाअपनीपमथमास्त्रिशनाडिकागृहीतव्याः॥अत्रादिशे
 नेसुदनेकयोदित्याह॥कारिकायामपिअरुहस्यमथमेपादद्वयेकमेदमित्युक्तंइति॥कालविधाने
 दालीवर्जित्येत्त्वञ्चनवहुलेफलाशयोर्यशकानिअशानीति॥अलिहंश्चिकः॥इदंचकर्मसकृदेवका
 र्यं॥स्त्रीसंस्कारत्वात्प्रतिगर्भमावर्त्तयतिइतिहस्तिकाराद्युक्ते॥यत्विश्वः॥सीमंतोन्नयनंकार्यंयद्येमा
 स्थथाएमे॥गर्भसंस्कारवायेककोपाध्यायसंमतादिति तदीयरेणकारिकायाः॥पुंसवनाचलो
 नूनयोपतिः कर्त्ता तदभावेदेवरादिः॥सीमंतोन्नयनेतुस्वयमेवकर्त्तातथैववृत्तिकाराद्युक्ते॥अथ
 योगः॥तत्राहंतगर्भाधानाद्विनायगोदत्वापुंसवनादिकुर्यात्॥गर्भाधानस्याकरणावस्थाज्ञातु
 द्युति॥अहत्वागोद्विदेत्लाकुर्यापुंसवनादिकुर्यात्॥गर्भाधानस्याकरणावस्थाज्ञातु
 समानरूपवत्स्यायागेरन्यस्यावाहीरेणादाद्येसयाद्यमासाषट्कंयवत्रयंमंडलाकारंछायमगारमा
 नदुहंचर्मअजीर्णद्वीपुंजेकुमार्याद्येदुपलोभ्यापिष्टीकृतंअद्वयनाचलेवर्द्धचसयाद्यसीमंतेवि

६६

कर्त्तव्येऽथोद्वयपक्षयुग्मफलवत्सवकौतदभावंतपंतोत्थातादशप्रसूनाम्यत्सवकौवाजिश्चेत्त
 ललीजालिकुशमिज्जलानिचसंपाद्यद्विव्येकृतौकैलशुभोजनयावीपरैरुःकृतंमंगलस्तातयापरि
 हिताहंतवस्त्रयालंक्रुतयादक्षिणतउपविष्टयाद्युक्तौदेशकालकीर्त्तनोतेममास्यांयायीयाउत्स्यमानगर्भ
 स्यवेजिकगार्जिकदोषपरिहारापुंरूपताज्ञादोदयप्रतिरोधपरिहारापुंसवनमवलोभनंचतत्रेण
 कारिष्यइतिष्ठकप्रयोगेसंकल्पः॥सीमंतोन्नयनस्यवेत्यं॥ममास्यांयायीयागर्भाजिह्वद्विपरिपंथिनि
 शितरुधिरप्रियालक्ष्मीभूतराक्षसीगणदूरनिरसनक्षमसकलसोभायुनितानभरतमहालक्ष्मीसमावेश
 नद्वाराप्रतिगर्भवीजगर्भसमन्वेनोनिर्हणद्वाराचस्त्रीसंस्काररूपंसीमंतोन्नयनार्यकर्मकरिष्यइति॥
 त्रयाणांसदकरेणुअनवलोननमित्यंतैर्पूर्वसंकल्पवाचसुक्ताममास्यामित्याद्युत्तरवाक्य
 तेकर्मचकारिष्येतिब्रूयात्॥तदंगत्वेनस्वास्तिपुण्याहवाचनंमातृकापूजनंनंदीश्याद्वंचकरिष्ये
 दादौनिर्विघ्नतसिध्यर्थेगणपतिपूजेकरिष्यःइतिसंकल्प्यक्रमेणकुर्यात्॥अनयोःपुंसवनानव
 लोभनकर्मणोःपुण्याहं॥एतेषांपुंसवनसीमंतोन्नयनकर्मणांपुण्याहमिति यथार्थं वक्तुः प्रयोगः॥
 उक्तकर्मणोस्वास्ति॥उक्तकर्मण्यः स्वास्तिअथेत्यामित्येवंप्रत्यक्षिवाक्यं॥नंदीआडेकतद्वसंज्ञकाभि
 श्वेदेवाः॥एथकेपुंसवनाद्यर्थमोपासनंपवमानसंज्ञं प्रतिष्ठापयेत्॥कैवलसीमंतेत्रयाणांसद्वेव
 मंगलनामानं प्रतिष्ठापयेत्॥अविघ्नमात्रेः सर्वाधानिप्रभृतेरभ्युत्थिः पूर्ववत्॥अस्मिन्पुंसवन

प्रजापति
 इति वीधा
 यमः २

अतोतिवोय
 नः २५

इति एष सत्त्वोत्तरलोचने ॥ स्वर्तं त्रयीमंतं चक्षुषी आश्रयेत्तुं तं धातारं गकां विस्वं विस्वं विस्वं प्रजापतिं वा न्ये न शब्दो ॥ ३ ॥

न वलो भनदो मे देवता परि यदार्थमन्वाधानं करिष्य इति ह्ययोः एथत्वे ॥ एष पुंस्यन नसीमंतो न्यय न हो मे पुदेव ॥ रिष्य इति त्रयाणां मुहूर्त्तः ॥ सीमंतं तस्य स्वा तंत्रे तु आस्मि र्सीमंतो न्यय न इति ॥ चक्षुषी आश्रये न्येत्ये प्रजापतिं च रूपांश्चैतानां दिवा जासादना त्वं स्वस्वदक्षिणान्नः प्रायश्चित्तं रणं ॥ प्रणय मंतं प्रजापतये त्वाजुर्धनिर्वपामीति चतुरो मुखी निरूप्य हवि रसादनी तं स्वस्वदक्षिणदेशे प्राग्ग्रीवाश्रामं देवर्षी उत न रलो मास्तीर्णं वदि रचांत सलिलो पक्षी तीर्थे न प्रविष्टा मात्मानमग्निं चांतरेणानीयोपवेष्टव्यः ॥ तथा न्वा रब्ध आ ज्यभागां तं कृत्वा प्रत्यग्ग्रीवे उ पविष्टा यास्तस्याः क्षालित प्रघृती कृत दक्षिणयाणा वंतर्जां मुस्थि ते प्रघृतिमि तंत दधे धिनिः क्षिप्यंतं त्र प्राग्ग्रीयवंतं यार्श्च ह्ये माष दधयनि धाय पक्ष्मां किं विवक्षीति जिः ॥ एछे तं सा च पुंसव नमिति त्रि रक्तासपवमाषं ॥ रोषं धीत्वा बहिराच मेत ॥ पुनरवेदिः कार्यं आचमनं तं एतत्सु सवन्नं ॥ अथ पूर्वकाल्यित सवच्छेदूर्वी विंडमादाय मंडला गारुडया या मु पविष्टा याः प्राक्षु र्व्याः पत्याः पश्चिमतस्मि एन वदेत् ॥ आते गमो यो नि मे तु पुमान्वा ए इवे बुधि ॥ आवीरो ज्ञाय तं एतस्ते दर्शमास्यः ॥ करोमि ते प्राजापत्यमाग्नौ यो नि मे तु ते ॥ अरुनः पूर्णो ज्ञायतामश्नी लोऽपि शा वधीतः ॥ पुं मां स्ते पुत्रो ना रि तं पुमान् न तु जायतं ॥ तानि प्रजा विबीजा नृषा भाजनयंतु नो ॥ यानि प्रजा विजीवा नृषा भाजनयंतु नः ॥ तैस्त्व पुत्रा न्नि दयस्व सा प्रसू र्धं नृका नव ॥ कामः प्रवृत्ततां मनुमथरा जित मे व मे ॥ यं कामं कामे देव तन्मे वा यो समर्धय इति प्रजा वत्स र्कं ॥ अग्नि रेतु प्रथमो देवता नं सांख्ये प्रजां मुंचतु मृत्फ पाशत ॥ तदर्थं राजा वरुणो नु ममतां यथेयं स्त्री यो भ्रम

ये न रो दात ॥ इमामग्नि आयतां गार्दपयः प्रजामस्ये न यतु दीर्घमायुः अश्वस्यो पत्न्या जीवतामस्तु माता कैषोऽमा नंदमग्निं प्रवृत्तमाभिधुं ॥ माते एहे निशि क्षोषः उज्या दम्य त्रल्लु दुदयः संविशेत् ॥ मात्वे विके प्श्वर आ वधि हाजीव्यतां पतिलोके विरजयंते तां प्रजोऽम नस्य माता ॥ अत्र जस्यो यो वमस्य या भानमुत वाधे ॥ शीर्ष्मः सज्जनिवान्मु अक्षिप्यः प्रतिमुक्षि पाशं ॥ देव कृतं ज्ञास्यं कल्पमा ने न दग्निो निषदः विशा न्नं ॥ अज्या दो मृत् स न धरा माता या मि र्दीर्घमायुस्तं वजी वंतु पुजाः ॥ इदं जी व पूज्य र्करं ॥ वामदक्षे न तदान नमुन्नम्य पत्न्या दक्षिणे मासा पुटे स्वायुष्टं प्रणम ज्ञाते दुर्वी रसे तया सिंचेत् ॥ यथोदर परयंतं गच्छति ॥ ततो देशं तस्मा वो तया तया स्पृष्टश्च रुमवदान विधिना ॥ वदाय ॥ वामदक्षे हृदि धारयन् ॥ औ प्रजापतये स्वा दिति जुहवात् ॥ प्रजापतय इदं ॥ यज्ञे सुसीम इति मंत्रस्य हिरण्यगर्भः प्रजापति रनुष्टुपः नर्या हृदया लंभयेत् ॥ यज्ञे सुसीमे रुदये हित मंतः प्रजापतो ॥ मम दे मोता द्द्विंश मा दे यो त्रम घनि या मि ति ॥ जा यो हृदयं याणि तले न स्पृशेत् ॥ तेन याणि तले ना स्या हृदयं स्पृशेत् ॥ तिरिति शो न कौके ॥ अथ प्राग्ग्रीवे उ पविष्टा न्वा रब्धो नु दुया त सुवेण ॥ धाति मंत्र इयस्य हिरण्यगर्भं ऋषिः ॥ धाता देवता ॥ धातु नुष्टुप इति याजिष्ट एसीमंतो न्यय प्रधान हो मे वि ॥ औ धाता ददातु दातु दातु वे प्राची जी वा नु म मि तां ॥ वयं देवस्य धातुं देवस्य धातुं मति वाजी न वतः स्वाहा ॥ धावददं ॥ औ धाता प्रजा नामुत्तराय ॥ ईं श धाते दं विस्वं सु व नं ज जान ॥ धाता कृरी रानि मी वा नि च रे धावददं ॥ धातुं हतं स्वाहा ॥ धाते ॥ रा काम

दमिति मंत्रं द्रव्यस्य गत्समदो राकाजगती॥ सीमे तो न्ययन प्रधाना ज्य दो मे वि॥ १॥ शराजामदं सुद वी सु पुती
 दुवेष्णो तु नः सु नगा वी धेतु सना॥ सी अ ल्पः स आ छि घमानया ददा वी र शतदाय सु कथ्य स्वादा॥ रा
 काथा इदं॥ या सी रा के सु मत यः सु वै श सो या नि द दा सि दा ख वे व स नि॥ ता नि नो अ घ सु म ना उ पा ग हि सं द ख
 पा य सु ज मे र रा ला स्वा दा॥ रा का थै॥ ने ज मे घ द या दि म न्नं य स्य दि र ए ण ग ती वि श्चु र तु पु॥ ने ज मे य प रा प ते सु
 प वः पु न य त॥ अ स्य मे पु व का मा ये ग र्भ मा धे दि यः पु न स्वा दा॥ वि ष्म वे॥ वि ष्मोः अ हे न रु ये ण स्या ना यो ग वी ष्यो॥ ए मा सं ए
 र व र्त ग र्भ मा धे दि द श मे मा सि स न व स्वा दा॥ वि ष्म वे॥ वि ष्मोः अ हे न रु ये ण स्या ना यो ग वी ष्यो॥ ए मा सं ए
 न मा धे दि द श मे मा सि स ते वे स्वा दा॥ वि ष्म वे प्र जा प ते दि र ए ण ग र्भः प्र जा ति स्त्रि पु १० प्र जा प ते ता व नू व॥
 य क्वा मा से जु ह म स्त नो॥ अ स्तु व यं स्या म य त यो र यी णो स्वा दा॥ प्र जा प त ये शो न क ज य त म ते रा का दे व ता
 दु ति द्र यां ते व यं स्वा दे ता दु ति र का त द नु सा र्य न्वा धा नं च का र्थ॥ ए व सु वा दु ती हु त्वा॥ य त्पाः पा श्चि म तः
 वा द्यु स्ति ए त्पूर्व क स्मि त स न क द्र य श ल ली पि जू त त्र य स दि तं पा णि ना दा य ष्य ताः के श ल ला ट सं धि मा
 र भ्य र्ध मे अ प यं तं॥ १॥ इ र्दु र्दुः स्तु रो मि ति मं जं प्रे सु न य न ना व र्ज यं त्रे श्व रु वा सी म त स ज ये त॥ मं ज
 स्य प्र जा प ति र्दु ती सी मं त य्द न वे॥ स ग गृ मा मो र्दु व र फ ल मा लां त ल्के वे नि धा य सा म ग न कु श लो
 वी णा ग य नो अ न्नो वा स शा स्ति सी मं स ग गे ता मि ति॥ कु श लो अ सी मो नी रा जा व तु मा नु वीः ॥ ६८
 जा नि वि ष च का गं रो इ ति स नि दि त न दी ना म सं रु अं तं व दं तो वी णा या सा म ग ग ये त॥ त द ना वे अ न्नो

सं रु अं त ना म यु क्ते वा क्य मे व य त्तां त्रिः॥ त त उ प सी र्य च रा रा ज्य स्य व द या दि र नि धा र्य स्वि ए क दा दि हे
 म रो षं स मा प ये त॥ अ ह रो ण क र व नं द धा न द ना वे स नि दि ते श्यो ज्ञा स रो ष्यो द धा दि ति॥ य ध पि वृ त्ति का
 रा दि नि रू र्क त था पि द धा त था दृ षे वि डु ये ज्ञा स रो ण ये ति शो न कौ के रो नि य मा त्रि प्रा यं व हु व च न॥ अ तः
 स नि दि ता नो म श्ये वि डु य ज्ञा स रो ण य द धा त॥ अ दृ ष ना सं ज ये त म्मू लं दृ षे ष द का र्वा प ण का इ ति त्रि स र्द द धा
 त॥ शो न क प्र यो गा द य मो र्द य मो र्द य इ ति को रं अ दृ ष र्ध न यो र ने दा त॥ पुं स व न सी मं तो नं य न योः य
 तं श ते अ न व लो न न स्य प्र त्ये कं द श द श वा स्त्री त्री न्वा ज्ञा स रो ण न्नो जो ज ये त॥ ॥ इ ति श्री म दाय दे व स
 मु ना अ नं त दे वे न रु ते सं स्का र कौ लु ने त्र पा णो स द प्र यो गः॥ ॥ १॥ ए थ क प्र यो ने रू द पा ले न नां ति प्र र्थ
 ग्री वा जि न ए वा सी न य ना न्वा र अ श्व रो र व स्वि ए क तं हु त्वा तं त्रं स मा प्य ज्ञा स रो ण न्नो ज ये त॥ स्व ते त्र सी मं
 ते तु प्रा श्नी न ए वा सी न य ना न्वा र अ श्व रो र व स्वि ए क तं हु त्वा तं त्रं स मा प्य ज्ञा स रो ण न्नो ज नां ते कु र्वा
 त॥ अ त्र मु च व तः प्रा य श्चि त्तं पा रि जा ते जो म्यः॥ अ ह्नी द मे सो मे च सी मं तो न य य ने त पा॥ जा त श्रा दे त था द
 स्का नो ज्ञा न्वां द्रा य रं च रे दि ति॥ त त्रे व ज्र द्धि धा ने॥ अ रा द वे ज ये न्मो र्द श त वारं न सं शयः॥ सी मे ते च
 म दा रु के सु म्य ते किं त्वि या न्ते दि ति॥ अ त्रा था नां ग ज्ञा ह्नी द नी ग न्नो ज न मि व सी मं तां ग न्नो ज न मे न नि मि
 न त्वे न वि व क्षि तं॥ अ त त्त दि ने न रु द्दे जी कुः प्रा य श्चि त्तं मि ति पा रि जा ती कि रा य स्ता॥ पा रि शि छे तु पुं स व

जानवलीसनेअन्यथोक्तंउक्तंनतीयेषुसवनेचतुर्थनवलीपनेअसुणाथिःसंविदानइतिषट्पञ्चापत्याप्या
 लीपाकस्पृष्टत्वाः॥दीप्योतेनासिकाभ्यामितिप्रत्यक्षमास्यलेपमोगाम्यमिन्मृरीत्॥व्याख्यातंसीमंतोभूयन
 प्रथमेगर्भेअनवलीपनं व्याख्यास्याम्यरूढयुक्तेकीर्तितिप्राजापत्यं॥धोरुषचदिरण्णर्गःसुमवर्त
 ताप्रइतिषट्पञ्चापत्येसदस्वशीर्षेतिद्वितीयेयुर्विष्णाःकुक्षिमात्रिमंत्रयेतापुष्यमितिसूक्तेनजा
 तलणान्नोज्ञायित्वास्वस्ययनंवावधीतेति॥द्वितीयेचरोस्सक्तस्यविनियोगः॥सूक्तसंज्ञादौहीनेपा
 दइतिपरिज्ञायायागृह्यउवतत्परिशिष्टेयिप्रवृत्तेः॥अथप्रकारश्चनजाप्यवृत्तिकारादिभिःराइतः
 उक्तंदिनाभ्येप्राजापत्येप्रकृत्य॥उभयोःकुर्मणोर्यसाधारणःस्थालीपाकइति॥अथतत्कारिका
 चनात्रैवहोमउक्तःअतिशिष्टेरथनाइतंइतिचनतत्प्रयोगोलिख्यते॥इतिपुंसवनानवलीप
 नसीमंतोनयनाभिः॥अथस्तुतिकागृह्येपरिज्ञातेवासिष्टः॥एंदेवुर्विक्रमस्थानआयुष्याप
 नात्ययः॥वारुण्योभोजनगृहंनैजरास्तुतिकागृहमिति॥तत्प्रवेशकालंगर्भः॥रोहिण्येदवपुष्ये
 पुष्वातीवारुण्योरपि॥पुनर्वसौपुष्यदस्तधानिष्टाशुक्लरासुच॥मेवेत्वाडेनथाश्विन्यास्तुतिकाग
 रवेशनं॥गृहेदुक्कलेगणोत्तरिकाषष्ठ्यष्टवर्जिते॥सर्वेवाद्यशुभाःकेंडपायाश्चत्रिषडापगाः॥शुभ
 रोशुभमदद्योस्तुतिकावेशनेशुभमिति॥तद्विधिःयाये॥प्रविशस्तुतिकासंज्ञंरुतरक्षंसंततः॥सुन

६६

मौनिमित्तंरम्यवास्तुविद्याविशारदो॥प्राश्नारमुत्तरधारमथवासुदृढंशुभं॥देवानांवास्तव्या
 नांजगवोहन्वाचपूजनं॥विप्रदण्णादशर्वेनशखवोधुर्वेणच॥पुस्तोवद्वचस्तत्रतथाक्लिंशकेमादयः
 ॥हृषाविश्वसनीयाश्चप्रविशेपुष्पियश्चतत्॥एरंउमलचर्णेनसद्यतेनतयवतो॥सुखप्रसवमायाययश्चात
 तुतस्तिपेदिनि॥पुसवनिर्बुधेनाग्निवरीकम्पुष्टिथामे॥प्रमेदिनेऽन्नचत्वेतोजपेऽन्नंमौविनी॥इदंचमनसाभाये
 न्नारीगर्भंप्रमुच्यतीति॥तथाविजिहीर्ष्वेनमप्येतददिदंआवनेभ्यस्तं॥पंचावयवतुकांमःस्थावान्येतमिदंजपनी॥विज
 नंभूमृदोवापयदेतुमेक्षिते॥उदकंआवनेनैवगर्भोधश्चवसेसुखमिति॥अथपूजन्मानिकर्त्तव्यंवासिष्टः॥जातेमात्र
 कुमारस्यमुखमस्यावलोकयेत्॥पितामहादिमुज्यतेतपूजस्यमुखदर्शनादि॥ति॥ओमिर्वसिष्टः॥अस्मांजातुंवि
 नापुत्रंसचैलेस्थानमाचरेत्॥उत्तराग्निमुखोऽस्त्वानद्योवादेवखातकइति॥अत्रासन्निधौश्रवणार्त्तमर्त्तस्त्रोनां
 सन्निधौमलाद्यजातस्यमुखदर्शनांतरेस्थानमितिबोध्यं॥पूर्ववाकोमात्रपदेनअन्नांतरेमुखवालोकेन्येव
 धर्त्तानिबेधात्॥एतच्चरात्राधिकार्यं॥मेमिहिकेतुकुर्वीतस्त्रानंदानंचरात्रिषु॥पूजजन्मनिपात्रायांशर्व
 योदसमहायमितिआसोक्तेः॥रात्रौनद्यादिगमनाशर्त्तत्रयादसंख्यायनः॥दिवायशहतेतायंहत्वाच्यर्त्त
 तंतुतत्॥रात्रिस्थानेतुसंज्ञात्रैक्योदनलसंनिधाविति॥आशेषांतरमध्येपूजजन्मनिमेमिहिकेतुनाश
 वस्येवाधिकारः॥स्तकेतुस्यमुख्येपूजजन्मपदानवेत्॥कर्तुंस्वात्मालीकितुदिरितिप्राजापतिवचनात्ताप
 जजन्मनिमिताश्वरेष्यवाञ्छेमिनिः॥यावन्नक्षिद्यतेनालेतावन्नात्रोत्सितकं॥क्षिन्नेनालेततःपश्चात्सततं

राश्वः सर्वेषां सकुल्यानादिपदचतुष्टयान्यदिरण्यदिति॥एत आशेषमभ्यविकार्यमितिमाधवः +

तुविधीयतइति॥नेमिनिष्ठाधिकारसंपादकसंथावृंदनादेः पूर्णतार्यमुत्तरार्द्धं॥जात्राजिः॥जन्मतीमेतरका
यंजातकर्मयथाधिधि॥देवा दत्तात कालं चेदतीतेस्तकेनवेत्॥अस्मिन्नाभि कर्तव्यंथादं वेमुजंजमनि॥देम
प्रादं प्रकुर्वीतेतिनेमिति कक्रममाहाचार्यः॥जातेकुमारं तं दृष्ट्वास्त्वा नाययुष्मन्ति॥नोदीप्राकावसानेत्
जातकर्मसमाचरेदिति॥जातकर्मनमपितददः कर्तव्यमादहारितः॥जातेकुमारेविदुषामा मादात्तुर्यं तव
दस्तस्मान्निरूपणानि पात्राणि सादिरण्यानि ब्राह्मणानादयपितभ्यः स्वभ्यो कुर्यात्स्वाजापतयेचति॥आर्यैः देव
श्वपितरश्चैवपुत्रेजातेद्विजन्मतां॥आयं ततस्मान् ददः पुण्यं प्रत्यक्षं च सर्वदा॥तत्र दद्यात्सुवर्णं चरमिगां तु
रं गं रथं॥छत्रं छात्रं च मातृ च शयनं चासनं च ददति॥दृष्ट्वा तं वचनं॥कुमारजन्मादिवसेविधेकायः प्राति
ग्रहः॥दिरण्यं रजः वाप्रादि धान्यशण्यासनादिषु॥तत्र सर्वं प्रतिप्राप्तं ब्रह्मज्ञानं तु विजयेत॥ज्ञायाव्यातुन॥
ओहाद्विज्ज्ञायाय एव चरेत्॥स्तुते तु सकुल्यानामदोषो मनु रं च वादिति॥पितुः पादिसा दोविशेषमाश्रुत्वा
यनः॥यत्प्रोमृते वापतितसंयत्सोवा विदेशगते॥तद्विजयेत॥अथेन कार्याः पुंसवनादयः॥श्रीहोतेदीक्षितो म
ताजातकस्यादिकंचरेत्॥पुंसवनादीनि कर्मणि जीश्रेष्ठो न कारयेत्॥अरुतेन रुतेकर्मण्यायस्त्वास्व
मागतः॥दाते ब्राह्मणवाक्ये श्वपुत्रकर्मस्तं चरेदिति॥अथेनेति तादृश एव प्रतिनिधि रितेवमर्थी॥शिक्षिते
नदी सा काले स्वयमपि जातकर्मन कार्या॥नापितत्प्रतिनिधिनाऽप्येन॥किंत्वचरेथांतिविश्वेश्वरीक्षाः स्वयमेव
कुर्यादित्यर्थः॥अथेः कानि हस्तेन पुंसवनादीनि न कारयेदित्यतया जातकर्म तु कारयेदिति सूच्यते ॥

अरुत इति निषिद्धं प्रतिनिधिना कृतं तदभ्यस्तुतता मापन्नं कर्मातिजातं केनापि निमित्तेन कंचित्कालं स्वयं
हं अममर्थोपि नाप्येन कारयेत्॥स्वास्थ्यांतरदानं सद्धिं ब्राह्मणा शीर्षिः सीत्सर्वं पुत्रसंस्कारं कुर्यादित्यर्थः॥
महा रोगां हंतुं सत्यपि सामर्थ्यं स्वयं जातकर्म न कुर्यात्॥रोगादितस्तत्कालं स्मृत्यं न्येन कारयेत्॥यावत्तत्रा
स्थेन वेत्ता वंजाचरेद्जातकर्म्यामित्याश्रयाय न वचनात्॥जातकर्ममंतरं कर्तव्यमादवसिष्टः॥दत्तागोश्वदि
रण्यदित्तोलोभं निरीक्षयेत्॥प्रमेव प्रप्राप्तं संसृजोतिः शास्त्रविदो जनाः॥अरिक्तपाणिं देवजात्पुण्याय पुत्रं ज
न्मनीति॥ततश्च देवजा कउस्थानस्थितयद्गृहीत्यर्थं शुक उचितं दानानि कुर्यात्॥अशक्तः स कल्पपूर्वं कंजपूजा
दो ब्राह्मणानि पूजयेत्॥अथ जातकर्म प्रयोगः॥पुत्रे जातमात्रे मूलजेष्टा दो अद्वय न स्वतस्स मुखे कुलदेवता क
ल दृष्ट्वा माणमपूर्वं आलोक्य नद्यादातु ददः मुखः स्नायात् तदसंयं वेष्टेद्वो हताग्निः शीताग्निः स्वर्णं पूजये
द्भिः स्नायात्॥राजा वनल सन्निधौ॥ततो द्विराचम्य प्रागुरुत संथावृंदनं श्रुत्॥पूर्णं संभ्रापा स संकुर्यात्॥अथ श्रु
तवस्त्रमात्यादिभिरलंकृतः पावित्र्याणिः अरुत मालखेदं अथीतस्तस्य अत्युररुष्टं दंष्ट्रा लितमलं कुमारं मात
रुत्सं गेष्टा द्भुखं कुर्यात् रथित्वा प्रादुखो देवादि कीर्तयति॥अस्य मम कुमारं स गमी दुष्टान् जानितसं कल
पनिर्दरणाय मेधा नि दद्वि वीजं गर्भं समुद्र व॥एनो निवर्द्धा क्षाश्वी परमेष्ठ्वरं प्रीत्यर्थं जातकर्म कारि
ष्ये॥तदा दो स्वास्ति पुण्या द्वाचनं मातृका पूजनं च करिष्ये॥दिरण्यं न जातकर्म गभूतं पुत्रं जन्म निमि
त कंचाभ्युदये कंतं त्रेण करिष्ये॥तदा दौ निर्विघ्नं तासि धर्मं गणपति पूजनं करिष्ये इति संकल्प्य गण

न अत्रापि केचित्तसकमुंचं पथ्या एतन्निमर्शं नमिहोति अन्धमेवं विनागममन्त्रं तत्रापि न वसे न न्यदक्षि + ३
 यति पूजनं कुर्यात् ॥ अस्वजातकर्मणः पुण्यादं नवं तो नुवंलित्यादि प्रयोगः ॥ अक्षेच्युग्म आसुरा पथ्यां हि
 रण्यस्वाहा नममेति प्रयोगः ॥ ततो मधु सर्पिषो विषममा नेमि श्रुते शिलायां निक्षिप्य युष्ठातयोः सुवर्णरश्मिः
 संसर्गं न व्रतितथा सुवर्णं संघृष्य पा सौवर्णो दिपात्रे सौवर्णेन जनेवा पिपात्रे कौस्यमयं धवा ॥ मधुसायति
 लिखाद्यदिरण्येनावधये ॥ प्राशयेतं हिरण्येन कुमारं मधुसायिणीति आश्रलायनस्य तो अत्रकर्मो विवक्षि
 त इति बहवः नेत सं चरत्यत्र ते ददामीति मंत्रं स्वहिरण्यगर्जः सविता जिष्टु ॥ कुमारं राममधु सर्पिः प्राशने विनि-
 ब्रते ददामि मधु नीष्ट तस्य वेदं सविता प्रसृतं मघो नी ॥ आयुष्मा यु सो दं वतामिः शतं जीवरातं जीवरा-
 दलोके अस्मि निति ॥ मंत्रा ते ते मे बहिरण्येन कुमारं पापं धित्वा तादृरण्यं प्रक्षाल्य स्वयं माचम्य तादृरण्यं
 कुमारं दक्षिणकर्णे निधाया ॥ मेधां त देति मंत्रं स्वहिरण्यगर्जः सविता सरस्वत्यि न्नि वावतुष्टु ॥ कुमारं
 दक्षिणकर्णे जपे वि ॥ कर्णसमीपे मुखे नीत्वा जपेत् ॥ मेधां ते देवः सविता मेधां देवी सरस्वती मेधां ते अग्नि-
 मो देवा वाधन्तं पुष्यं सविता हि रण्यं स कर्णे निधाप ॥ तथैव तामृचं जापित्वा शिशोरं सो दक्षिणे नयानिमा-
 ग्य दक्षिणे रोतं अत्रा अमा नव परस्मैव हिरण्यमस्तु तं नव ॥ वेदो वे पुत्र नामा मिस जीवरातः शतं ॥ ईदं
 श्रेष्ठानि गृह्णाम ददं ईदं स्त्रिष्टु ॥ कुमारो मन्त्रा मिमं ने वि ॥ ओ ईदं श्रेष्ठानि द्रविणानि यदिविनि द
 एतं सं आ विम शत ईदं श्रेष्ठानि क्ते प्रपथीया म्मम मिति अ परस्वा दुः स कृदे व न्रयो मे न्रा श्यो कया उति +

७९

अस्मिन् प्रसिद्धिः हिमाद्रौ स्य सुगन्धमस्कोषावरीणा मरिहितं तृतीया धामं वाचः सु दिनत्वमहो ॥ अस्मि
 चयंधी त्वां गिर सो दीर ईदं स्त्रिष्टु ॥ कुमारो ॥ ओ अस्मि चयंधी मधु च नृजीभिर्जिह्वया विष्वक्चारस्य रे ॥ अस्मि
 शतं शरदो जीवसेधा अस्मि वा रं हं अत ईदं शिष्टि निति ॥ ततो रक्षा पुरमिष्टं चयंधी अगदं ग सं न व सिद्धं दया
 दधियुगे ॥ आत्मा वै पुत्रा नामा मिस जीवरातः शतमिति ॥ मूर्ध्नी मंत्रा शिष्टे दिति बहवः पारिजाता दारुतं
 रक्षा युषो विवधयं मा जिह्वति पिता सुतं ता वना मस्मरे त तस्य तं मा ताप्य धपाय ये दिति आचार्यं ववो नु
 सरं त ॥ हस्ति कुजाः पं तादयस्तु ॥ प्रवासा दागं स्वे वस्त्रा नु सारेणो तात्रि या घ्राणानि त्यादुः ॥ तत्ते त्वं प्रवा-
 मादे स्य रदं हारि स्थित्वा यदहम वेक्षे त गृह्णामा विजी तेति ॥ अथ प्राविशे गृह्णामा न दं ह म न सः प्रयच्छति ॥ अ-
 थ शिवं शम मिति मंत्रं स कृदुत्सात्रि र नृजी सं माणः प्रयच्छता च म मोने क पुत्रं श्वे जी धानु पूर्वं राशिरः स
 र्वं तो गदी त्वात्रि र्व धा य जयेत् ॥ अगा दं गा दिति मंत्रं ॥ प्राति पुत्रं शिर यदणा दि जयां ता शंतिः एक पुत्रः स
 र्वदेव ताया तं कुर्यात् ॥ पूर्वममानु सारे जात कर्मी ते विक्रियमाण मा घ्राण मित्ये मे व शिर यदणा दि जयां ता
 कर्तुं मुचितं ततो नामा म्मो नृयु सो दक्षिण शंती पूर्वोक्तं दे यो त रा शि नु दत्त्वा रिक पाणि र्वं व स र्ज न ह
 र्बं कं जन्मलग्नत यदा बधारेण कल्पा प्रति कूल यदा नु कृत्य सिध र्थं विशिष्ट दाना नि कुर्यात् ॥ जपादिक
 मणि वा रत आसुरा नि पुत्र्य नाल ह्ये दं काल मित्वा हिरण्यो द केन मातु र्दक्षिणा क्तं न प्रस्थाप्य मात्रा कुमा-
 रं पा ययेत् ॥ इमी कुमारो ज राध यतु दो र्धमायुः प्रजी वसे ॥ अस्मिन् तो अयं जाना आयु र्वं यो य सो वल मिति
 के न पथि आसुरो न पथि त मंत्रेण ॥ त म र्वं त मिति त्रासुरा आशी र्दो द मंत्रं वदेयुः ॥ गृह्णामि शिष्टे ॥ अथ ज

कर्म पुत्रे जाते पुराये राले नादभिरिदं; प्रजापतिर्वि श्वेदेवाग्रहीत्य नादेशेव तादृत्वा प्रा कस्विष्टकृतः सदि
 मधुप्राश नादि कुर्यादिति ॥ परिशिष्टातरे तु कु मार स्य तुजा तस्य अरहा कोडशो युत्वा ॥ आह स्य चो न रा मेर
 णो नाशो मन्त्रितुं मयैत ॥ मुहुया जाता कर्मादिपित्रे श्रो पासने पिबा ॥ तस्मिन् कु मार कर्माणि विहाता नि
 कारयेत् ॥ स ए स्यात्त ऊर्ध्व स्याद्विषे ना नै न संस्कृत ब्रह्म कर्म ॥ तस्मिन् मंथ नोत्य न्ने ॥ अप्रिवेत्स्यो त्तरा र्थे ना न्न
 यः ॥ दो म पक्षे गो रो घ्रा द्वा तं जात कर्मा गमू तं दो मं करिष्य इ ति संकल्प्य रात्रौ परि ग्रह पूर्व कर्म षित मग्निर्लो
 किकर्म प्रिवाया द्द तिभिः व्रतिष्टाप्य समये न्वा धो ने च द्वा बी आ ज्य नैत्य ते पि मिं दं प्रजापति वि श्वान्देवान् ब्रह्म
 णा मिति प्रधा नदेव ता आ ज्ये न ॥ शोषेण स्वि ष्ट कृत नि त्वा दि आ ज्य गो मा तं कृत्वा सु वेण प्र ये स्वा दे स्ये व पंचा
 नो हुत्वा मधुमयिः प्रा य नादि श्र साग्निमर्श मां तं मर्धा घ्रा णं ते वा कृत्वा स्वि ष्ट द्वाद ति क्रमः ॥ कु मा र्यो अयि स
 स जात कर्मा मेतु कं कार्यं ॥ आ वृ ते व कु मा र्या इति स्मृ तात् ॥ स्त्री मे ताः क्रिया स्त्री णां विवा द स्तु स मे त्र क इ
 ति स्मृ ते श्वेति को सु मे जात कर्षयोगः ॥ अथ जन्म देव तां तां पू ज नादि व्या सः ॥ स्मृति का वा साने लया ज न्म दा
 नाम देव ताः ॥ तां सा या ग नि मि त्ता तु छु द्वि र्ज नानि को र्ति ते ति ॥ जन्म णो चे स त्य पो त्य र्थः ॥ प्रथ मे दाने ष्ये वा
 दश मे चैव न च द्वा ॥ त्रि प्रा णे च नै न कु री त स्म त के पु त्र ज न्म नि इ ति ॥ च का रा त्म च मा ए म यो रा वि ॥ तच्च प्र य
 मे नै मि ति क प्रा द्वा दो ॥ दश मे वलि दा ना च दान योः इतर त्तु ज न्म देव ता पू जा दो ॥ बलि दा नं तु दश मे सु न्न
 दा नं प्र रा श्य त इति ॥ अत्र दाने न च स गो त्रे ष्यः ॥ अथ पू जा प्र योगः ॥ पंच मा दि रा त्रेः प्रथ म या गे कु मा र स्य वि त्ता इ
 रा च म ना दि देश काल की र्त नां ते स्य बाल स्य सं त्र मा द क स्या पुरा रो म्य स कला रि चो ति द्वा रा शो य र मे श्व प र

निमिताद्

७२

ब्राह्मर्षे जन्म दा नं जी वंति का या श्व पू ज नं करिष्य इति संकल्प्य रात्रौ शय्यां कोडशोपचारैः कृत्वा प्राथयेत्
 ॥ लंबोदर महा नारायणो यो य इव नाशने ॥ स्वस्त्य सादा द वि श्वे शा सि रं जी वे तु बाल क इति ॥ ततः कु द्वा दि ति
 स्वि त प्र ति मा सु ते तु ल पु जे पु बा ज न्म दा ॥ जी वं त्य प र ना म्ना ष ष्ठी च बी ड शो प चा रैः पू ज येत् ॥ ज न्म दा नी
 न म इति नाम मंत्रेण जन्म दा ना मा वा द्ना दि ॥ आ या दि व र दे दे वि म हा ष ष्ठी ति वि श्रु ते ॥ शं कि निः स द्वा ले
 मे र द्वा जा ग र वा स रे इ ति व ध्या वा द नं ॥ शं कि स्त्व स र्व दे वा नो लो का नो दि त्वा क्वा रि णो ॥ मा त वी ल मि र द्वा
 म हा व धि नो म्भु ते इ ति इ त रो प वा रा णां तस्ये स म प र्णो ॥ त त स्त स्याः प्रा थ नै ज न नी स र्व भू ता नां बाला नं
 च वि शे ष तः ॥ मा रा य णां स्तु र्पे ण बालं मे र द्वा स र्व द ॥ भू त प्रे त पि रा च ये षो डा कि नी यो गि नी पु च्च ॥ मा तै स
 र द्वा लं मे श्वा प दे य न्ते गे पु च्च ॥ गो री पु त्रो य था ष्क दः शि मु त्ते र क्षि तः पु रा ॥ तथा म मा प्य ये बालः वा ए
 र स्य ती न म श्रु ति ॥ उ क्त दि ने पु र ज तं दे व ता प्री त्य र्थं ब्रा लु णे शो य था चो रं ती वृ ल द क्षि ण द्या त ॥ प क्वा न नि न
 दान प्र नि य द्वा यो नं दो षः ॥ इ ति ज न्म दे व ता दि र्ज नं ॥ ॥ अथ शो चे क र्त्तव्य नि र्णयः ॥ गार द्वा जः ॥ स्मृ
 त् क र्त्तव्यं कु र्यात्प्रा णा या स म मंत्र कं ॥ तथा मार्ज न मंत्रा ल्प म न सो द्वा र्य मार्ज ये त् ॥ गाय त्री स म्प य ज्ञ र्य स
 या या र्घ्य नि वे द ये त् ॥ मार्ज नं तु न वा का यु र्प स्था नं न चै व द्वा ति ॥ पे द न निः ॥ स्मृ त के सा वि त्रा ज ले प्रा क्षि ण्य
 व द क्षि णं कृत्वा स र्थ था प न्म स क्यो दि ति प्रा ता या सा वि नोः पु न र्च नं स्य शो डा र ण र्थं वि श्रु ॥ आ शो
 चे हो म दान प्रति ग्रह कर्त्तव्या भ्या नि वे र्ज ते ॥ ना शो चै क स्या चि द न्न म प्रा या इ ति ॥ अ त्र हो मो वे श्व दे वा ष्यः ॥ य
 च यज्ञ वि धा नं तु न कुर्या न्मृ ति ज न्म नो रि ति स्मृ तं त रा त् ॥ न तु अग्नि हो त्रा पा स ना र ष्यः ॥ वे ता नो पा स नाः का र्याः

जातस्य कुर्याद्भोजनं तथा ॥ जमर्त्तवाजिजमर्त्तैश्च नवारेण निदिने ॥ कृत्वा योगादिकं सर्वं ॥ हालंकारपूर्वकं ॥ गोमये
नीपल्लिव्याघ्रहस्तेषां न जागते ॥ यत्कञ्च कर्णिकापुच्छं रजोनिःश्वेतवर्णकं ॥ व्रीहीस्तत्र विनिक्षिप्य यथा विज्ञातुं सा
नतः ॥ न च पूर्वतु तन्मथैरक्तवस्त्रं प्रसारयेत् ॥ म्यापयित्वा शिशुं तत्र पुनः सृजेत् ॥ वेधयेत् ॥ प्रास्यं तं मवाकुर्या
दतिलगर्भं गतं शिथं ॥ गोमुखं दर्शयित्वा तु पुनर्जातं तु गोमुखं वा ॥ विसृज्यो निमित्तं सिके नृपं यथेच्छं
श्रे ॥ गवामेव भूमे त्रेणा गवामेव सृज्य शत ॥ विमर्शयेत् ॥ न स त्रेणा गो प्रसृतं तु बालकं ॥ आवायुं लसमादाय पश्यात्वा
येद्देहं सदा ॥ माता जघनं ग्राह्यं स्थितिमा नीयतु मुखं वा ॥ ततः ॥ पित्रे तदा दद्यात्तो मात्रे प्रदाययेत् ॥ वस्त्रं न वि
चस्यं पश्यात्पुत्रस्य मुखं मक्षिपेत् ॥ गोमूत्रं गोमये द्वा रं दक्षिणं च सृजेत् ॥ आपो दिशदिग्भिरै रजिषि च
ततः शिथं ॥ दूर्ध्वा वा द्वाय तसृजे तन्मत्रेणा तदापिता ॥ अंगादंगात्स मवेत्सि दद्यादधेजायसे ॥ आत्मा वेत्सु
माप्तासि सज्जि वशरदः शतमिति ॥ मर्त्यानि विरचयन् प्रायश्चित्तस्थायं येन ततः ॥ पुराणं वाचयेत् ॥ आवायेत् ॥ वेत्सु
वारं ॥ ॥ द्रिडा वायुवि द्रायतो मां मर्त्यं रक्षयेत् ॥ गो वस्त्रं स्वर्णं आन्वा निदद्यादकोदितः क्रमात् ॥ यथा वा ॥ कि
मं न दद्यात् ॥ आसुवि स्य सदापिता ॥ ततो दो मं प्रकुर्वी तस्य स्वस्वार्त्तं मार्गतः ॥ उल्लेखं नततः ॥ कुर्यादज्जा
गां तमेन च ॥ होमं पेशान्दिग्भागे धायापि सृज्य घटं ॥ पंचगव्यं घटे स्थाप्य तिलो स्तत्र विनिक्षिपेत् ॥ दीपि
कुम्भं कथायां पञ्च रत्नानि निक्षिपेत् ॥ वस्त्रं पुनः प्राणिनि सौ द्धं वा दिग्भिरथा चयेत् ॥ विष्णु वक्त्रं मय
प्रतिमां च विधानतः ॥ प्रतिमां यस्मैणः ॥ अग्रं तद् वसु होमविधानां तत्तत्कारणं तत्तत्कथितं ॥ तन्नाशिक
स्त्रादि पूजायां प्रतिमानि यमं स भवे ॥ पूर्वदृजांतरं विधिवो ल्य न न्या मायत्वात् ॥ चकारा विधानं शरी

तत्र दुचितेति कर्तृव्यता निरूपयेत् तस्मिन् युक्त्यात् ॥ यत इन्द्रादिभिर्नैत्रैः कुंक्षेष्टादिभिर्न चयेत् ॥ अथि मन्त्राद्युप
कै नदो मन्त्रादियानतः ॥ आपो हि ऐतितिसिः अष्टमे सोम इत्यथ ॥ तादृशोऽपि परमपदमहोऽप्येतितिसत्तातः
अग्निराग्निः प्रसूचं वाष्टाविशतिसंख्यया ॥ अशक्तवाष्टसंख्यया दधि मन्त्राज्यसंयुतं ॥ अदि त्यादि ग्रहणात्
होमं कुर्यात्समं च ॥ इति गोप्रसवविधिः ॥ अथ प्रयोगः ॥ बालस्य जन्मार्हं तदार्थं स्यादिति नृपश्रमेको
विश्रायासीन हं प्रत्यस्तदसं न वेद न च्छादयितुं ॥ अश्रुद्विने चक्षुः तास्य गङ्गा तीरदृष्टं पुनः पलादिना लंघय
सर्वायै न्यूनं बालस्यामुकदृष्टकालोत्पत्तिरुचित्वा परिश्रमेन श्रुतिद्वारा परमेश्वरप्राप्तये गोमुखं प्रसारय
यान्ति करिष्य इति संकल्प्य तदंशे नृगोशं पूजां करिष्य इति संकल्प्य तं पूजां च वरपूजां तत्पूजितं च
यत् ॥ आचार्यो यद्वा त्रसंस्थं तमिति सर्वपापविनिर्मुक्त्यं च व्रतित्यं च व्रतयेत् न पाप्मादिति अक्षिप्तदेशं प्रोक्ष
त्य स्वस्थानं तदा म्रितिति प्राथमं न वाचिना यद्वा त्रसंस्थं नृगोशं मये नो पालिष्येति तदंशे निः कर्णिका युक्तं
कर्जं कृत्वा तत्र ब्रीहौ निः क्षिप्यते पुष्पं तस्मिन् दत्तं वस्त्रं प्रसारितं तत्र तिलविविरेण चरुला पात्रं च अवा
ज्या दं शिष्टं निधाय स शिशुं स्पर्शयेत् नृगोशं वेश्मिन् यत्वा तस्मिन् गोमुखस्या निरुत्वा विष्णुर्वाग्निमिति स्पर्शयेत्
विष्णुं नृष्टं प्रसक्तं न जन्मवितं तं कृत्वा ते मैत्रावरुणपंचगव्यं न शिष्टं स्थापयेत्वा गोमं गवति ऐतिसुवना
मिचतुर्दश ॥ यस्मात्संस्मृद्धिं न मेत्यादितल्लोकं प्रव्रजेति गोः सर्वां गोष्वर्वां गोश्चैव वास्य श्रेयः ॥ तत आचा
र्यो बालमादाय गोमुखं समीपे बालं नीत्वा पुनरादाय पित्रे दद्यात् तत आचार्यः पितृहस्तं नमस्कृत्य पश्येत् ॥ न वेव
शिष्यं स्थाप्या ह्येतदं न पसार्य पुत्रमुखे दद्यात् कुर्यात् ॥ ततः पंचगव्यं नार्चयः शिष्टं प्रोक्षेत् आपो हि ऐतितिस

निःश्रांसां सिंघुद्रपञ्चावरीयश्रायोगायत्रीश्रुतिषेके विना ततः पितृदहस्तद्वयेन परिग्रहपूर्वकं श्रां गार्गं गार्गं
तिमेत्रेण शिरोर्ध्वमिति त्रिविधायथैव स्थाने शिख्यस्थाने कृत्वा शाखाया यितिः स्वशाखोक्तं विधिना पुण्यादि
वाचनं कुर्यात् तत आचार्यो गार्गं रितुद्राश्रमस्य च पूजनपूर्वकं तस्मै दानं विधिना कारयेत् ॥ ततो यजमानो
वस्त्रं च आचार्यमिति यथाशक्तं कुर्यादिति श्रीश्रुतिश्रुत्याचार्यदत्तव्याख्यायां श्रीश्राश्रमोक्तानुसृत्य सादृश्यात् दद्यात्
तत आचार्यो गोमुखं च स्वशरीरं तद्विमानं कुरियद्वा तिसंकेत्यस्यैव लाघाविस्थापनं ततो कर्त्तव्यं यदहं मा
वाहनं कृत्वा त्याधानं कुर्यात् ॥ चतुर्थी आश्रमे न्यते ॥ तत्र धानं श्रुपः द्वादशोत्तरशतसंख्या निर्दिष्टं मन्वा
दुतिमिन्द्राग्निशतसंख्या निर्वो विष्णुश्रुतार्धशतसंख्या निर्वो धिनिः श्राधनिर्वो ॥ यस्मद्दणं श्रुष्टय्यधि
केशतसंख्या निर्दिष्टं निः श्रुत्वा चरीयत्संख्या निर्वो श्रुकोदीनघृते कं श्राविशति संख्या निर्वो धिनिः
प्रत्येकं मष्टानि ॥ शिखरेत्यादिः श्राजश्रागो तस्यैविलख्ये शान्दिति शिष्यद्वयो गे सरतो मही घो रियादि वि
धिना श्राभ्योपरि घटस्थायनं कृत्वा तस्मिन् पंचगव्यं तिला नृक्षोरिदु मकषायान् सुसरत्नानि कुर्महे निः श्रि
प्यतन्व श्रुमे न संज्ञा घृगंध पुण्यादिभिः कलशमभ्यर्च्य कृत्वा गृत्तारण प्रतिमया विष्णुवरुणो पूजयेत् ॥ तदि
स्मोरिति मेधातिथिर्विष्णुगोयत्री तत्पुण्यादिभिः शोचवरुणस्त्रिधृगो पुषवर्वाधो न पूजयेत् विनिः पूजो
तेर्कुं न संज्ञा निमजयेत् ॥ यत इदं तिस्रसं मर्गं कुक्षोदतुल्यं जातिमंत्रेण विन्यत इदं नयामहे ततो नो
श्रमं न संज्ञा निमजयेत् ॥ मघवं कुक्षितवतत्र अतिजिर्विद्वो विमृधो जातिह ॥ त्वंहिराद्यस्य ते राघ सोमहः क्षय
स्यासि विद्यतः ॥ तत्त्वा वयं मघवन्निद्र गिर्वेणः सुतावं तो दहामहे ॥ इदं श्रुत्वा तत्र द्वापराय नो वरेण्यः

॥ स नो रक्षिष्यन्नरमं समभ्यसं मयश्वात्मानु नः पुरः ॥ त्वं नः पश्चादधरादुत्तराय त्वं जनिपादिविषयतः ॥ आरिः
 स्मरुण हि देवं जयमा रेदती रदे वाः ॥ अथो धाश्च अइं उत्रास्व परे च नः ॥ विधा च नो जरिहृत्सु स्यते अदादि
 वानत्तं चरक्षिष्यः ॥ प्रजे गच्छेत्तमघवातु वीमघः संमिस्त्रो वा यो यके ॥ उजाते वा इह वृण शतक्रतो निया वज्रो मिनि
 क्षतुरिति ॥ तत आचार्यः सुवेण दाधेम आश्रयो मं कुर्यात् ॥ आपो हि देविति से एणं विंश द्वी पञ्चा बरीष आपो
 गायत्री गो व्रस वप्रधानो मविः सत्यविहो मस्य वारुण खड्ग इत्येव यगाः पार्वणो मे पूर्ण मासा येदमिति व
 तः ॥ अयुमे ॥ ऋष्यादि पूर्ववत् ॥ अतएव वानुष्टोत्र प्रदणं तादृक्ता मेधातिथिर्विष्णु यज्ञा विष्णव इदं ॥ अ
 होभ्यो तदुति षष्ठा विहृदा यक्ष्मदा ॥ नुष्टोत्र अहोभ्या ते ॥ यो यगाः २ आत्रेः ३ ऊरुः ४ मेह नात ५ अग्रा
 देगात् ॥ इयम्मेदं इदं ॥ तत आहुर्मिनेत्यादि निदेश्यादिदो मः सवित्रे सोमायेदमिति त्यागः ॥ सर्वं त्र प्रत्य
 च अथा विंशति रक्षो वाहु तयः ॥ प्रणीता नैन यनु संस्था जपा ते परस्तर एण वि संज्ञादि ॥ आचार्यो ययथा
 क्रिदक्षिणं दत्वा स्थापित देवता नमुने रक्षजा वि संज्ञा नोति स्थितिमा आचार्य इह स्त प्रतिपाद्या धि से पूजा वि
 तिधारणां ते गच्छ गच्छेति तं विष्टु जप दशत्रोत्वा ब्राह्मणान् नो जयेत्कर्मणः पूर्णं वाच वि त्वेष्ट रा पर्यं कुर्यात्
 ॥ इति गो व्रस वप्रयोगः ॥ ॥ अथ कृष्ण चतुर्दशी जप नशांतिः ॥ ॥ गार्गः कृष्ण पक्षे चतुर्दशी या व्रते ॥ अथिधं १७
 जं ॥ चतुर्दशी च यदुगां कुर्यादादौ अं स्मरते ॥ इतीये पितरं दंति सती ये मातरं तथा ॥ चतुर्थमा तुलंदेति पचमे व
 शनाश नं ॥ षष्ठे तु धनं दानिः स्थात आभो नो वंश नाशनं ॥ तस्मात्त सर्वं प्रयत्ने नशांति कुर्याद्विधानतः ॥ आ
 चार्यं वरयेद्यो मानुष उजदार स मन्वितं ॥ ब्राह्मणान् लज्जि अश्ने वस्वस्ति वाचन पूर्वकं ॥ रुद्राधिदेवतां तस्यां क

मात्रसवर्णतः ॥ तदर्थार्थेन वा कुर्याद्विंशत्या विवर्जितः ॥ प्रतिमाकारयेच्छंजीः सर्वलक्षण संयुतां ॥ दृष्ट्वे न च
 समासी नो वरदांश्च लयाणि ॥ अहं स्फटिक संकाशं च तमात्म्या वुरा न्वितो ॥ त्रैलोक्यं के न मं त्रेण पूजा कुर्याद्वि
 धानतः ॥ स्थापयेच्च तुरः कुंजो न चतुर्दक्षिण यथाक्रमे ॥ एषु लीयं जलो पेता न्धां यस्या परि विन्यसेत् ॥ तस्य
 ओस्यापयेत्कंजं शतं छिद्रं समानितं ॥ पंचमूलं च रत्नानि पंचमूलं च पंच पल्लवान् ॥ पंचधा न्यं सुवर्णं च नक्षत्रं
 त्रैविनिक्षिपेत् ॥ यतो वधानि निक्षिप्य चतुर्वर्त्तं वेष्टयेत् ॥ सर्वसंयुक्तं सारितस्तोत्राणि निजल दानां ॥
 आयातु यजमानं सुदुरितं जयकारकां ॥ आराधय वरुणे मं त्रे रनेन च विधानतः ॥ उमं मे वरुणोत्पनया न
 त्वा यामीत्येवा तया ॥ त्वं नो अयु इत्यनयां स्त्वं व इति मंत्रतः ॥ आयेय कुंजं मारुतं पूजा कुर्याद्यथाक्रमे
 तः ॥ आनो जगत्स्य सक्तं च न ज्ञो अग्रे स्य सक्तं के ज्ञा पुरुष सक्तं च कुंजं तं क्रमादु येत् ॥ ईश्वरस्याग्नि
 वि कंच यदृष्टं पूजा चकार येत् ॥ ईश्वरस्य रुद्रस्य ॥ पूजा कर्म सुनिर्वर्त्य होमं कुर्याद्विधानतः ॥ गोदह्यं शान्ति
 ग्ना गे कुंजं कुर्याद्विधानतः ॥ विस्तरया मखा तं च अरति द्रव्य संगितं ॥ कुंडं के वं परि त्युज्य स मं ता दे उलं को
 मात् ॥ मेख लो ज्ञाय विस्तरा ये च तु स्त्रिंशो यलं क्रमात् ॥ पाश्वमे मध्यभागे तु योनिं कुर्याद्विधानतः ॥ समिदां च
 चूंश्चैव तिल माषांश्च सवंधे ॥ अथ स्युलं ह्योला य समिदः स्वादिरः शुभे ॥ अष्टोत्तार सदस्व वा अ
 ष्टोत्तार शान्तं तु वा ॥ अष्टाविंशति मं त्रे होमं कुर्यात्स्थक् ॥ त्रैयं वक्रं नेन त्रेण तिलान् व्या द तिभिः क्रमा
 तः ॥ ग्रहाणां चैव होतव्या अष्टक्र विधानतः ॥ एवं क्रमेण होतव्यं होमशेषं समाभयेत् ॥ सर्वां लं
 कारं युक्तानां त्रयाणां मनिषे च नं ॥ त्रयाणां माता पितृ बाल कानां ॥ चतुर्भिः कलशै रग्निः दृढं तु प्र

तीस्ति लाहृतिभिः शेषेण खि एह तमिवादि आ ज्ञाना गंतैरुते यजमानः यथा देवतं त्यागं कुर्यात् ॥ तदन्तरं
 होमांते खि एह दानं विना दुःखं ते बलिदाने पूर्णाहुतिः प्रणीतानि नयनं ॥ संस्था जयः ॥ दयस्वरं त्रिषेकः ॥ श्री
 तवस्त्राखं दनादिधारणं आख्यं रूपं सुय मित्यवलो क्यु सदक्षिणं दत्त्वा पूर्णाहुतिं दुःखाकृतं कर्म कुर्यात् ॥ हत्वा आ
 चार्याय वस्त्रं पुष्पं सहितं सा पस्वरं गो निष्कं यदानं ॥ कृत्वा निष्कः ॥ हिरण्यं निष्कं यदानं ॥ स्थापितं देवता नाष्ट
 जनवि सज्ज नै ॥ आचार्यं हस्ते प्रातिपादनं च अग्नेः पूजनं वि सज्ज नै ॥ यथा राक्षसं ब्राह्मणं ज्ञानं स्व संकल्पः ॥
 नृक्ष योदानं सुखा विस्मरणी तदर्थं च कुर्यात् ॥ ॥ इति कृष्णं चतुर्दशी ज्ञानं न शान्तिः ॥ अथ सिनीवाली
 कुहं शांति विधिः ॥ गंधयोगं पारिजातं गार्ग्यः ॥ सिनीवाली प्रसूताया घृत्तं स्यात् ॥ गजाश्चाम
 दिषो वै च शक्रया पित्रियं द्वरेत् ॥ ये संति स कलाश्चान्ये स्व प्रसादा प्रती विनः ॥ वज्रं ये तान् प्रोषोस्तं पशु प
 क्षिप्रमादिका न ॥ कुट्टं प्रसूति रत्यर्थं सर्वं दोषं कुर्यात् ॥ यस्त्व प्रसूति रेते यो तस्या पुत्रो जनाश्रनं ॥ सुवर्गं तु
 सुमस्तं च दीपस्तु प्रबलो न भवेत् ॥ शांतिं विना वि शेषेण पात्रि त्यागो विधीयते ॥ परित्यागं तत्र प्राणं कुयो दिमां
 विचक्षणः ॥ तत्फलं तत्क्षणं न पुन रेवान्वात्तु न ॥ नत्स ज्ञेयं डि तो मो हादर्थो दज्ञानं तोपि वा ॥ तन्नो गमा शश
 त्विं चित्त्वयं वानाश मभूते ॥ कुलोक्तं शांतिः कर्तव्या शीघ्रं दोषा पुनर्नये ॥ रुद्रः शक्रश्च पितरः पूज्याः स्यु देव
 ताः क्रमात् ॥ कर्षमात्रं सुवर्णे न तदर्थं न वा पुनः ॥ अथ वा शक्तिः कुयो द्वि त्रयाद विवर्जितः ॥ प्रात माका
 रये र्जनीः चतुर्थं जसमं चित्ता ॥ त्रिभुवनं चतुर्वर्गं दानं यदुक्ता न्यथा क्रमात् ॥ श्वेत वर्णां श्वेत पुष्पां श्वेत त्रिवरं च
 स्थितं ॥ त्रियं बर्गे नम वेण पूजो कुर्यात् ॥ इदं श्वेतं मुञ्जी वञ्जी कुशं चाप ससायकः ॥ रक्त वर्णां गजा रु

७७

होयत इं जेति मंत्रतः ॥ पितरः कृष्ण वर्णां श्वचतुर्हस्ता विमानगाः ॥ यथ्यत्सव कर्मंडल्व मयस्ये वधारिणः ॥ ये चे
 हेति चमूं त्रेण पूजो कुर्यादन्तरं ॥ आग्नेयीं दिशं मारुतं कुं मानं कोणेषु विन्यसेत् ॥ तन्मन्त्रे स्थापयेत् कुं गुप्तं तं
 प्रसमं चित् ॥ ते श्वेषं पंचगव्यां शीस्तं चमूं त्रैश्वानि क्षिपेत् ॥ कल्पां कृशांतिः कर्त्तव्या कुर्याच्छीघ्रं स्वशक्तिः ॥ गोदा
 नं वस्त्रं नं वसु वर्णं कीर्त्तयं श्रुमो ॥ दशदानां निमोक्षा निहारी माज्यं गुडस्तथा ॥ आ ज्ञा विष्णु रमेता नि तस मं जे
 श्वकारयेत् ॥ समिदा अच रो होमः तिलमाषे श्व सं र्धये ॥ अश्वत्थं लज्ज पालाशं समिद्रिः ॥ खादिरेः शुभेः ॥ अष्टोत्तर
 शतं सुखं प्रत्येकं जुहुयाद्विजः ॥ त्रियं वक्ते नम वेण तिलान्वाहतिभिः पुनः ॥ चतुर्भिः कलशैर्येकं दृढं कुं नमसा
 म्भितं ॥ शांति वतस कलं कार्यं अग्निषेकं चकारयेत् ॥ पितृ मातृ शिशूनां च अग्निं वै चैतु वा रुणेः ॥ शंकरस्याग्नि
 कं च कुर्यात् ॥ लक्षणं ज्ञानं ॥ अग्नेवा चैव सर्वेषां ब्राह्मणानां चतुर्थणीयं यथा शक्रा नुसारं एतद्विजवाचनं पूर्वकं मि
 ति ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ कर्त्ता स्य कुमारस्य सिनीवाली ज्ञानं न स्मृति सवारी एव परिहारं दारश्री परमेश्वरं प्रीत्यर्थं
 सिनीवाली ज्ञानं नम्रं तिकरिष्ये इति संकल्प्य गणेशं पूजादि वरणं तं कुर्यात् ॥ कुट्टं ज्ञानं न कुट्टं ज्ञानं नम्रं चित्ते स्युः ॥
 कुट्टं ज्ञानं ने गोमुखं प्रसवीयाति केचित् ॥ चतुर्दशी विज्ञाना मावास्या सिनीवाली ॥ प्रतिपादित्वा कुट्टः ॥ वेदं प्र
 दितो दर्शः ॥ तत आचार्यः सर्वपवि किरणं दि प्रार्थनां तं कृत्वा कर्त्तमाणा मुखं नारणं कृत्वा लक्ष्मिं डित जा
 नां गे विदित्वा आग्नेयी मरुतं मही हो रित्वादि मंत्रैः पदार्थानुसमयेन चतुर्गुणं ज्ञानं साक्षात् मन्त्रेण तं स्तुतिं
 संस्थाप्य चतुर्भुजं जल सेचनं गंधं धूपं ते तत्सवितु रित्वादिभिः पंचगव्या निश्यामा एषि वीति पंचमृदः

सहिरत्नानीतिपंचरत्नानिरुवतीतिपंचत्वचुः श्रीषथयः सवदंत इतिपंचधान्यानिदिरणसंसइतिदि
 रण्यप्रक्षिप्यपंचस्वपिपूर्णादधीतिपूर्णपात्रविधानीतेमध्यमेयथाशक्तिनिर्मितामुक्तलक्षणं कृत्तमि
 निधाय अंबकं वसिष्ठो रुद्रो नृपः ॥ रुद्रा वादनेवि - अंबकं मंत्रेणारुद्रं श्वेतवस्त्रं गधय्युवादिनिः संप्रत्यत
 दक्षिणतोयत इंद्रेति मगईदृष्टिदृष्टं संप्रत्ययेचेहेतिशंखः पितरस्त्रिदृष्टः ॥ उत्तरतः पितृन् संप्रत्यचत
 र्भुक्तं त्रेष्वरुणं संप्रत्य आनीनं प्राइतिपवेदयेदी ॥ यजुर्वेदी नमो वाचइति ॥ गवामं मे श्रिति गो दधातु ॥ शर
 णं सर्वं लोकानां लोकाधारं जगत्परं ॥ सुवेद्यधारिवस्त्रमृतः शान्तिं प्रयच्छम इति वस्त्रं ॥ हिरण्यगर्भं नृस्य
 मिति सुवर्णं ॥ सर्वभूताभ्यां नृभिर्वराहेण समुद्धता ॥ अनेतसस्यफलदा अतः शान्तिं प्रयच्छम इति उर्वरा
 ॥ ततो दशसमानि ॥ गोभूतिलहिरण्यां च वासो धन्यमुदा निच ॥ शीघ्रं लवणमित्याद्या दृष्टं शानानि पंडितः
 ॥ गोभुवैश्वेको मंत्राभ्यां पुनर्दत्ता तिला नृदधातु महर्षेणो अर्चयताः कश्यपस्य तिलाः स्मृताः ॥ तस्मादेवोपय
 नेन मम पापं च यो हत्विति ॥ उत्तमं त्रेण हिरण्यं पुनर्दत्वा अर्चयता ॥ कामधेनुं पुंसं नृत्वं सर्वं कृतं पुंसं स्थि
 तं ॥ देवानां मांसाहारमतः शान्तिः उक्तमंत्रेण वासः पुनर्दत्वा चानुदधातु ॥ सर्वदेवमयं धान्यं सर्वोत्त
 मं ॥ त्रिकरं मुदत ॥ प्राणिनां जीवनीयाय मतः शान्तिं प्रयच्छम इति ॥ यथा देवेषु विश्वात्मा प्रवरश्च जनाद ईतः
 ॥ सामवेदं ह्येवेदानो महादेवस्तु यो मिनां ॥ घणवः सर्वं मंत्राणां नारीणां पावनी यथा ॥ तथा रसानो प्रव
 रः स देवैश्चुरसो मतः ॥ मम तस्मात्पुनरंशान्तिं ददस्व युज सर्वं देति युजं ॥ श्रीतिर्यतः पितृणां च विष्णु रं क

रयोः सदा ॥ शिवने जोष वंरूप्यमतः शान्तिं प्रयच्छम इति रूप्यं ॥ यस्मादन्नरसाः सर्वे तोक्तृपालवर्णं विना ॥
 शनोः आतिकरमिषमतः शान्तिं प्रयच्छम इति लवणं ॥ इति दशदानां निततः क्षीरं दधातु ॥ क्षीरजातो स्तथा
 शनोः क्षीरं दधृत संजवः ॥ क्षीरात् क्षीरो ददन्तीभिः क्षीरे प्राणस्प संभवः ॥ तस्मात् क्षीरं दधनेन अतः शं
 तिं प्रयच्छम इति ॥ आर्य युजुंश्मंत्राभ्यां पुनर्दत्वा ज्वरं पूर्णं कांस्प पावेरुपं रूप्यमिति सकुटुंबः प्रतिक
 पंक्षीच्य दधातु ॥ आर्य तेजः समुद्दिष्ट आर्य पापहरं स्मृतं ॥ आर्यं सुराणां माह्वर आर्यं देवाः प्रातिक्षि
 ता इति ॥ नृवो माने गोचर्म ॥ तिला नृजोराः ॥ सुवर्णं रजतयोः सुवर्णं तदर्थं तदर्थं नृत्वं तदर्थं ॥ आर्यस्य
 पलानि च त्वादिशत ॥ वाससंखितं ॥ धान्यं स्य पंच जोराः ॥ एवं युज लवणं योः ॥ सप्रदत्ते नृदे उ नृज
 दं दानि वर्त्तनां ॥ दशताम्यं च गोचर्म ॥ अन्नं गवादीनां दक्षिणात्वात्स दक्षिणं मनश्चादमिति तद्वचनानां
 वाधाजि यदक्षिणात्क गोधाम्या देखि नृदक्षिणां तरपेक्षा ॥ नृचैवं दक्षिणादानं काले दानापात्रिः ॥ अत्रि
 रातदीक्षणीयादिगोचरन्यायेन प्रसह्य पात्रं बलीयस्त्वात् ॥ अस्मिन् यवसुरे क्रियमाणं दाने नृत्विगान
 तिरुपयुजो जने संजं वाञ्छ ॥ आकरे दशदानांतरं मुक्तं क्षीरादिदानं नृस्य दोमोत्तरं कर्त्तव्यं तो क्तिस्तु किं
 मूलं निवेद्य ॥ अथावा यो अत्र प्रतिष्ठाप्य दानं ब्राह्मसंप्रदानां धानं नृकुर्यात् ॥ चतुर्धा आग्नेये सं
 अजुप्रधानं यदानं कालादि सामिदा द्वादशति विंशति संख्याभिः अंबकं अश्वत्थं लक्ष पात्रां शखादिरभिः
 प्रत्येकमष्टोत्तरं शत संख्याभिः आद्यादुति त्रेष्वर्चयति त्रिभिः ससर्षया तिलमाषादुति त्रिभिः प्रत्येकं ताव

तो निः ॥ इदं पिदं प्रत्येकमष्टात्रिंशति संख्या निर्वोक्तं यद्वादिनिः ॥ प्रजापति तितेः ॥ शिष्ये
 रोषादियथा नाना धानं स्यात्तु तत्रापि श्वित्रो दो मांते वलिदाने ॥ मूर्धनानमिति दर्शनादिनिः ॥ ततो यद्वक्तुं न स हि त
 वतुः कुं न जल युत शत छिद्रेण मातृपितृ शिष्टनामानि धेकुस्तत्वाया मोतिनि निरेषा नः ॥ शि पावस
 रास्त्रिष्टुप ॥ ततो विवृतिधारणां तेषां शोधोपचारै रूद्रस्य तरेषां पचीपचारैः पूजनं विसृज्यताः प्रतिमा आवा
 यदत्ते प्रतिपाद्याभिः पूज्य विसृज्य यथा शक्तिं दिजा तु जया त्रासृणा नमोऽधो यथादीनं जीजयेदिति
 मिनी वाली कुट्ट शान्तिः ॥ अथ दर्श शान्तिः ॥ नारदः अथातो दर्शना नदाः ॥ अथातो दर्शना माता पित्रो र्दर्शिता ॥ ततो षण्
 रिहाराथं शान्ति वक्ष्यामि ते सदा ॥ एण्यदे वाचयित्वा दौ कृतुं संकल्प पूर्वकं ॥ कुंडं वा मंडलं कुर्यात्तदंशे शिष्या
 पयेद्द्वयं ॥ मंडलं सर्वतो नृदं ॥ तन्त्रेभि निक्षिपेद्द्वयं दधि क्षीरं घृतं दधि ॥ आदि शब्दा क्रौ न मूत्र गो मये ॥ न्यशे
 धो र्द्वयं श्वस्य सच्च तानि वृकास्तथा ॥ एतेषां दृष्टमूलानित्यगो दी मूलं वास्तथा ॥ एव रत्नानि निष्ठापो हि
 क्षिप्य वस्त्र युगे न वैद्ये यतः ॥ सर्वं समुद्राः सारितस्ती र्थानि जल दानदाः ॥ आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकाः
 ॥ आयां हि हात्त चेनाथ कयानां श्वित्र इत्येव ॥ यत्किंचिदं गृहं वा चे व समुद्रं जे इत्येव ॥ अग्निं मं ओदकं प
 श्चादयेः पूर्व प्रदेशके ॥ उदकं मग्निं मं अपश्चादं दर्श देवता स्थापयेदित्याशयः ॥ मंडलं कुर्यादिति यदुक्तं
 सदा दहा विदं रक्तं केचि वृक्षस्थे तं चीलकं ॥ एतेषां तं दुल्लेखे व सर्वतो न प्रमुद्रेत ॥ दर्श श्व देवताया ७६
 श्वस्यो मस्य रूपं कौ ॥ प्रति मां स्वर्णं जीनि र्यराज तीता म्रजां तथा ॥ दर्श देवतापि तरः तत्तत्सु प्रतिमां

स्थापयेदिति मनेदं नाम्बयः ॥ कुक्का आयेत त्वान्न जापीदं ॥ सर्वतो नृदं मध्ये च स्थापयेद्दर्श देवतां ॥ यद्व
 र्णं वस्त्र युग्मं तद्वर्णं गंध पुष्पकं ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण सविता पश्चात्तथैव च ॥ उपचारैः समाराभ्यततो हो
 मं समाचरेत् ॥ कृत्वा वज्रं प्रतिष्ठाप्य कृत संकल्प मीदृशं ॥ आयुराग्रेभ्यः सिद्धयं सर्वं रिदं प्रशांतं यो ॥ पुत्रस्य
 दर्शनं नृदो धनिर्दरणा यच्च ॥ माता पित्रोः कुमारस्य सर्वा निदं प्रशांतं यो ॥ तेषां मायुः श्रिये चैव शान्ति
 होमं के र्म्यदं ॥ सामिधं च चरु द्रव्यं जमेण जुहुयाद्बृहद् ॥ हुने वा विदं मंत्रेण सोमो धेनुं च मंत्रतः ॥ एतेर्भ
 त्रे श्व प्रत्येकं दूदं दष्टे न रेशतं ॥ एतेषां तं दूदं वचनं प्रणवस्त्वादा कं रसादित्यानि प्रायेण अनुवादः
 अतएवाह ॥ दर्शस्य देवता होमस्तु शान्ति संख्यया ॥ होम मेवैतु कृत्वा यविदं भ्याञ्जनि धेनुं ॥ आ
 सृक्तं मायुष्यं सृक्तं समुद्रं जे इत्येव ॥ एतेर्भ त्रैरग्नि धे कं माता पित्रोः शिशो स्था ॥ ततः स्विदं कृतादिस्या
 क्रौ मशिवे समापयेत् ॥ दिरण्णं रजतं चै व कृत्वा धेनुं स दक्षिणां ॥ अयेभ्यो पियथा शक्तिं दातव्या दक्षिणा त
 या ॥ त्रासृणा न जीजयेत्तत्र कारयेत्त्वस्ति वाच नमिति ॥ इति नारदीयं दर्श शान्तिः ॥ अथ प्रयोगः ॥ क
 तं कृतं तानित्युक्तिमः पवित्र पाणिः स पात्नीकः स्वासने उपविश्य देश काल कीर्तनो ते अस्व काल स्पृदर्शनं
 नमस्कृत्य सर्वा रिष परिहार क्षात्रा अपि मे श्वर धात्यर्थं दर्शनं नृदं शान्तिं करिष्ये ॥ अश्वे कामाज न मे इत्थं स
 कल्पः ॥ अमायाः खंडतिथि स्वे उत्तर विद्या माज न मे कुहूज न नृदं शान्तिं करिष्य इति संकल्पे विशेया ॥ ततो मा
 यो श पूज न पुण्याह वाचनाचार्यैर्लिंक वरणाचार्यै दि पूजानि कुर्यात् ॥ तत आचार्यो यदवज्ञास्येति

इति श्रीमहादेवस्तविष्यमार्गं तेषां शानोदरिणी प्रवृत्तम् ॥ ज्ञानिनो मन्त्रं कृतं निधीयमानं यद्वैश्वदेवमिति निर्णयम् ॥

त्यादि स्वस्त्ययं न तावदिति ध्यायन्तो तं कुर्यात् ॥ तत आचार्यः कुंडात्स्थंडिलं द्वापूर्यै सर्वतो नृपययानं स्था
लमतिक्रम्य महीद्यो रित्यादिना कुंडं न स्थापनादिजलसेचनं तां हत्वा तत्र आप्यायस्विति मंत्रैः क्षीरदधिघृ
तानि प्राक्षिप्य गायत्र्यां गंधधारमिति वचो मूत्रं गो मये प्राक्षिप्य मग्नो धौडं वरांश्च त्वचूं तर्निबमूलां त्वचो
रुचमि श्रीम इति तत्पुत्रवानश्च त्वचं इति पंचरत्नानि सादिरत्नानीति निक्षिप्य युवा सुवासा इति वस्त्रयुग्मं नावे
ष्ट्या ॥ सर्वसमुद्राः सरितस्तथो निजलया मदाः ॥ आयातु यजमानस्य दुःखं तद्व्यकारकाः इति समुद्रादिदेव
तासदिति वरुणमावाह्यं संपूज्य कलशोदकं आपो हिरिति तत्क्षेमकया नश्चिद्रूपं चायत्किंचैव दामितिसमु
ज्यं ता इति च संख्या च आनि मंत्रं अतः त्वं श्रुमि अयेः पूर्वभागे कृत्वा नीलरक्ता दिवर्णं तं डलेयं थो वि तं पू
रितं शृण्वता मे स्त्री न द्वादिगर्जं सर्वतो नृपयं वत्सरं कृत्वां गमता नेत व्रतो द्वापनो करीत्या कृत्वा तत्र
ब्रह्मादि घासि रुदेवता पूजां ते मध्ये सुवर्णं व्रति मायो पितृना वा दयेत् यत्वे हे इति शंखः पितरश्चिष्टपुत्र
क्षिणतः रजतव्रति मायो सोम उत्तरतः ताव्रति मायो सर्वं वा मा दयेत् ॥ आप्यायस्व ॥ गोतमः सोमो गाय
त्रो मवि तापश्चादादिति नाभागः सविता जिष्टपु ॥ ततो देवतात्रयं संपूज्यां प्रतिष्ठाप्य सर्वतो नृपयं
यं गृहं व्रति द्वापनादि वरुणा पूजां तं हत्वा न्वा दध्यात् च क्षुधी आयेने सं तं आदि द्वादिग्रहां न क्षि का वि
त संख्यातिः समिद्धा जी आहुतिभिः पितृभूटा विंशति मख्या काभिः समिद्धा जी आहुतिभिः सोमं सर्वं च प्रत्नं
कं श्री ओ न्न र शत संख्या काभिः तदा हुतिभिः ॥ शेषं एव चिष्टकृतमित्यादि ततः आये न सह चरोः पर्यं नि करण

८०

दिवा ले कुर्यात् ॥ आये नागो ते आपुरारोम्य इति मंत्रां यजमाने न होम संकल्प्य पूर्व कं त्यागे कृतं सखि ना
चार्यः प्रधानं होमं कुर्यात् ॥ तदं ते त्विष्टं कृतं तः पूर्वं हिरण्यवर्णमिति आप्यायस्व वचं स्वमिति सूक्तां सोमसु
प्रज्येष्टा इत्येवाचं सवालौ पितरा च निषिं स्वास्विष्टं कृतादि कुर्यात् ॥ ततो बलिदानं पूर्णादुती कृत्वा होमं शे
षं समापयेत् ॥ ततो यजमानः हिरण्यं रजतं स दक्षिणे कृष्णां जे नृचं आचार्या यदस्वां सखि ॥ मध्ययथा
क्षि दक्षिणां दत्त्वा स्थापितं देवतोपस्थापनं क्रमेण उत्तरं पूजां वि सज्जे न कृत्वा प्रतिमा आचार्या य प्रतिप
द्य आग्ने संपूज्य गृहं विवि स्य अंशतोः पाठयित्वा आमुष्णं न जो जयित्वा ते जी दक्षिणां दानो ते स्वास्ति न
वेतां नु वे वि ति वाचयेत् ॥ ते च स्वस्ती वि देयुः ॥ इति दर्श शांतिः ॥ इति संस्कारकोस्तु अदर्श शांति वि
योगः ॥ इति तिथि शांतयः ॥ अथ नक्षत्र शांतयः ॥ अथ मूल शांति विधिः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि मूल जा
तहिताय च ॥ मातापित्रो र्य नस्यापि कुल शांति हिताय च ॥ त्यागो बामूल जातस्य स्याद द्वा द्वात्पदं र्शने ॥ अमृक मू
ल जातानां परित्यागो विधीयते ॥ अथ सिंघटिका वै कामूलादीं घटिका द्वयं ॥ अमृक मूल मि त्याहु जी तं पुत्रं वि वर्जये
त् ॥ अदर्शना द्वापि पितुः सठु ति हे स मा धेकं ॥ एवं च दुहितुर्हो यं मूल जातफलं देये ॥ अयं च देवः न बाला हंति मू
ले र्हे पितरं मातरं तथा ॥ मूल जाष्ठ्यं र्हेति व्याल जाचतर्दंग नो ॥ माहं दं जायते हंति देवरं तु द्वि देवता शांति को
पुष्प लास्ये तर्हि होवो न विद्य त इति ॥ बाल आश्लेषा ॥ माहं दं ज्येष्टा ॥ द्वि देवं विशाखा मूल काले प्रवक्ष्यामि शं
ति होमस्य यत्नतः ॥ जातस्य द्वाद शं हनु ज नर्हे जाष्ठ्ये दिने ॥ समा धेकं द्वा दशा देकु र्या द्वांशं मादरात् ॥ उत्त

राक्षसमाधेका दशाष्टे इति मदनरत्नायः ॥ सुसमेपुण्यदेशे सुमंडपकारयेद्वचः ॥ पुण्यमिमांशे तैस्तोषैः प्रोक्षितं ॥ तत्रोदकं संसृज्य हारं कृत्वा विवर्जितं ॥ अक्षममूलं निर्लेकं दूरयेत् निर्मलां प्रसा ॥ वस्त्रावयुं
 द्वितं कुर्यात्सूरयेतीर्थवारिणा ॥ कूर्चं देमसमः पुस्तं च तपस्ते वशो भित्तं ॥ प्लाविको परि विन्यस्य ह्रीं दुमसपु
 त्रः ॥ प्राणब्रीहौश्च भिक्षु ईशान्या च निधाय श्रेयं चरत्नानि निःक्षिप्य सर्वेषां प्रसन्निभं ॥ अर्चितं गंधपुष्पा
 धैः श्रीरुद्रस्य शान्तिं यत् ॥ षडंगसहितं सम्यक्तं जपेदुद्वेगं संख्यया ॥ वक्रचारां दुस्तैर्वाहं दोगारुद्रं सामग्रे ॥ एक
 दशाष्टत्रिंशो कसंख्यया शक्तितो जपेत् ॥ तत्राप्रति रथं संस्तुयत् रुद्रा मुवाकं ॥ रुद्रा मंत्रं तेषां पुण्यं रक्षीष्टं च
 स्य शान्तिं यत् ॥ अंबं कंजयेत्सम्यगष्टोत्तरं सहस्रं कं ॥ एकवारं तथा निवेद्या नमानीः स्तुतं शंजयेत् ॥ संस्थाप्य
 चकुंभोश्च द्यं वातदलान्नतः ॥ श्रीरुद्रस्य कंभश्च सर्वस्त्वानित्तत्रत् ॥ तथा स्य वक्ष्यं कुरुं पर्वोत्तैर्लक्षणे युं
 वचतः प्रसन्नं कुर्यात्तपंचवक्त्रं तथैव च ॥ वस्त्रावयुं द्वितं कुर्यात्सूरयेतीर्थवारिणा ॥ पंचरत्नं समायुक्तं मां सपु
 वस्युतं ॥ गजाश्चरथावल्मीकसंगमाद्रुद्रगोकुलात् ॥ राजकारप्रदेशश्च रुद्रमानीयानि क्षिपेत् ॥ कुंभस्थानि संहिते
 र्दोमस्थानि प्रकल्पयेत् ॥ गोमया लिपिते देशे कुर्यात्स्थंडिलमुत्तमं ॥ रुद्राग्निमुखं पयं तमुत्सृज्य दिव्यं शरवः
 ॥ पूर्णपात्रनिधानं तं रुद्रा पूजां समाचरेत् ॥ नक्षत्रदेवतारुसंख्यं न प्रभूतः ॥ निष्कृमानेन वार्धनं पादेना
 यस्त्वं स्वशक्तिः ॥ प्रतिमालक्षणे नैकांकारयित्वा विचक्षणः ॥ यद्वा मूलं सुवर्णं स्यादथित्वा चरुं यत् ॥ सुवर्णं
 चैव तस्य सर्वं देवात्मको नलः ॥ सर्वं देवात्मको विप्रः सर्वं देवमयो हरिः ॥ संस्मरेन्नित्ति त्रैलोक्यां सुमुखं न वाहने

॥ ८९ ॥

॥ रक्षोधिं खड्गदंष्ट्रं दिव्यां रणभूषितं ॥ प्रतिमा पूजनार्थं यवस्त्रयुग्मं प्रकल्पयेत् ॥ पंकजं कारयेत् रुद्रो रक्षो
 त्रिंशु हितं तु ॥ चतुर्विंशदंष्ट्रोपेतं छल्लिकां कर्णिकां चित् ॥ तस्मात्परि त्यसेत् प्राज्ञे स्वर्णं वारोप्य मन्मथं ॥ अक्षं वस्त्रेण
 संक्वाद्य तत्र मूलानि निक्षिपेत् ॥ मूलानि शतमूलानि ॥ तदलात्रे विष्णुक्रांतं सहदेवोत्तुलसीतया तवरी ॥ मूलं नाम
 निरुद्धं यावत्तत्रावे विरोधतः ॥ स्थापयेत्सुर्गिकामं ये वस्त्रं गंधां च लं कुरुतः ॥ कूर्चं देमजलोपेतं कुंकुमोषधि
 संयुतं ॥ कुंभोपरि त्यसेद्विंशं मूलं नक्षत्रदेवतां ॥ अधिप्रत्यधिदेवो च दक्षिणेत्तरं देवयोः ॥ अधिदेवं जपेदादि
 ये शान्तिं देवतां ॥ तथा प्रत्यधिवाटं च पूजयेद्देवतां छत्रं ॥ उन्नतगवाडं त्रुद्धां छत्रं यथा तमसं धत् ॥ पित्रादी
 शानपयर्थं तं पूजयेत्स्वस्वनामतः ॥ स्वस्वलिङ्गोक्तं मेव प्रधा नादि पूजयेत् ॥ पंचामृते न संस्थाप्य आवाद्या
 यस्मर्त्तयेत् ॥ आवाद्ये तिस्रस्त्रयोपचमी ॥ अथेति पूर्णपात्रं नैधानां तं रुद्रैः स्तुत्यानेतयान्ति वादः ॥ अतएव
 दृडपचारैः षोडशांशे रिति आवाहनं मारुतार्चनं विवरणं ॥ उपचारैः षोडशांशः यद्वा पंचोपचारैः ॥ रक्तचंद
 नं गंधाद्यैः पुष्पैः रुद्रासिद्धिदिभिः ॥ मेघमृगादिर्घुपैश्च द्वादशैः ॥ तथैव च ॥ सुरापोलि कर्मासाधिः निवेद्यैः शोभना
 दिभिः ॥ मत्स्यमांससुरादीनि ब्राह्मणानां विवर्जयेत् ॥ स रास्थाने प्रातः तव्यं हारं संधं च भिक्षितं ॥ पायसं लवणी
 यैतं कंभस्थाने प्रकल्पयेत् ॥ उन्नतगंधालात्रे तु यथा लात्रे समर्पयेत् ॥ पुष्पां तैलं समुत्सृज्य तं मुकुर्याद्यद्यो
 दितं ॥ निर्वायं घ्राणलादीनि चुरोः कुर्याद्यथा विधिः ॥ दक्षिणं हस्तं विधिवत् नैर्जपेत् वक्रं चोदु नैतान् पायसं
 दत्तं समिष्टं दुग्धं देष्टुं तत्रं शतं ॥ विधिं वादिति पायसं च वारं वदानं धर्मं विधेः ॥ प्रतिप्रसवः ॥ अन्यथा नयं

क्वात॥ समिदाज्यचरुस्यश्वाङ्कितः संख्ययादनेत॥ पश्चात्पायसहोमोत्तरं॥ अग्निदेवतयोश्चैवं जुहुयात्स्वस्वमे
 जतः॥ चतुर्थे तेषां मोते श्वस्वादीनेः स्वस्वमंत्रैः॥ मन्त्रादेव ताम्यश्वायुसैनतु होमयेत॥ रुण्डे त्रिपंचदश
 निजुहुयात्सु सरं ततः॥ गायत्र्या जातवेदसं जंबकमिति क्रमात्॥ सोमयुजातिना मग्निवास्तोष्यत्यग्निमेव च॥ हो
 जस्य वेति गायणानां शिदुतं पुरोदये॥ श्रीसक्तैर्न तथा विद्यान्मिदाज्यचरुस्क्रमात् अष्टोत्तरं तं वा ध्यात्वा वि
 तिभिः क्रमात्॥ अष्टाष्टसंख्यायां वापि जुहुयात्क्रुतिकोत्तुधः॥ त्वनोः सोमे नयायसं जुहुयात्तुभ्यो दश॥ चतुर्विंश
 तमाज्यं च याते रुडेति मंत्रतः॥ सुवेण जुहुयादाज्यमहाग्राहतिभिः क्रमात्॥ दुस्वास्त्रिंशत्तपश्चात्त्र्यायां च त्रिंश
 दुतीर्हनेत॥ आचार्यो यजमानो वा मोदोपराहुतिदुनेत॥ समुद्रादग्निं सक्तैर्न प्राजापत्यमवायवा॥ पूर्णा
 दग्निं सक्तैर्निमंत्रेः प्रादुर्हतिदुनेत॥ होमशेषं समाप्याथ बह्मि मारोपयेदुधः॥ कुंआनि मंत्राणां कुर्यात्तदक्षि
 णेनाग्निमर्शयेत्॥ मरुत्प्रशमनाथो यजयेत्तुज्यं चैराते॥ रुडकुंभीकामार्गेण रुडमेतं स्पृशेत्तुज्यं चैराते॥ पूष
 दोपंचने वै चं कुंभयुग्मे निवेदयेत्॥ घ्रासादयेत्ततो देवमग्निवे कार्थमादरात्॥ तस्मिन् स्पृशेत्तुज्यं चैराते॥ पूष
 नं स्रतिभिर्हता॥ एयकप्रशस्ते ते नैव नक्षत्रेभ्यो सदेव वा॥ अग्निषेकविधिं वक्ष्ये सर्वाचार्यैरुदीरितं
 न प्रासन्नोपविष्टस्य यजमानस्य ऋत्विजः॥ दारपुत्रं समेतस्य कुर्युः सर्वं निषेचनं॥ अहोभ्यामिति सक्तै
 नयावमानां निरेव च॥ आपोद्विष्टेति नवभि रायु इन्द्रायेन च॥ सदस्यास्तत्तवेनापि देवस्य स्वेति मंत्रैः ८२
 ॥ शिवसेकस्य मंत्रेण वक्ष्यमाणैश्च मंत्रैः॥ यो सोमज्यं च शोदे वो मेहं जोगजवाहनः॥ मूलजातशि

शोर्दीपं मामा पित्रोर्भ्यो हतु॥ यो सोमशक्तिं च शोदे वो हतुं भिषवादनः॥ सप्तजिह्वसदेवो गिर्मूलदोषं॥
 यो सोदंडं च शोदे वो धर्मो महिषवादनः॥ मूलजातशि शोर्दीपं व्योहो हतुं यमो मम॥ यो सोमखड्गधरो देवो नि
 जर्ततो राज्ञा अभिपूः॥ वृशामयतुर्मूलोत्थदोषं गंडांतं संजवं॥ यो सोमोपाशधरो देवो वरुणश्च जले श्वरः॥ न
 क्रवादः॥ वचेता नोर्मूलोत्थाद्यं॥ यो सोदेवो जगन्माला मारुतो मृगवादनः॥ वृशामयतुर्मूलोत्थदोषं वा
 लस्य शोतिदः॥ यो सोमिधिपतिर्दवः खड्गुर्न घाजिवादनः॥ माता पित्रैः शिशोश्चैव मूलदोषं व्योहो हतुं॥ यो सो
 पश्चयतिर्दवः पिनाकी हृषवादनः॥ आश्लेष्मामूलगंडांतं वीषमाश्व व्योहो हतुं॥ विद्येशः क्षेत्रयो दुर्गालोक
 यालानवयद्वाः॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वकुर्वंतु शंतिदाः॥ तर्ह्योरजिषेकेतु सर्वदोषोपशोतिदः॥ स
 र्वकामप्रदं दिव्यं मंगलां कामं मंगलं॥ वस्त्रांतरितुं माभ्यां यश्चातुस्पापयेत्तु॥ ततः शक्तो वरधरः श्र
 क्तमात्मन लेयनः॥ यजमानो दक्षिणाभिः तोषयेद्विज्जादिकान्॥ धेनुं ययस्विनीं दद्यात् आचार्याय
 स वत्सकां॥ निर्मूलिप्रतिमा वस्त्रे कुंभे देमं च दपयेत्॥ अहर्धं वस्त्रं प्रतिमा तस्य इत्ताश्च दक्षिणाः॥ श्री
 रुडजायिने देवो कृत्स्नान् घनं प्रयत्नः॥ तत्कुंभं वस्त्रं प्रतिमा तस्मै दद्यात्प्रयत्नः॥ इतरेभ्यो विविध
 भ्यः शंखादद्याच्च दक्षिणां॥ उक्तानां जेतुं तोदद्यात् आचार्यं वत्ससं विज्जां॥ तत्र मूलं प्रदातव्यं शंखा वा
 प्रदापयेत्॥ आचार्याय च यद्वै सत्तदर्थं वत्सलो भवेत्॥ स देवस्य वत्सलो र्भूमिं वत्सश्च तदर्थं॥ आ
 शीश्च तेभ्यो गृहीयात्प्रणम्याथ समोपयेत्॥ दद्यादभेदाय सादिक्षाणां नो जयेत्तत्॥ अलाभे सति पचा

乙亥

57

32

10

26

2

तत्र विपदेनाभिधानसंभवाच्च तत्राधिकारपरित्यागिरुक्तोक्तस्याप्येनदेवताविकल्पस्यभानफलतासंभवादे
 त्वत्वं ॥ अथाप्येवांशान्तिविधिः मानवसंदिताया ॥ असंभवे तु जगदस्य अन्यस्मिन् वाञ्छयेदिति स्थातीत्युक्तं
 दिक्षिस्तास्मिन् चरयेत् द्विजोसमान् ॥ विजये पंचकुंभस्तु द्रव्यं वातदलानतः ॥ देवतास्थापने चैकैकं रुद्रादि
 मंत्रेण ॥ मूलक्षेत्रप्रकारणकुंभेभिः क्षिप्यपूजयेत् ॥ गोमया लेपिते देशे चात्वाद्योः परितो जितः ॥ पंचकुंभकार
 मंत्रचतुर्विंशद्वलाभितः ॥ सडुलेः कारयेद्भारकरपीतसितासितैः ॥ कारिकायां मसेहीहीन्स्थापयेत्पंचकुं
 भकं ॥ कुंभचवस्त्रं धातुं स्तनमैत्रेः प्रपूजयेत् ॥ याः फलिनीरित्यनया ह्रियेदलो यथादि कान् ॥ कुंभोपरि स्थ
 पात्रे तु आश्लेषा प्रतिमायुज्यते ॥ तत्सर्वोत्तरमज्ञेदक्षिणोत्तरयोर्धुजित ॥ हंजादीयानपययति तमितरहीति
 जयेत् ॥ मूलोक्तनविधानेन कुंभोत्तमोत्तमैत्रेण ॥ रुद्राचीरुद्रकुंभे तु पूर्वद्वैवेकमाचरेत् ॥ नमो वो अस्तु सर्वे
 न्यः पूजां मंत्रद्वितीरितः ॥ सर्वोऽयं बंधात्वा ततो मयि होमकर्म समाचरेत् ॥ कर्तुः शालोक्य मार्गं आचार्य
 स्थापयवाचरेत् ॥ इदं सर्वं स्मृतं दमादधि प्रत्याधिदेवतं ॥ अष्टोत्तरशतं नापि अष्टाविंशतिमेव वा ॥ मूल
 क्षेत्रवर्षे होमकर्म समाचरेत् ॥ देवाणामुत्तरं कुंभं कर्मालोक्यत्वा से पातके तथा ॥ कुंभे जनेषु पक्षिषु अनिवेक
 मथाचरेत् ॥ दारपुत्रसमेतस्य यजेमानस्य पूर्ववत् ॥ आग्निमंत्रिते कुंभादि रजिष्वेनमाचरेत् ॥ तथा यो
 मने मंत्रेष्वप्येवैरजिष्वचयेत् ॥ अश्लेषा नृसंज्ञा तस्य माता पित्री धनस्य च ॥ आतृजाति कुलस्याप्यो
 धं सर्वं न्यपादतु ॥ यो सो वागीश्वरो नाम आधिदेवो हृदस्यतिः ॥ माता पित्रोः शिलोश्च वगदिते सत्ययो

२२

तु ॥ पितरः सर्वत्रातानोरक्षं तु पितरः सदा ॥ सर्वं नक्षत्रजातस्य विमं च साति वां यवान् ॥ ततः शक्तो वरधरो
 पूजमानः सुप्रसिद्धः ॥ दक्षिणाक्षितो विद्वान् मूलवच्च प्रतोषयेत् ॥ सुक्तवृक्षश्च विज्ञेयः स्वीकुर्वीत शिष्ये
 ही ॥ इत्यनेन विधानेन सवोरिष्टं विनश्यति ॥ सपीथीयानमस्तु मृगानां भुगणाधिपः ॥ गृहाणाथ्यं मया
 संसर्वादि प्रशंसते ॥ मूलनक्षत्रवर्षे कर्त्तव्यं पंडिते स्वनाम तद्वति ॥ अथ प्रयोगः ॥ द्वादशादेतदसंवेज
 नमर्हं स्मिन् श्रद्धादिने वा प्राज्ञानैय विधि विधाय तैलाभ्यं गोदूतं नादिना स्वातो देश कालौ संकीर्त्तय अस्पृ
 शो रक्षेवाजनसंस्मृतिसवोरिष्टपरीद्वारापरमेश्वर प्रीत्यर्थं मन्त्रकविक्षिना सग्रहमस्वामाक्षिवाशं
 तिकारिष्य इति सकल्प्य गृहपूजादि आस्त्रिखरणां तं कुर्वीत ॥ अमुत्तरां सर्वप्राधिकारणाद्यैते ॥ मूलशं
 तुक्तप्रकारेण कुंभपंचके चतुःपुत्रवृणपंचवज्रैः ककुंभे वा सवरुण रुद्राभाहनादि पूजनं विधाय स
 पेकादशिमीजपरद्वौदणमिति स्तुतकजपीते रुद्रकुंभोत्तरागे गोमयोलिप्तं चात्वादिभिः परितः शोभि
 तेषु दत्तं डुलेः रक्तपीतसितकल्पादि कुंभो वातु विंशद्वलाभितं पंचकुंभविधाय तत्कुर्वाणा यां रमिमही
 रित्याग्निमंत्र्य औपथय इति त्रीहोभिः क्षिप्य कलशं प्रतिस्थापित कलशमिमं मे गं इति तीर्थादेकैवाप
 र्धमेव द्वा रामिति गंधपुष्पाभ्यां वा सुवासो इति वस्त्रे वेषे न च संपूज्य कोटात्कोटादि निद्रुवाग्निश्च
 स्थाप्य व इति पंचपुष्पैः स्वांतेति सप्तमंत्रैः आपोदिति पंचगव्यं नैव संयोजयाः फलिनीरिति पंचर
 त्यानि यवान् सवैषधीः फलचक्षुक्षिप्य पूर्णं दद्याति निद्रितपूर्णप्राज्ञे साधरल वस्त्रे आश्लेषादि वता प्रति
 त्यानो अस्तु सर्वं न्य इति सवीनावाह्यमायेतं सर्वं रक्तस्त्रिनेत्रश्चक्षुः भुजः पीतवस्त्रकः ॥ फलकाक्षिधर

स्त्रीदण्डादिमात्रं नृणां विवक्षितं इति ॥ तद्वृत्तिगोचरं देशयोः पृथग्विधेः अविप्रत्यक्षे विदेव ते आवाहचतुर्विधं विदितं
 लिपुपूर्वदलमात्रं यथा दक्षिणपूर्वाफाल्गुनी मारभ्य पुनर्वसुपर्यन्ता निनत्रा एषा वादयेत् ॥ तेन पृथगा वादयेत् ॥
 वृद्धस्यतिः प्रथमं जायमानः ॥ तिष्यं नञ्जमनि सञ्चनूत् ॥ अष्टौ देवानां पुनः तासु क्षिप्रः ॥ दिशो नृसञ्जन्य नो अ
 नूत् ॥ तिष्यः पुरस्तादुत्तमं भवति ॥ वृद्धस्यतिः पारिजातु पृथगे ॥ वाधे तां देवी अन्नयुक्ता तां ॥ सुवीर्यस्य पतयः
 स्यामि ते ते ते रीयशाखोक्तो मन्त्रः ॥ तथा मद्या वादयेत् ॥ उपहृताः पितरो ये मद्यासु ॥ मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः
 ॥ तेनोत्तमं त्रैदव मागमिष्टाः ॥ स्वधामि र्यज्ञप्रयत्नं सुषतां ॥ ये अग्निदध्या येनाग्निदध्याः ॥ ये तु लोका विप्रः दि
 पति ॥ याश्च विप्रया उचन प्रविष्टा ॥ मद्यासु यज्ञसु कृतं सुयंतामिति ॥ तथा पूर्वाफाल्गुन्या वा वादना निनत्रसे
 रचगर्वायतिः फल्गुनी नामसिन्धुमिस्यादि चार्क्या एकेः कर्तव्या नित्यं नाम मन्त्रैः ॥ पूर्वाफाल्गुनी न्यामनः ॥
 पूर्वाफाल्गुन्या वा वादयामि उत्तरा फाल्गुनी न्याः २ दस्तायः ३ ॥ विज्ञाये ७ ॥ तिष्ठायै ५ ॥ विज्ञायै १२ ॥ विज्ञायै १३
 अन्नराधे न्यो ७ ॥ तिष्ठायै ७ ॥ मूलाय ६ ॥ पूर्वाषाढायः १० ॥ उत्तराषाढायः ११ ॥ अर्जुनायै १२ ॥ अश्विन्यायै १० ॥ अश्विन्यायै ११
 शतभिषजो १४ ॥ पूर्वाषाढायै १५ ॥ उत्तराषाढायै १६ ॥ रवेः १७ ॥ अश्विन्यायै १८ ॥ अश्विन्यायै १९ ॥ अश्विन्यायै २० ॥ अश्विन्यायै २१
 कृत्तिकायै २० ॥ शिर्षिके २१ ॥ मृगशीर्षायै २२ ॥ आर्द्रायै २३ ॥ पुनर्वसुनायै २४ ॥ इत्येते ॥ तत आवाहितदे
 वता उक्ततन्मन्त्रैः प्रोक्तो य चारेः संप्रजाचार्यो यजमानशारवोक्तेन स्वशाखोक्तेन वा विधिनाग्निं प्रातिष्ठ
 प्य य ह प्रजां वरुणं प्रजां रुक्मां चारुणां तत्र यदपीव स्थे देवता नो मूलं शान्तिं वाञ्छेत् ॥ शं कृत्वा स यो न प्रसति प्र
 ष्ये अष्टोत्तरशतसंख्याभिर्हृतं संमिश्रयायसमिश्राज्य चर्वाहुतिभिः ॥ तिष्यं मद्याश्च अष्टाविंशतिभिस्तदाहु

तिभिः सर्वाणामष्टाविंशतिभिश्चैतन्वीरं प्रोक्तं ॥ पूर्वाफाल्गुन्यादिचतुर्विंशतिदेवताः प्रत्येकमष्टाष्टसंख्याभिः पा
 यसाहुतिभिः रक्षो हवन्ति देवता ॥ तिष्ठो मूलशान्तिवत् ॥ शिषो वेत्तादि ॥ पायससुखं सरचस्तुणां पृथग्व्याजनागो
 यथा न्याधानं त्यागं यजमानः ॥ तत्तन्मन्त्रैः दोमं वसन्ति गाचार्यः ऊर्ध्वोत्तमं आशुक्षिमेयुधसाहुति उच्यते स्थापितं
 जलकुंभे संपातस्थो र्षक्षिपेत् ॥ स र्षं शोभो मस्तु इदं सर्वं न्यो दाविरस्तु सुष्टं ॥ आशुक्षिमेयुधो मस्तु र्षं चितः ॥ ये अन्ते
 रिक्षेष्टे शिषो क्षिपेत् ॥ तेनः सर्वा सोहव मागमिष्टाः ॥ येरोचने स र्षं स्याद्वि सर्वाः ॥ ये दिग्देवी मनुसंचरंति ॥ ये लो
 माश्रिया अन्तुयेति कामे ॥ तेन्यः सर्वे न्यो मयु मस्तु दो माति सिसि रीयोक्तवाक्वा एकेन कार्यः ॥ इदं सर्वं न्यो जुहुयादि
 तिमानवोक्तेः ॥ मदन रत्नो दाहृतं संहिताया मस्यां मेव शं तो दो माक्षिणा क रइदं सर्वं न्य इति च वाक्या न्येष्टुं स
 र्षं इदं सुत्वा स वादला मञ्च ॥ अतरे वेदं हवि रिति योजनयेदमित्यस्य मानववाक्ये वै यथ्य मापादय द्यो न मोम
 न्ये न्यः ॥ स र्षं तिष्यं मद्यादो मो वदानं संपदा पायसचर्वाः कार्यः ॥ प्रायश्चित्तं दोमं ति विनायकादि न्यो बलिदानं
 ते कृत्वा रुद्राय स र्षं न्यः तिष्याय मद्यायः क्षेत्रपालाय च सदी पबली नृदद्यात् ॥ तत आचार्यो दाद शृणु दी ता दि वि
 धिना मूलशान्तिवत्सुणां हुतिं देह्वा संपातं कुंक्षिपेत्ततः प्रणीताग्निं नयनादितं द्रव्यं युज्जगातां ॥ ततो रुद्रकुं
 भे दक्षिणतः स्मृ द्वा अं व कजयादि मूलशान्तिवत् ॥ ततो रुद्र स र्षादि देवता नो यं चो पचारै र्जज्ञं र्पूर्वा कृत्वा
 भिवे कान् ज्ञातं इदेवादाया भिवे चतस्रसंति गाचार्यः अक्षो न्यामिदा विज्ञा प्रतइत्तं मूलशान्तिवत् ॥ ततो
 के पु विरीयः ॥ यो सी वज्रं यरो देवी महेदो गजवाहनः ॥ सार्यजात शिखोर्ध्वं माता पित्रो र्ध्वो हनु ॥ यो सी य
 क्षिप्रो देवो हुन मुञ्च ववाहनः ॥ सप्तजिह्वं देवो ग्निः सार्यः सो र्षं यो देवः ॥ यो सी र्दं यरो देवो धर्मो म

द्विषवाहनः॥ सार्यजातशिरोर्दोषं व्यपोहतु यमो मम॥ यो सोखुधरो देवो निर्जरी रक्षसाधि
 यः॥ प्रशमयतु सार्यो व्यदोषं गंडांत संभव॥ यो सोपाशधरो देवो वरुणा प्रजले श्वरः॥ न कवाहः
 प्रचोतानः सार्यो व्याघ्रव्यपोहतु॥ यो सो देवो जगत्प्राणो मारुतो मृगवाहनः॥ माता पित्रोः शिरो
 व सार्यदोषं व्यपोहतु॥ यो सो पृथुपतिर्देवः पिनाकी वृषवाहनः॥ आश्वेना मूलं गंडांत दोषमाशु
 पोहतु॥ विघ्नेशः क्षेत्रयो दुर्गालोकपालो नवग्रहाः॥ सर्वदोषप्रशमने सर्वकुर्वंतु शांतिदाः॥ आ
 वा त्रैलोक्यात् स माता पित्रोर्धनस्य च॥ धातुजाति कुलस्थानां द्वावे सर्वव्यपोहतु॥ यो सो वागीश्वरो
 मा मन्त्राधिदेवो हृदयतिः॥ माता पित्रोश्च शोश्चैव गंडांत संव्यपोहतु॥ पितरः सर्वव्रतानां रक्षंतु
 पितरः सदा॥ सर्वनसंज्ञातस्य विसेचजातिबांधवान्॥ सुरास्त्वन्तर्ह्योः शतछिद्रांतर्धानं नमूलवदनिष
 कांते आचार्य इजापि म्येधेनु हस्मानु द्वारये म्योदक्षिणायामानमूलवत्कृत्वा ग्रहाणां मुत्तरपूजां विधा
 य सर्वम्यो ज्ञातफलपुण्ययुतमर्घ्यं दद्यात् सर्वार्थीशनमस्तु म्येनागानां च गणाधिप॥ ग्रहाणां धर्ममया दत्तसर्व
 प्राणतये इति तत्राज्ञा ललाजी न संकल्प्यादि आशीर्घ्यं दद्यात् मूलवदिति आश्वेना शांतिः॥ ॥ अ
 यम्येष्टा शांतिविधिः॥ जलया मले॥ ज्येष्ठा देवजनी पितृ॥ तृतीये जनी भ्राता स्वयं माता चतुर्थके॥
 आत्मानं पंचमेतं विषयं गोत्रं लोको भवेत्॥ सप्तमे चो जयकुलं जे मातरं मष्टमे॥ नवमे मन्त्रश्च रं हंति स
 र्वं हंति दशांशकः॥ वसिष्ठः॥ सुरेशत्ताराजनिताय वायुजां द्विदेवता राजनिता रातुदेव रं॥ पुरंदरं रं जाति
 तः सुतस्तथा स्वस्यायज हंति नष्टु विकायादि॥ पारिजाते गार्ग्यः॥ सुखासीनं मुनिं श्रेष्ठं गर्भमुनिगणा

मन्त्रितं॥ कृतां जलपुटो भूत्वा पप्रक्ष प्रतिलोचनकः॥ गर्गः॥ ज्येष्ठानं जत्र सूरते गंडाव विनिर्णये॥ तस्य
 शांतिविधानं च यथावत्कथयाम्यहं॥ अष्टिके काचमेजाते ज्येष्ठा दोषाटिका हृदये॥ तयोः सांख्यि रिति
 यं शिखरं गंडं समीरितं॥ प्रथमे च द्वितीये च द्वितीये च ज्येष्ठे च तृतीये च॥ पादे ज्येष्ठांत नरो ज्येष्ठा
 यत्र पुजायते॥ ज्येष्ठा स्यादजातस्तु पितृस्तस्य विनाशनः॥ जायते नात्र संदेहः दशादाभ्यंतरेत्या॥
 ज्येष्ठस्य पुमान् जातः अग्रजस्या विनाशनः॥ तृतीये कन्यका जाता हति शीघ्रं धनया प्रज॥ तद्धांति
 स्य पुमान् मित्रं दोषप्रणतये॥ सूर्ये ज्येष्ठमनसं त्रेलं दत्ताराबलांति॥ संतकांते यवाकुर्वी ज्येष्ठा
 शांतिविधानतः॥ वृज्रा कुशधरं देवमेरावत गजान्ति॥ कुर्याच्छीघ्रपतिरम्यं देवं सुसुनायकं॥ कर्ष
 मात्रं सुवर्णं न कर्षाद्देनाय पादतः॥ तद्विधानं प्रकुर्वीत विरशाद्येन कुर्यादयेत॥ शांतिदेवुल संपूर्ण
 मस्या पारिपूजयेत्॥ इन्द्राय दो मरुत्वत इति मंत्रेण वाप्यतः॥ गंधपुष्पैर्पदापैर्ना नान्यै निवेदनैः
 पूजयेद्विधानविप्रलोकपाल गणान्वितं॥ रक्तवस्त्रं दद्यात् पतं पूजयेत्सूरनायकं॥ तत्र संस्थापयेत्कु
 भां न चतुर्दश विशेषतः॥ तन्मज्येस्था पयेत्कुंभं शतछिद्रं समन्वितं॥ पुण्यादं कसमायुतांतं नृवं
 पुग्मविच्छेदितान्॥ कुंभे पुविन्ये मेषीमान्यं च गव्यं समंजकं॥ पंचामृतं पंचरत्नं मृत्तिका पंच संव्यकाः
 ॥ पंचचक्षुः कषायोश्च पंच पल्लवकांस्तथा॥ सुवर्णं कुशं रूपांश्च शोषाधि विनिक्षिपेत्॥ पूजयेद्वा
 क्लृप्तं मंत्रैः कुंभांस्तत्र प्रयत्नेतः॥ त्वन्नो अत्रेज वेदादौ सत्त्वज्ञापि द्वितीयकं॥ समुद्रज्येष्ठा इति च द

नार्थयत्नं जायती नो ह्यनलं सप्तमं यत् ॥ आचार्ययुक्तां द्यात सुशीलां च यस्मिन् ॥ रक्तयन्त्रं विसृज्य तां
 नालंकारं हवितां ॥
 मेमं गंगे चतुर्थकं ॥ पूजयेद्दस्त्रयुग्माद्यैः चतुरः कलशं न वि ॥ कलशस्थान् चरुणान् यीत्यर्थः ॥
 जयं कुर्युः प्रयत्ने नमं त्रे त्रे भिक्षुजो तमा ॥ आर्नेमिडा जयं कुर्यात्तत्रात्रे अशेषतः ॥ इदं स्तुतं
 रुद्रस्तुतं जयेत्तत्पुत्रं जयतः ॥ इदं संप्रपदे वै देव रुद्रां कुंभं संस्थितं ॥ सुसंकल्पविधानेन दोमका
 र्थं ततश्चरेत् ॥ समिद्धिं वा जहस्य शतमष्टोत्तरं तथा ॥ सर्वेषां चरुणां चैव मूलमंत्रेण वा गम्यतः
 ॥ दुर्नेजां च तैमैव यत इदं प्रयेति चातिलान्माहतिभिर्दुल्लोकां शतमष्टोत्तरं यथाकां भाग्यं शिष्टं ॥
 समं पेतं यजमानं विशेषतः ॥ अभिवेकं प्रकुर्वीत सुक्तं चारुणं संजितं ॥ संप्रपदे अदिभिर्मंत्रै
 रिमं मेव रुद्रास्तथा ॥ द्यौः शंते द्यादिभिर्मंत्रै रभिवेकं समाचरेत् ॥ अभिवेकानि द्यौस्तौ तु यजमानः
 समन्वितः ॥ शुक्लवस्त्राणि धत्वा यकुर्यादावलो कनं ॥ पर्युत्तरं येति मंत्रेण सितं तत्र सुरेव च ॥
 देवतापुरतः स्थित्वा धूपदीपानि वेदनं ॥ दद्यात्स्वा च मनं सम्यक् तां द्वाभ्यां तथैव च ॥ नमस्तैस्तु न
 थाय नमस्तु न्यं शची पते ॥ गृहाणा धर्ममादत्तं गंडोषं च शंतं ये ॥ वस्त्रयुग्मादिषु नां च यथाविश्व
 सातः ॥ यज्ञं शर्वसिद्धिं च पूजितो सिद्धिं रक्तवर्णां वत्स्यतां स वीलंकारं मुखेति मंत्रै रप्यते ॥ दोम
 षा नेन देवे श मंडोषं विनाशय ॥ अष्टोत्तरं शतं संख्या कुर्यात्त्रासुणो जीजने ॥ ततो विरक्षिणां दक्षाणां
 मत्संज्ञां पश्येत् ॥ इमां हत्वा ज्येष्ठायां तियथाविश्वं कर्मा गतः ॥ गंडोषं विनिजित्य आपुमानं जायते
 नरः ॥ इत्युक्तं ह्यंगणशेनकाय विशेषतः ॥ अष्टोत्तरं संप्रपदे गंडोषं प्रशतं ये ॥ अज्ञानां प्रायश्चा

६१

इदं यो दोमस्तु तेषु पवस्व मधुम तमः ॥ स तस्य यो निमांसदं ॥ ७

ज्ञानादिकल्प्याद्यधनस्य च ॥ यन्मनमतिरिक्तं वा तत्सर्वं संतु मर्हसि ॥ इति ज्येष्ठानसंज्ञं शान्तिः ॥ अथ
 योगः ॥ उदिने देव नसंज्ञं यते वालपितुश्च दत्तारं कलां नितेस्तु कौते सतिसप्लो कः कर्ता देश दिक्
 तं नो ते अस्मि शिषो ज्येष्ठानसंज्ञं सति सवोरिपरिहारं दारोपरं श्वरप्रीयं यजमानं न शान्तिं
 रिष्यति संकल्प्य गणेशं पूजादिं जस्त्रिचरुणां तं कुर्यात् ॥ आचार्यः सूर्यावकिरणं प्रोक्षणां प्रति
 मां स्मृत्तारुणां निकृत्वा मदीष्टोरियादि विधिना स्यापितं कलशं शालितं उलेः पूजयेत् ॥ इदं यो दोमस्तु तेषु
 कीर्तिनिद्रितं पूजायां सांष्टलं वस्त्रं कर्षत दधत दधो न्यतरमानं देमार्तं भौमं शशां सहे रावतां
 दणं ॥ वज्रो कुशं द्विजं मिदं प्रतिमां निधाय द्रुमा वा द्वा ह्युपचारैः पूजयेत् ॥ इदं यो दोमस्तु तेषु
 तिमंत्रं स्य कश्यपो मारी च पश्यं दोगायत्री पूजयेत् ॥ इदं मावाहलोकपालांश्चावाह्यतत्समानं तिमि
 द्रयुक्तं मंत्रेण पूजायुग्मा समा ॥ सिमो नी प्रवेत्तवस्त्रार्पणकाले रक्तवस्त्रं ध्यं मे वैधकाले शशुल्पादि
 नानाभस्मविशेदेनं कुर्यात्तपूजाते तस्य चतुर्दिक्षु कुंभं चतुष्टयं तत्सर्वं मध्यं गेच शतदिदं मदीष्टो
 रिया द्याह स्नानि धार्यं मे गंगे इति चतुर उदके नां पूर्यते शुगम आदिभिः पंचगव्यं गोमूत्रादिभ्यो
 प्याय्य स्वादिभिः पंचामृतं तं जीरादि ॥ सहिरलानीति पंचरत्नानि ॥ स्यो नेति पंचमृत्तिका ॥ अष्ट
 स्थेव इति पंचपलवान् तत्कषायसाहिनान् हिरण्यरूपं इति हेम ॥ सहिरलानीति पंचरत्नं शरास इति ज
 शान् ॥ कौडादिति द्वौ ॥ याओषधी रिति सौषधीः प्रादक्षिण्येन मंत्रादहत्यानिःक्षिप्य युवासुवा

६२

सादृशिवस्त्वयुग्मवेष्टितेषुतेषु पूर्णयात्राणि निधायतेषु क्रमेण वरुणपूजां कुर्यात् ॥ प्रथमकलशे
 त्वनो अग्र इत्यस्य गोतमो नाम देवो वरुणस्त्रिष्टुप् वरुणपूजे विनियोगः ॥ द्वितीये सत्त्वं इत्यस्य
 गोतमो नाम देवो वरुणस्त्रिष्टुप् ० तृतीये समुद्रजेष्टा ॥ वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुप् ॥ चतुर्थे इमं मेगं
 नेत्यस्य सिद्धिस्त्येयमेधो वरुणो जगती ० प्रति कुंभं वस्त्वयुग्मं वस्त्वार्थं एतस्य मेयं यत्तत्तत्तत्तत्
 कुंभेषु त्रयल्लिजश्चत्वारिंशत्तामिजयेयुः ॥ आनोमं प्रादिति दश च स्वसक्तस्य राहुगणो गोतमो वि
 श्वदेवाः आद्याः पंच सप्तमी च जगत्पः षष्ठी विशदशेषास्त्रिष्टुप् ॥ प्रथमकलशे जयेवि ॥ मन्त्रा अग्रे
 ति द्वादशं स्वसक्तं आध्वः सुमित्रो मिः आद्ये द्वे जगत्सौ अस्यास्त्रिष्टुप् ॥ प्रथमकलशे जयेवि ॥ पुरुषसक्त
 स्य पुरुषो ना रायणो नृष्टुप् अस्यास्त्रिष्टुप् ॥ तृतीयकलशे जयेवि ॥ ततः कृदुच्चायेत्यस्य धीरः करं वारुद्रो म
 युजी चतुर्थकलशे जयेवि ॥ आचार्यैर्दशकलशे इज्यायेदो मरुत्वत इत्येतमष्टोत्तरशतादिसंख्याज
 यित्वा यत इत्यस्य मर्ग इदं स्त्रिष्टुप् एतत्सक्तं जयित्वा रुद्रजपमिति मृत्युजय पंचाष्टाविंशत्या
 दिसंख्या कुर्यात् ॥ ततः स्युडिल्लिप्तिं वेद्या यद्वान् प्रतिष्ठाप्यान्वाहं भ्यात् ॥ अत्र प्रधानं ग्रहानेतत्संख्या
 निः समिच्चर्वाज्यादुतिभिः तद्गं दवता अये तत्संख्या निरुक्तादुतिभिः इदं पलाशसमिदाज्यं चर्वादुति
 निः प्रतिमष्टोत्तरशतं संख्या निः पूजायति मष्टशतं तिलादुतिभिः शिवे लोयादि ॥ आनुमागाते अष्टोत्तर
 शतादुति पर्याप्तं समिदाज्यं चर्वात्संकेदं अत्र यमिदायति तत्संख्यादुति पर्याप्तं प्राप्तिजाः प्रजापतय

६२

इति सा गोत्तरं वाग्यस आचार्योऽप्यत्र येणोक्तं संख्ये दो मुकुर्यात् एतद्दो माते इदं यदो मरुत्वत इति य
 इदं तिन च जपेत् ॥ ततो व्यादुतिभिः स्तिलान् एतत्तरशतं तु द्रुयात् आज्यं चरुतिलशेषैः स्त्रिष्टुप् तदुत्स
 प्रेयश्चित्तदो माते कुर्यान्नतो बलिदानं लोकापालादिभ्यो ते इदं यद्वैत्रपाला युच ॥ ततः पूरणीदुतिः पूरणी
 तादिभ्योक्तः संख्याजपश्चात्पूरस्तरया विजयादिपुर्णं तत्ततो भायाः शिष्टं सदिहं यजमानसं न
 ने समुपवेश्यानि वेकः ॥ नदि तेज्ञानमिति दश च स्वसक्तस्याजीगर्भिः शुनः शेषो वरुणस्त्रिष्टुप् ॥ पृथ्वि
 त्येकाविंशत्यस्य याजी ॥ पो वरु ॥ गायत्री इदं कवेरित्येकादशं स्वसक्तं नो रसमदो वरुणस्त्रिष्टुप् समु
 द्रजे इति मंत्राणां वसिष्ठ आषस्त्रिष्टुप् समुद्रजेष्टादिभिर्मंत्रैः दमं मे वरुणो तस्य याजीगर्भिः ॥ वी वं गाय
 त्री इमं मे ॥ धीः शांता सादित्येन शांतेति ॥ एथि जीशांति रंतारि सत्तं शांतिरिति ॥ तया हं ॥ शांते निया जुपे मंत्रे
 जिभि रवि विष्णो यजमानः पलासदं शुक्लं वस्त्रं च दनं कुसुमानि धृत्वा रुद्रं रुद्रमिति चित्रं देवा मा मिति त
 त्वाहुरिति मंत्रे रवलोकि तमाजं सदाक्षिणं ब्रह्मणा यदत्वे इदं पुशेना गेखिला गंधादि पंचोपचारैः संहराजं
 मनतां च ल्लिनि वेद्यं धपुय फलसुक्तं मर्षं निवेदयेत् ॥ मंत्रः ॥ नमस्ते सुरनाथाय नमस्तुभ्यं शचीपते ॥ गद
 र्धमं मया दसं गंडो वधं शांतये इति ॥ तत आचार्याय सुशीलोपयस्विनी रक्तवर्णा सवस्ता दे मष्टगादि
 सर्वा लंकारः श्रुति गां दद्याद्गोदानं विधिना मंत्रो वि शेषः ॥ यज्ञं गंधर्वसिद्धे श्वपूजितो विराचीपतो द
 नेना नेन देवेश गंडो वधं प्रणमयेति अस्या गोर्दक्षिणं त्वाग्दक्षिणां तरं ॥ ततो एतत्तरशतं आत्मानं

वक्तव्यो रूपांशुः॥ अथ कुंजपाश्चिमदेशे स्थिते स्वर्गलोकात् विधिना प्रतिष्ठाप्य कुंजमस्योत्तरतीर्थदा
 णामावाहनादि पूजां कृत्वा तदंशं कलशस्थापनं कृत्वा त्रैः पाश्चिमतः उपविश्याच्चादभ्यासः॥ चक्षुषी आ
 ज्येनस्य तैश्च त्रयधानादित्यादित्यादिप्रदानं विचारितं संख्याभिः अर्कादिना तीर्थसंख्याभिः अर्चयित्वा
 प्रदत्तं देवताः एकैकसंख्याभिः समिद्धर्वा आहुतिभिः सूर्यप्रत्येकमष्टोत्तरशतं संख्याभिः समिद्धा उपचव
 हुतिभिः अर्चयित्वा कुंजप्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्याभिस्तदाहुतिभिः सूर्यजय अष्टोत्तरशतं संख्याभिस्तिलाहु
 तिभिः शेषेणत्यादित्रयश्चिन्ताहस्यं तं बालिदानंततः पूर्णाहुतिः प्रणीता विमोक्षः संस्थाजपेनोपस्थापनं च॥ तत
 धननूतनवस्त्रयौ देययोः स बालयोरभिषेकः समुद्रजोहा इति सप्तस्वमिश्र आयास्विष्टुप आचोहि एतिभिः
 स्रणां संक्षुषीय आयोगायत्री अक्षी भामितिपर्णा विहदायुक्तादनुष्टुपः॥ स्वादिष्टयेति पावनीनां मधुसूक्तः
 पवमानसोमो गायत्री उत्सवो अभिदत्तं अंबकैः॥ पूजा काले उत्क्रमेण मेष्यादिसुरास्त्रामाभिषिचंस्वित्यादिना
 नोराणमंत्रेण आभिषेकोतिभिषेको वा संस्थाचार्यसंमर्षसपत्नीकाः श्रुतं वस्त्रचंदनादिभूत्वा नैवणमाणादि
 नालं कृत आग्रमवेक्ष्य तत्पात्रं मक्षिणां ब्राह्मणाय दत्त्वा वस्त्रदे मांगुलीयकैराचार्यं संप्रत्यर्चयति पातजननशेषश
 यर्थं गोवस्त्रत्वादिभ्यो संप्रददति आचार्यो यतानि दत्त्वा तदर्थं प्रह्लादं पठेत् तथैव दद्यात् कृत्वा त्रिप्रायथा
 शक्तिदक्षिणा दत्त्वा तीर्थं धरुपरीशोभयसीदत्त्वा शतं ब्राह्मणान् स्त्रिभिः सदमिष्टात्रैर्भोजयिष्यात्प्रातः वा च
 यित्वा श्रवणं कृत्वा च युभिः सदनुत्तीति अतीयात संक्रांतिसंतीर्णं॥ वेष्टति शंतीसु संकल्पे च धृतं कृत्वा स्वः॥ आ
 वाहनमग्रे स्याद्वृत्तिके नयं वक्रमिति मंत्रेण रुद्रमावाह्य दक्षिणत उत्सर्वा दहृदधीषीति सूर्यमुत्तरतश्चा

प्यायस्विति होममावाह्य पूजार्चनं तदप्रतिमां स्मृष्ट्वा सूर्यजय उपः॥ सूर्यप्रतिमां स्मृष्ट्वा सर्वसौरज्यः। से
 नुरातिमां स्मृष्ट्वा प्यायस्विति जपः॥ अन्वाधाने रुद्रसमिद्धर्वाः प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतं संख्या हुतिभिः सूर्य
 सेना प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्या हुतिभिः तदा हुतिभिः सूर्यजयमष्टोत्तरशतं संख्या हुतिभिः अर्चयित्वा
 शेषेण त्यादि त्रयैव होमः कार्य इति विशेषः॥ इति वैधविशोदितः अथैव नक्षत्रजननश्रांतिः। इन्द्राण्यैः। एतस्मिन्ने
 वनक्षत्रे नात्रोचितं पुत्रयोः प्रकृतिश्चेन्न तोमस्तुर्भवेदं प्रत्यभिश्यः। तद्दोषनाशपतदा प्रशस्तं श्रांतिं चक्षुषीर
 भिषेजं नचा। से पूज्य स्मृष्टं प्रतिमां तदनेनैव चक्षुषा हि नवानुरूपं। तत्र श्रांतिं प्रवक्ष्यामि सर्वोचार्यमतेन तु। शु
 नक्षत्रमुत्तरे च चंद्रतारा वक्राभिते। दिनादिद्विविजं तु प्राग्नेहि नवे सुधीः॥ आचार्यवरपेयपूर्वचतुरस्य
 द्विजोत्तमान्। पुण्यादिवाचयित्वा तु गीतकमेतस्मारतेतः। अनेन श्रांतिदिभोगनक्षत्रप्रतिमांततः तत्तदक्षकमंत्रेण
 अर्चयेत्कलशे परिरक्तवस्त्रेण सखायवस्त्रयुग्मणं वष्टेयत्। स्वशास्त्रोक्तं नमोर्गणकुमारोदितं सुखततः। अनेनैव नक्षत्रे
 ण दुर्निदोषोत्तरश्रांतिः। प्रत्येकं स्मिदत्वा त्रिः प्रायश्चित्तातेनैव वा। अभिषेकं ततः कुयोदाचार्यः पितृपुत्रयोः वस्त्रादि
 कारणादानेन आचार्यं पूजयितुं नः। कृत्वा दक्षिणां दत्त्वा माषत्रयसुवर्णकैः। देवता प्रतिमादानेन धान्यवस्त्रादिभिः स
 यानश्राय्याश्रानादीनि दद्यात्तद्दोषशोभये। भाजयद्ब्राह्मणान् सर्वान् तिस्राश्च विवर्जित इति। आचोः पितृपुत्रयो
 रित्यनेन पुस्तमविवाहितेन भिन्नविशेषणत्वात्। एकादश्यां ज्येष्ठजनक्याश्चैकनक्षत्रजननेन श्रांतिरित्याशयः। पू
 र्वविधिं कृत्वा पुण्यादिवचनात्। अतएव वाचयित्वा तानं तथीर्थकं। नक्षत्रप्रतिमांत हवता प्रतिमां वा। नक्षत्रे
 वता पूज्यात्वेधि प्रत्यधिपूर्वकमिति ज्योतिर्विधाता। तत्तदक्षकमंत्रेणाङ्गितेनः पातु कृत्वा कालादित्यग्रांतेन क्षत्र

२६

नेदेवताभयप्रकाशकृता ॥ तद्वद्वेदेषु विभिन्नाः ॥ अथ प्रयोगः ॥ उक्तसमये जनकनक्षत्रोत्पत्तौ गौमुखप्रसवं
 कृत्वा एकादशरक्षत्रोत्पत्तौ तमकृत्वा दशकालोत्पत्तौ अस्थिशिशोः पित्रकनक्षत्रात्पत्तिस्त्विदं तस्योरिष्टपरि
 हारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शान्तिमभियुक्तं प्रजितनक्षत्रप्रतिमाप्रेषयथाचाकृतदानेन च करिष्ये इति संकल्प्य गण
 पतिं पूजयित्वा आचार्यैश्च तुरन्तं विज्ञाप्य कृत्वा पुण्याहं वाचयति ॥ ततः आचार्यो यदत्र संस्थितमिति सर्वपवि
 किरणं प्राक्षेप्य प्रार्थनां निवृत्त्वा स्तुतिं कृत्वा दशान्यां कलशमहोत्थारित्वा दिनाच्छायं तत्र रक्तवस्त्राच्छादितं
 नक्षत्रतद्वत्वात् तत्प्रतिमां कलशान्कनारणोतनेन णावाहनार्थं पंचरिः पूजयेत् ॥ वस्त्रार्पणैश्चक्रमभयं
 यत् पूजति तन्निष्वाहंतिभिः प्रतिष्ठाप्य न्वाधनेन चक्षुषीं अर्चयेत् ॥ ततः दानक्षत्रमिमोदवतांवा प्रत्येकमशतं
 रचातसेरुयाकभिः समिच्चवीड्याङ्कतिभिः शोधेण त्यादिप्रायश्चित्तं कर्मोत्प्रेषणीतां विमाकादिआचार्याः
 कलत्रादेकनतयारभियुक्तं कुर्यात् ॥ ययारकनक्षत्रजनः ततः प्रजितप्रतिमाम्नि आचार्यो यदस्त्रादिं कार
 गंद्यात् त्यातिर्न वैधाक्यास्पर्णं त्वमयो हरेरसं पूज्यते वा दद्यात् ॥ विविधस्यास्य विध्यस्य वि
 त्तो वाच्यतां मुखा ॥ प्रायेतां मूर्तिदानेन देवो हरिहरावमादिति ॥ माघनयस्कवर्णमालाग्राह्यादत्वात्
 पूजो विसेजनः ॥ आचार्यैस्तैः प्रतिमाप्रतिपादने धान्यवस्त्रादिभिः साधनान्वाध्यासनादिनां ब्राह्मणान्तराया
 दानेनैव तैः सह आचार्यैश्च त्विजो भोजयित्वा पूजितां वाचयित्वा पण्यं कुर्यादिति एकनक्षत्रजननशोतिः ॥
 अथ ग्रहणजननशोतिः ॥ पार्तिता ॥ ग्रहणं चेदस्यैत्यप्रस्तित्यदिज्ञायति ॥ शान्तिं ते वा प्रव

२६

ह्यामि न राणां हितं काम्या ॥ यस्मिन् नक्षत्रे विशेषेण ग्रहणं संप्राप्यते ॥ तद्वद्विषये तैस्संयुक्तेषु नक्षत्रेषु
 येत ॥ यथा राक्ष्यानुसारेण विनशाद्यं नकारयेत् ॥ सूर्यग्रहे सूर्यरूपे सुवर्णे न वि शेषतः ॥ चंद्रं चंद्रग्रहेषु
 मानुजं जने न वि शेषतः ॥ राहसं प्रकृती तनागेने व विचक्षणः ॥ शुक्रो देवो प्रयत्नेन गोमये न प्रकल्पयेत्
 ॥ जागे न सीसमये नातस्थो परिभुसो दीमानु न वस्त्रं सुशोजनं ॥ जयाणां चैव रूपाणां स्थापनं तत्र कार
 यत् ॥ रक्षां हतं रक्तं गंधं रक्तं पुष्पां वराणि च ॥ सूर्यग्रहे प्रदातव्यं सूर्यं प्रीतिकराय च ॥ श्वेतवस्त्रं श्वेतमालं
 श्वेतगंधांश्च तादिति ॥ चंद्रग्रहे प्रदातव्यं चंद्रप्रीतिकराय च ॥ राहवे च वदातव्यं कृष्णपुष्पां वराणि च ॥ दद्या
 नक्षत्रनाथेभ्यः श्वेतगंधानुलेपने ॥ सूर्यं संपूजयेद्वा मान आकस्मिनेति मंत्रतः ॥ चंद्रग्रहे च पालाशैः समि
 द्भिर्जुहुयात् ॥ दूर्वाभिर्जुहुयाद्वा मान राहोः खत्रीणानां यच ॥ समिद्विजलदृशोऽथैशं शायजुहुयादुधः
 ॥ जैशायजुक्षत्राधिपतये ॥ आसे न वरुणासे वतिले श्वजुहुयात्ततः ॥ पंचगव्यैः पंचरत्नैः पंचत्वक्पंच
 पल्लवैः ॥ जले रोषयं कल्के श्वसुदितैः कलशोदकैः ॥ अग्निषेकं प्रकृती तयजमानः प्रयत्नतः ॥ मंत्रैश्च
 राहं वयै राघो ह्वादिभिः ॥ इमं मे गंगेयितरस्तत्वाधामांति मंत्रकैः ॥ अग्निषेकं निश्चेत्तयजमानः समा
 दितः ॥ आचार्यं पूजयेत् ॥ आस्त्रं तो नि यति क्रियः ॥ तस्माद्दद्यात् ॥ यत्नेन नक्षत्रां प्रतिष्ठापयेत् ॥ दक्षिण
 निश्चसंयुक्तं यथा शक्त्यनुसारतः ॥ जलसंज्ञां नो जयित्वा नृपराणि पश्येत् ॥ ततो विदक्षेणो दद्या
 धजमानः समादितः ॥ अनेन विधिना शान्तिं कृत्वा सम्यक् शिषतः ॥ अकालमस्य रोको वै च व्याधिषो
 च नाशुयात् ॥ सौख्यं सोमनसं नित्यं सोमं ग्लजते नरः ॥ इत्यं ग्रहणं ज्ञाता नो सर्वादि विनाशनं ॥ कवि

तुभार्गवे रोदशो न कायम हात्मने ॥ अथ प्रयोगः ॥ सूर्यग्रह रोषस्तौ तत्कालस्थितनक्षत्रस्यादि
 तेषां अग्रादिदेवता तस्याः सूर्यस्य च यथाशक्ति देव्या प्रतिमे विधाय राशेः सीधेन नागाकृतिकृत्वा ॥
 चोत्तेममनामोयाः सूर्यग्रहणकालीनप्रसूस्मिन्स्वितसवोरिष्टपरिहारद्वारा श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं
 ग्रहमन्त्राणां कति करिष्यति सकल्पगरो शपूजनाद्याचार्यवरणपूर्वाते कुयोत्तचंद्रग्रहे तु सूर्यस्या
 ने राजतचंद्रविंबु कुयोदयप्रवृत्तसंकल्पे सूर्यस्थाने चंद्रग्रहप्रयोगः ॥ तत आचार्यो यदेतस्याद्य
 तशुविदेशो गोमये तो पालिप्यतत्र न वषट्शब्दो लि ते स्त्रुतवस्त्रं प्रसायति श्रीकृदेवतामी सपुत्रये निधाय
 आरुस्मे नदिरणस्त्रयः सविता त्रिष्टुप ॥ मये सूर्य रक्तवर्णवस्त्रं प्रसायति ॥ स्त्री नो रित्यस्यात्रिः ॥ स्वमी नस्त्रिष्टुप ॥ महेज
 तदसिंहतो गुरुं स्मवर्णे र्जोदि निधु पादि निश्च पूजयेत् ॥ स्त्री नो रित्यस्यात्रिः ॥ स्वमी नस्त्रिष्टुप ॥ महेज
 देवतामग्निः पातु हतिका इति ते तिरीष पठितततद्वा क्यार्थकेन पूजयेत् सूर्यस्यांतरतः ॥ चंद्रग्रहे तु मध्ये
 चंद्रपूजनं आवाय स्वगीतमः सोमो गायत्री आवाय स्वतिमं त्रेण श्वेते र्गंधादि निधु पादि निश्च ति विज्ञे
 यः ॥ अथ देवयोः पूजन पूर्ववत् ॥ ततोऽग्निस्थायनं ॥ ग्रहपूजा कलशस्थापनां तो कृत्वा न्याधानं कुर्यात् ॥
 चतुर्थी आहुते संते ग्रहान्याधानं कृत्वा सवितारं अर्कसमिदां प्रचरुतिलां नो प्रत्येकमष्टोत्तरशताहुतिहुति
 निःस्वमी नंदुवा सदिताज्जो दीना तावती त्रिराहुतिनेर्महत्रदेवतामग्निजलवृक्षसमिदां ताज्जो दीना तावती
 नि राहुतिनिः शेषे रोत्यादि ॥ चंद्रग्रहे अर्कस्थाने चंद्रस्यार्कसमिस्थाने पालाशसमिधो निर्देशः ॥ गृहसिद्धि
 न्नस्य पथं नि करणादि ॥ यथा चोद्याने मागः प्रायश्चित्तो ते तव लि पूर्णाहुती ॥ संस्था जघाते पंचगव्य च रत्न

पंचत्वक् पंचपल्लवै रोषधक्त्वै श्वमिजितलोकि कजले ग्रहकाले रोदशे केश्वसहितै त्रिभुक् ॥ आयोहि ऐति
 त्तच स्य सिद्धी पञ्चो गायत्री इमं म इति सिद्धिं शिष्ये व्यधीन सो जगती पितरः भिता मदाः प्रवरै इति या नुषमं
 यात त्वामिष्टु नः ॥ अग्निवेका ते आचार्यं सप्रप्य तस्मै प्रतिमात्रयं दक्षिणां च दद्यात् ॥ ततो ग्रहणां पूजनं नि
 र्जने प्रतिमा प्रतिपादनं आसूनां जोजन संकल्पश्चेति ग्रहणशक्तिः ॥ अथ नक्षत्रं गंडोत्तरशतं विज्ञे ॥ पारिजा
 तं ॥ अश्विनी मघा मूला दोत्रिषट्कनं वनाडिकाः ॥ रेवती सार्यशाकां ते नाडिका द्युमे वहि ॥ अश्विनी मघा मूला नक्षत्रा र्जो बाध्यते पित
 ॥ पूषादिशाक्रपञ्चादं जननी वाध्यते शिशोः पूषा रेवती ॥ अदि राशे वा ॥ शाक्रं ऐशानं पितृभूतं दिवा जातो रात्रि
 जानस्तु मातृहा ॥ दिवा जातो दिवा गंडो ते जात इति यावत् ॥ आसूनाः संध्योर्जातो नासि गंडे नि रा मयः ॥ सर्वेषां गंड
 जातानां परित्यागो विधीयते ॥ अर्जयेद्दर्शनं न्यासे तस्त्रिषाणां सिकं तत्रैतत् ॥ तच्च वृजं ॥ तत्संशतिं प्रवृत्त्या मि सोम
 मंत्रेण नक्तिमात्रं ॥ कास्य पात्रे प्रकुक्षीतपलेः षोडशगिर्नवे ॥ अथाग्निश्च वतुर्जोर्वा द्वाभ्यां वा रोमनंतया ॥ तन्म
 धिपाय से शं वि नवनी तेन परितः ॥ गजतं चंद्रमर्चैतासितपुष्पसहस्रकैः ॥ देवज्ञः ज्ञेयवासास्तु सितपुष्पां चराचि
 तः ॥ सोमो ह मिति सचि स्य पूजां कुर्पादं तं दितः ॥ जयेत्सादस्त्रकं मे स्य अद्यानः समाहितः ॥ आप्याय सिति मंत्रेण
 पूजां कुयीत्यामाहितः ॥ यद्वा द्वे दक्षिणाग्निं गंडोषप्रशतये ॥ अर्कं वागीश्वरं चैव तामात्रा न्नसमिधुतं ॥ गंडो
 षोपशं शयर्थं दद्याद्देवदेष्टु चिः ॥ ज्योतिर्निर्वंधं कुकुं चंदनं कुंभं गोरोचनमथापि च ॥ चूतपूतं पुष्पं पुष्पचतु
 षसि चैतज्जमात् ॥ सहस्राक्षेण मंत्रेण बालकं स्थापयेत्वरः ॥ पितृयुक्तं दिवा जातं मातृयुक्तं रात्रि जातं स्थापयेत्

त मातृयां सध्यो रूचयोरपि ॥ कौस्यपात्रं च तत्पूर्वं गंडो वीय शंतये ॥ सहोरमौ किके शंखं च तव स्त्रयुगं शुभे ॥
यजुर्वेदविदे दद्याद्गंडो दोषा पनुत्तये ॥ दद्याद्देनुं हिरण्यं च यद्वा आ वि प्र दक्षयेत् ॥ आसुर्दिकि रंज स्वा कुर्वा खास
राते र्पणमिति ॥ अत्र चाश्वि न्याद्यादिनागे आदि सख्या रेव स्या र्घ्यं स नागि द्वादशादि सख्या धारि का दुष्टा ॥ तत्तदाद्यं स
नागस्थ धारि के द्वे द्वे धारि के दुष्ट त र अश्वि न्यादि नागो दिवार व स्या र्घ्यं नागो रा औ दुष्ट त मी ॥ तत्रा वि धारि के ति दुष्ट
॥ अत एव निमित्त तार त म्यं न निमित्त क तार त म्यं कौस्य पात्र परिमाणं च तुष्ट यो पया सं न स चित्तं अत एव चं द वा
गीश्वर घाति मा दा व यि कुर्वादि परिमाण तार त म्यं पूर्व ॥ अथ य योगः ॥ षण्मासो नर भे का द श वा द नि प्रथ म तो म
पुस वं कृत्वा दे श का लो सं की र्त्य म मा स्य शि शोः र व स्य श्वि नी सं व्या ल्प क गंडा त ज न न स चित्तं स वीरि ष नि रा स ध
रा श्री पर मे श्वर वी स र्धं न स त्र गंडा त शंति किरि स्य इति स कृत्प्य गणे रा पू ज ना दि यजुर्वेद वि दे व जा चा र्यं लिख
रणं सं कुर्यात् ॥ तत्तत्तत्तं च द नं शुक्ल मासेः क्षौमं शुक्ल मासेः स्या पूजयेत् ॥ तत आ वा यो निमित्तं स्या पि नि मि ता क
सादि परि मा ण कौस्य पात्र स्य पुनर्निर्माणं नाप्याय चिति मंत्रेण कुर्यात् अंश प्रति मा ना म म्य तार रां च ॥ ततो य द
त्रैति स र्घ पवि किरणादि ना नू स स्कारं कृत्वा उ पालि न्ने दे श कौस्य पात्रे पाय स प यो वा निः क्षिप्य तत्र न व नी
त पूर्ण रां ख नि धाय तत्र राज तं चं द विं व स्या पायि त्वा सो मो ह भे ति आ न पूर्व के स मा हि त चे ता आ प्या य चि ते म
त्रेण वा द ना दि यो उ शो प वा रे स्तं चं द पू ज नं कुर्यात् ॥ तत्र श्वे तं स द शं व स्र द्र यं स म पं गी यं पु प्या णि श्वे ता नि
स द स र्म र्म णा या नि मो क्तिके द क्षिणा त द सं ज वे इष्ट म न्यत् ॥ पूजो ते त मे व मं त्रं स वि श्वा सं चं द आ य न स द स सं
प्र ण व म्य आ दि स्म र ण पूर्व के ज येत् ॥ तदुत्तर त स्ता व कल श मदी योरि स्या दि वि धि ना स्या पायि त्वा त त्रे रा ज

त त्रति मा यां दृश्यति मंत्रेण वागीश्वरं संपूज्य तदुत्तरतः क्रमेण तेनैव विधिना निदितं कुंभं चतुष्टये अश्वत्ये
वो निष्य द न मि सो म्य पु ल्ल व पु क्षे यां तं कृत्वा चतु र्धं क्रमेण द वी र ता नि कुंभं कुंभं च द नं कुष्ट गो रं च ना नि सि चेत् ॥ त
पु न रु णं पूजयेत् ॥ ततः पश्चि म दे शं स्य डिलादि अग्नि प्रति ष्ठा प ना तं कृत्वा स्या पित कल शो त्र रा गे य द्वा द्वा
द ना दि व र ण पू जो तं कृत्वा त्या या ना दि य द म ख र ए ण हु तं तं कुर्यात् ॥ अग्नि वे के का ले वारु ण कल स चतुष्टय
स्या द के ना दि वा गं डा तं जा तं बाले पि त्रां स द श वि जा ते मा त्रा स द स ध्य यो जी त मु ना भ्या स ह नि वि चे त स द स्या
रा ति मे त्र स्य य स्म ना श नः प्रा जा य स दं द प्ति ष्ठु ॥ अग्नि वे के विं ततः सर्व कल शो द कैः समु द जे ष्टे त्या दि निः सु
रा स्य त्या दि नि आ भि वे के तां त स ह्या तः स प लो कः कृती य त श्वे त वं द ना दि र्वा त्र ति धार णं कृत्वा चा र्यो य शं खं द
नं कुर्यात् इ मं स चं दं शं खं स व स्त्र यु गं स मो क्तिके न व नी ता धु प स्कर स हि तं उ दोषा पनु त ये दे व जा य यु जे र्
जि दे तु य म दं स घ द द इति ॥ तस्मिं ग ता सि अर्थ स दि र ण्या धे नू द घात ॥ ततो वा गीश्वरं ताम्र पात्र स हि तं तु यं
उ दोष शं स र्धं स प्र द द इति दृश्यति प्रति मा दानं त दं ग ले न य या शं ति द क्षिणा दानं च ॥ ततः स्या धि ते त र दे व
ता ना मुत्तर पूजा पूर्व के वि स र्ज न मा चा र्य द स्ति प्रा ति पा द नं च ततः स द स्या ह्ये ण ति मंत्र स्या पृ र्थं स र्धं य या शं
ज पो द श वा व र त्रा स ण जी ज्ञ ने च्चे ति नू ज गे डा त शं तिः ॥ अथा ति ध्या दि गंडो त सं शं तिः ॥ पा रि जा ते गा म्यो
॥ अरु णे त र जा त स्य स त वा य दि नं ॥ ॥ शं ति शु भे दि वा कु र्या त वा नु जं न लो क ये त ॥ ति थि गंडं त्व न द्वा द
न स त्र धे नु रू च्ये त ॥ कौ चं ने ल भा गं डे तु गंडो दोषा वि न श्ये ति ॥ आ ध जा गं वि तु र्गं डं त्र या ण मा ज्जि वे च ने ॥ मा ता
पि त्रोः शि शो श्व र्धः ॥ इ त र त्र शि शो र्मा त र नि वे के च का र ये त ॥ द्यो रं वे स र्धः ॥ उ त्तरे त लि पा त्रं स्या तु क

गोदानमुच्यते॥ अजाप्रदानं च देवपूजायाश्च कर्तव्यं॥ उत्तरातिथ्यं चित्रं दीपवर्षायाश्च वस्य च॥ कु
 र्यात्कृतिप्रयत्नेन नृणां कारजं च॥ सुवर्णं न तदर्थं न युष्माकं नुसारतः॥ न ह्येवाधिपतैस्संस्तुता नृणां च देव
 न्निर्वाणं॥ वरुणस्याश्वेनं कुर्यात्स्वस्तिवाचं न पूर्वकं॥ शतोषधीचरं तानिमन्त्र्य कृत्वा वस्यतां॥ प्रक्षिप्यतिरोधरा॥
 पूजाते समिन्ना जेदोमतिलयवैस्था॥ ततः पूर्णद्विदिहृत्वा वेदाध्यायि कुटुंबिने॥ उत्तराग्रथमेवादेतिलपा
 त्रं तथैव च॥ तिथेयं गम्य वस्त्रां च सुशीलां च यस्मिन् प्रजावित्रासवैदधासुषोषादेतुकाचनं॥ यथाशुचिदि
 माध्याह्नं तिलमुद्रांश्च दापयेत्॥ यथा वितानुसारं लुप्यांश्च लुगजां जनं॥ पितुरायुष्यसिधयश्चातिरोधि
 धीर्धते॥ एवं यः कुरुते नृणां तिकर्म समाहितः॥ नृणां विलिप्यते नित्यं पृथुपत्रमिवो न वेति॥ तिलैः पुंगु
 तलसंज्ञातिनिर्बन्धे॥ पूर्णां नृणां स्वयोः स्थिः साधेनाडी कथं तथा॥ गंडांतं मरुदं नृणां जोडाद्वत्तादि
 ॥ कुलीरसिद्धयोः कीटकापधोमी न मेव योः॥ गंडांतराले स्यात्तद्युटिकांश्च मृतिप्रदं मिति॥ पूर्णाः पंचमोदशमी
 मंचेदश्यः॥ नृणां तदुत्तराः षष्ठ्यद्याः कुलीरः कुकटः कीटोदृष्ट्येका॥ चापधनुः॥ उत्तरादीनां निषेधमागम
 न्मन्या कान्तिसेदप्रसोदं॥ चित्राद्यां पुण्यमप्येदिपादे पूजीषादाधिस्य पादे तृतीये॥ जातः पुनश्चोत्तराद्ये
 पुनिति श्रुताः स्वसुवापि पूजाशमिति॥ उत्तराकालान्वाघपाद इत्यर्थः॥ एवं चोदाहृतगम्ये स तादृशरा
 होतिथिगंडादींचदानं शांतां वक्ष्यमाणं वचनं लोचने नृसमुच्चयप्राप्तो वृत्तैः तत्तरजातस्य नृसमुच्चयमिति विदितं
 लानामभूत्कथं॥ होतृपूर्वार्द्धे तत्तरां र्द्धं नृनां मित्रेणातिरेकं नृदिः प्रयोगदानमिति वाच्यं॥ पूर्वार्द्धे जन्तुदानं
 मप्यादिति थिगंड इति॥ नक्षत्रे॥ नक्षत्रगंडं॥ ज्येष्ठा मन्त्रसंध्यादावित्यर्थः॥ नक्षत्रादीं तत्रादीं तस्य वक्ष्यमाणान्वात॥

अत्र च निमित्तानंतरं नालं ह्येदास्यैव गंडात्तत्तथाधिकरणकं दानं कार्यमिति दर्शयितुं सप्तमो निर्देशः॥ पूर्वोत्तर
 वाक्यपयां लोचने मेव निमित्तानां भावः॥ उत्तराध्यासपूर्वार्द्धे दोषाधिक्यमेव दर्शयितुं माह आद्यमभाइत्येव नरेति
 लेपात्रेणादिद्यादावपि पूर्वार्द्धं जन्मनि उत्तरार्द्धं दानानि कर्तव्यानीत्युच्यते अतएव शोभति विधौ प्रयत्नेति पूर्वो
 राध्यां नृनां निमित्तं निमित्तं नृनां कर्तव्यं तज्जापयार्थं॥ नृनां जाकरतिपदे कृत्यमिदं न संभव्यते॥ अत्र च नकार्यमि
 ति चाग्निमयद्वयं॥ ततश्चाधेष्टाजधि ऐष्योरजे दाचं तने न पूजादिकार्यं॥ अतो मंत्रोपनयप्रकारकत्वे ति
 रीयशाखागतो वाक्काष्ठवत्सुखं वृत्तात्॥ दौमकालीन्यामोपि नक्षत्रेष्टाविवाधौ जधि ऐष्योमयोदं शेन
 कार्य इति स्मृत्यते॥ तिलैः पुंगुदं नृनां निचाह॥ वरुणस्येति अत्र नक्षत्राधिपतेरिति पदवर्जं पूर्वोक्तानुषंग
 ॥ ततश्च तत्र वरुणपूजनमेव कार्यमित्यर्थः॥ तत्रैव शोभ्यमानं माह यथाश्रेयादिना॥ कर्तुरकरणे दोषे न
 र्नाते रावश्यकं तां च यितुं मादयितुं रिति॥ अथ प्रयोगः॥ मन्त्रेणां पूर्वार्द्धं जन्मनि कर्तव्यं नृनां
 स्वशिरोल्लिथिगंड पूर्वार्द्धं जन्मनि सचरितं नराशिराशेन रासकाराश्रीपरमेश्वरप्राप्त्यर्थं नृदानं कारित्वं इति स
 न्यनालं ह्येदास्यैव गंडात्तत्तथापूजनपूर्वकं नृनां ददोत॥ असंख्येकांशपणा एकैका॥ स्मृतं कान्तिश्रुति
 वाक्सातो नृदानं नमित्यस्य स्थाने शोभति मित्यर्थः॥ नृसंकल्पगणेशपूजादि आचार्यवरणांतर्कयति॥ सचयदत्रेत्यादि
 नाभूच्छ्रुति कालस्थायपने कृत्वा कलशे या आषाढा॥ सदिरत्नाणि स्याना॥ रुचति॥ अश्वस्य वृत्तिशतोषधी रत्ना
 निमदं स्वः पल्लवं च निक्षिप्य पूर्णं वक्षिष्यापितृर्ण्याजे स्यापितृदेवमवरुणप्रतिमायां तत्वायात्रातिवरेण
 जयेत्॥ ततो भिघातिथ्याप्यहानं संप्रदायादव्यात॥ चक्षुषी आग्नेयेत्येव प्रधानं वरुणं प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतं संख्या

[illegible]

५१

[illegible]

मोक्तविधिना शोक्तिकर्मरिष्यदिति संकल्प्य गणेशपूजनाद्याचार्यवरणांतं कुर्यात् ॥ आचार्योपद्रवसंस्थित
 तमिति स्थूलश्च द्विहृत्वा यथास्ति यथा लक्षणं निर्मितानां देवीनां रूपादिप्रतिमानां च तत्समाप्त्युत्तर
 रणं कृत्वा पूर्वनाम महीदीपोरिति मुच्यते ॥ तत्र औषधयः संवेदं त इति चतुः प्रस्थपरिभिता न्नीदी न्प्रस्थि
 व्यतेः स्थंडिलं परि कल्प्य तत्र कलशस्थोपनोदकपूरणं समं तत्र केतुत्वाया औषधीरिति सर्वोपेधीः ॥
 द्विष्यस्योनेति मृदः ॥ अश्वत्थिवदिति पंचपल्लवान्कोडात्कोडादिति दृवीः ॥ हिरण्यरूप इति हिरण्यया
 कुलिनीरिति कलेयुवा सुवा इति वस्त्रद्वयेनावेष्ट्य सदिरलोनीति पंचरत्नानि निक्षिप्य गंधद्रासि
 ति गंधादिना कुलशेखरं दर्पादवीति पूर्णपात्रे निधाय तत्र प्रतिमां चतुष्टयं निधाय तां स्वावाहनादि
 वाडशोपचारं देवताः पूजयेत् ॥ केदुद्रायेत्यस्य कएवोरुद्रो गायत्री ॥ युनायसी मयसी यमो नृप ॥ अ
 भिरुद्रा विरुद्रो भिगो यत्रोपद्रमस्योऽस्य स्वगत्समदोरुद्रश्चिष्टपूजां ते स्थंडिले पाश्वसमागं स्यात् ॥ अ
 प्रतिष्टाय स्थाय धितोऽतरभागं ग्रहपूजनं कलशस्थोपनोतं कृत्वा त्वादभ्यातवत्सुधी आजेनेत्येतं ग्रहपी
 ठदेव तान्वाधानं प्रसिद्धीत्या कृत्वा रुद्रं प्रतिष्ठय मण्डपं रशतं संख्याभिः सामिञ्जरुच्यतादृतिभिः यम
 माग्नेमृत्सुता वनीतिस्तद्व्यादुतिभिः ता एव देवतास्त्रिंशदुतिभिश्च तत्संख्याभिः शशिरो स्यादि ॥ पु
 ण्णीता प्रणमनीते आभ्यर्चनीयः ॥ आजेन सद्ग्रहसिद्धांस्तस्य पर्यभिक्करणं ॥ समागंति च रोराग्नावाधि
 एषां नामभिश्चारणं च कृत्वा देवतां सनादि आभ्यर्चनं तत्र ग्रहपीठदेवता उद्दिश्य यथा न्वाधानं त्यागं १२
 कृते प्रत्येकमष्टोत्तरशतं संख्यादुतिपर्याप्तं सामिञ्जरुच्यतां रुद्रं अत्र यं रुद्राय ॥ एवं यमाय ॥ अयं

ये ॥ मृत्सुवे ॥ एवं तत्संख्यादुतिपर्याप्तं त्रिलोक्यं रुद्रादिभ्यो नमस्तेति सा गुरुते कृत्वा चिक्कसदिति आचार्य
 स्तान्मंत्रे जुहुयात् ॥ प्रायश्चित्तदोषांते लोकापालेभ्यो प्रदधीठदेवतास्य च कलिदानं रुद्रयमाग्नेमृ
 त्कृत्वा न्प्रोते हीत्रपालाय ॥ पूर्णाहुत्यं ते घणीसावित्रीकः कलशरूपोदकेनाग्निवेकः ॥ समुद्रज्येष्ठस्यादि
 निमेत्रे ॥ धृष्यतां जगदानीश इत्यादि निश्चतुर्भिः श्लोकैश्च ॥ त एतैरेव श्लोकैः समाहित एकेकां देव
 तामाचार्योपद्रवात् ॥ ततस्तस्मै गोमूत्रं हिरण्यवस्त्राणि तन्निष्कृत्य वादधातं कृतं त्यक्तमणः सागताये ॥
 इमां दक्षिणां नृभ्यः मुद्रं संप्रदद इति ॥ एवं मृत्विष्णोपि यथा शक्तिदक्षिणायां ॥ ततो ग्रहपीठदेवतां न
 पूजनं विजनेन आचार्यं देवोपातिपादनं चालयन् भोजनं वैति विषयादीनां ॥ ततो ग्रहपीठदेवतां न
 तत्रैतरे विजालयन् ॥ यथा हिताग्नेयस्य नायीगोवायमो जनेत क्रातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये मरु
 त्वनेत्रयो दशकुपाले पुरोडाशं निर्वपेत् तस्य याज्या तु वाक्ये मरुतो यस्य दिशो पुरा उवेदं चर अद्देवेति आ
 हुतिवा ॥ देवनी ये जुहुयाद्रयं मरुत्वं त्वादेति सा तत्र प्रायश्चित्तिरिति आदिताग्नेः कृतं रुद्रायारं नव्येति
 ॥ अहं ततदारं नृभ्यः पूर्णाहुतिरिति हस्तिकारः ॥ अश्वलायनसूत्रकारेण तु यस्य जासो गोवायमो जनेत
 दिष्टं मरुत इति मारुतेति याग एवोक्तः ॥ सिद्धे देवताभ्यां मरुत एवोक्तं देवतेत्युक्तं ॥ एवकारं वशो न
 सिद्धांतमाभ्युक्तायितुं दुष्यपादनाच्च नृभ्यां दुतिरिति तदीयमेव कारं आख्याते रं हस्ति कृतं रुद्रा
 रादुपेक्षणीयं ॥ अनादिताग्नेमृत्पुष्ट्याग्नेमृत आदकारिको कारः अथ यस्य वधूमी वा जनेत ये चैव मोत
 नः ॥ समरुद्रः चरं कुर्यात् पूर्णाहुतिमया विवेति ॥ गृह्याग्नेनाग्निस्त्वावकचस्तु कात्यायनोक्तं प्रायश्चित्तेन क

यति स्वयं द्यो ज्ञाना वेपर र द्यो कृत्य लोकि का मो सं न वा त ॥ तच्च तदीय गृही पठितं ॥ अथा तोय मल जन
ने विधि आख्या स्या मोय स्य नायो गोदा वडवा वा विरुति प्रसवे न स प्रायश्चित्तो न वेत्त तद् दशादे च तृणादी य
दृष्टाणां कषाय मया दरे त्तत्त वरी दुं व राश्व स्थ रा मो दे व दारु गी र स र्व पा स्तो मी मि अ मे यो दि रण्य दुं वी कु रे
सु वैष धी नि री लो क ले श ना पु र्य द प ती स्त प ये त ॥ आ पो हि ति ति स्त किं क या न इ ति द्वा यो प वे दे रा प व वा स
ए ने द मा पः पु न र ते स पा द्यु मि ति स्ता प यि त्वा ले क स्य तो द र्ने प प वे रा य ति ॥ मा रू तं स्था ली पा कं अ प यि त्वा न
ना गा वि द्वा अ द्दि ती जुं हो ति पू वो तैः स्त प न मे त्रैः स्था ली पा कं स्त पु रो ति ॥ अ न्न ये स्वा दा सो मा यः प व न मा
ना यः पा व का र्यः मा रू ता यः म रू द्यः य मा यः अंत का यः मृ स्य वे अ न्न ये स्त्रि ष्टु ते स्वा दे स्ये त दे न र द हा स्य
ते पु उ ल्कः क पो तो र धः स्य तो ना प्र वि शी तं स्तो ना वा घ रं दे त वृत्त किं म धु ना लो द्वा यो प वे दे रा प व वा स
ने आ स न श य न या न नं गे र द गो धि का ण क ला स स री य स र्य रो छ व धु ज्ञा वि ना शी स नै व स्या ते षु ए त दे
व प्रा यश्चित्तं प्र रू णा ति चो क्ते ने वि धि ना कृ त्वा बा लु णा न नो जा यि त्वा स्तु स्ति वा आ शि षः प्रा ति गृही या दि
ति ॥ विरु ति प्र स वो य म लो त्य ति ॥ अ न्नः पू रि ते प क षा येः त्वा दि शा ख्या मि र्ग र स र्यं ये मि थि तं दि रण्य
त्र क्षि प्द वीं कु रा णा स वौ ष धी नो च प्र हो यः का र्यः ॥ यं चे द्वा मं जा य म्मि न त त्प चे प्र स तं ॥ ए व न्य त ॥
इ द मि ति नृ कः ॥ अ पा द्य अ प नः शा ख च द द्या मि ति स्तु क्ते उ त्पा ते श्वि स नं त रं नृ के पो त्वा पा त का न
स र्य स ग म प्रो हे णा दि क्षि ति कं चि त्वा रः आ दि ता म्म धि कारि वा मा रू त पु रो डा शे स्था ने वि दित स्य मा
रू त स्था ली पा व स्य प्रा यश्चित्त स मा ख्य या तु त्स्य का र्यं स्य पु रो डा शे न स द स मु च्यं व द द्यो न मो मा ने ज

॥ अथ प्रयोगः ॥ मम माजीयाय मल जन न स चित्त स वारि ष्ट परिहार द्वा रा शी प्र र मे श्व र धी त्प र्थ मि स्था
य स्य इ ति श्री ता मि म तो र द्वा मि म त्तु मा रू त स्था ली पा के न म द्य इ ति सं क्त्य ॥ अरू त प्र रु ख्य रं म
स्य त तं स्था ने पूर्णं कृ ति हो व्या मी ति ॥ अग्नि मृ स्य स्तु स प्र द म र्वे का ला य नो क्तं प्रा यश्चित्तं क र्त्वा य इ ति
सं क ल्प्य ग रो श ते पु रं ना धा चार्य व र णं तं कुर्यात् ॥ आ चा र्यो प द न्रे या दि ना य अ द्दि वि धा य आ गा दि कृ त
रो शा न्य ता मु दि कृ म द्दी धी रि स्ता दि वि धि ना क ल शा ष्ट क पू र णं तं कृ त्वा द्वि रण्य रु प इ ति द्वि रण्यं क षा
या दि सा दे तं प्रा क्षि प्त्वा डा क्तो डा दि ति द्वा या आ पु धी रि ति स वौ ष धी स्त्र प्रा क्षि प्प्य गं धा दि प्रु हे या दि
व रू णं पू र्ज नो तं कुर्यात् ॥ अथ कलशो र्दकं राचा यो र्दं प यो र निषेकं कुर्यात् ॥ आ पो हि श्ते ति स र्णा न
वरी यः सिं धु क्षी प आ पो गा य त्री अग्नि वे के विं क या न इ ति द्वा यो र्दं प द व इ रोगा य त्री ॥ आ न स्तु त इ ति
पंचा नो वा म दे व इ द्वा स्त्रि ष्टु ॥ अग्निं मो धि ति पं ज्ञा नो वा सि शे व रू णो गा य त्री अग्निं इ द मा पु इ य स्या सि
धु क्षी प आ पो मु ष्ट पः अ प नः शा ख च दि ति अष्ट वे ष्ट क्त स्य कृ त्सो मि र्गो य त्री ॥ अग्निं ए व मा मि वि क्तो र्द
ती श्वे ते र्व स्त्र चे दं न पु ष्यः सो व रू णं च य णो श्वा ले क स्य द र्ने पु प वे रा य मि तो त नो द इ रू खो ति श्ते तः त स मा य
प्रा ऽ रू ख आ चा र्यः स्थ डि ले मि प्र ति शो ये शा न्या प्र दे रू जी क ल श स्था प नो तं कृ त्वा ना धा नं कुर्यात् ॥ चे द
दी आ ने र्य ते ॥ अ प लि स नि रा आ इ ति निः इ दं स ज्ज निः व रू णं प च जिः ॥ अ प र क या ॥ अग्नि म द्या नि र अ
द ति जिः अग्नि सो म प व नं मा प व कं मा रू तं म रू तो य म मे तं कृ मु स च ॥ ए के क या च वी हु ला शि प रो त्या दि
॥ ह स्ती प द जि श द र नि वा प चो क्ष णी ॥ य था न्वा धा न मा म्या हु ति ष्टु ता गः ॥ अ न्न ये स्वा हे स्य द न सं प द न

वा इत्यु॥ यथा लिङ्गं त्यजता वि आया धात्मना मरुतो अयेपाः॥ प्रयाजे सुसमिद्ध इति त्वा गपि समिदा धात्मना
नेरुक्तोक्तो अथानवत्॥ ततः खिष्टरुहादि वलिदानात्तेषां हतिः पूर्णपात्र निनयने ग्रहकलशे नाभियेकत्रा
चायो यद्विज्ञापनस्थायि पितृवता न पूजनादि आचार्यहस्तप्रतिपादनात्तेषां कृत्वा आसुना नैत्रा जयित्वा स्तिम
वता च वलित्वान् चयीत ते वस्वस्तीति वंदेयुः तस्य आशिवाग्दत्तत्वे च रायणा कुयादितियमलजननशक्तिः॥ अ
थ त्रिकप्रसवशक्तिः॥ शांतिसर्वस्वः॥ सुतत्रये सुताये त्स्मात्ते त्रयं वा सुतो यदि॥ माता पित्रोः कुलस्थापितदा
निष्टमदहवैत॥ ज्येष्ठनाशोधने दानिर्दुःखं वा सुमदहवैत॥ जातस्यैकादशाद्देवाद्वादशं बलविक्र
विजो हत्वा ग्रहयज्ञपुरःसरः॥ ज्येष्ठनाशोधने दानिर्दुःखं वा सुमदहवैत॥ जातस्यैकादशाद्देवाद्वादशं बलविक्र
मदेशे त्रुतिमाः स्पर्णतः कृताः॥ पूजयेच्चान्यराशिस्थाः कुलशोचरशक्तिः॥ पञ्चमे कुलशे रुद्रं जययेत्तु संख्य
या॥ रुद्रं संख्यया वृत्तारिस्तानि त्रुपेदित्यन्वयः॥ रुद्रस्तानि वृत्तारिणातिस्तक्तानि संवशः॥ आचार्यो जड
या तत्र समिदा ज्यति लांशुः॥ अष्टोत्तरे सदस्व वा त्रिंशत् वा शतं वा॥ देवतां च चतुर्विंशति आदि सौ ग्रहपुरः
रं॥ ब्रह्मादि मंत्रैरिदं स्युत इदं स्यामदे॥ ततः खिष्टरुते दुर्लभा वलि पूर्णा हुतिस्ततः॥ अभियेककुटुंबस्य हत्वा
चार्यं प्रपूजयेत्॥ हिरण्यं च नुरेकां चक्रं त्विजोदक्षिणां ततः॥ आसुना वैद्येण हत्वा शांतिपात्रं तत्कारयेत्॥ इति
त्रिकशक्तिः॥ अथ प्रयोगः॥ एकादशे द्वादशे अयस्मिन्वा शुभे दाने सचार्ये देशे का लोसे नीयं मसुत्रेयज त
भ्रानंतरं सुताजननं सचेतसर्चारिष्टपरिहारं द्वा रा श्री रा श्री परमेश्वरं प्रसीध सर्वसुदृढं सर्वशानं तंति करिष्ये इ
तिसंख्यः॥ निमिष्ठांतरं रुद्रः कार्यः॥ ततो गणेशपूजनाद्याचार्यं त्विंशरणतत्पूजाते आचार्यो यदत्रेत्यादि॥

असुसारणे च॥ ततः स्थंडिलपूर्वजागे ग्रहपूजां कलशस्थापनं वरुणा पूजनां कृत्वा तदुत्तरं तदुत्तरं
स्थानां पंचकलशां मं मही धीरित्या दिवाधिनायथा शक्तिभ्या न्योपरिस्थापिता नानुपरि यथा शक्तिरुदे
निमिताः बलविक्रमदेशे रुद्रं प्रुतिमाः स्थापयित्वा ता सुदेवताः पूजयेत्॥ ब्रह्मजज्ञानं वामदेवीं वैष्ण
विष्टु॥ इदं विष्णुरित्यस्य मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री तत्सुखा येत्यस्य हिरण्यं भो मदेशे गायत्री यत इ
दं त्यस्य नमस्ते इति इष्टु॥ कंडायेत्यस्य धीरः कण्वो रुद्रो गायत्री॥ पूजाते रुद्रकाले स्य द्वा चत्वारिंशत् रुद्र
स्तानि वैष्णो हत्वा जययेत्॥ कंडायेत्यस्य स्यां धुस्तु॥ इमारुद्राय तव स इत्येकादशं स्युक्तं त्वा रुद्रः आशान
वज्रजगत्॥ अस्ते हे त्रिष्टुप्तौ॥ आते पितारि त्रिंशत् दशस्य सक्तस्य गृहस्तमो रुद्रं त्विष्टुष्टुमा रुद्राय स्युक्तं
न इति चतसरां वा वैष्टुष्टुः तिष्ठो जगत्स्यः अस्यां त्रुष्टुष्टु जययेत्॥ प्रत्येकमेकादशवारं सक्तानां जयः
तदंतैः आनो मन्त्रा इत्यादि शांतिस्तक्तानि जययेत्॥ ततो अत्रिंशत्पात्रादि अन्वाधाने चत्वारो आस्ये नेम
ते प्रसिद्धं ग्रहयोगतदेवता न्वाद्यां वैकुण्ठा चत्वारो विष्णु मदेशं मिं रुद्रं च चतुर्विंशं समिदा ज्यतिलच
रुणां प्रत्येकमेष्टोत्तरं सदस्यादतिभिः शोभतां त्यादि असंने वैष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं की
ष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं की
ष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं की
ष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं की
ष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं कीष्टुष्टु चत्वारिंशत् तां हतिभिः त्रिंशत् आया यशं की

आसुण जोजनं यथाशक्ति संकल्प्य यथाशक्ति शान्तिं ॥ कारयेत्वा परमेश्वरार्पणं कुर्म्यदिति त्रिकशान्तिप्र
 योगः ॥ अथ दंतजननशान्तिः ॥ अद्भुतसागरेषां ॥ तज्जन्मनि सामान्येष्ट एव नानमतः परमं नानासने
 निवेष्टेनैव नैव दुःखं फलैस्तथा ॥ सर्वेष्वधेः सर्वेष्वधेः सर्वेष्वधेः सर्वेष्वधेः ॥ स्नापयेत्स्नानं यथा च वद्विस्त्रोमं
 मीरसां ॥ सर्वतोऽथ तथा स्नातान् देवदेवैश्च केशवैः ॥ तेषां मेव जडुदादृष्टमत्रो यथा विधिः ॥ बालाणां च
 दानं यथा यथा शक्यं च दक्षिणं ॥ तत्रैव दृष्टं ॥ बालकः पीड्यते तत्र स्वयमेव न संशयः ॥ दाद्ये सौ पुत्रतां नाना मन्त्रस्य
 समिधांततः ॥ जुहुयादृष्टशतं प्राज्ञः समं ज्ञेयं तु मंत्रावेन ॥ येन च दक्षिणां दद्यात्ततः स पद्यते पुनरिति ॥
 विष्णुधर्मोत्तरे ॥ दंतजन्मनि बालानां नो दोषो नान्निबोधयेत् ॥ उपरिषधमयस्य जायते याशिको द्विजाः ॥ दंतैर्वी
 सहस्य स्वाज्ञां नानां वसतः ॥ द्वितीयं च तृतीयं च चतुर्थं पंचमं तथा ॥ यदा दंतश्च जायते मांसे चैव नमदृष्टं
 ॥ विनैतं मातरं वायुं खादेत्तानां समं वचः ॥ तत्र शान्तिं प्रवृत्ता मितो मणि गदतः ॥ शृणु गज एष्टगते बाले नौ स्थ
 वा स्नापयेद्द्विजाः ॥ तदभावे तु पंचमं ज्ञेयं च नैव वचनं नो स वैष्वधेः सर्वं गच्छेत्तैः पुत्रैः फलैस्तथा ॥ पंच
 गव्ये नरैश्च मृतेति का निर्वृत्ता गवां स्थाली पाकेन धातारं पूजयेत्तदं नंतरं ॥ स त्रादं चात्र कर्तव्यं तथा
 सुण जोजनं ॥ अष्टमं हनि विघ्राणां तथा देवा च दक्षिणां ॥ कां च न राजते गाश्च मुचं वाधनमेव चेति ॥ अथा
 प्रयोगः ॥ अथ शिशोः प्रथमं भूतं दंतजननं स्वितारिष्टपरिहारं दाराश्रीपरमेश्वरं प्रीत्यर्थं शान्तिं क
 र्त्तव्यं ॥ निमित्तांतरं स दंतजननं स्वितरेषु ॥ द्वितीयमासे दंतजननं स्वितरेषु तृतीयं चतुर्थं पंचमं द
 जनाद्याचार्यवरणां ते आचार्यो यदत्रेत्यादि ॥ धर्तमाना मभ्युत्तारणं च कृत्वा होमं देशांतरं नाम गज एष्ट

१०५

नौ कार्या सो वरणी पीवे वा स्वस्ति कुचर्मयोगे ननु द्वा समले न कुल्यिते बालमुपवेश्य सर्वेष्वधसर्वं गंधादि
 युक्तं जले स्नापयित्वा होमदेशं पूर्वज्ञागम्यापितं कलशपरिधातारं बद्धिं सोमं वा पुर्वतानं केशवैश्च पट
 प्रतिमासु सं पूज्याभिप्रातिष्टाप्य ग्रहांसे पूज्यान्वा दध्यात् ॥ अत्र प्रधातं ग्रहाणां धानां ते धातारं सहस्रं
 न द्वा धादेव ता एके कृत्वा ज्वाहुत्वा शेषेण त्यादिधानेत्वा शुभं निर्वापि मितो दामाति समं त्रैनिवी पत्रां
 प्रहस्तुं दिश्य त्यागदो मांते धात्रे स्वादेति अत्र दानं धर्मं एण सकृदाहुतिः ॥ अद्भुदमे स्वाहा ॥ अं सो मायं स
 मीरणाय ॥ पर्वतैः स्य देवदेवाय ॥ केशवो मयं इति स्तुवेणा ज्वाहुतयः ॥ यथा लिंगं त्यागः ॥ च वीज्यां सो स्विष्ट
 रुद्राणि पूजां हुं सं ते कलशं द्रव्योदके ना निवेकः ॥ यथा शस्यो चार्था यदा दक्षिणा दानं तदृक् सो प्रतिपादो ते
 यसी दक्षिणामभ्येभ्यो यथा शक्तिं दत्त्वा स प्रादं आसुणाभोजयेत् अष्टमं हनि शतं नु सारिणं कोचं नादि दानं
 तभ्यः कार्यं ॥ दिनाष्टकं च स चर्यादित्यंतर्चयौ ते परमेश्वरार्पणं कुर्म्यदिति स दंतजननादि शान्तिः ॥ वष्ट
 एमे वामासे दंतोत्पत्तौ तु तदनुसारि संकल्पपूर्वं के रुद्रादि ते कलशोदके ना निवेकः ॥ आचार्यं पद्ये नु
 दं यात्रा सुण जोजनांतं ईश्वरार्पणं कुर्म्यदिति षष्टममासे दंतोत्पत्तिशान्तिः ॥ अष्टमं दिशुमासे पुदंतजन्म
 भावदमिति ज्ञातिनिर्वं च कार्यं तु अतुल्यं संविज्ञानं बहुव्रीहिरानुवमादि युक्तमिति वृत्ताः ॥ अथ प्रस
 ववेदं न शान्तिः ॥ रुद्रगर्गः ॥ यत्र गर्भे विपर्ययो मानुवाणं गोमां पि ॥ अद्भुतो निघ्नस्य तं तत्र देशं सविद्व
 ॥ अत्रापि दिव्यजान्तिः ॥ कार्यं पंचदशी वृद्धेः ॥ पंचदशी वाप्येति शेषः ॥ पर्वणी सार्धः ॥ मानुषा मानुषाणां च
 जोजाश्च मृगदक्षिणां ॥ जायते जातमेदाश्च स दंता विरुतास्तथा ॥ चतुर्दशी अशी वा बहु कणी अकर्णका

वः॥ नामानि तिबद्धवचनमेकस्य शिरोर्ध्वमिनामानिकार्याणां त्रिजापनायी॥ प्रथममादशंखः॥ कुलदेवता
संबद्धमिनाममुक्यादिति॥ कुलपरम्परायादेवता तत्संबद्धमित्यर्थः॥ अस्यावाख्यायामनादिरोचाशेभ्योऽद्वितीय
मादशार्थः॥ मासनामपुंशोर्नामदद्याद्वाल्स्यवेधिता॥ रुक्मिणीं तोष्युतश्चक्रो वेकुंथो जनाईनः॥ उयेंद्रो यजुंशुक्रो
नामुदेवस्तथादरिः॥ योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामपुंशुक्रमातः॥ योगीशः पुंडरीकाक्षः रुक्मिणीं तोष्युतस्तथा॥
निवेकुंथो जनाईनः॥ उयेंद्रो यजुंशुक्रो वासुदेवो हरिस्तथा॥ योगीशः पुंडरीकाक्षः रुक्मिणीं तोष्युतस्तथा॥ तेषां
चक्रचारीति चेतानि क्रमादादुर्ध्वमिण इति मदनरत्नोदाहृतं गर्गजवः संघादात्॥ मासाश्चात्र चोप्राः॥ आसुरीं न चेत
वचेंद्रादि शब्दानां मुख्यत्वात्॥ तेषु चक्रादिकृष्णो तादवः॥ तादशचोदमानस्येव मुख्यत्वात्॥ आसुरीं न चेत
इति विवेकादरणीयं॥ अमावास्यापरिच्छिन्नी मासः स्याद्वास्तु स्यादिति वचनात्॥ ततो यमयादवोधा
नः॥ नक्षत्रनाम च येन द्वितीयं यमस्य नाम स्यात्॥ अतिवादनो यमुपनयनाभ्यां तापितशोषे विदितं
न चोति विज्ञायते हि नामा आसुर इति॥ अन्यतस्यावहारिकात्॥ नक्षत्रनाम धेवैनेति त्रिंशत्तथा सत्रनाम
तदुत्पत्तिकारे विदितं तद्विज्ञातेन रुक्मिणीकादिनाम्नानि व्यन्मसि यथा लस्यते॥ अतएव नक्षत्रनाम
द्वितीयं स्यादिति हरिण्येकेशिस्त्रज्याख्या वसरेमातदसंयुधः॥ किं तत्॥ जन्मनक्षत्रप्रकृतिकंतत्र
जातार्थं तद्विज्ञातं यथा रोहिणः श्रविष्टः आर्द्रकद्वितीति॥ उक्तं स्यात्पनामो विनिर्गोः॥ स्तुतकावो आश्र
लायनेन॥ अमावास्याविसृष्टादिष्वनामनी इति॥ उक्तं चेतद्वाख्या वसरेमाज्ञोः क्रमानि यमायदेव ज्ञाते
न॥ तत्र ज्ञात इत्यस्मिन्नर्थे तद्विज्ञात इत्युच्यते इति प्रकृत्य तस्मादेवं प्रयोगो ज्ञायते॥ अनु राधो देव वदत इति॥

तथा बोधायनेन पुत्रस्य नामगृह्णतीति प्रक्रम्य रोहिण्यतिव्यापेति यथा तु शण संविनिर्गोभ्यधा
तथापनयनप्रकरणस्यस्यकोनामोसीति नामधेयं उच्छ्रितं तस्याचार्यः॥ अग्निवादनो यममये कुंथयि
त्वादेव ताश्रयेन नक्षत्राश्रयं गोत्राश्रयमये क इति सत्रस्य आख्या वसरे कुंथो गस्तत्राण्यक्तो क्तं मन्त्रा
याः फल्यननामोति योक्तः तद्विज्ञातं तानामेव नासत्रनाम्ना संयुहा यैः स्त्रीकः सुदर्शनं नाभिविधोरण
नाभ्येव समुदाहृतः॥ रोममन्त्रो विषुवद्विद्युदो गत्येव कोत्पश्यथाश्वयुजः॥ शेषे पुनामोः कपरः
स्वरोत्यः स्वाधीरदीर्घः सवि सर्ग उष्ट इति॥ रोदिति रोहिणी ग्रहणः॥ योऽष्टो धातोरे॥ ततश्च रोहिणः रेव
तः॥ माघः॥ मार्गशीर्षः॥ ज्येष्ठः॥ चैत्र इति वल्गुसिद्धिः॥ योष्टपदो प्रकृतिके नाम्नि वकारात्पर्यपकारे वृद्धि
रित्यर्थः॥ ततश्च योष्टपदोद्विज्ञातं नक्षत्रद्वय संबंधिनामसिद्धिः॥ अन्यतमपुनरणीतेति रोयाणां नक्षत्रे
पावे कृत्स्निकाद्यनरण्यं तया गतः॥ ततश्च अपनरणाः अपनरणाः॥ शताश्रिपः इत्यपि॥ अश्वयुजः॥ आश्वयुजः
क जातार्थं प्रति प्रकृतोदाहृत्वा वक्तव्य इति वाक्यकारेणः॥ शताश्रिपः इत्यपि॥ अश्वयुजः॥ आश्वयुजः
यवंचतुर्नक्षत्रसंबंधिनामसिद्धिः॥ शेषे युक्ताम्यनक्षत्रं प्रकृतिकं नाममुनहृदि॥ अविष्टा फल्यु
नराधेयादिस्तत्र तद्विज्ञातं कोनियमात्॥ लुक्कद्विस्तलुकीति॥ अविष्टा फल्युनीत्यादीस्त्री प्रत्ययानिवृ
त्त्याच्च॥ अविष्टः फल्युनः॥ अगु राधः॥ तिष्यः॥ आश्वेषः॥ विशाखः॥ विशाखः॥ अवाटः॥ रुक्मिणीः
कुल इति वेति॥ एकादशेनक्षत्रसंबंधिनामसिद्धिः॥ आम्बो रात्रौ मूलयो रंखस्वरः ककारपर्यो ज्ञायते॥
रेकग्रहणमाश्लेषाः यद्वहणमाकारेणामाश्रत इति आर्द्रकः मूलक इति॥ स्वाधोः स्वाती पुनर्वसु रंखः

स्वरः सविषगोक्षेयः स्वातीः पुनर्वसुरिति॥ केचोचितस्वातीति सद्यैर्घयाग्रायुनर्वसोर्द्विस्वेनचपुनर्वसु
 तिसदीर्घत्वप्रसक्तेरदीर्घत्वमुक्तपूर्वैः सद्यैर्घानिचत्वारि॥ सुप्रविशतिनक्षत्रसंबन्धनामामेवसिद्धिः॥ तेति
 रायेनक्षत्रेष्टिष्यमितिः दधेगाम्नानेपियाणिनिनापिनापिचत्वारिनाभिजिदक्षयुगमिति तत्कृतिकयोरे
 जिदामिजितइतिनाम्नोरुचोष्टयो रविश्लोकयोऽनादरः सतस्यनक्षत्रांतरं तर्भावात् तन्मैववद
 रलोक्त्यादिति बोध्यं॥ आदत्तेत्वाभिजितइतिनाक्षत्रनाममातदत्तेनैतत्स्वीकारेपिनवाधकं॥ अ
 भिजिस्वसुचतेतिरायाआमनंतिअभिजितामनक्षत्रंउपरिष्टादवाग्नोअधस्तात्त्रोण्ये इतिविद
 तमेतद्वसिष्ठेनअभिजिज्ञागमेतद्वस्यदेवात्म्यादमाखिलं॥ आद्याश्चतस्रोनाड्योहरिजस्येतिवैश्वदे
 सुसंराधादाः॥ चतस्रश्चित्तपचदंशयुल्लसं द्रव्यो नक्षत्रयोर्द्विद्विनाक्षत्रेनपादपंचदंशानाभिजि
 मताः क्रियाः स्वीणामितिस्मृत्याहतेचक्रमार्थोइतिगृह्येणचमंत्ररहितयथावस्थितसंस्काराणांतास्वपि
 धानात्॥ उक्तोत्रविशेषोमातदत्तेमैव॥ पुण्यादादिवाचनेकांथेनाभ्युदत्ताति॥ अश्वयुक्॥ आश्वयुज
 इतिविकल्पेप्राप्तेनियमःपरिशिष्टे॥ तदज्ञरादिकं नामयस्मिन्धैर्ययदक्षरमिति॥ अक्षरंस्वरः॥ अ
 क्षरमित्याद्येतथादर्शनात्॥ तत्तन्वाश्वयुगमित्येवोचितं॥ एवंचजोतिर्विज्यसिद्धस्वरौदयानिहितश
 तपदचक्रजसाक्षरौदयोजोतिर्वाकंभिहितः चूलेचोलापदेष्टाष्टोलाचूलेलोयमृष्यचइत्यादि॥ तत्रेतिप्रोक्त
 दमेपद्येवर्णानामादिजाः स्फुटाइत्युपसंहरादाधैअश्विनोपदेष्टुपेचइत्यादयोवर्णस्तदादीनिनामानिच

जगलिष्टेदपतिः चोलापतिलाटपतिरित्येवकार्याणीतिप्रतीतेर्विदो नक्षत्रतत्त्वरणज्ञानकलानिसंतता
 नपिनोमानि॥ यादेनामकरणप्रकरणेक्वचिद्धयर्थेतादृशनाक्षत्रनामकोयमितिस्फोटविभिनैवेत्य
 पिस्वरुवाकादिसंबद्धकर्मनाधेयतजात्यधिविषयोसावितिज्ञेयं॥ तदधिकृतस्यतिआकरणाभ्यासरि
 ज्ञानाज्ञामेवोपश्यकतायादशितत्वात्॥ शाखायनासुरासिकास्त्यंनस्याग्निशर्मसर्वनाक्षत्राणानामा
 नितसं देवतासंबद्धानेमयेते॥ उदाहृतचुप्रतिज्ञाव्यवचनं॥ नक्षत्रदेवताहोतागार्थित्तुक्रमेणि॥ यज
 मानस्यशस्यर्थं नामनक्षत्रं ज्ञेयं॥ शर्मतंजालुणस्याक्रममिति॥ अभिवादनिकंचसंस्कृतोक्तं॥ पवनीयेन
 क्षत्रादप्यदेवैर्यापितत्सुत्रं जायते॥ कातीयाअपिदेवतासंबद्धमेवनाममयेते॥ नैतदाश्वलायनानां॥ दश
 म्याउत्रस्यायजिकाः परंति॥ दशमुत्तरकालेउत्रस्यातातस्यनामविदध्यातद्योषवदार्थुतरंतस्यमुहूर्त्तत्रे
 षुषान्कमनुरिधातिष्ठंतद्विधातिष्ठंतमनेवातिष्ठत्तरंस्वरंवा नामकर्तुं कुर्यात्तत्तद्विनामितिइति
 भाष्यदशमुत्तरकालमिति॥ दशम्याउत्तरइतिपंचमीतिमोगविभागात्समासः॥ ततः कालिशब्देनबद्ध
 जादिः क्रियाविशेषोच्येतत्॥ दशादिनाम्यांशंचनवतिइतिदशमुत्तरकालेइत्युक्तं॥ येषिगृह्यकारे
 मर्गतिदशम्यापुत्रस्येतिर्दशम्यामितिसामीक्यमाधेकरणेवाख्यंयु॥ घेषवददीति॥ द्योषवतोयेव
 र्णाः शिखायोषदार्शनास्तदादि॥ अंतरंतस्वामिसम्येपरलवायस्यतइत्यर्थः॥ नामकरणयोधिका
 यितातस्ययेत्रयः पुरुषास्तामैतकायसमिधतइतित्रिपुरुषास्तुके॥ अयेवामपिदृश्यतइतिदीर्घः॥ इति
 कैप्यरे०॥ व्यावहारिकं नामदृष्टव्यमिति॥ नामाखिलस्यवद्वहरेदुःखभावमिति॥ तत्स्वरूपमाश्र

शर्मवत् आश्रयस्वादिहितिनामकरणाप्रकरणमुपश्रितिमा. ५

+ समाससंयुतनामसर्वलुप्तस्वप्रदं सति तत्र श्रीम
+ नेतृचविनिर्दिष्टो ७

लायनः॥ नामकास्मै द्युद्योषवदाद्युतरं तस्यमग्निनिष्ठा नांतं द्युत्तरं चतुरक्षरं प्रातिष्ठाकामश्चु
रक्षरं चतुर्वर्चसका मोयुमानिलेवयुं सामयुजानि स्त्रीणा मिति॥ वर्गिषु कृत्स्नचुत्स्नेत्यादि प्रथमद्वितीयाभि
गद्येत्यादयः पञ्चदशहका शब्देत्येते द्योषवतो हलः॥ तदन्त्यतर आदिर्यस्य अंतस्योपरल वा न्युतरो मध्ये
नसंख्या नियमः॥ युमानिलेति तदन्त्यलक्षणा नादरेयिन दोष इति ज्ञापना यो॥ ततश्च देव इत्यादिव पुत्र इ
त्या धादिका र्यं अत्र वि शेषं वसिष्ठः॥ तद्युक्षरं चतुरक्षरं वा विवर्जयेदन्त्यलकारेकं॥ तस्यो सुनामादिके मेव
चिं त्येक उ वदेदसि एककारं घञ इति॥ मेदाभाष्यः॥ यास्त्रिकाः पर्वति॥ त्रिपुष्पा नू कमनरि प्रातिष्ठते तं कु
न तादृशमिति॥ कर्द तं कु यी न्युत्ति तांत मिति भावः॥ कपिलसंहितायां देवता नां वि शेषेण विज्ञे वा नाम श
स्य त इति॥ हेरण्येनो वस्त्राभ्यां वि शेषां तर सुक्तं॥ नामाद्या ल्या तां त मा माहिरण्यदा इत्यादि स्थित्युपसर्ग
दिवा सुश्रीत्या दीति॥ आर्द्धवहारिक नामाधिकारेयमः शर्मदेवश्च विप्रस्य वर्म राडा चरुः॥ यु सोदक
श्च वैश्वस्य दासः श्रुत्यकारयेदिति॥ मनु॥ स्त्रीणां चतुस्त्रमं कुर्यात्स्यार्थं मनोरमं॥ मंगल्यं दी प्रवर्णां त
मा शीर्वादा मिधानवदिति॥ प्रासादादीनामपि नाम कार्यमिति स्कादे॥ देवालयगजाश्वांश्छात्राणां वा विकल्पयोः॥
सर्वापराणां पण्यानां चिद्रांनां याभितो नृणां॥ काव्यादीनां कवीनां च पुष्पादीनां विशिष्यतः॥ गज प्रासादयुजानां
नामकर्मयुद्धादिति॥ नामकर्मणि वि शेषं धारिजाते नृणां॥ इति श्रीमाधुचित्रा चिदंशमहादेशिद्विजा
कुयी छद्वागुरो योक्तैर्नक्षत्रे नृगुरो शिरोः इदमायीः कुमारस्य नामोत्पत्तिरध्यात्मदे॥ इति विज्ञापिते विंशे विं

हिरनुमोदितं॥ आसुरोः सार्धमारभ्य पूर्वपुण्यादवाचनं॥ तत्र पुण्यादयर्थाय यथाविधि समाप्य च॥ स्वस्तिपयार्
यमभ्येतुनामभेयं विधिसिद्धं॥ चतुर्थं तसु दीदीक्षिता तस्मात्कर्मणि॥ स्वस्तीत्याद्युत्तरे तत्र तदस्य द्वादशैत
वक्ताश्चतुर्थेन बालनामोक्तैर्पूर्वकं॥ स्वस्तीत्येव प्रतिज्ञयुरिति॥ आदत्ता सो स्वास्तिवाचनगतो विशेषः
न कजयेत कारिका सुधारिजातादिषु योगेषु च॥ अभिवादनीयं च नाम न स्त्रीणां मिष्कर्मजयते नैत्यलं॥ अथ
ब्रह्मयोगः॥ तत्र गमो धानादिसंस्कारातिथयो धमादासदंकरणे जातकर्मणः कालातिथिनिमित्तकाभ्युपेयं पूर्व
कप्रत्येकपादं कुरुं वृद्धिपूर्वका करणे प्रत्येकमर्कं कुरुं गौरानतिलसद्वस्त्रो माद्यन्यतर प्रत्याग्रा येन कुर्यात्
॥ तद्यथा॥ जातकर्मणः कालातिथिनिमित्तसंक्षेपपरिहारं द्वादशीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तं होमं करिष्ये
इति संकल्प्य उपलेपनाद्याजग्रांते कृत्वा अर्चयितुं स्वः स्वादेत्याज्यादु तं कृत्वा स्वैरुदादिहोमं शेष
समाप्य गमो धानं पुसवं नाम वलीजननीमतो न्ययमलोपनिमित्तं दोषपरिहारं द्वादशीपरमेश्वरप्रीत्य
र्थं इयनः पादकृच्छ्रान्न एतत्प्रत्याग्रा येनाचरिष्ये इति संकल्प्य तान्सं कल्प्य पूर्वकमर्कं कृच्छ्राच्चाचरेत्॥ आर
भ्याधानमौबोलात्कोले तीते तु कर्मणां॥ आदत्ता न्युसुसंस्तु कृत्वा कर्मयथा कर्म॥ एते ये कैकोलोपे
पादकुरुं समाचरेत्॥ वृद्धाया अर्धकुरुं स्यात् आयादित्वेव मारि॥ तं॥ अनायादितु सर्वत्र द्विगुणं द्विगुणं च
रदिति नैगवयुक्तैः॥ कात्यायनः॥ वृद्धे कैकोलि सर्वत्र प्रायश्चित्तं विधीयते॥ प्रायश्चित्तं कृतं पश्चात्तु क
र्म समाचरेत्॥ स्वस्य सारं चैवं॥ कारिकायां तु प्रायश्चित्तं कृतं॥ तीतं कर्म कृता कृतमित्युक्तं॥ प्रायश्
चित्तं कृतं पश्चादतीतमपि कर्म वै॥ कार्यामि त्येक आचार्यो नैत्ये कृतुं विधास्यति इति॥ मंडने न तु कालातीति

सुखं पुत्राय श्रितं कृते पुत्रं ॥ कालातीता निरुत्तैव विदध्यादुत्तराणि मुक्तं कृतं अस्मिन् क्रमेण विज्ञातं मुसु
 त्पाकं यत्ततः मुक्तं ॥ केचित्तु आर्यं सुसंस्कृत्यति वचनं दध्नि स्थापनां उपसंस्कारं वा ज्ञेयं मागतिरिक्तं न कर्म
 मित्याहः ॥ अथ देशं कालौ स कौस्यं अयं कुमारस्य आपुरनि दृष्टव्यं वहाय स हि द्वीजगर्भं समुद्रं वेतो निवर्तय
 द्याय श्री परमेश्वरजी तर्पणं नाम कर्म करिष्ये इति संकल्प्य गतो शपथं नोस्ति स्ति वाचनादि कुर्यात् ॥ केवलना
 मस्ति कीर्त्तयौ स्वस्ति वाचनं मुपक्रम्य पुण्यादत्र यमुक्ता मुक्तं नाम ॥ ५ ॥ स्वेव स्वस्ति नवं तो बुवंत्विति त्रिवंदेत् ॥ ब्रा
 ह्मणश्चेत न्नामै स्वेव स्वस्ति त्रिप्रतिबुधुः ॥ ततश्च पुण्यादशो वं समापयेत् ॥ जातं कर्म सदि त नाम स्ति कीर्त्तयौ
 स्य कुमारस्य जातं कर्म नाम कर्म गोः पुण्याद नवं तो बुवंत्विति त्रिस्तुतिः प्रत्युक्तं ॥ अयं कुमारस्य जातं कर्म
 रीयत न्नामै स्वेव स्वस्ति नवं तो बुवंत्विति त्रिवंदेत् तदनुसारि प्रतिवचनं ब्राह्मणे र्दने स्य कुमारस्य जातं कर्म
 नाम कर्म गोः ऋक्षिं नवं तो बुवंत्विति त्रिवंदेत् ॥ ऋथेतामिति ब्राह्मणाः प्रतिबुधुः ॥ ततः पुण्यादशो वं समाप्य न
 दाश्राद्धं तैत्तत्याचार प्राप्तं नाम देवता पूजनं कुर्यात्तदित्यंतं कुलपरां कृतं स्याज्जुष्टं च शुचरी शलाकया श्री गणेश
 यनम इति लिखित्वा कुल देवता नाम लिखेत् ॥ श्री नृसिंह चक्रं देवता दित तो मासनाम कृत्वा देवता दित तो मास
 त्र नाम कृत्वा कृत्वादि ॥ ततो आवाहयि केशि व श मेति ॥ ततो नाम देवता भ्यो नम इति तेष्वंश रेषु नाम देवता
 आवाहयेत्ततः दक्षमित्रावरुणाग्दावे इति प्रातिष्ठान्य नाम मंत्रेण षोडशोपचारैः संपूज्य बालस्य देवक्षिण
 कण्ठोऽपदिशेत् ॥ तदिदं दशमार्थः कुमारस्य विदध्यामृदमिति प्राथितं आश्लेषेण नृजातः श्री गणपतये न
 म इत्युपमा स्य कुल देवता नाम श्री नृसिंहं जन्तो सिमासनांश्चा कृत्वा सित तो नाक्षत्रेण नाम्ना कृत्वा

नमस्करस्य सीदेन ब्राह्मणेभ्यः पिता नृदेवः स्वि स्वास्वतिनामं च ततः स्वास्तीति निर्देशो तत्र नवोत्पन्नं बुवं प्रतिबुधुः ४
 लोधादिज्ञाः तमक्षिणः
 श्रीकृष्णं अवदेन तो आवाहयि केशि व श मासि ति ॥ तदस्तु मित्रावरुणाग्दावे प्रातिष्ठान्यं
 प्रातिष्ठितं नामा स्त्विति ब्राह्मणाः प्रतिबुधुः ॥ ततः कर्त्ता तिष्ठन् कुल देवता नाम्ना श्री नृसिंहं कृत्वा नव
 तः सर्वां ब्राह्मणं न्नामिना दयत इति त्रिवंदेत् तैत्तत्याचारं नव त्पुत्री नृसिंहं कृतं इति वदेत् ॥ एवं कृत्याम
 सनामा कृत्वा नव तः इति वदेत् ॥ तैत्तत्याचारं ॥ कृत्वा इति ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥ तैत्तत्याचारं नाम्ना कृत्वा इति नव
 तः सर्वां ब्राह्मणं न्नामिना दयत इत्युक्तेः आध्यानं नव त्पुत्री नृसिंहं कृतं इति वदेत् ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥
 न्नामिना दयत इति ॥ तैत्तत्याचारं नव त्पुत्री नृसिंहं कृतं इति वदेत् ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥ कर्त्ता याच्य वदेत् ॥
 पूजां तसि अथर्चय श ब्राह्मणं नृजातं दक्षमित्रावरुणाग्दावे इति संकल्प्य नयसीदा न च संकल्प्य शर्योर्गो कुर्यात् ॥ प्रयोगेना
 विज्ञानि वादनीय नाम्ना उपांशुत्वं मादशेन कः ॥ अग्निवादनं नाम मेदमस्य सालोच्यते त सा ॥ उपांशुति दि श
 ज्ञेयं नृजातीयः परयेथेति ॥ अग्निवादनं नीयं च नाक्षत्रं मेव प्रवेशेत्ततः तौ प्रायनं वचनं ॥ तत्र आवाहयि
 केशि व श मासि ति यद्यपि आश्वलायनीय पाठक्रमः दशमं गम्यते ॥ यद्यपि पारिजाते प्रयोगे कालं यमं वं क
 मोरुसुतः ॥ तथापि संस्तु वा के देवता तेन नामाक्षेत्रं नरं आवाहयि केशि व श मासि ति यद्यपि पारिजाते प्रयोगे कालं यमं वं क
 यमुद कृतं तद्व्याचरणं ब्रह्मिणी नृसो मयो शरुतः ॥ नाम कर्म्मणि आवाहयि केशि व श मासि त्वेव ति दि
 दं वि अग्नि वादने नाक्षत्रस्य तदं त्वं वाचनिकं ॥ इति उपांशुनाम कर्म ॥ अथ स्त्रीणां संकल्पः स्याः कुमार्य
 इति वि शेषः ॥ स्वस्ति वाचने एत न्नामै अयं स्वस्ति नवं तो बुवंत्विति ॥ स्वस्ति वाचनं तेना मानि लिखि
 तं कृत्वा वंतं कुल देवता नाम ॥ मासनाम मुचक्राणी वै कुं वी वा सुदेवति त्रालिडी वंता नि ॥ सांकेतिके

पुत्रवयवार्थानावेयिनांतत्वाणं तत्वयोर्जाबुलुनिनिमित्तयोरनपायात् ॥ हरिरिष्यविल्लतं संकेतेनमति
 शब्दवत् स्त्रियं सज्जोत् ॥ कस्मात्तन्नेवमवशिष्टान्यावता निःशब्दसत्त्वात् ॥ ननाहं जेमाददत्तं सत्त्वमिच्छ
 श्रुलायनशालिनिः कार्यं ॥ अनिवादनयनिषधस्यजयतेनोदाहृतत्वात् ॥ व्यावहारिकेचयुक्तदशमं
 दिः पुंसं वल्लो गः ॥ नाममंत्रेणप्रादिषेदिकमंत्रवर्जं उच्यते ॥ द्विविधमप्येतत्स्त्रियुत्तरसंनिधौ विनाम
 दादिः कुलवद्धः कुर्यात् ॥ विनामोमनुकृयादयोऽनुकूलवद्धइति शंखस्मरणत् ॥ इति संस्कारकौस्तुभेना
 मकमे ॥ अथदोला रोहणी ॥ त्रिविधोऽत्रोपादिषेचंद्रातारावल्लान्धितेष्टुधुक् त्रिविधेष्टुम
 सावाकुलयोषितः ॥ योगेशायिहरिस्मत्त्वावाकुर्याथैवित्यसेह्निश्रुमिति ॥ मृदुधुक्वादिलक्षणोप्यो
 षितः ॥ रोहिण्युत्तरं स्थिरं गिरिशमूलं प्रेरगंदारुणं ॥ क्षिप्रं वाश्विदिने शंखस्यमनलं द्वात्रिंशत्साधारणं ॥
 उग्रपूर्वमेघातकं मृदुमृगत्वाष्टास्यमेजं च राविस्मत्त्वातिशयोक्तुं च दितयः कुट्टः स्वसंज्ञफलमिति ॥ रो
 हिणी उत्तरात्रयं वेति स्थिरं ॥ आर्द्रमूलज्येष्ठाश्लेषादौ रूपाणि ॥ अश्विनीदक्षपुष्याः क्षिप्रालि ॥ कति कावि
 शास्त्रिः धारणो ॥ पूर्वोत्तरयुग्मांतरिण्युपयानि ॥ मृगशिरावत्स्यनुराधाः मृदुनि ॥ अथ वराह्यातारातारका
 धनिशायनवैश्वश्वरा ॥ रोहतेषां सप्तानुसारिफलं ज्ञेयमिति ॥ ईदृशं नक्षत्रं ज्ञेयमापवादोऽप्योत्तिर्नि
 धी आदोलापुत्रनेष्टुदोलादोलादिवसः शुभः ॥ अथोदराशस्तुकेन्यायानवक्षेत्राचारण ॥ अथ स्मृतिव
 सेचत्वा ॥ निर्यास्य प्रस्थत इति ॥ अथ दिवसानुदयारिजातेष्टदृष्ट्यतिः ॥ दोला रोहस्तु कर्तव्योदरो
 षिवा ॥ चोडरो दिवसेवाविज्ञाविशेदिवसेषिवेति ॥ द्वात्रिंश इति क्वचित्साधः ॥ इति संस्कारकौस्तुभे

दोला रोहणी ॥ अथदुग्धयानं श्रीधरीये ॥ एकत्रिंशे वासरेवा द्वितीये जन्मार्द्धे वा शुक्ललेपे नुक्ते ॥ शंख
 द्वारं सान्निध्याश्विनीवज्रैश्चात्रोप्युपजाविधायति ॥ शंख इति सप्तमी तृतीयाथ ॥ पूज्याः कुलदेवत
 विप्राश्चरसिंहः ॥ पूर्वोक्तं वायुमध्याह्ने कुर्यात् ॥ त्रिविधं ज्ञेयं ॥ योगिनी राहुतद्वादिमुखं चैव विवर्जयेत्
 ति ॥ योगिन्यादिलक्षणं योगिनीनां स्थिरचरं नैदश्च जातिः ॥ शास्त्रादवगंतव्यः ॥ इति संस्कारकौस्तुभे
 मध्याने ॥ अथाचारप्राप्तं जलपूजनं ॥ आहूतौ निर्विदः ॥ कवी आस्तं चेत्त्राधिमासे ॥ नृपोये ॥ जलपूज
 ये ॥ तत्तत्क्रियासंपूर्णं बुद्धेर्क्षेत्रावरं शिरैः तिष्ठोद्विष्टाति उपदिती द्रुक् नैव त्रिंशं मेति ॥ अत्रोक्तं
 त्तयोष्टे धिमासे यो वृत्तना ॥ मासोत्तरं धुक् मयुरुवारं धुक् मयुरुवारं धुक् मयुरुवारं धुक् मयुरुवारं धुक् मयुरुवारं
 दस्तमूला नुराधा नक्षत्रेष्टु कुर्यादिति ज्ञातुः ॥ इति संस्कारकौस्तुभे जलपूजनं ॥ अथ शिष्यस्तोत्रं
 होतुः ॥ साधुमासद्वयेदशास्तोत्रं प्रथमं शिरोः ॥ कर्दरादिकुंसे मिश्रं विलासाय दित्ताय च ॥ साधुपुत्र
 के मासे तु पूगस्य धाशनं शुभं ॥ धातुरवस्थसासेस्तु जोगी जोगेन वने नृदिविषडि मोसे रजस्योगी गत्य
 न्ययः ॥ अतो नृपराशेन कालस्तोत्रं जलपूजनं ॥ इति प्रतीयते ॥ इति संस्कारकौस्तुभे तौत्रं जलपूजनं
 अथ स्यात्तुलोकनादिसंस्कारः ॥ पारिजातेयुग्मः ॥ तृतीये मासिकं अथ मदः सयस्य दर्शनं ॥ चतुर्थे
 मासिकं सयस्य मृष्टेष्टु दर्शनं ॥ उपनिषत्पुत्रो कुर्यात्तु यथासि सावने इति ॥ शान्तकः ॥ अथ प्रथम
 काले कुर्यात् ॥ निष्क्रमणं क्रियामिति ॥ अथ निष्क्रमणकालः ॥ मृदुर्ध्वं संप्रदेष्टुं पूर्वपदाः शुभः ॥ शान्तः
 कृष्णश्चोत्तरे के विना ॥ तथा रिताषष्ठ्यष्टमीदशे द्वादशे च विवर्जित इति ॥ अरनक्षेत्राणां दृष्ट्यतिः

॥जीवन्मूर्तवसोम्यानां शिष्टनिष्कमणः क्रिया॥ दिवसे शस्यते नित्यमायुर्द्विधुन प्रदोते ॥ अश्विभारे वत
 हस्तथ निशादि रात्रि तथ ॥ अथ रात्रि पृथ्व्यस्युक्तं मृगेणांतरफल्युनी ॥ अनु राक्षस राक्षा दान धेव च युन वंसः
 ॥ इमानि भानि शस्ता निशि शोक्ममणो विप्रो विप्रति ॥ योगादि मुहूर्तस्य पुढाव अश्विभारे यो गश्च विप्र
 श्वरा कुनादि वेति ॥ आदिशब्दं नमि विप्रकरणांतरस्य ग्रहः ॥ अथानिष्कमणो विप्रो यो विप्रो विप्रो
 मोनरे ॥ चतुर्थमासिकर्तृशिशो निष्कमणो गृह्णात् ॥ दिगी शानादि शं तत्र तथा चंद्रा क्रियादिजः ॥ पू
 जने वा सुदेवस्य गगनस्य चकार येत् ॥ तत्तत्त्वलक्षता धात्री बाल मादाय पञ्जिने ॥ बहिनः काशयेद्वदा
 कृत्स्नं एवाहनिः स्वने ॥ तत्तत्तत्र पत्ने नो जयते रामनिबोध मे ॥ चंद्रा क्रियादिगी शानादि शं च गगनस्य
 निज्ञेयोर्थ विमंद द्वि ते मरुतु सर्व दा अग्रमूर्तं गमाइति ॥ स्त्रीणामविधवा मोचद्विजानो मुहुरांतथ ॥
 तदा तु पूजा कर्त्तव्या गीत नृत्ये स्तथास्तव इति ॥ शंख ग्रहणं वाद्योत्तरं यत्नं ॥ तत्र बहिर्दश गमने न
 मंत्रांतरमाह आश्वलायनः ॥ नयेदा कल्पकैः सम्यग्देवता यज्ञं गृह्णात् ॥ अथ अथ देवता मूर्तिसं चर्चा
 यपुरःसरः ॥ जीजायित्वा द्विजाग्रदेव्यास्तिवाचं नसाचरेत् ॥ शाकुंते प्रजयेत्स्त्री शो निष्कमणो वि
 प्रेति ॥ आ कल्पकैः पूषणेः पंचघोषाः पंचविधवा घघोषाः ॥ शाकुंते सप्त कानि क्रुददिति प्रदोक्षिणि दि
 ते च ॥ ततो मंगलदशी नंकारणीयमित्यपि विष्णुधर्मोत्तरे ॥ द्विजोश्चादश पूजा विमंगला निपुरो नये
 त् ॥ दर्यणाः कलशः कन्या तथा सुमनसोक्षताः ॥ रीपमाला ध्वजोत्ताजाः सं शोक्तं चाष्टमंगलं ॥ विवा
 हे निष्कमेकाम्यहो पूर्त्तसमागमे ॥ उत्तरेषु च यात्रायां प्रशस्ते चाष्टमंगलमिति ॥ शौनकः ॥ निर्गम

प्यगृहादेन नीत्या चेष्टुरालये ॥ ततः प्रदक्षिणी नीत्या बाले तदेव तालये ॥ गंधमाल्या विजिस्रज
 जयित्वा च देवतां ॥ प्रणामपथ्यं तं बाले नृती देवलयस्थितिः ॥ विद्वद्भिर्जातु री राशीर्वा दशैरभि वेदितं
 ॥ मातुलादेः समा सन्नबंधीः प्रापय्य मंदिरं ॥ तत्रोपहारदानां भूरा शो विप्रो निजालेत् ॥ कुमारपार
 ग्धनेन प्रापयेत्स्वर्गं तत इति ॥ जपतः ततो मातृव्यं मातुलादि ग्रहं गत्वा तेषां चाशुर्वचनोद्विजिनि
 दादीधीयुर्नृतीति ॥ वृद्धाणि ॥ स्वस्तिवाचं समाह्वयं वादनं निपुण्य गृह्णात् ॥ मातुलाचारं दत्तं निजि
 हनं शिष्टं स्वयं ॥ शिष्टमासं हमित्राणि निगृह्य गृह्णात्स्वयं ॥ सद्वृद्धां निजो वेश्वाचारं हसं चित्ते ॥ वतुस्य
 शुद्धादेशं मांयेनोपलेपितं ॥ धान्यपुजं समासीनं बालला मया विवा ॥ अर्चयेत्स्वयं यथा ह्येतस्मिन्
 ध्येन लाटके ॥ अथ रक्षा ततः कृत्वा मृतसंजीवनं जपे रत जावै पृष्ठे शानं भूते शानं तथेव वा ॥ नृह्यो वि
 चित्रैः सफलैः शिष्टं नम्यं च यं दुह्यति ॥ कृत्वेति मुखं आदाय स्वपितृ तिवयो वीथयं मज्जि वक्षितां शिष्टं
 नेति तद्वत्तेन पूजने कारयेदित्यर्थः ॥ अत्र कर्त्तव्यं विनायमाह शौनकः ॥ मासे चतुर्थे यत्तु वाणि को निष्कम
 णो गृह्णात् ॥ विदधीतास्य विजादि द्वि तैधीयश्च रक्षक इति ॥ यद्यपि स्वयं द्वोः कमेणी ये च तयोः श्राद्धं न वि
 धते इति कातीयस्मरणं नात्र नोदी आह मिति कल्प रुतगोक्तं तथाप्याश्वलायन शास्त्रिनिर्द्धयानुष्ठे
 ॥ अथैः षोडशसेकाराव एवादिष्टीयते इति कादिकोक्तैः ॥ अथ नित्यं काम्यं माह वृद्धस्यति
 ॥ अथ निष्कमणं नाम गृह्णात् यथमनिर्गमः ॥ अकृतायां क्रियायां त्यादायः श्रीनाशनं शिशोः ॥ कृतं सेव्यं द्वि
 दिः त्यादायुर्वर्धनमेव चेति ॥ अथ रमाद्युपवेशनकालः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ पंचमेव तथा भासे नृमौ तमुपवेश

येत॥ तिष्ठि विवर्जयेद्विज्ञां शस्त्रानिष्टानि मे॥ उत्तराजितयं सोमं एष्यर्क्षं शत्रुदेवतं॥ वाजायत्यं च दत्ते च
शस्त्रांस्तान्मिञ्जने॥ तच्च स वै प्रदाः शस्त्रां मो मां राम विशेयतः॥ औमानुक्ल्यं मां जवरय कमिति जावः॥ व
राहं पूजयेद्वीं धृष्टिं च तत्पाद्विजः॥ पूजने पूर्ववत् कृत्वा गुरुदेवद्विजन्मनां॥ देवः कुलदेवते॥ भूमा गुरुवलि
प्राथक्यत्वा तत्र मुडले॥ शंखपुण्यादंशं देवभूमौ तमुपवेशयेत्॥ मेत्राश्वात्रजं वेता मेता मे निगदितः शृणु
॥ रक्षेम्॥ ब्रह्मानरं नुमन्यते मितिष्ठं तस्योपवेशनं कृत्वा नमो ब्राह्मणैर्जने॥ ततः कृत्वा ततः कार्यं मुस्तं वेष्टं वेष्टं
इति॥ उत्सवेनीराजनादीति व्याख्याते पारिजाते एतत्कृमायं अवि॥ अयाम्भुप्राशनकालः॥ अयम्भुप्राशनः॥ यष्ट
मास्यं न प्राशनमिति॥ पारिजाते नारदः॥ जन्मता मासि यष्टे स्यात्सोरेणात्तरमनुदं॥ तदनुवावेष्टं मासेन वमेदं
मेयिवा॥ द्वादशे वापि कुक्षीतप्रथमान् प्राशनं परं॥ सेवत्सरे वासे पूर्णं कैचिद्विद्धंति पण्डिता इति॥ सोरेण मासेन नय
ए इत्यन्ययः न चाप्यमेव नियमः॥ वाला न्न जीजनविद्यो गुरुश्रुमोहो वाल्यप्रयुक्तं मुञ्च मेत्वा धिमासदोषः॥ ना
स्त्येवमा वनविधा विदुमासिषष्टेयं च मासि परतः श्रुतं च द्रव्यं इति विधिरते सा वनमासेनापिषष्टस्य मा
सस्य विधानात्॥ अत्र शब्दपक्षः श्रुत्यपक्षः॥ तत्रापि परस्मिन्पक्षेऽप्युक्तं॥ परमाग इत्यर्थः॥ पंचस्य तः कृत्वा
स इति शास्त्रांतरैर्होवादात्॥ पुष्पिमासीति यथा संनवेष्टमादियुग्मास एव पुंसामनुप्राशने ग्राह्य इति नि
यमायं॥ अतएव नारदवाक्येन वमासविधिः स्त्रीणामनुप्राशने न विषयः॥ तेषां च गर्भः॥ नरस्यानुप्राशने
पुंस्त्रीणामनुप्राशनेऽप्युक्तमिति तत्रापि यथा कुलधर्मस्य वस्या॥ यद्वैतं मगलं कुलं इति नरकः॥ तिथीः प्रा
हलघु नारदः॥ द्वितीयावत्तृतीयावपंचमीसप्तमीतया॥ त्रयोदशी च दशमी प्राशनेति ध्ययः श्रुता॥ पंचपर्व

सुरिक्तार्यां नंदायामाघोजनं॥ वलमायुर्दंशोदंति सत्तम्यावेति केचन॥ रिक्तादिनक्षत्रं नंदोद्वादशी मष्टमी म
मा॥ अस्मात्पतितयुयः श्वेष्टः प्राशनेऽनुवा सरो इति॥ वासरा इत्येतं रंज्यं श्वात्सुखं॥ वासराणां श्रुतं नैवेद्यं कृत्वा
हारेणाहमार्जुना॥ वाचां लोचने वान्दिने दिनपतेरस्य दीप्ता नलो देदीहो नंदुताशनः॥ शशिरगौ कौजे ज जायाति
तः॥ वौधे मागमुखं धियो नवरतं जी वेचि रायः सुखी श्रुते चातिबलात्वितांति मलिजो मयानल इति॥ शिशि
रगुः सोमवासरः॥ कोजो जीमकारः॥ हृदस्पतिः॥ पौष्मादिर्ति उहला इति॥ पुंस्मव वासवाः॥ रोहिणी मेत्रा
श्वव नृश्वोत्तराजयं॥ अविष्टा चंशोते वौडशा न्नाश मे श्रुता इति॥ पौष्मादे रवती॥ अतिदिः पुंस्वसः॥ इ
डर्मगः॥ वासवंधनिष्ठा॥ वरुणः शतनुविष्कृज्योतिरणीवः॥ जन्मक्षेत्रीक्षयविद्यात्कर्मज्ञं वापि सोम्य कृतं॥ अ
धानं च वाला मां जोजने शी गनाश नमिति॥ एतां युक्तानि संयदे॥ जन्म संजन्म नक्षत्रे दशमं कर्म संज्ञितं
कोनविशमाधानमिति॥ यत्तु नारदेनोक्तं॥ परवंधनं चोला न्न प्राशने चोपनायने॥ शुभं दंजन्म नक्षत्रं म शुभं
न्यकर्मणीति तत्त्वैजियविषयं॥ परवंधुसाहचर्यति॥ हृदस्पतिः॥ नवेष्टं तो व्यतीपाते विष्टा गंडाति गंडयोः॥ य
त्वे वज्रनपरिषे बाला न्न प्राशनेऽनुमिति॥ लघु नियममा रूक्षयपः॥ गोष्ठि कुंभतुला कन्यासिंहक किं नृयुग्म
काः॥ शुभदा राशयश्चैते न मेष्टं पृथग्नि का इति अश्विधनु रूचते॥ राजमार्गः॥ लाजविषयं ननु माय
तात्त्वसीत्याः सोम्युद्धानं वमपचमं कर्तुं कस्याः॥ लघु पुंस्वस्य विषयं हृदस्पती नाम जोपजो गकरो विवि
धोपजो केति॥ कर्तृकशालेन प्रथमं चतुर्थं सप्तमं दशमं तथा नाजिके पुंस्वस्य नृयुग्मे॥ अत्र प्राशनेते कर्म
पारिजाते माघवौधेयमार्कंडेयः॥ अयं तो पथपरि नृयुगस्थित्यं मोडानि संवशाः॥ शस्त्राणि धेव वस्त्राणि ततः परं

हुलक्षणं ॥ प्रथमं यत्पृथुश्चालस्ततो मांडं स्वयंतदा ॥ जीविकांतस्य बालस्यानेनैव तु न विध्यतीति ॥ ए
 वं सूर्यो वलोकनादीनां विज्ञेयकालत्वे पदेशे पिशिशेरज्ञाशनकाल एव बाल एव प्रायशो नृशानात्
 ॥ शो न केनानि क्रमो न प्राशनकालो पदेशस्तो कयोस्तदप्रयोगो भिद्यते तत्रानु प्राशनकालो वि
 रोधेन निष्क्रमणोदिकालोपसहारेण निर्णीतदिनेभ्यः साहसकृतान्यास्मानो देशकालो संकीर्त्यमम
 स्युद्भूतारस्यायुरभिदृष्टिद्वाराश्रीपरमेश्वरधीर्भूतयो वलोकने ॥ आयुः श्रीदृष्टिबीजगर्भसंज्ञं वै नो
 निवर्द्धनाद्वाराश्रीपरमेश्वरं निष्क्रमणं ॥ आयुरनेष्टदृष्टिद्वाराश्रीपरमेश्वरपुत्रवै नो निवर्द्धनाद्वाराश्रीपर
 ॥ अन्तप्राशनं च कुरिष्ये इति संख्यगरोशपुत्रनादिनां श्रीद्वारं कृत्वा निष्क्रमणं गत्वेन प्रादिविशति
 देवता उपवेशनांगत्वेन वराहं दृष्टिबीजसूर्यो वलोकनादिसंक्रान्ति स कलकर्मगत्येन एदेवतां च पूज
 यिष्ये इति संकल्प्य त्रयोविंशतिपुत्राणि मासधानपुंजेषु वारं इंद्राय नमस्कृत्य मावाहयामीत्येवं निष्क्रान्ति
 यमादिलोकपालान् प्राप्तेन नमः दृष्टिप्राचीमावाहयामीत्येवं प्राच्यां शोभयतादिशस्त्रं दाय नमो क्री
 य नमो वासुदेवाय मीगगनाय नमो वराहाय नमः दृष्टिमेनमस्त्यते मंत्रैः प्रणवाधेरमुमावाहयामी
 र्यं तैश्च प्रादिदेवतां अमुमेनमोऽमुमावाहयामीती एदेव चावाह्योऽप्युपचारैः संपूज्य सूर्यो वलोकने
 कारयेत् सद्योऽस्वस्तिनः स्वस्त्वावेयो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् शिशोरं कारोयणे विनियोगः ॥ ३ ॥ स्वस्ति नो मि

मातामिति अंकमाराप्याशुः शिशान इति सत्संज्ञाऽत्रातिरथ इंद्रस्त्रिष्टुप् चतुर्थी वार्हस्पत्यात्रयो द
 शपुष्टुपुत्रये वि ॥ आशुः शिशानः ० चरं वरं ॥ तच्च शुर्वसिष्टः सूर्यऽपुरां स्मिक शिशोः सूर्यो वै तस्यो वि
 नियोगः ॥ तच्च इंद्रं वदितं ॥ जीवेमशरदः शतमिति ॥ अथ निष्क्रमणं ॥ राजिते देवता प्रीत्यर्थं अवर
 चासुरान् नमोजायित्वा स्मैरुमारयस्वस्ति नवतो बुवंस्ति तस्वास्ति वाचयित्वा यथाशक्त्वं कृते बाले
 ध्यात्वा तत्तेन वाहनं क्रीडामासं गत्वा बाधायै लोका निष्क्रुदति शकुंतल इत्यं पठन्नातिभिः स
 दिवहितीत्यापुरोभागे ब्राह्मणानां दर्पणकलशकेनाथ ईमंगलानां सूर्यो भिच्छेदयेत् नृनां च यथासन
 वेदशं नैकारयित्वा वार्हेशे शुचोऽस्थाने सशिष्ठरूपविश्य देवताः प्रार्थयेत् ॥ वंदां कं योर्द्विगोशानां दि
 शो च गगनस्थं च ॥ निक्षेयार्थं मिमंदादिते मं रं हंतु सर्वदा ॥ अथ मंत्रं पुनस्तं प्रादिवारात्रावथापि वा ॥
 संतु सततं सर्वदेवाः शक्रपुरो गमादिति ॥ वरुणस्य चेति अथ पाठः ॥ दिशो चेत्यनुक्तं समुच्चयार्थं च का
 चोरणकाने वासुदेवं ध्यायेत् ॥ तेमामित्येकारं श्रुत्वा दसः ॥ त्वामित्युपायः ॥ यादिति तत्पुत्रयोराणवागद
 र्शनात्ततो विष्णुशिवादी एदेकालयं नीत्वा स्वगृहस्थे देवसमीपे वा मीत्वा देवं सेषं जप्त्वा लोचनं यथापदक्षि
 तं चकारयित्वा मातुलादिबन्धुगृहं प्राप्य स्वगृहे वा तमान्नीयमास्तलादिभ्यस्त्रादिभिः तपितभ्यासहवा
 तैर्वाजितैस्वगृहगोमयौपलिनैर्दशचतुरस्तिधोमराशी न विधाय तेषु विदेवां लस्य शिरसि जालेव
 विचरन्नालेपनेन रक्षां कुर्यात् ॥ अथैकं वासिष्ठं शक्रोऽनुष्टुप् चकार ॥ वि ॥ ३ ॥ हौजं सः अथैकं
 जामदेमृतात्सः जूहोमिति मृतसंजीवनमंत्रेण ॥ ततो गतोऽंशं तृते शनं वशिष्ठं हस्तेन सफलापयायु

पदारैः स्तोषयित्वा ब्राह्मणैः सुवासिनी निश्वाशिषो वाचयेत् ॥ इति शुभ्रमणं ॥ अथोपवेशनं ॥ जौमान्
 कृत्वा रुद्रिजन्मनश्च संपूज्य कृतकर्मणोऽपानंदे शोडशलिङ्गे तुल्यमिष्टं नंदुल्लिख्य कृतमंडलोपरि वा
 घशरेन ब्राह्मणकर्मणोऽपानंदे शोडशलिङ्गे तुल्यमिष्टं नंदुल्लिख्य कृतमंडलोपरि वा
 तस्य मेत्राः रत्नैर्नवसुधेदे विसेदा सवर्गसंश्रुते ॥ आयुः प्रमाणं सकलैः निःश्वस्य हरिप्रिये ॥ अचिरादा
 युष्मत्स्य ये कंचित्स्मरिष्यन्ति नः ॥ जीविता रोम्यविनेषु निर्दहस्वाचिरं तानं ॥ धरिण्यप्राप्तता नांमा
 तस्त्वमाधिकारि ॥ अजरा वाधमेधाच सवर्तनमस्तु ते ॥ त्वमेवाशेषजगतां प्रातिष्ठा चोपयया
 सि ॥ कुमार्यादिमातस्त्वत्सुता तदनुमन्यतामिति ॥ पारिजातां नु सायं प्रयागः ॥ केचित्तु प्रमाणं नि
 श्चलमिति पठति ॥ अन्वेमाता त्वमासिकामधुमिति ॥ ततो ब्राह्मणानुसंपूज्या लस्य सुवासिनी गीरा
 जने कारणीयं ॥ प्रिये जातदत्ति ब्राह्मणाः ॥ इत्युपवेशने ॥ अथानुप्राशनं ॥ दाक्षिण्यं दत्तमिष्टम
 न्नं नवेकाचने कां स्य मये वोपायेनिः ॥ क्षिप्य पूजिते एदे वै प्रणम्य तत्पूरतः ॥ अथ वस्त्रापरिस्थिता मातु
 स्स मे आशुखा पावि एशिषोः ससुवर्णदस्तां पात्रादीषदादायुमेवेण प्रथमं प्राशनं कारयेत् ॥
 अन्नपतदस्य नलकृवरो न्नपतिर्जगती ॥ अन्नप्राशनं विनियोगः ॥ अन्नपते न्नस्य नो ज्ञेयनम
 वस्य शुभ्रिणः ॥ प्रपदो तारं तारिष्य ऊर्जं नो धेदिद्विपदे चतुस्वदइति ॥ ततो यथेष्टं ज्ञेयं त्वीतत्त
 न्नस्य मुखं स्वहस्ते च प्रहात्वा चामेत ॥ जयं तस्त्वाह ॥ अन्नं संस्तुय प्रथमं ब्राह्मणा नाराध्यते पुत्रो
 ननमभिहितवत्सु स्वातमलंकृतं सुकृतं ॥ अन्नं प्राशय मुपवेश्योक्तं विधमन्त्रं मेवेण प्राशयेत् ॥

५ शेषमाता प्राश्यादिति शेषाद्यनष्टो ॥ ३

ततः पंचकलस्त्वस्मी प्राशयेदिति ॥ ततः कर्पूरे लादिसंयुक्तं तौ वृल्लं प्राशयेत् ॥ ततः पुस्तकशस्त्रादीनि शि
 ल्पानि बालस्या मे निधाय परीक्षो कुर्यात् ॥ ततः प्राति संस्कारं दं शोडशतिज्जिज्ञासिनि ब्राह्मणान् ज्ञाजिष्य
 तिसं कल्पं निष्कृमणीं गत्वे न यथा शास्त्रं सुवासिनी ज्ञाजिष्य इति वसं कल्पं नृयसि दक्षिणां च सं कल्प्य श्वरा
 परिसं कुर्यादिति संस्कारकोस्तु ज्ञेयस्यो वृल्लो कानिष्कमणोपवेशनान्नप्राशनं प्रयोगः ॥ अथ कर्णवेधः ॥ तत्र
 जमा र्जः ॥ ताराचं दानु कर्णे द्विरास्ते जास्यति वाक्येन ॥ अथ कंसवत्सरं प्रादुः कर्णं वेधं विधिं वा इति
 ॥ मूढं संसृष्टं ॥ दशमे द्वादेशो वा द्विषोडशे कर्णं वेधं ॥ प्रथमे सप्तमे मासि अष्टमे दशमे ध्या ॥ द्वादशे
 तथो कुर्यात्कर्णं वेधं कुजा वदमिति ॥ गर्गः ॥ मासेषु सप्तमे मासि अष्टमे दशमे ध्या ॥ द्वादशे
 पुष्ट्यायुः आविष्टय इति ॥ वत्सर इति प्रथमं वत्सरं तर्गतान् कृमां ससंयुद्धां ॥ तत्र तृतीया दिवत्सरं
 ॥ नियममाह ॥ आसः ॥ कार्त्तिके यो मासे वा चैत्रे वा फाल्गुने विवाहाः ॥ कर्णवेधं प्रशंसति श्लोकं ज्ञेयं
 न इति ॥ अथ दशोच्चये तु न जन्ममासेन च चैत्रयोषे न माघसंज्ञे न दशोच्चयेति यो नरैर्न च विधिः
 ॥ कर्णस्य वेधं नृनये वदेतीति ॥ अत्र चैत्रयोषा निषेधो मी न धनस्य स्य विशिष्टकालविषय इति ह
 ॥ वाधिस्युत्तरं जोगविषयं आसिं का विधिः ॥ माघपुदनि विषयं द्वाधा धि क्यार्थः ॥ तति धी राहृदस्य
 ॥ द्वितीया दशमा धी सप्तमी च त्रयोदशी ॥ द्वादशी पंचमी शक्ता तृतीया कर्णं वेधने ॥ नृदिदः ॥ एक
 दशाष्टमी पंचरिज्ञा वज्री इति ॥ वारो न्नं ज्ञात्रि च दृष्ट्यातः ॥ नृमिज्ञा कान्ता कान्तां दिवसां यारि
 जयेत् ॥ जीवं दुजं दुष्टाणां दिवसाः पूजिता मता इति ॥ सौम्यार्थादित्युत्तरा विदसा चित्रा विष्णु मं

॥ धानिष्टारवती चैव शुभानाः स्युः कर्णवैधन इति आर्यः पुष्यः ॥ कश्यपः ॥ शुभयोगेष्टसर्वेषु कर्णवैधः
 शुभावद इति ॥ लग्नव्यवस्थानारदः ॥ हृषभेभिषु नेमीनेकुलीरेकमुकासुच ॥ तुलाचोपेतु कुलीतकर्णवै
 धः शुभेन्द्रे ॥ मेघस्थमकरस्थे वमध्यमो गुरुनोदितौ ॥ सिंहस्थे ककुमास्थे अथमत्वा द्विवर्जिता इति ॥ क
 णवैधविधिर्विष्मधमोत्तर ॥ पूर्वादिपूजनं कुर्यात्केशवस्पर्धरस्य वा ॥ ब्राह्मणश्चंद्रस्य चोदितौ शानं
 तद्येव च ॥ नासर्वयोः सरस्वत्याओत्तराणां गोवीतया ॥ गुरुणा मर्चनं कृत्वा तत्र दत्त्वा वरासने ॥ तथा
 पवेशयेत्तत्र धात्री शुक्ला वरा तथा ॥ अलेकृतं तदुत्सं गेवालं धत्वा तु सांख्येति ॥ धृतस्य निश्चलं सम्पन्नं
 कं केरसौ किं नै ॥ विष्णुदेवं कृतं हिंदुसकृदेवा त्रुला धृवात् ॥ प्रादक्षिण्यं कुमारस्य मिषं नमो तु योचितः ॥
 सोविषं देवनागं यथा वदामे रणहोमं ॥ कर्णवैधं सदा विधाः सो वत्सरं विक्रिस्तकाः ॥ पूज्याश्चाविधवा नार्यः
 सुहृदश्च तथा द्विजेति ॥ अत्र सर्वे व्यवस्था माह हृदस्यतिः ॥ सो वली राजपुत्रस्य राजतं विधवे स्त्रयोः ॥ अत्र
 स्त्र्यायमीस्त्री मध्यमाष्टा गुलाभिकेति ॥ बालस्य मध्यमाष्टा लसि मध्यमं वसिती गुले नाष्टा गुलेत्यर्थः ॥ हृदि
 मनमाह देवता ॥ कर्णरक्षेत्रे वैष्णवायानविरोदयजमानः ॥ तद्दद्याद्विलयांति पुण्याद्याश्च पुरातना इति
 ॥ इति संस्कारकौस्तुभे कर्णवैधः ॥ अथ बालस्य दृष्टिदोषा दोरक्षा विधिः ॥ परिजाते कपिलसंदि
 ताया ॥ शिशुसंस्काराणां यांशुजयहनिवारिणी ॥ रक्षासंध्यासुकुचीतमिबसर्वपदं जने ॥ फलीकरसा ११७
 संमिश्रेः कर्णरक्षेत्रं वलीकने ॥ बलीधरा नृदेशे बुबालयह विमुक्तये ॥ वासुदेवा जगन्नाथः ॥ इतना तर्जनीह
 रिः ॥ रक्षतु त्वरितो बालं मुचमुचकुमारकं ॥ कृष्णरक्षशिंशुं शंखमधुकेतुमर्दनं ॥ घातः संगचमथा

द्वे सायाद्वे बुचसंध्ययोः ॥ मदानिशिसदारक्षकं सारिष्टनिवृत्तन ॥ यज्ञोरजः पिशाचाश्च यद्दामात
 यद्दामात यैयद्दामपि ॥ बालयद्दाम्निशेषेणाद्धिं धिं धिं मदानयान ॥ जादि जादि हरे नित्यं वक्षा
 न्प्रयितं शिखं ॥ इति मस्मान्निमं अत्र वृषयेते नमस्मना ॥ शिशोलेलाटा घेगधुरसो कुर्याद्यथाविधि ॥ मं
 त्रसंस्कारादेवं शिशुः संवर्धते न्वहमिति ॥ वचनकाले धरा रिंगणकाले अनाशने काले दृष्ट्वा दिक्षाया
 देशे च दृष्टव्यं नो कने निमित्तै कर्णं जातद्वयैः ॥ रक्षाकुचीतं त्यजेत् ॥ यज्ञोरज इति गोरजसः प्रार्थना
 प्रीतिर्गोरजः साहितं नमस्मान्निमं त्रुणां दृष्टव्यं ॥ इति संस्कारकौस्तुभे दृष्टिदोषरक्षा विधिः ॥ बालस्य स
 लनादोरक्षा विधिर्द्विविधः ॥ नंदो कने नमाराण्यं नरेण परिरक्षु च ॥ शिरः प्रदक्षिणं कुर्वन्नेत्रमंजं ज
 पद ॥ विष्णुस्ति पूर्वतः पातुरुद्रो रक्षतु दक्षिणं ॥ ब्रह्मा च पश्चिमं पातु चंद्रो रक्षन्वथोत्तरं ॥ उपविष्टा तथा
 सूर्यः पायाश्चाध्वं वासुकिः ॥ पायादध्वं मधो वत्सा शिष्टाः काष्ठाः समीरणाः ॥ स्वास्ति कोरुतु गवांस्त्रि
 काष्ठय मध्वजः ॥ गगनो रक्षतु सर्वत्र भेः पातु सदा शिवा ॥ एवमुच्चार्य नंदं दत्तं स्नेपय शीर्षं नतः ॥ यधु
 मंजो दि बाला नो रक्षा ये परिकर्षितः ॥ इति कौस्तुभे सखलनादोरक्षा विधिः ॥ अथाष्टोत्तं जन्मतिथि
 कृतं ॥ ब्रह्मपुराणमर्थं संहितयोः ॥ सर्वेष्वज्जन्मदि वसेत्ताते मंगलाया निः ॥ शुद्धदेवा निविष्टाश्च
 पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ देवः कुलदेवताः सर्वपदे नष्टाणा मपि संग्रहः ॥ स्नानं तिलैः कार्यं मित्यपि तं
 वोक्तं ॥ तिलो दही तिलस्त्रायी तिलहोमी तिलप्रदः ॥ तिलमुक्त्वा तिलवापी च घटं तिलो ना वसोदतीति ॥

होमप्रकारश्च तत्रैकोक्तः ॥ एकैकां देवता रामसमुद्दिश्य यथाविधि ॥ चतुर्थं तेन धर्मज्ञानाच्च प्रा
णवादिनेति ॥ देवताः का इत्यपेक्षायुक्तं ॥ स्वनक्षत्रं च पितरो तथा देवः प्रजापतिः ॥ प्रतिसेव्यं सर्वं चैव
कर्त्तव्यं मही त्वचः ॥ गुडदुग्धतिलान् दद्यात् नम्रं चैव श्वेत्तु वधनं ॥ कुर्वीदिति शेषः ॥ तदुपयोगिद्वयस्य
पितृजीत्तानि ॥ गुग्गुलं निवसिद्वा र्ध्वं कीर्तिनी च नायुते ॥ उक्तमप्यव्यगर्भं यो रलि कावैधर्मं दक्षिणहस्त
कार्यमित्याशयः ॥ संपूज्यमानो विद्यै शो महर्षिं प्रार्थयेद्ददं ॥ विरंजीवी यथा त्वेनो न विष्यमितथा
मुने ॥ रूपवान्वित्तवान् चैव श्रिया युक्तश्च सर्वदा ॥ मार्कंडेय नमस्तु सप्तकल्याणतज्जीवन ॥ आयुः
सौख्यसिध्यर्थं प्रसीदन्नगवन्मुने ॥ विरंजीवी यथा त्वेन मुनीनां प्रवरं दिज ॥ कुरुष्व मुनिशार्दूलतथां
विरंजीविनं ॥ मार्कंडेय महो नाग सप्तकल्याणतज्जीवन ॥ आयुरारिष्टार्थं सिध्यै मस्माकं वरदो न वै
ति ॥ श्रीपतिश्च वहरि मार्कंडेय प्रजोत्तरमयेषामपि पूजोक्ता ॥ ततो दीर्घायुष्या संरामं प्रोणि कृप
वालं ॥ प्रह्लादं च हनूमंतं विनीषणमथाचयेत् ॥ षष्ठी च दधि नक्तं नवर्षेषु पुनः पुनरिति ॥ ततो
गुडतिलमिश्रपयः पानेन समं त्रैलोक्यगुरुपूजने च कार्यमित्युक्तं ॥ अथ प्रयोगः ॥ ममामुक
मरणायुष्या निष्ठं वर्षं दृष्टि कर्मकारिष्य इति संकल्प्य तिलोद्वैतं न पूर्वकं किलोदनेन स्वात्मानं
वच्छेदपरिधाय सत संध्याविधिः ॥ दक्षिणयागोगुग्गुलादिष्वप्यव्यगर्भं पोरलि कावैधर्मं हत्वा गुरुं विधा
य्यसंपूज्य प्रतिमासु अक्षतपुंजेषु वा ॥ अंकुलदेवता येन मद्रत्येवं कुलदेवतां स्वनक्षत्रं प्रकृतिपु

यात्मानो पितरो प्रजापतिनां विद्ये शं मार्कंडेयं व्यासे जा मद्रस्य रामं अश्वत्थामां रुद्रं वलिं प्रह्ला
दं हनूमंतं विनीषणं षष्ठीं चैति देवता आवाह्य संपूजयेत् ॥ षष्ठो दधि नक्तं मेघे दद्यात् ॥ ततो मे
स्तुत्यश्चिरं जीवीत्यादि श्लोकं चतुष्टयेन मार्कंडेयं प्रार्थय एषी प्रार्थयेत् ॥ जय देवि जगन्मातर्जगद
नंदकारिणि ॥ प्रसीद मम कल्याणि नमस्ते वष्टि देवते ॥ रूपं देहिय शो देहि नमर्गजगवति देहि मे ॥ पु
त्रान् देहि धर्मं देहि सवान् कामोश्च देहि मे ॥ त्रैलोक्ये या निभूतानि स्थाय वराणि च राशि च ॥ ब्रह्मे विष्णु
शिखेः सार्द्धं ह्यो कुर्वंतु तां निमै इति ॥ ततः पूजितदेवताभ्यां यथा कृतं देवता नामाभिः प्रणवादिचतुर्थं
ततः प्रत्येकमष्टाविंशत्यवरं सख्यतिलादुत्तीर्तुं त्वां मुन्यापिति लावायं हत्वा तियुजसे मिथ्यं जल्पं मि
तयः पियेत ॥ तत्र मंत्रः सतिले गुडसंमिथ्यं मंजल्पं मिते पयः ॥ मार्कंडेय वरं लब्ध्वा पिवाभ्यां युष्पद्य
य इति ॥ ततो गुरुं संपूज्य तस्मै दक्षिणं दद्याद्वा दक्षिणं श्वजो जयेदिति ॥ तादृशं निवेद्या श्वस्को दे ॥ खंड
नेन खं केशां मे शुभाधानं मे वच ॥ आसिधं कालं देहि सो वर्षं ह्यो विवर्जयेदिति ॥ जन्मतिथिं कै
निर्णयो ह्युद्राज मार्कंडे ॥ घस्य दधयेज्जन्मतिथिर्यदि स्यात्कुर्वात दाज्जन्मनसं युतो च ॥ असंगताति
नदिन दधयेत् स्या पराया जवती दधती इति ॥ यतु शो न कः ॥ अथ स्वजन्म नक्षत्रं स्नातः शक्ती
वरो नृपः ॥ कृतकौतुकं वैधस्य वार्जराभं पितः ॥ नक्षत्रं देवता पूजां कुर्यात् कुरु समन्वितः ॥ आ
चार्यं लो बहो तयो ह्योमः सर्वत्र नृपते ॥ स्यं डि लाद्या जनागतं हत्वा सर्वं यथाक्रमं ॥ द्रव्यं ताता

संज्ञो०

११५

जुह्यादक्षेत्तरशतादुतीः॥यदेवताकंनक्षत्रंमंत्रस्तदेवतःस्मृतः॥नतःस्त्रिष्टुक्तासर्वदोमशे
 षेसंभाषयेत्॥गोमूहिरण्यवस्त्राद्यैश्चोत्तराणानपूजयेत्पुनः॥दुःखातीनुसर्ववर्णाश्चमीचयेन्नय
 तिस्ततः॥दिज्ञानसर्वांनथाभ्यर्चयितुंआसुवाध्यानादिस्थासर्वभूतानितदहस्तुविशेषतः
 एवैसंभाचरन्श्राद्धाख्यंनवतिसर्वदेति॥तद्वाज्ञानंघटयेजन्मनहंजमात्रेविहितमिति नञा
 सणायीनुप्रत्युद्वाततिथिहस्यांतर्गतत्वेनवक्तुमुचितं॥एवमन्यदप्युक्तं॥ब्रह्मपुराणोक्तंमुन्युज्यदे
 वताकद्वयोदोमस्यापिजन्महोविहितस्यकाटिस्तत्रवंधंनागकस्यउक्ततिथिहृत्योतर्गतत्वेनवक्तुमु
 च्युक्तं॥ब्रह्मपुराणप्रतिवक्तुमुचितत्वात्तयास्तिचित्तुरुक्तकर्मवैदिकोवाच्यतात्रिके॥कटिबंधनसंयु
 क्ततत्सर्वमिष्टफलंनवेत्॥शेषंकाव्यसंकर्हंमंपटसंयुक्ततथा॥वर्जयेत्कर्मकालेषुकांच
 विप्रोविशेषतइतिपारिज्ञातेश्चाश्वलायनोक्तः॥इतिवर्द्धयनं॥अथचौलंतत्राश्वलायनः॥त
 तीयेपंचमेवाद्देवौलकंमंप्रशस्यते॥प्राग्वाःसमेसप्तमेवासहोपनयनेनवैति॥उपनीतेःप्राग
 पुन्येवेत्यर्थः॥वसिष्ठः॥तृतीयेःद्वेपंचमेद्देवकुलाचारतोयिको॥चौलंशिष्टूरयलेनस्वरुहोक्तवि
 धानतः॥आथानतो जन्मतोवा सप्तमाद्देविकारयेत्॥स्वकुलाचारतइतिविहितकल्याणोयवस्था
 र्थंनृत्कालांतरं॥अतएवयाज्ञवल्क्येनसामान्यतोभुधाधिचूडाकायायथाकुलमिति॥आथानतः
 गर्जीधानात्॥अवधिषपस्यपूर्वजाप्यन्वयः॥नारदः॥जन्मनस्तृतीयेचअहमिह्मृतिपांडेताः॥पु

च मे सप्तमे वर्षे जन्मताम मम जनेत् ॥ अथ मंगलं ततः स्यात्तदशमे कादशे विवेति ॥ देवगतः ॥
अथ नेत्रोत्तरं सोम्यदाक्षिणोत्तरमावदमिति ॥ तत्र विंशो ज्योतिरर्णवे ॥ मकरसर्वसंय
त्ति कुंजः सैतानकारिकः ॥ मीने तु सर्वदा सोम्यमेव सर्वाणि र्णसायने ॥ विजये वृषभे विद्या
पुने वंशहृदि हृदि ति ॥ सारसं युद्धे अष्टमासितथा मार्गशोरे परिरण्यं व्रतं ॥ अष्टपुत्रदुहितो
श्वयत्नतः परिवर्ज्योदिति ॥ हस्ति कास्थुरं विंशत्काशं अष्टे अष्टकारयेत् ॥ आधिमासे तु यत्की
रं जन्म मासे थ जन्म जे ॥ तत्र जैत्र च कल्याणमिति संक्षेपे स्तरय इति ॥ मुहूर्तं से प्रह ॥ पूजे यत्
उभः प्रोक्तः हस्ते कोऽप्यजिह्वेदिति ॥ पशुशरः ॥ पंचमी सप्तमी चैव शम्भो दशी तथा ॥ त्रयोदशी
तृतीया च चैल कर्म शुभावय इति ॥ वासे शेषि ॥ द्विजिपंचमसप्तम्यामेकादश्यां तेष्वेव च ॥ दशमा
च त्रयोदश्या कार्यं क्षीरं विजा नतेति ॥ पशुशरः ॥ सिते अष्टम्या कारे षु चैले पक्षद्वये हितं ॥ ईदुवार
सितेष्वेवाशः शेषा नशो भना इति ॥ नारदः ॥ दद्यादिति ज्येष्ठं देव्योत्पमानि शुभानि ॥ चैल क
र्मणि दत्तो हस्ती त्रीणि च विष्णुमादिति ॥ दहस्यति ॥ दशमास्थि विष्णुमादित्य विद्यादि
पुण्यं ॥ सोम्यजिज्ञेन च क्षीरे च मम नूतनारकाः ॥ जीष्णु न राणि वायुं रोहिणीं वारुणीं तथा ॥ क्षी
रे व एमम्य माः प्रोक्ताः शेषा द्वादशा गृहीता इति ॥ लल्ला ॥ द्विस्तेकां जन्मन ह्यत्र द्वे नारे जन्म सजिते थ नये

संको०
१२०

॥उद्वादेचोपनयेयात्रामनुजनेक्षरकार्यइति॥राजमातंडः॥क्षौरप्रशस्तेमृगचापमीनेकस्यावि
कुञ्जमियुनेहृषेति॥अत्रेकुंमविधिर्मत्तराभावेकुंमःकुलविनाशायकपितःक्षरकर्मणि॥अ
नेष्टोयवायुक्तानुजनेकुंमसदिति॥मृगःकाष्ठिःप्रयाणक्षौरमध्यवर्षमथाष्टमइति॥काष्ठिःकष
ण॥मध्यदिनीयादिक्षौर॥पारिजाते॥नर्मक्षेसरदेशेतुसिंहस्थदेवमेजिणि॥अत्रेकर्मनकुवीतानि
विधोनास्तिदक्षिणइति॥मातरिगर्भस्थावस्थासादकारयेत्॥सद्योपनीत्याकुर्याच्चैतदादोषोनाविद्यतइति
रथेतपंचादात्रागयोर्धेतुगर्भस्थापयिकारयेत्॥सद्योपनीत्याकुर्याच्चैतदादोषोनाविद्यतइति
॥अतएवकेष्ठिदुदाहृतस्यसोमीतरिगर्भेणामोजीचूडेनकारयेदित्यस्यवचसःसमलत्वेपित्रये
कमेवनिषेधो नसदितयोः॥पंचाद्यानिपूर्थयेयस्मिन्दिनेत्येवाहं॥पकारांतरेणनिषेधापवादम
हवसिष्टः॥गर्भेमातुःकुमारस्यनकुर्याच्चोलकर्मतु॥पंचमासादयःकुर्यादत ऊर्ध्वनकारयेत्॥पंचमा
सागर्भसंबन्धिनःपूर्थयेयस्मिन्दिनेतत्पंचमासं॥मातरिरजस्वलायां वृद्धगर्भः॥विवाहव्रतचूड
सुमातायदिरजस्वला॥तस्याःशुद्धःपरंकार्यमांगल्यमनुरव्रवीतइति॥यदाचोलादिप्रारंभोत्तर
रजः॥प्रारंभोत्तरागिरजसिमुहूर्तरात्रोवातदाशान्तिहस्तादेवकार्यं॥यद्योक्तकारिकानि
वंचोम्भति कोदकयोः॥शुद्धेगोदद्याक्षोमपूर्वकं॥प्राप्तेकर्मणिशुद्धास्पदितरस्मिन्शुद्धति॥अ

त०

१२०

लानेसुमुहूर्तस्यरजोदोषेउपस्थिते॥अयंसंप्रत्यतत्कुर्याद्वज्रहत्याजयंकरं॥हेमाभाषमितंयथा
श्रीसूक्तविधिनाचयेत्॥प्रसंचपायसंदुत्वात्रिषिष्यशुभमाचरेदिति॥श्लोकनेदेनप्राप्तयदोक्तार
नस्यमुहूर्ततरालानस्यचप्रवृणा न्यपरस्यसाधेक्षत्वे॥पकारांतरेणचोलनिषेधंकात्यायनःकुं
सतुजयादेवीझडानान्तुमुंडनं॥प्रवेशान्निर्गमानेष्टानकुर्यामंगलत्रयमिति॥सतुत्रयंयथासा
कुलत्रिपुरुषः॥पुरुषत्रयपर्यंतप्रतिफलंस्वगोत्रिणां॥प्रवेशान्निर्गमस्तद्वतथांमंडनमुंडनइतिमेधाति
युक्तेः॥तथाकुलेचतुःपुरुषपर्यंतसपिंडाकरणांततैतकर्मसमाप्तिःप्रागाभ्युदयिककर्मनकार्यमित्यमि
॥प्रेतकर्माण्यनिवर्त्यचरेन्नाभ्युदयक्रिये॥आचतुर्थततःपुंसिपंचमशुद्धंमंडनंमंडनंमंडनंमंडनं
अत्यत्रसमानकर्तृकत्वमविधेर्मक्षितपदोर्वंशनरःश्रुत्वासर्वपापैःप्रमुञ्चतइतिरतःमुंडनादिश्रुत्सम
पिकात्यायनः॥एतौद्वादःप्रवेशाख्यःकन्योद्वादस्तुनिर्गमः॥मुंडनंचोलमित्युक्तंव्रतीद्वादोत्तमंगले॥
चोलेमुंडनमंत्रोक्तंरज्येक्षरणात्परं॥वरणात्तदुपक्रमकाद्यादानादित्यर्थः॥मोक्षोन्नयतःकार्य
यतोमोक्षोन्नयनमुंडनमिति॥उन्नयतोविवाहात्प्राप्तवैत्यर्थः॥वृद्धमनुः॥एकमात्रजयोरेकवत्परंपुरुष
हयोः॥नसमानक्रियाकुर्यान्मातृभेदेविधीयतइति॥तथांरजोन्नरस्तत्केप्राप्तेविशेषःसंप्रहोहृत्प्रा
दीनिष्टतंहृत्वागंचदद्यात्यस्यस्त्रिं॥चूडोपनयनोद्वादप्रतिष्ठादिकमाचरेदिति॥अथप्रयोगः॥कंती

स्वाधिते मे न हिंसीरिति॥ अं ये नावपसवि ताहुरे॥ यथा मदि तस केशा निषिञ्जलानिं हिला प्रागयाणि
 कृत्वा सादित शमीय तैरि कीकृत्वा शिथ्ये मात दत्ते निदधाति सानहु द्वे गो मध्ये निदधाति प्रथमनिधाने नप्राग
 यत्न नियमोस्ति॥ न द्वितीय इति वज्रातः॥ ततो मध्ये शिथ्ये शस्य शनि मिनाश्व विवृ निदध्या जलस्य शः
 कार्यः॥ एवमुत्तर द्वेदने सुसमं त्रकं पिञ्जल निधाना वि॥ अं ये नधाते द्वितीये द्वेदने मंत्रः॥ अं ये न धृष्यन्
 आभित तृतीये॥ उक्तत्रि मंत्रैश्चतुर्थं॥ चत्वार्येव दक्षिणतः द्वेदना नि॥ एवमुत्तरतः प्रत्येकं मंत्रे स्त्रीणि
 कृत्वा हुरधारामयत आरभ्या मूलं मंत्रेणानिमृजेत्तयत्तद्वरुण मर्चयत्तुषे शसति॥ अं शोता घ्मानि
 रद्विरवर्धं कुर्वीर इति प्रेषेण नापितमनुशास्य प्रेषार्थं मन्वो धयेत्॥ ततो नवनीता घमि श्रित शरीता
 घ्मा वशिष्टा द्विरादौ कृतशिरसः प्राञ्जल्यस्वकुमारस्य दक्षिण कर्णमारभ्य शिखां तं शिखामारभ्य वाम
 कर्णांतं वपनं कुर्वता नापिते नयथा कुलाचारं शिखास्थाय नं कारणीये॥ उदञ्जल्यः प्राञ्जल्यो वा वप
 नं कारयेत्तुः॥ केशश्मश्रु लोमनखा न्युदक संस्थानि चापयेत्॥ दक्षिण कर्णमारभ्य धर्मार्थं पायसे च
 यो॥ शिखा घनवसंस्कारं शिखा घे तं शिरो वपेदित्यपरा कौत्सः॥ नवसंस्कारे प्रथमे चूडा कर्माय नयना
 दो प्रायश्चित्तार्थं स्यद्वितीयादः पापसे च यदस्य मे नसे ग्रहात्॥ पराशर माधवी ये लोकाक्षिः॥ दक्षिणतः क
 मुजा वसिष्ठानामुभयतो त्रिकश्रपानां मुडा नृगवः पंचचूडा अंगिरसो वाजिमेक मंगलार्थं शिखि नो

येयया कुलधर्मं चिति॥ कमुजा शिखा॥ वासिष्ठानामेकप्रवरिणामेके वदक्षिणतो नियम्यते॥ अर्धयाणां तु वि
 स्त्रः॥ अत्र तीणां कश्यपानां च धार्ष्याणां वामदक्षिणे द्वे शिखे॥ आर्धयाणां मध्ये पयसा॥ नृगणां वंशसमाना
 रा विरोधेन मुदत्ते तद्विशेषे तु आर्धयाणां तिस्रः पंचार्धयाणां पंच एव मगिरसो पंचार्धयाणां पंच आर्धयाणां
 तिस्रः एकैषु न वीजि॥ जलारकणं मूलस्य शिनी माला मिव केशपुष्पं मंगलायै कुर्वति मंगलार्थं त्वकी
 र्त्तने ननु स्यासंख्यमपि तदस्य शिखाधारणमावश्यकमिति धन्यते॥ शिखिनो न्य इति कुलधर्मं तत्त एव त
 थां देशे नयमो नान्यः प्रकार इत्यर्थः॥ संख्या नियममाह श्रुत्यायनकारिकाकारः॥ शिखा अपि च कर्त
 व्या कुमारस्यार्थं संख्ययेति॥ एवं बालकालधत्त शिखानामध्ये मध्य शिखेतर शिखानामुपनयनका
 ले वपनं कार्यं॥ मध्ये शिरसि चूडा स्याद्वा सिष्ठानां तु दक्षिणे॥ उभयोः पार्श्वयो रत्रिकश्रपानां शिखाम
 तेति रज्जो दाहृतवचसि मध्यम शिखायां निमित्तविशेष संयोगं विना विहिता यानित्यत्वेन सदा बद्ध शि
 खेन चेति निषेधिविधिविषयत्वात् सिद्धादतर शिखानामुपनीत धार्थत्वेन माधवोक्तैश्च त्येन॥ वपनोतरस्या
 पिते श्रुति तं कुमार दक्षिणतो मातुरुत्संगे स्यापयित्वा खिष्ट हृदादि होम शेषं समापयेत्॥ व्रीह्यादि पात्रा
 णि नापिता यदत्वाद शनोत्रयाणां वा ब्राह्मणानामनेन तर्पणं संकल्प्य नृयसी दक्षिणां दत्त्वे च रार्थं कुर्वी
 त्॥ अत्र य ब्राह्मणो जने नुक्तवतः प्रायश्चित्तमाह पराशरः॥ नैष्टे चूडो मे तु प्राडनाम करणतथा

स्वरपाये॥ पावे निषिद्धस्थानस्थिते॥ अक्षरारंभप्रकारस्तु माधवीये मार्कंडेयोक्तः॥ पूजायै त्वाहरो
लक्ष्मीदेवी चैव सरस्वती॥ स्वविधासत्रकारो च स्वविधां च विधेयतः॥ एतेषामेव देवानां नामांतु सुदेवा
तद्युक्तं॥ दक्षिणाग्निर्द्विजैर्द्राण्यं कर्त्तव्यं चात्र पूजनं॥ प्राङ्मुखो गुरुराशीतवरुणाग्निमुखं शिष्टं॥ अथ्या
येतु प्रथमाग्निजातिभिः संपूजित इति॥ अनेन गुरुपूजनं मयि कर्त्तव्यमिति स्तुतिं॥ सरस्वतीपूजनादि
प्रकारमाह पारिजाते गम्यः॥ त्वात्वाष्टौ स मे देशो वर्ममात्रमुपलभ्य सैकं तस्थदिलकत्वापालाश
यास्वयामृदं स्वनित्वा तस्यां सरस्वतीमावाहयेत्॥ भुवनमातः सर्वं वा इयं रूपेणागच्छ गच्छेति ततः
वर्चसां समस्तैश्च मनोयुगं ययुष्याह तथूपदीपपायसगुडोदनं नैवेद्यं समर्पणं नमस्कारं नृत्वा चार्च
शक्तितो वस्त्रालंकारादिभिः पूजयित्वा सरस्वतीविघ्ने चोपाशोस्त्रिः षडक्षिणीकृत्य घणवर्षं कर्महार
मारजेत तत आचार्याग्निर्वंदनं नृत्वा सरस्वत्यादीनां वाहनं क्रमणोद्वासे द्विघाष्टिर्भवतीति विष्णु
धर्मोत्तरधार्त्रीपूजनमत्राधिकमुक्ते॥ ब्राह्मणानां च गुरुणां च देवतानामनंतरं॥ ततः संप्रत्यभिज्ञेन
धार्त्रां रामगुरुं तथेति॥ गुरुणां पित्रादीनां गुरुमाचार्यं॥ इति कौस्तुभेनारस्वीकारः॥ अथानुपनीतधर्मः ॥ १२४
॥ माधवीये विष्णुमुज्ज्वलं द्यौतयायेये वा आयाजेत यानृते॥ आस्मिन्कालेन दोषः स्यात्स याव
जोपनीयत इति॥ एतदपवादस्तत्रैव स्पष्टतरं॥ स्यात्कामचार्यमप्येकमेतदतः पातकादत इति॥ गोत

मः॥ यद्योपपादितस्तत्र पुरोधो भवति न तस्या च मनकल्यो विद्यते॥ न ब्रह्माग्निव्याहरेदन्त्यत्र स्वधानि
तय वादिति यद्योपपादितं त्यनेन दिवा संस्थासदङ्मुखत्वं शत्रो दक्षिणा मुखत्वं मित्राग्निं यमाज्ञावो
ज्ञाप्य॥ कल्पग्रहणादिरुन्मलेत्यादीति कर्त्तव्यता निषेधो न त्वा च मनस्येव श्रद्धां रस्त्री च श्रद्धां
सहस्येति निरंतरं त इति याज्ञवल्क्यवचो व्याख्या वसरे च कार्त्तुं पुनीतो यीति विज्ञानेश्वरेणानुय
नीतस्या च मननिमित्ते स्त्री शत्रुत्वव्यवमनस्वीकाराच्च॥ रजस्वलादिस्य शीतुराजो तैस्मृतिदोषि
कायां यवस्थीक्ता॥ शिरीशं रसुक्ष्णं प्रोक्तं बालस्या च मनं स्मृतं॥ रजस्वलादिस्य शरीरं न मेव कुमार
के॥ प्राक्चूडाकरणाक्षालः प्राग्नप्राशनाच्छिष्टः॥ कुमारकस्तु विरीयो यावज्जीवि निबन्धनामिति॥
विज्ञानेश्वरोक्तं मनोपनीता च मनमपि कुमारवस्थायो बोध्यं॥ रजस्वलादिस्य शरीरं चित्तस्मानविधेस्त
त्तन्निमित्ता च मनविधश्च साहचर्यदर्शनात्॥ अन्यत्रैत्यादिनापि तत्कर्म्मणि दाहादा वनपनीतस्यापि म
जोच्चारणं भवतीति ज्ञायते॥ तदपि कृतचूडस्य त्रिवर्षस्य वा ज्ञेयं॥ अनुपेनोपि कुंभीतमंजवयेत मोक्ष
के॥ यद्यसौ कृतचूडः स्याद्यदि स्याच्चित्रवत्सर इति सुमेतुक्तं॥ अत्र चूडाप्रथमवर्णातिरिक्तवर्षकत्वा
ज्ञेया कृतचूडस्तु कुर्वीत उदकं पिबेदमेव च॥ स्वधाकारं प्रयुंजीत वैद्योच्चारं नकारं धेदिनि व्याधुव
च न स्पष्टमेतु वचनादिरोधाय प्रथमवर्षकृतचूडविषयत्वात्॥ तथेवमाध्यादिभिरेतैः॥ य

वृत्तसंस्कृतेनपञ्चावृत्तश्रिदानं समञ्जकं॥ कर्तव्यमितरत्नकारयेदन्यमेवहीतितदपिप्रथमत्र
संस्कृतसूत्रप्रत्येवाश्रितेनमत्रप्रतिप्रसवार्थं॥ लाघवोतशेषस्याशक्तिप्राप्तार्थमुवाचसंस्कृतसंस्कृतसं
कृतसूत्रविषयंअत्यन्ताप्राज्ञविशिष्टविधेरन्याप्यत्वात्॥ नापि सुमंतुवाक्यविषयेष्वशक्तविषयं॥ अ
श्रिदानं॥ अत्रप्रतिनिधिनिशस्परत्वंकल्पनायाअन्याप्यत्वात्॥ एतच्चौरसविषयं॥ पित्रोरनुपनीतो
पिविदध्यादोरसःसुतः॥ और्ध्वदक्षिकमयेत्संस्कृताःप्राश्नकारका इतिस्कांदात्॥ निवाहारे
कृत्वावावर्जो जीनवेत्येतं॥ मंत्राननुपनीतोपिपदेदेवेकश्चौरसइति सुमंतुक्तं॥ इति कौस्तुभे
नुपनीतधर्माः॥ अथ बालपितृधर्माः॥ विष्णुधर्मोत्तरेअप्यन्यबालानां तथाभार्गवपश्यन्तो
॥ पश्यद्भिः पित्रादिभिरप्यनिवारणीयमित्यर्थः॥ बालकाश्चानुनेयाःस्वर्धर्मकामैःसदानुरैः॥ तेषां
नोअपप्रदानेनगादानफलमाप्नुयात्॥ तेषांजीवनकंदत्वामोदतेनंदनेदिदिवि॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
बालानम्रेतुनोजयेत्॥ अनुक्तं वृत्तं बालेषु नवाश्रियात्वादवमेति॥ कौस्तुभेपितृधर्माः॥ अथ
पनयनां योगरूढमेतत्पदं॥ आचार्यसमीपनयनां गंगायास्तुपदेशोदिप्रधानं॥ गायत्र्यावा
सुरामस्तज्जदितिश्रुतौ॥ गायत्र्यावासासुरामुपनंयतेति काशीयवाक्ये तत्र कृत्वा जन्मास्यमोऽ
वधेनचिद्भूतं॥ सातस्मान्माता सावित्रीति मनुवाक्ये॥ वास्पमाता सावित्रीति गौतमवाक्येचिद्

जत्वसंस्कारे गायत्री हेतुत्वसंकीर्तनस्य गायत्र्युपदेश हेतु कत्वाशयेनैव वर्णनीयत्वात्॥ समिद्धर्शदि
पदस्येवां गवाक्षि नोप्युपनयनपदस्य तत्संबन्धेन प्रधाः न संज्ञा लोपपत्तेः॥ अतएवापरा केलोक्तोऽप
नयनं नाम वटो गीयत्री संवेधकरांतच्चार्यकर्तृकं॥ अधीहि नौरिति वटोराचार्यप्रकोजक्यापराउप
नयनं अथ वर्षात्रासुराआत्मानुपनापयेदिति बुधस्सत्तौ स्पष्टाभिधानादिति॥ यद्यपि कल्पतरुणा
षु धवचनं पित्राद्युपनेत्रावाविवेयमिति आख्यातं॥ यद्यपि च मेषातिथिना पितरं आवेक्ष्य नृमति
नामाराचकेनाक्षेपनाय प्रित्यः॥ गौतमेप्रतिजावालस्य ब्रह्मचर्यनगवति वस्त्राः नीतिप्रार्थनालेग
दित्युक्तं॥ तथापि वरिः प्रयोगेप्रार्थनादिआपारोतरस्यो जेत्वा गीकारेणोपनापनपदएवापराको
क्तायादितिरिक्ताधीगीकारस्तथोर्नत्पुनयनशब्देतदुक्तार्थस्यागइतिमेतत्॥ अथोपनयनादि
कारिणः॥ तत्र बृहद्गर्गः॥ पितापितामहोभ्राताज्ञातयो गौत्रजायजः॥ उपानयेधिकारी स्यात्पूर्वा
भावेपरःपरइति॥ भ्रातापितृभ्राताः पितृकोपनयेत्युच्येतदभावेपितुः पिता॥ तदभावेपितृभ्रातान्
दभावेतु सोदरइति पितामहस्वरणात्॥ अथ जाइत्यत्राकारलोपः कौदसः॥ तथा चज्ञातिपदोक्तं
षु सार्धेऽप्युतदतिरिक्तेषु च गौत्रजेषु येयजाहवावधेयैरपि कथ्येत्यर्थः॥ उपनेयकनिष्ठाचार्यत्वस्य
निषिद्धत्वात्॥ यत्तु असंस्कृतास्तु संस्कार्याभ्रातृभिः पूर्वसंस्कृतेरिति योगीश्वरवचः तस्यिमा

द्ववचो नुरोधे नपितव्याभावविषयं॥पित्राद्युक्ताधिकार्यनावेकर्त्तारमाहशेनकः॥कुमारस्योप
नयनंश्रुतामिजनहनवान्॥तपसाधृतानिःशेषायाकुर्वीद्विजोत्तमइति॥आचार्यकुर्वीदित्यधिक
स्युप्यासायिवेदेकानिष्टधर्मजं कुलीने श्रीत्रियंश्रुतिं॥स्वशाखायामनालस्यविप्रकर्त्तारमीक्षित
मिति॥श्रीत्रियलक्षणं ब्राह्मणं जन्मना ब्राह्मणं ज्ञेयः संस्कारैर्द्विज उच्यते विद्वत्तत्वापिविप्रत्वे जि
श्रीत्रिय उच्यते इति॥आविद्वत्कृते कोपतयने दोषमादश्रुतिरुनयोस्तमो वा एष तमः प्रविशति
यमविज्ञानुपनयने पत्येष्टादिहानिति॥नचैतद्वचनेभ्यः कृत्स्नशाखायापिन एवाचार्यत्वं नैकदे
शाध्यायिन इति शिष्यगोमधुपकोर्हो वेदाध्यापन्याचार्यसंलक्षणात् को राजा धर्मयुक्तश्चेति धर्म
प्रश्नस्याख्यावसर उच्यलक्षणात् अतएव चैकदेशाध्यायिना वृत्तिगाचार्यो संनवत इत्यभिधानात्
॥अरुपनेत्रीरधिकारसिद्धे प्रायश्चित्तमादध्यां रजाते वृद्धविष्णुः॥कृच्छ्रत्रयं चोपनेता जीवकृच्छ्राश्च
वटुश्चैरेदिति॥आचार्यस्य गायत्र्युपदेशयोग्यतासिद्धे जपं मय्यादस एव॥सावित्री मन्त्रस्येदं त्रिप
वित्राणि च संस्मरन्॥सहस्रं द्वादशाहृतं सावित्री प्रजयेद्बुधः॥स्वाधिका रा र्थं मेवास्याः प्रदानार्थं
द्वितस्मृतमिति॥अत्रियवित्राणि अग्निः श्रुचि व्रततम इत्यादिनि॥संस्मरन्निविलडादेशेन गायत्र
जपं संकल्प्य तस्मात्पूर्वमानसजप एतेषां गायत्री जपयाधिकारसिद्धर्थं कार्य इति ज्ञाप्यते॥इत्येदं

स्मरं शस्याभ्यसेदित्युक्तनावनासमकालत्वं वैलक्षण्ये सावित्रीपदसमानाधिकरणसहचयपदस्य सं
ख्याविशिष्टसंख्येयपरत्वाच्च द्वादशाहृतमित्यस्य संख्यायामभ्युः॥पंचपंचाशतश्चिह्नत इत्यत्र जि
ह्वतामिति परिणामाभावे पंचसंख्याया इव पंचाशत्संख्यायां संनवतिस्तु विशिष्य एकसंख्यापरिहृति
मिसंख्यातरपरिहृतिना ह्यत्रैव शिष्यस्य वक्तुं शक्यत्वात्॥ततश्च द्वादशाधिकसदस्य संख्योजपः का
र्य इति तात्पर्यार्थः॥गायत्र्याः प्रदानार्थं यो धिका रस्तदर्थं मित्येवार्थो ज्ञाना॥इत्युपनयनाधिका
रिनिर्णयः॥अथोपनयनकालः॥याज्ञवल्क्यः गर्ज्ज एमे एमे वा हे ब्राह्मणस्योपनायनं॥राज्ञा
मेकादशसेके विशगमेके यथा कुलमिति॥गर्ज्जानमुवधिल्लान्मनो वा एम इति व्याख्या
माह विज्ञानेश्वरः॥गर्ज्जगृह्णो सर्वत्रानुवर्त्तते गर्ज्जो देकादशराज्ञो गर्ज्जो तु द्वादशे विश इति सू
क्तं तरादित्यप्याह देमाद्रो यै जी नसिः गर्ज्जं च मे ब्राह्मणमुपनयेद्गर्ज्ज एमे वा॥गर्ज्जो द्वादशे रा
जस्य गर्ज्जो द्वादशे वा गर्ज्जो द्वादशे श्ये गर्ज्जो द्वादशे वेति॥अत्र कुामसंयोगविना गर्ज्ज एमात्पूर्व
पाठे न गर्ज्जं च मस्यापि नित्यत्वं ज्ञाप्यते॥वैधायनः॥गर्ज्जोदिः संख्या वर्षाणां तद एमेषु ब्राह्म
णस्युपनयेत् राजस्य मेकादशे वैश्ये द्वादशे इति तद एमेषु गर्ज्जो द्वादशे च नृपस्य सप्तयोः स
युहार्थः॥यास्मिन्वर्षे गर्ज्जो ब्रूयाद्ये ते स गर्ज्ज इति दूरदत्तः गर्ज्जसहचरितीहो गर्ज्जशब्देनोच्यते इति म

संको-
१२८
८

त रायणास्य तं प्रति नित्यं प्राप्नोत या विधिं वै पथ्यमिति वाच्यं केनापि निमित्तं न वसंतालानेतदन्वितं रा-
यणाप्राप्त्यर्थत्वात् ॥ तथा च गर्गः ॥ माघादिशुक्लं तत्कर्पचमासाः साधारणा वासकलक्षिणा मिति
॥ इह गम्यः ॥ माघादिमासषट् तमेखलाबंधने मतमिति ॥ न चैवमेताभ्यामेव शास्त्राभ्यामनुरक्तं च उ-
त्तरायणाभ्यां माघादिमासां त्रयोदश्यां गम्यो निर्दिष्टे उत्तरायणाविधेरावश्यकत्वात् ॥ न चोत्तरायणा-
विधिर्नैव माघादिमासप्राप्तेस्तद्व्याख्येयमिति वाच्यं ॥ मकरार्कविशिष्टेष्वन्येषां विधयर्थत्वात्
पंचसेख्याविधेर्निष्ठानार्कविशिष्टेष्वन्येष्वर्थत्वाच्च ॥ षट् संख्याविधेस्तु वैशेष्यं प्रतिप्रावणं दि-
विधार्थत्वात् ॥ अस्ति हि तं प्रति दक्षिणायनाविधिर्हृदस्पतिर्हृदवशिष्टोक्तः ॥ विप्रस्वक्षेत्रियस्यापि
मौज्यस्यादुत्तरायणे तु विंशंकुर्यान्नान्ध्यायेन संक्रम इति ॥ शरदलात्रे प्रावणं च न्यदक्षिणायना-
प्राप्य कल्प्य चैकुं शक्यत्वाच्च ॥ एवं च ब्राह्मणे न दक्षिणायने उपनयनं न कार्यं नापि घोषाघातयोः
सत्यप्युत्तरायणे ॥ उत्तरायणाविशिष्टमाघादिपंचमासेषु कार्यं ॥ तत्रापि मीनार्कप्रवृत्तिया वानि-
थ्युत्तरायणे प्रशस्तः कालः ॥ जोडसौराभ्यां तद्वसंतालात् ॥ मीनमेखयोर्बो वसेत इति बोधायनो-
क्तः ॥ मीनमेखयोस्तु च शस्तः ॥ मृगकुं मृगते जा नौ मध्यमे मीनमेखयो ॥ रुतं गोयुगल्ये कृत्यं
मं चोपनाय नमिति हृदस्पतिवचनात् ॥ मृगो मकरः ॥ गोर्हृदः युगं मिथुने ॥ मीनार्कविशिष्टेष्वेव

१२८

नेकानिविधेष्वपवादकतया प्रशस्ततमः ॥ मीनस्थिते केष्वलुके च मासे शुभप्रदो ब्राह्मणमौजिबंध इ-
ति हृदस्पतिवाक्यस्य तदर्थत्वात् ॥ अतएवोक्तं ते मेव गोचरा एकवर्षीयां युक्थुं हि नैलभ्यते ॥ तदोप-
नयने कार्यं चेत्तमीनगतैरबोधेन नृपे तथा जीवे दुर्बले चंद्रमा स्फुरे ॥ ब्रतोपनयनं कार्यं चेत्त-
मीनगतैरबोधेन सिद्धस्येदं वतामुरी ॥ मेखलाबंधने शस्ते चेत्त- ॥ अथ मेवाशये नादराजमा-
र्तं ॥ वसंतसमये कुर्यादह्ने गर्जोष्टमेपि वा ॥ मेधावी मेखलाबंधं जन्मासे जन्मने इति
॥ अत्र वसंतपदं मीनार्कविशिष्टेष्वन्येष्वपवादकत्वेन कालस्येव नि-
वेधविशेषा यदा दत्वबोधने लाघवात् ॥ विप्रत्येव तद्विशेषप्रशस्ततमत्वे ज्ञापने लाघवात् ॥
गमाष्टमेपि वैत्यभ्याभ्यां तदोध्यते ॥ अतएव शो नकः ॥ गर्जोष्टमे गर्गपराशरौः फले य-
दुक्तं ब्रतबंधने तु ॥ ततो धिकं जन्मसुतार का सुमासे जन्मना निवाडवानामिति ॥ वाडवानां ब्रा-
ह्मणानां ॥ यन्मीनार्कजन्ममासे जन्मनस्तत्रोपनयनं कर्तव्यमिति अन्यथ तर्काष्टमे कलाधि-
कफलमिति तात्पर्यार्थः ॥ यत्तु राजमार्तं ॥ जातदिने ह्ययमेव तद्वसिष्ठो ह्येव गर्गो नियतं दशाभिः
॥ जातस्य पक्षे किल जायुरिच्छे शयाः प्रशस्ताः खलु जन्ममासि ॥ जन्ममासे तथोमेच विपरीतद-
ले सति ॥ कार्यमंगलमिमादुर्गमार्गवशेन कार्ता इति तन्मीनार्कचैत्राभ्यां कालविषयं ॥ विविधं

संको०
१३०

रोयनुर्वेद जुषां कवेः॥ सामगानां धरास्नोरथर्वविदुषां रवेरिति॥ अमने ववाकी न बद्धवशात्
धियो गुरुस्वियादि ध्वनते॥ जलगीचराष्टवगादिशाखाधिपबलासेन वैदोषमप्याहमदनरसेहृद
गार्ग्यः॥ शाखाधिपबलिनि केंद्रगते चमौ जीबेयस्तदीयदिवसेषुष्टनायकृत्तः॥ आस्मन्नबलेतर
तेतुपुनर्दिज्ञानां स्याद्वर्णसंकर इति प्रवर्दं नितद्वा इति तथा वर्णाधिपबलमप्यपेक्षते॥ सदा नु कृते
चेकस्मिन्नवर्णशेबलशालिनि॥ ब्राह्मणादेः प्रकुर्वीतकुमारं व्रतचारिणमिति पराशरंते॥
पतासिते विधाणां नयारां कुजनास्करौ॥ वैष्णवांशशशमृत्सौम्याविति वर्णाधिपाः स्मृता इति तेन
व्यक्तस्थाप्रदर्शनाच्च॥ मदनरस्ते राजमार्जुनः॥ पितुः स्वयंबलेष्टशरवावर्णशयोर्वेदोः॥ सर्वेषु
गुरुचंद्रार्जुनलेष्टेष्टव्रतादिषु॥ मोजीबेधे विधादेच प्रतिष्ठायां विशेषतः॥ गोचरेणो वकर्त्तव्ये वेधे
वलमकारणमिति॥ सर्वेषामित्यनेन येषां नशाखाधियो गुरुः॥ तेषामपि ब्रह्मनांतव्यिर्गुणं च गुरु
वलमावश्यकं॥ उभयोरला ने बटो रावश्यकमिति ध्वन्यतो वैध्वं वामवैध्वं प्रयुक्तं॥ गजोष्टमादि
नित्यकाले बटो गुरुबलात्ताम्रेषां सातह्योमः॥ अनित्यकाले वै वामित्याह नारदः॥ बालस्य बल
हीनोपि शांत्या जीबो बलप्रदः॥ यथोक्तवत्सरे कार्यमनुक्तेनोपनायममिति॥ अतुक्तेनित्यवे
नेति शेषः॥ केषु विदुष्टस्या नेषु स्थिते हृदस्य तोशांसा विनोपनयनाधिकार इत्यादवसिष्ट

१३०

॥ वंधोतती वरियुराशिसंस्थे उद्धतिपूजां दशमे सुरज्वे॥ नेह्मतिपूजां जानिगेव्ययस्थियुरात
ना अष्टमगेपि सूरविति॥ वंधुश्चतुर्थः रियुराशि॥ षष्ठः जानिर्जन्मराशिः॥ व्यथोद्वाद्दशराशिः
॥ अतिसंकरेण तत्रापि राशिपूजादीमादेर्द्विगुणत्वाद्विहं कल्पनयोपनयनं कार्यमनुक्तं सवत्स
राति क्रमः कार्यः॥ तथा च गुरुः॥ तस्मात्तदुद्देश्यः कालत्वाद्दली सवत्सरो मत इति॥ राशि विशेषस्थ
स्य गुरोरेष्टमादिस्थानस्थे तस्यापि नाधिकारप्रतिबंधत्वमित्याह भरद्वाजः॥ धनुर्मीनकुलीरस्थौ
जीबोजन्मात्यमृत्युगः॥ अतिसांख्यं बटोः कुर्याद्दक्षिणवचनं युधेति॥ धनुर्मीनोद्दिगुरुस्वामिकौ
॥ यथा हर्दे वज्राः॥ पंचाननेरवि विंधासो मे कर्कटके तथा॥ मेघहृष्टि कुर्यात्तौ मेः कन्यामिथु
नयोर्बुधः॥ गुरुर्धनि नुमीने च तुलायां हयग्रे मृगः॥ शनिस्तु मकरं कुंभे राशीनामधिपाः स्मृता इति
॥ कुलीरः कर्कः॥ सवगुरु रुरुं स्थानं यथा हृदः॥ अत्र हृदयमृगगनाकुलीरावधवणिजो वदिवाकर
दिनुंगा इति मृगमकरः॥ कुलीरः कर्कः॥ ध्रुवामीनः वणिस्तुला॥ वेदविशेषे रात्रिजो विधाविधि
तिर्निबंधो॥ मूलेहस्तत्रये साधे शेषे पूर्वात्रये तथा॥ अथेराधायां नो कार्यं मेखलाबंधनं युधे॥ पु
व्युपनयनं सौवोस्महस्ते मे शशांकमे॥ ध्रुवेष्टुचप्रशस्ते स्याद्यजुषां मोजीबेधनं॥ पुष्यकासवहस्ता
श्विशिवविस्तारत्रये॥ प्रशस्ते मेखलाबंधनं सामगगायनं॥ मृगमेत्राश्विनीहस्ते वत्सदिति

संको०
१३१

वासवं॥ अथर्वशास्त्रिनां शास्त्राग्रणीयवृत्तार्पणं इति॥ हस्तत्रयं हस्तश्चित्रा स्वातीति॥ पूर्वार्त्र
यं पूर्वोपूर्वोवाटापूर्वो जाड्यदेति॥ शेषमात्रा॥ एवामसंभवेसार समुच्चये॥ मघात्रेयविशाखेद्रया
म्यहिल्लाचवारा॥ वृते शास्त्रानि सर्वेषां चैव शास्त्रोक्तं न लभ्यते॥ आग्नेयं कृति कांडो ज्येष्ठा॥ यास्य
नरणी॥ वारुणं शततारका॥ शार्ङ्गं धरीयं अवरुणं दियोमामादि द्वये हस्तत्रये मृगे॥ सर्वेषां मेरु
लां वं यः शुभः प्रोक्तो द्विजमनामिति॥ आदित्यं पुनर्वसुः॥ सच सक्ता मं शास्त्रिणातिरिक्तविषयः
॥ अथ स्थावाक्यानुसारं ऋक् सामशास्त्रांतरान् प्रत्युपहृतेन चंद्रातारानुक्रमेण पुनर्वाच्यं पुनर्वाच्यं
यि॥ पुनर्वसुं सौम्यं विप्रः पुनः संस्कारमर्हतीति राजमार्तं उवाक्यं नोक्तं शास्त्रिणः प्रत्येकं अवस्थावा
क्यत्राज्ञायाः पुनर्वसुनि हृतेः सर्वसाधारणविनियोगविधिनापवादप्रसक्तौ प्रतिप्रसवेलाववात
॥ वस्तुतस्तु स्याति विन्यासिद्धवसिष्ठादिसंहितासूक्तचिदपि पुनर्वसुनि विधादर्शनात्तासुदेमाडा
दिमहानि वंशेषु च पुनर्वसुविधेरेव प्रतीते दक्षिणात्यसकलशिष्टानां पुनर्वसादुपनयनाचारस्यो
पलं भाञ्जराजमार्तं उवाक्यं निमूलं॥ समूलत्वेपिनयनं पूर्वदिप्रवृत्तिविषयं॥ उक्तं व्यवस्थोचित्वात् १३१
यनुविप्रयदौ येतैतद्वाक्यबलेन यनुर्वेद्यादीनप्रतिपुनर्वसुविधेरेव तत्रैव येषु विषय इति॥
तन्नामज्ञात्रांतरवर्णत्रयसाधारणस्य तस्य तथात्वे वैरूप्यापत्तेः॥ जातिवाचकविप्रयदोपेतत्वेन

सामान्यशास्त्राद्यं किंवा चिपदोपेतत्वेनाविशेषशास्त्रस्योक्तविधेर्बलवत्तात्॥ सावकाशतायां उभ
यत्र लुप्यत्वेनाविनिर्गमकत्वात्॥ आदित्यकारनिषेधास्तु विधेर्बलवत्त्वे महानिबंध्योक्त्यायेन कल्प
निषेधात्तु सविधेः सुतरं प्रवलत्वाच्च प्रतिप्रसवत्वं प्रयुक्तलाघवस्य सामान्यप्रवृत्तशास्त्रसंकोचक
तायाः योक्त्येवणादोक्तसत्त्वेन तद्विरुद्धकल्पनाया अन्याप्यत्वाच्च विधानं प्रति सर्वेषां पुनर्वसुनिषेध
सर्वेषां द्विजमनामिति वदत्तोक्तो द्विजमद्वयेन उपपत्तेश्च॥ अस्मान्मते तु उक्तनिषेधस्य निर्मूलत्वेन्यशा
स्त्रिणीपि प्रतिपुनर्वसुत्वेन पुनर्वसुविध्यं गीकारेण तदुपपत्तेः॥ समूलत्वेपि यजुर्वेद्यात्मकत्रिवि
विषयत्वात्॥ योगेषु व्यवस्था मादम्नीपतिः॥ सर्वैधतिलुप्यतिपातमासर्वाप्यनिष्टः परिघस्य चाथ
॥ तिलुप्यो गेप्रथमे सवज्ञे आधातसंज्ञेन वपंचमूलं॥ गंडे तिगंडे चंषडेवमायः शुभे पुकार्येवुवि
वर्जनीया इति॥ उक्तान्यविषयेत्वादृहदस्यतिः॥ शिष्टाष्टादशयोगेषु प्रशस्तं होपनायनमिति॥ कुर
णो व्यवस्था मादस एव॥ ववादीनां तु यदुपनाये सुपूजितं॥ शकुन्यादीनि विहिंसं वर्जयेच्च विवि
षत इति॥ दिनभागव्यवस्था मादमनु॥ सर्वदेशेषु पूर्वाह्णमुख्यस्यादुपनायनं॥ मध्याह्नमध्यमं प्रोक्तं अ
पराह्णं च गर्हितमिति॥ एवं व्यवस्थितेपि शुभकाले निमित्तविशेषेण निषेधमाह॥ गर्गः॥ प्रदेरविहो
रवनिप्रकं ये वारुमोल्कापतनादिदोषे॥ वृते दृग्गहानि वदंतितज्ञास्त्रयो दशहानि वदंतिकेचिदि

संको-
१३२

ति॥ वयमिति शेषः॥ अमुचतुदाहेदिशां चैव धरा प्रकं पेव अ प्रपाते च विदारणे च केनोतथीत्कां शुक्लप
पाते अर्द्धनकुयाद्भुतमंगलानीति॥ अत्राश्वकरोतिपदेनानिमित्तलाघवएतदिति स्वयते॥ तथा लज्जः॥ ब्रह्म
द्विपूर्वसंध्यायां वारिदोयदि गर्जति॥ तद्दिने स्यादनध्यायो ब्रतंतत्र विवर्जयेदिति॥ यतुस्वीति निर्बन्धेनादीया
रुद्धतंचैत्स्यादनध्यायस्त्वकालिकः॥ तदोपनयनं कार्यं वेदार्थं न नकारयेदिति एतन्नवद्वचविषयं॥ ते
षामुपनयने वेदार्थं नानि विधायेनवादिनिबद्धवः॥ वैश्वितु कार्यं मित्येतं सर्वसाधारणं निषेधस्तु
संनवत्यादिकविशेषविषयास्तु आर्वे यदृणीत इत्यादिः साधारणत्वेपि याज्ञिकमतेन चतुरोदृणीत इत्या
दि निषेधयोर्ध्यायस्याप्यविषयत्ववदित्याहुः॥ उपनयनोत्तरं गर्जितं संजावनायां सति गर्जितं चेत्तु न
नचनीयात्स्वर्णकार्यं तदवसरं वक्ष्यामः॥ अथोपकल्पने॥ शुभमुद्रं नीरीक्षणकाले एकमहंतं कोपी
नधारणोत्तरमपरं॥ अहंतस्वरूपमाह प्रचेताः ईषद्वीतं नवं श्वेतं सदशोयन्तधारितं॥ अहंतं तद्विज्ञान
यात्सर्वकर्म सुयावनमिति॥ तच्च कार्यं सं॥ शुक्लमहंतं वा सोमं सूर्यास्य कार्यं समिति वा सिलोक्तैः
॥ शरावा॥ वसो नानुपूर्व एण शराज्ञौ माविकानि चेति मर्कतैः॥ घ्रावरणार्थं मेरोयमजिने
वासोवा॥ एण येन वाजिने न ब्राह्मणमित्याश्रयाय नोक्तैः॥ एणी विप्ररुदितो मर्गी॥ तस्वैव ज्योरोय
तदमावेकमहारिणवा॥ हारिणमेरोय वा एकमब्राह्मणस्य स्थापस्तेकोक्तैः॥ तच्च नोपसीयीसीत

॥१३२

शयीतवातयेवतदुक्तैः॥ नृपरिमादं शाकुलः॥ अखंडं वाजिखंडं वाष्टाचत्वारिंशदं
गुलं॥ चतुरगुलविस्तीर्णाधारयेदजिनेंसदिति॥ खंडत्रयमानस्य वस्थापि स्मृत्युत्तरं अगु
लतुवदिलोमयद्राष्टाचतुरगुलं॥ अजिनेधारयेद्विप्रश्चनं विंशतिशराष्टाचतुरगुलं॥ चतुरा
शंगुलं एकैः अष्टागुली द्वितीयः षोडशंगुलस्तृतीयः॥ एवं त्रिभिः खंडैरष्टाचत्वारिंशदं
गुलं परिमंडलं धार्यमित्यर्थः॥ उपवीतमाह मनुः॥ कापी समुपवीतं स्याद्विषयां च हतं त्रेहदिति॥
धृतमाह संग्रहकारः॥ करं रादक्षिणेनोर्ध्वं गते नजिगुणीकृतं॥ वलितं मानवेः सत्रं शास्त्रे क
हतं स्मृतमिति॥ तन्निर्माणप्रकारः स्मृत्यर्थं सारं अथ चोदेशोऽभिः सत्रं संहतां गुलिमूलके॥ आचैव्य
षणवत्यातत्रिगुणीकृत्यलतः॥ अक्षिणं गोस्त्रिभिः सम्यक् प्रक्षाल्योर्ध्वं हतंतुत॥ अथ च दक्षिणाद
संखाविआजिगुणीकृतं॥ जिरेवैव्यददं वधादरिज्येष्ठराज्यमेतत्॥ यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण
धारयेत्॥ सत्रं सलोमकं चैत्स्याततः कृत्वा विलोमकं॥ सावित्रादशकलोद्भिर्मंत्रितामिस्तद्विषये
दिति॥ धारणेपि विशेषः श्रुत्येवोक्तः॥ दक्षिणं बाहुमुद्धरेत् वधते सव्यमिति॥ तथा न्यक्षविद्धि न
चाप्यधोपातं मुक्कानिमित्तं नुत्सजेत्॥ परिमाणोत्तरमपि तत्रैवोक्तं यदेतुपक्रम्य एष्टदेशे च सा
भ्योचय हतविदने कटि॥ तद्वार्यमुपवीतं स्यात्कानितिलं वनचोक्षितं॥ तस्माद्दध्ममधोमात्रं धार्यतल्ल
यंचनं॥ ब्रह्मचारिण एव कंसात्स्नानस्य देवदूनिवा॥ ततो यमुत्तरीयं वावेत्त्राभावे तदित्यते॥ एतच्च

वस्त्रो वरी पाभावेत्त तीयोपवीतधारणं कर्मीं ग॥ वदुनि वेतिकाम्यं ॥ वदुनि चायुक्ता मस्येति देवलो
 क्तः ॥ अस्पृशे वा कुक्षारणिषे चं हलनाथं च शाखाविशेषे एतदपवादो माह नृपुः ॥ मंत्रपूते स्थित काये
 यस्य यज्ञोपवीतकं ॥ नोद्धरेन्नतः प्राज्ञो यद्वेदे ह्येय आत्मनः ॥ सकृच्च धारणात्तस्य प्रायश्चित्ती नवेदि
 तः ॥ तैत्तिरीयाः कृताः कृणवाश्चरका वाजसेयिनः ॥ केवाहुतायस्य त्रैतुल्यं वै हलनां द्विजाः ॥ वदुचाः
 सामग्राश्च नये चान्ये यजुः शाखिनः ॥ केवाहुतायस्य त्रैतुल्यं नदीति संखिया ॥ संखियां मन्त्रेणोपवीतां त
 थारणं ॥ अयं गेचोदक्षि स्नाने मातापित्रो र्मते रुनि ॥ केवाहुतायस्य त्रैतुल्यं कुयी द्विहल वेद्विज इति एत
 दाव्यबोधित विषये त्रेवोक्तं यवस्त्रावो ध्या ॥ मेखला माह मनुः ॥ मौजी त्रिहत्त ग्राह्य एका यो विप्रस्य
 मेखला ॥ त्रिहत्तायं धिमे केन जिभिः पंचभिरेव चेति ॥ आश्वलायनः ॥ त्रिहत्ता मेखला कार्या त्रि वारं स्या
 त्समाह ता ॥ तद्वय यस्त्रयः कार्यः पंचवासस वा पुनः ॥ वेदत्रयेणा हतो ह मिति मस्ये तस्य द्विजः ॥ तद्वय यस्तद
 गा नित इदं स्थानि संस्मरेदिति ॥ ग्रंथि संख्यानां प्रवर संख्यानु सारेण व्यवस्थितं विकल्पो बोध्यः ॥ मनुः
 ॥ जामावेतु कर्त्तव्या कुशार्थं तं कुवल् जैरिति ॥ दंड माह आश्वलायनः ॥ पाला शो जाल एव्येति के शस
 मितो ब्राह्मणस्येति च गौतमः ॥ याज्ञेयो वासवं धामिति ऊर्ध्वलालारनासाय प्रमाण इति च ॥ अतएव १३३
 शीतस्त्वैव च भ्रातृमिति केचित् ॥ त्रि वस्त्रे त्रैतुल्यं कौयी न निहाया त्रैकेंद्रे मावा रा द्वि वाह वद्वेदि
 च संपादयेत् ॥ इत्युपकल्पनं ॥ पूर्व संस्कारा तेषु तौ तत्रिभिस्तथा हति होमं कृत्वा नुष्ठानं च कृत्वा तत्रेण न

री श्राद्धांतं कृत्वा पुनयनां गत्वेन मंडपं देवता प्रतिष्ठापनां तेषु लात्वा च संस्कारा पूर्वैः शुः कुर्यात् ॥
 स्त्रोपनयने तु परदिन एव कुर्यादिति पारिजाते ॥ अथोपनयनांतं गतपदार्थेषु विशेषाः ॥ तत्र वासः परि
 धानानंतरं पूर्वोक्तानुपनीता च मे नरीत्या द्विराचमनं कार्यं ॥ कारयति च शिष्टाजी जन रथा प्रसर्य
 निमित्ताच्च मनुपनीता वस्त्रायां उपवीतधारणानंतरं तु तत्तद्वर्णचित्तविधिर्नैवाचमनं ॥ आचो म
 मुत्तरेणाजामिति कारिका घुक्तेः यज्ञोपवीतिनं कृत्वा यथा शास्त्रमाचारमयतीति जयंती केचन ॥ अथ जयंती
 कृत्वा च मनप्रकारः ॥ अंतर्जोडकारः प्रणवसावित्री वदु शिखोदक्षिण हस्तं गी कर्णा कारं संहता गुलि
 कृत्वा ब्राह्मतीर्थेन वीक्षितं मंडपं नृपुंदा विरुतं गंधरसवर्जितं हज्रं मंत्रिः पिवेत् ॥ अत्र वेदः प्रीयतामिति
 पृथग्मे ॥ यजुर्वेदः नामिति द्वितीयं सामं वेदः तामिति तृतीयं ॥ पाणी प्रहात्वा तामको संहता वा
 हो संहता गुलिया एण गुष्टमूले नदिः परि मृजति ॥ अथर्ववेदः ॥ तामिति ॥ इति हासपुराणा निधी
 यंतामिति द्वितीयं ततः पाणी प्रहात्वा पादो शिरश्चाभ्युक्षेत् ॥ विष्णु प्रीयतामिति ॥ अथः स्पृष्ट्वा सं
 हता त्रिरं गुष्टेन च मुखे स्पृशेत् ॥ आग्निः प्रीयतामिति अथः ॥ अथ गुष्टेन दक्षिणीं श्र्यानां सिके ॥ प्राणः
 प्रीः अथः अंगुष्ठानामिकायां चक्षुषी चंद्रादित्यो प्रीयतामिति अथः ॥ तथैव कर्णोदितः प्रीयतामि
 ति अथः अंगुष्ठं कुक्षि एका श्र्यानां त्रिंशु वी प्रीयतामिति अथः ॥ हृदयं तले न रुधः तामिति अथः
 सवाग्निः शिरः समस्तस्यः प्रीयतामिति अथः वाहू अथेण इदं प्रीयतामिति ॥ एवमौ ह्यमा एव्यसं

ध्वोपासनादौ च द्विराचमनं न वतीति ॥ पारिजाते व्याघ्रपादः ॥ केशवादिस्त्रिभिः पीत्वा च तृथेन
 मृजेत्करं ॥ यच्च मे न च हृदये न द्विरोष्टाचमनं न कृमात् ॥ तौ सत्रमे न च मृजेदेकवारं तु मंत्रं वित्तं ॥
 अष्टमे न तु मंत्रेण अग्निमे न जले स्थाप्ये ॥ वामं संजोहये साग्निं मनुना न वमं न तु ॥ दक्षिणां दशमे
 नाग्निं वाममेकादशे न वै ॥ मूर्ध्नी न द्वादशे नायस्य शिर्ध्वोष्टमृजेत् ॥ सकृद्येणायमम इति स्पृशे
 दं शुलिमूर्ध्नाग्निः ॥ अंगुष्ठतजं न्युग्राभ्यां संश्लिष्टाभ्यां जलेः सह ॥ नासारं धेवा सुदेव प्रधुम्या
 भ्यां स्पृशेत् ॥ अंगुष्ठानामि काभ्यां च संश्लिष्टाभ्यां जलेः सह ॥ अग्निं रुद्राय नम इति संस्पृ
 शेद्वाहो दक्षिणं ॥ दक्षिणं पुरुषोत्तमं मंत्रेण ताभ्यां वामां स्पृशेद्दशं ॥ तथा पुष्टकनिष्ठाभ्यां श्लिष्टा
 भ्यां जलेः सह ॥ अजोह जनुं संहाभ्यां प्रोत्रे दे संस्पृशेत् कृमात् ॥ नाभिं मधुतमं त्रेण ताभ्यां मे
 व स्पृशेद्दुधं ॥ अजिनाई नमंत्रेण तले न हृदयं स्पृशेत् ॥ उदरे चापेते मूर्ध्ना नैस्पृशेत् संजले पाणि
 ना ॥ सर्वगुण्यग्रामे स्तु समाश्लिष्टे जलेः सह ॥ जुजोतु हरिः कृष्णाभ्यां संस्पृशेद्दक्षिणं नरो ॥ अ
 चामेदपरं वयो न गवन्नामग्निः कृमात् ॥ सधः पूतः सविद्विते पूतुरेष्टाधिकारवानिति ॥ यनुत
 व नरदाजः ॥ दिव्याः पादे स्त्रिभिः पीत्वा अङ्गिगे न वधास्पृशेत् न व्योहति गायत्र्या शिरो मंत्रे दिव्यास्पृ
 शेदिति ॥ दिव्याः गायत्र्याः अङ्गिगे रित्यु नंतरं पादे रित्युधुंगः ॥ आपो दिष्ट्यादिभिर्न वज्रिः पादे म
 खद्याणस्तेन त्रस्थी त्रनाभेद्दद्यानि न वस्थानानि संस्पृश्य व्याहृत्यादि मंत्रैः शिरो द्विः स्पृशेदित्यर्थः

१२४

॥ नायं विधिः प्रकृताचमनोपयोगी ॥ गायत्री साध्यस्पगायत्र्युपदेशोत्तरं नाभ्याचमनं विषयताया उचित
 त्वात् ॥ इत्याचमनोत्तरं कार्यमुक्तं कारिकायां आचामुत्तरं एणां अयं जपा आग्निं वानयेत् ॥ अत्रेणानि
 मात्मानं दक्षिणे तपवेशयेदिति ॥ आदच वृत्तिकारः ॥ ब्रह्मचारी तीर्थं न प्रविश्य पाचार्यं स्पृशेत् दक्षिणं तप
 विंशतः तीर्थं नाम धृणीता नो पश्चिमो देशः सर्वत्र तीर्थं नैव प्रविश्य कुर्मै कुर्यादिति ॥ पश्चिमं अष्टपृ
 णोत्करं मपरेण प्रणीता इति सत्रोक्तं उत्कराभावे पितृपुलक्षणं हेतुः ॥ एकपुरोडाशायां अष्टपृ
 णीया नावे पितृपुलक्षिता तरलवत् ॥ ततः कर्त्तव्यं कारिकायां अत्रेणानि मात्मानं दक्षिणे तपवेशये
 त् ॥ वर्द्धिता स्तरणा दिव्यादिति ॥ आश्वलायनस्मृतौ तु सुवसे गार्जनं कृत्वा कुर्याद्यज्ञोपवीतं ॥ य
 ज्ञोपवीतामिति एते न बद्धचोष्णं गुरुदकतिष्ठं तममं कं ॥ प्राङ्मुखं प्राङ्मुखं स्तिष्ठन् कुर्याद्यज्ञोप
 वीतं ॥ आचार्येणाजिनादीनि दातव्यानि स्थितस्य वै ॥ सम्यगाचमयित्वा तमि त्यादिना सुवसे म
 र्जनां यज्ञोपवीतदानां घ्राचमनं तमुक्तं ॥ अवक्षारं लोवि शेषे शो न कं ॥ शिष्यां जलोत्वां जलिस्य
 मन्वाद्योदकं युरुः ॥ शिष्यां जलितं ताभ्यां बोधार्थं स्वेन पाणिनेति ॥ कस्येति परिदाये न प्रजाधिप
 येतत इति ॥ यद्यपि मंत्रस्य परिदाने करणत्वे प्रतीयते तथापि जपो यं परिदानं संकल्पोत्तरं कार्यं
 ॥ आदित्यमीक्षयेद्विष्य मथो नावपि पूर्ववत् ॥ तिष्ठेतामुत्तरं एणां मिमन्वो न्यामि मुखो ततः ॥ धात्रे परि

संको.
१२५

ददामि नमिति संकल्पपूर्वकं ॥ कस्य ब्रह्मादिकं मंत्रं ददाम्यंतं गुरुजयं दितिकारिकोक्तः ॥ तथैव
जयंतीति ज्ञेयम् ॥ जपत्वस्यैव हि कुरुत्वान्त्रि ॥ अवधारणादिसमिदाधानां तं गायत्युपदेशं सन्नि
पात्यं गमिति प्रादांश्च लायत ॥ अत्रैव त्वसिद्धये तस्य सावित्री प्रदत्तं गुरुः ॥ अत्रिमं त्रयं यथाचारिणि
चले वृत्तं दज्जौ ॥ दत्तं गृहीतं शिष्यस्य मंत्रं शिष्यत्वासिद्धये ॥ कर्मसाक्षिणमादित्यं तर्पयंतं यथोक्तं
वत्तंतीति ब्रूतां पतयेददातिरवये वृत्तं ॥ रवेः संमाननार्थं परस्परार्थं तद्वोरपि ॥ असामर्थ्यं समाहृतं
मात्मनस्तं गुरुः पुनः ॥ ददामि मंत्रं वृत्तं प्रजापतये पुनः ॥ प्रजापतये सख्यो यताभ्यां दत्तं इति स्मरं
॥ गृहीत्वैवानयोः शिष्यसमालम्ब्य सात्करोत् ॥ यो मयोनाभ्योदत्तः सताभ्यां मर्त्यं पुनर्दत्तं इति स्मरं
नित्यं ॥ कशेत्करोत् ॥ कुर्वयेत्वात्मसात्तं तः सर्वात्स्वमुखस्थितान् ॥ तस्मात्स्वमुखं कृत्वा गुरुं
क्षिप्य मेव तं ॥ गुरोरेतैः प्रथमत्वात्प्रागगौ जुह्यादृष्टं रिति ॥ अगौ गुरुत्वात्तया गुरोरिवाग्रेरप्यग्नेव
दत्तं कार्यमिति स्मर्यते ॥ एतदंतं त्रिआचारं प्राच्यं गायत्रीं रजनीं ज्ञात्वा औपसं गृहीति गृह्योक्तप्रकारकं
पदेशश्चाग्रे रजने रेशे कार्यः ॥ अथ स्वेसावित्रीमन्वाहोत्तरतो ग्रेः प्रत्यङ्मुखो पावेष्टा योपसं नाप
दक्षिणतस्तिष्ठेत् आसीना येत्येक इति पारस्करेकैः ॥ इत्येव कौत्सीयस्तं ब्राह्मणं ॥ कल्पस्तत्राधिकं १३५
गोक्तरीत्या षडंगमेक इति वेदत्रयं येषां कौत्सीयस्तं ब्राह्मणं ततः पवित्रा योपदेशस्य नाग्निमतत्वं

स्त्वेनाच्च ॥ उत्तरिणाग्निमुपविशतः प्राङ्मुख आचार्यः प्रत्यङ्मुख इति पौष्य उपदेशपरं शाखायन
स्त्वेनाक्वशेषस्याखासीनोदिशमैकां प्रशस्तं प्राचीमुदीचीमपरोक्षीतो वेत्यस्य आख्या वसरे एकः प्रोता
दक्षिणतो निषीदति तेन निषिध्यते ॥ नेन स त्रेणो तित ज्ञाप्याच्च ॥ उदग ग्रे रुत्स्य प्राङ्मुख आचार्य उपविश्य
ति उदग ग्रे रुदं ज्ञेयं प्रत्यङ्मुख वक्त्र इति छंदोगसूत्रव्याख्या वसरे उत्तरतएवाग्नेरिति तज्ज्ञाप्यात्ते ॥
उत्तरतो ग्रेः प्राङ्मुख आचार्यो वतिष्ठेत् प्रत्यङ्मुख इतर इत्याश्रलायने नापि गायत्युपदेशं गेः चत्वार
णादावुत्तरदेशं स्य प्रयोगविषयत्वेन गायत्युपदेशोपि तद्देशं लौचित्यसं चनाच्च ॥ होमदेशानिरूपि
तो उत्तरदेशस्योक्तपूत्रे बुविधि सितत्वेन होमस्य सत्यं गत्येतद्देशं त्वमनां शं वचं तस्यो मस मये ग्रेः
पश्चादुभयोर्दक्षिणोत्तरावेन जयंतादिरुपवेशनविधानाच्च ॥ अस्मादेव ब्रह्मचारिणो दक्षि
णादेशे स्थिति नियमाद्ब्रह्मचारिकर्तृकैः सख्याजकोपस्थाजकोपस्थानादौ परिभाषा प्राप्तं नाग्रेः प्रत्यगु
ददेशावस्थानं न वति अनियतदेशं प्राज्ञो परिभाषायानियमार्थत्वात् ॥ मानांतरनियतदेशवाधे
नापूर्वविधित्वा संभवतः ॥ यो धिजयंतं ग्रेयः ॥ अथोनयो रपि अग्नेः पश्चादुपविष्टं शक्यं तथापि
विशयाचार्यः ॥ तस्याग्निमुखं ब्रह्मचारीति ब्रह्मचारिणाग्नेः पृष्टतः करणस्य परिभाषा विरुद्धत्वाद्
कोदादतस्तज्ज्ञानुबोधाच्च ग्रेः प्रत्यगुददेशे वपश्चादिति तत्र निदिष्ट इति दृष्टव्यं ॥ अत्र ये सन्निधिमि

संको०
१३६

तिमेवोऽविज्ञातस्वरत्वादिनायादंदसीत्येकश्रुत्यविधानाच्चैकश्रुत्येनेवप्रयोजक्योऽतः सर्वज्ञाप्यवि
ज्ञातस्वरमेवैकश्रुत्येनेवप्रयोजक्य इति जयंतः॥ अथोपसंग्रहोः॥ तत्रकारिकाकारः ज्ञात्वास्व
दक्षिणपादमाचार्यस्यापगृह्येति॥ पादावुपसंगृहीति जयंतः॥ उपसंग्रहो नाम अमुकगोत्रो देवद
त्तशर्मोहोऽनिवाद्य इत्युक्ताकणोदक्षिणोत्रोपाणिभ्यां स्पृष्टादक्षिणेन पाणिनागुरोर्दक्षिणोपा
देसम्येनसंगृहीत्वाशरीरेवनमनमिति॥ अनेनैवाशयनविश्वः तस्यचयस्यस्तकरः पादावुपसं
रोदिति॥ अत्रापि विशेषमाद्रिकोषादिज्ञानेनरक्षाः॥ कर्णोपसंगृह्यणः॥ अत्रोपसंग्रहमनःसमा
धायास्तज्ञात्वाशरीरेपुनश्चापसंग्रहमिति॥ अमुकश्रुतौदः॥ अत्रापि विशेषमाद्रिकोपादिरिज्ञानेनर
क्षाः॥ कर्णोपसंग्रहस्तोभ्यां स्पृष्टाज्ञानुद्घादिके॥ चरणोगुह्युग्रांतं समुज्यतु शनैः शनैः॥ दक्षयोत्र
समेवाहुर्दक्षिणेतुप्रसार्यच॥ बाहूपरिशरीरेनममुक्तं दक्षिणादमिति॥ यद्यपि स्वार्थसारेगुरुं
यसंग्रहोदक्षतरेअनिवादनं हृदयेनमस्कारंकुर्यादित्युक्ताअनिवादनं पादग्रहो नास्ति पादस्य
रानंकार्येनवेत्तं॥ तथापिअनिवादनविशेषात्मकोपसंग्रहविषयानरक्षाज्ञातिरिति न
विरोधः॥ गोत्रपरिचयार्थं प्रवरकीर्तनमधिकार्यमिति दृष्टा॥ यद्यपि सर्वत्र प्रत्युक्त्याया निवादन
मभित्त्वापस्तं बोक्षिस्तथापीदृजान्वाच्योपसंग्रहेतिसंज्ञादयोद्यते॥ अथप्रत्यनिवादनं॥ मनुः॥

१३६

आयुष्मान्मनुवसोम्येतिवाचोविप्रोनिवादनं॥ अकारश्चायनामोतेवाच्यः पूर्वोद्वारः हृत इति त
थाचायुष्मान्मनुवसोम्यदेवदत्तशर्मोऽनिवाक्यं संग्रहते इति कोचित्॥ प्रत्यनिवादे शब्दे
॥ एकोत्रग्रहस्यादृष्टते पूर्वस्यादृष्ट्यादुत्तरस्य दुत्तराविति पाणिनीयसूत्रयोरनुसरोत्तरा
कारोत्तरेवदत्तादिनामोतेविद्यमानस्याकारस्य हृतत्वे हरे शोभोऽस्यादोदरादशरीनाउदयेवसेध्या
रविश्लेमेणोत्तरपूर्वजागाकारस्य हृतत्वं विधीयते इति मनुवाक्यार्थः संग्रहति पूर्वकाय इति वज्र
वर्हिरदस्यप्युत्तरपूर्वोर्ददस्यार्थः संग्रहति॥ लभ्यते चैवं मनुवाक्यसामञ्जितयोः स्वरः सञ्चतः संध्य
रमप्रश्नमाई आऊभावेकापद्यते इति वसिष्ठवाक्यसंवादीयि॥ तस्मादायुष्मान्मनुवसोम्यदेवदत्ताद
स्ववप्रत्यनिवादनं चितः॥ संग्रहते चैवं सति देवदत्तादग्रिमृता ३३ पदा ३३ ईदृशप्रत्यनिवादन
क्यादाहरणं वैयाकरणं॥ पारिजातादिप्रयोगकारणं च देवदत्त इति ह्युक्तं तत्रप्रत्यनिवादनकथ
॥ संग्रहते चोक्तमनुवाक्यव्याख्यावसरे व्याख्यातृणां ईदृशग्रंथः॥ अनिवादनकस्य यन्मातस्योऽका
रादिस्वरः नाम्नामाकारंतत्वनियमानावातसञ्चतः कार्य इत्युपक्रम्य पठितः॥ एतच्च प्रत्यनिवादे ईदृशं

वृत्तस्मरन्यालि लिः स्फुटमुक्तवानित्यदिदं शर्मानित्येव वृत्ततो विवक्षितः तदा ५ कारं तत्त्व नियमाभावा
 क्रिः पाणिनीयवाक्योदाहरणे च न संभवतः अतश्च स्मृत्यर्थसारे प्रत्यभिवादपक्षे सुबह्वसुत्त्व पि
 देवदत्ता इति सूत्रे गीकारपक्षे एव श्रयानिति मंतं ॥ अत्र च यो पदेशे वेदमधी वेति सूत्रकृते
 तिकरणप्रयोगादुपदेशसमाप्तिः ॥ प्रथमार्थमेव मुक्ताहुकालमेकं विनिर्दिष्टादिति कारिकाया
 मभिन्याय प्राप्तं शक्त्यैककालिकालावधारणमुक्तं न तु पूर्वोपदेशवदयं नित्योपदेशः ॥ यस्तु
 स्मिन्नवसरपारिजातादौ सायं प्रातर्जिह्वः सायं प्रातः समिधमावेही त्कपदेशपाठः ॥ सकर्मकं
 विन्यनेनैव गतार्थत्वात् समादयातः ॥ अत्र प्रवचनीयार्थप्रज्ञानं नान्ददाति त्रिज्ञानं च नतीदयं
 विन्यनुप्रवचनीयमिति प्रवृद्धमध्यकमिहा वाक्यप्रयोगनियमो न सायं प्रातर्जिज्ञायां तत्रत्वा
 दिमध्यावसानेन प्रवृद्धक्षेपलक्षितेति स्मृत्युक्तप्रकारेण वतद्वाक्यप्रयोग इति नाप्यकारः इ
 त्युपनयनपदार्थेषु विशेषकथनं ॥ अथोपनयनप्रयोगे वक्तुं द्वितीयजन्मप्रदत्ते नेतरकर्म
 धिकारसाधकत्वेनेतरसंस्कारेऽप्यस्तस्य वैशिष्ट्यात् तत्फलप्राप्तौ विघ्नपरिहाराय विनायकशक्ति
 रूच्यते ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः ॥ एवं विनायकं पूज्यप्रदाक्षे वविधानतः कर्मणा फलप्राप्तातिश्रियं चा ॥ १३७
 न्नोत्तममिति ॥ हृदयशशरः ॥ चतुर्थीशुक्लपक्षे तु अवलोक्योत्तरं तथा ॥ पुणार्थं सर्वसिद्धार्थं कु
 र्याच्छांतिं विनायकी ॥ नक्षत्रांतराणि विष्णुधर्म ॥ इमां शांतिं प्रहृत्य ॥ हस्तपुष्पाभ्युक्तो मयैव सुखा

न्यतमेष्टमो नक्षत्रे च मुहूर्ते च मैत्रे वात्र लदेव त इति ॥ न विष्ये ॥ शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां च वाराणि धिषणस्य च
 ॥ तिष्ये च वीरनक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृपेति ॥ एतद्वचनमुदाहृत्या परार्कः ॥ तद्धो कामस्य विनायकस्य पुनर्वि
 षयः ॥ उपसृष्टविषयं तु पुण्याद्विधां न उपसृष्टस्य विलंबायोगात् ॥ धिषणे गुरुः ॥ तस्यैव विनायकस्य
 त्वर्थ इति उपनयनादिकलप्राप्त्यै क्रियमाणायामपि विनायकशान्तो उपनयनकालादिविरोधेन संभवत्
 लोपसंग्रहः ॥ कामो ननु तद्विशेषेनेति बोध्यं ॥ अथ प्रयोगः ॥ उक्तकाले पावित्र्याणि राक्षिकारी प्राणा नाय
 म्यदेशकालो संकीर्त्तनीयस्तु मारस्यापनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्धयै विनायकशान्तिकरिष्य इति सं
 कल्प्य तदंगत्वेन गणेशपूजादिनां दशांस्तं कृत्वा ॥ चार्थवरणं कुयात् ॥ आचार्यस्तु यथा स्वर्गे ॥ चतुर्णां
 मृत्विजो च अस्वयांगस्य निःपंचांगं वस्त्रादिभिः पूजने ॥ तत आचार्योऽपि पावित्र्याणि प्राणनायम्यदेशादि
 संकीर्त्तनीयार्थकर्मकारिष्य इति संकल्प्य पदत्रये स्थितमिति सर्वपापविनीयं शुचीव इत्यभिर्भुवं प्रोक्ष्य स्व
 स्त्वपनं तादृश्यमिति मंत्रं जपेन प्रार्थ्य प्रतिमादयस्याभ्युत्तारणं कृत्वा मध्ये देशे शुचीं सुलिप्तैश्च डिलेपं च व
 र्णैः दिष्टैः स्वास्तिकैः कृत्वा तस्मिन् प्राचीनग्रीवमुत्तरलोमानुद्वं रक्तं चार्चनीं स्त्रीयंतत्र श्रीपरीप
 रं विनायकतद्धेतवां समां ह्यधर्वादिजमेण च तस्मिन् सुदिक्षु स्वस्तिकां कृत्वा तस्मिन् प्राचीनग्रीवमुत्तरलोमानुद्वं रक्तं चार्चनीं स्त्रीयंतत्र श्रीपरीप
 समयेन कुयात् ॥ मदीधौ ॥ सुवंस्यु द्वा ॥ श्रीषधयः ॥ धाम्ये निःक्षिप्य ॥ आकलने शुभं एकस्मिन् मंत्रे कलं रं निधा
 ये मं मे ग इति संगमोदकेन रुदोदकेन बाधं पूर्य ॥ उद्धृतां सिंहरादेण कृत्वा न शतबाहुना ॥ मृत्तिके हरे मे पापं य

म्याडल्लतं कृतमिति अश्वस्थानगजस्थानवल्मीकसंगमरुदमृदोनिःक्षिप्य गंधधारा मिति चेदनागरु
कैसरकस्तूरिकपूरगोरोचनाः प्रक्षिप्यत्स्मीगुगुलं च प्रक्षिप्यया औषधैरिति सवैषधीः ॥ औष
धयः संयवान् ॥ कौंडालां डादिति द्वौ ॥ अश्वत्थे व इति पंचपल्लवान् ॥ याः कस्तिनीरितिकलं ॥ यहिरला
नाति पंचरत्नानि ॥ हिरण्यरूप इति हिरण्यं ॥ युवा सुवास इति वस्त्रेणावेष्ट्य चेदममालां श्रुतिं कृत्वा पूर्ण
दवीति पूर्णपात्रं निधाय कलशस्य मुखे विष्णुः ॥ यजमानस्य पुरितक्षयकारकाः ॥ सर्वसमुद्राः ० देवदानव
संवादमथ ० इति च पठेत् ॥ दक्षिणपश्चिमोत्तरकलशे स्थिते कर्मणा चार्धेण कृते चत्वारः ऋत्विजः पवित्र
याण्यश्नाचम्य प्राश्नुस्वास्तवायामीति वरुणमावाह्य षोडशोपचारैरभ्यर्च्य पूर्वकलशे श्रीसक्तं दक्षिणमहि
जीर्णं ॥ पश्चिमकलशे नदितेक्षत्रं ॥ उत्तरकलशे वामदेव्यं आनोमडा इति वृद्धवानमोवाचे शत्रोवातः पवतो
मिति तैत्तिरीयाः पठेयुः ॥ तदेवाचार्यो मद्रासनं प्रादेशो मायं स्थितिरुक्ता तद्देशायां वेद्यो पीठे वा च्छादो प्रतिष्ठा
दधे विनायकां चिकुरो वाहनदिग्भिर्भैवेद्यां तैरुपचारैः पूजो कुर्यात् ॥ तत्र मंत्रो ॥ तत्सूर्याय विप्रदेवैर्कुरुडा
यधीमहि ॥ तज्जोदतिः प्रयात् ॥ सुभगायै विप्रहे काममालिभ्ये श्रीमहि ॥ तज्जो गोरी प्रबोदयात् ॥ अपरा क
हेमाद्रिमते ॥ प्रतिमयोरुत्तरतो नमो ते नाम मंत्रैरभ्यादेव तत्रावाह्यो षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ मंत्रो ॥ १३८
॥ मन्त्रेण यनमः ॥ पार्वत्यै ॥ श्रीमजाय ० रुक्मस्य पित्रे ॥ अर्काय ० त्राराय ० सिताय ० ध्रुवणाय ० तैरुप
य ० कोणाय ० लक्ष्मवते ० विष्णुं दाय ० केतवे ० बाहुलेयाय ० नंदकस्थधारिणे ० १५ ततो होमार्थं स्थितिरु

चा २

जमान गृह्योक्तविधिना प्रिप्रातिष्ठाप्यान्वाद्या सत्रचलुषी आग्नेनेत्येते तत्र प्रधानं मिति संमितं शालं
कटकं कूर्कमांडं राजपुत्रं च ॥ मन्त्रेण नंदकस्थधारिणं एकैकया च कीदृश्यारोधेण त्वाद ॥ निर्वपका
ले मितायस्तेत्यादि श्रिरकवि शतमंत्रैः प्रत्येकं चतुरारुते श्वतुरशीतिरनिरूप्य तथेव प्रोक्ष्य बहि
व्यासादनीतं कृत्वा गव्याजलोलीकृते न सिद्धार्थं पिष्टे नो दक्षितं गम्य सर्वौषधैः सर्वगं ज्ञेयं विस्मिन्न
शिरसो यजमानस्य मंगलवेदोद्येण वस्त्राच्छादितोक्तपीठमकमद्रासनोपर्यार्च्येणोपवेशनं कर्तव्यं
॥ उपवेशनोत्तरमुद्वर्तने नंदनरत्नोक्तं मिताक्षरमहार्णवादिनिबंधविशेषादुपेष्ट्य ॥ सर्वौषधा
निधियं यजमानकैसरदीनीति मिताक्षरायां ॥ अपरा कुरुक्षेत्रे ॥ आलाचरां स्वपृथ्वीचक्रं चैव
वेचातया ॥ नागकैसरचूर्णं सर्वौषधिगणभृजी इति ॥ हृदोगपरिशिष्टं ॥ कुटुमो सीतारिद्रं देहसुर
शैलेयचंदने ॥ वचाचं पके मुक्ते व सर्वेयध्यादशस्मृता इति ॥ महार्णवेत् ॥ मुरा मां सीव चो कुष्टं शैलेय
रजनीद्वयं ॥ सटी चं पकमुस्ताचं सर्वौषधिगणः स्मृत इति ॥ सर्वगंधा मदनरत्नं ॥ कुकुमागं स्फुरं प्रक
स्तूरी चंदनं तथा ॥ जातीफलमिति प्रोक्ताः ॥ सर्वगंधा सदां बुधैरिति ॥ हेमाद्रौ गा रुडं ॥ कर्पूरचंदनं दर्वः
कुकुमं च समं शुकं ॥ सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तमुखं वल्लभमिति ॥ अद्रासनं मुखविशेषं यजमान ऋत्वि
ज्मिर्होक्तविधिना स्वस्तिवाचं गंकुर्यात् ॥ तत्र जीवत्यति पुत्राभिः सुवेद्याभिः स्त्रीभिर्नीराजितस्त्वायः

संको०
१३६

सकं सुकानि वस्त्राणि दद्यात् शिष्टाचारान् ॥ ततश्चाचार्यो यजमानं दक्षिणतः उदङ्मुखः स्तिष्ठन् खण्डितं तत्पु
र्वं टिकुं प्रवेष्टुं मणिकैकं मंत्रं जपेत् ॥ सप्तस्वास्ति शतधारं मुञ्चिषिः पावने नृत्तं ॥ तेन त्वामग्निविष्णो मिवाव
मान्यः पुनंतुते ॥ अग्रे ते वरुणो राजा जगत्सर्वो हृदस्यतिः ॥ अगमिं पृथ्व्यायुष्यं जगत्सर्वं यो ददुः ॥ यत्ते केशे यो ददौ
मृगं सीमं ते यच्च मर्धं निजलादेकं यो रक्षोरापस्ते हतुं सर्वदा ३ उतरकलशे मंत्रं जपेत् ॥ यत्ते हृदि मादित्य
होतृवामि तावराहं मृतं ॥ घटिकलशं मंत्रं जपेत् ॥ यत्ते हृदि स्मरकाः ॥ ततश्च तृप्तिमिलितेः कलशे कृत्वा लिप्युतेः हृद
स्य राशौ कैमं त्रैयज्ञिकं कृत्वा रयेत् ॥ मंत्रां स्वयं पठेदाचार्यः ॥ एतदेवावने स्नानं सप्तस्वास्ति स्मरते ॥ तेन त्वा
जं तथारेण पावमान्यः पुनर्लिमाः ॥ शक्रादि दशदिक्पाला ज्ञेयशः के शवा दयः ॥ आपोस्ते ह्येतुं दानां नीयं शान्तिं द
दतु सर्वदा ॥ सुमित्रियान् आप्य औषधयः संतु दुर्मित्रियां स्वस्ते संतु योऽस्मान्दृष्टिं च वृषं दधि ॥ समुद्रा
गिरयो नद्यो मुनयश्च पतिव्रताः ॥ दोर्माये ह्येतुं ते सर्वं शान्तिं यच्छं तु सर्वदा ॥ पादगुल्फौ रुजं द्यास्य निवेदो द
नाग्निषु ॥ स्तनौ रोवाहु हस्ताग्र्यावाञ्छे सांगमधिषु ॥ नासाललाटकर्णेषु केशंतेषु च यस्थिते ॥ तदा पोद्मे तु
दोर्माये शान्तिं यच्छं तु सर्वं दत्ति ॥ ततश्चाचार्योऽयं विष्णुसंवाणो हृदी तं कुशजया तर्हितं यजमानं मर्धं नि
जं औदंबरं लुप्येण सार्धं पतेत्ते लं हुं द्यात् ॥ ओमिताय स्वाहा ॥ ओसंमिताय ॥ ओशलाय ॥ ओकटंकदाय ॥
ओडाया ॥ राजपुत्राय स्वाहे यथा मंत्रं जपेत् ॥ शालकटंकदाय ॥ ऊष्मां रजपुत्राय तिसमासं गीक

१३६

रणादुतिचतुष्टयमपरकः ॥ तत ईध्याधानादि ॥ मितादिष्वर्धे रवावधानं धर्मो होमः ॥ ओमके शाय स्वा
हेत्येवं पंचदशं हुतयश्च ॥ ततः स्विष्टकृदादि पूर्याया जनिनयनसंस्वाज्यां तां रुलाचुरं शिषेणाग्निं चैकं शला
या लोकाया लेखा वली नृदद्यात् ॥ औ ईद्राय नमः ॥ ईश नाय नमः ॥ ईश हृदि ॥ वसुभ्यो नमः ॥ अन्नं ताय नमः ॥
इति ईशानपूर्वयो मंथे बलिद्वयं ॥ अयं यजमानः सुस्वातः शुक्लानुलेपनमात्म्यां बरध्वर आचार्यं सहितः स्त्री
कुशे श्वर्यं निहितं सुपदारां गृह्य आविनायकायैतमुपहारं निवेदयामीत्यंतया विनायकाय निवेदयेत् ॥ सह्रदव
हतास्तु डालास्ति लापिष्टमि औ दनः ॥ यक्ष मत्स्याः ३ अयक्ताः ३ माषविकारास्तदाकारावा ॥ यक्ष मयं च मं
सं ता दश माषविकारा वा ॥ चित्रं सुगंधिषुष्यं च दानादि सुगंधिषु ॥ त्रिविधा सुरा ॥ गुड मधु विष्टमि आति ॥ ससे
धवा निपात्रय स्थिता निक्षीराणि वा ॥ मूलकं ३ पूरीकाः ३ अप्रयाः ३ औडेरकसजः ३ दो दनः पायसं शु
उमिष्यं तुं लादि पिष्टं ॥ लडु का इत्युपहारः ॥ ईदशमे वोपहारं मंत्रिका गायत्रीं विष्णोः एतमुपहारं निवे
दयामीत्यंतया विष्णोः निवेदयेत् ततश्चाचमनफलं तां वृत्तदक्षिणा नीराजं न पुण्यां जलिभिरभ्यर्च्य शिरसा
रमिं ग्लो कगायत्रीं विनायकं मंत्रिकां नमस्कुर्यात् ॥ गंधपुष्पद्रव्यं सर्वं यत्तु तेन कुसुमावपुतेन वीर
केनां जलिमाप्यं पूर्वोक्तं गायत्रीं यो मर्ष्यां दत्त्वा द्रव्यं सर्वं यत्तु तेन कुसुमावपुतेन वीर
॥ संपदे हियं शो देहि जगत्तव नृदि मे ॥ एतां देहि भनं देहि सर्वं कामांश्च देहि मइति ॥ ततो रूपं न गवति

संको-
१४०

न

देहि म इति यथा याव मंत्रेणां विष्णुमुपनिष्ठेति महार्णवः ॥ इदं सूर्यशरणां मस्थाने मंत्रांतरमुक्तं ॥ सोऽगम्य
मंत्रिके देहि रूपं गं य शो विव ॥ स्त्रियं पुत्रांश्च कामांश्च तथा शो यं च देहि मे ॥ गणेश मातरं बाले यस्मिन् विना
जां स्मिन् ॥ एकनाम्ने च तदेहि देहि गो रि वरान् म मेति ॥ तत आस्तीर्णं ऊ शं सर्व संप्रकारं मुपहारं शो वि वि
यचतुष्पथमुर्वमुपलियत्तत्र गुरुः शं यं निदध्यात यजमानः प्रक्षालित पाद आचां तो मंत्रोक्तं देवतां यो बलि
दधात् ॥ मंत्राः ॥ बलिं पुरुंस्त्रि मंदे वा आदित्या वसवस्तथा ॥ मरुतो धाश्चि नौरुद्राः सुपर्णाः पन्ना गग्रहाः ॥ अथ
राया तु धानाश्च पिशाचा मातरैः ॥ शक्तिः प्रवक्ष्ये ताला योऽन्यः पूतनाः ॥ शिवाः ॥ अत्रैकाः सिद्धं गंधर्वा मापा वि
द्या धरानराः ॥ दिव्या लालो कपालाश्च पंच विघ्न विनायकाः ॥ अगस्त्यं शंति कर्तारं ब्रह्माद्याश्च महर्षयः ॥ मा वि
श्वं च्छामा च मे पापं मा संतु परि पंथिनः ॥ सोम्या जवं तु तत्ताश्च भूत प्रेताः सुखा वहा इति ॥ ततो यजमानो गृह मा
गम्यैवा लि तु यदि आचम्या चार्ध संपूज्य सदक्षिणं वस्त्रं पुमंतं स्नेह दद्यात् ॥ गंधोपियथा शक्तिं दे म दक्षिणां दत्त्वा मे
भ्यश्च भूयसी दधात् ॥ स्थापित देवता नामुत्तर पूजा वि संज न पूर्व कामा चार्थो यसमर्थं विधाय परित्तरणा वि सं
ज ना दि विभूति धारणां तं कृत्वा गच्छ गच्छेत् ॥ त्रिंशत्सु अदशा वरा नृजां सुगान् नृजो जये दीश्वरार्पणं कुर्यात् ॥ वि वा
हा धारं त्रे विवाह कर्म लो निर्वह्य फलं सिध्यति ॥ स कल्प वाक्यो हः ॥ एवमुपसर्ग निरुत्तिका मः इति श्री
काम इति चात्र तद्गो बोध्यः इति वैनायकी शांतिः समवादि यथा मतिः ॥ अने तेन प्रवेदया गणेशं विमोहं ॥ अथ

१४०

गर्क मते कल शेष पूजां ते ओ मने शादि देवता पूजनं ॥ तत उत्पादनादि संस्कृतस्योपवेशनं ॥ ततः सह खाद्यमि
ति मंत्रयाद्यं चतुर्भिः कल शैरभिवेकः ॥ ततो मिताय स्वाहेति चतुर्भिर्मंत्रैः कल दो मः ॥ तैरेव चतुर्भिर्मंत्रैश्च तु
ष्य ये बलिदानं ॥ ततो ह्यदानं मुपस्थानं ॥ ततः शुक्ल वस्त्रादि धारणं ब्राह्मणो ज नं गुरुवे वस्त्रं पुमदानं गुरु वस्त्रं ज
ने वे ति प्रयोगः ॥ अत्रोप कल्पनं श्लोक मदीयं ॥ अथोक्तं ते ज सं ना रा रं च ना पंच मृत्तिकाः ॥ अथ स्थानां नृजं ज्ञा
ना दल्लोकां त्वं गमाद्रु दात् ॥ वेद ना ग रु क्स्त्री कृ पूरा द्याः सुगंध यः ॥ गौरं सर्व प कल्कं स्तु गम्या जे न वि नि श्रितः
॥ गम्य लश्वा वि सै शुद्धः सर्वै व धि गणस्तथा ॥ सुरां च त्वा रः कल शा एक वर्णांश्च स्फुटितां ब्रणाः ॥ इदो द क मुता वा
वि नि म्ना ग सं ग मो द काः ॥ स प्री वा पु ह्म ना रं च मं चान पु दे त था ॥ श्री पृणी का ण्डी रं च स दे का रं स्य पल्लवाः ॥ अ
थ ल्य पल्लवा चास्यः सुगंधि सु मनी स्य पि ॥ स्वजाः शो न न गं धाश्च वि चित्र कु सु मानि च ॥ कल शा वे ण ना र्थं तु न व व
स्त्रं चतुष्टयं ॥ पी व स्वा ह्मा द नार्थं तु अथ वस्त्रं मथा परं ॥ गणेशं बिक्रयो र्थं वस्त्रं पुमं सुशो न नं ॥ आचार्य
दक्षिणा र्थं तु महार्हं वसनं दयं ॥ पंच वर्णा नि विष्टानि स्वस्तिकस्य विनिर्मितैः ॥ तैले च सार्व थं त द्रु त उ डु व र
विनिर्मितैः ॥ सुवः कुशः चरुः स्थाली पाकार्थं तं तुलाः शुभाः ॥ किं वि र्द्ध नि कि या ल्कः प्रा स द लाश्चा परे त था प
रे त था ॥ तिल पिष्टं न सं युक्तं औदनः शरपं मे नृजं ॥ पक्कांश्च मत्स्यांश्च पक्का मां स पक्का म पक्का कं ॥ गो णी पे णी च
मांश्चो वे स्यं च विधाः सुराः ॥ मत्स्यादि कं सु रं तं च नि वि र्द्धं स्य यज तत् ॥ न ग्राह्यं तु वि शेष एा द्विजैः स्थाया सु

रामदा॥ यजमानस्य पदद्वये ददिते स्नानं योजयेत्॥ प्रत्यक्षमूलकं चास्या दुतं प्रत्यक्षं वा कृतिः॥ अथवा एरिकाश्चै
 वतथे वांडेरकस्यजः॥ दध्यन्ने पायसं चैव पिष्टं च गुडमिष्यते॥ तले दुष्काश्च तथा दूकीः सर्वयागौरसंज्ञिताः॥ गणेशप्र
 तिमावेवं गौरीयाश्च प्रतिमा तथा॥ एवं संपन्नं तस्य भारः शान्तिकुर्यात् शुभे दिने॥ इति विनोयकश्रुतिः॥ अथ परिशिष्टोक्तं वि
 धिना यद्ग्रहमख्यं उच्यते॥ तत्र परिशिष्टं आदित्यदेकद्वारकः सोम्यागुरुशुक्रः शमेश्वरो राहुः केतुरिति नवग्रहास्त
 दिस्वगत्याजगदभिरुद्धं तितानयनादिषु पुण्यकालेषु यजेत्॥ शतं त्रये सद्यो दुतेषु चाप्युदयिकं करिष्यमाणे ग्रहयज्ञे
 कुर्यात्॥ अनाप्युदयिके दिशोति कर्म यदि तदा न कल्प कामः स्यात्कामे प्रागप्युदयात्स ताहान्यं तरीय कुर्यात्तदंशव
 राहुतिस्वयमेकः कुर्यात्॥ ऊर्ध्वमायका शतश्चत्वारः ऋत्विजः शतावराहुताव ह्येनचम आचार्यः सख्यमाचार्यः स्या
 त प्रागं कल्पविदेदधात्॥ तान् विधिवद्द्वारयित्वा च यत्॥ आचार्य आदित्याय सुदुयात्॥ इतरेषु इतरेषु पूर्वोत्तरं तत्र
 माचार्यः कुर्यात्॥ इतरे तमन्वात्तत्रेति वि॥ आस्युदयकामे प्रत्ययनादिषु पुण्यकाले नियममुक्त्वा अदुता स्यात्तातेषु
 तच्छांस्वर्धप्रयोगेना यनादिपुण्यकालेष्वेति सद्य इत्यनेनोक्तं॥ आस्युदयिकमिष्यादेव स्यान्मनुक्तं पारिजाते॥ वि
 वाहोपनयनादिष्वस्युदयिकेषु कर्मसु आदौ ग्रहयज्ञं कुर्यात्॥ अनाप्युदयिके प्राप्तातिरिक्तं कर्मसु ग्रहानुक्तं कल्पका
 मो ग्रहयज्ञं कुर्यादिति॥ आस्युदयिकं कर्म यद्विदितं पूर्वकाले असेन यतो ग्रहयज्ञं स्थानियत यद्विदितं कालेनातुष्टं १४५
 नमभ्यनुजानाति यवदितानुष्टानेपिसत्तदिनाधिकं यवधानं न कार्यामित्यर्थः॥ दोमगतसंख्यं ख्यानिमिसां कर्तसं

ख्यावस्त्रागाहदशोत्पादिना ऊर्ध्वमिति दशस्य ऊर्ध्वं पचाशतमनि व्याप्य चत्वारः ऋत्विजः तत ऊर्ध्वं शतपर्यंतं
 मष्टोऽऋत्विजो नवम आचार्यः स इति आचार्य कर्मस्वयमववाकुर्यादित्यर्थः॥ आसिन्पक्षे आचार्यो यदेयोदयि
 यां यदकल्पविदेदधात्॥ इतरेभ्यः सोमादित्यः तान् अनुष्ठानकाले ऋत्विग्भिराचार्यान्वारं नः कार्य इति विधीयते॥ अ
 थप्रयोगः॥ पट्यावदुना सदृक्कृतान्ये गृहानो यजमानो देशकालो सेकी सांस्पकरिष्यमाणेन यजेन्निर्विघ्नं न फल
 सिद्धि कामो वदस्व गृह्य परिशिष्टोक्तरीत्या ग्रहमखं करिष्य इति संकल्प्य गणपतिपूजनादि आचार्यं विवराणत
 स्य जनां तेषु कुर्यात्तत आचार्यो ग्रह प्रतिमाना मधुसारं कुर्यात्तद्विधिः परिशिष्टः॥ तां स्पष्टिकं रक्तं च दने सुवर्ण
 तदेवरजतं लोहं सीसे कास्पमिति व प्रतिमादुष्पाणि सुवर्णमेकमेव वा सर्वं पामिति॥ तदेवेति ह हस्यते रयि
 बुधं वत्सो वरीणी प्रतिमेषा शयः॥ अथाचार्यो यजमानानुज्ञया चार्थं कर्म करिष्य इति संकल्प्य दस्तमात्रावरं च
 तुरखं कुंडं स्थण्डिलं वा संस्मृत्य ततरेषां कुर्यात् उवदायतां चतुरां चतुस्त्रिंशो यलोक्षितं तत्रैभ्रमिकाग्रहवेदिकं
 त्वातस्याश्रुत्तैः त्रिदितं दुलेः सकर्णिकमष्टदलं भुजमुल्लिखत्॥ आदुति संस्वाहं नु सारेण कुंडो दस्तमि
 कपरिमाणं यवस्थां सवत्सरकोलं तं गतं माघं कृत्येदु एवाम्॥ कुंडं तु लैव ग्रहवेदिदृष्टिः कल्प्या॥ कर्णिका
 यां ग्रहपीठानि कुर्यात्॥ कर्णिकायामथ रक्ताक्षतैर्वर्जले॥ आग्नेये दले श्लक्ष्णं तैश्चतुरखं॥ दक्षिणे रक्ता
 क्षतैश्चिकीर्णै॥ हस्ते च निहरीता इति बीणाकारं॥ उत्तरे दूरिताक्षतैर्द्वी च चतुरखं॥ पूर्वस्मिन् श्लक्ष्णं तैः पंचकी
 र्णै॥ पश्चिमे रक्ताक्षतैश्च बीणाकारं॥ नेत्रं तैरादृशीः शयीकारं॥ वायवे चित्राक्षतैर्ध्वजाकारमिति॥ तत उदीची

संको-
१४२

रं गवस्त्री पये धान्येन कुंभो गंध्यां च प्रकल्प्य तत्र नवमं चरुं तैजसे मृन्मयं वा नृलिप्तं मत्तं तेषु व्यमालाद्यं तै-
रुतं कुंभे स्थापयेत् ॥ आकलशं श्वित्य स्य गांश्चि पुत्रो विष्णो मित्रः पवमानसो मो गायत्री ॥ कलशस्थापने विनियो-
गः ततः कुंभे श्रद्धां प्रदेत् ॥ इमं मे गंग इत्यस्य सिधुक्षिते प्यमेधो नद्यो जगती उदकं पूरतां नि प्रक्षिप्य द्रवोपल-
वे संख्यं नवह्यं वस्त्रं पुमेन वेष्टयित्वा समुद्रादीनि तीर्थान्यावाह्यं कुंभमग्निमग्निं गवांश्चरणीः पवमानो मृज-
येदिति ॥ तत्राप्यायस्वेत्यस्वरादुगुणो गौतमः सोमो गायत्री क्षीरं प्रक्षेपे वि० दक्षिणा वा इत्यस्य गौतमो वा मुदे वो-
दिको वा नृष्टु ॥ दक्षिप्र० उक्तं मे जाभ्यां क्षीरं दधनीं च मेण प्रक्षिप्य श्रमसि ज्योतिरसी तिष्ठतं ॥ गंधद्वारे त्यस्या-
नंदः श्रीरं नृष्टु पुगो मय प्र० गोमये ॥ गायत्र्या विष्णो मित्रः सविता गायत्री गो मूत्रं प्र० गो मूत्रं ॥ पुनराप्यायस्वेत्य-
दि निष्प्रिभिः क्षीरं दधित्वा नि प्रक्षिप्य मधु वा ता इति सर्गां रादुगुणो गौतमो विष्णो देवा गायत्री मधु प्र० मधु प्रक्षि-
प्य स्वादुः पवस्वेत्यस्य रेणुर्गवः पवमानसो मस्त्रिष्टु प्र० रक्षे वे विनियोगः ॥ शर्कं रं च प्रक्षिप्य नृत्तना-
नृत्यं विजयं पर्वतार्थं नृत्तं अवराच दयगंजवल्मीकं दूद गोष्टं रजक्षीरं च तृष्यथेभ्यो नृतनाहृतं पवित्रं मृद-
क्षिपेत् ॥ उद्धृतासि वरा हे ए कृच्छे न शतं वाहुना ॥ मन्त्रिकैर्हर मे पापं यन्मया उद्धृतं हतमिति ॥ सहि रक्षा नीत्यस्य
स्थावाश्वः सविता गायत्री नृतनाहृतं रत्ना नि प्रक्षिप्य रुक्मिणी मइति मेजस्य विष्णो मित्रो रेणुः पवमानसो मे-
जगती त्वं कृच्छे वे विनियोगः ॥ अथोषधीष्वत्यंजं च नृत्यं चः प्रक्षिप्य आश्वधीरित्यस्य आश्वं रेणुं विष-
गोषधयो नृष्टु प्र० अन्नं न शतोषधानितरं जावे दशमूलानि सुवर्णं वानिः क्षिप्य गंधं द्वा रामिति गंधं ॥ ततः कां

१४२

दात्वां डादिति द्वीः ॥ ततः प्र वो यतो श्वित्य स्य वसिष्ठो विष्णो देवा श्विष्टु प्र० पल्लव प्रक्षेपे वि० न्यमो धाद्यं कृत्वा प-
स्त्रं वै मृत्वं माच्छाद्य युवं वस्त्राणीति पुमेन वेष्टयित्वा कुंभे तीर्थान्यावादे देत् ॥ सर्वसमुद्राः स रितस्तीर्थानि जल-
दानदाः ॥ आयां तु यजमानस्य स्मरितं जयकारकाः ॥ गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ॥ नर्मदे सिंधु कावे रि जले
॥ सिन्धु नं नि सिंधुर्ब्रुवि ॥ इमं मे गंग इति च ॥ ततः कुंभमग्निमग्निं जपेत् ॥ आयो हि ऐतित वस्यां वरीषः सिंधुदीपश्चा-
यो गायत्री ॥ नहि ते क्षत्रमिति सर्गा मा जी गर्भिः शुभः शो वरुणांश्चिष्टु प्र० स्वादिष्टं येति सर्गां मधुच्छंदाः ॥ प-
वमानः सोमो गायत्री ॥ सर्वां सांजपे वि० मूले स्त्रीलिङ्गं बहु वचनात् ॥ शब्दे स्ति सर्गा मेव चो विनियोग प्रतीतिः प्रा-
चांस्तोप न्यासश्चिंत्यः काम्यस्य मेवायं जप आचार्येण कार्यः नैमिषिके स्वाशक्तौ मंत्रविदमन्ये नि युं जीत ॥
अथ जमानः प्रादुखः समादि तच्चित्तः आचार्यं लिं कृत्वा दितः पुणपाद वाचं नं कुंयोत् ॥ अस्मि न वृषा दं कर्मणः ए-
णपादं वृषं तो बुवं क्षिति ए वं स्वस्ति ति ए वं स्वस्ति नृत्तं नृत्तं ॥ उद्धृतासि वरा हे ए कृच्छे न शतं वाहुना ॥ मन्त्रिकैर्हर मे पापं यन्मया उद्धृतं हतमिति ॥ सहि रक्षा नीत्यस्य
स्थावाश्वः सविता गायत्री नृतनाहृतं रत्ना नि प्रक्षिप्य रुक्मिणी मइति मेजस्य विष्णो मित्रो रेणुः पवमानसो मे-
जगती त्वं कृच्छे वे विनियोगः ॥ अथोषधीष्वत्यंजं च नृत्यं चः प्रक्षिप्य आश्वधीरित्यस्य आश्वं रेणुं विष-
गोषधयो नृष्टु प्र० अन्नं न शतोषधानितरं जावे दशमूलानि सुवर्णं वानिः क्षिप्य गंधं द्वा रामिति गंधं ॥ ततः कां

ह तच्छंदांसि आवाहने वि० उ० रादिसमावाहयामि० उ० सु० आदिसमा० अ० स्वः आदिसमा० उ० सु० स्वः रादिसमा०
 आरुन्मनेत्यस्यदि० रपत्तुप० ज० वि०॥ सवितादेवतात्रिष्टु० द०॥ आवाहनेवि० उ० आरुन्मनेन रजसावर्त्तमानो निवे
 शयं न मूर्त्तं मर्त्तं च॥ हिरण्येन सवितारं येनादेवो याति सुवनामिषमिषानिति मंत्रमुच्चार्य मंगलं बन्नादिसंयुक्तं तेन
 रपय गोत्रादिगदे शंश्च रजपापुष्पापमो गन्धं हि नृजप आनयदत्तसिद्धं वरणां वरमाप्नुते लप नृज्वल आलिख
 रचित सवो गानरणा नास्वर तेजो निधेयि लोका प्रकाशकत्रिदेवतामयमूर्त्तं न मस्ते सन्त्रां एण ध्वज पताका
 यस्तोत्रि तेन स त्राश्च रथवाहने न मेरु प्रदक्षिणी कुर्वन्नागच्छाद्रिरुद्राः स ह पप्रकारिकाया ताम्रप्रतिमां ता
 उरु स्वीवर्त्तले पाथे अग्निं त्रिष्टु० ज्ञा र्थमावाहयामीत्यादिसमावाहयत्॥ तदक्षिण पाश्वि० उ० सु० रादिसमाधिदेवम
 त्रिमावाहयामि॥ उ० सु० आदिसमाधिदेवम त्रिमावाहयामि॥ उ० स्वरादिसमाधिदेवम त्रिमावाहयामि॥ उ० सु० स्वः स्व
 रादिसमाधिदेवम त्रिमावाहयामि॥ अग्निर्दत्तमित्यस्य का एवोमेधातिथिर्ज० वि०॥ अग्निर्दत्तनागायत्री छंदः॥ आवाह
 नेवि० उ० अग्निर्दत्तहृणिमहे हो तारं वि० श्ववेदसे॥ अस्य यज्ञस्य सुकृत्॥ इमं मे त्रं उच्चार्य विग शम्य केशपाणिगात्रि
 त्रितये अरुणा वर्णा गेह्वा गेह्वा स्थं स्यात्स त्रं समाविर्षं शक्तिधरं वरदहस्तं यमादिसमाधिदेवम त्रिमावाह
 यामि॥ त द्वा मया र्थं॥ उ० सु० रादिस प्रत्यधिदेवं रुद्रमावाहयामि॥ उ० सु० स्वः स्वरादिस प्रत्यधिदेवं रुद्रमावाहयामि॥ त्रिष्टु० कर्म
 त्यस्य वसिष्ठ ज० वि०॥ अंबको देवता अं नु पु० पू० द०॥ आवाहनेवि० अंबकं यजामहे सुगंधि पुष्टिर्वर्द्धने॥ उ०

वि

१४३

रुक्रमिव बंधना न्नस्यो मूर्त्तं स्वीयमा मृतात्॥ इमं मे त्रं उच्चार्य त्रिलोचनोपेतं यं वक्त्रं दृष्ट्वा रुद्रं कपालं शल्यं खट्वां
 धारिणीं वंद्य मोक्षं सदा शिवमादित्य प्रत्यधिदेवं रुद्रमावाहयामि॥ तदक्षिण पूर्व दले उ० सु० सोममावाहयामि॥ उ० सु०
 स्वः सोममावाहयामि॥ उ० स्वः सोममावाहयामि॥ उ० सु० स्वः स्वः सोममावाहयामि॥ आप्यायस्य त्यस्य गोतमं ज० वि०
 ॥ सोमो देवता गायत्री छंदः॥ आवाहनेवि० उ० आप्यायस्य मेतु ते विश्वतः स ह पप्रकारिकाया ताम्रप्रतिमां ता
 उरु स्वीवर्त्तले पाथे अग्निं त्रिष्टु० ज्ञा र्थमावाहयामीत्यादिसमावाहयत्॥ तदक्षिण पाश्वि० उ० सु० रादिसमाधिदेवम
 त्रिमावाहयामि॥ उ० सु० आदिसमाधिदेवम त्रिमावाहयामि॥ उ० स्वरादिसमाधिदेवम त्रिमावाहयामि॥ उ० सु० स्वः स्व
 रादिसमाधिदेवम त्रिमावाहयामि॥ अग्निर्दत्तमित्यस्य का एवोमेधातिथिर्ज० वि०॥ अग्निर्दत्तनागायत्री छंदः॥ आवाह
 नेवि० उ० अग्निर्दत्तहृणिमहे हो तारं वि० श्ववेदसे॥ अस्य यज्ञस्य सुकृत्॥ इमं मे त्रं उच्चार्य विग शम्य केशपाणिगात्रि
 त्रितये अरुणा वर्णा गेह्वा गेह्वा स्थं स्यात्स त्रं समाविर्षं शक्तिधरं वरदहस्तं यमादिसमाधिदेवम त्रिमावाह
 यामि॥ त द्वा मया र्थं॥ उ० सु० रादिस प्रत्यधिदेवं रुद्रमावाहयामि॥ उ० सु० स्वः स्वरादिस प्रत्यधिदेवं रुद्रमावाहयामि॥ त्रिष्टु० कर्म
 त्यस्य वसिष्ठ ज० वि०॥ अंबको देवता अं नु पु० पू० द०॥ आवाहनेवि० अंबकं यजामहे सुगंधि पुष्टिर्वर्द्धने॥ उ०

वा ४

संकी०
१४४

वाद्नेवि० ईकोशीर्मिमायसलिलानितक्षेत्रेकपदीद्विपदीसाचतुष्पदी॥ अष्टापदीनवपदीवर्जुवीसहस्राक्षराय
रमेवोमन्॥ इमंमंत्रसुच्चार्यअक्षमत्रकमलदर्याकर्मउत्तुधारिणीत्रिदशराजितासोमप्रत्यधिदेवतामुमावाक
दयामि॥ दक्षिणादेशोऽङ्गूरंगारकमावाहयामि॥ ईसुवरंगारक० ईस्वरंगारक० ईस्वर्जुवःस्वरंगारक० अग्नि
ईर्हस्यस्वविरूपज्रविः॥ अंगारकोदेवतागायत्रीछंदः॥ आवाहनेविनि० ईअग्निर्मधादिवः ककुपतिष्ठधि
व्यात्रय॥ अघोरतोसिजिन्वति॥ इमंमंत्रसुच्चार्यनगवन्नेंगारक० अग्न्याकृतनेजारद्वौगोत्रअवतिदेशेश्वरव्या
लाउजोग्मसुचतुर्जशक्तिश्लगदाखड्गधारित्रस्तोत्रमाल्यानुलेपनप्रवालेख्यतितामरणसर्वांगदूरालोकादीन्न
मस्ति॥ सन्नद्धरक्तध्वजपताकोपशोभितेनरक्तमेघरथवाहनेनमरुप्रदक्षिणाकुर्वन्॥ आगच्छमिच्छेदायोसहप
प्रदक्षिणादलमभेरक्तचंदनप्रतिमादक्षिणामुखांजिकोणपीठेभित्तिष्टूपार्थत्वाभावादायामि॥ तदक्षिणायु
ईङ्गूरंगारकाधिदेवतांभूमिमावाहयामि॥ ईसुवरंगारका० ईस्वरंगारका० ईस्वर्जुवःस्वरंगारका० स्थानादधिवात्यस्यमेधा
तिष्ठिज्रविः॥ दधिवादेवतागायत्रीछंदः॥ आवाहनेवि० ईस्थानादधिवाजवान्तसोरानिवेशनी॥ यद्वाःश
र्मसप्रयः॥ इमंमंत्रसुच्चार्यशक्तवर्णीदिवाभरणभूषितां॥ चतुर्जोसोम्यवपुष्वंजोऽश्वसदृशवरो॥ रत्नपा
त्रसंस्पृष्टात्रोषधीयात्रयद्योपेतकर्तुंचतुर्द्विभागदृष्टगतां॥ अंगारकाधिदेवतांभूमिमावाहयामि॥ तद्वामयात्र्यै १४४
ङ्गूरंगारकप्रत्यधिदेवैस्त्वेदमावाहयामि॥ ईसुवरंगारका० ईस्वर्जुवःस्वरंगारका० अश्विस्तर्गमिष्यस्यसमदक्रविः
॥ स्वेदोदेवताजिष्टुछंदः॥ आवाहनेवि० कुमारस्थितिरंवदमानंप्रतिनानामरुद्रोपयते॥ भरिदातारसत्यतिष्ठ

अ

णाविल्लतस्त्वेनेषजास्यस्मेइमंमंत्रसुच्चार्ययणसुखंशिखंडकविभूषणरत्नोत्तरधरंमपूरयानेकुक्कुटद्वेष्टापताका
शक्तुपेतचतुर्जुजमंगारकप्रत्यधिदेवैस्त्वेदमावाहयामि॥ ततःप्रागुत्तरदलेईस्वर्जुवमावाहयामि॥ ईसुवरंगारका० ईस्वरंगारका०
ईस्वर्जुवः॥ ईस्वर्जुवस्वर्जुवः॥ इत्यधर्मित्यस्वर्जुवज्रविः॥ सोम्योदेवताजिष्टुछंदः॥ आवाहने० ईउदध्वंसमनेसःसर्वा
समभिमिधेवद्वःसंजीलाःदधिक्रामिष्टुपसंवदवीमिजावतोवसोनिद्रयैव॥ इमंमंत्रसुच्चार्यनगवन्नेंगारका० सोम्योसोम्य
रुतेसर्वज्ञानमयअत्रिगोत्रमगधदेश्वरकुंकुमवर्णांगद्युतेचतुर्जोऽश्वइखेटगदावरुदांनोक्तिपीतोवरमाल्यानु
लेपनामरुद्रकतामरणालेकृतसर्वांगविश्वधूपतेनमस्ति संनक्षयताकोपशोभितेनचतुसिंदरथवाहनेनमरु
प्रदक्षिणाकुर्वन्नागसुविस्वपुरुषायांसदृशमदलमभेरक्तवर्णाप्रतिमामुद्रमुखांजिकोणकारपीठेभित्तिष्टूपार्थत्वा
भावादायामि॥ तदक्षिणायुईङ्गूरंगारका० सोम्याधिदेवविस्वमावाहयामि॥ ईसुवःसो० ईस्वःसो० ईस्वःसो० ईस्वर्जुवः
सो० इदेविस्वमित्यस्यकारुवीमिधातिष्ठिज्रविः॥ विष्णुदेवतागायत्रीछंदः॥ आवाहनेवि० ईइदेविस्वमित्यस्य
त्रेधानिद्वेषदे॥ समल्लभस्यपासुरे॥ इमंमंत्रसुच्चार्यकोमादकीपद्यशस्वजोपेतचतुर्जुजसोम्याधिदेवविस्वमा
वाहयामि॥ तद्वामयात्र्यै० ईस्वःसोम्यप्रत्यधिदेवपुरुषमावाहयामि॥ ईसुवःसो० ईस्वःसो० ईस्वर्जुवःसो०॥ सदस्य
धावैत्यस्यनाययणाज्रविः॥ पुरुषोदेवताअनुष्टुप्छंदः॥ आवाहनेवि०॥ सदस्यशोषीपुरुषःसदस्याज्ञःसदस्य
यात॥ सन्नमिषिञ्जतोहत्यायतिष्ठदशंगुले॥ इमंमंत्रसुच्चार्यसोम्यप्रत्यधिदेवविस्वमपुरुषमावाहयामि॥ ४॥
उत्तरदलेईङ्गूरंगारका० इदस्यतिमावाहयामि॥ ईसुवःईस्वर्जुवःस्वःइ०० इदस्यतिमात्यस्यसमदक्रविः॥

हृदस्यतिदिचताजिष्टुष्टदः॥ आवाहनेविनियोगः॥ हृदस्यतेअनियदर्वोअर्हाद्युमहिमातिक्लुप्तमज्जनेषु॥ यद्यिदं
 यक्षेवसञ्जतप्रजाततदस्मात्पुत्रविणोअदिक्षिन्ने॥ इमेमंत्रसुच्चार्यनगवन्हृदस्यतेसमस्तदेवताचायंआगिरस
 गोत्रमिधुदेशेस्वरदीप्तसुवर्णसदशदीप्तचेतुर्जदेउकमेउल्लसत्सञ्चरदानांकिंतपीतांवरमाभ्यानुलेपन
 पुण्यरामयानरणरमणीयसमस्ताविद्याधिपते॥ नमस्तेसन्नेधपीतध्वजपताकोपरोजितेनपीताम्बरयुवाद्
 नेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागछेदत्रस्रभ्यासदपद्मोत्तरदलमधेसुवर्णप्रतिमासुदञ्जुलीदीर्घचतुरस्वपीमेधिते
 एप्रजायंस्वामावाहयामि॥ तदक्षिणपार्श्वे ईर्ष्वहृदस्यस्थिदेवं ईडमावाहयामि॥ ईडुवर्हं ईस्वर्हं ईर्ष्वर्हं
 स्वः ह० ॥ हृदस्यतेअर्हा ई प्रथेष्टानिइत्यस्यहसमदक्षिणः॥ ईडोदेवताजिष्टुष्टदः॥ आवाहनेवि० ईडुअष्टाभि
 द्रविणानिधेदिक्षिन्नेदक्षस्यसुभगस्वामि॥ योधरधीणामरिष्ठितनूनांस्वायानेवाचः सुदिनत्वमहो॥ इमेमंत्रसु
 च्चार्यचतुर्दंतगजारूढं वज्राकुशधरं शचीपतिनामरणरक्षितेहृदस्यस्थिदेवमिदं मावाहयामि॥ तं दामपार्श्वे
 ईर्ष्वहृदस्यतिप्रत्यधिदेवं वज्राणामावाहयामि॥ ईडुवर्हं ईस्वर्हं ईर्ष्वर्हं स्वर्हं ब्रह्मणतेब्रह्मपुत्रेयस्यविष्ठा
 मित्रकृषि॥ ब्रह्मादेवताजिष्टुष्टदः॥ आवाहनेवि० ईडुब्रह्मणतेब्रह्मपुत्राएनजिहवीसखायासधमादआम्
 स्मिरेरथेसुखमिद्राधितिहंप्रजानन्विद्वाउपयादिसोमो॥ इमेमंत्रसुच्चार्ययामासमन्यजदिलंचतुर्मुखेअर्हमा
 लास्यकुपसुधरकमंडलुधारिणं दक्षामाजिनवाससंपार्श्वे स्थितहंसहृदस्यतिप्रत्यधिदेवं ब्रह्माणं आवाहयामि॥ ततः
 प्रायलेईर्ष्वः शुक्रमावाहयामि॥ ईडुवर्हं ईस्वर्हं स्वः शुक्रं जतेअन्यदित्यस्यनरवाजकृषि॥ शुक्रोदेवताजिष्टुष्ट

हृदः॥ आवाहनेवि० शुक्रं जतेअन्यद्यजतं तेअन्यद्विष्टरुतेअहनिचौरिवासि॥ विश्वादिमायाअवासिस्वधा
 योमद्रातेपूषाजिदशतिरसु॥ इमेमंत्रसुच्चार्यभगवन्॥ समस्तदेवतुर्गोर्गवगोत्रजीजकैटदेशेस्वरजतोच्चला
 गकोतेचतुर्मुखेउकमेउल्लसत्सञ्चरदानांकिंतशुक्लंवरमाभ्यानुलेपनवज्राभरणरक्षितसखायसमस्तनी
 लास्यमिष्टुष्टमतेनमस्तेसन्नेधपीतध्वजपताकोपरोजितेनअल्लाभ्यसहितेनरथेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागछेद
 द्वालीत्राभ्यासहपूर्वदलमधेरजतप्रतिमां ब्रह्मरूपीपंचकोणपीठेधितिहंप्रजायंस्वामावाहयामि॥ तदक्षिणपार्श्वे
 ईर्ष्वः॥ ईर्ष्वः शुक्राधिदेवतामिद्राणीमावाहयामि॥ ईडुवर्हं ईस्वर्हं ईर्ष्वर्हं स्वः शुक्राधिदेवतामि० ईडुवर्हं ईस्वर्हं
 शुक्राधिदेवतामि०॥ ईद्राणीमास्वित्यस्यहृषाकापिर्जवि॥ ईद्राणीदेवतापक्षिछंदः॥ आवाहनेवि० ईईद्राणीमा
 सुमारिषुसुभगमहमश्वे॥ नक्षत्राभ्यामपर्वचुनजरसामरतेपातिर्विश्वस्मादिद्रउत्तरः॥ इमेमंत्रसुच्चार्यसंतान
 मंजरीवरदानधरहृत्तुजोशुक्राधिदेवतामिद्राणीमावाहयामि॥ बामपार्श्वे ईर्ष्वः शुक्रप्रत्यधिदेवमिदं मावाह
 यामि॥ ईडुवर्हं ईस्वर्हं ईर्ष्वर्हं स्वः शुक्रप्रत्यधिदेवमिदं ईडुमिदेवता
 तमेइत्यस्यमैधातिथिर्जवि॥ ईडोदेवताप्रगथाहृतीछंदः॥ आवाहनेवि० ईईडुमिदेवतातयईडुप्रत्यधरे॥ ई
 डुसमीकेवनिनोदवामहईडुधनस्यसातये॥ इमेमंत्रसुच्चार्यचतुर्दंतगजारूढं वज्राकुशधरं शचीपतिनामरणर
 क्षितितं गवंप्रत्यधिदेवमिदं मावाहयामि॥ पश्चिमदलेईर्ष्वः शनैश्चरमावाहयामि॥ ईडुवर्हं शनैः ईस्वर्हं ईर्ष्वर्हं
 ईर्ष्वर्हं स्वः शं० शान्तिरित्यस्यद्रविणैर्जवि॥ शनैश्चरोदेवताउस्मिच्छंदः॥ आवाहनेवि० शान्तिरात्रिभिः कर
 हृन्तस्तपतुस्सर्वः॥ शंवातोवात्यरयाअपक्षिः सिधः॥ इमेमंत्रसुच्चार्यभगवन्शनेश्चरमास्करतनय॥ काश्यप

१४६

॥ ई सुवः रा० ई स्वः रा० ई सुवः स्वः रा० आ वं गो रित्यस्य सर्व सा जा नृद्विः ॥ सर्पा देवतागा यत्रोद्धेदः ॥ आवाहने वि० ॥ ई आये गोः घ
भिरक्रमेण दस्य आनतं दुनः ॥ पितरं च प्रय स्वः ॥ इमं मे जमुद्धायै अक्षसं जय रा नृकुंडिका कार पृष्ठ युक्ता नृ एक जोगा नृ निने
नृ निषणा नृ निषणा नृ द्धुधिदेवानं सर्पा नावा ह्यामि ॥ तद्गम पास्वी ई सुः रा दु प्रय विदेवं काल मावाहयामि ॥ ई सुवः रा
ई स्वः रा० आ ई सु सुवः स्वः रा० परं ह्यो इत्यस्य संकुसु कं कृषिः ॥ ह सु देवता विष्टु र्छेदः ॥ आवाहने वि० ॥ परं ह्यो आनु परं वि
पंथा यस्ते ह्य इतरो देव यानां नृ चक्षुष्य तेष्व एव ते ब्रवीमि नः प्रजो रारि वा मां तदी नराः ॥ इमं मे जमुद्धायै क राल वदने नि
त्यं गं जीषणा या शदं डधरं सर्व पथि ॥ कौ मालो राह प्रस्य विदेवं काल मावाहयामि ॥ प्रत्युत्तरदले ई सुः के तु मावाहय
मि ॥ ई सुवः के तु मावाहयामि ॥ ई सुवः के तु ॥ ई सु सुवः स्वः के तु ॥ के तु रु एवेनेत्यस्य मधु कृषिः ॥ के तु देवतागा यत्रो
दः ॥ आवाहने वि० ॥ के तु रु एवेन के त वेपेश मर्या अपेशे ॥ स्वसुषु डि र जायथाः ॥ इमं मे जमुद्धायै जग वनः ॥ के तु ॥ काम स
प ॥ जैमिनि गोत्र मय देशे शुभं मधुवर्षा अजाकते ॥ इदं युग ॥ गादा वर दामो कितितिवे जेवर माल्या नृ निषणा विष्टु र्छेदं मया म
रुद्धित संवर्गा जय श्रुते ॥ मम स्ते स नृ द्यवि तं चूजय पताको पशो जितेन जितं चू को तय मावाहने न मे रू दक्षिणे कुर्वज
गच्छा ॥ अस्य जित युग्या सोह प नमसा यद दल मयै को स्य प्रति मो दक्षिणा सुखी ध्वजा कारपी वे प्रति एष्टु जार्थे चामावाह
यामि ॥ तदक्षिणा पार्श्व ई सुः के त्व विदेवं ब्रह्मण मावा ॥ ई सुवः के त्व ई सु स्वः के ॥ ई सु सुवः स्वः के ॥ ब्रह्म जज्ञानां मित्यस्य
कुलं जग ॥ ब्रह्मो देवता जे ई सु र्छेदः ॥ आवाहने वि० ॥ ब्रह्म जज्ञानं पुरालाक्षि सी मतः सु रू कोवेन जावः ॥ सर्व ध्या
उपमा अविष्टिः सतश्च गो निमं सतं श्रविष्टः ॥ इमं मे जमुद्धायै य प्रास न स्थ्यो जिते चेतु र्छेदं अत्र मालां सुवस्तु कं के मे डल
वरं रुद्रा जि नो वा संमया श्रव्य तदं स के त्व विदेवं ब्रह्मण मावाहयामि ॥ तद्गम पास्वी ई सुः के तु प्रय विदेवं विष्टु र्छेदं मावाह

संको०
१४६

या जुद यात॥ प्रथानुदशं शेन पाखे देवतयोस्तदर्थं नेतरेषां स्वाहांते नमिर्होमस्तस्त्रिगमं त्रे वां सकृदव
दा ने नं चरु होमः पालिना॥ प्ररतिमितान् ब्रीहोस्ति लोश्च आहूतिर्जिह्वेति॥ सुयदिमं त्रे रिष्टस्तदेतेमं ज्ञानव
प्राकृत्स्नेन यादि॥ च वी दुति प्रमाणं सिद्धांतं शेखरे॥ अन्ने यो स समं ग्राह्यमिति॥ हे मां प्रोक्ताद॥ अष्टां सरस
हं च वाशतमं शतरं तथा॥ अष्टाविंशतिमं शे वा एकं कस्य तु होमयेत्॥ ने वै च शेषं दुत्वा च होमं त्रे सतः परं
॥ अथ आहूतिर्जिह्वेत्वा एकं कस्य यथाक्रममिति॥ पञ्चनामैष पञ्चमं नै गुडादिमिश्रं कृत्वा किंचित्किंचित्स्य
दिशो निवेद्य तच्छेषं मंत्रैर्जुहुयादित्यर्थः॥ एतद्दुद्वाच्यं विषयः॥ वदुच्चा नो तु पारिशिष्टो होमा नंतरं मेव नै वैद्य स
मर्पणं स्यात्कृत्वा तथैवा उशं नै युक्तमिति पारिजातः॥ अनेनाहुतिं सख्यादावपि पारिशिष्टं कृत्वा पक्षेप्येव न कुर्वेत्
दरः कार्यं इत्युक्तं प्रवृत्तिः॥ यद्यप्याश्वलायनेनाशतरशतं होमं शतां विंशतिमेव वा॥ कुंडे वा स्यादित्येवैकः कुप्यो
कुर्वन्त्युच्यते॥ यद्यप्यश्वलायनेनाशतरशतं होमं शतां विंशतिमेव वा॥ कुंडे वा स्यादित्येवैकः कुप्यो
मांतरमाह पारिजाते भगवान्॥ अथ स्रुवेण जुहुयात्सर्षपावकं रुद्रकान्॥ सूर्यो तोषं च कंसं सुदुल्यं जात
वेद सं॥ नमो मित्रस्य वरुणस्य विज्रं देवानामित्यपि॥ उदेति सुमगः पंचवीं जिह्वं भ्रिष्टं तादृतीः॥ स्वमं प्रो
थ संस्रुमि त्यश दश कर्चकं॥ त्वमग्ने धुभिः षोडश जिह्वं ते न जुहुयान्नत॥ अथ रुद्राय जुहुयात्कुंड्राय य
त्तादृतीः॥ इमारुद्राय च तथा सक्तेन च ततः परं॥ आति धितमं रुतामिति सक्तेन च दृतादृती रिति॥ आश्व
लायनः पूर्णाहुतिं च वस्त्वैतं होमे ग्रहं मखे गुरुरिति॥ वस्त्वैतं होमां ते इति व्याख्यातं पारिजाते॥ अतः प्रायश्चित्

१४६

स होमां ते पूर्णयात्र निनयनात्प्राक् पूर्णाहुतिः कार्येत्यर्थः॥ पूर्णाहुत्यन्तरं घृणीतानि नयनादि अथ च नो
ने कृत्वा अग्निषेकः॥ होमसमापयेदिति प्रकृत्याथ यजमानाग्निषेक इति पारिशिष्टात् एव॥ घृणं स्यादिति
रुक्तं तत्रैव ग्रहदेः चागदीत्यां चोदशे समं थालं कृते प्राक् प्रवर्णे चतुष्पादं दीर्घं चतुरस्वसो नरं रुद्रं दीपे वेनि
पायतत्रोदगं यानमं लान्दरितदं नो न्नीयं चोद्वाखं कसौ रं सामास्यमुपवेश्या चार्थः॥ सदस्विंश्चिदग्ने कुरु
जमादाय प्रत्यक्षं स्वस्ति एनौ दुं वयो र्दया शोखयो सयत्नां शया सदिरण्यपावित्रया सकृदूर्वा पल्लवयो तथा
य कुजोदक एषां रग्निषे चयेत्॥ अग्निमाग्निर्वीरुणी निरन्याग्निः शोति पवित्रलिप्ता निग्रहाग्निषेक मंत्रैः सु
रास्त्वा मिति मंत्रैः श्रीसक्ते नेमा आथः शिवता इति तत्त्वे न देवस्य त्वेति यजुषा भूर्भुवः सुवरिति च व्याहृति निरव
मग्निषिक्तं चोद्यो होमो कादक्षिणां दद्यात्॥ गोः शेखारं सोमं दान्दिरण्यपीतं वासः श्वेतांश्चः कृष्णां गोः कालां
संदस्तीं ह्यगो वेति येन हिंरण्येन समितो कुर्यादमावे सर्वेषां हिंरण्यमेव बाहु एकिं रं दद्यात् द्विगुणमाचार्या
यजिह्वानेन त्रोत्पला न्नं जोजयित्वा शोतिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्त्विति चाचयेत् जाति सवंधिषो धर्वांश्च तोषयेद
षग्रदयजः सर्वा रितृशमनः सर्वं पुष्टिकरः सर्वो जी एष द इति॥ जिह्वं तोषेति धोऽस्याने घृता न्ने नेति क्वचित्स्या
नः॥ अग्निषेका दोविशेषः पारिजाते वसिष्टः॥ स्वस्तिकं केतयेत्यश्नां कुडित्ये शानं द शतः॥ यजमानाग्निषे
कार्थं तत्रैव ज्ञा सनैव सेत॥ त्राड्युखस्योपविष्टस्य यजमानस्य तत्र च॥ अत्रिषेकं ततः कुर्यादाचार्या ब्राह्मणे
सह॥ वस्यमाणैः स्वमंत्रैश्च अग्निं गैर्वेद मंत्रैः॥ स्वमंत्रैर्ग्रह मंत्रैः॥ कुजोदकैः पुण्यं तमं रुक्तं यजुसमाचिनेतः॥
ततस्तस्याग्निषिक्तस्य रक्षां बलिमुक्षिपेत्॥ दिवि दिनु च विना नैर्दोषे नी राजयेततः॥ अष्टकं माल्यं वरधरः अष्ट

संको०
१५०

गंधा नुलेपनः॥ततो मंडपमागत्य ध्यायेदग्निं ग्रहान् सुरान्॥प्रत्येकं प्रतिमंत्रे श्वदद्यात्पुष्पां जलिततः इति॥७४॥
न विधिः पादित्वा तैजसनीये॥पुणर्वैलादितः कृत्वा भूर्भुवः स्वस्ततः परं॥चतुर्थीनाम संयुक्तं नमस्कारं तं योजि
तं॥अनेनावाहनं कुर्यादनेनैव विस्मर्जने॥आचार्यं प्रभृतिभ्यश्च ग्रहार्चनं कले ततः॥समिदां च चरुणां च तिल
होमफलं ततः॥ब्रह्मलेकुं मूत्रायां चार्चनं स्पृकलं च यत्॥लोकापालगणेशाद्याः तत्र या अंगदवताः॥तासां हो
मफलं तद्वत्॥होमा जलपूर्वकं॥आज्ये निरीक्ष्य दत्त्वा च ब्राह्मणान् जो जयेत्ततः इति॥ब्राह्मणो जने शता शतं
दैन्यवस्थो सामाख्ये॥एकमेकादशे त्रिंशदहो मेत्वं जेन जो जयेत्॥अथ धादृतिक्षेत्रे तद्राष्ट्रं नाज संशयः॥अनंतः प्रदरे द्वाष्ट्रं अमं
अश्वत्थं जोशुं॥होमः कारपितारं च सुकृतो गित्स्वदक्षिणः॥तस्माद्वातुमशक्तो यो दक्षिणां आनुमेव च॥ज्येः प्रो
णमेत्सो वैश्वं ज्येः प्रोणं दत्त्वा यो नैत्रं यद्रुहानिति॥अथावाधानाद्विप्रयोगः॥अर्चित्वा मित्रं चारुं॥समिदं यमा
दाय च सुधी आज्ये मेत्यंते आदि सं प्रत्येकं शतं संख्या निरक्तं समिदं यो वा इदं तिनिः आग्नेरं दं च प्रत्येकं दश संख्या नि
स्तदा इति निः॥सोमं प्रत्येकं॥पलाशसं॥अपः गोरी च प्र० संख्या निः॥आगरं प्रत्येकं १००॥वदिरसं॥ः एषि वीसं
दं च प्र० १००॥बुधं प्रत्येकं १००२॥पामागं सं॥निः॥विष्णु पुरुषं च प्र० १००॥जिः दृष्टस्य ति प्रत्येकं १००॥शम्य सं॥निः॥इंद्रं
ब्रह्माणं च प्र० १००॥अर्कं प्रत्येकं १००॥द्वारसं॥निः॥इंद्राणी मिदं च प्र० १०॥जिः॥शनिं प्रत्येकं १००॥शमी सं॥निः॥प्रजा
पतिं यमं च प्रत्येकं १०॥जिः॥रहं प्रत्येकं १००॥वीचं॥निः॥सपीनं कालं च प्रत्येकं १०॥जिः॥केतुं प्रत्येकं १००॥कुशं च॥निः॥ब्रह्मा
णं च प्र० प्रत्येकं १०॥जिः॥विनायकं दुर्गा क्षेत्रं पालं वायुमाकाशं मिदं दं दं मं दि यं मं निः॥तिवरं एव वायु कुबेरं

१५०

शानं च प्रत्येकं पंच संख्या निः॥पालाशसं॥निः॥वायुं स्तं प्रजापतिं चैकं कया द्वादि तिलादस्यास्यं
त्रयोदशवारं नाम ज्येष्ठं चतुस्त्रिंशद्वा रं रुद्रं द्वात्रिंशद्वा रं शेषेण स्विष्टं कृतं मित्यादि॥यात्रा सादनं कालं वृद्धीनां च रुद्रा
सनस्थाली नामा ज्येष्ठं चतुस्त्रिंशद्वा रं रुद्रा नामा सादनं कार्यं युगपदने कुर्त्तुं कुचोत्पदा मनि वीक्ष्य॥कालेनां
सिद्धां जलित्वा दिनिः सदा अस्मिन्निः पयं प्रिकुराणं॥सुवाणां संमार्गं तद्व्याः संमार्गः॥ततो ज्येष्ठां प्रात्रं तद्व्यां कृत्वा प्राचा
श्रिसंस्व वेणा निधाय दश द्वास्या आदक्षिणं तोष्य वृद्धिं तदशे वार्द्ध्या साधु प्रयति धार्यं तदुत्तरतो ब्रह्मतिला नामा सुखि
गचारं ब्रह्मं प्राया नादि आ ज्यो नां तं कुयो जतो यज मानस्यो गं कुर्यात्॥शतशं व संख्या आकादि जाती व्याः समिधः
दशतं संख्या हुति पयौ तश्च रुद्रं शरं संख्या हुति पयौ त्वा मा ज्यं च आदि साय सोमायां गो० के तवे च नम मादशरं
संख्या आकादि समिधः दश रं संख्या हुति पयौ तश्च रुद्रं शरं संख्या हुति पयौ त्वा मा ज्यं च नम मादशरं
एषि अस्केदाय विम्वे पुरुषाय इंद्राय ब्रह्मणे इंद्राण्येन्द्राय प्रजापतये यमाय सर्वेभ्यः कालाय ब्रह्मणे चित्रं एता
य नम मा॥पंच पंच संख्याः पलाशसं॥निः॥पंच रं संख्या हुति पयौ तश्च रुद्रः पंच रं संख्या हुति पयौ त्वा मा ज्यं च नम मा
य दुर्गा ये क्षेत्रं पालाय वायवे आकाशाय अश्विभ्यां दं ज्ये अत्र ये यमाय निर्जं तये वरुणाय वायवे कुबेराय ईशान
य रं के का हुति पयौ त्वा स्तिलं जी ह्ये अत्र ये वायवे सूर्याय प्रजापतये त्रयोदश हुति पयौ त्वा मा ज्यं च नम मा॥चतुस्त्रिंशद्वा
ति पयौ त्वा मा ज्यं अत्र ये॥द्वात्रिंशद्वा हुति पयौ त्वा मा ज्यं रुद्रायैति॥ततो अर्चित्वा कदा हिताचार्यं प्रो आचार्यं आदि सायं जुहो
यादि तरे इतरं यदेभ्यः अश्विं च चतुष्टयं पदे द्वाभ्यां द्वाभ्यां द्वाभ्यां मेकं को जुहोयात्॥तत्र शुक्ला र्चं संख्या मा नि को
शुक्लं मूलेना गेसमिधमादाय दधि मध्वं कं जुहुयात्॥पाणिना या ससमं चरं आसं सुवेण॥तदवा वे श्वत्या दि या स्त्रिय पले

संकी०
१५१

न॥ सर्वत्र जादुखा उदङ्गवाहदयमिदितोर्ध्वनामपाणयो जुहुः ॥ आचार्यः प्रभूततिलजीही नव्यस्तसमस्त व्यालतिमि
हुत्वा ॥ अहो मकुयीत् सखीन इति पंचचक्रस्य पुत्रश्चक्रः सखी गायत्री प्रह मलांग आचक्षो मे विनिवोगः ॥ उदुत्यमि
हस्य का एवः प्रस्क एवः सखी गायत्री ॥ नमो मित्रस्य स्य सख्य पुत्रो जितयाः सखी जगती ॥ विज्रं देवाना मिस्स्यो गिरसः कु
त्सः सखी स्त्रिष्टुप ॥ उद्वेति सुभ्रग इति पंचचक्रस्य सख्य मे जावरुणा वसिष्ठः सखी स्त्रिष्टुप ॥ त्वमग्ने प्रथम इति आष्टादश चक्र
सक्तस्यो गिर सो दिर एष सखी मिर्जगीती चैलाष्टमी बोलस्य स्त्रिष्टुप ॥ त्वमग्ने घुमिदित्यस्य बोल एव चक्रस्य एतमदी मि
र्जगीती कद्रु पायेति फल चक्रस्य सघोरः क एवो रुद्रो गायत्री ॥ इ मा रुद्रा यत वस इत्येकादश चक्रस्य सुक्लो रुद्रो जग
त्येवेति ऋज्ञो ॥ आतेयितरिति वदरा चक्रस्य एतमदी रुद्रा स्त्रिष्टुप ॥ एवमेकोनाशीति मंत्रैः स्वाहो तेसा वतीरा
हुताहुत्वा त्र्यहवेदस्य देवतास्यो वः रुणा घुन घं दाराधेन भूपदीये नैवेद्यं तां बलादी रपुष्यो जल्पे तां नुपकायान् स
मर्पयेन भूपदीये नैवेद्यं पुत्रलोक्तय वस्या विधित्तद संभवेत्तु साधारण विधिः स्वीकार्यः ॥ तत्र सखी यनद्रुस्ता
स्व केदं च यः सोमाय मयूर शिखा ॥ सोमाय दशंगः बुधाय रा लास्यः सर्जरसः गुरवे निष्प फलं छत्राय बीडा त्व्य श्री व
सः शिष्ट त्रिभ्यः क्रमेण कृत्वा गरुज रा मासी मधूकानां तिष्ठुवाः ॥ दीपः सर्वपातिले ते लेन वा सर्वेषां ॥ वाहिकामादित्या य सो
माय या य स जो माय य बी मिश्रितो दनः बुधाय रुद्र मिश्रितः क्षीर मोदने च पृथक् गुरवे मृग वेदभ्यो दनः शन ये रुसरः मासस्य
नधमा वक्रिणार मिश्रितो देवगोहोश्चित्रां कंते तवे इति नैवेद्या निमार्गिकं प्रभृतिराला निमपुष्याणि पुष्यां जालि
वेरादृष्टात मारिक्का जिते सुवता यति सुवर्ण पुष्याणि वा प्रसीदे तु भवेत् इति तान् सत्रायै जलविगन्वार भूष्य च ॥ १५१
अतिल जीदिशे वरा स्विष्ट कृतं दुत्वा ज्ञायै च तद्दो मां तं कुर्यात् ॥ ततः सामात्ययजमाना न्वारं च आचोषो द्वादश

गृहीतनपूणादुतिं जुहुयात् ॥ तत्रः पूर्ण पात्रं निनीय सस्याय परिस्ररणा विसर्जनाय ॥ यच्च नांतं कुर्यात् ॥ अथ यद
वेदः प्राग्दो च्याश्चक्रैः संमृष्टै रंगमह्यस्वस्ति कालं कृते आकुपवरी चतुष्यददीर्घ चतुरस्र सीतरुदं पीवं निधाय त
त्रोदग्रान् मूलादृरितदर्शनास्तीर्य तत्र प्राद्व्यं परित्तनं वृत्तं स्थापितं ॥ आवादिष्टेति तिस्रणां चैवरी
षः संयुद्धे पञ्चो गायत्री अभिषेको विना ॥ तत्त्वामासीति तिस्रणां शनः शोषो वरुणा स्त्रिष्टुप ॥ अग्निः स्वादिष्ट
ति तिस्रणां मधुच्छेदाः पवमानः सोमो गायत्री ॥ शन ईद्रा श्री इति स्रणा वसिष्ठो वीश्च देवा स्त्रिष्टुप ॥ पवित्रं त
इति तिस्रणां अगिरसः पवित्रः पवमानः सोमो जगती ॥ प्रहमंत्रैः ॥ ग्रहाणां मादि रादि स्थो लो करं करं कारकः ॥
विषमस्थान संभूतो पीडां दहतु तिरविः ॥ रोहिणी राः सुधामर्तिः सुधोगात्रः सुधासनः विषमस्थान संभूतो पीडां
दहतु ते विधुः ॥ मृमिपुत्रो महा तेजा जगती नय कृत्सदा ॥ इष्टि कृष्टि दत्तां वृषी डां दहतु ते कुजः ॥ उत्सातं स्त्रो ज
गतीं चंद्रपुत्रो धृतिः ॥ सख्यं प्रियं करुवि दान् वृषी डां दहतु ते बुधः ॥ देव मंत्रो विशालाक्षोः सदा लोहिते रतः ॥ अ
नेक शिष्य संयुक्तेः पीडां गुरुः ॥ देव मंत्रो जगृहं स्तेषां प्राणदंश्च महा मतिः ॥ प्रसुप्ता राग्रहाणां वृषी डां गुरुः ॥ सख्य
उज्ज्वला धंदो विरालाक्षः शिव प्रियः ॥ मंदवारः प्रसन्नात्मा पीडां ते कजः ॥ महा शिरोराम मेधा वृक्षो दीर्घे द्वा मदाव
लः ॥ अतनुश्चोर्ध्वं के शश्च वृषी डां सेतमः ॥ अने कुरु पवर्णयः शत राशे सुदृशः ॥ उत्सातं स्त्रो जगती पीडां दहतु
शिखी ॥ सुप्रसन्ना मग्निर्वै विस्वा दीपो राण मंत्रे च प्रतिमंत्रमाग्नि विष्वा इति स्रणां स्रणां दारिणी मिस्स्य
सख्यं कुरु प्रादं यजुष्यः प्रादं वतां च नृपुत्रो दानिच्छासि ॥ प्रसूचं मग्नि विष्वा मायाः शिव तमा इति तत्त च न
देव सत्वाते पञ्च पाभू र्जुवः स्वरिति व्याहृति भिन्वाभिषेवेत् ॥ ततो ज्येष्ठां गालायां मवाग्निं धि कय जमानस्य र

दिदिसुविदिसुचवित्रात्रे राचायोदिदेवतामोबलिमुद्धिपेत० इन्द्रायनमः अग्रयेनमः यमायनमः इत्यादि
 नाममत्रैस्ततोयजमानस्यसुजासिनीभिर्देवैराजनेकारयैस्ततोयजमानोभिषेकबन्धमाचायायुदत्वा
 तानुरथत्वाश्चतुर्दशैतत्पुष्पाणिचयत्वाभिषेककालातोत्रेसमीपमागत्यात्रेग्रहपीठदेवतानां चर्चो
 पचारः पूजातेभिर्ग्रहास्तर्पयदेवताश्च आत्मा आत्मा अग्रयेनमः ॥ आदित्यायनमः इति मंत्रैः प्रणवादिभिः
 प्रत्येकपुष्पांजलिमर्पयेत् ॥ तत आचायां देवतोद्गासनं कुर्यात् ॥ ईर्षुवः स्व आदित्यायनमः आदित्य
 मुद्गासयोमीति ॥ एवं सोमादीनामुद्गासनं वाक्यमस्ति ॥ ततो जातुण्यो जपद्रोमफलं गृह्णात्वा चायां दिव्योद
 क्षिणां दद्यात् ॥ अथ जीत्यर्थमाचायायुगं ॥ अथास्त्रिंशः सोमजीत्यर्थं शंखं ॥ अगोरकजीत्यर्थं रक्तमनघोदं ॥
 बुधजीत्यर्थं सुवर्णं ॥ इदं स्थिति जीत्यर्थं पीतवासः ॥ शक्रजीत्यर्थं श्वेतमश्वं ॥ शनिजीत्यर्थं हस्मागं ॥ राहुजीत्य
 र्थं कालायसं ॥ केतुजीत्यर्थं हस्तिनं ह्यगं वेति तत्तत्रो मकरं न्यवस्थेयमथो दाक्षिणं दद्यात् ॥ तत्र मंत्राः ॥ कापि
 ले सर्वदेवानां पूजा नीयासि सर्वदा ॥ सर्वदेवमयीयस्मादतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ त्वेपुरासागरीत्य श्री विष्णुना
 विद्यतः करेणां च जंयं प्रदास्यामि ह्यतः ॥ धर्मस्त्वहं हस्तुं एतज्जगदानेदं कारकः ॥ अथ मूर्तैराग्नेयानमत्
 द्दिएण्यगर्भगर्भस्थं पीतवस्त्रयुगेयस्माद्वासुदेवस्य वस्त्रं ॥ प्रदानात्तस्य श्री विष्णुरतः शान्तिं प्रयच्छतु ॥
 विष्णुस्त्वमश्वरूपेण यस्मादमृतं सन्नय ॥ चंद्रार्कवादनो नित्यमतः ॥ येन त्वं दृष्टिवा सजीधेनो वैकुण्ठस
 त्रिनेत्रे ॥ सर्वपापहरानित्यमतः ॥ यस्मादायकायां लिख्ये देवी नानि सर्वदा ॥ लीगला द्यायुधाद्यनितस्मात्कृति
 यस्मात्तं ह्यगयज्ञानो अगत्वेन व्यवस्थितः ॥ याने विभावसां नित्यमतः ० स इति ॥ एषा मर्था नो विषममूल्यक

त्वेपिनूनामवप्रः सुवर्णदानेन नानासायं संपादनीयं ॥ उक्तदक्षिणा नामात्रे सर्वेभ्यस्तुष्टिकरं द्दिएण्यमेव
 वादद्यात् ॥ अतोनात्रमूल्याध्यायोक्तमूल्यादाने ॥ सर्वस्मिन्पुत्रे आचायायुद्विगुणं दद्यात् ॥ कोस्यपात्रगतमोक्षमवे
 ह्यसदक्षिणं जालुण्ययदत्वायावसः प्रधानादुत यस्तावतो जालुणान्नो जयते ॥ यावन्तितदा दुति शतानि तावतो वा
 ॥ यावन्तितत्सदत्वाणि तावतो वा ॥ मुक्तं च मूर्तो यथाशक्ते दक्षिणां दत्वा प्रार्थयेत् ॥ शान्तिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्ति त्रि
 वं चिति ॥ ते च वैदुः ॥ शान्तिः ॥ ततो ह्युतानंत गोविं देति नाम त्रयं जपेदिति पारिजाते ॥ ततो ज्ञाते संबं धि
 बांधवानां नो जन्तुवृक्षादिदानेन तोषं पाद्ये श्वरोपयेत् ॥ हस्तामुज्जीतेति ॥ परिशिष्टां मार्गेण यद्वत्तुं नैरुणा ॥ अ
 कार्यं नतं देवेन देवेशेन न तु व्यतु ॥ इति संस्कारकोस्तु नैनं च ग्रहमखः ॥ एतदसंभवे उपनयनकाले च इदं
 स्थिते गुरुत्वाभावे तद्भातिः कायां ॥ उक्तं यिवर्धनवली गुरुत्वाभावापशस्तं त्रतबंधकर्मैति इदं वसिष्ठो
 क्तः ॥ तामाह शौनकः ॥ कन्यकोद्गाहकाले तु आनुकूल्यं न विद्यते ॥ जालुणस्योपनयने गुरोर्विधिरुदाहृतः
 ॥ सुवर्णेन गुरोर्हत्वा पीतवस्त्रेण च येत् ॥ ईशायां चैवर्लकुं नैधा नो पारिविधा यच्च ॥ दमनं मधुपुष्पाणि य
 न्यालाशसर्वपानं ॥ मांसं गुरुत्वापामार्गं विडं गंशं खिनीचा ॥ सहदेवो विष्णुकोता सर्वोषधि शतावरी ॥ कुंभानिः
 स्त्रिपेदि ति शेषः ॥ कृत्वा अग्निगोपयं तं स शालोकं विधानतः ॥ ग्रहोक्तं मंडलेयं पीतपुष्पांजलादिभिः ॥ देव
 पूजनेन काले ततः कुंभान् मंत्रं ॥ अथ अथ्यसमिधश्चाज्यं पायसं सार्थं पायतुं ॥ यवमाहूति लाः साज्यां मंत्रै
 र्बृहदस्पतेः ॥ अथैतैरुत्तं सर्वहोमेषु संपादयेत् ॥ पुत्रद्वारं स मेतस्य अग्निबेकं स मासं रतः ॥ मासं मंत्रा
 तैश्च समुद्रये जमंतः ॥ प्रतिमां कुंभवस्त्रे च आचायां यनिवेदयेत् ॥ जालुणान्नो जयेत् ॥ अत्र नः स्थानं

संज्ञाय॥ इति हृदस्पतिशोतिः॥ तथा मुदं नरत्वेष्वादे गुरुपूजां॥ कन्या विवादकाले तु गुरोः शुद्धिर्न विद्यते
 ॥ ब्राह्मणस्योपनयने यस्य स्यादुःस्थितागतः॥ दुःस्थितं दुःस्थानमष्टमादि आगतो गुरु रिति शेषः॥ तदा पूजा
 गुरोः कार्यविधेर्वृत्तिर्भाविताः॥ मर्दने कामपुण्याणि पञ्चपात्रांशसर्षपाः॥ मर्दनीयुष्मिकाका मोदमनः॥ गुरु
 दूची वायुयामागं विडंगं शंखिनी वचा॥ सहदेवो हि सुक्रांतासु वैष्वभ्यः शतावरी॥ कुंठो मासी हरिद्रुद्रसुरा
 शोले पर्वदं॥ वचा काचोर मुस्तुच सुवैष्वभ्यः प्रकीर्त्तिताः॥ तथैवाश्वत्थ भृंगोश्च पंचगव्यं जलं तथा॥ नूतनं स
 दकुंभं च पीतवस्त्रसमाश्रितं॥ पंच रत्नैः समायुक्तं मीशान्यास्थाय चानलात्॥ अन्नलेदं शात आश्रीकृतीति
 त्रैलोक्यं वास्तुस्मिन्विनिःक्षिपेत्॥ कुंभस्योपरि जागे तु स्थापयित्वा हृदस्पतिः॥ सुवर्णपात्रे सो वशी प्रति मातु युधि
 रिया॥ कारयेत्तु यथा शक्त्या विनिराग्य विवर्जितः॥ पीतवस्त्रं सुगन्धं पीतपत्रं पीतनी॥ पूजयेत्कुंभं यथा
 श्रेष्ठं तोहो मंसमाचरेत्॥ समिधोश्च त्वहं स्पृहाम्या अशोचं रं शतं॥ तिलद्रोहियं वंमिधं होतव्यं च यथा
 क्रमेण॥ अनेन ग्रहमख दृष्टस्य समिधो मानं तरजा विनश्चोर्ज्य होमस्यानेन तरजा गंतुं अयं होमः कार्य इति
 ज्ञायते॥ हृदस्पतिमित्रैराज्यं धिक्कुंदः समन्वितं॥ ततो होमावसानेन तु पूजयेच्च हृदस्पतिः॥ पीतगंधेस्तथा पुष्पै
 र्धुवै र्दोषेभ्यः शक्तितः॥ दध्नादने च नैवेद्यं फलं तोदनं संयुतं॥ नमः अगिरसा नाथ वाक्यं तं॥ तदा होमः
 यतिर्यहं हृदस्पतिः॥ क्रूरयदेः पीडिता नाम मृतता यन मोनमः॥ पूजायित्वा सुराचार्यं पश्चादग्निवेदे येतुं गंगा १५३
 र हृदस्पतिगदे वेज्यसु मने प्रजा॥ नमस्ते वाक्ये तथं तद्दण्डं हृदस्पतिः॥ अर्घ्यं दत्त्वा सुरेश यज्य पदो मंसम
 र्धयेत्॥ अन्त्याय ते सुराचार्यं होमपूजादिसंस्तुते॥ तत्त्वैर्गुहाणां तथैव हृदस्पते नमो नमः॥ मंत्रेणानेन संकल्प

पश्चात्सं प्रार्थयेन्मृग॥ जीवो हृदस्पतिः स्मरित्वा चोर्ग्यं गुरुं गिरः॥ वाचस्पतिर्देव संत्राशुं न कुर्यात्सदा मम॥ स
 वापि चारसं पूजां प्रति मां तोयुधिरि॥ प्रणम्य च गवायुक्तामाचार्यं निवेदयेत्॥ अथाचार्यस्तु नियतो वेद
 वेगागपारगः॥ यजमानं सपत्नी केशं ताचि तोजिते दियः॥ कुंठो द्रुद्रो हृत्वा च मंत्रे रेतः प्रसिञ्चयेत्॥ इदम
 वापमंत्रेण तामग्निमिच्छा तथा॥ या ओषधी रखावतीः कूष्माण्डोश्चाग्निमेचयेत्॥ पश्चात्सोमं जयेद्दिवा
 न्यथाशक्तिर्युधिरि॥ संक्रांता वयि कौंतेय तथा स्वासुदयेषु॥ कुर्वन् हृदस्पतिः पूजा मनीष फलमाप्नुया
 दिति॥ संक्रांतो यः॥ इति स्क्वा दोक्ता गुरुपूजा॥ अत्र च शो न कोमौ स्क्वा दोक्ता चराखा नेदं द्वादश कपाले
 कादश कपाले निदं दस्ये वयुष्मिका सदसत्वादि प्रयुज्ये वहेलं क्षणस्यापि कर्मनेदं कत्वा नेन वा पुनर्यगतं य
 तोपसे हारेण कुंभानुमंत्रणादि साधारण धर्मोणा दीर्घचतुरस्रं मंडलाद्यसाधारण धर्मोणा विनिर्योगवशेन
 वेक्षितामी ग्रहमखात्त्वाकारेण ता वद्विरे वगृह्णन्धी यवने शोकोदस्य सत्रवेनाग्निनि युक्तं तत्र यधर्मानाद
 रणा प्रयोगं वदामः॥ अथ सुकुमारस्योपनयनकाले हृदस्पत्या नुक्त्वसिद्धिद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं हृदस्प
 ति शोतिं करिष्य इति संकल्प्य गुरो श पूजा घाचार्यं वेरणांतं कुर्यात्ततः आचार्यः कर्षतदर्थोदि परिमितं दे
 म्ना यथाशक्ति निर्मितं प्रति माया अयुक्तारणं कृत्वा यदत्र संस्थितं भूतमित्यादि देश संस्कारो तोहो मर्दं श
 स्तेशानदेशे मर्दो होरिति स्पृष्टं नुविज्जोषय्यः इति धामं पक्षिण्य कलशं श्रुति धवलं कुंभं स्थाप्य मंत्रं गुरु
 तितो पारं केनापुर्वींश्च त्वो नैष दनं मिति अथ त्वय प्लवान्॥ गा य आदि मंत्रैः पंचगव्यं देवस्त्वत्वा॥ मन्त्रिधि
 चामीति कुशोदकं क्षिप्य युवा सादिति पातं वस्त्रं संवेद्य सहिरत्नानि ति पंच रत्नां प्रक्षिप्य आश्रीकृतीति

संको

१५४

तत्राष्टलोत्तरदलेद्वितीयाक्षतनिर्मिनीदीर्घचतुरस्यपीठेहेमीहृदस्यतिप्रतिमांस्थापयित्वास्थंडिलेप्रतिष्ठापना
वदंमाण-सर्वानुक्षिपेत्॥पृथिकादमनमथपुष्पाणि॥पत्रंनार्यायां॥पत्रजानितिप्रसिद्धं॥यनारीसम्येयान
जटासांसीगुडची-अपामामेविउंगरोखिनीकवासददेवीविष्णुकाताशतावरी॥कुंष्टरिद्वेष्टेदेसुरादे
लेपचंदनं॥वचोक्चोरंमुस्तावेति॥ततश्चंदनादिनाकुंभमभ्यर्च्यपूर्णदक्षितियथाविभक्तंसावर्णादिपु
ष्पापात्रनिधायचुसुषी-आभ्युनेत्येतेहृदस्यतिमृष्टोत्तरशतसंख्याजिरश्चस्यसमिद्धिःतावतीजिराआहुतिभि
स्तावतीभिःसर्वमिश्रयथायसाहुतिभिः॥तावतीभिःसाज्ययवज्जोहितिलाहुतिभिश्चशेषास्विष्टकृतमित्या
दिस्वशास्त्रोक्तविधिनाज्यजोगांतहस्ताकुंजोपरिस्थापितप्रतिमायामावाहनादिभोउक्तोपचारैरुहृदस्यति
पूजयेतत्रविशेषाःपीतवस्त्रयुग्मपीतंयज्ञोपवीतंपीतंचंदनंपीताक्षतान्॥चैपकादिपीतपुष्पं॥विल्वम
क्षाधूपंघटदीपंदंभ्योदनंनैवेद्यं॥दक्षिणायापुष्परागामाणिज्यंयथाशक्तिदेमवा॥पूजाते॥जिगाभिःवा
रुणाभिःपावमानाभिश्चयुद्धमुखोक्ताभिःकुंभाचुर्मंत्राणां॥ततोयजमानोयथास्थानेहृदस्यतिपूजयेदंनम
तित्यागंकुर्यात्॥अथाचार्योहृदस्यतिमंत्रैर्गणकादिनाश्रव्यादिस्मरणपूर्वकंदधिमंत्रंकोक्ताश्रितंर
शतमश्रुत्यसमिधोमुहुयाज्जावतीराज्याहुतीःसर्धिमिश्रलोकसिद्धपायसाहुतीःसाज्ययवज्जोहितिलाहुती
श्च॥ततःस्विष्टकृदादिहोमशेषपरिस्मरणविसर्जनप्रभवंनांतंकुर्यात्ततोहृदस्यतेभ्यादिभिःपूजो
क्तैःफलतांढलोतेःपूजनंरुक्तासयजमानो नमस्कृत्योस्ततस्तथाप्राज्ञेष्टोदकंप्राक्षिप्यतत्रपीतानिगे
धास्ततःपुष्पाणिफलंचप्रक्षिप्यार्घ्यंदद्यात्॥गजीरहृदहृदयांगदेवैज्यसुमतेप्रजो॥नमस्तवाञ्चतेष्टातयुक्ता
णार्घ्यंहृदस्यति॥ततोयजमानोहृदस्यतेपुरुतर्कमोपेणंकुर्यात्॥अथोयज्ञेसुराचीयदोमपूजादिस

१५४

इतोममिंशहृदस्यतेपिबतदशुषोर्गरीमादयेथोतदीकसा॥

हृते॥तत्त्वंशुदाणरांत्यर्थंहृदस्यतेनमोनमइति॥ततःप्रार्थयेत्॥जीवोहृदस्यतिःसुरिराज्ञायैगुरुंमि
राः॥वाचस्पतिदेवमंत्रीअमंकुर्योत्सदाममेति॥ततोविसर्जनंरुक्तायत्राणम्यसवोपचारस्युक्तांइमा
नुष्यमहंसंघृदइतितादृशप्रतिमादद्यादभिवेकीतरंवाप्रतिमादानं॥कुंजोदकेनाचार्यःपुत्रदारस
मेतंयुजमानमभिधिविचेदापोदितेतिरुणांश्रवरीयःस्विष्टोपआपोगायत्रीस्वाध्यायैतिसंस्मरणं
मःशेषावरुणास्विष्टोपस्वादिष्टेतिरुणांमधुहंदाःपवमानःसोमोगायत्रीसमुदज्यःश्राद्धितेमंत्राणांवासि
आपास्विष्टपू॥इदमापुदस्यस्यासिधुधोपआपोनुष्टुप॥तामभिवर्णमित्युषादिरण्यगंजीदुग्मांजुष्टुप॥या
ज्योषधिरित्यस्यामिधुगोषधयोनुष्टुप॥अथावतीर्गमंतरित्यस्यवासिष्टुषजःपू॥यद्देवादेवंहृदमय
ददीमयापुष्टिस्वतोदधदित्यापूर्वकंशस्त्रोक्तेरनुवाकैश्चतुष्टयोराष्टणीमहइति॥ततोयथाशक्तिजोसरा
मभोजयेदितिकोक्तुनेहृदस्यतिशान्तिः॥अथोपनयनप्रयोगः॥उपनयनात्पूर्वंघूरहृतवस्त्रमजिनंयुजोपवी
तंमेष्वलोदंडंकरिस्त्रयेकोपीनमित्येतामुक्तलक्षणानिसंपाद्यजिज्ञासाचजलप्राज्ञेचसंपाद्यस्वस्यापनेत्स्वयो
प्यतायेकछत्रयंसंकल्पमिलसहस्रहोमगोदागाद्यन्तरप्रस्नान्मायेमतदाचरणपूर्वकंद्वादशसद्वेद्यगायत्री
जातकर्मदिसंस्काराणांकालातिपात्रिप्रापश्चित्तहोमंकरिष्यइतिसंकल्पपूर्वकंपरवीनराज्यभागंतास्विष्टकृदा
दितंत्रयुताश्रितपुत्रसंस्कारसमसंस्थाभूयुःस्वस्वादित्याआहुतीहुत्वाब्रमाशदतिपत्तौप्रत्येकंपादकंछं

नस्यार्द्धं ह्यं ह्युद्विपूर्वका करणेन कृद्विगुणं कारणकारयेत्॥ चोलेकुलधर्मं धृतं नृनीयवर्षादिनियतकाला
तिपुतावेतत्॥ सद्योपनीत्येस्यकुलधर्मं प्राप्तेनैतत्॥ यत्प्रासद्योपनिषदशकालोसंकीर्णस्य कुलधर्मस्य
पुनर्जनितदोषनिर्हरणायुर्मिधानिहृदिबीजगर्भसमुद्भवो नो निवर्द्धणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं उपवेशने मातृ
बीजगर्भसमुद्भवो निवर्द्धणपुरनिहृदिब्रह्मवह्नारसिद्धिर्नाम कर्म आपुरनिहृदिद्वारा धीपुत्रमेश्वरप्रीत्यर्थं उपवेशने मातृ
गर्भमलज्जाशनश्चिद्विद्वान्नामवर्द्धसुतेजइद्विद्वान्निहृदिबीजगर्भसमुद्भवो निवर्द्धणद्वारा श्रीपरमेश्वर
प्रीत्यर्थं अन्नप्राशनं चाधकारिष्य बीजगर्भसमुद्भवो निवर्द्धणवलायुर्वचोनिहृदि० धीचोलेदिजलसिंहावे
द्राध्यपनाधिकाराध्यं उपनयनं च श्रद्धां कारिष्ये इति संकल्प्य तदंगलेन स्वेष्टपुष्पादुवाच न मातृका पूजने नादी
श्राद्धं कारिष्ये उपनयनांगलेन नदिन्यादिमंडपदेवता नो पूजनपूर्वकं तां सोकुलदेवतादीनां वस्थाने कारि
ष्ये तदादौ निर्विघ्नता सिध्यति शयनं न कारिष्ये इति संकल्प्य तत्रैव नो दीक्षां दातुं कुर्यात्॥ सर्वेषां सद्यः करणे
सर्वसंकल्पान्ते अथ कारिष्ये इति संकल्प्यः॥ ब्रह्मं संकल्प्यैत्र्यं तामिति॥ चोलेपनयनयोः संकल्पे ऋष्येतामि
ति॥ उपनयनमात्रसंकल्पे ऋष्येतामिति नादीक्षां दाते मातृकां अविस्मययुष्माचारं वक्ष्यामि सुखां सुखानि हिंमो न
मः॥ नदिनीमावाहयामि नलिने नमः॥ नमो भ्रातॄभ्यो॥ उमायै॥ पुं० पुष्पवर्द्धये॥ पुं० जगवत्यै॥ म०॥ अविघ्न
गणयत ये नमः॥ अ० साविधानकलशयोः॥ गृहविप्रतिहेसावाहितदेवताः प्रतिष्ठय्या सनाद्यां च मनोतसम

पुं० कृते जिस्त्रजीवेदितकुं नचतुष्टयस्य निमेकपात्रेताः शाखानि धाय पत्ता स श्रीराजनं प्रिये जात इति को
रथिवा कनिजददिति तैलेनाभ्यर्च्युगंधिषिष्टतासु निक्षिप्योस्मोदकेनाभिषिञ्चापोहि ऐतिलचनकुं नचतुष्ट
योदकेनाभिषिञ्चाचमनादिपुष्पांतोपचारसमर्थणं तदधिष्ठाया इति दक्षिणा कांडात्प्रादं नीतिदू
र्वाभिषिञ्च्य ध्यायिद्विज्जासमाप्य मंत्रदीनमिति संप्राप्य मातृकां सदितोसाः शाखाः स्वयमादत्ते कलशे पत्ता
॥ घरादिवाद्यब्रौषण कानिज दत्ते स्त्रुते नच प्रतिष्ठापनदेशंगत्वा स्त्रुपलिते लं कृते तास्मिन् देशे गृहविप्रति
तिकलशाभ्यां सदितोः शाखाः प्रतिष्ठाप्य चोपचारैः संपूज्य स्थापितदेवता प्रीत्यर्थं यथा शक्तिबालगान्
सुवासिनीं च नो जायिष्ये तेभ्यो यथा शक्तिवत्सु दक्षिणादां नच कारिष्ये इति संकल्पयेत्॥ ततो नीराजिताभ्यां
देवताभ्यां सुदृढो वस्त्राणि दद्युः॥ यववस्त्राणि पोवसाः अभिवस्त्रा सुवसनानां द्वावस्त्रा समन्यां वसि
द्धि मिषेभ्य ववस्त्रां॥ सतु वस्त्राण्यप्येषानां निवसानां अभिनीमादधियाः॥ अरुषां जातुः यदइलायाः पु
रादितो राजस्युद्धिदवानां॥ वेदिषु देविपुधा माय सुषुते धासि मि वृषजरायो निमग्नये॥ वस्त्रेण वक्ता सयाम
मनाश्चिज्जीतरीयं शुके वर्यां तमोहनं॥ प्रसेना नीः शूरो अयेरथानांगम्येति दूर्ध्वं ते अस्य सेना॥ नडां नृ
एवं निद्रह वीत्सिन्धु आसौ मी वस्त्रां सानिदसे॥ उभा उरनेतदिदं यथैतित्त्वाद्ये शिष्यो वस्त्राय
सेवा॥ सधो चानापातवे प्रेमजीगः सुदिने वदस्त्रां सतयय इति मंत्रान् पठेयुः॥ ततोति क्रांतं जातं क
मादि संस्कारानुष्ठानं॥ कोचिन्मउपनिमोहपूर्वकं देवता स्थापनं कुर्वति॥ तदित्यं॥ आयेभ्य आये एतज्ज

संको०
१५८

सौम्यरोहिणी ३३त्यादि सं प्रयुजित इकारोत स्वातिनाम्ना निवादेने आरुष्मा भवसौम्यस्वाहा इति ॥ उकारोत एनर्वसु
नाम्ना निवादेने आरुष्मा भवसौम्य एनर्वसा ३३ इति ॥ एवमन्युजो धृततः सविनयं अविहिज्ञोः स्वाविज्ञोऽन्येति कुदि
इत्याचार्य सं प्राच्योतानो रुतवामपारं य एतां लीन्यं अन्वीरुत दक्षिणपारं य एतां लीन्यं इह संयोगिनी ३३ कृत्वा तादशो
होत्रा निदक्षिणे निः क्षिप्यासीत आचार्यसज्जो भूतो य होकाकुत्स्थ इत्यादितलक्षणा ॥ प्रादक्षिण्येति ॥ यतः वक्तुं स्वीकृ
रं यो भवेत्तस्माद्वा प्राः मंजलि तस्य धारिणी य वा ससाक्षात्तादृशं स्वपाणिभ्यामादाय सप्रणवव्याहृतिको सावित्रीमुपदि
शेत् ॥ तस्य आ ॥ प्रणवस्य परब्रह्म ॥ प्रणवमादि वंता देवी गायत्री हं ॥ व्याहृति ॥ नो परमेष्टी प्रजापतिः प्रजापतिर्द
दंती गायत्री विश्वामित्रः सविता गायत्री ॥ उपनयनप्रधानो पदेवो विनियोगः ॥ स प्रणवव्याहृति कांसावित्री स्वयंप्रभु
उक्तांतथेव वक्तुमारं वाचयंत आचार्यं यथापथाशक्तिः ॥ ततस्तद्दृशी मर्दं च उक्ता वाचयति ॥ ततस्तद्दृशी मनवान्मुख
वाचयति ॥ यथाशक्तं सर्वत्र वाचयन्नसंश्रितं वरुणविकारं नाम्ना कुर्वीत ॥ मम ब्रतं श्रितं मंत्रस्य प्रजापतिर्ददतीति
छुपः अस्पृहदयदेवो ऊर्ध्वरं गुणिलोपधानो विनियोगः ॥ मम ब्रतं हृदयं तदध्यामिममचितं मनश्चितं ते अस्तु ॥ मम वाचं मे
ब्रतोऽनुपस्य हृदस्य पितृभ्यां नियुक्तमयमिति ब्रह्मविष्णोर्हृदये स्वदक्षिणपाणिभ्यां चोत्तुल्यं अस्वमुखं उपधाय मेखला बंधं
कुर्यात् ॥ इयं दुरुक्तादिति इयो वामदेवो मेखला जि छुपः ॥ मेखला बंधने विनियोगः ॥ इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना श
म्वरुः एतन्मनोना आगातः ॥ घ्राणापानाभ्यां बलमानुरतो विद्यादेवा नोऽनुगता मेखलेयं ॥ अतस्त्वगो व्रीतपदसंस्पर्शो
पूजितः ॥ सतमान् आराताः ॥ मानः समंततः परीक्षितं य मानं तौ रक्षे मे खे पारिषामिति ॥ परीक्षितपदपावः ॥ आनुपूर्व
परिगच्छेति पारिजातं रुतव्याख्याना संगते ॥ कश्चिदेवो मेखलां त्रिराहस्यं नानिदेवो ग्रंथि त्रयं कुर्यात् तदा असुचारि सा

१५८

सरदस्य वेदत्रयेण संवृतो हरि मिति मन्त्रे ॥ अथास्मेदं दंडधातु ॥ स्वस्तिनः स्वस्वावे वा विभेक्षे देवास्त्रि छुप्रादंडाने विन्स
स्तिनेभिर्गताः चतुर्णां ॥ अदोतं दमयित्वा गोमार्गसंस्थापयन् स्वयं ॥ दंडः कुरस्थितो यस्मात्तस्मात्प्रक्षयतो नृयमिति मंत्रांतु वसु
चारी तं दृष्ट्वा यात ॥ अथाचाचार्यो ब्रह्मचारिणमाह ॥ ब्रह्मचार्यसि ॥ वरुणो मितिकुर्यात् ॥ अथोद्धानः मूर्ध्नी स्पर्शोऽं निमित्ते हो
त्रोति विज्ञेना अचमनं कुर्वित्ति वाचत ॥ वरुणं कुरु ॥ संयोगो पासनाभिका यदि सायं प्रातः कुरु ॥ दिवा मास्त्रोषीः दिवा निदो
कुरु ॥ आचार्यो धीनो भव ॥ तदा होत्रेण नमस्कुरु ॥ वेदमधी ॥ द्वादश वर्षाभ्यन्तरपश्चात्पुनो न वेदाभ्यन्तं कुर्विति छुप्रादंडाने विन्स
शमर्थं वाचयेत् ॥ परस्वस्ती कुर्वीत ॥ ततः स्विष्टकृदादि होमो वैष्णवाप्यदेवो ब्राह्मणो नो जायेथ इति वातं श्रोति ॥ वाय
पाशं किं जांति वासं कल्पमानो नाम गोत्रेभ्यो नृभ्यः सी दातुं मुत्स्य ॥ इति च संकल्प्य ब्राह्मणे वागृहीयात् ॥ ततो ब्रह्मचार्य
दूतनं निज्ञापयिमातरं मनुप्रवचनीयकर्णार्थं तत्तु लाम्यचेत निज्ञानं वती ददाति ॥ विति अनुप्रवचनीयं मनवी ददाति निवा
॥ मातुरावे मातुः स्वसारं स्मरन्नेति ज्योष्ट्या तपस्वी वा ५ यस्याख्यायनी मित्य मेव वा चेत् ॥ पितरं वा निज्ञानं वान् ददाति नि
॥ अनुप्रवचनीयारं स्मरन्नेति ज्योष्ट्या तपस्वी वा ५ यस्याख्यायनी मित्य मेव वा चेत् ॥ पितरं वा निज्ञानं वान् ददाति नि
॥ अनुप्रवचनीयारं स्मरन्नेति ज्योष्ट्या तपस्वी वा ५ यस्याख्यायनी मित्य मेव वा चेत् ॥ पितरं वा निज्ञानं वान् ददाति नि
न संभ्यागर्जितं कालेन च श्रुत्वा तदुच्यते ॥ ब्रह्मो दमं पचेदग्नौ पक्वं चेन्न निर्वर्जत इति संयदोक्तः ॥ पाकाभावे गार्जिता
दिति मिते तदुक्तं तत्कृत्वा पाकः कायः ॥ यद्येकं विधानं मालायां ॥ ब्रह्मो दमं पचेदोः पूर्वधरो गार्जितं मवेत् ॥ तदा विप्र
कूरं ज्येष्ठं शोरभ्ययनस्य तत् ॥ १॥ तस्य शांतिविधा नंतु वक्ष्ये आस्त्रानुसारतः ॥ स्वास्ती वाचनं पूर्वतुहव नकारेण छुपः

संक्रो.
१६०

तिजयंतः॥वटोरेवंकरणशक्तीश्रपणांतमयेनकारयेत्॥अथाचार्यःआभ्यसस्काराद्याघांरोनेहत्वावदानधर्म
एचरुपवदायुजुदुयात्॥सदसस्पतिमिस्यस्पकाएवोमेधातिथिःसदस्पसस्पतिगीयत्रीअनुवचचनीयचरुदोम
विनियोगः॥सदसस्पतिमिदुतेप्रिमिदस्पकाभ्या॥सर्गिमेधामयासिबंस्वाहा॥वटुःसदसस्पतयेइदं॥तत्सविदुर्विधा
मित्रःसवितागायत्रीअनु०गा०तत्स०यात्स्वाहा॥वटुःसवित्रइदं॥अथिष्यःस्वाहा॥वटुःअथिष्यइदं॥ततःस्विष्टकृ
दिहोमशेषसमाप्यतच्चरुशेषेणअवसन्नत्रालुणानुजीजयित्वादक्षिणदत्वाभ्यवेदसमाप्तिरस्वितिनर्वतोडुचुडइतिप्रा
र्ययेत्॥तेचवेदसमाप्तिरस्वितियुः॥ईश्वरार्पणं कृत्वासाचार्योमुजीतेत्यनुपुत्रचनीयप्रयोगः॥अत्रव्रतकारि काया
॥सोरादिवर्जमन्त्रीयाइत्युच्यतेनत्रयं॥श्रीपातायधृत्येद्विमेधाजननमाचम्येत्तरिता॥यद्वाद्वादशरुत्पादहव्रत
मन्त्राविषाणतदतदेतएवस्यानोधाजननसंज्ञकमितिमेधाजननेक्षिप्रिश्चोक्तःआभ्यायनस्मृतौ॥कुर्वात्रिमेखलोवेद
समर्थोद्वाद्वाद्युक्ता॥अथैवागुत्तरैरागेतस्यामेधां समर्चयेत्॥पलाशशखातमभ्युपत्राकुरसमाप्तिता॥आद्याचार्य
कुशस्तंवेसमूलंस्थापयेदुरः॥मेधामावाह्यमतिमान्मेधायेननमइत्यथा॥गंधएष्याद्यैतैःसम्पूयपदीयादिभिः
पुरा॥दद्यानिवेदयेदेनां सक्तुमिष्यंसायन्नका॥समोदकेनेवेद्यानं पुनश्चाभ्यर्च्यपूर्ववत्॥प्रणम्यतस्येमेधायेव्रति
निःसारयेज्जतैः॥उच्चरन्सुश्रवणमंत्रंजलंरुद्रघटक्षिणं॥संस्थाप्यतानमस्तुस्यतथाकुर्वात्यनुःपुनः॥एवंविचारमाव
र्त्तंदंतिनमोडल्लेखेधातिःक्षिप्यस्वात्कारससीचाविनिक्षिपेत्मेखलोचोपवीतंयच्छ्वासेतेविनिःक्षिपेत्॥वासस
तेत्वयुरवेमेधाजनकमिति॥दद्यातावत्स्यत्येवकोपीनेनप्रवर्त्तते॥पुण्यादवाचनेकत्वाज्जलंरुद्रैःस्वादिप्रोक्तयैत्

१६०

सथे

तमावदतिसामेधाजननकर्माणाः॥तत्कर्त्तव्यं प्रयत्नेनव्रतस्यचसमाप्तयेइतिपारिजातेनृगवान्॥यद्वाभ्युतीयातयुर्वीधे
समस्तैर्वैधुभिःसह॥पथिष्यस्वयनामंत्राभ्यवेद्युज्जालाःसह॥ततःसमोदकंक्षीधैःपूर्णकुजादिक्षिप्युक्तैःप्रापयइदमांश
भिःपुण्यादवाचयेततःअथप्रयोगः॥व्रतंअसमाप्तिपरदिनेस्वयद्वादेनैवतदक्षिणायैयादिगम्यदिक्स्थमश्राखंतदनावे
समाख्येवापलाशतदनावेकुशीवायत्रकापुष्यनेक्ष्यमाणरीत्यापूजयेत्॥तदनावेस्वरुद्रस्यापनयनयेद्यावेनामा
दक्षिसर्वतोद्वाद्वाद्युक्तात्रिमेखलोवेदिकृत्वातस्यासपत्राकुरामूर्द्धासमूलोपलाशशखाकुशस्तंवेदाप्रतिष्ठा
पुत्रंस्तुचार्यन्वारब्धक्षिप्यादिसंकीर्त्यैवस्यापनयनव्रतसमाप्तिवेदधारणयामर्थ्यलक्षणमैधाक्षिदिहाराथ
परमेश्वरश्रीतुर्थमेधाव्यसावित्रापूजनमर्द्धकरिष्येइतिसंक्षम्यतत्रमेधायेनमइतिमंत्रेणबादनपुनस्तुपवा
रार्पणं कुर्यात्॥वेवेद्यसमयेयावकसक्तुमोदकसहितमोदनमर्पयेत्॥एतस्मज्जातेपुनःपंचोपचारैःप्रवोक्तनेवे
द्यसहितैःसंपूयवस्तुचारिणाप्रणामेकारयित्वात्रादक्षिणैर्नभिःशुद्धोदकेनपरिषिचंतंतेवाचयतिमुश्रवःसुष
वाअसियथात्वंसुश्रवःसुश्रवाअसि एवंमांशुश्रवसौश्रवसंकुरुपथात्वेदवानोयज्ञस्यानिधियोस्यवर्द्धमनुष्या
णांवेदस्यानिधिनूयासमितिप्रदक्षिणैर्मेधाहतिः॥अत्रैवप्रणामाहतिश्च॥ततोदंडाजिनकमंडल्लेखेधासमीपे
धातिःक्षिप्यस्वात्त्वामंत्रस्वानंवाहत्वावाससीतत्रैवानिक्षिप्यनूतनान्वासोजिनोपवीतमेखलादंडाननकमेखलात
सावेधिमेत्रैर्यत्वामेखलोपवीतैर्जीर्णैतत्रैवनिःक्षिप्यनिक्षिप्तवाससीयुरवेदत्वापुण्यादवाचयेत्॥अस्यमेधाज
ननकर्माणाःपुण्याहुंनवतोडुबंस्विति॥यदिदृष्ट्वाद्द्विमेधापूजनंरुतंतदास्वास्तिनइकोदृष्ट्वाद्वाइत्यादिस्वास्त्य

एवयवेदित्यर्थः॥ वौधायनस्त्विति शौपयनयनप्रकरणे तस्मीवाशः परिधापयति॥ तस्मीमिलात्स्मीभेज्जिन् प्र
 तिसुवति॥ तस्मीदंडप्रयत्नंतीति प्रकृत्यस्वर्वात्मज्ञानार्थ एवजपेत्तइत्येकत्राद॥ इतिविकलो गोपनय
 न॥ नत्वोमाभायवौदेवौज्यलप्रीतिरिष्ये॥ अतस्तदेवतनुजे पुनः संस्कारपक्षती॥ पुनः संस्कारः पुनर्यन
 यन॥ तच्च विविधं॥ प्रत्यवायनिमित्तं प्रायश्चित्तत्वेनाविदितानि मितविशेषेण कृतोपनयनस्य हृत्पात्रे
 तत्फलार्थत्वेन विहितं॥ वेदांतरायनचिकीर्षापातदर्थत्वेन विहितमिति॥ तत्रायेनाब्रह्मोधापनः॥ अमस्यास्य
 रपानेन कृत्वा हृत्पादं चरित्वा पुनर्यनयनमिति॥ आषाढांतरानां रूपं प्रायश्चामनाथं वैद्योपायेतदिति पद
 नरत्ने॥ वासिष्ठः मस्यामघपानं च सुखायाः सुराश्चास्तेन रुद्धाति रुद्धाचत प्राशनं पुनः संस्कारश्च॥ अत्र सुखा
 याश्च निसुरा रादौ नयेद्यपरः॥ तदज्ञानं पात्रे द्वादशाहोक्तः॥ अल्पपात्रो यमः अज्ञानां द्वा रूपा पीत्वा प्रायश्च
 त्रपुरीषयोः॥ पुनः संस्कारमर्हति त्रयोवर्णादि जातयइति॥ यद्यपि संस्कारराशौ जातकर्मदि साधारणत्वात्
 पीतविधिषु संस्कारादेनोपनयनमेवोच्यते तात्पर्यद्विजत्वसंपादनरूपातिशययोगेन तु अपराधात्॥ अतंतर
 वक्ष्यमाणमनुवचसि वाक्यशेषेण तथा प्रतीतं॥ अविष्टा अज्ञानां द्वा रूपा पीत्वा संस्कारेणोपश्रुत्याति॥ त
 रुद्धां न्नि तेनेदके चलेन तु श्रुत्याति॥ तदप्युक्तव्याप्यपदमनाथं पात्रे वा ज्ञातकृतं चोच्यते॥ स्मृतं तरेरेतो म
 पुत्राणां गोडा मध्योश्च प्राशने॥ क्रत्यादप्युक्तिशानं संस्कारास्तु द्वािरिष्यते॥ मनुः॥ अज्ञानां प्रायश्चि
 सुरासं सप्तमेव च॥ पुनः संस्कारमर्हति त्रयोवर्णादि जातयः॥ वापनमेव कलादंडा नैक्षचर्यात्रतानि च॥ निवर्तते

१६२

दिजातीनां पुनः संस्कारकर्मणीति॥ एतदतीतसुरासं पर्यवर्तिष्ये॥ तत्र कृत्वा पूर्वकश्च विविधे र्थे॥ वक्ष्यमाणमो
 मन्त्रेति निर्दिष्टविण्मन्त्रसाधेयमात्रं॥ विष्णुः॥ मलानामक्षानामभ्युतमेव प्राशनेनोपायणीकुर्यात्॥ तस्मिन्पा
 लादुपजनतं धि विप्रसुयामकुक्ष्यनरगीमांसनक्षणे च सर्वत्रैतदुद्दिजातीनां प्रायश्चित्तोत्पन्नः संस्कारो
 योर्हति॥ ज्ञानतः सकृदक्षणे एतदिति श्रुत्यपात्रेः॥ तत्रैव ज्ञातातपः॥ उद्दिष्टो मानुषीधीरप्राशने पुनर्यन
 यनयनं॥ ततस्तु कृत्वा चेति॥ पात्राभ्यां स एतदिति व्यप्युक्तपात्रेः॥ मितासुरायां पीतं न सः॥ अत्रिखरोद्गमानु
 षीधीरप्राशने ततस्तु कृत्वा पुनर्यनयनं चेति॥ हृदस्थतिः॥ रेतो मन्त्रपुरीषाणां श्रुत्येवोपायणी चरत॥ ततः कृ
 त्वं च पुनः संस्कारं प्रकृत्य गोतमः॥ मन्त्रपुरीषकुर्यात्परतः सोप्राशने चैव मिति॥ अत्र चोपायणीतं प्रकृत्यो
 ज्ञानाभ्यां व्यप्युक्तं॥ संस्कारस्तस्यैव त्रुत्य एवेति व्युक्तपात्रेः॥ देमाज्ञे तत्राप्याप्रतिप्रादा पुनः संस्कार
 इति इति॥ आचारोद्योते हृदमनुः॥ जीवन्मुदिसमागच्छेत्तु कुंभे नि योजयेत्॥ उद्धृत्य पात्रे वा पितृत्वा
 तं वामोदिकारयेत्॥ द्वादशाहं व्रतं चर्यात्रिजमथवास्पृश्यात्वा द्वादहेततोभायी मस्यावातकनावतः
 तं अथानाधाय विधिवद्वा सस्त्वोमेन वापयेत्॥ अथैव प्राग्नेयश्रुतागिरिगत्वा तु यत्र तु॥ इति प्रायश्च
 तीकुर्यादसि तांश्च कर्त्तुं स्यात्॥ प्रायश्चित्तोद्योते॥ सिधुसो वीरसोरा द्वांस्तथा प्रसृतवा सिनः॥ अंगव
 कलिगंधान्गत्वा संस्कारमर्हति॥ एतच्च तीर्थयात्राविनागमने सति चोच्यते॥ तीर्थयात्राविनागत्वा पुनः सं
 स्कारमर्हतीति प्रयोगपारिजाते॥ वौधायनस्मरणात्॥ मनुः॥ चोडालां च द्विजोडुक्त्वा सम्यक् चोपायणी च

त्वर्षपरतयाप्रतीयमानेनयदेवादेः पौर्णमासं ददति विरिति वचनेनाप्रोक्षोमीयस्य पुरोडाशयागस्यैवोक्तं वैतिल
 श्रीषोमीयोपास्ययाजस्यनित्याप्रोक्षोमीयपुदणायोगादिति॥ किंचोक्त्वायादरदनेनचर्मप्रश्नगतोदाहृतवान्
 स्थस्यव्याख्यानकृतं यस्मिन्नेशो योवर्षाकालस्ततो न्यस्तत्रापत्युपैति॥ नञात्रवर्षाशब्दोवर्षपरः तस्य सर्वदेशमा
 सक्षयात्मकत्वात्॥ तथैवोक्तं श्रुतिमात्रेण उक्तत्वाच्च किं तु दृष्टि परः॥ एवं च यास्मिन्मध्यदि काले दृष्टि यत्र त्रयिता
 नासावपत्तः दृश्यते च यथा दृष्टिकालो दक्षिणायनं कुल योदगयने पुरस्तस्य ज्ञापकं महा नारते वै राय
 वीरिहृद नञावाक्यमुत्तरप्रातिगाडवमेतत्पार्थस्य लोकेषु विदितं यन्नुपैति प्रकृत्य एतद्वर्षसदस्य तत्रैवा
 पूर्वमभ्यारयत्॥ ततो नंतरमेवायं प्रजापतिरधारयत्॥ ज्ञातिपंचरात्रं चैव शक्रोऽज्ञातिपंचच॥ सोमः पंच
 शतं यज्ञांत्येन वरुणाः शतं॥ पार्थः पंचचषष्टि च तथैव ज्ञेयं तवाहं न इति अत्र च रज्ज्वा उवादाहानंतरलब्धं नृपः
 सार्थकं चैव शरत्पंचषष्टि वत्सरात्मकवर्षाणां वाधेतत्वाद् वै रजः शिरां दृष्टिकालपरस्वीकृत्यैवैकोष्मिन्वत्स
 रद्वेदीनां वृत्तरीत्या दृष्टिकालो वनिप्रत्ये साह द्वा जिशात्सं वत्सराः पंचषष्टि वर्षाश्चेति वाक्षि ता इत्यवश्यं वाच्यं
 न्यथा॥ तीनागतवत्सराणि प्राय व्याख्यानं नृपानिर्देशानुपपत्तेः॥ किंच यावद्भूमिर्मुदकेति धर्मं प्रश्न एव पञ्चोत्त
 रसत्त्वान्त्रि राजान् व्यायस्यनित्यत्वं॥ नापि मन्त्रकालिकस्य नित्यत्वं उक्तं मनुवाक्ये एतेषु मनु ब्रह्मवादि तिसृषु १६४
 र्यपादस्य स्त्री कपूरणार्थत्वे॥ नृशयं मन्त्रमनोमेधातिथिर्यत आह॥ मनु ब्रह्मवादिषु किंचित्पार्थस्य न्युपैति
 किंच प्रादुष्टु तियाक्वशो वादयितुं दिने प्रातः सन्निपात एवाकालिकान् व्यायनिमित्तं न पूर्व दिने सायं संव्यागतं

पातिव्रतीपते गतोत्र व्याख्यात निरेवं व्याख्यातं शेष तैर्दृष्टिकालानि न काले उक्तं निमित्तं चरण न्याससंज्ञोति
 रनध्यायवशेन न युगादिबानध्यायस्य धारावापीति॥ सायं संव्यागतं निमित्तं वशेन संज्ञोति न्यायं च दिवा स
 ध्यायस्यानुवादासंभवः रात्रे न ध्यायस्य च प्रातः स्यादित्यसंभवः॥ प्रातः संव्यागं निमित्तं च तयोः संजवे इति श
 द्वाभ्यायविक्रान्तोचनीयं॥ अतोपि न मन्त्राकालिकस्य नित्यत्वं॥ नापि सूर्यस्य सारांकाकालिकानध्यायस्य
 नित्यतायुनः संस्कारविधिगतानध्याययुदेन ग्रहणं यतोऽस्ति वासिष्ठे वचो लब्धादिनिर्देशोदाहृतः॥ त्रये हि पूर्व संव्या
 यावशि द्योयविर्गतिः॥ तद्विदुः स्यादध्यायव्रतं तच्च विवर्जयेदिति तन्निषेधमुख्यपरि संख्या कुर्वत प्रातः संव्यायक
 लीनगर्जनानिमित्ता नध्यायनोपनयने विवर्जयेदित्यर्थं परं न वति न नृपात्तेरनुसंवृतिवत्॥ न च दुर्मधाश्रुति
 प्रातर्गर्जनिमित्ता नध्यायप्रतिपन्नसार्थमेतदिति शक्यं॥ जिपाद्ये तदुपपन्नोचतुर्थं क्वापते॥ नापि दोषाधि
 क्यार्थं नञोत्रियोहं तस्य इत्यत्रैव दोषाधिक्यतात्यर्थं ग्राहकत्वाय श्रुतौ पदे ज्ञाभावात्॥ अतः सर्वाश्रुतिअनध्या
 यत्वं जिपादीसिद्धं देतुत्वेनाशायचतुर्थपादेन यदिसंख्या कुर्वता॥ ईरात्रादिगर्जननिमित्तानध्यायस्यापत्तयुनः सं
 स्कारविधिगतानध्यायशब्देन ग्रहणमिति दक्षितं न वति॥ सर्वत्र त्रिरात्राकालिकाद्यनध्यायागर्जितादिनिमि
 त्ततया प्रतीयमानाः योषादिमुख्यकालीनी सत्सर्जनसापेक्षगर्जनादिनिमित्ता इति कातीयसूत्रसंवादिनोक्तं
 तिभाष्येण लभ्यत इति न तत्साधनयकालीनि प्रसक्तिर्न तरायुनः संस्कारनिमित्तत्वं॥ अतः सिद्धमेतत् प्रातर्गर्जनि
 निमित्ता नध्यायः प्रतिपदाद्यनध्यायश्रुतः संस्कारविधिगतानध्यायशब्देन ग्राह्य इति॥ अथ तृतीयप्र
 वक्तः॥ तच्च ज्ञेयतः यजुर्वेदं चाथी स ऋग्वेदमथेतु कामस्येतदेवोपनयनमलंकारवर्जनवतीति॥ अथ का

लंको
१६५

ए

रिकायां वेदांतरमधिसेवमृचेदं पत्वधीयते॥ उपनीतिरियंतेषामुलंकरणवर्जितिति॥ पारिजाते मंगवान्॥ द्वि
तीयमिममृचेदं नयेतुमनिवाहया॥ एतद्रुक्ताविधिना पुनश्चेदोपनीयतइति॥ इति तृतीयः प्रकाशः॥ अथैव
प्रकारेनेति॥ त्रिधाया यथोक्तमापस्त्वेन धर्मप्रज्ञा॥ सर्वभूयैवेवेदेभ्यः सावि-मरुत्यतइति हि ब्राह्मणमिति
॥ व्याख्यासमेतसिद्धेः स्वत्वाया॥ अत्रैव वतुवेदेभ्यः पादं पादमदुदत्त॥ तदित्युचोषाः साविः प्राग्मेष्टप्रजा
पतिरिति मनुः॥ ततश्चोपनीयनसावि आ-अनुचचनेत-मृखेन सर्वेष्वदा-अस्तृक्तानवति॥ अतोऽस्यमाणविशे
षत्वादकमेवोपनीयसर्वार्थं॥ आथर्वणाथुतुष्ट्युपनयने कार्येनाम्यत्र संस्तुतो मृगैरि साधायते निष्ठते॥
मृगैरि सञ्जायवर्णमिति॥ पुनरुपनयने विशोषमाह आश्वलायनः॥ अथोपेत पूर्वस्पर्कताहृतं कैत्रावध
मं मेधाजननं चानि रूक्तं परिदानं कालश्च तत्सवितृहणीमदे इति सावित्रा मिति॥ आनिरूक्तं न भवति॥ इ
दं च वृत्तिकारिकाजयतु पूर्वोक्तोचने प्रायश्चित्त-रूपनरूपनयनात्तावैवैक्यार्थदिति हतैकतेतद्याख्या
त्रिधानात्॥ जयतेन प्रायश्चित्तनिमित्तं यस्य पुनरुपनयनं क्रियते तस्यायि विप्रैरुच्यते इत्युपक्रमेयतस्त्वं
आख्यानात्॥ यदि तदुपनीतस्य प्रायश्चित्तं तदा भवेत्॥ कृताहृतं च वपु न मेधाजननमेव च॥ मेधाजननस्य
वेदतर्जनी न वेदिह॥ अनुप्रवचनीयाश्च तदन्वयेन च॥ परिदानं न कार्यस्या तनिमित्तो नंतरं खिदं॥ पूर्व
स्य वाचये स्थानं तस्यावितृहणीमदे॥ अगितोत्रविशेषोयं समानमितरुद्रवेदितिकारिका निमित्ताने
तरं खिदमित्युक्त्याचने मिति के निमित्तानंतरं यस्याखितत्वात्प्रापमूलके काले खेतिस्रजनिमित्तानेतयो संभवे
तु जाते हि वदुदगयनादिकालो वेदोऽपि यदेति सचिते॥ परिदानं कस्य ब्रह्मचार्यचार्यसोऽप्यादेः परिददाभी

१६५

संतस्य मेतु स्यात्प्राणं॥ मणि तोत्रेति प्रायश्चित्तार्थपुनरुपनयन एव गाय आस्तुने एषात्र न भवति॥ न तु तद
नंतरमाविषु ब्रह्मयज्ञादिप्रयित्तु प्रवर्जयिद्वि तगायत्रीवाधेमाना मावादि तदंशयति॥ मारतोपि॥ अत्र चा
वित्रीवाचयति यदि पुरस्तादुपनीतं भवति तर्ह्यनुपनेतस्य दे प्रायश्चित्ताथुतुनरूपनयनार्तगतसावित्रीवाचनो
गत्वेन परिदानानंतरं काले विधिवदंस्तस्यैव प्रकरणे परिदानस्य पुनरुपनयनस्यैव त्वमेव दर्शितत्वात्॥ तस्यै
द्वप्रकरणो तस्त्वयात्मा काले अहृतवासा मेखलाजि न मेह चर्यादं डाना मज्जनिहतिः पुनरुपनयन इत्यहं॥
त्रेदं तदनुत्॥ अथोपेत पूर्वस्येति स्रजोयया ख्याव सरउक्तं॥ अथानंतरं वेदांतरउपेत पूर्वोपुष्टमैवेदम
तुमिह तिस्रोपनयने विशोषावश्यतइति॥ अस्ति च तदनुसारीणीकृतिः पारिजातेः अथ पूर्वोक्तो सामग
नामेवमभ्युत्तमिह ता॥ क्रियास्यापरिदानां तादीक्षादिनविधीयते॥ ब्रह्मदीनं च मेधाजीदीक्षाचनं॥ वधीयते
॥ अचमभ्येतुका मामादीक्षामिह तिकेचनेति॥ अत्राध्वर्युसामग्रदणस्यायमाशयः॥ ऋधेदा अयनांगभू
म्वोपनयनमाश्वलायनोक्तै तिकर्तव्यताके भवतिसत्यपुनयने के तददाम्नाध्यायनांगभूततस्मिन्सु
गहोक्तै तिकर्तव्यता भवतीति स्मृतिपादेन्यायुधायामुक्तेः॥ न चरुवेदिनां तदअयनार्थपुनरुपनयने भवति
तिः प्रथमोपनयनानंतरमेव तदअयनस्योचितत्वात्॥ अतोऽप्यवेदिनामेव ऋधेदिनां तदअयनार्थपुनरुपनयने भवति
नंतरं भवति॥ तैप्रथमोपनयनानंतरमेव तदअयनस्योचितत्वात् अतोऽप्यवेदिनामेव ऋधेदिनां तदअयनार्थपुनरुपनयने भवति
धिरिति॥ अतएव पूर्वोदाहृतजपेन कारिकायोः ऋधेदग्रदणं कृतं॥ पञ्चतद्वदतो ये च ऋधेदा अयनपूर्व

न
न

रांतयोः कुर्यात्॥ तदनावपक्षे पूर्वमेव कुमारेण परिहितवस्त्रेण भवितव्यं॥ ततो ब्रह्मचारिणः पुनरुपनयने तु
 वस्त्रादिनित्ययज्ञोपवीतधारणादि आदित्येक्षणं तं नित्यवत्कुर्यात्॥ ततो पुत्रासुजावाइत्येतन्मंत्रेण प्रदक्षि
 णमाचरन्नादिवाससायाशिभ्यो तदजलिग्रहणांतं कृत्वा प्रणव्याहतीनामभ्यादिस्मरणं तेन तस्य वितुः श्राव
 षः सवितानुप॥ पुनरुपनयने विनियोगः॥ अथ मेषादशः स्वयमुक्त्वा वाचयेत्॥ ततो र्धर्चवाः॥ ततः सवी॥
 ततो मेखलादै उदानपक्षे समंत्रकंतदानं कृत्वा ब्रह्मचर्यं मादिशेत्॥ यदि ब्रह्मचारिणोऽसमापितं वेदस्य पुनरु
 पनयनं नित्यवत्॥ अन्यथा स्यादाशस्य पुनरुपनयने तु अयोधानं कर्म कुरुदिवामास्वासीः वेदमधीक्षति
 समापितवेदस्य तु स्वाचारित्यंतमेव ततः स्विष्टकृदादि होमशेषं समापयेत्॥ मेधाजनेन कंरणपक्षे तत्स्यंतम
 भिरसेत्॥ अतर्थाच कुर्यात् उपनयनं दिने भिक्षायाचनपूर्वकं मनुष्यवचनीयं च॥ तत्र गायत्र्या नित्यं तस्य
 वितुर्द्विगुणं महे इति एतापि त्विदित्यामाह तं नुदयात्॥ उक्तमभ्यादिनित्यस्यागः स्युश्च समापितवेदस्य पुनरु
 पनयनं वेदसमाप्तिवाचनं कुर्यात् नान्यथा॥ ततस्त्रिरात्रं द्वादशरात्रं महे वात्रतर्थां तदुक्तानां मेधाजनेन॥ तत्र
 यदि पुनरुपनीतो ब्रह्मचारी तदायस्य पलाशस्य कुशसंन्यासोऽसौ कृतं तत्रैव मेखलादीनि सुदस्य न्यानिधा
 रयेत्॥ अथ स्युः पुनरुपनीतो यो यदिः स्युदस्य न्यानिधारयेत्॥ यस्मिन्नाश्रमे पुनरुपनयनं प्राप्तं
 तदाश्रमधर्मानं कुर्यात्॥ यत्र तु पुनरुपनयनानंतरं माश्रमांतरस्वीकारः श्रूयते॥ यथा स्वात्तो ददेत तो जाय

वाचनादिकं तु स्वयमेव पश्य कुर्यात्॥ एवं निमित्तांतरेपि संकल्पः ऊह्यः॥ यत्र तु पुनरुपनयनमा
 त्रं प्रायश्चित्तं न विहितं तत्र यथैव युपादिष्ट विधिना तदेव कार्यं॥ तत्राचार्यः कुरुव्युदादशसदस्यं
 तस्य वितुर्द्विगुणं महे इत्यस्य जपं कुर्यात्॥ संस्कारो निःशोतरोपनयने प्रायश्चित्तं कुर्यात्॥ कालांतरोप
 नयने त्वं संस्तुः कुर्यात्॥ ततो प्रामास्या आसदीर्घावादिशि गत्वा यज्ञप्राप्त्यपशशब्दो न श्रूयते तादृश
 देवो मार्जनीयलेपनाभ्योऽशोध्यित्वा तत्र कृतानित्यक्रियः॥ आचार्यः स्वदक्षिणतः संस्कार्यै उपवेष्टा स्य
 च त्वं तदेवागमनं जानीत दोषनिरासे न पुनः संस्कारं संक्षिप्तं द्वादशरात्रं प्रमेश्वरप्रीत्यर्थं पुनरुपनयने
 करिष्ये इत्येवंतामिति सुचारि संकल्पं कृत्वा तदंगं ज्ञातेत्यादिसंकल्पपूर्वकं मंडपदेवंता प्रातिष्ठापनांत
 कुर्यात् स्वास्तिवाचनेभिः प्रीयतामिति विज्ञेयः॥ पुनरुपनयने भिरिति वीधां यतीकैः॥ कृतमंगलं स्या
 न संस्कार्यं भोजयित्वा वपनपक्षे संकल्पपूर्वकं वपनस्थाने कारयित्वा अन्यथा कार्यं त्वानित्योपन
 यनवदन्वाधानां स्मरुतं ब्रह्मत्वात् प्रायश्चित्तार्थं पुनरुपनयनं होमे देवंता परिग्रहार्थं मन्वाधानं क
 रिष्ये॥ अस्मिन् न्वादि तेषां इत्यादि ब्रह्मणो तं नित्यवत्कुर्यात्॥ ततो ब्रह्मणामुपवेष्ट्य प्रणीता पात्रं प्र
 णयनाद्याज्यपात्रांतं कृत्वा वा सोधारणपक्षे नित्यवत्समंत्रधारणं तयोः कुर्यात् तदनावपक्षे पूर्व
 मेव कुमारेण परिहितवस्त्रेण भवितव्यं॥ ततो ब्रह्मचारिणः पुनरुपनयने तु वस्त्रादिनित्ययज्ञोपवी
 तधारणादि आदित्येक्षणं तं नित्यवत्कुर्यात्॥ ततो पुत्रासुजावाइत्येतन्मंत्रेण प्रदक्षिणमाचरन्ना

दिवा सखायाणिभ्यां तदेजलि यद्वा तांस्तत्त्वाप्रणव आहूतीनामप्यादिस्मरणो ते तत्सवितुः श्वाचाश्च सवि
 तासुष्टुपुन रूपयने विनियोगः ॥ प्रथमपादशः स्रयमुक्त्वा वाचयेत् ॥ ततो र्ध्वं च शः ॥ ततः सर्वाः ॥ ततो मेख
 लादंडुदानपक्षे स मंत्रकं तद्वा नं कृत्वा ब्रह्म चर्यमादिशेत् ॥ यदि ब्रह्मचारिणोऽसमापित वेदस्य पुनरु
 पनयनं नित्यं च ॥ अन्यथा स्यात्तादृशस्य पुनरुपनयने तु अयो ज्ञानं कर्मकुं रुदिवा मास्वाप्स्यी वेदमधी
 शेति ॥ समापित वेदस्य तु स्वाप्सी रित्यंत मेव ततः स्विष्टकृदादि होमशेषं समापयेत् ॥ मेधाजननं करण
 पक्षे तत्वेयं तमाग्निं रसेत ॥ ततश्च र्यां च कुर्यात्तु उपनयनदि ने दिक्वा याचन पूर्वकं मनः प्रवचनीयं च ॥ त
 त्र गायत्र्या स्याने तत्सवितुर्हृणी महे इति एतो पठित्वा द्वितीया माहुतिं जुहुयात् ॥ ऊक्तमप्यादि नित्यस्या
 गः श्रद्धा समापित वेदस्य पुनरुपनयनं वेद समाप्ति वाचनं कुर्यात्तनामप्या ॥ ततश्चिराजं द्वादशरात्रम
 हं वाचत चर्यां तच्छतायां मेधाजननं ॥ तत्र यदि पुनरुपनीतो ब्रह्मचारी तदा यस्य पलाशास्य कुशस्तं वसा
 कोक्षणे कृतं तत्रैव मेखलादी निष्पुदस्य नव्यानिधारयेत् ॥ अन्यस्तु पुनरुपनीतो यो पि कृतं मखलादिः स
 त्पुदस्य नव्यानिधारयेत् ॥ यस्मिन्नाश्रमे पुनरुपनयनं प्राप्ते न दाश्रमं धर्मानं कुर्यात् ॥ यत्र तु पुनरुपन
 यना नंतरमाश्रमोत्तरस्वीकारः श्रूयते ॥ यथा स्वात्मा ददेत तो मायो मित्यादी ॥ तत्र मेखलादी निष्पु
 दस्य पुनस्ता निधारयित्वा ब्रह्मचारि ब्रतचर्यामुचितकालेन समाप्य विधिना आश्रमात्तरं स्वीकुर्या
 त् ॥ इति ब्रह्मचारी पुनः संस्कारविधिः ॥ अथ यजुःशाखिना ॥ तत्र प्रोथायनः अथोपनीतस्य ब्रह्म

निनवंति ॥ नान्यस्याह्निं चं नीता न्यत्र पितृषे शान्तां नस्त्रिया सद्संजितं मधुमां सथा इ सनुकान्ता
 निर्देशादसंधिनीदीरं च त्राकि नित्या सो वि लेपने गणान्ने गणि कान्ने मि से तेष्टु पुनः संस्कारः प्रतिषि
 रुदे रागमनमि से केषामथासु दादरं तिसृश द्वे सिधु सोवीर मवे ती दाक्षिणापथः एतानि ब्राह्मणोगवा
 पुनः संस्कारमर्हं तीत्यष्टु पुनः संस्कारं आख्यास्या माथ देवयजनो लेपन घनत्वाग्नि सुखा कृत्वा या
 लाशं समिधमा ज्येनो दुस्त्वा वां न्याथा पत्रा चयति पुनस्तत्वादि सारुद्रा वं कामाः स्वादे स्या ब्रह्म चाय
 श्वि तेनु हीति यम आत्मनो मिदो नूत्तुनरं मिश्रं सुरदादिति द्वाभ्यां अथ पक्वाहुं हो सप्त मे अग्ने
 घृतेन स्वादे स्या ज्योति रूपा दुती रूपनु होति येन देवाः पवित्रे लो तिति स्रजिरनु ह्वे दं सविष्ट कृत्स्न तिति सिध
 मा घेनुवर प्रदातात् ॥ अथापरमा परिधाना कृत्वा पालाशी समिधमा चायात्र त्वत्राया श्वि तेनु हो
 सि ॥ अथ आहूतिर्जुहोति अथापरो ब्राह्मण वचनादेव सावि आशत कृत्वा घृतमग्निं मंत्रान्
 कृतं प्रायश्चित्तो न वति एते वापुष्णि छंदो जीतास्य दादरं तिसृपनं दाक्षिणादानं मेखलादंडुमाजिनं ज
 ह्वचर्या व्रतानि चैतानि निर्वर्तेत पुनः संस्कारकर्मणि उल्लेखेन पुनः संस्कारमाख्याना इति ॥ अत्र श
 कतिदेन उरुलेपु कल्प्य चस्था नोभ्या ॥ ब्राह्मणघ्नितये कारि पुनः संस्कारपद्धतिः ॥ त्रीतस्तत्वा तित
 कुर्याद्वज्रो विष्णु रुरुक्रमः ॥ इति श्रीमदनेतदेव कृता पुनः संस्कारपद्धतिः ॥ अथ ब्रह्मचारिधर्माः ॥

मनुः॥ प्रतिगृह्योस्ति तदेउपस्थापयचास्करं॥ प्रदक्षिणीपरीत्याग्निं चरिचर्यं प्रक्षेत्रं चरेद्वै सं यथाविधीति
॥ एतद्वास्वा मोद माधवः॥ दंड प्रतिप्रदीतमुपनयने प्राप्य गायत्रीं चास्करं सुपस्थापय सोममिति ज्ञात्वाग्निं
परिचर्य मैक्षेत्रं चरेदिति॥ परिचर्यार्थं समिदाहरणमाह वैजवायः॥ पुरास्तमयात्वाक् उदीचो दिशंगत्वा हि
सन्नरण्यात्समिधमाहरेत्कुक्षौ ब्रह्मचर्यं सकांम आर्द्रो अन्नाद्युक्तामउनयीरुनयकांम इति॥ जातिनियमो वा
युपुराणो पालीशुः समिधः कायोः खादित्यस्तदलाक्षतः॥ शमीरोहितकाश्वत्यास्तदभावे कवेतसाविति
॥ याज्ञवल्क्यः॥ आदिम आवासाने पुनर्वह्ने होपलक्षिता॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशो मैक्षेत्रं चर्या यथाक्रममिति
॥ व्यासः॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशश्चरेत्पुनैक्षेत्रं न्वहं॥ सजातीयप्रह्वे चैव सार्ववर्णिकमेव वेति॥ अत्र द्विती
यपक्षे आपक्षे पय इत्युक्तं भविष्य॥ चातुर्वर्ण्ये चरेत्तस्य अलाभिकुरुनेदनेति॥ आप्राप्त्यपि नृप्राप्त्यं
गृहीयात्॥ आममेवाददीतां आदृष्टतावेकरात्रकमित्यगिरो वचनात्॥ मनुः॥ वेदयज्ञैरदीनां प्रशस्त्वा
नांश्च कर्मसु॥ ब्रह्मचार्याहरेद्वैक्षेत्रं देह्यः प्रयतो न्वहं॥ समाहृत्य तु तज्जै सं यथावदर्थमायथा॥ निवेद्य
उरवे श्रीयादा च म्यप्राञ्जुस्वः स्वविः॥ नैक्षेत्रावर्तयन्त्रित्यनेकान्नाशी जने द्विजः॥ क्षेणजाति मोदति रु
पवास समाश्रिता॥ व्रते वा दंडे न देये पित्र्य कर्मस्य धर्षित॥ काममभ्यर्थितो श्रीयात् व्रतमस्य न तुष्य
तत इति॥ नैक्षेत्र्यानां तत्त्वमाह स एव अग्नीधने नैक्षेत्र्यामवः शय्यागुरोर्दितं॥ आप्रमावर्तनात्पुन्योक्तो

ने
१६६

पनयनो द्विज इति पुंशुं तुरपि ब्रह्मचर्यं तयोर्भैक्षं संभ्रायोरधिकर्मच॥ स्वाभ्यायो गुरुवतिश्चर्यं यज्ञस्य च
रिण इति॥ स्वाभ्यायो ब्रह्मयज्ञः स बोधा करणत्वं च मपि गायत्र्या कार्यः अतु पाकृत वेदस्य चर्तं यो ब्रह्म
यज्ञकः॥ वेदस्थाने तु यावित्री गृह्यते तत्समीपत इति॥ कोर्म॥ नादर्शं चैव वीक्षितनाचरेदंत यावदं॥ गुरु
क्षिं दं प्रपार्थ प्रयुज्यीत न कामत इति अत्र मधुमांसां ज्ञेयं च अत्र स्त्री प्राणिदिसं॥ नास्करं लो
कां प्रह्लादिपरिवादादि वर्जयेदिति याज्ञवल्क्येन निषिद्धमध्वादेस्तदभ्यानि वर्त्य रोगपरिहाराया
वश्यं कर्तव्यं प्रसक्तो यस्तु द्विजो ब्रह्मण प्रतिप्रसवः क्रियते तदग्युररक्षिं प्रोजनं स्पृष्ट्वा प्रजनं कृत्वा
र॥ पितुर्भ्यश्च त्रातुरक्षिं हं नो ज्युमिखादिस्मृतिपौराणवाक्ये स्थाबोधनात्॥ तो ब्रूलादि वर्जतमा
ह प्रचेताः॥ तां ब्रूलां यजने चैव कां स्थापयेच्च नो जने॥ यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेदिति॥ मा
धवी ये नृपः॥ स होषवीतिना नाम संसाधदक्षिण्येन च॥ विशिखीत्युपवीतश्च यत्करोति न तत्तत्तमिति॥
यमः॥ दंडे कर्मंडले वेदं मौली चरन्ना नो तथा॥ धारयेद्व्रतयुक्तं च निस्त्रान्नाशी गुरो वसत्॥ मेखलामजिने दं
उमुपवीतं च निस्त्राः॥ कोपीनं कटिरसं जं ब्रह्मचारी च धारयेदिति॥ वेदो दर्शनमुदिरिति माधवः॥ बुद्धि
तामा प्रतिपन्नमनुः॥ मेखलामजिने दं इमुपवीतं कर्मंडलं॥ अथ प्राश्रपविनंष्टा निगृह्य तां न्यानि मेव न
इति॥ उपनयप्रकरणोक्तं भैरित्यर्थः॥ उपवीतगरो विज्ञो यो हारीतः॥ मनोज्ञातपतीति श्रुतं स्त्रीहृत्वा
पुनः प्रतीयादिति॥ मनोज्ञातिरित्येका॥ ज्ञातपतीति स्तिखइत्यर्थः॥ व्यासः॥ जघन्यशायी पूर्वस्या दुस्त्या

मीरुवे श्रमनि॥ यच्च शिष्येण कर्तव्यं यच्च दामेन वा पुनः॥ कृतमित्येव तत्सर्वं कृत्वा तिष्ठेत्तु पार्श्वत इति॥ व
 था अशुक्लवतिना म्नीयादपीतवृत्तिनोपिवेत्॥ नतिष्ठति तथा सीतना सुते प्रसप्येन यति॥ इदं शरीरं गुरुष्ठं
 वावर्त्तमाने च निविष्टं तयो वेदविद्यासचोर्वा करोतीति नैमिनी यतं त्रे आचारं ह्युमा एतथा स्यादित्यादि
 प्रदे शेषु पादितं तदीये॥ इति ब्रह्मचारी धर्माः॥ अथेतदति क्रमे प्रायश्चित्तं॥ स्मृत्यर्थे सारे संध्याश्रित
 र्थलोपेष्वात्वा ॥ १८६॥ स्वजय॥ निज्ञा लोपेष्टाते॥ अस्या सद्धि गुरुण पुनः संस्कारश्चेति न पश्चात्तिज पश्चात्
 गायत्र्याः॥ यः संध्या चैव नोपास्ते अभिकार्यं यथा विधि॥ गायत्र्येष्टं सद्धि तु जपेत्स्वात्वा सप्तादित इति शा
 तातपः॥ ब्रह्मचारी तु यो म्नीयान्माधुमां सतथेव च॥ प्राजापत्ये चरेत्कृच्छ्रं व्रतशेषे स मापयेदिति॥ मनुः अ
 वकीर्णं तु कालेन गद्गद्नेन चतुष्यथ॥ पाकयज्ञविधानं न यजेद्दे निज्जटांति निज्जाति॥ एका नेक व्रतलोप
 साधारणं प्रायश्चित्तमुक्तं म्विधाने॥ ते वा विद्या जपेन जले जे वै वा शिवालये॥ ब्रह्मचारी स्वधर्मेषु न्य
 नं चेत्पूर्णमिति तत इति॥ इति ब्रह्मचारि व्रतलोप प्रायश्चित्तं॥ उपा कर्म कालानिर्णयस्तत्तु योगश्च संव
 स्तरकोस्तु जे निरूपयित इति नेह निरूप्यते॥ तथा विद्यारं मुकालस्तत्र विहितो दारिलक्ष्मीपूजादि गुरु
 जात प्रकारश्चाक्षर रज्जगत्वे न प्राशुष्यस्ता वेदारं जे पि उष्टं॥ अथ न ध्यायोः॥ माधवे हारीतः प्रतिप १००
 सुचतुर्दश्यामष्टम्यां पूर्वलोईयोः श्लोनामाये ॥ चक्षुर्वयां माधीयीत कदाचनेति॥ अथ इति उदया नंतरं म
 ध्यायति धि सत्वे॥ तदनंतरं स्वाध्यायति धि सत्वे तु न पूर्वशर्वयामन ध्याय इति शिष्टाः॥ उक्तं तिथी नाम

होरात्रान ध्यायति यामकपरिमाणं स्मृत्यर्थे सारे॥ उदयेस्तमये चापि सुहृत्त्रयगमियत्॥ तद्धिनंतदहोरात्र
 मन ध्याय विदो विदुरिति॥ दिने चोद्गति धिरिति यावत्॥ यद्यस्मिन् होरात्रे॥ अत्र न ध्यायत्वे न तद्विदुरित्यर्थः॥
 तत्रैव कोर्म॥ उपा कर्मणि चोत्सर्गे त्रिरात्रं पाणं स्मृतं॥ अष्टका सुत्वं होरात्रं मूलं तासु चरात्रिषु॥ अत्र त्रैव
 सौराः तदंतरा त्रीणा मत्रा त्रान ध्यायत्वं प्रापणे॥ र्थवत्त्वात् गोतमः॥ कार्तिका काला म्पाष्टादी घोणा मा सीत्सि
 एकास्त्रि रात्रमिति उक्तं घोणा मा सी रात्रं त्रिरात्रेन याति स्त्रो एकाः सप्तम्यादयो एका सैवं धिम्यसिथयस्ता
 स्तन ध्ययनमिति मा धन वे व्याख्याते॥ तत्रैव नारदः॥ अथ नेविषु वे चैव शयने वा धने न हरेः॥ अत्र न ध्याय
 स्तु कर्त्तव्यं मुन्वादिषु गुणादिषु॥ एते कालाः सैव स्वरकृत्यगत तत्रैव निरायातु सारेण वा ध्याः॥ आपस्तंबः
 आवरणा घोणा मा स्या अथामुपाकृत्य मा सैव दोषे नाधीयीतेति॥ प्रदोषश्चैवात्र पूर्वरात्रिर्विवक्षितेति
 माधनः॥ त्रयोदश्यादिषु दोषे ध्यायिना भ्ययमित्यस्मिन् र्थे योराणं वाक्यं तत्रैवोदाहृतं॥ मेधाका मस्त्रयोदश्या
 सप्तम्या च विशेषतः॥ चतुर्थ्यां च प्रदोषे तु न स्मरेन्न च कीर्त्तयेदिति॥ न स्मरेदित्यन्यथा न ध्यायेत्पीत्रदोषा धिक्त्वं
 धन्यते॥ त्रयोदश्यादि द्वे विधौ निरर्थं तत्रैव व्रज्या पतिः॥ षष्ठी च द्वादशी चैव अर्द्धरात्रौ न नाडिका॥ प्रदोष
 न त्वधीयत सीतानवनाडिकेति अने नेह शस्त्रले पूर्वदिन एव प्रदोष प्रयुक्तोऽभ्ययन निषेधो नस्तत्र
 रात्रिस्त्वै सप्तम्यादिसत्वे पीति नियम्यते॥ याज्ञवल्क्यः॥ अर्द्धं चेतस्त्र न ध्यायः शिष्यत्वं कुरु र्वंधुषु उपाक
 र्मणि चोत्सर्गं स्वप्नारवाश्रोत्रियेन या॥ संध्या गर्जित निर्घात भूकं पीत्कानि पातने॥ स माप्यवेहं सुनिद्रा मर

एकमधीत्युच॥ पंचदशोचतुर्दशी अष्टम्योराहसूतके त्रयसंधिषु मुक्ताच आदिकं प्रतिशुचं च॥ आदिकं
 मित्यस्पर्शवैतरक्रियाभ्यां संवेद्यः॥ एतावदेव विषयः॥ एको द्वितीया त्रयो जना दोनु अदमिति मया दयः॥ पशु
 मंडकनकुलश्चादिमाज्जारमृषकेः॥ कृतं तत्र त्वदोरात्रं कृपाते तथो ह्युपश्रुतिः॥ सात्त्विकानध्याया
 नापे स एव॥ अत्रोष्ट्रगर्धनो लक्ष्माम वाणा तैनिः स्वने॥ अमेध्यं शवश्वक्रां यश्मैशानपतिके॥ देशे शुचौ वा वात्म
 निच विद्युत्सनि तसंफवे॥ सुत्कार्दपाणि रंजोत रर्धरात्रे तिमरु तेषां सुप्रवर्धं दिश्यादे संध्यानीद्वारमोतिषु॥ अ
 वतः प्रुतिगंधे च शिष्टे च दमागते॥ खशेष्टपानदस्यश्चनो हरेरि एरोद ए॥ सप्तत्रिंशदनध्याया ने तां स्ता
 त्कालिकां निवृत्तिरिति॥ विद्युति विज्ञेयं गोतमः॥ विद्युतिनक्तं चापररात्रात्रिमागदिप्रवृत्तौ सर्वमिति॥ पूर्वरा
 त्रौ विद्युति अपररात्रावधि रनध्यायः॥ दिनतन्त्रायां शोतरं तस्या रात्रि स मा त्रिपर्यंतं॥ एतद्व्यतिरिक्तं वि
 षयः॥ वर्षा सुतुतात्कालिक इति व्यवस्था॥ गाजंति विज्ञेयं दारीतः॥ सायं संध्यास्त नितेरात्रिः॥ प्रातः संध्यास्त
 नितेः दोरात्रमिति॥ विष्णुः॥ नवादित्रं दै नमृष्ट्रपतितयोः समीपे॥ नंदे वतायतनं त्रमजानचतुष्पथरथा
 सुनोदकांतः॥ नयीगोपादितपादः नंदस्य श्वी धनौ गोयानेषु नवांतो नविरिक्तो नाजीरौ न पंचनखांतरा
 मनइति॥ पीठे तितुपरिस्थापितपादतल इत्यर्थः॥ यानेषु तिष्ठन्ति त्रिषोषः॥ क्रीतः कृतवमनः॥ विरेकः
 कृतविरेकः॥ अजीर्णी तिपावतमुक्तस्य पाकपर्यंतं॥ पंचनखाः प्रादयः॥ तदंतरागमने विज्ञेयः॥ स्मृत्यर्थसां १७१
 ॥ आरएणमाज्जारसर्पनकुलनेचनखादे रंतरागमने त्रिषोषं॥ आरएणस्य मृगालवानरादे द्वां दशरात्रं॥ खरव

रादोष्ट्रचंडालस्त्विकीदक्यादेर्मसं॥ गोगवयाजनास्तिकादेस्त्रिमासे॥ शवामेषश्चपाकादेः षण्मासे
 ॥ गजसारसंदिवाघमहापातकिकृतघ्नोदेरहं॥ शोननदिनेवानध्यायः॥ विद्याप्रतिशोभ्यापनादिषु
 समाप्तेः सगोत्राणामिति॥ अमेध्यनध्यायास्तत्रेव॥ श्वरणद्वां दशीमहाजरणोः त्रैतद्वितीयायोरथ सप्तमा
 काशे शवदशीनेवाहोरात्रमिति॥ महानरणीमहालयोतर्गताः॥ त्रैतद्वितीयायमद्वितीया॥ अथनेवि
 सुवेपक्षिणीतिच॥ मनुः॥ ब्राह्मणः प्रोदपादस्तुत्वाचेवावसविषयं॥ नाधीयीतामिदं जन्मास्तकात्रा
 घमेवचेति॥ मां बलीये॥ स्त्रीभ्यातकस्य द्वायायो जाल्लले मधुकस्यच॥ कदाचिदपि नाभ्येयं कोविदा
 रकापि न्ययोः रिति॥ निर्णयामृतेचातुर्मासद्वितीया सुमन्वादिषु युगादिषु॥ अनध्यायस्तु कर्तव्योपा
 यसोषयदातिथिरिति॥ उक्तद्वितीया आदृगर्मः॥ सूचाऊर्जतस्येचपाद्वितीयाविद्युत्संवेद्ये॥ चातुर्मासदि
 तीयास्ताः प्रवदेतिमनीषिण इति॥ सोषयदाः पूर्वमेवोक्ताः॥ इत्यनध्यायाः॥ अथाभ्ययनधर्माः॥ उक्ता
 रं प्रथमेकत्वात्ततो ब्रह्मपुत्रं येत॥ उक्तरंचयुनः कृत्वा नृमिष्टा विरामयेत् इति॥ विष्णुः॥ त्रिंशत्प
 चह्यारं जावसानयोर्दशैः पादोपसेप्रदरणं कार्यं॥ नापररात्रमधीत्युच्यतेति वा मत्रः प्रदोषपक्षिमे
 यामो वेदाभ्यासेनमोजयेत्॥ यामद्वयं शयानस्तु ब्रह्मभूयायकल्पतइति॥ विष्णुः॥ अननुज्ञातध्यायस्य
 अथीयानां नविद्यामादद्यात्॥ यश्चादृणेत्यवितयेनकर्णवदुःखं कुर्वन्मृते प्रयच्छन्॥ तं वैममेतपि
 तं रातारंचतस्मेन दुष्टे तमस्य ज्ञानं नित्यं अभ्ययनधर्माः॥ अथ ब्रतानि॥ तदुपयोगिकालनिर्णयः अ

धरीयेति यिनञ्चत्रवारं शवर्गोदयनिरीक्षणं॥ चोत्पन्नत्वं माख्याने सगोदानत्रतेषु च॥ अतानोचरं
 खेवं ह्यन्त्यान्ताने समाचरेदिति॥ सगो गोदानेति गोदानेन सहितेषु महा नाम्नादित्रतेष्वित्यर्थः॥ कृत्वेति यद्य
 पि अताचरणस्य स्तानाधिकार देतुं प्रतीयते तथापि नैतन्निमित्तस्य वसरं द्यामः॥ अथ महा नाम्ना
 ते॥ जन्म प्रन्तित्रयोदशे वर्षे चोलाचितोदगयनादिकाले पूर्वदिने ब्रह्मचारिणः सदाचार्यः पुत्तातो देव
 कालोच्चारणं ते एवं ब्रह्मचारिणं महा नाम्नाध्यापयिष्यमाणं महा नाम्नां ब्रतसिद्धांशोपरमेश्वर प्रीत्यर्थं
 दामेकारिष्य इति संकल्प्य तदंगत्वेन गणपतिपूजादिनोदी आहूतं तं कृत्वा परेषु कारितव्यपनस्तानेव
 द्वात्रिंशत् ब्रह्मचारिणं समुद्गृह्य सर्वं दक्षिणं उपवेश्य विधिं वदन्ति प्रतिष्ठाप्य महा नाम्नां ब्रतं गद्गा मे देव
 ना परिग्रह्य मिश्रादिका यत्वा परिधामनीत्येतमुपनयनं वस्तुभूतं तत्राचरणं कायाय वास इति यावि
 जाते॥ प्रधानो मेव महा नाम्नां ब्रतं प्रधानांशो मे विनियोग इति विशेष्टः॥ परिदक्षोति प्रजापते येमन
 सावदुसमप्य आसमे उपविश्योपनयनोक्तविधिना मेखलादुच्चारणं कारयित्वा पुराणयज्ञोपवीतादी
 निजलेनिःक्षिप्य स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्य ब्रह्मचारिणं प्रतिवदेत् महा नाम्नां ब्रतं सेवस्वरं चरेत्तिस
 चरिष्यामीत्युक्त्वा सेवस्वरं केनादिधारणाभिज्ञाचरणं विद्वत्तत्त्वं चरेत् पूर्णं वै उदगयने अक्षपक्षे बद्धमहि
 तो गुरुर्विविक्तदेशं गत्वा तिष्ठान्ति संकीर्त्य स्ववयोर्महा नाम्नां प्रवर्णां गजत्परिपूर्तिं सांश्रियं रमेश्वरं
 व्रत्यर्थं होमं कारिष्य इति संकल्प्य उपलेपादि आग्निं प्रति शोपनां तं कुर्वीत चक्षुषी आग्नेनेत्येतं अत्र प्रधानं च

श्रिं१ संराधनीं२ अग्निं३ अग्निं४ अक्षुषेति मनुमतिं५ प्रदातारं६ अग्निं७ वायुं८ स्तर्ष्यं च९ एता देवताः१० सस्य
 नेन शेषेण इत्यादि पूर्णया जनिधोनां तं कुर्वीत॥ ततो बद्धो मायस्वनीजनाय च पर्याप्तते तुलां न भिन्नार्जिता
 न स्थालीपाकविधिना तस्मीषट्त्रिंशत्संख्यया निरूप्य तथैव प्रोक्ष्य स्थाल्यां प्रक्षिप्य तं दुलेष्टु तिला नीप्य अ
 पयित्वा पुनः श्वेतः स्थालीपाक इति ज्ञापयेत्॥ तत आचार्यो बद्धं प्रतिब्रतलोपां च हृत्ते॥ तेनोत्तरदेतलोप
 गोरवे प्रायश्चित्तं कारयित्वा पुनः सेवस्वरं ब्रतं कारयेत्॥ आप्यस्य युक्तं तथा लोपलाघवे दानं जपादि प्रा
 यश्चित्तं न सद्यः शुद्धिं संपाद्य न ब्रतमावर्तयेत् इति यादिना दयः॥ बद्धो ब्रतलोपांश्चेत्तानावर्तयेत् तं
 ॥ लोपे प्रायश्चित्तं केषु पुनर्नो हतिरित्येव कारिकोक्तं लोपलाघवे ब्रतानां हतिवत्यायश्चित्तानां वा
 प्युचितः॥ आपदाकारितांश्चेदथा वग्निरित्यादिभिर्न दुयाव न प्रायश्चित्तोत्तरं कर्त्तव्यमिति हतिरुता अथमा
 ध्याय गतं महा नाम्नां ब्रतं सत्राख्यायां मनिधानां तृष्चिनातेनात्वारं द्या अक्षुषं संस्काराद्या अजागं तं कृ
 त्वा वदानं धर्मरात्रं बद्धोतीर्जुं द्यावत न वाजि मे वै रे कथुस्येन॥ अथा वग्निस्रति प्राविष्टं कुर्यात् पुनो अ
 धिराज एषमुत्तं को नो हिंदा विधाष्ट तेन मा देवा नां नीसु दज्ञा गये यमी अस्माकं नीसु दज्ञा गये यं स्वाहा अत्र
 ययातिरश्वा निपद्यते हं विधरणी इति॥ तांत्वा च तस्य धास्याप जे संराधनी मदे स्वाहा॥ संराधया इदं य
 स्मेत्वा कामाय वयं संस्त्राजानां महं॥ तमस्य मे कामं दत्वा च देव्यं च तं पि व स्वाहा॥ अग्रये॥ अयं नोभिर्न
 चः कृत्वा स्वयं यत्नं पुरातु प्रनिदन्॥ अयं शत्रून् जयतु हर्षाणां भयं वा जयतु याजसाती स्वाहा अग्रये

॥ असंयते चानुमस्ये च स्वाहा ॥ असंयसा अनुमसा इदं ॥ वदा ने स्वाहा ॥ वदा वद दे ॥ रः स्वाहा ॥ अमुं स्तुवः स्वा
 दा ॥ वायुः स्वः स्वादा स यो ॥ एतत् ॥ खि एहं दर्थस्य अ वदा यतो वदिषि निधायुत्र सुचारिणामादयेत स्थोलीयां
 सर्वमज्ञानेति ब्रह्मचारी सर्वमश्रीयात् ॥ नुक्तं वतमात्रं ते तं प्रतिबुधात् उपाति ए स्वादित्यमिति ब्रह्मचारी तं
 तीर्णमंजलि सिवे तत्त्वे व्रतानां अतपतिरसि त्र तं चरिष्यामि तं ह्येते नशकैयते न राधा समित्युपाति
 ए मानः ॥ तत एक रात्रं संम्रीलितो वास्य त आसित्वा तदनेतरदिने आचार्येण सह समवाये गमिष्यामि
 ति आयेत य एक रात्रं आयनेन मदान्नामि रथा यितुं शक्या वसुचारी यो वदुमिर वाहो मिः शकुयात् ॥ स
 उक्तं संकल्प काले एक रात्रं स्थाने त्र रात्रं आयेत् ॥ उक्तादितो पस्थाना नेतर मयेत आनेन मये काल विक्षेपः
 य इति ह्यति सिद्धो त भाष्यं कृतो ॥ तत आचार्यः मीलितो वास्य त नो मुख सादितं शिरो वामकर्णं देवा मारस्य विः
 प्रदक्षिणं तत्परिहिता हत वास सासे वसे स्य यथान त द्वासः पते त यो पायं हत्वा वृथा दचार्यः ॥ एतं कालं मे वं
 तीर्ष्य पन्नं वेति एतमित्यस्य स्थाने ब्रह्मचारी दि संकल्पानुसारेण एक रात्रं मिखादि वदेत् ॥ न काल मित्यस्य लो
 पः ॥ ब्रह्मचारी उक्त काले वस्य कर्त्तव्यं सभा वेदना देरित रत्नान्न जीजन स्वापगमना दिनं कुर्यात् ॥ आचार्यः
 वेधो ते खि एहं दादि हो म शोष समापयेत् संकल्पित कालां ते आचार्यो नु वक्ष्यतीति निश्चयोत्तरं वदि यो मादे
 र्गान्नां दिशि स्त्री संचाररदि ते शुचो दे शो दक्षे ख नादि हत्वा अभिप्रतिष्ठाप्य तस्योत्तरतो सिमुद कर्कमंडलु
 यवमानं च निधाय तस्येव प्रत्युद दे शो वत्स तरी तथा बन्धीयात् ॥ यथा प्रिसमीये उच्चार्यमाणः शब्दे वत्स तर्थां

सम्यक् श्रूयते ॥ साचरम्या द्विचर्यो रक्ता तदजीवे श्वेते ति पा रि जातः ॥ एता वत्कर्म ब्रह्मचारिणः कश्चि त्कारो ती
 ति एभि हत ॥ अत एवाग्नी ब्रह्मचारी कुर्यादिति परिजातः ॥ एता वत्कर्म तमि त्याचार्यो य वेदयी त संस्कार्यः ॥ स
 तदनेतरं आचार्य एवो ह्येव नाघा प्रितिष्ठाय नांतं कुर्यादिति पा रि जा ता दयः ॥ तस्माद येतुः पश्चादागम्य
 पुदनेषु आचार्य र शानदिगभिमुख उपविशेदिति वितिरु स्या रि जा ता दयः ॥ पश्चादये स्त एतु ईशान्य त्रेषु
 पवित्रे दीक्षमाणस्तोदि शमि त्कारिकायां ॥ नतः शिष्या मुखदे शं दक्षं मय सार्यं मुखं प्रक्षाल्य कुं उरान्ने
 हत्वा चम्पा मिमाचार्यं च प्रदक्षिणी हत्वा चार्यं विधिवत् पु सं गृह्य पश्चादं चार्यस्य तदा स न चागम्य दर्शं च वमल
 देशे स्व एवमाचार्य एन संधाय प्रत्युदक्षिणादि शमाभि स मीक्षमाणं कुधारण यो पवित्रो तत मो न स आरु
 वदेत् ॥ ओम हान्ना म्ना नी नो अनुवृहीति ॥ गुरु रियमा काले नाने मे त दुका मेति ज्ञात्वा तद हर्त्र तलोपा न एहात्
 तापि नेत्र ध्यानय ब्रह्मचारिणं स्वयं निमीलितो म हाना म्नी वि दाम ध वन्दि दे स्या घा न वचः एवा खे वे
 वासु प्रादुषादी नि न वपुरीष पदानि च प्रण नादी नि त्रि रूप दिशो त ॥ शिष्या भि त्रिः पठेत् ॥ ततो गुरुः शिरो वेष्ट
 नं शिष्यं स्नो न्मु न्नृ यात् ॥ आदित्यमिह स्वेति वदुर्मि त्रस्य लोचं सुषा घना हो मि त्रस्य स्वा चक्षुषा समीक्षति तं
 व्रद्येन नादित्यं वदेत् ॥ ततो मित्रस्य च चक्षुषा नुवी स इति स संभार दिशो वदेत् त पुन रादित्यं मिह स्वेति उक्तं
 स्तमाक्षे तपि त्रस्य स्वा चक्षुषा प्रतिपश्यामि यो स्मान् दुष्टि यं च वदित्वा स्तं चक्षुषो देतुं र्जं ह्यस्ति तानो धा निर्म
 जैर्द्वं वम मिह शो त ॥ अग्र इला सं दशि ॥ न दं कर्णे निरित्य स्य राहु गणो गोतमो विष्वदे वा खि बुध् ॥ नृमि स्य

नेविनिधोगः॥मदंकरुणिः॥आतंइडाभिवसिलोविश्वरेवास्त्रिदुष॥शान्दइडाया॥स्तुमेजनमिस्यसुकर
 जिष्वाविश्वरेवास्त्रिदुष॥स्तुमेजनमिस्यसुकर॥कयानइतिवचस्यवामदेवइंडोगायत्रीकयानः॥पुस्त्यासत्याइ
 नीधुणाः॥स्योनाएधिवीस्यमेधातिथिर्मीगीयत्री॥स्योनाएधिवि॥नतोवत्सतरीयरवेदत्वाइंधुराव
 रंरुत्वातेडुलभिज्ञापूर्वकमुपनयनवदिवैवजसोदनदोमंकुर्वात॥तत्रमहानाम्यभ्ययनांगरुतमनुप्रवच
 नीयदोमंकुरियइतिसंकल्पाधारवासेनेत्येतसदसस्यतिमहानाम्नीःअर्योश्चरुणाशेषिलोत्वादिएरण्यो
 नंनिधानोतेरुतेमैसातेडुलानोतुम्भीनिवाविश्वपुणेत्येतोब्रह्मोदनइतिनिवेदयेत्॥ततोयुःशिव्येणस्वा
 रंथआज्यसेस्कारादिआधारंतंरुत्वासदसस्यतिमिस्यकारणोमेधातिथिःसदस्यतिगीयत्री॥महानाम्यभ्य
 नांगरुतानुप्रवचनीयदोमैवि॥उसदसस्यतिमहुते॥सदसस्यतये१महानाम्नीम्यःस्वादा॥महानाम्नीम्यइदं
 १अधिभ्यःस्वादा॥अधिभ्यइदं॥इत्यवदानधर्मणेतिस्यआहुतंहुत्वाकर्मशेषसमाप्यचरुयोषोवास्त्रिणात्र
 जयित्वातेमोदक्षिणंदत्वावेरसमाप्तिरश्वतिनवतोब्रुवन्लितिवदेत्॥तेचवेदसमाधिरस्त्वितिवदेत्॥ईश्वर्यो
 णंरुत्वाततोहोतीतिमहानाम्नीव्रतं॥अथमहाव्रतं॥उदगयनादिकालेप्रथमदोमांतैर्पूर्ववज्जातेसेचत्स
 रंमहाव्रतमाचरेतिवेषितेनचटुनासेचत्संरंजतेरुतेयामाहदिःअविदेजोप्राग्यदंरुत्वाश्वस्वउयविशोत
 व्याविधिबदविवादनपूर्वकंमहाव्रतेजोअनुब्रूहीतिवाचावदेत्॥अथतेषांश्वसुपवेत्प्रअथमहाव्रतमित्य
 धारणकंविब्रूयात्॥शिष्यापित्रिःपवित्वापूर्वचमंत्रदयेनादित्यमासेतनहतीयेनसेनारान्॥ततःपूर्व

दयदलेत्यादिनिर्ममिस्पर्शनं॥नतःशिष्यकर्हकंनिवेदनांतमाचार्यकर्तृकश्वदोमःपूर्ववज्जातानाम्नीम्यःस्वा
 देत्यस्यस्थानेमहाव्रतायस्वादेसाहुतिःशेषमहानाम्नीव्रत॥इतिमहाव्रतं॥अथोपनिषद्व्रतं॥सर्वमहाव्रतव
 स्संवत्सररूपनिषद्व्रतंचरेतिब्रूवातिषेयः॥उपनिषदेजोअनुब्रूहीतिउदक्तिः॥अनुब्रुवचनीयदोमेउपनि
 षदेस्वादेतिमध्यमाहुतिः॥आचार्यानावेशिष्यःस्वयमेवमहाव्रतामध्ययनादिकंकुर्वादितिपारिजातो॥ब्र
 तकालीनआचरणेमेवाभ्ययनसिद्धिरितिउदाशयः॥अतोमहानाम्नीम्योपनिषद्व्रतमध्ययनमाचार्यानीनमे
 व॥त्रयाणामध्ययनेश्वरणीसंरंपूर्वमनधीतवन्निःकालानुसारम्यश्रावणीपर्यंतंकर्तव्यं॥अधीतपूर्वस्तुषो
 षोमास्म्यश्रावणीपर्यंतमितिकालनियमउक्तःस्तत्ररुतेरुपनिषद्व्रतं॥अथगोदानव्रतं॥तत्रजन्मतःक
 उश्रोवर्थेचोत्सर्हतिथ्यादिकालेउददेवकार्यं॥अस्यब्रह्मचारिणीगोदानिकंव्रतेकरिष्यइतिसंकल्पः॥
 तदंगणेशपूजनादिनादीश्राद्धांतेभिषातिशायनादि॥नोकेसंस्कार्योपवेशनांमातुरुत्तरतोवदुःतदु
 तरस्तदन्वारंथआचार्यआज्यहीमांतंरुत्वाशीतोस्मजलानयनादिकुर्वात्॥अदितिःशमश्रूणिवपस्त्रि
 स्रुहितमंत्रेणवामशमश्रुदेशमारंभपदक्षिणशमश्रूणमिवत्रिःकैदनेदक्षिणोतरम्याश्रुनांगयोरेवकुवापव
 निधानादीनिसप्तछेदनादिसकुशाम्नाश्रूणमेवछेदनादिगोमयानिधानांतं॥सुरावमार्जनमंत्रेवप्रावपसिआ
 श्रूणि॥अंधिंशिरमुखंमास्यापुरिसूहः॥नायितप्रेषेविशोषः॥अहएवसुशालीकेचमश्रुलोमनयानुदक
 संस्थानिबुद्धिति॥नापितन्नाजिराद्रिःशमश्रूणमुदकंसंस्थवपनरुत्वातथेवशिरसिकेजानामुपपद्मादिलो



हि कुर्वात ॥ यथाप्रिमा नञाजापसं चरं ॥ अत्रप्रिप्रत्यरुण स्मृतौ ॥ अथप्रतिप्रदेहत्वाचरेज्ञायापयत्रयं ॥ लक्षत्रयं वा
 गायत्राजये ॥
 १०५
 न्ना वपनं नखनिहंतं न च कुर्वात ततः स्नाते वृद्धं क्षिणत उपवेश्य होमश्च ये समाप्य पात्रदानो ते गुरुणा कृते
 हेः शेषं वाप्यतो वृद्धं स्तिष्ठेन्नैव नयेत् ॥ संभाव्य दनातिशयोक्तं किं वरं ददातीति वाचं विप्रश्न्य गोमिथुनं दक्षिणं
 स्थात ॥ गोमिथुनं वरं ददातीति जयंतः ॥ ततः परे सुगुरुणा गोदानं व्रतमाचरेत् इत्युक्तं ॥ केशीदिधारणं कुरु
 त्वेव त्वरं ब्रह्मचारिव्रतं कुर्यादिति गोदानं व्रतं ॥ अथ समावर्तनं ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः ॥ गुरुवे तु वरं दत्वा स्थाप्य
 ततश्च कुर्यात् ॥ वेदं व्रतानि वा पात्रं नीत्वा तु नयमेव वेति वरं स्वरूपं मुनूः ॥ स्थाप्यं तु गुरुणा व्रतः शक्त्या गुरुं
 मादरेत् ॥ अत्रेति रथं गामश्चैत्रोपा नदं मंततः धाम्यं वासां ॥ सौम्यं च वायुरवे प्रीतिमा वृद्धानि ति ॥ प्रीतिमिति
 ॥ एतेषु मध्ये यदेव गुरोः प्रियं तदेव दद्यादित्याशयः ॥ दानं मंत्रं तरेणेव गुरोः प्रीता वृद्धा येव समावर्तनं कुर्यादिति
 स्पष्टं ॥ अतएवोक्तं संप्रदेहं ॥ तेनोक्तं च तथा क्त्वा स्थाप्यं स्थाप्यं शिष्यः समाचरेत् ॥ अलमर्थं न मेव त्वत्वं
 गोशक्तिर्वा येतः ॥ गृहान् गुरुं कुरुनायासीत् नु जातोद्य वाचरेदिति ॥ कुरुना नदोः सदितयोर्दं नं द्विधा पादो
 तं ॥ वासां सिद्धिर्णि ॥ गुरुप्रीत्यर्थं नैत दानं न विद्यानिष्क्रयः ॥ एकमप्यहं रयं तु गुरुः शिष्ये निवृत्तयेत् ॥ एषि को
 नास्ति तत्र व्यं यदत्वा त्वं नृणां न वेत् इति ॥ अथ प्रतिप्रदेहं तन्निष्कृत्य स्वषट्पादां द्वादशां वा ब्राह्मणं यदत्वा
 १०५
 हिताग्निः जापयत्येदिद्यां न समावर्तते ॥ जिह्वं वाचयेद्देदं शतविंशतिं श्रुजो जयेत् इति ॥ ब्राह्मणो जनु सुक्तोपा
 यत्रये प्रत्येकं संवक्षते ॥ वेदमित्यनेन त्रिविधः स्वातक उच्यते ॥ तत्र वेदशब्देन साधु वेदाधिगम उच्यते ॥ वेदवेदो
 यान्ते दाने दानाचतुरो द्विजः ॥ अथीत्य चाधिगमार्थं ततः स्थाप्याद्विजोत्तम इति माधवीयैको मोक्तं वेदानिति जि

त्वाभिप्राये ॥ उक्तं स्थाप्यं ज्ञातविनाध्ययनमात्रेण समावर्तनाधिकारं नावः प्रथमसूत्रे एवैभिर्वादिभिः ॥
 अतश्च विद्या स्नातकोत्तरस्यैव कुर्यात् प्रयोरपि स्नातात् पूर्ववदार्थं ज्ञानमावश्यकमिति सिद्धं ॥ व्रतशब्दे
 न च उपनयनं व्रतं तस्मात् व्रतं चेदाह व्रतं पतिष्य कृतात्पुन्यं तं इति माधवाचार्यः ॥ तत्रोपनयनानेन रं
 रात्रं द्वादशरात्रं संस्तरं वामे धाजनात् पूर्वविहितमज्ञा रालवृण शिवादि रूपं गृही प्रसिद्धं उपनयनं व्र
 तं ॥ तदुत्तरं सुपाकर्यां तं अत्रिकार्यादिजसु चारिधर्मानुष्ठानं सावित्री व्रतं ॥ तदुत्तरं वेदाध्ययनं कुर्वतो
 यतश्च नुष्ठानं तदेव दद्यात् व्रतं ॥ वेदाध्ययनं गुरुत संख्यापरिच्छिन्नं वर्षं सांभ्यात् ॥ तस्यैव्यागतं विकल्पमा
 ह मनुः ॥ षट्त्रिंशदाहिकं च वर्षं गुरोरेव विष्णुं कुरुते ॥ तदर्थं पादिकं वापि यदुणांतिकमेव वेति ॥ स्पष्टीकृतमे
 तदुपि कार्या ॥ प्रतिवेदं वृत्तं च वर्षं वार्षिकं द्वौ उदराशुषा ॥ षट्त्रिंशत् प्रदणं तं चेति ॥ वेदाह वृत्तं तं आरंभ
 कं व्रतातीति स्पष्टं ॥ सारं ॥ आश्वलायनसूत्रं स्पष्टं तन्नाभ्याकाराभ्यां तद्वादशवर्षादिपरिच्छिन्नं वेदाध्य
 यनं गुरुतं वृत्तं च वर्षं मेव व्रतं तादृशं वृत्तं च वर्षं लोपो वेदं समापयति सविद्या व्रतं स्नातकः तादृशं वृत्तं च
 वर्षं समाप्तिं पितृस्य वेदं समाप्तिर्न जाता स व्रतस्नातकः तादृशं वृत्तं च वर्षं समाप्तिं प्रागेव यस्य वेदं समाप्ति
 जाता सविद्या स्नातक इत्युक्तं ॥ अस्मिन्मते चात्रिविधमपि स्नातकत्वं तादृशं वृत्तं च वर्षं समाप्य तत्कालीन
 जितममदानाभ्यादि व्रताधीनं न भवति ॥ न भवति तु माधवादि मते ॥ मतं ह्यपि व्रतं स्नातकत्वेनापि उपनिष
 द्विशेषाध्ययने कृत्वा समावर्तनं कर्तव्यं ॥ तेन विना तादृशं प्रिकाराभावादि लुक् श्रुत्येव ॥ नेदमनधीयन्त्या

तस्मात् वर्तनमिति॥ एष्य पुनर्वसु मृगरेवती॥ दस्तातुराधा उत्तरा जयरोहिणी श्रवणी श्रैका दशानननेषु सोमादि
 त्परुस्पतिरुध्वं कृत्वा रेखुतदीयां शहोरासुरिकां जययर्व दया एमी प्रसिपदि नृतिप्रिष्टुष्टि सिंहमिन्त्र
 तेषु अष्टमस्थाने ग्रह विरोधाक्रमण दोषभूत्येद्दि विमले गुरुशक्रास्तादि दोषभूत्य इत्यर्थः॥ तथा च मदनर
 ते नारदः॥ अथोत्तरा परोक्षी वृश्चिकयोर्दक्षिणानयोः॥ द्विजातीनां गुरोर्महा निरेता नो यतात्मनी॥ मित्रोत्त
 रादितीज्यां त्यहरीरु रविधातुः॥ नेत्रं चंद्रजार्थं चक्राणो वारल ग्रांश कैषु च॥ अथ वा बीजन सप्तमखिले प्रा
 णाः केष्वपि॥ व्रति पत्यर्व विक्ताख्यामष्टमी च दिनसंयोगे दिव्यास्पदिवसे कार्यं समावर्तन मंडनमिति॥ बीजन
 संज्ञाणि बीजावापनं च आणि॥ सुदर्शनं सुउदगयने हतसमावर्तनस्य दक्षिणायने विवादप्रसक्तो॥ अनाथ
 मीनतिष्ठेति निषेधाति क्रमापतेः॥ आश्वलायने नचोलविकीरे गौदाने प्राचीद गयने स्पष्टुन विधानेन
 तद्विषयं रेखाकारे समावर्तने उदगयनं यमात्रा वज्ञापनात् तौ धायने नापि समावर्तने चोलविकारक
 ने वृश्चिकपक्षप्राप्तौ पुनः तत्र तादिधानेनोदगयनानियमज्ञापना न समावर्तने उदगयनं नियम इत्याह॥ हि
 रण्यकेशिना तु वित्रायां विशाखयोर्व्रति न स नृद्वयमधिकमुक्तं॥ इति समावर्तनकालः॥ आश्वलायने
 ॥ अथेतात्पुनर्कल्पयति समावर्तनामीमणिं कुंडले च वस्त्रयुगलं नृपुणान् पुनर्दंडं स्वजुः नृमर्दनमद
 क्षीयमानं जुनमुनीं विद्यात्मनीं वाचायां च यनयोर्न विदेतायां ये वेति॥ अथ च योः॥ पूर्वेषु स्तुतिन एव
 वादेशका ली संकीर्त्य मम शोचा च मनो दिव्य सुचर्यनियमलोपजानित संज्ञावित दोषपरिहारेण समावर्तना

धिकारसंपादनं चाराय परमेश्वरधीत्यर्थमाज्यलोमपूर्वकं कृच्छ्रं यमाचारिष्य इति संकल्पं स्थंडिलसंस्कारा
 द्वाग्निनां तेनैवाधामं कुर्यात्॥ चक्षुषी आर्जुनेत्यंते अत्र प्रधानं अग्निनायुस्सर्वं प्रजापतिं च तस्मादेव ताश्च
 तत्पत्निराद्यादिति निः अग्निं पृथिवीमहातमे कृत्वा आहुत्या वायुमंतरिक्षं माहा मेकया आदित्ये दिवं मादांत मे क
 या॥ चंद्रमसे नृसंज्ञाणि दिशो महांते मे कया॥ द्विगमिमांसेना विजा वंशुः शतं कर्तुं॥ अग्निं॥ अग्निं॥ अग्निं॥ वायु
 स्सर्वं॥ प्रजापतिं॥ चेत्यष्टौ देवता एके कया आहुत्या शेषे एवादि॥ षट्पञ्चासादं नैषणा ताव एषमी ते आस्य स्थिति
 र्वापादि वह्निं विसादनीतं सुवसे मा गच्छ॥ ततो अर्चना द्या अजागतेत्यस्य सप्तमं सत्त्वाहति निश्च तस्य आहुती हूं स्वाह
 न्नरयये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा॥ अग्नये पृथिव्यै महते इदं॥ नृबोवाय वे चांतं रिहाय च महते च स्वाहा॥ वायवे
 तरिहाय महते इदं॥ सुवरादित्या च दिवे च महते च स्वाहा॥ आदित्याय दिवे च महते इदं॥ मूर्धुवः सुवर्षं द्रमसे
 च न संनेभ्यश्च दिभ्यश्च महते च स्वाहा॥ चंद्रमसे नृसंज्ञेभ्यो महते इदं॥ पाहिनी अय एनसे स्वाहा॥ अग्नये॥ पाहि
 नी अग्ने विश्वेदे से स्वाहा॥ अग्नये इदं॥ युजपादि विजा वसो स्वाहा॥ विजा वस व इदं॥ सर्वपादि शतं कृती स्वाहा
 ॥ शतं कृतं व इदं॥ पुनरुजानि वर्तस्व पुनरग्र इदायुषा॥ पुनर्नः पाह्यं दुःस्वाहा॥ अग्नये इदं सहा रव्यानि व
 र्त्तं स्वाग्निं च सुधा रया॥ विश्वं वित्रया विश्वतः परि स्वाहा॥ अग्नये इदं॥ पुनः आहतिनिः आहतिं चतुष्टयं दु
 स्वाहं चक्षुष्यामीयत्वे न गोदायत्वे न गोदायत्वे न त्रिं स्वाहं चक्षुष्यामीयत्वे न गोदायत्वे न त्रिं स्वाहं चक्षुष्यामीयत्वे न गोदायत्वे न त्रिं
 होत्तरं इतमथा विधातिमष्टौ वाजाहुती हूं स्वाहं चक्षुष्यामीयत्वे न गोदायत्वे न त्रिं स्वाहं चक्षुष्यामीयत्वे न गोदायत्वे न त्रिं स्वाहं चक्षुष्यामीयत्वे न गोदायत्वे न त्रिं

धायनीयगृहसूत्रेऽन्यथाऽन्त्याना नैवद्वयतेतद्यथाब्रह्मचारिब्रह्मचारिब्रतविपर्यासेमेवलायज्ञोपवीतानोद्धेदने
 कृत्वाजिनस्याधारणकमेडन्वधारणेदेउंनं गसेऽहोलेपेस्वाध्यायलोपेतिज्ञाचरणलोपेष्ठश्रुताम् ॥ एतेष्वान्ये
 श्वान्ताभ्यामेधुप्रायश्चित्तमग्निमुपसमाधायसंपरिस्तीर्यप्रायश्चित्तैस्तुहोति ॥ पादिनोग्रएनसेस्वाहा ॥ पादिनोविश्वे
 वेदसेस्वाहा ॥ यज्ञं पादि विभावसेस्वाहा ॥ सर्वपादिशतक्रतोस्वाहापादिनोऽग्नेयकयापास्तुतद्वितीयया पादि
 तिसृतिरुजोयतेपादिचतस्रजिर्वसोस्वादेति ॥ अथविवादेवतृथसधस्कातत्रसूच्यंविहिन्नेप्रायश्चित्तानि
 आग्रास्यामश्वतुहोतासारस्वतोहोमोमवतोदुर्गामनस्वतीमिंदादूतीमहाग्राहतीर्वाहृतयेत्यश्वप्रायश्चित्तैस्तु
 हुयादिति ॥ ग्राहतिभिः पुरस्ताद्धोपरिश्राद्धं सामुक्तमरणयथापूर्वकरणोऽविहिन्नेसततंभवतीति ॥ अग्रा
 म्नातेष्वित्यनंतरप्रायश्चित्तैश्चित्तिशेषः ॥ अत्रचब्रह्मचारिधर्मलोपप्रायश्चित्तंविवादेवतृथदिनगतत्रसूच
 यंयज्ञं प्रायश्चित्तं च प्रकृत्यन्त्यानातन्याहतिभिः पुरस्ताद्धोपरिश्राद्धैस्त्रैराहिविधेयप्रायश्चित्तस्यागि
 पक्रमसमाप्त्योर्वाहतिभिश्चतस्रः चतस्रं ग्राहृतयोविदितानवैतिततश्चब्रह्मचारिधर्मलोपेयुदशेवपु
 धानाहुतयेः सिद्धानवति ॥ महानाग्रादिब्रतलोपप्रायश्चित्तपूर्वकंपुनः करणोतुविद्याप्नातकेननेवकार्य
 इतरन्त्यामपिआरब्धव्रतस्यमध्यशेषनिषयमितिधागेवोक्तं ॥ अथसमावर्तनप्रयोगः ॥ ब्रह्मचारीकृतोऽग्नि
 कार्यातनित्यक्रियोपुरवेशसंतीषावहं प्रत्यंदत्वादेवाकालौसेकीर्यममगदहस्याश्रमाहंतासिद्धिद्वाराप्रपन्न
 श्वरत्रात्यर्थसमावर्तनं करिष्य इतिसेकल्पणं शेषज्ञानादिनादीत्याघातैकुर्वातंजीवतपितकश्चेत्यितुर्मा

जादीनुद्विषयां कुर्यात्तत्रब्रह्मचारिणोऽज्ञाकोतकाशसकल्यंकारयित्वापिजादिसंस्तुतिनिधिलेनतानेवोद्विष्यकु
 योत्तततोयज्ञियस्यहंसस्याश्वत्यदिज्ञानदिशिनिर्गतंतांस्वाध्यापौष्ठ्यकोऽध्यायथाकांमपादेनामिना
 माहस्योपरिनिधायकरिष्यमाणसमावर्तनोक्तंनत्रिम्योत्रासुरोभोभीजनपय्यात्मनैगवातत्प्रत्याग्यायद
 ज्ञेयवासादितंसेपुद्गदइत्येवंसेकलोहैस्वनाद्याघेप्रतिष्ठायनांतंरुत्वाप्रिधानातेदेवतांकरिष्ये ॥ आघारा
 नाज्येनेत्यंतेत्रिराशेषवमानंघडापयिताजिनं ॥ अग्निसर्धंसमिधाविश्वोदेवान्दशमग्निभिः शेषेणस्विष्टकृत
 मित्यादिपूर्णप्राजनिधानांतेउतततोभूदंमेषुब्रह्मिपवमायतिलेः परितानिज्ञारावपात्राण्येकैकंशः प्राक्संस्था
 न्यासाद्याग्नेः पश्चात्मातुरशेराग्नीपरीयुक्तमेकंशरावमानुद्गदोमययुक्तंकापरमाघञ्जीद्यादियादिया
 रागुत्तरतस्तामसुरशीतोष्मिउदकेनवनीतंराधिसान्वाभरणप्राद्येकादशध्याणिचसादयति ॥ अत्राद
 क्षिणतएकविंशतिकुशपिञ्जलानिधारयन्तास्ति ॥ ब्रह्मचारीआघारातेवौलवज्जतस्यआग्राहतीर्हुदयात
 समावर्तनप्रधानाग्राहोमेविनियोगइतिविशेषः ॥ ततोहस्यान्योद्विष्येनवायउदकेनेदीतिचौलवतत्रा
 तोष्मिउदकेसुगपन्निनोयनवनीतेनर्धावातदेकदेवांपात्रंयात्रांतरमिथ्याथित्वादितिः स्मश्रुणिपिञ्ज
 लानिचौलवानिधायसर्वमंत्रैश्चतुर्थमित्यंतामिचत्वारिंशेदनामिकुर्यात्तमंत्रेषुविशेषः ॥ आग्नेधेजाय
 स्वमांस्वधितेप्रामाहि सीः येना० दंममायुं यथा संतेनम आयुध २ चामनागेप्येवतुमंत्रैश्चोपवेदे
 नानि ॥ बन्तुरवपसिस्मश्रुणि ॥ अंशुं विंशिरुमुखं गम आयुः प्रमोषीरितिज्ञारावमार्जनंविशेषः ॥ अत्राएव

नकुशलीकेराशुशुलोमनराशुदवचस्त्वानिकुर्वितिषेविशेषः॥मापितःपूर्वविशिष्टादवेःशीतोमेःशु
 कुशलीमाशुदकुषेस्यानिवापयित्वातस्संस्थमेव नखनिष्ठतनं कुर्यात्॥तस्मैब्रीह्यादिपात्रचतुष्टयं देवत्वाकर
 रजफलयेदकेवीजंतस्येवायित्वातेनांगोद्वर्तनं कुर्यादिति हस्तिकारः॥करंजफलकोशयेचैकवीजंतस्येवायि
 त्वेति जयंतः॥ततःपूर्वावशिष्टाभिःशीतोष्माभिरङ्गिःस्नात्वादिवाचम्यायेरंति केगत्वापुत्रं वंख्याणीस्यस्योच
 य्यादीर्घतया मित्रावरुणो विष्टुपुत्रेन नमंत्रेणोक्तं वंशं परिधायैतदाहत्याक्षितीयं प्रावरणं कुर्यात्॥द्विवच
 नस्य देवतापरत्वादिहस्तिरुतः॥द्विवचनं लिगत्वा मंत्रः सह देवजनवतीति जयंतः॥पुनर्दिवा च मय दक्षिणं
 राशुत्वाज नमादाय अस्म न स्तेजो सिचुचुर्धेपादि इति मंत्रमावर्तय नृकुमेरा स मय दक्षिणे चक्षुषीं ज्ञाजयीत
 ॥अम्भ न स्तेजो सिचीं न मे पाहीत्या वर्तय नृकुमेरा दक्षिण स मय श्रीं योः कु उले आ वच्ची त कु कु मा ध मुनि
 त्वा न्मा सुख म प्रेतु लिप्य पश्चादितरांगमस्यु लिप्य उं अ नार्त्तस्य नार्त्तं हं न्यासमिति॥शिरसि स्तुजं वच्ची त
 न मालेतिके नापुके स्तु गित्य मिधाम्ब च्ची त॥देवानां प्रतिष्ठः सर्वतो मापाते मंत्रांते युगपदुपान द्वावा स्या
 यदिवच्छु प्राप्ति तिष्ठ च्छत्वा वैश्वरसि वानस्य ज्ञोसि सर्वतो मापाहीति वैश्वर वेदं डमादाय आ युष्य मिति सक्त
 न सो वरा मणि कं वे व च्ची यात्॥आ युष्य मिति सक्तस्य सनस्युजो सि सवतो मापाहीति वैश्वरका दय क्र वष्य
 दिष्टं देवतां अतुष्टुवादीनि छेदांसि॥कंठे मणि धारणे विनियोगः॥आ युष्यं वचं सर्वस्य राय स्याव मो द्विदं॥इदं हि
 रण्यं वचं स्युजो ज्ञावा विशादा दुमो॥उच्चैर्वाक्षि एतनाषाट् सप्तौ सादं धनं जय॥सम प्राकर क्यो हि रण्यं सि स मा

भा

हिताः॥अनमदं हि रण्यं स्पपितुर्मां नेव जयन॥तेन मां सूर्यत्वं च मकरं पूरुषु प्रियं स्याज्जं च विराजं चां निष्ठिर्वा
 वृत्ते शुभा॥लक्ष्मी राष्ट्रस्य आसुखे तया मां प्रदं सज्ज॥अग्नेः प्रजा तं परि पादिर एण म तं ज्ञे ज्ञे अग्नि स्येवु॥य ए
 देव तदि देव दहति जग मरु र्जं च तयो वि नर्चि॥यद्वेद राजा वरुणो यदु देवो सरस्वती ईं क्रो प हृत् हा वेद त मे व च
 स आ ददे॥न तस्मिं क्षि ना पिशा चाश्च रं ति देवानां मोजः प्रथम जं ह्ये तत्॥यो विजति दा क्षायणा दिरण्यं स दे वे पुं द
 ए तदी र्घ मायुः स मनुष्ये वु॥युदाव च्छं दा क्षायणा दिरण्यं च तानी का य सु म न स्य मा न॥तं न आ व च्छा मि श्रा
 त शार दाया युष्मानं जर दा ण्यथा सत्॥ष्ट ता दुर्लुं जे मधु मत्सु वृत्तं न जयं यधु र्धं धा र पि स्यु॥जरा क स प
 त्ता द ध रं श्वर ए च दा रो द मा म द ते सो न गाय॥प्रियं मा कुरु दे वेष्टु प्रियं राज सु मा कुरु॥प्रियं विश्वेष्टु गो षेष्टु मयि
 हि र चारु च॥आ प्रियं ना वि राजा तिस्र्यो येन॥विराजति विराट् येन विराजति तेना ध्या न त्रस्य ए स ते विराज स
 मि मं कुरु इति सक्तांते कंठे मणिं व च्ची यात्॥तत उष्मी पशि रसि प्रादक्षिण्येन स वेष्ट्य उ पा न ह्यो स्य स्य उ प
 रि नि ष्ठी तां मा मि ध मा रा य ति ए नैव व स्य मा ए मं त्रा ये स्वा हा कारे च्छा वा द ध्या त॥स्य तं च मे अश्व तं च मे त
 म उ जय त्र तं॥नि दा च मे अग्नि दा च मे त म उ ज० वि द्वा च मे अ वि द्वा च मे त म० अश्व च मे अश्व च मे त म०
 प्रजा च मे अश्व प्रजा च मे त म० इष्टं च मे० निष्टं च मे त म० दत्तं च मे अ दत्तं च मे त म० अ धी तं च मे अ न धी तं च
 मे त म० कृतं च मे अ कृतं च मे त म० सत्यं च मे अ सत्यं च मे त म० अतं च मे अ अतं च मे त म०॥अ तं च मे अ त्र तं
 च मे त म०॥यदग्ने सें द्रस्य स प्रजा पति द स्य स ऋषि क स्य स ऋषि राज स्य स पापि त क स्य पित र ज्ञा न स्य स मनुष्य

इति प्रत्येकं संकल्पः ॥ वेदोदयस्तु ॥ एवं बुद्धिर्मात्रं धारयित्वा सोन धारयित्वा इत्येवं रक्षादिकं यो तेष्टु
 संकल्पः ॥ मां न्य निर्यात्स्व शरीरादुत्तं च देन युष्यादियुनर्न धारयेत् किं तु व हिस्य जेदित्यर्थः ॥ न धारयेदिति
 यावे तु शिखा वेष्टनादिरूपेण युष्यमाणो न धारयेदित्यर्थः ॥ कृते स्वादिष्टं कृत्वा दिष्टं च प्रयुज्यते बुधश्च प्रयुज्यते
 केत्यामित्यान्वयेन संकल्पः ॥ कृते कर्तने नृदस्वता नीते न तु वपने नृ ॥ नयमा वृत्तामुदयेरान्ति आ पत्तं नाति
 सेवा वात ॥ के श प्रदरोऽमश्रु पलक्षणा यः ॥ क्लृप्तं क्लृप्तं न स्वस्वमश्रुति मन्त्रं किं व्याख्या वसरं क्लृप्तं कर्तना तद
 स्वता नीते न तु युक्तं इति मिति नारायण दिग्निर्वाख्यानाम् ॥ विनये सति ज्ञानं मूलं वक्ष्यामि न स्यामिति संकल्पः
 ॥ उन्मूलं शरीरपीडा वदे ॥ नृदुःखं त्वं वा ॥ एवं याज्ञवल्क्येन नृणां व्याधौ विरोधार्थं मीढे तस्या दोषदुष्टदुष्टास गोपा
 लकुल मित्रार्थं सारिणः ॥ जोऽप्याना नापित श्रेयं यश्चात्मानं निवेदयेदित्यंते यं ये उक्तं व्रतानुसारि संकल्पः ॥
 पित्रा क्लृप्तं कार्याः ॥ तत्र प्रश्नेति चकारेण कुंनकार स्यापि संयदः ॥ अत्र प्रश्न विरोधस्य नोऽप्यनोक्तं किं तस्यैवा
 यद्विषयेति ददतः ॥ कंदुप केऽल पक्षं पाय सदा धि संभवः ॥ एतानि नृद्रा द्राष्ट्याणि नोऽप्यानि मनुज वचीत
 विशेष वचं नात् विशेष विषये वसेति नारायणः ॥ कलौ तु मे तद्विषय चिंतयाः प्रयोजनं ॥ नृद्रुष्टु दास गो
 पाल कुल मित्रा ई सारिणः ॥ जोऽप्यान्ते तिकालि वर्यं मध्ये पादिति बोधः ॥ एवं मनुनापि स्वर्गादुप्यत्र
 स्यानि व्रतानां मानि धारयेदित्युपक्रम्य बोदिता रूपा स्पष्टं हस्ति विप्रस्य शाश्वती ॥ स्नातक व्रतं कल्प्य १८९
 सत्यं हस्ति करः अत्रः ॥ अने विप्रो हस्ते न वसति यन्वेदशास्त्रं वित ॥ अयेतक लघो नित्ये ब्रह्म लोके महीय

ते इत्यनेन यं ये नोक्तानि व्रतानि न्यपिशक्ते न विप्रैरेणानुष्ठेयानि कल्प इति विप्र इति च पद दद्यात् ॥ यत्तु ते
 च पात्रेति ॥ नर्लघयेदस्स तेती न प्रधावे च वर्यति ॥ न ज्ञादके निरीक्षेत्स्वरूपमिति धारणा नाश्रीया द्रा यया
 सार्द्धमिति ॥ तत्र वसते ती गो वस्वबंधन दामेति नारायणः ॥ नोपरिवसते ती ग द्वेदिति गोतमो किं व्याख्या सरे
 त्सरा दौ गो जाते रूपलक्षणमिति ददः ॥ सार्द्धमेकपात्रे इति नारायणः ॥ एकस्मिन्काले इति व्याख्या तं रं ददतः
 ॥ एतदपवादमाधुवीयेति राः ॥ ज्ञात्वा सद्यो श्रीयाहु छिंदं वाक्यं च नृ ॥ नतस्य दोष मिहंति नित्यं मे वं नो
 रा इति तद्विवाह विषयमिति स्मर्यार्थं सा रादयः ॥ दोषात्पत्न्य परमिति माधवः ॥ यज्ञं नृद्रा यमतिदद्यान्नो छि
 दं न दधिः कृतं ॥ न चास्योपदिशेदुर्मन चास्पृशतमादिशेदिति ॥ तत्र मतिर्नीति शास्त्रादि विषया ॥ धर्मोपपदे
 नानि वैधस्य पृथगाश्रानात् ॥ रूदस्य नृद्रा य नो छिंदं दद्यादिति विवक्षितं छिंदं मनुं दातं नृद्रा या र दमधि
 ने ॥ रूदस्यायुदातं मनुं छिंदं दिने दिने इति व्याख्यानं च नादिति ददतः ॥ नृद्रा यो यदेवानि वधोपि साक्षादुपदे
 श विषयः ॥ आवयेच्चतुरो वर्णान् कृत्वा ज्ञात्वा मयं त इति ज्ञात्वा द्वा र कौपदे शस्वी कार विधानात् ॥ न चेदेव
 त्तारं प्रति ज्ञात्वा द्वा र कवचं नाभ्युज्ञा शास्त्रं ॥ तमप्याय पीत एतया माधवा मया जयेदिति वत् ॥ प्रयो जक
 व्यापार ए प्रयो ज्य व्यापारे लेहायि वा नृद्रा ये व ज्ञात्वा द्वा र कश्च व एण विधुप गमात् ॥ एवं गौतमीय नृवमाध
 ये पिउक्ता निउक्त व्रतं निजानि स्नातक व्रतानि नाप्यपि क्लृप्तानुष्ठेयानि युष्मा ॥ नरकमुन्मूल्य मम यत्नं वा सोवि
 न्यात् ॥ न स्युपानं हो निर्लिंक मशक्तं ॥ नति हनु द्तीद केना चा मेत ॥ न नृद्रा यं कया एपा वार्जितेन ॥ नाक

त्यान्नाश्रीमनि गृह्यते ॥ पादपादभावनसंदीर्घ्यो जना निवर्जयेत् ॥ नत्राहस्यशिरोहनि पथं टेत प्राहस्यरा
 श्रोत्रे चोदरे च ॥ सोमानेत्कश्चाशानिवादननस्कारं वञ्जयेत् ॥ नपदासमपयुक्त्वं तेन श्रोत्रोदरपारिणाक
 चक्षुश्चापलानिकुर्मात् ॥ नकुलेकुलः स्यादिति नस्वगित्यत्रास्यते इति विपरिणतामुपगमः ॥ अत्राक्तकल्पस्य चतुर्
 पित्रासः प्रभृतिनिष्ठिष्यधारयेत् ॥ उद्धृतेति जानुमात्रे तदधिके बाजलेतुति ॥ नान्पाचमेदिनाशयः ॥ अष्टदेणानी
 अष्टाचिनावात्रासरो नष्टस्विनावातेन एकदस्तेनानीते ॥ यजुर्लंतेन नाचा मेत् ॥ पादेन पादधावनं वक्तुं यो
 त् ॥ प्राहस्ये वरात्रोपयं देवप्राहस्ये वमज्जादिक्रियात् ॥ ननकुलमिति कुलमेव कुले यस्य सकुले कुलः ॥ स्वकु
 ले एवाध्वेत्यमिति निषमं परित्यज्य विद्यालाभाय कुलात्तत्तपि गृहे दिनाशयः ॥ एवंच सत्रोक्तावाये
 संकल्पः शोतास्तदुल्लेखेन जानतो वाहते गौतमायुक्तं अहमेकं वाचो जने प्रायश्चित्तं बोधये ॥ इति स्वा
 कृत्वा नि ॥ अथ ब्रह्मचारिणः आतुरतादशायां मुक्तसमावर्तनं नासंनवे संक्षेपेण तत्कार्यं ॥ संक्षेपप्रकारमाह
 सस्तेवः ॥ अथ तदपरं तस्मीमेव तीर्थं स्वात्मा तस्मीसमिधमादधाति ॥ अत्राष्टौ लंदंशः ॥ अथापरमे तद्वि
 धानमुच्यते इति शेषः ॥ तीर्थपुण्येन ध्यादौ समिधं पालाशीयवक्रास्मिन् विधौ नाप्यत्किंचिदनुष्ठेयमिति ॥
 प्रयोगस्तु ब्रह्मचारिणिनामिखलादीनित्युक्त्वा वासोतरपरिधानादिकृत्वा श्रियागारादग्निमाहृत्य यज
 कंचनाप्रिविधिनोपसमाधाय तत्र प्रजापतिमनसा धाय च तस्मीमेव समिधमादधाति ॥ कैशमश्ववपुः ॥
 दिक् अन्यदपि अविशो धितस्मीमेव कर्तव्यमिति ॥ अचक्रमः संकल्पमे खलादीनि सन्वावपनंततः तीर्थं

सुररीनः १

१८२

राशि

स्यानमिति ॥ परिधानादीनादिपदेन द्विराचमनं तिलकधारणं च वपनादिकं भित्वा दिशं हेननखनिकृतं तने इति स
 मावर्तनालुक्त्वः ॥ ब्रह्मचारिदशायां मृतसंयुज्यानां समावर्तनं नानंतरं उदकदानपूर्वकं विरात्रमतिक्रान्ता शेषं
 कार्यं ॥ आदशीनोदके कुर्वादा व्रतस्य मापनात् ॥ समावर्तनं नानंतरं उदकदानपूर्वकं विरात्रमतिक्रान्ता शेषं
 आदिशी ब्रह्मचारिणि मिताश्रया ॥ ततश्च ब्रह्मचर्यदशायां सायं पितृमरणे सति समावर्तनं नानंतरं विरात्रमतिक्रान्ता
 वाहनकार्यः ॥ जनने तु सत्ये पिकार्ये एव जनने अतिक्रान्ता शोचाना वात् ॥ इति स्मृतिकोशे समावर्तनं ॥ अथ
 विवादः ॥ मनुः ॥ युद्धेणामृतः स्वात्मा समावर्तनीयः ॥ विधिः ॥ उद्धृतं द्विजानां योसवर्णं लक्षणं चिनामिति ॥ लक्ष
 णान्ध्यादः ॥ अत्रोपगमो सोमनाम्नीहं सर्वैरणागमिनीतनुलोमके आदंतीरदृगो मुहुरदस्त्वियमिति ॥ एवमिवा
 स्मृतिः ॥ अत्रोपि डां नृत्वेत्यादि आश्वलायनरघुवीर्यविधिनाज्ञेयानि ॥ कन्यागतं विरोधं तां तरमाह या
 जवल्क्यः ॥ अत्र मश्रुर्विक्रान्तां तामसं पिंडाय वीज्यसी ॥ अत्रोपि गौतमोपनिषदां नावर्तनात् ॥ इति अथ पूर्व
 कोः सप्तविधाः पुनर्नृः ॥ वाचादतामनोदनां प्रिपरिगतासं मयदं नीतां नृकारक्षीतगर्जी व्रतं ताचि विवाधाय
 नोक्ताः ॥ एता नविवाह्या इत्येवमर्थमनयेति विशेषणं ॥ प्रथमवरस्य पातित्या दिवत्तु वदोषनिर्घेया धानातिस्
 णां अथैव परिणयनेन वतीति अथ सरे वदामः ॥ कोटीवरस्य चक्षुर्मनसो रानेदकारिणीमिति विज्ञानेन शर
 यः ॥ तेन श्वशुरादिचक्षुरादेस्तुत्कारित्वा नावेपि उदोषः ॥ एकस्यापि उदानं क्रियायां दातुं त्वेपि उदाकल्पनां क्रा
 न्तरं संवेधेनामयः सायिडा ॥ तथा च मातुलैपनाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिंडाणि नः ॥ पिंडदः सप्तमस्यो

कानि १

१८२

१८३

साधियं साप्रयो सधमिति पि उदइत्येक वचनं तेनापिय जेतते च तत्त्वा स उपवृत्ति कर्तव्यानि प्रायेणाप्रि साभ्युदये
 पुदपयात्मकं न हि ईशाकैः सत्त्वा अपि साधियं सिद्धिः ॥ एकस्यामिति चोद्देश्ये देवतायाः कस्याश्च न देनापि उद
 न क्रियाया अने दोष विवक्षितः ॥ ननु क्रियाय त्वे क्युते न चेन्न स्वस्वीय पितृकादिभिः साधियं सिद्धिः ॥ अस्ति हि चेन्नोय
 आहोदय तस्मिन्माहादेः तस्मिन् अकर्तृक आधिपत्ये नोद्देश्यता ॥ न चेन्न वेगया आहोदय न्याया पातये सिद्धिं तन्मये
 क्तु स्यात्तमिति शास्त्रेणोद्देश्यतायामिहादि साधारणत्वात्कल्याणमयामपि साधियं ना विवाह्यतायतिः ॥ अत्रय वानु
 इतिः साधियं मिति ते विधात्र वय वानु इत्यादि प्रसंगस्य बास्याप्यति प्रसंगस्य स मात्स्यं मादृशं माततः पितृ तत्तये सा
 दिव्यो मुरो ये नापि आदि संज्ञे पि कुं पुं सिद्धे व साधियं उद्देश्ययोगं दं क्रोदः कारेण पारदार संज्ञात् ॥ ईदृश साधियं
 रदिता असाधियं ते केचित् ॥ अस्मिन्नेष्ट कर्तृणां ताद्यनय वानु इति साधेना प्रीति कस्य पितृत्वादे वरुद्धि विषय
 त्वात् ॥ अत्रय वानु इतिः साधियं मिति वम तं लाघवायुक्तं ॥ न हि तत्र मते स्तुति विषये पि दुदान क्रियायाः प्रवेशो अस्ति
 ॥ अतः समानः एकः पि उः कूरस्थदेवः आरंभको यस्याः साधियं तस्मात् ॥ तच्च द्विविधं स्वमारापितं च ॥ अ
 धं द्विविधं साक्षादेक शरीरावप वानु इत्यायथा जा जोर्न क्रोदः आः तर्जनि मोक्ष ॥ परंपरया धोत्रो हौ द्विय मोक्ष ॥ अत्र हि
 पितृ मातृ द्वारकैः केशरीरावय वानु इत्यायथा साधियं ॥ उक्त्या तत्त्वत्क्य वचनाच्च वधूवरयोः पितृ कुले सप्तश्री धृष्यते तत्
 स्था वयं वानु इतिः साधियं उदरुद्धि विषयः ॥ मातृ कुले च पंचम पृथं तं तदनु इतिः तद्विषयः पंचकं जरा इत्येव
 यमत्वे कार्यं समवायिकं जानिकं रत्नमित्यंकारेण नातिप्रसंग दोषः ॥ तथा च शास्त्रांतरं वधूवरस्य वात

१८३

तः कूरस्थायिद सप्तमः ॥ पंचमी चेतयोर्माता साधियं विनिवर्त्त इति ॥ अतश्च पितृद्वारक साधियं विचार सप्तम
 दृष्टं साधियं निवृत्तिः ॥ मातृद्वारक तद्विचारे तु पंचमादृशं मिति निर्णयः ॥ एवं च वरादेः पितृद्वारक साधियं वि
 तासमये श्रीवेंगण नार्यापंचम्यां स्त्री अक्तो सत्यामपि तु त्रक न्याने वयाहा ॥ शास्त्रवलेन मं ईक लूया तत्र स
 विविधय साधिया उद्यत्पुत्रमात् ॥ यद्यपि तेषां पंचमी सप्तमी चैव मातृतः पितृ तत्तयेति ॥ उदरुद्धि विषयः ॥ अ
 च पैं वी नसिना ॥ जीनती लमातृतः पंचाती लपित त इति तदवृत्तिः चेधार्थं मिति विज्ञानैर ॥ अतु कल्प परमिति माध
 वः ॥ युक्तं चेत्त अत्र तनिषेध परत्वात् अतु कल्प तथा पि स्वाथ परतायामप्यत्वात् ॥ दशभिः पुरुषैः ख्याता कु
 जियाणां महाकुल्यतः ॥ उदरुद्धे त्समादृशं तदभावे तु सप्तमी ॥ पंचमी तदभावे तु पितृपत्ने नृपं विधिः ॥ सप्तमी
 चतुर्था षष्ठी पंचमी चतुर्थे वचु ॥ एवमुद्घाटयेत्कन्या न दोषः शाकरायनः ॥ ततीयां वाचतुर्थी वापक्षयो रंयोर
 यि ॥ विवाहये न्मनुः प्राह पाराशर्यो गिरायमः ॥ अस्य पि उच्यमातृ रसगोत्रा चयापितुः सा प्रशस्ता द्विजातीनां
 द्वारक मणि मेधु नेयस्तु देवानुरुषेण कुलमार्गेण चोद्धेत ॥ नित्यं सव्य वहायः स्याद्देवाच्चैतस्य तीयते इति च
 र्विज्ञाति मताच्च ॥ ततीयां मातृतः कन्या ततीया पितृ तत्तया ॥ विवाहये न्मनुः प्राह पाराशर्यो गिरायम इति ॥ अ
 नाधारि जाती दाह त घट विज्ञा मताच्च ॥ पूर्वस्मिन् सप्तमी मित्यादि पुचतुर्थी मित्यंतेषु प्रत्येकं महा
 कुलादित्यं तादृशानुवेंगः ॥ ततश्च महाकुलानुरोधेन साधियं संकोचः स्त्रीकार्यो न तद्वीत्याश्रयं मातृत्वात्
 कन्यास्वीकार्येति विधीयते ॥ अत एवाश्वलायनेन प्रथमं कुलपरिदेवोक्तं ॥ कुलमप्रेषयी है तये मातृतः पितृ

ख ५

मे ८

१८४

तच्चैतिय यो केंपु रस्तादिति॥एत आख्या वसरेट्टि कृतोक्तं अत्रवचनं वृत्तं युरोप्यः कुलमेव कथं प्रती नस्या
 दिति॥पुरस्तादिति श्री तस्त्रे मवे माआ येद रापेय प्रकरण इत्यर्थः॥इति यथोक्तं मिति प्रतीकं गृहीतं च तत्रैव संज्ञं प्रवि
 तेये माततः पितृ तश्चदश पुरुषं समनुष्ठिता विधा तपो म्पुण्य कर्म निधेय मासय तो ब्राह्मण मिति॥विधा दिय एव सं
 आ मास कुले प्र चपित कुले चपं च पुरुषाः विधं ते तस्कुल मिति द रापेये त्रालिक् स्त्री कारय पाकुल परी कोका साक म्या
 स्त्री कारय कार्य याशयः॥मनु रपि महात्सयि स म्पुत्रा नि गो जा विध न धा न्यतः॥स्त्री संवैधे दशो तानि कुलानि परि वरं
 त॥दी नत्रि यं निष्पूरुषां नि छंदो रो मशार्च सं॥सया म्येयाय स्मारी शि श्वि त्रिकु श्रि कुलानि चेति॥दी नत्रि युधि
 दित तां कियार दितो॥निष्पूरुषं पुं वचनं राहितं निष्पूरुषो वेदाभ्यु न राहितं॥रो मशार्च सं वीगा सुद रो मके॥अशं स
 मि त्यादि यदे स ते प्रो गवंति कुला न्यु ज्येते॥दार सं ग्रह फल रत सं ततो रो पातु रति परि हार य चे पाकुल परि कोक
 ते॥कुलानुरुषाः प्रजाः सं प्रवृत्ती ति दार ती वच च नातं॥इत्यं चोक्तं स्मृतो कुलानु रो ये नानु कुल्य विधि स्त्री ने व व
 एनां प्रति स्वीय दे श कुला चार विरो धे नो ज्येते॥आत्रि याणां मि तु पत्रा मात॥असपि डेति श्लो के सा प्रशान्ता हि का
 ती नामिति महा कुली नायाः सत्र पुरुष सा पिंडा सा मा न्य॥नाव वंत्पा द्वि जा न प्रति तु स्य कल्प्ये त्वा त द नाव
 विदि ता नां अ नु क म्या ना मिति द्वि ज विषय त्वं जा प ना ज्ञ॥मुख क म्या नु कल्प्यो रे क विषय त्वं नि य मात॥म
 न्नु दे शे ति श्लो के च अ व द्वा र्थ त्वे न वे द सं म तत्वे न चोक्ता नु कल्प्य नि धे प्र ता या दे श कुल परि वर ह रो य म्या
 सा त॥अत आ सपि डेति श्लो के द्वि जाति प्र ह्णा त सा पिंडा सं को च विधयः श्रद्ध विषयाः पंच मे सप्त मे चैव वेदां

१८५

१८४

यध

मपध

वे वा द्वि की क्रिया॥क्रिया परा अ पदि ते सर्वे ते पूर तां गता इति मरी चि ना क्ये पूर द श्रु ता प ते र सं ना वा ज्ञेति वृ
 त्तो नि र स्ता श्री अंते श्र द्ध वं स म् स च्छ इत्वं तस्य स च्छ दे स्या पति सं वनात्॥यज्ञी दारु तं च तु वि श्रानि म तो त्पत्नो के व
 दा ज्ञे त सं प्रती य त इत्युक्ते॥तस्योय मा अयः॥ततो य चतु र्था दि विषये अ नु कल्प तया स्व कुल दे जा विरो धे न प्र
 रिए य न मनु के त दे व वेदा त्पती यते॥त ये शाश त पथे दार्शिक प्र कर री यते॥तस्मा त्सा मा ना दे व यु रूपा त अतो
 लो घ्य म् ज्ञा यते॥उ त त ती ये सं ग द्वा वं दे चतु र्थं सं ग द्वा व द्वा इति॥अत्र न कू द स्या दु र्यु न्योः नोक्त नो ग्य यो मि
 थः सं क ल्योक्तिः त नी य इत्यादि का त द्रु जा च सा पिंडा सं को च वि धि क क ल्प न मिति आ धे वः॥एवै आया ही द्र प धा
 स्ते च सपि डेति रति व द्ध च मेत्रे द्वा ज दु र्मा तु ल स्ये व योषा ना ग लो पे र प्र से यी व या मि जे ति मात ल क न्या देः ना गि ने
 दा दि धा ति ना ग त्वा म्हा परि ए य न स च्च ना त॥सा पिंडा सं को ची गो की चो र्मा॥कारे रा मा तु ल क म्या दि परि ए य न इ
 दं मे अलि ग म पि सा ध के॥इ दे व मा तु ल स्य स ता म्हा मा न्नो गो ती ये व च॥सं मान प्र व रं चे व के त्वा चो दा य रं च
 दिति स्म त्य पे ज्ञे या व ल व दिति वला कुलानु सा रि ए व सा पिंडा सं को च स्य प रा म शं तं वं सु सर ए म पि वे शी कृ मि
 ति ज्ञा प्य ते॥तथा चा म नं ति व द्ध चा म ज्ञे ते न स्था ध्वं ते उ व त त उ त्ता आ धि वो च नां मानः यथा पि आ मान वा द धि द
 ने छ प रा व त इति॥अत्र द्वि पि आ लि तु रा ग ता न्मान वा त म्नु सं म ना त॥उक्तं हि ते न ये ना स्य पित रो या ता ये न य
 ताः पि ता म्हाः॥ते न या या स्तो मां तं न ग द्ध न ड्ध्यती ति यथा मार्गं न द तिक मे ए नो म्हा न द र मा न य ते ति दे व
 आ र्थ न या ता द श मा ग ए वा न स्या न मु चित मिति ज्ञा प्य ते॥इति श्रु ता सो अ सथा रि शा द सो धे स्य व प म्प त्रि र च

१८५

६६

२८५

लि६

२८५

॥ मनोर्देवाय जितो स इति पूर्वचिं प्रकृत देवा कामेव मे ऐति मय मपुर षेकर्त्तत्वा नु वदि ननि षेध संनवात् ॥ अ
 त एव वेदाज्ञेति चकारेण मनुस्मृतेरिति सख्ययने ॥ अनेन च यथा नृव्यमनशना ये च रुद्रस्य मरणं तथेति
 सत्यविकलि वर्जं यथा वेये वेतं न्यविस्त्रं तंति स्मृतिस्मृति सिद्धत्वा विवेकी प्रवेष्टा स्य तद्धि नस्ये वजल प्रवेष्टा स्य
 कालि वर्जं त्वेस्वी क्रियते तथा स्वकुलदेश विरोधिना मातुल दुहितरिणय नादेरुक्त विधयान्मृतिस्मृति सिद्ध
 स्वादो नामात् सापिडा च विवाहो माधवस्तथेति माधवो दाह तत्रास्व वचने न प्रती यमाने मातुल कन्यापरिणय
 नादेर्कार्तवर्जत्वमायि स्वकुल देश विरोधिना दृशपरिणयनविषयमिति ज्ञाप्यते ॥ यच्च वौधायनः ॥ यच्च धावि प्रतिपत्ति
 दं हि नस्तथांतर इत्यु पक्रम्य दक्षिणतः पयुषितं जोजनादिभिः सद्मातुल कन्या परिणयनाद्युपन्यस्योत्तरतश्चो
 र्णा विक्रयाद्युपन्यसाह तत्र तदितरस्मिन् कुर्वतुष्यति इतरस्मिन् सद्देशा प्रामाण्या निश्चये तदिति गौतमः
 उभयमेव नाद्रोयेतश्चेति स्मृतिविरोधदर्शनादिति ॥ तत्रापि प्रामाण्यादित्यं तोष्यो मिथ्येतदिनाययुषितं जोजनस
 ध्यानादेर्वाच्यं तैमातुल कन्यादियरिणयनादि विषयतया व्यवस्थाप्यते वेदाज्ञे तत्प्रती यइति स्मृत्याप्युति स्मृति
 सिद्धत्वेनोपन्यस्योत्तरपरिणयनस्मृतिरिति विरोधोपन्यास संनवात् पयुषितं जोजनादेर्कार्त्तव्यता सच कृष्यते
 विरोधतः स्मृतेश्चानावेन स्मृतिविरोधे दत्तपन्यास संनवेन चमिथ्येतदिति तद्विषयमेवेत्यादि सुधीर्मुखः ॥ २८५
 अतः सिद्धमेतत्कलावपि येषां कुले देशे न वल्ग्वेन सापिडा संकीच्य परंपरया समागतः ॥ तेषां तादृश संकीच्य
 न विवाहे न दोषः ॥ अस्ति च नार्थान्वोपसिः ॥ अन्यथा तैः सद्मव्यवहारे नैव दोषः स्वयंतुस्वरा कुलविरुद्धसापिड

२८६

२८५

म७

२८५

संकीचेन विवाहे न वल्ग्वेन दोषः ॥ न च नार्थान्वोपसिः ॥ दृश्यते हि स्वयं उक्तविधय सापिडा संकीचेन विवाह मकुर्वं
 तोपिना दृश संकीचेनासद्विवाहो न विवाहस्यः कुलेन्यः कन्यास्वीकुर्वंतस्सत्तुलीना न प्राज्ञादो जोजयतश्च वदेवः ॥ शिवाः
 ॥ अत एव मातुल कन्या दाहि को देमाया दौ प्राज्ञनिषेधोपि स्वकुलदेशे परंपर्यानागत सापिडा संकीचेन कृत वि
 वाह विषय एवेति बोध्यं ॥ दत्तसापिडा उदत्तं कर्तव्यं ये प्रागेवौक्तमिति नेह लिख्यते ॥ मुख्यवयं वातु रस्य नावेपि
 द्वितीय सापिडा प्रकारं समुत्तुः पितृपत्य सर्वमातरस्तद्वातोरमातुलास्तद्गमिण्यो मातृस्वसास्तु द्वितरश्च
 भवत्येव तद्गमिण्य इति न पठितं अन्य ग्रंथेषु तु पठ्यते ॥ अत्र या वेदघनं वाचनिकमिति न्यायेत परिपरिणिते
 वसापिडा ननु संज्ञमादि पयुषितमिति भेदश्चरणप्रभृतयो बहवः ॥ अन्येतददृश्यतां वहेद कानां पितृपत्योत्तर
 ज्ञातत्वादीनां भेदेन वाक्यं भेदात् तन्निवृत्तसंज्ञाया सपत्न्यमाना महकुले चतुः पुरुष सापिडा मतिदेशोक्तं वि
 धीयते ॥ अतश्च मातुलादि उदितं विवतत पुत्रे च पि सापिडा कन्याया सपत्न्यमातुल पुत्रेण न विवाह इत्याहुः ॥
 तन्मायजदि श्रुतया वल्लुहाना मेकस्मिन् यथा तस्य र्थलक्षणं चरं चे कस्मिन् एव प्रामाण्ये बोध्यं ॥ अति संनवाति
 तत्रैव लक्षणं या वाक्यं भेदपरिहारः ॥ यथा ईदमेतं वेदीत्यादौ अत्र चापितं पत्य इति ॥ प्रथमं वाक्यमेव न
 सपत्न्यमातरि उक्तविधय सापिडा परं ॥ नदितं स्थाविवाहप्रसक्तिरास्ति येन विवाह प्रतिबंधाय सापिडा वि
 देशः क्रियते ॥ किंतु सपत्न्यमातरि स्थित्यमातृत्वातिदेशो न तत्रात्रादिपुतान्नेरुपतिमुख्य आतृत्वादेरेव विवा

१८०

कृ

ता ५

तादृशमिषे च प्रदर्शनावसरे मातुलस्य सुताम् द्वेत्यादि प्रायेऽपि तु पत्यु इत्यादि सुमंतु वाक्यमुदाहृतं ॥ तथैवाशा
 तातपः ॥ मातुलस्य सुताम् द्वा मातुलं ग्रांतुं ये वचः ॥ समानं प्रवृत्तं चैव स्वत्वात्वां प्रायेण चरेत् ॥ पेरीनसिः ॥ पितृ मातु
 लस्य दुदितरो धर्मस्तान्निगमिन्मातुलं वदति ॥ सुमंतु रपि पितृ पत्यु इत्यादि ॥ आसः ॥ मातुः सापिंडा यत्नेन व
 नीयादिति ज्ञोति जिहिरिते तौ आ विरोष प्रहसना मेघावचनानां कथं विरोष विषयेत्याशं क्य विरोष वचनवला
 दिति त्रैमशति प्रतिज्ञायामु वाक्यमुदाहृतं ॥ पेतस्वै खेयी जगिनी स्वस्वीयां मातुरे वच ॥ मातुश्च मातुराज्ञं स्वग
 त्वाचां प्रायेण चरेत् ॥ एतास्ति स्वस्तु नार्थं ज्ञोपयुक्ते ततु द्विमानिति च नृगिनी पदं पूर्वोत्तरं द्वितीयां ता
 भां संबध्यते ॥ आन पदं च मातुर्गंधादी दिवि वाद प्रयुक्तं सापिंडा परं पेतस्वै खेयी गंधर्व विवाहो देव विहि
 ता ॥ अतो जगिन्मादिपदार्थकत्वा नुरोधेन मनुवचनादितरेषां विरोष विषयत्वमित्युक्तं स्वीकृतं आस्यमनुवा
 क्यं स्वगमिन्मातृपदमदि त्रैमशति प्रायोऽपि सुधाकरे वला वलाधिकरणे ॥ एवंच माधवेन सुमंतु वाक्य
 ॥ स्पष्टं चोत्तरं देवोदाहृतं तातपयेरीनसि मनुवाक्ये सुमातुल सुतात्वं मातुर्गोत्रत्वा सुदृश्यं तत्रैवेदकं जेदेन वा
 क्यजेदस्य परिहाराय लक्षणं ये कोद्वेषता वहेदकस्य वक्तु मशक्यत्वात् स्पष्टं साधारण्ये च द्विज्या प्रायेण च
 रदिति ता जगिन् इति एतास्ति स्वस्तु नार्थं ज्ञोपयुक्ते तेति चेति कविधेयसर्पकपदान्मन्यापत्तरपदि
 दार्थो वाक्यजेदः ॥ ताया च तत्समानं विषयतया माधवोदाहृतं सुमंतु वाक्ये पिवाक्यजेद एव माधवसंमत इति चेत् ॥ १८०
 कर्तुमुचितं प्रायपावप्रागस्यान्यात्वे तां गंधर्वैः ॥ विवाह प्रयुक्तं तमाधवसंमत सापिंडा येन वसकल

३४

कल्पनाया अस्यात्वात् त्वप्यविशिष्टविषयस्य सापिंडायापि गोणत्वेन विधेयमुख्यत्वात् लाभाच्च ॥ असंमतं तु मातृत्वा
 धातिदेशेन विधि वि
 सुमंतु वाक्या नासने वेद्युत्तरकल्पनापादकचतुः पूरुषा पूर्वपरिणेतानि रूपितसापिंडा विधि विधेयस्य
 समानं प्रायश्चित्तादेरुत्स्यत्वात् ॥ नच सापिंडा बोधन एव संकरकारित्वापादनरूपवाक्यरोषोपपत्तिरस्य
 पित्रां क्वा ॥ अत्राप्युक्तं च संमाननाशो चाति क्रमस्यानाचारसंकरपादकत्वे संवात् प्रायश्चित्तमिति मितं निवे
 ध्यति क्रमस्य तु तदापादकतायामुद्वेये पितृत्वं तातं नन्वेवं मदनेपारिजातौ क्वा वासिष्ठवाक्यं आख्यासं गते
 ते ॥ तेन दिपयं मो ॥ अत्र सप्तमांशे वमातुः पितृ तस्तथेति वसिष्ठवाक्यमुदाहृत्योक्तं तत्सर्वं सापत्यमाताम
 दकुलविषये बालाणादीनां ज्ञातियादिदानसमुत्पन्नं पितृकुलविषये च एकत्राचयवानुहतेरानवादे मत्र सा
 वर्ण्यं नावाजेति सुमंतु वाक्यस्य सापिंडा विषयत्वे तदवधि प्रदर्शनार्थं वसिष्ठवाक्ये पंचमांशमिति संगच्छते ॥
 अन्यथा उपपन्नं स्यादिति चेत् ॥ नईदृशवाक्यानां चतुर्विंशतिभूताद्यनुसारेणानुक्त्या धर्थात्तरं तास्य
 स्पष्टं च दर्शितत्वात्पारिजात आख्यायामपि ॥ तदपत्यानि नाग्निनेयानीति नाग्निनेयित्वेन सिद्धाया इव त
 त्कन्याया अपि पुत्र्यानां सैनं प्रसिद्धनाग्निनेयीकन्याया इवापरिणेत्येव संकेतान्निरस्या सर्वं सुमंतु वाक्यानां
 यथाश्रुतेर्धत्तास्यार्थत्वं संभवत् ॥ यथादिसपत्नमातरि मातृत्वातिदेशपरिप्रथमवाक्ये यन्निरूपितं सय
 त्रमातृत्वं ॥ तं प्रत्येव न वनमतेपि सापिंडातिदेशो विधीयते न तु सुत्रं प्रत्यपि यथासाध्यानां सन्नातेनाप्य
 सिद्धं स्याति चेत् प्रत्येव न वनमतेपि सापिंडातिदेशो न गिनीत्वातिदेशो न प्रत्यपि योक्तिकः ॥ पितृस्वस्वाधत्ति
 देशः सिध्यति ॥ यथाचतस्रपत्यानां अलं वाक्येन नाग्निनेयत्वातिदेशो पितृत्वं नान्योक्तिर्वा नाग्निनेयीना

त

न्यात्वातिदेशः युक्त्याभासस्येदं विषयासाधकतायां वसिष्ठनापिषादिमातोक्तरीत्या प्रदर्शनात् ॥ तथा मातुल
कन्यायाणां गीत्वातिदेशोऽपि न मातुलसुतान्तरात्वातिदेशोऽपि ॥ यावद्वाचनं वाचनिकमित्येवात्रियुक्तस्वीकारो
चित्वादित्यलं सर्वार्थसपत्नमातुले सापिंड्यविचारः ॥ असर्वार्थमातुले तु द्विवारस्य न कुलोपयोजनं
॥ असर्वार्थविवादस्य कलिर्वन्त्वात् ॥ वध्वावरस्य वासुख्यपितृद्वारकसापिंड्यतुल्यं दृष्टं मारस्य सप्तमा
दूर्ध्वनिर्वर्तते तयोरेव मुख्यमातृद्वारके तु तमारभेव पंचमादूर्ध्वनिर्वर्तत इति सिद्धं ॥ ततश्च मुख्यकले
न कुलद्वये वर्जनीयकन्यानां अत्रियुक्तोक्तसंख्योपपन्नान्वतियथाहुः ॥ उद्बोद्धः पितरोऽपि तु तत्रोक्तं तत्रोक्तं
दंपतिर्द्वंद्वं तस्य चतुष्कमष्टकमष्टोप्यस्य कन्यासोऽत्र ॥ वंशरंजकं दंपतिप्रामिति रित्या सप्त कक्षं ददाएकैकान्
यकन्यकाः पितृकुले त्वा सप्तकक्षं बुवे ॥ यद्यप्येकस्य बुद्धोपि सुताः सुतोदपीदृशः ॥ संवंधसांम्नादेकैकगणि
तेष्ववधार्यतां २ एकस्मान्निधुनात्सुतोप्युदितोर्द्वंद्वं तद्व्याजस्यार्द्धं चतुष्कमष्टवततोऽपि उक्तं शतरोदाः
॥ यावत्सप्तमकक्षमग्निर्जतवः कन्या उद्बोद्धा न्वयेतादृशे र्गुणि तारसैकख दृशो वंशोऽपि उक्तः पितुः ३ मातुर्जन्म
ददंपती च मिथुनं ददंतयोः सागरतस्याः पंचमकक्षमष्टमिति रित्येकान्वयेषु सते ॥ इदं द्वा द्वंद्वयुगं ततो ४
यद्वे शो पंचकक्षं शरक्षोप्यः सप्तगुणाः शराऽत्र विधत्तमातुः सापिंडाः कुले ४ कुलद्वयस्य कन्यकाः सुताः
यः सापिंडिकाः ॥ हिमाशु दृष्टं दृशो २१ २१ विवाद कर्मवर्जिताः ५ अत्र प्रथमस्तोके वरस्य पितृपक्षे सापि
डो नाविनात्यैकन्यानां संख्या दर्शयितुं प्रत्येकैकैकन्यायाः पितरावैकं द्वंद्वमित्येवमेकैकस्य सप्त कक्षं

सू१

क१

१८८

द्वंद्वो नां संख्यामुक्ता पितृपक्षे एकैकं द्वंद्वकुले ॥ तत्संख्यानां संख्याक्तिप्रतिज्ञा क्रियते ॥ तथा हि ॥ वरः प्रथमः द्विती
यस्थानस्थितं वरपितरोर्द्वंद्वं ॥ तृतीयस्थाने पितुः पितरोर्द्वंद्वं ॥ चतुर्थस्थाने तयोः प्रत्येकं जनके द्वंद्वं २ पंचमस्थाने
तद्वंद्वद्वयघटकयोः द्वयस्त्रीद्वययोजनैकं द्वंद्वं निषष्ठस्थाने तद्वरकाष्टसंख्यस्त्रीपुंस्वक्तिजनका निद्वंद्वानि सप्त
मस्थाने तत्तृचैकयोऽत्राव्यक्तिजनका निद्वंद्वानि १ द्विचैकयोऽपि तस्यः प्रथमं ॥ तज्जन्मद्वंद्वं तिस्रसां सारं सप्त
मष्टयत्सप्तसंख्यया दिव्यं ते शुनिष्ठस्य प्रत्येकमष्टयः ततश्च तस्य जनकत्वं द्वंद्वो नां चतुष्कमित्येवैवाकार्यं उच्ये
यः ॥ इत्या सप्त कक्षमित्या सप्तमध्यमणि न्यायेनान्वयः ॥ दंपतिशब्दे न द्वंद्वमुच्यते ॥ रदशब्दे न द्वाविंशत् संख्या च्यते ॥
ततश्चैति प्रामितिः सिद्धा ॥ तथा चापेक्षा उक्तसंख्या सिद्धिस्तथाशयः ॥ ननु जोक्तं द्वंद्वसंख्यानां पितृपक्षमाणा कन्यासं
ख्या पितृसंभवति ॥ द्वंद्वद्वयघटकयोः स्त्रियोरेकं द्वंद्वजन्यत्वं संभवात् ॥ एकस्माद्द्वंद्वं दाने कन्यानां मपि संभवात् ॥
अत्र उक्तं पृथगिति ॥ एकस्य द्वंद्वस्य स्वरित्येते न शंका द्वयमुवाच ॥ इदं द्वंद्वं संख्यायां तु शब्दसादिव्ययप्रथमं
कानि रथर्थः ॥ सांख्यादित्युत्तरं एकस्मादिति सामर्थ्यलभ्यं ॥ ततश्च गणनासौ कार्ययजन्यकन्याभेदे न जनक
द्वंद्वेदमारोप्य जनकद्वंद्वं क्येन च जन्या स्वभेदमारोप्य संख्या द्वयोपपत्ति रित्याशयः ॥ उक्तं द्वाविंशत् द्वंद्वानी मष्ट
एकद्वंद्वकुले उद्बोद्धः सापिंडकन्यानां विषष्टिरूपमज्ञातरसंख्या तावदाह एकस्मादिति ॥ प्रथममेकं मिथुनं त
तः पुत्रः कन्या चेति द्वंद्वं द्वितीयेत्याने ॥ ततः प्रत्येकं ताभ्यां कयाचित्केनचित्मिथुनजावं गताभ्यां पुत्रः कन्या चेति
द्वंद्वद्वयंततीये ॥ ततो द्वंद्वद्वयान्तये वरीत्या द्वंद्वं चतुष्टयं चतुर्थं ॥ ततश्च तुष्टयान्तये वरीत्या द्वंद्वद्वयं चतुर्थं

व१

एकानि नैव प्रकारेण बोधशब्दानि वदन्ते ॥ तेन्यः बोधशब्दानि नैव प्रकारेण बोधशब्दानि सप्तमे स्थाने इति द्वितीया
 यस्यान प्रवृत्तिषु पृथगेतमेकाजिज्ञासां द्वातर्गतता एकाजिज्ञासां द्वातर्गतता निमित्तं
 वतामिः कन्याभिः प्रियाः संयुज्यते इत्यसंख्याभिः ऋतव इति पदेनाभिधीयते अत्रयस्त्रयः ऋतवः षट्पण्य
 करीया प्रातिनिधौ नौकप्रसूयेत संयुज्यते पूर्वोक्तजिज्ञासां द्वातर्गतता निमित्तं द्वितीयं करिणपितृवंशो बोधशब्दजिज्ञासा
 कादि सादृशीकृत्यानां संयुज्यते इत्यसंख्यासेकखदशा इति पदेनाभिधीयते रसाः षट् ॥ स्वप्नस्य दृशो दुःखं त्रीणां
 २०१६ इह शोकसिद्धेः वरस्यामातृवंशो दुःखं त्रीणां संयुज्यते पृथगेतमेकाजिज्ञासां द्वातर्गतता निमित्तं
 रसां वृत्तमादमातरिति ॥ अत्रापि वरः प्रथमे स्थाने तस्य पितरो द्वितीये मातुः पितरो तृतीये दुःखं द्वितीये तयोः प्र
 त्येकं दुःखं पंचतृथं ॥ तत्तद्वरकानां च तत्पुण्यां कृतीनां प्रत्येकं जनकद्वंद्वं च तृथं पंचमे ॥ एतेषां सप्तद्वंद्वानां
 मध्ये एकैकान्ये पंचदश संप्रतिः कन्यासंयुज्यते ॥ यत्किंचिद्वंद्वं द्वातर्गतं प्रथमे स्थाने ॥ ततः एको दुहितौ च
 तिवंद्वं द्वितीये ॥ प्रत्येकं तामां जातद्वंद्वं युगं तृतीये ॥ ततः पूर्वोक्तरीत्या द्वातर्गतं प्रथमे स्थाने ॥ ततः प्रत्येकं तयोः वरीया
 द्वातर्गतं पंचमे ॥ एवं पंचदशद्वंद्वं विष्टाः पंचदश कन्याः संयुज्यते ॥ इत्यसंख्या संयुज्यते ॥ सा च शराभ्यविष्टा
 च इत्यभिधीयते ॥ शराः पंच अत्रैश्वर्यं ॥ विष्टुरेक इति ॥ कुलेति यंच मस्त्रीके पूर्वोक्तरीत्या पितृवंशगतायाः बो
 धशब्दिकादिसहस्यसंख्या यामात्रं वंशगतया ये चोत्तरशतसंख्या ये लुनेतमाः द्वा संख्या एकं विंशतिं सहितं ॥ १८६
 ताधिकं द्विसहस्री संयुज्यते ॥ द्विमांशु दृग्धरा दशा इति ॥ द्विमांशुरेकः दृशो द्वंद्वं शरेका ॥ दृशो द्वंद्वं उक्तरीत्या २१९

ईदृशं कसिद्धे ॥ ततश्चैतावत् कन्याः कुलद्वयगतासु स्मृत्वा न विवादकर्मणि वरेण वर्जनीया इत्यर्थः ॥
 अत्रोदीत्यमने तेन साधियस्य विनिर्णयः ॥ निर्मत्सरये विद्वांसस्तोषयां तु तेषु ना १३ त्वने तदेवीयसंस्कारदीप्ति
 साधियं विनिर्णयः ॥ अथ गोत्रप्रवरनिर्णयो मंदुजुज्जीवदे वक्रत एवास्मिन्नैव सरे प्रदार्जिते ॥ तत्र गोत्रलक्षणं बो
 धाय न आह ॥ विश्वामित्रो जमदग्निर्भरद्वाजो धर्मो तमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठः कश्यप इत्येते सप्त ऋषयः ॥ सप्तानाम् स्त्री
 णां भगवत्पादमात्रोपदपत्यं तद्गोत्रमित्याचक्षते इति सप्तर्विशदः ॥ प्रत्येकं लुनेः पंचजन शब्दवत् ॥ एतत्स्वातु स
 रणा गत्वा १८ सप्तसंयुज्यते गोत्रमिति स्मृत्यर्थसा रादयः ॥ केचित्त्वगत्वा १८ सप्तसंयुज्यते एव स्वापत्यानां गोत्रेव
 सिष्टे गोत्रावयमित्यादि अवहारादित्याह ॥ तन्न ॥ तदपत्येषु वत्सादिषु गोत्रव्यवहारस्योपेक्षा रिकत्वं संगात् ॥ गो
 त्राणाम् १८ संख्यात्वापत्यानां गोत्राणां च सहस्राणि प्रमुक्ताम्यर्थादिति चेति वौधायनसंज्ञविरोधाच्च ॥ न च न वमनेपि व
 शिष्टादिगोत्रव्यवहारस्योपेक्षा रिकत्वं मिति वाच्यं ॥ वौधायनोक्तं सप्तानां गोत्रत्वलक्षणं गोत्रलक्षणं संख्यादुरोधेन
 तस्य स्वीकारात् ॥ कुंडिनोदीनां स्वस्वगोत्रे एकगोत्रत्वेन अविवादप्रयोजकत्वं वशिष्टादीनां सर्वस्वगोत्रेषु सद्दशां
 गोत्रेषु योजकत्वेन अविवादप्रयोजकतायासादृश्याच्च ॥ यद्वा ३ नादो संसारेति र्यगधिकरणस्थितं त्ररलोक्तं न्यायेन
 दूरव्यवसिष्टाद्यपत्यत्वेनोत्तरं नरेषु वशिष्टादि कुलक्षणादुगमाभ्यां स्वयं वगोत्रव्यवहारः ॥ अगत्वा १८ सप्तसंयुज्यते
 गोत्रलक्षणं पत्येषु गोत्रव्यवहारः सर्वथा नुपपन्न इत्यपत्याम्येव गोत्रं ॥ अत्र केचित् ॥ तानि पूर्वोक्तसप्तक्षीणां परेषां
 पत्यानां च गोत्राणि ॥ इदानीं तनेषु वत्सलं गोत्रावयमितिवद्ब्रीहिणा व्यवहारात् ॥ वत्सेव जमदग्निगोत्रं वस इति तस्य

धेरा अवदारात् ॥ बत्स इदानीं तना नाना मदनैश्च गोत्रमित्याहुः ॥ तत्र ॥ जामदग्निगोत्रो बत्स इति बहुव्रीहिरेव व्यवहारा
 रसं जवात् ॥ जमदग्नेर्गोत्रत्वस्य पूर्वोक्तरीत्या पपत्तेः ॥ अनादौ संसारे जमदग्नेरपि पूर्वजमदग्न्यस्य वत्साद्यप्यस्यैव न वेन गो
 त्रे संवत्सरे नाना मदनैर्गोत्रं ये वा भित्तिरित्यप्याहुः ॥ एवं व्यवहारे पपत्तेः सत्तरीणां यदप्यंतर्गोत्रमित्यस्य
 राहाति तस्य प्रथमदस्य पुनर्गोत्रराहात् यच्च कल्पनात् पुनश्चाप्रतीत्य नाना रूपा च ॥ तदप्यानां तु सोपपत्तेरिति सप्तम्यप्य
 स्थानि स्वापस्य तानां परेषामिव गोत्राणां सिद्धाः ॥ न च परेषां तदप्यानां अत्राह पस्थितिः ॥ प्रकरणात् नृत्तो मार्क
 डिया इत्यादि राहगतत्वं तत्त्वस्य पीडने त्वस्य मर्यादा ॥ न च सप्तम्यप्यस्य त्वगोत्रत्वेन सदादीनामपि परंपरया तदप्यस्य
 दत्तिप्रसाक्तः ॥ प्राप्तिश्चेन्न तन्निरासात् ॥ तथा च गोत्रत्वेन प्राप्तिर्द्वयदगस्याऽसप्तम्यप्यस्यैव तर्गोत्रे ॥ अनुरवविज्ञाने
 श्वरमाधुमदनपराजितेषु गोत्रवंशपरंपरा प्राप्तिरुक्तं ॥ उक्तं च ॥ नृदयैरपि सप्तमाने पित्रास्यत्वेन हि नो वि
 रितस्मरालक्षणे गोत्रमिति ॥ न चैतावता प्राप्तिर्हि मात्रं लक्षणी ॥ माधुदाह प्राप्तिरिव गोत्रप्राप्तिरपि प्रामाण्यनि
 श्वयस्य स्वस्योचिता ॥ ननु केवलं नृगणेषु यस्कादिषु केवलं गिरोगोषु दूरितादिश्चास्ति ॥ तेषां सप्तम्यप्य
 स्यत्वाभावात् ॥ न च तेषां गोत्रत्वं नास्तीति वाच्यं तथा सत्येकैव नृविषया नित्यवरे श्रुतवर्त्तता वत्समानगोत्रत्व
 मन्वज्जगद्विगिरस्य गणादिति वौधायनोक्तं पर्युदासात् पपत्तेः ॥ प्राप्तिर्सेनावनायादिपूर्युदासो न वति यथा यजति य
 येयजामहे कुरु ॥ तीतिसा मायवाक्यादनुपातेषु येयजामदप्राप्तिर्सेनावनायादियुजा जेति अतुयाज्यतिरिक्तै
 श्वित्येवंपूर्युदासः ॥ केवलं नृवंगिरोगोषु सप्तम्यप्यस्यत्वेन गोत्रत्वं प्राप्तिर्सेनावनायाश्च नावात् ॥ कथमयं

१६०

५ भाग

पूर्युदासः ॥ नृवंगिरोगणव्यतिरिक्तेष्वेकप्रवरानुदृत्यासमानगोत्रत्वमिति ॥ ननु मायं केवलं नृवंगिरोगणवि
 श्वयः पूर्युदासः ॥ किंतु जामदग्नेरनुगणगोत्रमप्यारक्षन्तीति गिरोगणविश्वयः ॥ तेषां सप्तम्यप्यस्यत्वेन गोत्रत्वात् ॥ तथा
 च तैश्चित्तरगणा वदेव प्रवरानुदृत्यासमानगोत्रत्वसेनावनाया मयं पूर्युदासः ॥ तेन तेषां शास्त्रांतरवोधितक्षि
 प्रवरानुदृत्यासमानगोत्रत्वे मेकप्रवरानुदृत्येति चेत् ॥ न ॥ तथा सति केषुचित्तेष्वेकप्रवरसाम्ये सप्तमानगोत्रत्व
 माविवाहप्रयोजकं केनास्ति नापि सप्तमानप्रवरत्वेनेषु विवाहप्रयोजकमस्ति ॥ पंचांगं जिघृक्षामायादविवादादि
 ह्ययोः ॥ नृवंगिरोगणेष्वेवमित्यस्यादि जिघ्रवरसाम्यस्यैव तेषु विवाहप्रयोजकं तत्त्वात् ॥ तथा च तेषु वि
 वाहप्रयोजकां धौ वा द्विवाहप्रसंगः ॥ न चेष्टापत्तिः ॥ नृगणा वत्सा विदा आर्षि विणा इत्येषां सर्वेषां मन्त्रिवा
 हः ॥ गोतमानां सर्वेषां विवाहः इति तेषां यनसत्रविरोधात् ॥ तस्मात्तैश्चेकप्रवरानुदृत्यासमानगोत्रत्वम
 विवाहप्रयोजकं केनास्तीति स्वीकार्यं तथा ययं पूर्युदासः केवलं नृवंगिरोगणस्य ॥ विश्वय एव ॥ ननु तैश्चेत्येक
 प्रवरसाम्ये संगे नृसप्तप्रवरत्वयोरुभयोरुक्तन्यायेनात्रादिवादापत्तिः ॥ इष्टापत्तेः ॥ सचायं पूर्युदासो
 असति गोत्रत्वेन पुनर्नृदत्तितेषां गोत्रत्वे स्वीकार्यं ॥ तस्माद्गोत्रलक्षणं दृष्टव्या ॥ अत्रोच्यते ॥ प्रवरं
 जरीस्मृत्यर्थं सारादिप्रामाणिकं निवेद्य लिखितत्वेनेदं लक्षणं भवत्येव स्वीकार्यं ॥ तस्य च केवलं नृवंगिरोग
 णेष्वनावाच्यं तेषां गोत्रत्वं ॥ पूर्युदासात् पपत्तेस्तु सप्तमानमाश्रयाय नृसप्तप्रवृत्तिकार आहृणो गोत्रसंदर्श
 यात्ता जामदग्नादि नृवंगिरोगणानां च गोत्रत्वं तत्सादृश्येन गोत्रत्वञ्चातिर्भवति ॥ तादृशञ्चातिप्रसक्तिमयेव

+ वादप्रयोजकं केवलं बुगोत्रं नृत्तं व्यसि ॥ तेनैके वलानामगोत्रत्वेपि समानप्रवरत्वस्यापि बद्धप्रयोजकत्वमस्ति गोत्रत-
 यंपर्युदासः ॥ आदेकुडगोलकादिनिष्ठेष्ववदिति ॥ स्मृतिचंद्रिकाकारस्वाद ॥ नाम्निस्त्रौधायनसंज्ञैकप्रवर
 नुहत्यासमानगोत्रत्वमुच्यते ॥ किंतु समानप्रवरत्वमेव ॥ प्रवरसाम्यस्यैव प्रागुपक्रममात्रं गोत्रलक्षणस्यत्वं तु क-
 थ्यताम् ॥ प्रवरधीर्माणोत्रायैत्युक्तं गोत्राद्वैतप्रवरलक्षणाः ॥ समोत्रसप्रवरत्वयोरविवादप्रयोजकं त-
 द्दृष्टांतगौरीवा ॥ तथाचार्यपर्युदासार्थः ॥ नृत्तं गिरोगणव्यतिरिक्तेष्वेकप्रवरा नुहत्यासमानप्रवरत्वमपि
 वादप्रयोजकमिति ॥ अतएवात्र नृत्तपिवादः प्रवर्तिमात्रपरः ॥ ननु गोत्रवर्तिपरः ॥ नृत्तं गिरोगणव्यतिरिक्तेष्वेकप्रवरसामानप्रवरत्वमपि अतोयुक्तः पर्य-
 दास इति ॥ ननु व्यस्यकगोत्रावयंहरितगोत्रावयमित्यादिव्यवहारविरोधः ॥ गोत्रसंदर्शपाषाणोत्रं नृत्तं
 गिरोगणसादृशांशोत्यातेत्यद्वैतः ॥ तस्मादुक्तं गोत्रलक्षणं निर्दोषं ॥ केचित्तु केवलं नृत्तं गिरोगण-
 महर्षिषु गोत्रव्यवहारोपपत्तये प्रवरं ऋषिं संबन्धाच्छ्रुतयोर्गोत्रमिति तत्त्वज्ञानं ॥ तत्र गोत्राणीति सत्त्वा-
 वादवत्त्वमात्रं ॥ प्रवर्तिनिर्गोत्राणि कोद्वयानीति तस्यार्थादित्याहुः ॥ तत्र ॥ अगस्त्याष्टमानाम्यस्येकगोत्रमि-
 त्याग्निमसहोषाटाकिं विरोधादस्यान्यथाथीत्याख्येयः ॥ प्रवरैः समानैः गोत्राणि समानानि त्रौदयानीति
 ॥ तत्रैवाह तद्दीकाकारः ॥ प्रवरैर्गोत्राणां गणव्यवस्था समानता चेति ॥ क्वापि निर्वैद्ये अदर्शनादिदं निर्मूल-
 मितिकेचित् ॥ अन्येऽस्याहुः ॥ यमधिष्ठत्येषां प्रवरान्मानं सतेषां गोत्रैर्बौधायनोक्तिः त्वनुवादवत्पुनरुपलक्षणं
 ॥ अतः केवलानामपि गोत्रत्वमुपयन्नामिति ॥ तदपि न तर्कितलक्षणं नुरोधेन वाचनिकलक्षणस्य बाधकरं

२६१

सा ३

गो ६

त्या ४

२६१

सनापतेः ॥ प्रवरघटितगोत्रलक्षणां गीकारे प्रवरगोत्रप्रवर्तकस्य मुनेर्गोत्रकर्तृकामुनिगणइतिमाधवाधुक्त-
 गोत्रघटिते प्रवरलक्षणे व्युत्पत्त्यापत्तेश्च केवलं नृत्तं गिरोगणेषु महर्षिषु व्यवहार उपपादित एवेति संज्ञेयः
 ॥ तत्र विवादप्रयोजकं समोत्रत्वं द्विविधं ॥ एकं गोत्रत्वं सदृशगोत्रत्वं चेति ॥ तत्राद्यमेकं गणतः ॥ पातिषु
 गोत्रलक्षणेन सत्यत्वादेरेकस्यैव गोत्रत्वा-
 चापि गणाधीनं तत्र लक्षणां गोत्रत्वं चापि तदप्यातिप्रतिष्ठेयमे-
 कत्वं चेन्न द्वितीयं तु भिन्ने भिन्नगणतः पातिषु ॥ वृत्सविद्योरापि गोत्रयोरेकसत्त्वर्ष्यपत्यत्वेन सादृश्यात्
 एकसत्त्वर्ष्यपत्यत्वं च तदनुहत्यात्वात्पातं तदनुहसि रपि द्वेधा ॥ त्रियमाणतया सत्तयाच ॥ आद्यावत्सादियु-
 जमदभ्यादः ॥ तत्प्रवरैर्युजामदभ्यादिपदसंकीर्तनाभावात् ॥ केवलं सत्रादिगणतानुक्रमेणोपभूतं राजगोत्रं
 दशपाठेन तदनुहसिः प्रतीयते ॥ तदुक्तं स्मृत्यर्थसारं ॥ त्रियमाणतया वापि सत्तया वा तु वर्त्तनं ॥ एकस्य
 त्रयतेयत्र तद्वैतस्य कथ्यते इति ॥ एकस्यागस्त्याष्टमसत्त्वर्ष्यपत्यं तस्य मर्दधरपत्यस्य ॥ यत्र कुले तदप-
 तत्त्वं तस्यैव धिगोत्रं कथ्यत इति वंशपत्तेन पुराणे निधाना तद्गोत्रैः सत्तया नृत्तं रजिगोत्रत्वं प्रसंगः ॥ कि-
 तु त्रियमाणत्वेनैव ॥ कपिषु वातादृशं नारदज्ञानुहत्यानावा न्तस्य गोत्रत्वं ॥ तथा च तेषां नारदज्ञेः सद-
 विवाद एव ॥ यथा दक्षलामातः ॥ एतेषां तु विरोधो यममदभ्यादिनामकः ॥ उक्तं त्रैलोक्यं पित्रिभिर्वा दक्षि-
 निरिष्यत इति ॥ एतेषां नरदक्षजगणानां ॥ यत्स्मृत्यर्थसारं ॥ नारदाज्ञाश्चकपयोगीशोऽति ॥ चत्वारो वि-
 मरद्वजोगोत्रैर्बौधायनोऽपि भूशतितद्वर्गात् गर्गतकपिविषयकमित्याहुः ॥ तत्र अविज्ञेयं सरणाय परंपरा-

+ यणा २

लक्षैः॥ गोत्रप्रतिपादकैः कल्पसंज्ञादिनिर्घातितैर्वसुतमानुवृत्तिः सगोत्रत्वप्रयोजिकांगक्रियते॥ न च तैर्विभ्र
 मित्रगणेषु चः सद्योतिता॥ द्योतिता चाप्यस्यैवादिनिःसर्वैः कपिपुनरज्ञस्य॥ अरक्षणं संदेशो नपावात्॥ अश्वला
 श्रियमाणे तया तु रक्षावाप्यनाश्वस्यः स्यात्॥ तत्र कल्पसंज्ञाप्रणमिति॥ तत्प्रकृतैर्यितुल्यं॥ आश्वलायनस्तोत्र
 सुनिर्मूलैरवनाश्वकारादिभिरव्याख्यानात्॥ स्मृत्यर्थसारादि ग्रामाधिक्येण विरोधाच्च॥ गमर्गतगतकपीनाम
 विषयत्वाविवाहनिषेधस्य न युक्तं॥ गमर्गुल्यकज्ञतयानिर्देशो न स्वतंत्रकपिप्रतीतेः॥ गमर्गतगतकपीनाम
 भावाच्च॥ कात्यायनादिभिः कपिपुनरीनां तदुत्तरगतत्वेनोक्तत्वात्॥ यथाश्वलायनसंज्ञेयुक्तलादीनां केवलं
 गिरसां नारदाजगदीदि संधं शपावासे न नारदाजस्य सतया तु वृत्तिप्रसंग इति॥ तदपि न वीधायनादिनि
 सर्वैः केवलं गिरसमभ्येतेषां पावात् आगिरसत्वं मात्रेण चाश्वलायनीयसंकरपाशोपपत्तेः॥ तस्मात्सतया
 तु वृत्तिनिरपि सगोत्रत्वप्रयोजिकेत्युल्लेखं प्रपञ्चेन॥ तत्सिद्धं गोत्रलक्षणं॥ अथ प्रवरलक्षणं॥ तत्र प्रवरणा
 निप्रार्थनानि प्रवरराट्तिनिबंधकारैर्व्याख्यातप्रयोगादपि संबन्धेनाग्नेः प्रार्थनानि तिज्ञायते॥ ही वमं जेदि अग्नेम
 प्रवर इत्याद्युक्ता तद्धितवृत्त्युपातिप्रयोगादपि संबन्धेनाग्नेः प्रार्थनानि तिज्ञायते॥ ही वमं जेदि अग्नेम
 ही असीत्यादिनाग्निप्रार्थने कृते तादृशतां तजगिवादिशब्दप्रयोगः क्रियते॥ उमश्च देवैर्लो मावि वृक्ष्यादि
 नाग्नेः प्रार्थनं क्रियते॥ तत्संधं शपावाद्गमर्गादिपदैरपि अविषे संबन्धेनाग्नेः प्रार्थनं॥ यथायेयजमानो न्य
 वंशो त्यजत्वा जगर्गवः॥ तथा तदुत्सादितत्वात् स्वमपि जगर्गव इति॥ अथ फले यथा नृश्वारीनां प्रसिद्धा स एषा

नां दक्षित्वपादेवाश्रयितिनियते तथा तद्वरपुण्यास्पृश्यजमानस्य प्रसिद्धा स एषा दक्षित्वपादेवान् प्रतिनेपा मिति स्
 वना॥ अथर्वमुं त्रेभिर्जटविसे बंधेनाग्नेः प्रार्थनं क्रियते॥ एवं हि मंत्रः॥ आग्निदेवो होता देवांस्महादि द्वांश्च किल मनु
 स्यपुनरतं वदिस्यात्स्वाजमदग्निवदिस्याद्देहो तावियरीतक्रमेण वत्सयोंत प्रवरपदस्य चार्थं अथ एव दक्ष व
 द्रुणां अस्पृश्यजस्य प्राविता रो हुजगरा मीनुप इति अर्थः॥ हे ब्रह्म प्रसूताः ब्राह्मणाः यथाग्निदेवसे बंधी
 होता चिकित्सते मनुजरातामते यजमानं पूर्वजानां जमदग्नीनां ब्रह्मणश्च यज्ञं देवताः यज्ञमानां चार्थाधिकारिणा
 विद्वान् देवानि प्रादीनुपलक्षदा वक्ष्ये॥ तथा मुक्तं जगर्मायं मानुषोपि होता तदप्यत्वेन तत्सदृशास्पृश्यजमान
 स्य यज्ञदेवो जगत्प्रतिष्ठानं बलमिति विद्वान् देवानुयुजत्वा वदतु चेति तेनो न्युज्यामि अग्नेरेव प्रार्थनां च वरणा कर्म
 त्वं॥ अर्घ्याणां तु विजोषणत्वेन तत्संबन्धः॥ एतत्संबन्धविषयं प्रवरपरिदमार्थं नाम प्रवर इति मिताहं पास्तुं॥ म
 तु प्राधान्येन तत्प्रकारानुसृत्य मंत्रान्वेष्यामहे॥ केवलं प्रातिपदिकं न अग्निप्रकाशनं संनवा तद्विदत्तव
 योतता वै यथ्याच्च॥ अत्र केचित्॥ मंत्रकृतो हणीत इति विधौ मंत्रकृतां कर्मत्वप्रतीतेर्न प्रज्जीयंत इति व्युत्पत्त्या
 धीणा मेव प्रवरत्वं॥ मत्स्यपुराणे॥ नृगुण्य वनाग्निश्चाहं अयुज्म इति प्रवरामुता इति कीर्तनात्॥ अतो नाग्नेर्व
 रणकर्मत्वं॥ उक्तविश्वरुसरिणं मंत्रान्वयानां जस्य न दोषाय॥ ऐक्षीवत्॥ तद्धिता देवत्वा यथैवत्वादिना योजन
 दिस्याद्॥ तन्नः॥ तद्धितवृत्त्ययोंतत्त्वस्याग्निप्रकाशकर्म मध्यपाठस्य अविषयत्वे आनर्थक्यप्रसंगेना
 नर्थक्यं प्रतिहृतानां विषयत्वं बला बलमिति न्यायेन विधीनामेवानां जस्य कल्पनस्योचितत्वात्॥ मंत्रकृतः

॥ तादृशमणाः ॥ कैतवायनाः ॥ स्वालोयनाः ॥ साकयज्ञाः ॥ मैत्र्याः ॥ ज्ञानायनाः ॥ शैव ध्यायनाः ॥ आपिशालाः ॥ आदिवा
यनाः ॥ देवसजिद्धाः ॥ शेषायनाः ॥ साययिनाः ॥ वैदिकाज्ञासोदायनाः ॥ कापिधायनाः ॥ आशुदेयाः ॥ साक्षितामित्रयुजः ॥
आपिशायनाः ॥ पाविकायनाः ॥ वाध्रुओदिवोदासः ॥ अशुद्रयेते मित्रयुवः दिवोदासा इति केचित् ॥ एषां त्रयाः ॥
मार्गचवाध्रुश्च देवोदास इति ॥ अशुद्रयोस्तयोर्वात्योवा ॥ एकोवा ॥ वाध्रुश्च इति ॥ मार्गचवाध्रुवन्देवोदास इति वा ॥ वे
त्याः ॥ याथीः ॥ मवाध्रुः ॥ ज्ञेयनाः ॥ उद्रयेते वेत्याः ॥ अशुद्रा इति केचित् ॥ ते योजयः ॥ मार्गचवेत्याश्च इति ॥ अशुद्रकाः ॥
त्समदाः ॥ यज्ञेयतयः ॥ सोगधयः ॥ स्वादमायनाः ॥ गार्गीयनाः ॥ मत्स्यगंधाः ॥ ओजियाः ॥ तैतिरीयाः ॥ सोकराः ॥
सगंधाः ॥ प्रस्थाः ॥ कादमायनाः ॥ ज्ञेयाः ॥ ओस्थाः ॥ वाजसनायनाः ॥ राजवाधनाः ॥ इत्येतन्मनुकाः ॥ एषामेकः ॥ ज्ञे
नवेति ॥ गत्समदेति वा ॥ द्वोवाजमर्गवगात्समदेति ॥ त्रयोवाजमर्गव ॥ शौनदोत्र ॥ गत्समदेति ॥ शौनदोत्रेयस्य स्या
ने शौन केति केचित् ॥ यस्कादीनां चतुर्णां स्वस्वगणं दत्त्वा परस्परं पूजयेत्स सद्ब्रह्मविद्भवत्येव ॥ द्विजप्रवरसाम्या
नावात ॥ तदुक्तं स्वत्यर्थं सारं ॥ यस्मा मित्रयुवो वैत्याः अशुद्राः प्रवरैर्यतः ॥ स्वस्वदत्त्वा गणं सर्वं विवदेयुः परा
वरैः ॥ हिणा भविवाद् ॥ पक्षांतरादिना मित्रयुनां विवाद एवेत्यनेन चतुर्विंशतीनां प्रवरैर्यतः स्वगणं दत्त्वा त्वेति संव
धाः ॥ मित्रयुनां पाक्षिद्विजप्रवरसाम्याश्चि प्रवरैर्वत्सादिभिः सद्वा विवाद इति केचित् ॥ तत्तत्प्रधानं ॥
म्यानावादिन केचित् ॥ दृष्टान्तान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥ एकान् ॥
द्विजः सर्वेषाम् भविवाद्वा भिधानात् ॥ स्वगणं दत्त्वा त्वेति स्मृत्यर्थं सारं चेत्त्यादौ ॥ अक्षिपत्तुं गणं दत्त्वा त्वेति स्मृत्यर्थं सारं चेत्त्यादौ ॥
अक्षिपत्तुं गणं दत्त्वा त्वेति स्मृत्यर्थं सारं चेत्त्यादौ ॥ अक्षिपत्तुं गणं दत्त्वा त्वेति स्मृत्यर्थं सारं चेत्त्यादौ ॥ अक्षिपत्तुं गणं दत्त्वा त्वेति स्मृत्यर्थं सारं चेत्त्यादौ ॥

॥ यो नोपस्मरति वाद एव ॥ ५

पूर्वैश्च विवादः ॥ इति नृगवः ॥ अगिरसस्त्रिविधाः ॥ गौतमाः ॥ नारदाजाः ॥ केवलाश्च ॥ गौतमागिरसः सप्त ॥ आयास्याः
शरङ्गताः कीमंडाः कीर्धतमसः कांरेणुपालयः बालयः बामदेवाः औशनसश्च ॥ आयास्याः ॥ ओषिविधाः ॥ मृदुरथाः ॥
सत्यकयः ॥ खेदेहाः ॥ कीमारेवसा ॥ तोडदर्शिः ॥ देवकिः ॥ सात्यमुद्रिः ॥ कीबाहाः ॥ वीत्याः ॥ मोकरिः ॥ स्वतेषां कि
॥ कीलायः ॥ कांरुणयः ॥ कांरोरयः ॥ काशिवाजः ॥ साक्षीकः ॥ पार्थिवः ॥ इन्द्रायास्याः ॥ ते योजयः ॥ अगिरसा
यास्य गौतमेति ॥ अथ शरङ्गताः ॥ अजिताः ॥ रोहिण्याः ॥ क्षीरकुरंरः ॥ सोमचयः ॥ सोयामुनाः ॥ ओषिविदः ॥ य
द्रगणाः ॥ गणयोनायणाः ॥ सीलेयाः ॥ मैकरयः ॥ कुरमीगिर्याः ॥ संधुवानमवाः ॥ सांगराः ॥ सोमिनयः ॥ पोम्युडः ॥ माय
लो ॥ कुंडवाः ॥ कांरोरः ॥ काशवारयोमाधयीः ॥ डववीरोदितायनाः ॥ अंगारकाः ॥ कोलायनाः ॥ कासोष्मयोश्च
रुणयः ॥ पार्थिवः ॥ मीददायनाः ॥ स्वादाः ॥ सरावाः ॥ कोटियाः ॥ वासमूलयो वायुपुष्पयो वाससेवयो वासचूपयः ॥ का
चांसयः ॥ क्षयावारययः ॥ करेलयः ॥ उतथ्याः ॥ वीज्योनगाः ॥ सुगोमानयः ॥ क्षीरषष्टिकोराद्रुकार्णयः ॥ सोपुज्य
॥ सामलोमकयः ॥ योक्षजितयोनागज्ज्वाडोवकाः ॥ सुतपाः ॥ सुरेविलः ॥ रोहिणायनः ॥ कोलावनयः ॥ अरुणामनम
नयः ॥ सोदायनयः ॥ का सोरवः ॥ कोजाल्याः ॥ रोहिणियाः ॥ कारावनयः ॥ मूलयः ॥ वासवः ॥ पुष्पवतः ॥ पाविकाः ॥ रेव
याः ॥ ओषमन्याः ॥ ऐटिकाः ॥ शौनरयः ॥ ज्ञाययः ॥ स्वरिकाः ॥ मैकषयः ॥ तोदयाः ॥ वात्वीक्षाः ॥ इत्येते शरङ्गताः
॥ ते योजयः ॥ अगिरसः ॥ गौतमः ॥ शरङ्गतेति ॥ कीमंडाः ॥ मांमथुरेवाणाः ॥ मीसुराज्ञाः ॥ काशरेखयः ॥ शौजा
यनाः ॥ जीजायनाः ॥ काक्षीवनाः ॥ ओजिनाः ॥ मासुरेययो ॥ वाशयः ॥ इति कीमंडाः ॥ ते योजयः ॥ अगिरसो ज्ञातय्य
॥ काक्षीवतः ॥ गौतमः ॥ कीमंडेति ॥ दीर्धतमसं पंच ॥ अगिरसो ॥ तथ्य ॥ काक्षीवित ॥ गौतमः ॥ दीर्धतमस इति ॥ ज

॥ शरङ्गः

मायुद्धं दसाष्टकेति वा ॥ द्रो वा ॥ विश्वामित्राष्टकेति शेषकाः स्त्रो दूलाः ॥ रे नृणाः इति शेषकाः ॥ रे वणा वातेषां ॥

१६६

केचुः द्रुमायनाः ॥ कालाः कालविल्याः पांजयः सोमेयाः ॥ आदलायनाः ॥ आवादाः उल्लूखलाः जैनियः सांतयः औधे
काः साहयः ॥ २६ इति कुशिकासेषां त्रयः ॥ विश्वामित्रदेवरातो दलेति ॥ लोहितः रुद्रकयाः चात्रवर्णयनाः ॥ वासकया
त्रैतैसरेव रोति ॥ विश्वामित्राग्निरवर्णयति वा ॥ कामकायनाः ॥ देवप्रवसाः देवतरसाः आमताः आमकायनाः ॥ इति
कामकायनाः ॥ आमता वातेषां त्रयः विश्वामित्रदेवप्रवसदेवतरसेति ॥ अजाः मार्गमित्राः मायुद्धं दसाष्टकासेषां त्रयः
विश्वामित्रमायुद्धं दसाष्टकेति कताः औद्धवयः शोशिरयः तेषां त्रयः ॥ कालयो वैदायनयो गोदायनयो मोदायनयो वैदायनयो वैना
यनयो मणयो रतकयो मोदायनयः ॥ २२ इति कतासेषां त्रयः ॥ विश्वामित्रकासास्त्रोत्पन्नं जयति पाथिनी ॥ सा
मेदकाः वैधुलाः गणिलाः वेजेयाः परिपुरयः ॥ इति धनंजयासेषां त्रयः ॥ विश्वामित्रमायुद्धं दसाष्टकेति ॥ विश्वामि
त्रमायुद्धं दसाष्टमर्षल्लेति वा ॥ अमर्षल्लो त्रयः ॥ विश्वामित्राष्टमर्षल्लो शिकेति ॥ पूरणकारिणा पयताश्च तेषां द्रो वै
मित्रवरोति ॥ विश्वामित्रदेवरातो दलेति वा ॥ २६ कौशिकार्मा दौ ॥ विश्वामित्रेद्रकौशिकेति क्वचिदन्वेषकादवा
स्ताः ॥ आश्रमस्थाः मादूलाः गमिथनाः ॥ वेणवाः दिरण्यरेतसः ॥ सुवर्णरेतसः ॥ ऊषीतरेतसः ॥ शालकायनाः सुत
कौशिकाः इत्याश्रमस्थाः ॥ कुशिका इति केचित् ॥ अजाइस्येतेषां त्रयः ॥ विश्वामित्राश्रमस्थमायुद्धेति ॥ मादूलाः मादूलाः
कादूलाः कायलाः औमिलाः औदूलाः ॥ शातपपाः कामलायनाः ॥ सातवयः जातवयः ॥ १२ इति मादूलासेषां त्रयः ॥ विश्व
मित्रमादूलेति ॥ गणिनाः ॥ औदालक्यः ॥ उदवासाः सेक्यकाः अजो द्रुलाः ॥ रेणुकाः इति गणिनाः ॥ रेणव इति केचित्

पाथिनी

१६६

१

॥ दिरण्यरेतसां दौ ॥ विश्वामित्रदेवरातो दलेति ॥ सुवर्णरेतसां दौ ॥ विश्वामित्रसोवर्णरेतसेति ॥ कपोतरतसां दौ
विश्वामित्रकापोतरतसेति ॥ कायनाः शालाहाः लोहिताहाः लोहिताज इवः इत्येते शालकायनाः ॥ कौशिका
वाः तेषां त्रयः विश्वामित्रशालकायनकौशिकेति ॥ धृतकौशिकां दौ वैश्वामित्रं त्र्युतकौशिकेति ॥ कथकाः
कथकाः ॥ आधूधयाः उदूणा वा ॥ इति कथकासेषां त्रयः ॥ विश्वामित्रमायुद्धं दसरोदितेति विश्वामित्रगणा
नां परस्परमविवादः ॥ समो वृत्तास्तत्र वृत्तो ॥ इति विश्वामित्राः ॥ अथ केचन पाः ॥ ते त्रयः ॥ निधुवाः ॥ रेजाः
शादिलाश्च उधुवाः ॥ कषपाः ॥ अष्टादिशयनाः ॥ मंतराः ॥ इति शयनाः ॥ आश्रमाः ॥ वेशिपाः ॥ वेना ॥ शूनाय
णाः ॥ सोष्याः ॥ धम्यायणाः ॥ स्त्रो वदसाः ॥ नायायणाः ॥ वैश्वक्यः ॥ प्राचवा ॥ द्रुद्रागाः ॥ आतपीः ॥ काय
निकाः ॥ वैधांतक्यः ॥ सांगसयोः ॥ माधुसरावयः ॥ वार्यक्यः ॥ सेधवयः ॥ वार्यक्यः ॥ सिधवयः ॥ सायसा ॥ अ
सुरायणाः ॥ छागयाः ॥ सौनयः ॥ स्थोलनिकैरायः ॥ वार्यक्यः ॥ ओषवाः ॥ लाक्षापणाः ॥ जी ॥ देवो ॥ जीवनयः ॥
स्वाध्रयाः ॥ रोहितायनाः ॥ नकुजाः ॥ विगाहयः ॥ औद्धलयः ॥ आरयणाः ॥ पालयो वै कर्णयः ॥ कौषितके
यः ॥ धूमलकायराः ॥ सुराः ॥ गोविवायनाः ॥ महाचजेयाः ॥ पैरीनस्याः ॥ पानस्याः ॥ विषगणाः ॥ ईक्ष्माणय
॥ नालदना ॥ शोखमित्रेयाः ॥ हरिण्याजाः ॥ सास्याः ॥ रसरायः ॥ साविश्रवसा ॥ वैशपायनाः ॥ खिरंक्यः ॥
कासलेयः ॥ उल्कायनयोः ॥ नाजलायनाः ॥ कासकायनाः ॥ देवाः ॥ दोताः ॥ सुचयः ॥ खरेनाः ॥ अयस्थूणाः
॥ नायुरयः ॥ पाथिकयाः ॥ गोमयनाः ॥ हिरण्यवायाः ॥ अययो ॥ सोयोः ॥ सुसलाः ॥ आविश्रणाः ॥ उद
लीमंत्रिता ॥ वैकर्ण्यः ॥ स्थूलाविदवः ॥ आयायणाः ॥ मोषकाः ॥ तति कायनाः ॥ औपप्रतिमाः ॥ सारहरयाः

॥॥आसि तो वा॥काश्यपासितदेवलेति वा॥अस्योर्व्यस्यो वा॥शंडित्यासितदेवलेति वा॥शंडिलेति क्वचित् स
वः॥आसितदेवलंशंडिलेति न वदेव॥क्षो वा॥देवलासितेति॥कश्यपाः परस्परमविवाहः॥कश्यपयज्ञि
यमाणतया राघुहृते॥सगोत्रत्वात्सवरत्वाच्च॥इति कश्यपाः॥अथ वसिष्ठाः॥ते त्वाराः॥वसिष्ठाःकुंडिनाः॥
उपमन्युवः॥राघुशब्दः॥वसिष्ठाः॥वेतोलावयुः॥रक्षुः॥सावलाः॥गोविन्वसिष्ठाः॥आश्वलायनाः॥कांथिन
॥॥साविहृथाः॥म्याघुपादाः॥वांस काय नयः॥गाय नयो नयः॥जातृकणीः॥रोधाम्याः॥कोनोजय
॥॥कौलायनाः॥सुधाशरिताः॥कांडहृद्यः॥सोपवत्सायनाः॥आर्लेनायनाः॥लोमायनाः॥स्वत्वाकर्विताः॥पाधि
एकायनाः॥पार्श्वलाः॥देवनाः॥गौरसाः॥विष्णुयनाः॥वादकथयः॥अवेकितयोः॥वस्युजाययः॥पूतिमा
॥समवेलाः॥गोपवनाः॥वेत्तवाः॥सावलायनाः॥औडुलोमाः॥गोपायनाः॥धोवयोः॥पालिसयाः॥पालि
याः॥वायथचः॥आयः॥स्युणाः॥वसुधरायः॥स्युसिताः॥पौलस्त्याः॥गोधिलवयोः॥मालोदवयुः॥वसवत्याः॥श्वे
नयः॥वोहिश्रवयोः॥वाजवल्क्याः॥राघुरेकोमोलाः॥कोल्युः॥औपलोमाः॥मिथोवल्योः॥श्वडाल्योः॥
कुडिलयोः॥लोदयः॥स्योनाश्वः॥सुपाचयः॥दासयाः॥जलि सयाः॥आर्जवार्युः॥इति वसिष्ठाः॥ते वा मे
नाः॥वासिष्टेति त्रयोयानां॥वासिष्ठाः॥प्रमदानरक्षसि॥कुंडिमाः॥लोदितायनाः॥पुम्लयोः॥अश्वस्या
मे करीयुः॥औपवयोः॥आश्वरसाः॥बादवाः॥कोजोलाः॥सागतिनः॥कापवः॥वसवकाः॥मवयाः॥
दिरणक्षायणाः॥पेव्यलादयः॥सोगयोसिताः॥माधुदिनाः॥सोममहयः॥सोस्ययोः॥धृतयः॥त्रैश्वगाः॥
लोनायनाः॥विधं कषयो॥मेत्रावरुणाः॥इति कुंडिनासेषानयः॥वासिष्टेनावरुणकोदियोः॥उपमन्यु

वः॥ औदलयः॥ मांडलेखयः॥ कापिजलाः॥ जालागताः॥ तपोलोकाः॥ त्रिवर्णाः॥ पारंगिरयः॥ सोदाहराः॥
मौलालयो॥ मदाकएवायनाः॥ बालशिखाः॥ औरुनायनाः॥ चलायनाः॥ मागविनायनाः॥ कुंडोदरायणाः॥
लाइमरियोः॥ बालकेयोवार्कयः॥ आलवृद्धाः॥ कापिकेशाः॥ शोलातयः॥ शोकाभियोदाकायनाः॥ बलोवताः॥
लेवायनाः॥ ब्रसुचर्चाः॥ शाकादयाः॥ सरोवणाः॥ कएवायनाः॥ कालाहाः॥ दशेरकाः॥ रुक्माः॥ तरायणाः॥ पाते
कायनाः॥ उदाहाः॥ कौरखाः॥ औषिनीमानेयः॥ ब्रसुचलयोमात्रावयाः॥ सोख्यायनाः॥ गोरथाः॥ सुदाकाय
मयो॥ रक्खुयाः॥ औपलयो॥ गोपादतपः॥ कौमाराकाशेदरयः॥ चक्रदर्थयः॥ कारपुरयः॥ कौलमयः॥ व्याघ्रायनाः॥
रोसदेमयो॥ माहल्लयोवाहुलयः॥ कालपायनाः॥ माएषयः॥ शोकेयः॥ सुचक्रायनाः॥ पापायवसः॥ मासरा
णाः॥ पादकायनाः॥ स्काययनाः॥ धातुहयोनामदयः॥ कौरुक्तः॥ कशानया॥ ००३ सुप्रममवसेनात्रयः॥ सुचक्र
यनाः॥ पादकायनाः॥ वासिष्टुप्रमदनिर्दुस्विति॥ आनरदुस्विति॥ क्विस्वावः॥ वासिष्टुप्रमदनिर्दुस्विति॥
आसुयोर्बसुयोदा॥ पुरादराः॥ कांडयाया॥ वाजयोवाजिर्मुंतयोभेमायनाः॥ गोवाल्लयः॥ प्रागेदयाः॥ प्रकलयः॥
हायः॥ कौकुचादयोदार्पययः॥ कल्याः॥ पनयोमोपयः॥ स्कातयोवास्यायोनाल्लयोः॥ वाजिरयः॥ कौकुचयाः॥ कैमतपः॥
रुक्माजिनाः॥ कापिस्वावाः॥ स्वाध्यायनयः॥ सुतपूययः॥ धोकरसादयः॥ गास्मिदयः॥ ताएयाः॥ औतुहयाः॥ सद्धो
यो॥ जेनायः॥ यार्थयाः॥ का रुजायनाः॥ कापिजलाः॥ शोकेया॥ वाथ्यायनाः॥ स्वेनित्रोताः॥ स्वेनित्राः॥ मंडिकाः॥ शान
यायनाः॥ पठिकाः॥ वधिकाः॥ तिलययः॥ स्कायनाः॥ होमयो॥ दार्ढ्ययः॥ शिन्धयः॥ षीकेदस्ताः॥ ४० इतिप्रसाराः २०१
॥ तेषांत्रयः॥ वासिष्टुशतयपाशरथैति॥ एकोवसिष्ठानोपरस्परमविवाहः॥ समोत्रवात इति वसिष्ठाः॥ अग्रामस्याः ते

५३

दश॥ अगस्त्यः॥ इक्ष्वादाः॥ सोमवादाः॥ सोमवादाः॥ यज्ववादाः॥ दर्शवादाः॥ पारवादाः॥ पूर्णमासाः॥ पारगिनाः॥ दि
दकाः॥ वाणिवाप्यः॥ अगस्त्ययः॥ कुरंभयः॥ कौरखाः॥ सुमेयसः॥ सोमयोमुयो॥ माधशरणाः॥ पुलस्तयः॥ पुलहाः॥
तवः॥ कार्णादीः॥ मंदेजाः॥ ११ इत्यगस्त्यः॥ तितोत्रयः॥ आगस्त्यः॥ मंदेजाः॥ मायोनुवेति॥ इक्ष्वादाः॥ विशालाद्याः॥
स्फालायनाः॥ औपवदनयः॥ कल्यायाः॥ देउयो॥ लावणयो॥ लज्जारंदउयो॥ वैरणयो॥ सुदोदरयः॥ सेवयययः॥
लोअनयय॥ त्यातवाः॥ मोजिलयः॥ पापुदस्ताः॥ दारिद्र्यीवी॥ रोहिण्या॥ मोसलयः॥ सेवराः॥ सनरायणाः॥ कैकर्णी
नाः॥ मागीयणाः॥ आचार्वाः॥ शालेकायनाः॥ उपकल्यकायनयो॥ कारिणयो॥ वासायनयो॥ होमिनयो॥ लावाय
नाः॥ सावाहयस्तोडयो॥ लाजायनयो॥ देवोयोगोदाहरतायो॥ पंडोदताः॥ उडुआनयः॥ उपकुलाः॥ अर्जुदाः॥ शेवाय
धाः॥ परदताः॥ वेसोरंदयः॥ ओकुलाः॥ वैरंडयो॥ गोआदयो॥ रामोभोपायनाः॥ आसुण्याः॥ उजयो॥ वाशिषायणाः
॥ शरंगराः॥ फाटावचनाः॥ परइति॥ अवादास्तेषांत्रयः॥ आगस्त्यदार्ढ्यैत्युतेभ्यां दिति॥ दार्ढ्यैतिवावाकः॥ ए
कोवा॥ आगस्त्यति॥ सोमवादा॥ सोमवादा॥ यज्ववादा॥ दर्शवादा॥ पारवादा॥ पूर्णमासाः॥ पारगिनाः॥ दि
रीमासानां पारगिनीचत्रयः॥ आगस्त्यपारगिमासपारगिति॥ हेमोदकाः॥ अक्राः॥ राकाः॥ शुक्राः॥ हंसाश्वासाः॥
॥ हेमचर्चयः॥ इतिदिशोदकास्तेषांत्रयः॥ अगस्त्यपेनामकपालिकेति॥ अगस्तीनीसर्वेषांपरस्परमविवाहः॥ समो
त्रवास्तपत्रवाच॥ इत्यगस्त्ययः॥ अशुद्धिगोपाते॥ त्रयः॥ शौगशोशिरयः॥ संकृतयः॥ लोगाहयय॥ तत्रनाम
नाह॥ गदहामिन्त्रयशोशिरसेजेजातः॥ शोमशिरमामाहोनागपेअगिरसवाहंस्पलापराहोअगोमशोशिरति
॥ अशोकाया॥ किलेतिवा॥ अथोवा॥ अगिरसकाया॥ किलेति॥ आधोभारहाजोवा॥ एषांविश्वामित्ररहाजोभ्यां नवयः ॥

+ त ९

+ रौ ३

+ रौ ३

संस्तुतयः॥ प्रतिपास्त उचः॥ शोचन्॥ शौचं गवाः॥ संपवनाः॥ जानक्युः॥ तिरायाः॥ रतयाः॥ नृप नृपुः॥ चारु यणयुः॥
सद्योगो गोलो हयः॥ तालाना गदयोः॥ कति ज्ञात यो विनीत कः॥ तिलपः॥ परिजवाः॥ वैशाख पद्यः॥ श्रीनातायनाः॥ चंद्रि
यणाः॥ मलकाः॥ शाला यनाः॥ आर्षणाः॥ हारिनिवाः॥ पीलाः॥ आर्षयः॥ इति संस्तुतयस्तेषां त्रयः॥ श्रीगिरसो
रिवीतसो हस्तुति॥ शान्त्यु गौरि वीतसां हस्तुतिवा॥ एषा संस्तुतीनां वासिष्ठत्वं तावदस्ति॥ आप्तवादिभिर्वा सिद्धिं यति एवम
अपानात्॥ वसिष्ठ एव तेः पादिकवरणाः॥ श्रीगिरसं स्वमयास्ति॥ श्रीधायनेन केवलं गिरसं मये पागत्॥ श्रीगिरसं प्र
वरन्वा॥ तेनां सर्वे वासिष्ठैरद वासिष्ठैर्लोगां सिद्धिं स्वदा विवादः सगोत्रत्वात्॥ किंचित्पुत्रसंसाधनं॥ केवलं गिरसं
गोत्रं विवाह एव सगोत्रत्वात्॥ वादिभिर्प्रवरसाम्याभावाच्च॥ केचित्पुत्रं दानां यत्विवाहात्॥ नारदो श्रीगिरसं
माश्रित्य नरद्वानां शौं गरीश्वरः सदा विवादमाहः॥ तन्नेह तिलपः॥ केवलं गिरसो मया पागत्॥ नरद्वान्स्वसंसा
नृपतेः कविपुत्रं पागत्॥ प्रमीं गौरिजाते तु काश्यपे रेखा मविवाह इत्युक्तं॥ नम्याश्च के विवादः॥ तत्र हेतुः
चित्॥ लोका हयः॥ दार्जयणाः॥ येन वादयो देहका कालेयाः कापुत्रयः कलापः कलापः॥ चालका पनयः॥
नित्यपराः॥ रादयः॥ अदकयो कोनामयः॥ सीतयः॥ सैतिकयो हिरानि शयः॥ ऐक्यः॥ सीसु त्रिकयः॥ सैर
धियः॥ श्रीवर्णा यो कालक यो राजवाहयः॥ अनृपयो गिरयो राजवज्रयः॥ सैरयः॥ खिरो दवाह यो राजसंवेक
पनसो राजसंवेयः॥ सैरधयः॥ पिगाक्षयः॥ काकुलयः॥ शाकल्यः॥ राव कालयः॥ सैक्यः॥ सोसु धयः॥ चारु
ताः॥ श्रीपयस्य कटाः॥ सोतयाः॥ इति लोका हयस्तेषां त्रयः॥ काश्यपा वत्सार वासिष्ठेति॥ काश्यपा वत्सार
सितेति॥ वासिष्ठा वत्सार काश्यपोतिवा॥ एते द्वौ सिद्धिः नक्तं कश्यपाः॥ रतेयो वसिष्ठ कश्यपां संस्तुतिं निश्चा

२०२

४ द्वा

२०२

विवाहः सगोत्रत्वात्॥ केचित्पुत्रवरत्वादपि॥ पारिजातस्य तंसे प्रहस्त्य त्र्यंशं सारयोस्त्वमेष्टुं कृताः॥ देवरातानां त्रयः॥ वि
श्वामित्रे वरतो दलेति॥ एषां जमदग्नि विश्वामित्रां त्रयो विवाहः॥ जमदग्निगणास्यापि विश्वामित्रं गणस्य च॥ नरे वैरा
तगोत्रेण विवादः स्यात्परस्परमिति संग्रहोक्तः॥ श्रीधायनादिभिर्जामदग्नेषु देवरातस्यापि विदित्वात्॥ जामदग्न्य
त्वेचित्मिति केचित्॥ अत्यन्तं श्रीर्वस्वेषु च कस्य सत्यवती मदायणाः॥ जमदग्निस्तपोवायी जने ब्रह्मविदो वर
मभ्यमश्च्युतः शोषः॥ पुत्रः॥ कनिष्ठक इत्युक्ता देवैर्दत्तः॥ पुनः शोषो विश्वामित्राय जगर्गः॥ देवैर्दत्तः सवेयविदो वर
तस्तौ नवेदिति दूरिवेरी देवरातस्य जमदग्निसेवैधक्यना जमदग्न्यत्वं मुपपन्नमिषाहः॥ धर्मं प्रदीपेत्॥ माताम
हः॥ खड्गजामदग्ने देवरातादीनां विवाह इत्युक्तं॥ वस्तुतस्तु दूरिवेराधीनां गवतादीनां गवत्वं तावदेवरातस्य निःसं
देहं गवगम्यते तान्निवीहश्च जामदग्न्यं केवलं नार्गवाः॥ यतरत्वे नैव वायः॥ न च तस्या धनो श्रीधायनादिवागोस्ते नवति
तु सयुद्धगता देवरातानां जामदग्नेरा विवाहोक्तिर्जामदग्न्यत्वं साधिका सतीनां गवत्वं निवार्य करी॥ यथा पिजमदग्नि
भानृत्वं मासान् जामदग्न्यत्वं साधकं तथा पिजमदग्नेर्जामदग्न्यविदेयु मत्स्यपुराणोपावाः॥ सिद्धं जामदग्न्यत्वं तदनुज
वैरातस्यापि जामदग्न्यत्वं साधकं नृस्य कस्मादधेरुत्स्य नृयोः॥ निरुगोत्रं प्रवरत्वं संजुः॥ न च विदो तर्गतजमदग्ने देव
रातस्येष्टा॥ नरेदो माता वाः॥ जामदग्न्यत्वं तस्य च श्रीरुदेवतात्वे जमदग्न्यत्वं संजुः॥ यनिहस्यं विवाहस्तु जमदग्न्य
जायाः॥ निषिद्ध एव स्य स्य च जमदग्न्यत्वं संवेधाभावे नृत्स्याः॥ स्वसगोत्रत्वाभावे पिपित सगोत्रत्वात्॥ अयं गोजाह
यापितुः॥ इत्यत्र पितृश्रद्धां स्पष्टं मेव योजनमिति स्मृतिवादि कादो मस्तं मिति संज्ञेयः॥ सर्वे पोवस्मां मुख्या यणानां
जह्य संवेधि प्रवरण प्रसक्तौ व्यवस्थामादां प्रत्यायनः॥ तेषामुनयतः॥ प्रहणीत एकमितरतो द्वावितरतो द्वौ वेतरतस्यौ

नितरतो नदि चतुर्णां प्रवरो स्ति न पंचानामपि प्रवराणां आगिर सवार्दस्य सारका जपेष्वा मित्रका स्यात्कीलति॥ विप्रो
 मातरं कात्यायन लोकाशी कचतुः पूर्वः प्रवर उत्यादपितरुतरः प्रति यदीतु रिति अतएव न चतुरो ह्येति त इति निषेधो न
 निमानुवादाविति॥ उक्तं च पारिजाते सं प्रदे धामुष्याय एकाये च दत्तक क्रीत कायः गोत्र द्रव्येभ्यः प्रदायाः शा गृही
 शिरया यथेति॥ तथा नारायण ह्येति दत्तक्रीतासी नो ज्ञान कपालका योगे अनिवेधः शौ गरीशिर प्रदण्य प्रदरीना
 र्थत्वादिति यथा च क्रियास्य गमात् सेत्रे वाजिने पृथ्वीयते॥ तस्यै ह जागो दृष्टो वाजीक्षेत्रे कएव च फले नानि संधा
 यक्षेत्रेणाधीति नातया॥ अत्र सेत्रे ज्ञेया मध्ये वाजा धो निर्वलीष्य सीति मन्त्रैः सेत्रजस्यानि संक्षेपेन चामुष्याय
 एतत्तथा दत्तकादि द्ययित्यत्र मानमस्ति॥ सर्वेषां तत्वे तत्तु ये धारयेत्सुलं॥ इति द्विगोत्राः अथ सत्रियैवैत्राणां सत्रि
 याणां मुगोत्रे मानं वै लयो रूतवसेति प्रवराः॥ वैत्राणां जले दनगोत्रे जाले दन वात्स प्रमाकिलेति प्रवराः॥ यद्वा पु
 दित प्रवरारं वृत्तेषां भित्ति पक्षे यस्तत्र कारि रक्तं॥ मिताक्षराद परस्त्वस्य प्रमेव स्वीचात्रिरेतत्र देतुः मन्वादे आग
 स्ताष्टमसप्तम्यस्य स्वरूपगोत्रलक्षणं जावात्॥ प्रवरमेजरीकारं सुतयोरेकं रूपं गोत्र प्रवरं त्वेव वैकोपरस्य
 रमविवाद प्रसंग इति॥ हेतुमाह॥ तस्मात्पुरोहितगोत्र प्रवरारं वेति राजर्षि वररा स्य चानि भिक्ता विषयत्वं यजामि
 त्वर्थः नञ्त्रियाणां पितृ तद्गोत्रेऽस्य च तच्छब्दे न पुरोहितपरमर्चाः तस्यैव मुख्यगोत्र संनवाच्छास्त्रांतरं सर्वे वादला
 नाच्चेति सर्वे वासिद्धमेतत्तत्र विवादे होत्रियैश्च शांनो योरोक्षि सप्रवरं कायपुंरं चानिवेध इति वदन्ः वस्तुतस्तु
 योरोक्षि सान् राज्ञि काय॥ राजत्रयौ न्या राजा सर्वेषां मानवो तस्यैश्वर्य इति सत्तद्वा प्रथमना गोपेन मिता सारका
 रलोक्षितः सकार्यमेवं वदेत्तद्यपि प्रातिस्विकगोत्रा नात प्रवरानावः तथा पिपुरोहितगोत्र प्रवरारं वेति तस्या

२०३

विति तस्यैव सत्रस्य कायपुंरो वेति प्रातिस्विक प्रवरदर्शनात् अतो लक्ष्मिणां स्वि स्य मुद्रा देति निवादा भिकारा तानिर्ण
 यो गिनां योरोक्षि स्यात्प्रवरारणमभावस्तदनिष्ठे त इति गम्यते तथा च स्वर्य सारपुरोः संगोत्र प्रवरानोक्षासी तत्र विदुजै
 रिति कर्मणि तु वरणादो सवृत्तिकृत्यः उक्तं सत्रस्य कर्माधिकारे प्रवर्तः सोपि व्यवस्थितः येषां कुले यादृशं वररा माग
 त्तथैव कर्तुं संचितमिति विप्रैश्च विषयवस्था दर्शनात्॥ अत्रिभिरुक्तं सपुरोरोक्षि सानां राजात्रयिभिः समुच्चयः क्षा
 यवैश्च योः योरोक्षि सान् राजात्रयौ न्येतिसत्याष्टा सत्रं व्याख्या वसरे श्रवणस्य कर्माधिकारः सप्तः योरोक्षि सानां
 ज्ञेयं अतिज्ञाप्यार्थं तद्गोत्रपरिग्रहं यन् प्रतिवेद्योर्था मिति गत्यर्थे श्रवणार्थं च सीव राजस्य श्रौतिभिरुक्तं परः अ
 ति शब्दश्च न पंचातिहर्णा तेऽस्य सत्र छिद्यं चाधिकानिवेध प्रतिप्रसवार्थः समुच्चयै संसदवश्येनावात उक्तं चतेनेव
 प्रवराणां स्यात्स्याथ राजर्षयो मानं वै लयोरेव सेतिसत्रस्य व्याख्या वसरे पि उक्तं समुच्चयांतर्गतं॥ अथ गोत्राज्ञाने॥
 य उपनेताचार्यस्तद्गोत्र प्रवरं रवकर्माणि विवादा विहोच॥ अथा संप्रज्ञा तवैधुमाचार्यमुष्यायामुच्चयतावा
 र्थप्रवरं ह्येति तेषां यामवचनात्॥ आचार्यो गोत्राज्ञानेत्॥ आचार्यगोत्र प्रवरानभिज्ञस्तु द्विजः स्वयं॥ दत्त्वात्मानं
 तु कस्मैश्चित्तद्गोत्र प्रवरं प्रवेदिति॥ यत्तु गोत्रस्य त्वपरिज्ञाने काश्चप्यं गोत्रमिष्यते इति तदाचार्यगोत्राज्ञाने सत्येव विवादादि
 रित्विषयमिति हृष्टाः अथमात्रगोत्रमितीयः॥ मातुल्यस्य सुतामृद्धा मातृगोत्रांतर्गतेष्वच॥ समान प्रवरं चैव सत्कांवादाप
 रं वरं इति मातृगोत्राया विवादा निषिद्धः॥ यद्यप्येकगोत्रत्वं स दृशगोत्रत्वं वेति द्विविधसंगोत्रत्वमुक्तं तथापि मातृ
 गोत्रे न्य मेव वर्ज्यमातृगोत्रे न्यस्यात्मा मिति आर्याने तस्यैव प्रतीतेः मातृश्रौतं यद्वा यद्वा विवादास्ति गोत्रे अर्थं ज्ञे
 गोत्रं॥ स्वगोत्राज्ञं इत्येतानि विवादास्तत्र मेपदेय कल्प सागतान्तः॥ किंच गोत्रैव सत्क इति वचनात्॥ पितृगोत्रस्य स्वीकृत्य

आयामनुसृत्यास्व गोत्रत्वेनेति निषेधः तेन परिशेषात्मातृगोत्रपदेन मातामह गोत्रनिषेधः तस्य स्वीयसिद्धिदशायां नुवर्तमानस्य
 गोत्रत्वप्रयोजकत्वाभावात् ॥ अतएव पुत्रिकायां भर्तृविवाहोपाधीषदायां च दानाभावेनापि गोत्रसंबन्धस्यापि दुर्लभः स्वीयसिद्धिदशा
 यामनुसृतात्स्वस्य गोत्रत्वाद्वा न निषेधः आह्यादि विवाहोपाधौ यथापि तत्पितृगोत्रसंबन्धेनेति ह्यत्रावापि भर्तृपूर्वगत्यामातामह गोत्रस्ये
 वमातृगोत्रत्वेन निषेधः परिधातव्यं च पुत्रिकायां धर्मादि विवाहोपाध्यासात् गोत्रसंबन्धोपाह्यादि विवाहोपाध्यासात्
 सर्वेषां मातृगोत्रत्वं ननु सर्वं किंतु माध्यादिनामाभितिसंस्थाषादोक्तं शिष्टाचारोपपन्नमेव ॥ केचित्तत्संबन्धमस्मिन्मूलत्वात्स
 र्वेषां मातृगोत्रत्वं न युक्तमिति ॥ युक्तं तु शिष्टाचारसद्वृत्तवचनामाभ्यादिनामाभेदजनितमूलत्वं च सर्वं ह्युपाशीक
 र्त्वा नान्युक्तं पुराज्ज्ञातं चात्र स्मरिष्ये तत्परं स्यात् ॥ कस्याहमातृत्वमिति पृष्टितं तज्जवालेकारचूडायादिगोदातीरजनि येषोवा
 म्स्वनिनां न्यापदेवोयुगीः तत्सन्तो रिदृजीवदेव कृतिनः सद्धर्मशास्त्रे कृतो गोत्राणां नृचवरे ॥ सहेयमभवात्ति एहीति री
 ज्ञाव्यं एम् ॥ १ ॥ इति गोत्रप्रवरणैर्युक्तं ॥ एवं नापीत्यत्रातिबंधकाभिसिद्धिस्तु गोत्रस्य प्रवरणानि रूपातिनां ॥ यथा
 ह्यविवाहकसंग्रहस्य वतमानादिमुल्लंघनं जन्यानां विश्वामित्राणां हृदयसंधानाजपेति ॥ एषामत्र विश्वामित्राणां मविवाहः
 ॥ जातकृत्पणीनां वासिष्ठो ज्ञेयजातकृत्येति ॥ एषां सविवासे ह्यस्यामविवाहः ॥ वासरय्यादीनां पूर्वोक्तानामपि पुत्रिकायां
 एषां ॥ अत्रि वसिष्ठाभ्यामविवाहः ॥ अत्रि विश्वामित्राभ्यामिति केचित् ॥ कपिलानां पंच ॥ आगिरसवाहं स्युसां रक्षाजवा
 दममातृवचसेति ॥ एषां विश्वामित्रजराक्षाजाभ्यामविवाहः ॥ वज्रकपिलस्य विश्वामित्रसंबन्धेनामां वः ॥ विश्वामित्रलो
 देवराते प्रकृत्यस्येतेकापिले पवाचवा इति एतरेपि बाल्याय तत्कापिलोत्तरेति गविष्यमां नत्वा ॥ कापिलानां वैश्वामित्रा
 नां वैकापिलानां वैश्वामित्रत्वात् पश्यते ॥ कतानां त्रयः वैश्वामित्रकात्यायनीति ॥ एषां विश्वामित्रजराक्षाजाभ्यामविवाहः

॥ एवमिदानीं तन्नामपि दत्तकादीनां ह्योरपि पित्रोः समगोत्रे रविवाहः ॥ यथा दत्तवरमंजरीकारः ॥ एवं पुत्रिकापुत्रदत्त
 लादीनामपि दत्तयोरपि गोत्रयो रविवाह इति ॥ मुत्तुसूत्रं ननु वचनं गोत्ररिक्तेजानपि तु न भेदो दक्षिणः सुतः ॥ गोत्ररिक्तेजः पि
 तृपुत्रेति दत्तः स्थाडा इति ॥ तद्वत्कादीनां यतः आर्षेयवरणविवाहो अत्र गोत्रावपत्रविवाहो मयूरः ॥ सविडा सुसमानो यत्तु
 न प्रवरणस्य नापीत्यनेन नो लघते उच्यते ॥ पिदरावैव इति ॥ इदमुपलक्षणं ॥ नापीत्येतावन्नापि अत्र एदोधातृवरप्रयोजक
 निरुक्त्युपाति ॥ यथा ह्यनारदः ॥ प्रत्युक्तो नैव कापी नैकास्ति हृदि हृदये ॥ नैव कुञ्जजम्भयोः पुंसो रे कुञ्जस्य तु कुञ्जक इति ॥
 कस्याप्यस्य पुत्राय दत्तकत्वायाः स्वपुत्रोपरि एतदेव प्रत्युक्तं ॥ अत्रोत रार्द्धगतनिषेधादप्यपि जाते स्म स्य तरे ॥ एको द
 रीकरतलत्रदरां यद्विस्थादेको दस्व्यवरयोः कलनाशं न च ॥ एका हृक्ते विषयाजवती हृक्स्यानघं तरे तु ह्यमदं प्रत्यु
 शो लरोध इति ॥ विवाहस्त्विकजाता नाम केस्ति तु दये कुले नाशो करोत्येकवर्षे स्यादिति धर्माचार्यो रिति ॥ उदयोत्तमप्राप्ति
 तिपारिजाति ॥ गर्गः ॥ आशौर्ध्वमेव स्युगेतमातृमिति सरय इति ॥ एतद्वचनं द्रव्यं निमातृकविषयमिति पारिजाते ॥ अतो नैव
 वदिनश्च उच्यते ॥ एतत्स्य कुधीत नो दाहमिति सरय इति ॥ एतद्वचनं द्रव्यं निमातृकविषयमिति पारिजाते ॥ अतो नैव
 भवेवं ॥ सामान्यप्रवृत्तमपि एको दप्रवृत्तानामेकस्मिन् तरे यदि विवाहो मव कुधीत कुर्वाते मुनयो मयेति सा रवली
 वचनेन समानी दप्रवृत्तविषयनिषेधस्य प्राप्तत्वात्तन्निमित्तविषयं न तति तदाशयः ॥ उदाहृत्य पुत्रीनपिता विदध्यात्त
 रक्षा हनंति दाहजालं यावच्च उच्यते ॥ दिनमत्र सर्वसामान्यकान्यो हनंति दध्यादिति कुपदि वचापि वानि नो दराविषयः ॥ अत्रे
 ति च नैहोदिन इत्यर्थः ॥ यत्पुत्रीति निर्बंधे मेधातिथिः ॥ एषकृमानजयोः काये विवाहश्चेकवासरं ॥ एकस्मिन् मंडपे कार्वा
 एषकृवादि कर्मोक्त्याप्युपादे कर्मोः कार्यदशे नैव शिरस्त्वयोः ॥ नमिनीमासुनाम्यां च यावत्तत्पदी नवेदिता ॥ तत्क

नेदाशियाय॥ कार्यशक्तिर्ममत्रयस्येष्टां विमिश्रितस्य यस्मिन्वात्॥ उदाहृतगर्वाक्ययोः कपदं वाक्ये चैककर्तारं प्रति
 निषेधो ज्ञाप्यते॥ कुर्वीत कुर्वीता॥ नपिता विदधाति इति वाक्ये च प्रतीतेः॥ अतश्च द्वाभ्यां कर्तृभ्या एकास्मिन्पिले एकस्मि
 न्वप्येव हि निनीदरयोः विवादः कार्यः भिन्नकर्तृत्वमेव मंडपप्रतिष्ठादिभेदः प्रतीयते॥ एककर्तृत्वं हि न च तद्वयेन पूर्व
 विवाहं समाप्यांतरं कुर्वीत अतिसंक्षेपे कास्मिन्पिदिने मंडपदेवताप्रतिष्ठापने दायिगृहे भेदेन वेति व्यवस्था बोध्या॥ ज
 ह्यमाणमिष्टवाक्योत्तरार्द्धस्याभिनीदरस्थोपारणत्वात्वात्॥ मदनरलेनारः॥ मान्यसु क्रियापूर्वमेवं कृत्वा तु मेगले
 अत्रयं पुनर्वाच्यं न कुर्वीत प्रमेगले॥ एकमात्रं तज्जयोरेकवत्सरं पुरुषस्त्रियोः॥ मसमा नक्रियो कुप्रीत्यात्तमेदि विधीय
 त इति॥ अत्र त्रयस्य मध्ये चेदं न्याहस्य च वैशानं॥ तदा मुकोदरस्यापि विवादस्तु प्रचाराय ते॥ अत्र तस्य उदाहरे विवादमि
 त्तं एकोदरविषयं मेगलद्वयं अहमेदि मिनं न वतीति ज्ञाप्यते॥ तत्रैव मिहिरस्तु पुत्रो जयपुत्रात्तुर्ध्वयमासां मंते र
 था॥ पुत्रुदाहरेन कुची तविवादप्रतर्जनं॥ यमयोस्तु एकस्मिन्वत्सरं चैव वासरं मंडयेत था॥ कर्त्तव्यं मेगलं स्वकीचीर्य
 मलजातमोरिति॥ तथा मदनरले वसिष्ठः द्विचोभवं लेकगृहे मिनं हंतं तु पश्चान्नवमिदिने तसु॥ आ वप्रकं शोभनं तु
 लुकी वाहुरिथवा चार्चयेन्नेदं तो वेति॥ एकोदरप्रस्तानां माग्नि कार्यत्रयं न वेत्॥ मिनीदरप्रस्तानां वेति ज्ञानात्
 दो न्नोदिति वातातपयहरो मभिनीदरविषयानि विधेयस्यास्मिन्साक्षात्पते॥ गुरुपरिहिते अविस्मरु संवेधा मुपयक्रम
 विस्मरु संवेधोयथा॥ नार्यास्तु सुदृढातपित व्यपत्तीरवसानि॥ इत्युत्तरं॥ अथ विवादकालः आश्वलायनः॥ उद
 गयनं आपूर्वमारापयकं कलायं मन्त्रेणैकोलं कर्मयमनगोदानं विवादः सर्वकालभेदे विवादमिति॥ कत्याण न
 ज्ञेयोतिः शास्त्राविरुद्धमिति प्रति कृतं॥ पुरेण न सनेदं रास्तु चीतोति छंदोगसूत्रे न सत्रं प्रदणानिषा च पेक्षयानं सत्रम्

वश्यकमिति तद्व्या॥ विवाहोदिवार्क्यः राजावधिके विकुर्वंतितत्प्रकारेण न विप्रश्रितयतः॥ हेमाद्रौ तु देवलः॥ रा
 ददशो न संज्ञातो विवादास्येष्टां हृष्टुः स्नानदानादिकं कुपुमिको काम्यत्रयेऽप्येति॥ रुद्रवसिष्ठः ग्रहणे द्वादशं क्रोति
 यादशो व्रतवे बुच॥ दानं नैमिषिकं ज्यैश्वराज्यापितादिव्यत इति राजावधिकं न्याशनमुक्तं॥ अमृजोपि सुमेतः॥ ग्रहणे
 द्वादशं क्रोति यात्राति प्रसवे बुच॥ अवरणे चेति हासस्य राज्ञोदानप्रचाराय तेति॥ विरेण्यो मृतो॥ अर्कादिर्न मिषाणो वि
 नेके लक्षणे वेति दिनग्रहात्राज्ञो विवाहं न दोष इति उक्तमिति राजावधिकं विवादसिद्धः॥ मदनरले॥ नारः॥ पुमेहेन
 म्नात्तुः द्वाषोतिर्दवाणि पीडनं॥ यत्तु संसाममृष्टे द्वैत्यस्येनाशु रुचयोरिति॥ पादिजाति यमः॥ दद्यादुपवते को न
 ग्नि कामविरो कित इति॥ अस्यामवस्थायां शोका प्रसक्तिं वदन् अष्टमवर्षयुषं ततो गर्भं च मम प्रतुः किम्या विवादे उ
 चितः कालः॥ स्त्रीणां मुपनयनस्थो नापत्नो विवाह इति तदु॥ च तव यो वस्त्रायां विवाहस्यो वि तत्वात्॥ अतस्तत्र
 विवादे शो कानेति दर्शयति॥ षड्वर्षांतं तु प्रशस्तं ततः कालः॥ षड्वर्षमप्ये नो दोषा कस्यां वर्षद्वयं यतः॥ सोमो मो मुने
 ततस्तद्वर्षं धर्षयितुं यामल इति जोतिर्निबंधो दाह तव च नात्॥ हेमाद्रौ वातस्यः॥ माधे मासि न वेद्वाच्यं मासो मास्यु
 सुता॥ कात्यायनोदात्रे वात्स्यायनो वैशाखे पुत्रिणी न वेत्॥ धर्मसुक्ता न वेत्येव धानिनीकारि के न वेत्॥ देवपूजा रानि सं
 मासेषा लो मदेव तेति॥ धानिनीत्वातं त्रेण धनं संयद वती॥ निसामिति न औदित्यश्रुवायादितिः स्मृतिता॥ सोमदेवतो
 मासि शर्षः॥ अत्र एव मदनरले नारः॥ माघकाल्यु न वे शाखजे असाः पुनप्रराः॥ मध्वनः कार्ति कोमा र्शोमी
 वे निदिताः परं इति॥ यदुत त्रे वनं रक्षाजवचं माघकाल्यु न वे शाखजे अषाढादमृगः॥ यथादेवपूजा ता मासां चतुर्वेदपु
 निसंश्र इति॥ अत्र विहितं प्रतिभिज्ञाना माघादी नोदशमेदेन व्यवस्थेति सदनरले॥ वसिष्ठस्तु दोषे विकुर्वीत श्रम्यते

जातेवदस्यतिरप्यननसत्रविधिं वदन्नादः॥सौम्यैरकृदस्ताश्चमैत्रमूलाश्चिवायुवः॥त्रिष्टुनराणिपौंसंचरोहिणीचछ
 नप्रदाः॥अन्ताश्चसर्वावर्ज्याः॥स्वस्त्यारः॥मोक्षप्रदेसदेति॥देनाजानयि॥दक्षीनराणिवायव्यंमैत्रमूलंचरेवती॥रोहिणी
 सौम्यमिदं चछमं प्राणिप्रदेसदेति॥विदितेप्रयिद्विरोधाक्रमणेनमनस्रेणनिषेधंतदपवादं च प्राणिजातेति॥राहुकेत
 स्थितिर्वासेछात्रतुः॥वत्सरेणतदर्शनंतस्याप्यर्धेनैयातिथे॥मंदजोवक्रजोदं॥धाराशयः॥पूर्वजोयुणमिति॥राहुकेत
 विसुक्तंयुद्धदं चक्रमिषोडितं॥वत्सराहंनखद्वेतग्रहयुद्धयुतेचनमिति॥यस्मिन्नेतामयंयौतिथिदोक्तं॥त्रिमासतः
 ॥छरुत्सुययातीतिचक्रियन्नासमादितमिति॥चंद्रयुक्तसमायोगदुर्निष्ठनतामिथुः॥ग्रहयुक्तसुमनसत्रेतदेव
 यदिति॥॥तयोर्मध्येजुतेस्त्रीदोधाकासर्वास्तुयोदतीति॥इतिनक्षत्राणि॥अथवासगादि॥नसिद्धः॥युधयुक्तं
 दजोवाजीवारैषुछमंदंनवेत्॥छमाभामंराकंयुधंवेगंदिवादकइति॥मदनरत्नगर्गः॥चंद्रतारावर्जंमुख्यं
 पम्योप्राणिषोडितंमुख्यंशुक्रबलेवधवारस्यंछंरवेर्बले॥विवाहेमुख्यकालेतिथौवर्जलांनेष्टाकापी॥विवाहेवलमवर्ज
 दपम्योर्मुख्यस्ययोःवेत्सजायुजतःकुप्यंतदुर्गोप्रदसातयोरितितेवनादवचनमात्॥वेदितस्युद्धवर्जलेयत्रान्वयः॥युद्ध
 जाप्रकारः॥उपनयनपुष्करणावर्जोक्तइतिनेदोमते॥रवेरपिपूर्वाग्रहमखरीसादृष्टमा॥उक्ताहुक्तकालसंप्रहार्यः॥स्त्री
 कः॥स्त्रीधरीये॥अथैकैकैरकंयुधकाचधनुर्मुक्तैर्नृणामंजिस्त्रीतजोतिषिणीतरोविधिनवोदिकेविरक्तिथो॥रोहिणी
 सररेवतीपितृमरुन्निजैदृष्टतापुरेष्टारकाकैजवासादिरदिसेष्टादकमौरनदेति॥मंजुगुरुः॥स्त्रीतजोतिषीस्यमध्य
 मणिनायेनोमयतोन्वयः॥नृपमंजिहोरेनैवविशेषणेनास्तबाल्यादिभिर्धनैश्चतरोविधैः॥नमोदिकेइतितद्विशेषणे २७७
 मध्यमपक्षविधिः॥पूर्वविशेषणेमतत्राविष्टादिः॥वाशस्तं॥अथनैवकफपक्षानिवेधस्तत्रादिपंचम्यंतस्यनानिवेधायित

इतिस्वायतेतत्रस्मृतज्योतिष्यैर्द्वैतस्यपूर्वोदाहृतः॥शास्त्रोतरश्च॥विरक्तइतिउक्तविदितकालेपिरिकानिवे
 धः॥पितरोमघा॥मरुतः॥स्वाती॥मित्रोन्मरा॥इंडुर्मगः॥आलुरंमूले॥आरोमोमः॥अर्कजः॥शनिः॥आदिशिव
 नविशिष्टोअतिपातवेधः॥सादिनिषेधोः॥संप्रदाते॥सिद्धस्थमकरस्थेयुरोनिषेधप्रतिप्रसवस्यवस्तुचसोव
 त्सरक्त्यकौस्तुभेनार्दस्यवत्सरदीक्षितो॥इष्टप्रा॥जन्ममासादेनिषेधप्रतिप्रसवयोर्वस्थापनय
 नाजिह्वारंयत्रोतिनेहोमते॥एवंचयपक्षेक्षयमासक्षयसवत्सराणांमापेविहोनिषेधः॥तत्रक्षयपक्षः
 चउत्थरीमे॥त्रयोदशदिनेपक्षेविवाहादिनकारयेत्॥गर्गादिसुनयः॥प्रादुःकृतेमृत्युस्तदोजवेत्॥मृत्यु
 वादेदपत्योः॥आदिपदोपातबोलादोशिरोः॥ज्योतिर्निर्वंधेउपनयनेपरिणयनेवेउमारेनादिपुण्यकमा
 णि॥यात्राक्षिप्तयज्ञेकुप्यन्निजीविषुः॥पुरुषः॥मदनरत्न॥पक्षस्यमध्येद्वितीयादितांतोतदोजवेभोरव
 कालेयोगः॥पक्षविनष्टेसकलेविनष्टेमियाहुराचार्यवराः॥सप्तमाः॥त्रयोदशदिनेपक्षोन्नंनसंदरतेजम
 त॥अपिबर्षसहस्रेणकालयोगः॥प्रकीर्तितः॥इतिनत्रपक्षस्योपदिनात्मकतिथिसम्हासकत्वात्पक्ष
 पदसमन्निवारवेशोर्नदिनपदसोपदिनपरं॥दिनादद्वीनदिनमितिचप्रसिद्धेनद्विदितसारातिथ्योर
 नन्वमन्निवैयतेद्वद्वयशिष्टत्रयोदशतिथ्यात्मकतिदिनानिषिद्धिनिवृत्त्युत्पात्रयोदशदिनत्वेपक्षस्य
 ज्ञोः॥एवंचपक्षोतगतयोः॥कथोरपितिथ्याः॥ज्ञेयगतस्यसंश्लेषपक्षस्यअद्वितीयापितेतामितिबचनप
 क्षइतिसप्तम्यप्रयोगेसामभ्यपदप्रयोगेणआरंभसमाप्तिवैनाभिजेतेप्रतिपत्येचदष्टोमज्ञेययत्रगच्छतः॥
 द्विनयोः॥कथोश्चितिथ्याः॥ज्ञेयणसपक्षोनिचलेनाभिजेतइतिगम्यतेनचप्रतिपत्येचदशयेद्वितीयामारभवि

हृतेवादि स्वयेयस्मान्मृत्युमर्त्यस्य गोत्रिणा॥ तदान गते कार्यनारी वैधव्यं देधुवमिति॥ वादानां नंतरं यत्र कल
योः कस्यचिन्मतिः॥ ततो हाही नैव कार्यः स्वयं राक्षयदीयत इति॥ अत्र यद्यपि विप्रियेत कश्चिदिति मृत्युर्न वृत्ति क
स्य विदिति वा विप्रियेणोक्तं तथापि विप्रियेणोक्तं नैव कार्यं नानाधर्मरक्षणस्य प्रतिफलं यो वनिमिसेते
न कश्चिदकीर्तनादविवादिताया नगिन्या इव विवादिताया मरणस्य तथा वा तुल्ये मधातिथि वाक्ये स्वगोत्रिणा
मिति चंद्रिका वाक्ये मर्त्यस्य गोत्रिणा इति चकीर्तनात् वरस्य गोत्रस्य विदे उत्रिपुरुषांत गति मर्त्य मृते प्र
तिकूलदीय इति मृत्युं॥ स्त्रीवरस्य हितीया दिविवा दसमये पूर्वोदास्तस्या पूर्वो घनः॥ एतस्योक्तो पल्लव
॥ एवं पितृव्यप्रहरी तस्य त्रस्य॥ एवं च वर मारस्य जनैकात्रिपुरुषो जन्म प्रुषो कुरुदस्तु मारस्य सेताने
देच (त्रिपुरुषात्र बोद्धव्या॥ वधुवरयोः समालोच्यते तन्मरणे केचित्कालं प्रतीक्ष्ये वा विवाह इति तदान कुपुं
त्यादिशब्दे बोध्यते॥ तयोस्तस्मिन् काले स्यादिति कालप्रतीक्षांति स्यात्समाधेयो दोषो बोध्यो धुगपन्मर
णोऽत्रत्यर्थः॥ अतएवोक्तं नान्येषां तु कदाचनेति॥ अनेषां सपिंडां नांतयोरप्येकैकमरणं ननु समाधेय इ
त्याशयः॥ वृद्धवसिष्ठवाक्ये चतुर्णामरणस्य महाविघ्नकं त्वकथं न तत्र प्रतीक्षासहितता केवलवाचिना
यकजातिरितिकथनार्थः॥ इति एवमसिद्धि विवाक्यो दोषोऽत्रत्येकमरणोपदे पद इति विप्रस्य महत्त्वप्रदर्शितं॥ एत
रेव विप्रैरितिकालप्रतीक्षासहितायाः श्रीपूजनादिशोतनिर्मितमेतन्मरणमेवेत्याशयः॥ अतएव वाक्ये नैव
कर्त्तव्यो निमित्तानंतरमिति व्याख्येयं॥ एवं वृद्धवसिष्ठवाक्यमपि॥ प्रतीक्षा च सामान्यतः संबन्धमृत्युत्रयं मा
मात्रं वेति यत्तत्रयमेधातिथि वाक्यसहितं तस्मै तत्तरवाक्य बोद्धव्यं॥ रजावलीयवाक्यं तु आशौचशब्देन प्रतिह

लकृतं विवाहानधिकारमात्रं प्रतीक्षा सामर्थ्यं कौबोद्धव्यं॥ तत्र पितृमरणोऽत्र प्रतीक्षया माजादिमरणमिति मित्तन
दोषेति प्रतीक्षायास्तस्यैव नोक्तत्वात्पितृमरणे संकटतारतम्ये न पक्षत्रयं॥ मातृमरणोऽत्र नदर्वमासजावेति न
मरणोऽत्र मरणोचसाई मासं मासमात्रं वेति पक्षद्वयं विना मल्लादिसपिंडांतरमरणो मासमेव प्रतीक्षेति
व्यवस्था यदि युगावतरमानमरणोऽत्र तत्र प्रतीक्षाया नः परितोषः तदा संबन्धमरणप्रतीक्षायां॥ एवं युगा
वतरमादिमरणोऽत्र तत्र प्रतीक्षायाः शोचनतयोरपि पक्षयोः॥ सामान्यविध्युपपत्तिः॥ पितृमातृपितृत्वसो
दराक्षाणां चतुर्णामरणोऽत्र तत्र प्रतीक्षायाः शोचनतयोरपि पक्षयोः॥ सामान्यविध्युपपत्तिः॥ पितृमातृपितृत्वसो
कटवशे न संवर्त्तनमिति मे मासाधिकप्रतीक्षायाः अर्थः॥ तदा तन्मरणोऽधिकेचित्कालं प्रतीक्षायाः व्यवस्था
मास्युत्तरांति कृत्वा गंदत्वा पुनर्दानचरेदिति ज्ञातिः प्रकाशवाक्यकृतो विशेषः न तु कश्चिदपि प्रातिकूलपूर्व
शोचादिनिमित्तं नानिष्ठताशोचस्यापि सद्यो विवाहपदे प्रह्नितिरुचितायया समोऽसपिंडो बुद्धपुरुषत्रयपुत्र्युत्तमेव
प्रातिकूलस्य निवेधनिमित्तत्वे एवं प्रवेशोऽनयो निर्गमोऽननिवेधानिमित्तत्वं मृपिते येव तावत्पर्यंतमेव
तिपुरुषत्रयमिति मेधातिथिवाक्यार्थः॥ प्रेतकर्मान्तराणां मृत्युदयनिवेधनमिति तत्त्वस्य तावत्पर्यंतमेव
नास्तु तत्कर्मान्तिर्निर्गममिति तत्त्वस्य अन्त्युदयनिवेधनमिति तत्त्वस्य तावत्पर्यंतमेव
तास्फटं वप्रतीयत तथापि स्वगोत्राणां माचतुर्थमिति अतुल्यगलपार्थसिद्धे तदनंतरं यावत्॥ प्रेतकर्माणां ति
त्रे तोद्देशेन विदितानि कर्मान्तराणां तदुपेतशब्दोद्देशविशिष्टानि॥ तेषां पिंडोत्तरांतरमासिकानामपि सप्रहः

॥ तेकां पुनः सिद्धे चायं प्रेते ईरो मज्झिदिता नाम पितृ तद्वदोद्देश्यं रदितं पुनः शरतेर्विवर्तितं कृत्वात् ॥ अतएव कात्यायनः ॥ निर्वर्त्य रदितं त्रेतुमाशिकानि न तत्र येत् ॥ अथात यामे मरणात् न वेन पुनरप्यस्ति ति वदिकमीसरं मासिकं मुष्टानि मुष्टं तस्य मरणे अथात यामे न वेत् ॥ तच्च मां गलिकं मीतरमाय पमानं मुचितमिति नावः ॥ अथायं निरपि ॥ सविंडी करणादं कर्म पक्ष्यं कृतान्पि ॥ पुनरप्यक्ष्यं ते ह्युत्तरनिवेधनादिति ॥ एवं च मृतमरणस्यारोपितं नूतनत्वे दोषे वदताः नारोपितं नूतनत्वापादकानां सविंडी करणां तानामास्यदधिकोत्तरमनुष्ठानमस्ति दुष्टमिति ज्ञायते ॥ मासिकसाधनं च यो देवच सविंडी करणां तानामनुष्ठानमपि नात्र नोदीत्याह देवतात्वसिध्यर्थं मुक्तं मासिकानोदर्थताया बाधितत्वात् ॥ अनिर्वर्त्यंति पञ्चमिधेते कर्मणिः सदास्यदं मुक्तियायामेगत्वात् परमार्थयाः समानः कर्तृक प्रतीयते तथापि तदसति कवे तरे मुख्यं सेतुत्वे त कर्ममुपयो जक कर्तृतामासायोपपादनीय ॥ इत्यमेव दिव्यो जलात् पत्नीयां तां आत् स्वनो वाहिलं जा नावपतीति सत्रे वृत्ति कदादि निस्तुष पाद्यते विवाह दोमे उपलक्षणस्य वरकर्तृकत्वे लाजावापस्य आद्रिकर्तृत्वसिद्धिभूतत्वा नायुतुतस्मिन् लाजादौ मस्यापि वरकर्तृकत्वमिति वदद्भिः ॥ एवं चोदीत्याह देवतात्वासिध्यर्थं सविंडी करणपक्ष्यं परत्वे न पराजितं तव चने विसमान कर्तृत्वमित्यमेव स्वीकार्यं ॥ तथा शाध्यायिनिः ॥ घेतस्याह निस्वीयसिद्धिं करणं तथा ॥ अपर्याप्यधिकुर्वीत कर्ता नोदीत्युक्तं त इति ॥ तथा लघुद्वारा तोपि ॥ आताकात्वात् पुत्रोवा सविंडीः शिष्य एव वा ॥ सदापि उक्तिया कृत्वा कुर्यादस्य दयेत त इति ॥ परंतप्यकन्यायेन दितस्य अथ कनि

धो आतरो अधिका रितो कन्यायाः पितृपितामह आत्र नावात्संनवतः ॥ पितृपितामहो आतासकुल्यो जनीतथा ॥ कन्या प्रदः पूर्वनाशे प्रकृति स्त्रः परः पर इति याज्ञवल्क्य वचनात् ॥ पितृपितामहो तस्य सविंडी करणो तु कतिष्ठस्य नापि कर्तव्येनेष्टस्य लघुव्यापितादौ नास्तु जस्पतथा युजः ॥ अपि स्ते देवभ्यां तां सविंडी करणं विनेति सविंडी करणस्य तं प्रतिविशिष्यनिषेधात् ॥ न च देवशास्त्रे शास्त्रोत्तरागतकार्त्तनियमकर्त्तव्यमयोवीचं कर्तृमिष्टे ॥ अने कर्माख्यं जयविधाने वाक्यजेदात् ॥ अतो जेष्टस्य सविंडी करणं प्रयोजककर्त्तव्यं कानिष्टस्य मुख्यकर्त्तव्यमपीत्येवोक्तं वचनायाः समानकर्त्तृकत्वमुपपादनीय ॥ एवं चानयोर्वचनयोर्देवतात्वसिद्धिप्रयोजनासंकोतां माहिवेयाधेक्याश्च मूलैक्याश्च मूलैः लाघवात्तु रोधेन घेत कर्माख्यनिर्वर्त्यैकस्मिन् दीयप्रयोगादहतवनाथपरत्वे स्वकर्त्तृत्वमिति ॥ यदि परमातामहसविंडी करणापाकयोऽसगोत्रविषयो नैव सिध्येति दिते चानस्वीक्रियते श्रीमद्विर्मस्वीकृतं ननु स्वर्गवैतद्वावयव्याख्या वशेनानेकाभिपुक्तीहादत्तस्य सकले वाक्षिण्यस्य प्रचलने कश्चिद्व्याचारसंवादिनः घेत कर्माख्यानिर्यतेति वचनाभिर्मूलत्वमर्थं तत्कर्त्तव्यं तर्कस्य नैवोक्तं शिष्टाचारस्य आमाणकत्वं न प्रामाण्यं कर्त्तुं मुचितं ॥ आतावचनकया ॥ अस्मिन् तावपाव्यजिन्सिद्धानां सविंडी दघ्नृति पुनर्मासिकं ते घेत कर्मायावेगं गालिक कर्मा नारं आचारः सविंडेव संमता च तत्सत्ता श्रीमतामपि नमूले नाविश इति वदतां ॥ ज न पदधर्मा आमथर्माश्च तां चिवादे प्रतीयादिति वदद्भिः सत्रकारै रितराचारणामादरं वदद्भिः स्याच्चाचारस्यानादरः कृतं इति कथमिबनित्वा रितं ॥ एवं च नादीत्याह देवतात्वयोग्यस्यापि सविंडी करणपक्ष्यं मां गलिकं कमीभुरेनो न सिद्धः

॥३१३

वर्तते ॥ ननु च मंगलशब्दोऽङ्गगन्तनां दीश्रीश्लोको प्रथमानुचिन्तितः स्वसंगलक्षकतां श्रुत्याप्यन्ता दृष्टत्वा
न शस्यते तेषु च शब्दाया निष्ठा केनोदीमुखशब्दोऽपि वादधानप्रसङ्गोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
त्यर्थः ॥ मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
चिन्तितः शब्दस्य प्रधानलक्षकताया दृष्टत्वा नानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
वृत्तावस्थित्यर्थः पर्ययशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
केनित्यत्र पर्यायशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
प्रवेशसंज्ञावत्तद्विधेयकृतसमवधानिधायीवृत्तानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
सापेक्षत्वादिनवमिमांसाकारिण्युक्तिरपि नानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
युक्तियुक्तिरपि नवमिमांसाकारिण्युक्तिरपि नानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
स्मयकरः ॥ तद्विधादिदृष्टिसंयोजकस्य दृष्टिर्वाक्यतः स्मृतं तेषु वृत्तानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
चित्तिष्विदं नानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
त्याकावशेन सपत्नीकत्वविशिष्टविप्रशब्दः कार्यवाञ्छादिप्राप्तिरुक्तस्तथापि शब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां
नोदेवतासंस्कारस्य देवैश्वर्यादयश्च दृष्टद्वैतशेषि प्रयाजादिदेवतानां समिद्धात् नानुचिन्तितः शब्दोऽङ्गगन्तनां
कीर्तनमण्डितमिति ॥ उचितं चेत्तत् ॥ माहं द्रव्यदेवं देवतात्वं तस्य सपत्नीकत्वविशिष्टविप्रशब्दोऽङ्गगन्तनां मङ्गलशब्दोऽङ्गगन्तनां

[illegible][illegible]

त्विन्धनावच्छा।गां धर्वाः क्षत्रियस्य पुराणेषु दृष्टत्वात् ॥ राक्षसश्च तस्यैव युद्धसंयोगात् ॥ असुरस्तु वैश्यस्य
 धनसंयोगात् ॥ इतरत्र योऽनियता इति ॥ त्रय आकषाजापत्यपेशाच्चाः ॥ अत्राद्ये मनुष्याः स्वेष्वस्मिन्धर्मत्वेना
 र्थात्त्वज्ञानकत्वे ॥ द्वितीयेत्यासुरादः सत्यपि नार्थत्वनकत्वप्रत्यवायजनकत्वमत्राशङ्क्य ॥ यद्यपि इति कारेण
 त्रयोऽनियता इति तुल्यवद्विशेषेणोक्तं तथापि पेशाचे प्रत्यवायाविष्य ॥ पापिष्ठत्वाद्युक्तेः सदाशयत्वात् ॥
 एतत्किं तावत्स्य एतत्त्वत्थनात् ॥ विवादांतरसंभवे प्रत्यवायमंगीकृत्यापि प्रवृत्तज्ञात्रियादिप्रतिभतस्य नार्थ
 त्वजनकत्वाभ्युपगमात् ॥ यथाह माधवः ॥ असुरविवादात्लाभेनात्रियादीनां पेशाचमप्यनुज्ञातिवत्सः सर्वेषां
 येरसाध्यास्यानसुक्तस्याशुक्तस्य पाः ॥ त्रैयैणापि वादेन साविवाहारादः ॥ ह्युतेतीति ॥ चौथैराणीतापि विवाह
 दोषाभावेततोपहृत्यास्येतेति प्राध्वन्यायेव सिद्धः ॥ बलादपहृताकन्यामंत्रेयदि न संस्कृता ॥ अत्रस्येति विधि
 वेदेयायथाकन्यातथैव सति ॥ अस्ति च गंधर्वादिपुत्रतृतीयपि पित्रद्वेष्टेन रंदांमविधिरेत्यपरिच्छेदः ॥ गंध
 र्वाशुरपेशाच्चाविवाहाराक्षसश्च ॥ पूर्वपरिग्रहस्थेष्वपश्चाद्दोषो विधीयते इति ॥ मंत्रेयदि न संस्कृतेति सप्तम
 पादतिक्तेः एतन्मंत्रोत्प्राप्ता विवाहेताः ॥ तत्र च नार्थत्वापत्तेरिति माधवः ॥ धर्म्याविवाहफलं ॥ उद्यविवाहजनि
 ताः प्रत्यवायकलं वादमृतः ॥ दशपूर्वकारान्वेष्याभ्यात्मानं चैकविंशके ॥ ब्राह्मणपुत्रः सुरुतकन्योचपत्येनसः
 पिह ॥ द्वेवोदयाः सुतश्चैव सप्तसप्तपरावरान् ॥ अथोदयसुतस्त्रीश्वान् पृथग्पृथग्जातान् ॥ सुतः ॥ ब्राह्मणपुत्र
 विवाहेषु न पूर्वजः ॥ ब्रह्मवर्चसस्विनः पुत्राश्चैव त्रिष्टयं संभवाः ॥ इतरत्र पुत्रोऽप्युत्तमस्य नृत्वादिनः ॥ जायेतेति वि
 वादे पुत्रस्य धर्मद्विषः सुता इति ॥ ब्राह्मणपुत्रोऽपि विवाहेषु वाप्यनोतरमस्ति दोनोतरावरमरणोवासिष्टः ॥ अग्निर्वाचा च

ने ३

दत्ताय ॥ त्रियतोर्ध्वशरयदि ॥ नचमंत्रोपनीतास्याकुमारी पितुरेव सति ॥ वाद्यानोतरं देशांतरगमने तु अपराकी
 तारदः ॥ प्रतिग्रहस्तु यः कन्यावशे देशांतरं व्रजेत ॥ तत्र तत्त्वमतिक्रम्य कन्यां न वरयेद्दूरमेति ॥ एतच्च कन्यायेष्ट
 कदा नाना वै ॥ अतुल्यदनेतृकात्यायनः ॥ प्रदामपुत्रं गच्छेधः कन्यायाः स्त्रीयनेतृणां ॥ धार्यासावर्षिकं हृदयाय स्नेहि
 धानत इति ॥ वधोतरमिति शेषः ॥ यत्तु वसिष्ठः ॥ कन्यायां दत्तं छल्लोयो विधेयमिति श्रुतं ॥ देवराय प्रदत्तं वा
 दिकन्यासमस्य तदिति तु गौतरीयज्ञे त्रयोत्सुममिति विषयः ॥ अनेकेभ्यो वाद्यानि पिच्छिंक्षि कायां ॥ अनेकेभ्यो
 हि दत्तायामनूवायां तथैव च ॥ पूर्ववागे तत्त्वसर्वेषां लभेताद्यवरस्तुतां ॥ पश्चाद्दूराय हृदये तस्याः प्रतिलभेत स
 इति ॥ सर्वेषां तुल्यत्वे आद्यवर एव लभेतां तल्लोना संजवेनिरायेत्तरं यामध्ये एव पूर्ववागेतः स एव लभेतेत्यर्थः
 ॥ आद्यस्य दोषवत्त्वे परस्य तु एव लभेत्तु परस्मै देया ॥ कुलशीलविहीनस्य पश्चाद्विपतिस्तस्य च ॥ अप्रसारी विधि
 र्मस्य रोमिनां वैषधाराणां ॥ दत्तामपि हरेत्कन्यासगोत्रोदात्तयेव चेति ॥ वसिष्ठेति ॥ दत्तामपि हरेत्पूर्वाद्यैर्गम्य
 श्वेदर आ व्रजेदिति याज्ञवल्क्येति ॥ अथ पश्चाद्वाहानोतरं पतितस्येत्यर्थः ॥ वरस्य दोषाभावे वाद्यज्ञा मप्रयत्ने
 न्दः ॥ कन्यायां पश्चादिदमहादीषसत्वेतमनाख्यामप्रयत्ने न्दं दं इत्यप्याह याज्ञवल्क्यः ॥ स ह्यपरीयतेन
 माहरेत्ताचो रदे उजा गिति ॥ अनाख्यायदोषे दं दं उत मसाहसमिति च ॥ दोषमनाख्यायेत्यन्वयः ॥ उत मसा
 हसते नैवोक्तं सासीति पणसदस्यो दं दं उत मसाहस इति ॥ अधर्मेषु विवाहेषु नो जनादिनिशेषेथ सारतिक्त
 प्रायश्चित्तं चोक्तं पारिजातेति कौडगी ॥ अधर्मेषु विवाहेषु तां बलमनुमोदं ॥ जोजनं वाहनं वैववजयेत्स

र्वथादिजः॥आधुरतपवासःस्वातगांधर्वचञ्जिराजकं॥राक्षसेचैवथैराचैवरेज्जोपायरांतयेति॥इतिवि
 जहाएकगतविशेषनिर्णयः॥अथपरिवेज्जनिर्णयः॥तस्मैहाराणमनुः॥दाराग्निहोत्रसंयोगंकरुतेयोजेति
 ते॥परिवेज्जासावेत्येयःपरिवितस्त्वर्जजइति॥स्वस्यंतरे॥अथययघनुयायाकन्यायाहृततेमुजा॥यावा
 येदिधिषुर्ज्यायर्वातुदिधिषुःस्वतेति॥परिवेज्जादिवरूपकयनपूर्वकततप्रायश्चित्तंद्वारातः॥अथैतानि
 विष्टकनीयानि विरामानःपरिवेज्जातवतिपूर्वापरिविज्जःपरिवेदिनीकन्यापरिदायिनीक्षतापरियष्टाया
 ज्ञः॥तिसर्वपतिताःसंवत्सरप्राजापत्येनकृच्छ्रेणवायेपुरिति॥एतत्तत्रकामतःपित्राघनुयातोद्वाहवि
 षयो॥कामतःपित्रादिदत्तोद्वाहेतुमानवत्रेमासिके॥अज्ञानतःपित्रादत्तोद्वाहेयजन्यकृच्छ्रेणचतुष्टयं
 ॥उपपातककृच्छ्रिः॥स्वादिवैवाद्युरातनवा॥ययसायापिमासेनपराकेणाथवापुनरिति॥एवमेतिगोवथ
 प्रायश्चित्तातिदेशः॥अज्ञानतःपित्रादिदत्तोद्वाहेतुयमः॥कृच्छ्रोद्वायोःपरिवेज्जेकन्यायाःकृच्छ्रेणवतु॥म
 तिरुच्छोचरेक्ष्णायुष्टायायायरांतचरदितिप्रायश्चित्तंतस्मैस्वरा॥परिवेदनःकृच्छ्रातिरुच्छोचरिस्वातस्मे
 दत्वापुनर्विष्टोवतः॥चैवोपयुक्तेदितिपरिविज्जानइतिपरिवेज्जरेवसंज्ञा॥तस्मैष्टायजलसंचयोहृतमे
 क्ष्वानिनेष्यपुनरुद्वाहेत्॥भिक्षातेउक्ततामेवेतिव्याचष्टविज्ञानेश्वरः॥तथाग्रेदिधिषुवसादिरविशोव
 वसिष्टः॥अथेदिधिषुपतिःकृच्छ्रेद्वादशरात्रं चरित्वातिविष्टोवतःचैवोपयुक्तेतदिधिषुयातः॥कृच्छ्रातिरुच्छोच
 रिस्वातस्मेपुनर्विष्टोतेति॥चरित्वाष्टेष्टायामभ्येनोयायपश्चात्मेवोद्वाहेत्॥तस्मैकनीयस्थाःपूर्वोद्वाज्ये

दत्वात्रयमुद्वाहेतेतिव्याख्यातेपरिजाराग्निहोत्रधर्ममुद्वाहःपरिविदतइति॥परउज्जादत्तकादयइतिपारिजा
 तः॥सोदयविषयेपितामहकात्यायनः॥द्वादशतरंस्त्रादृक्कोवाश्चतथाकुरुषणानपि॥वेज्जातिसंक्रपतितश्चतु
 स्त्यातिरोगिरा॥उज्जमकोधवधिरुज्जवामनखेलकान्॥अतिदृष्टान्नाथीयश्चकृषिसंक्रान्तपयुद्धधनयाक्षि
 सन्मैश्चकामतःकारिणस्तथा॥कुदकोमत्तचोरांश्चपरिविदत्तमुप्यतीति॥खेलकोमत्तपादद्वयः॥अनाम्यं
 शुकत्रस्तचारिणः॥कामतःकारिणोविवादादिद्वेयानिहृतइतिव्याख्यातेपारिजातः॥देशांतरगतस्येष्टसोद
 राविषयेप्रतीक्षावधिमाहवसिष्टः॥अथोद्वादशवावर्षाणिज्येष्टज्ञातरमनेविष्टमजतीक्ष्णमाराःप्रायश्चित्तीज
 वतीति॥द्वादशेतिमुख्यःपक्षः॥द्वादशेवतुर्वर्षाणिश्रेयानधर्माथ्योर्गतः॥न्यायःप्रतीक्षितुंज्ञाताश्रयमाराः
 पुनःपुनरिति॥अत्राययनार्थंकाष्ठीजिनि॥उमत्तःकिल्किषीतुष्टीपतितःपल्कीउएववा॥राजयश्मास
 यावीचनमायःह्यास्तुतीक्ष्णमिति॥कन्याविषयेयुक्तदोषापवादंमर्गः॥एकमात्रप्रसूतानां कन्यानां परिवे
 दने॥दोषःस्वातसर्ववर्णेषुनदोषोभिन्नमाहच्छिति॥हृदनुः॥विवाहेनधिकारिणज्येष्ठकन्यास्थितायदा॥तदनु
 ज्ञाविनासाधिकनिष्ठापुद्वाहेतुदेति॥आत्मस्त्वपरिवेदनांक्रमसंश्रयभित्तिपारिजातः॥इतिपरिवेज्जादिनिर्णय
 अथमंडपादिनिर्णयः॥वसिष्टः॥षोडशारलिकंकुलीज्जलद्वारोवज्रोक्षितं॥मंडपंतोरारोपुंक्ततत्रवैदिषकस्य
 येत्॥अष्टदहस्तेतुरचयेमंडपेवादिषट्चक्रभित्ति॥अथजतु॥मंगलेषुचसर्वेषुमंडपेषुप्रहमणातः॥कार्यःषोडश
 दहस्तान्महदहस्तोदशवाधिः॥स्तनेश्चतुर्निर्वात्रवेदीमध्येप्रतिष्ठितेति॥पारिजातेनारदः॥हकोष्ठितचतुर्द

स्तोः चतुरासं समंततः ॥ स्तोमैश्चतुर्भिः सुश्रवणां वामभागे तु सप्तमि ॥ सप्तमं चैव त्रिंक्षु सोपायै रतिशोभि नो प्रायुष
 कृष्णवर्णं रास्ते मे दं सुष्ठु कादिभिः ॥ विविधै र्णाकितैः कुंजै र्विदितै र्क्षारणां कुरैः ॥ मृगा रपुष्प निभि कुरै र्वर्णै र्कै र्
 मलं कृतां ॥ विप्राश्चै र्वचनेः ॥ युरपस्त्री नि दीये र्म नोरमां वादि वगी तन त्या धै र्द द्या न न दितो ज्ञां ॥ एवै र्विचामा मरु
 हो निष्ठु नै र्माग्नि वेदि का मि ति ॥ एदमान त इति म दति श्रु दे म दान्मु उयः ॥ न्यू ते न्यू न इत्यर्थः ॥ दशवक्षि रिति न्यू न ता
 या दश संख्या विधिरित्यर्थः ॥ अतो वसिष्ठो क्ता हस्तपक्षो त्यं तो पक्षि षयः ॥ साग्नि वेदि का मि ति दे पत्सो रा रो ह णा
 त्पूर्व हो मो पयो गि ना म न्या दी क्षी मु क ल्य नं कार्या निस्त्रा शयः ॥ कृष्ण न दी ये यज्ञो त रं ॥ कन्या द्दोः स त्रभिः ॥ यं च भि
 जी कार्या वेदिः ॥ कूर्म शृङ्गी न ता म्ना ॥ दम्यै रभ्य निग मा द्वा म न्ना गे जा या पत्सो रा सि धे स्तो त्र यु क्ता ॥ विवा द्दृष्ट्य च दि ने
 वेदिः ॥ का यो स मं ड ये ति ॥ तत्रै र्विधि ज्ञो त रं ॥ नव त्रि षष्टी न व वा र कः ॥ शु नो नै व र्ण के नै व वि वा द्मं उ य इति ॥
 न वा र कौ ॥ श्रु कुरा प र्ण इति न त्रै व न्या ख्या त व र्णै र्कै न च अ नु क ल्य त या मं उ प नि र्माण म पि न च मा दि दि ने न का
 र्थं सुख्य क ल्य न त नि र्मा या तु तेषु दि नेषु सु त रा न कार्या मि ति त दा शयः ॥ वि वि वा द्दार्थो मं ड यो व र्ण के नै व
 क्रिय मा णो न शु नो न्या र्थं सु च र्ण के नै व क्रिय मा णो विष्णु न इत्यर्थः ॥ अथ कन्या या कुम्भ का ली न य द्वा दि स त्रि
 त वे च म्प परि हारो पायः ॥ कूर्म विधाये ॥ ब्राह्मणं साधु मां संपूजा विधि कार्द हो ॥ तत्तौ दद्याद्दि धा नै न विष्णो म
 ति च त्रुं जी ॥ शुद्ध व र्णं सु व र्णं न वि त्तरा ख्या ध वा कृतां ॥ रुचि रा नि र्मि तो र्श ख ग दा च ज्ञातुं सं यु ता ॥ क्षु दो नां वा
 स सी पी ते कु मु दौ स ल मा लि नी ॥ सदक्षि णा स तो दद्यान्म त्र मे त सु दी र ये त ॥ य न्न या प्रा वि ज नु यी च्छा पा व तिस मा

म ॥ विषो पविध शस्त्रा धै र्द तो वा ति वि र क्त या ॥ प्रा तु चं त्या म द्वा धो रं य शः ॥ सौ ख्यं ध न्ना प दं ॥ वै ध न्या घ ति दुः
 खो घं त ना श य सु खा स्र ये ॥ बद्ध सौ ग न्ध ल ह्यो व म द्वा वि स्मो रि मां त रूं ॥ सौ व र्णो नि र्मि तो वा त्पा तु न्य
 संप्र द दे द्वि जे ति ॥ अ न वा धा द्म स्मो ति त्रि वा रं प्र ज ये स त्त ॥ एव म स्मि ति त त्प र्णि त् गृही त्वा स म्प्र द वि शे
 दिति ॥ सु व र्णं श द्धो जा ती वा ची ॥ परि मा णं तु प ल त द र्धं त द र्ध म्पि त र रू पं दान य रि ना धो क्तं या ह्ये ॥ अथ
 यो गः ॥ स्नानां च म ने कृ त्वा कन्या दे श क लो सं क्री र्णि वै ध न्य द रं म द्वा वि स्मृ ता ति मा दानं का रि ष्य इति सं क ल्प
 गरो श पू ज न व स्ति वा च ने कृ त्वा च र्थ च र्णं कृ त्वा यथा श क्ति तं पू ज्य त द्रु स्तो ना पु तार णं बौ ड शो प वा रैः
 पू ज नं च का र ये त व त्त्रा र्प ण स म ये पी ते वा स सी दा प नी ये पु ष्पा र्प णे कु मु दौ ख ल मा ला ॥ पू जां ते दे व क न्या प्र
 रा म्भ मं त्रं प त्रि त्वा ब्रा ह्म ण य द द्या त ततः सु व र्णं परि मि तं य द्या श क्ति वा हे म द क्षि णं द ल्वा अ न वा धा द्म स्म
 ति त्रि र्व दे त् ॥ एव म स्मो ति ब्राह्म णो पि त्रिः ॥ त तो य था श क्ति ब्राह्म णो न्नो ज पि वा द यो पा न वे दिति ॥ इति वि
 ध न्य द र प्रा ति मा दान विधिः ॥ अथ वा वै ध न्य परि हार य कुंज विवा दः ॥ कार्यः ॥ य यो क्तं तत्रै व ॥ विवा द
 त्पूर्व को ले च चं द रा व ला म्पि ते ॥ विवा दो क्त त था ल त्रे क न्या कुं जे न चो द दे त ॥ स त्रे ण वे ध ये त्य ष्ठा द्वा
 तं तु वि धा न तः ॥ कुंज मालं कृ तं दे हं त यो रे कां त मं दि र ॥ ततः कुंजं च तिः सा य प्र न्न स स लि ला शये ॥ ततो

निवेनकुंयतिपंचपल्लववारिजिरिति॥आसमंतादनपुष्पादिजिरलंकृतंकुंजंकन्यादेहं चवेष्टयेदित्युच्यते॥तदुभयसंवेधिनमंदिरइति॥विवादकर्त्रीविआदिकन्यायावेष्टयदरंकुंजविवाहंकरिष्यइति संकल्प्यगणेशपूजादिनांदीप्राद्वं कृत्वावरुणविष्णुप्रतिमयोरस्युत्तराणंकृत्वा महीधोरिदिविधिना कुंजस्थापनवरुणपूजेनेविधायतत्रस्थापितविष्णुप्रतिमयोविष्णो एवादनदिबोडशोषचारिः पूजा विधाय प्रार्थयेत्॥वरुणांगस्वरूपायजीवनानांसमाश्रय॥पतिंजीवयकन्यायाश्चिरंयुज्यसुखंकुरु॥देदिविष्णोवरंदेवकन्यापालयदुःखतइति॥ततोविष्णुरुपिण॥कुंजायेमांकन्याश्रीरुपिणीसमर्पयामातिसर्वपरिवेष्टादिमंत्रैरधस्तादुपरिष्टाच्चमंत्राहस्तांकुंजंकन्यांचपरिवेष्टतःकुंजनिःसार्य सलिलाशोषप्रजैजपित्वापंचपल्लवैश्छदतलेनसमुद्रजैष्टाइत्यादिमंत्रैःकन्यामभिषिञ्जाल्लणाने जयेदितिःकुंजविवाहप्रयोगः॥अथचरस्यजन्मकालीनग्रहसंचितशतार्ज्यत्वपरिहारोपायः॥महार्ज्यजेष्टातयर्नरंदेतुयेमजोवहतिस्वयं॥समवेष्टतयत्नाकउत्सन्वरसमुद्रवात्॥प्राजापत्यत्रयंकुंजदैदवत्रयमेवच॥तामग्निमितिचाज्येनवरुणाष्टोत्तरायुतं॥जुहुयाज्ञेजयेद्विप्रानेवंपापात्समुज्यतेइति॥असंछन्मतभार्यलेचनेप्राजापत्यत्रयंचात्रायणत्रययोगरहतिः॥तामग्निमितिजातवेदसइत्युच्यते॥

कोलहते॥अस्यानुवाकस्याजिकीदेवताउपनिषदज्ञषयः॥दुर्गाग्निविष्णवोयथायोगंदेवता॥अतुष्टु पृच्छदः॥अष्टोत्तरयुतहोमस्यार्चंचरुणार्कमाज्येनंघ्रयमेचरोःपश्चादाज्यस्यक्रमेणविवक्षितः॥प्रत्येचंचहोमः॥अग्निस्थापनादिचैष्टोक्तमार्गेणेतिमहार्णवेः॥प्रायश्चित्तविधिनाप्राजापत्यंचात्रायणानिकृत्वामृतभार्यत्वपरिहारकाशीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंचर्वाज्युत्तहोमंकरिष्यइतिसंकल्प्यअग्निस्थापनाघ्नवाधांशुतकुर्यात्तच्चुष्णीजाज्येनेलंतेदुर्गाग्निविष्णुनश्चष्टोत्तरायुतसंख्याजिश्चर्वाज्य॥दुर्गाग्निःशोभेणस्विष्टकृतमित्यादि॥प्रतिदेवतंस्त्रीचतुःकृत्वोनिर्वायः प्रोक्षणंच॥त्यागकालेअष्टोत्तरसंख्याहुतिपर्याप्तंचर्वाज्यत्रयंयथांमंत्रालिगंदुर्गायेअथयेविष्णवेचनममेतित्यागः॥स्विष्टकृदादिहोमशेषंसमाप्यदशंआरुणान्जोजयेदितिअपुमहोमप्रयोगः॥यद्वाकस्याविद्यालुणास्पविवाहंकुर्यादित्यपिमहार्णवः॥अथतादृशग्रहसंचितंमृतपुत्रहरं॥महार्णवे॥बालघातीचपुरुषामृतवत्सःअजायते॥ब्राह्मणेघ्नहंमंचैवकर्त्तव्यंतेनश्चभति॥अवरुणहरिवंशस्यकर्त्तव्यंचयथाविधि॥महारुद्रजघंचैवकारयेच्चयथाविधि॥जुहुयाह्नदशंशेनदूर्ध्वमाज्यपरिप्लूतं॥एकादशस्वरुणिष्ठाःप्रदातव्याचदक्षिणा॥एकादशपशूश्चैवदद्यादितानुसारतः॥अथैश्वर्योपि यथाशक्तिद्विजैश्वोदक्षिणादिशत॥त्यापयेदंयतीपश्चांमंत्रैर्वीरुणंदेव

तेः॥ आचार्याय प्रदेयानि वस्त्रा लंकरणानि चेति॥ ब्राह्मणे द्वादशं नृहरि वंशश्रवणं रुद्रजपश्चेति त्रीण्यपि नि
 रपेक्षाणि शक्ताः कथं वेदायाच्यं स्थाविमस्ता नियोज्यानि॥ पञ्चमोः॥ वारुणं मंत्राः कस्य नूनमिच्छादयः॥ प
 वमानः सुवर्जन इत्यादयश्च ग्राह्या इति महार्णवः॥ अथ हरि वंशश्रवणं विधिस्तदुक्त एवोच्यते॥ दंपत्योरनु
 कूलसुदिनविनायकशंतिविनायकपूजां वा स्वशक्त्यनुसारेण विधापयस्ति वाचनं कुर्यात् ततो दीर्घाय
 पुत्रकामनया हरि वंशश्रवणं करिष्या बह्वे करिष्य इति वा संकल्पः॥ उभयोर्दंपत्योः कृतत्वे प्रथमः संकल्पः
 एकस्य कृतत्वे द्वितीयः ततो विनवानुसारेण श्रुताभ्यायनसंयन्तं ब्राह्मणं वस्त्रमुद्रिकाकुंडलताम्रलादिभिः
 संपूज्य एतेभ्यो दनं तां बलादिभिर्हरि वंशश्रवणं प्राचयितारं त्वामहं हरे इति करणं कुर्यात्॥ ततः प्रतिदि
 नं त्रायं तामिच्छादि वैदिकमंत्रैः पुरास्तेत्यादि पौराणमंत्रैश्च सुस्ताती वल्लं हतौ दपती तदेकचिंतो एयां तां वा
 चयिता च प्रतिदिनं नारायणं नमस्कृत्येत्यादि पवित्रा नारायणाय नमो नारायण नमो नरो जमाय नमो देव्यै
 रस्वत्यै नमो व्यासाय नमो यरुभ्यो नमो इत्युक्त्वा वाचयेत् श्रोत्रा प्रतिदिनं माचार्यं पुस्तकं च पूजयेत्॥ अंते स्व
 लंकां तां गाय पवित्रं स्ववत्सा सुवर्णं गृहीत्वा गुरोतां प्रदृष्ट्वा कौस्योदयं वस्त्रपुतां गोदानं विधिना वाच
 काय दत्वा वाचकं संतोषावदपरिभारं हं मदक्षिणं दत्वा नूनं पूर्णमस्त्विति वाचयेत्॥ गोदानं विधिः कानि

३५

२२८

कृतत्वे निहितः॥ विनायकशंतिः उपनयनप्रकरणे निहिता इति नृपुत्रत्वहरं॥ अथ कान्यादानप्रशं
 सां॥ संवर्तः अलंकृत्य तस्यः कन्याभूषणं छादिनादिभिः॥ दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति पूज्यते वादिभिः॥ कूपदंष्ट्राश्च मे
 धीचप्राणदाता मे ये युच॥ समयातिरथायथां त्रयो वेनात्र संजाय इति॥ सालंकारकं नृदाता कूपदः॥ स कृत्य
 तं कृतां कन्यां यो परदाति स कूपद इत्यभिधानात्॥ वक्रिपुराणे॥ अत्र कान्याप्रदानं च पितरः सपितामहाः॥
 विमुक्ताः सर्वथापेक्षो ब्रह्मलोकं व्रजंति ते इति॥ अथ तद्विधिर्दृष्टव्य इति॥ दातरमभिक्षत्य वरं विधिवदक्षि
 रभिधे च येत्॥ अथ दक्षिणतः पुरोधाः उदयुख उपविश्य मध्ये प्राग्वीदगग्राद र्जनाश्रीयै तैजसा मां पूर्णं क
 लंशंति धाय त्रीद्विषवानामपि गोधादिभिरलंकृत्य दूर्वापल्लवैर्मुखं मवलीर्यं श्लिगाग्निर्हृद्भिर्भ्रिमं अतामिर
 द्विः प्रयोजयेदथ दाता पुण्यादादीनं वाचयित्वा शिवाभ्यापः संतु सोम नमस्य मस्तु अज्ञं तं चारिष्टं वास्तु दीर्घमायुः
 सुदीर्घांतिः उष्टिस्तुष्टिश्चास्तु तिथिकरणसुदूर्ध्वं नक्षत्रं संपदस्त्वित्कत्ता भार्यादिभ्यमेतः कन्या प्रगल्भ वत्सगोत्रा
 प्रवाममुष्य प्रयौत्री ममुष्य यौत्री ममुष्य यौत्री सुशीला ध्यानासा कन्या वशिष्ट गोत्रोद्वाया सुष्य प्रयौत्राया सु
 ष्य यौत्राया सुष्य पुत्राय अतः शीलनामस्ते नराय संप्रददे कन्यां प्रतिगृह्णातु नवानिति युवनवरस्य गार्गो हि
 एष सुवधायकलशोदकधारा मासं चैव नमसा प्रजोपतिः प्रीयतामिति ब्रूयादथ वरः पुण्यादां शिवाचयित्वा

२२८

२१६

दक्षिणांशोक्त्यामनिम्नपुत्रकइदं कस्याश्चादात्मा माः का मायादात्मा मोदा ता का मः प्रतिगृहीता का मं समुद्रमा
वाका मेनत्वा प्रतिगृह्णामिका मेतन्ते वृष्टिरसि द्योस्त्वा ददात्ति जायित्वा प्राजापति मनुष्यत्वं प्रजाविध्यं प्र
न्या प्रतिगृह्णामीति प्रवृत्त्यादि वैजिः प्रत्युक्ते पुरोधादात् वरो प्रत्यतस्य दिशु रभः संति पूर्वो रिति स्वीजापिले तदः
सत्यं समुद्रं बल्वितिवृत्त्यादिति ॥ अथ वा कुदा नादि प्रयोगः ॥ विवादनक्षत्रयुते ह्युदिते वरस्य पित्रादिः पुत्रं हि
सदकन्या गृहं गत्वा आसने प्रत्यक्षं ख उपविशेत् ॥ ततो वरः कश्चित्कन्यायाः पित्रादिं प्रतिवृत्त्यात् अस्य
उक्तो वारो सितदर्थं नृत्वा न्यायावितं सहृदिः समंदाय मागतः ननु हिः स्वीयेः सद्विचार्य कस्यापूजना
र्थं मनुजा एतेभ्यो देवैतिततः कन्यापितामांजनां गृहीत्वा नुजां दद्यात् ॥ ततः कन्यायाः पुरोहितैर्दिष्टं
वाचमिति आनय पूर्वकंचतुरस्य पीवैश्च द्रव्यस्त्राचंतेतां प्राप्नुवन्ती मुपवेशयेत् कन्याया उत्तरं तत्तपित्रा
दिः प्राप्नुवन्त उपविशेत् ॥ वरपिता तु कन्या दक्षिणतः उदक्षुखं ॥ उनावाचम्य सुखं स्वेत्यादि देशकालकी
र्तनां ते वरपिता कन्यापूजनं करिष्ये तदंगत्वेनं गणपतिपूजनं वरुणपूजनं च करिष्ये इति कन्यापिता करि
ष्ये इत्येवमन्तः ॥ उ गवाद्याने करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् तदधिकीर्षायां गणपतिपूजनं वरुणपूजनं च करि
ष्ये इत्येवं संकल्प उगो गरोरा च हारणयोः पूजां कुरुत ॥ ततो वरपित्रादिः कन्याया अंजलिं सक्तुं कुमं चंदनेना

२१६

व्य इत्येवमन्तः

लिष्यमान्योदशयेत् ॥ सर्वे महालक्ष्मी रिति व्रतः ॥ ततो गोरी मिमायेति कन्या चंदनेनाभ्यर्च्य स्वपत्नीय सुवासिन्या न
रंजने कारयेत् तद्विधे जात इति ॥ वस्त्राभरणं च चूं चूं स्त्राणीति ॥ नृपणानि हिरण्यरूप इति आद्यप्यमिति चततः कन्या
येयुडादिनिवेदनं तस्याणो फलार्पणं च कुर्यात् याः फलिनी अर्वाची सुभगे इति ॥ ततः कन्यापिता वरपितरं स्वस्त्वाने
उपवेश्य स्वयं तस्मान्ने उदक्षुखं उपविशेत् ॥ ततो वरपितरं तन्माभ्योः सद्गंघादिना पूजयेत् ॥ तथा वरपिता कन्यापि
तरं तन्माभ्योः सदपूजयेत् ॥ ततः कन्यापितेत्यं कन्याया गदानं कुर्यात् ॥ पंच फलानि कुंकुमास्ता न्यादाय एतत्प्रवर
दितै तज्ज्ञो जीत्यन्य एतत्तु मंह एतत्प्रवरान्वितै तज्ज्ञो जीत्यन्यायेतत्तु मर्णः प्रयो जाय एतत्तु मर्णः प्रो जाय एतत्तु मर्
णः पुजाय एतत्तु मर्णो श्रीधरस्तपिरो कन्यार्थि ने एतत्प्रवरान्वितै तज्ज्ञो जीत्यन्यायेतत्तु मर्णः प्रयो जी मेतत्तु
मर्णः प्रो जी मेतत्तु मर्णो मम पुत्री मेतन्नामी कन्या श्रीरू पिणी वरा र्थिनी ज्योतिर्विवादिरे सुदूरे दास्यतदसु
मित्रा वरुणा यदा वै ॥ वरपेतुर्वस्त्रं प्राते वक्षां ग्रंथिं चंदनलिं सिकु र्यात् ॥ पितामह कर्तृ केवाद्याने मम यो
त्री मिति याव एव सक्तु स्यत्वेन प्रपितामह कर्तृ के मम प्रयो जी मिति एवं आत्रादि कर्तृ के मम मिति नेव पाव ॥ ततो
वंगे ॥ पतितैः ह्यो वेदशोदाय विवर्जितैः पुत्रां कन्यां प्रदास्यामि देवाग्नि द्विज संधाविति वाद्यामकर्तृ कैववरस्य
पित्रादिः पंच फलानि पूर्ववदादाय एतज्ज्ञो जीत्यन्य वरविषये प्रवेनो निष्ठाता इति कन्या पित्रादेर्वसुप्रांते पूर्व
वद्वधीयात् तदसु ग्रहा वैः कन्या पित्रादिर्वाचा दनामाया कन्या पुत्रार्थं स्वीकृता स्यात् ॥ कन्यावलोकनविधौ निधि

[illegible]

+ एचसदहृताभ्यंगस्तोऽहतवासाऽशुभासनेप्रादुर्बुध ३ पविश्यस्वदक्षिणतः पत्नी तदग्रतः संस्कार्य + १

स्यं पित्रादिः पत्न्या संस्कार्योऽपि वैश्ये शक्यो लोसेष्ठीर्यसमास्पृश्यस्वदेव पित्ररर्णापाकरादेतुममप्रजोमादन्
सिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं विवाहाख्ये संस्कारकर्म करिष्येतदंगत्वेन स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नोदी आह
नैदिन्यादिमंडपदेवताप्रतिष्ठापनं च करिष्येतदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं करिष्ये इति युक्तं विवाहे सं
कल्पं कुर्यात् कन्याविवाहे तु ममास्याः कन्यायाश्च मम धर्मप्रजोमादन् इत्यपरिग्रहेऽपि आभिकारसिद्धिद्वाराश्रीप
रमेश्वरप्रीत्यर्थं विवाहाख्ये संस्कारकर्म करिष्ये इति विज्ञेयः ॥ शोयं पूर्ववत् ॥ आतपितव्यादिरु ममास्य भ्रातु
तिजगिन्या इति वा भ्रातुः सुतस्येति वा भ्रातुः कन्याया इति चोद्देन संकल्पं कुर्यात् ॥ मातृकापूजनं नोदी वसिष्ठ
मातृमातामहः पितास्वपित्राद्युद्देशार्थं एव त्रयं कुर्यात् ॥ मातृवं वजीव्यं स्यात् स्यात् स्यात् वर्यलोच ॥ मातामह एव
जीवति स्यात् वर्यलोच ॥ तदा पावर्णह्येनेव नोदी आह सिद्धिः ॥ मातृमातामहजीवने पितृपावर्णेनेव तत्सि
द्धिः ॥ अजीवत्येति पितामहो जीवत्येति तामहः पितृपितामहतात्पर्यं नुद्दिश्य पितृपावर्णं कुर्यात् ॥ पितः पितुः पि
तामहप्रपितामहौ च नोदी मुख्याद्वेवः पाद्यमिति प्रयोगः ॥ एवं प्रपितामहमात्रजीवने पितृपितृपितामहतात्प
तामहानुद्दिश्य तं कुर्यात् ॥ पितृपितामहौ पितुः प्रपितामहश्च नोदी मुख्या इति ॥ पितामहप्रपितामहयो रस
यो जीवने पितरं पितामहस्यपितामहप्रपितामहौ चोद्दिश्य तं कुर्यात् ॥ पितृपितामहस्यपितामहप्रपितामहौ च
नोदी मुख्या इति ॥ एवमजीवन्मातृकस्य पितामहो मात्रजीवने मातुः पितुः पितामहप्रपितामहौ च नोदी मुख्या इति

मातृपार्वणप्रयोगः॥प्रपितामहीमात्रजीववेमात्रप्रपितामहीपितुःप्रपितामहीचनोदीमुखाइति॥पितामहीप्रपिता
महीजीवनेमातःपितामहस्यपितामहीप्रपितामहीचनोदीमुखाइति॥इदंप्रपितामहीप्रपितामहीसंप्रसादो
मृतयोर्द्वयतात्वासेनवेताभ्यां सदैवपार्वणकार्यं॥एवंमातृपार्वणैर्मुखमातामहादिषुजीवतीषुतत्त्वपल
निःसपत्नीकत्वगुणोपपत्तिःननुसपत्नीमात्रमातृपार्वणनिर्वाहःपरिशिष्टविरोधात्॥एवमजीवमातामहस्य
मातुःपिताःमहजीवनेमातामहूतस्यितामप्रपितामहीचनोदीमुखाइतिमातुःप्रपितामहजीवनेमातुःपिताम
हीमातामहस्यप्रपितामहश्चनोदीमुखाइति॥तयोर्ननुयोजीवनेमातामहपितामहप्रपितामहोचेतिप्रयोगः
॥अथजीवस्यितकःअजीवन्मातृमातामहश्चमातृमातामहपार्वणद्वयमेवसुतसंस्काररंनेकुर्यात्॥तस्याम
पिजीवत्यांमातामहपार्वणमेवकुर्यात्॥मातामहएवजीवतिमातृपार्वणमेवदेवरहितंकुर्यात्॥अथपिजीव
त्सुपितुः॥पित्रादीनुद्विषपार्वणत्रयंकुर्यात्वाथकपरिशिष्टाप्रहस्योविष्णुस्तेर्निःशंकप्रहते॥एवंस्यस्यद्वितीया
द्विविधाहोत्वेननादीआरुर्कुर्वन्जीवस्यितक्रीजीवस्यितकस्तुपितुःपित्रादीनुद्विषपार्वणत्रयंकुर्यात्पितुः
पितुःपितामहप्रपितामहानोदीमुखाइति॥पितुर्मातृपितामहीप्रपितामहानोदीसु इतिपितुर्मातामहमातुः
पितामहमातुःप्रपितामहइतिचप्रयोगः॥जीवस्यितपितामहस्तुपितामहस्यपित्रादीनुद्विषकुर्यात्॥तदोक्तंवा
न्येषुपितुरित्यस्यस्थानेपितामहस्यनिर्देशःअथार्णजीवनेतुपितृपार्वणलोपःसुतसंस्कारइवस्वीयमात्र

द्विषपार्वणद्वयेनैवयाद्वसिद्धिः॥नित्यवनादीआरुविधिर्नैवल्लोपशास्त्रसदृकतेतत्प्राणत॥एवंप्रथममित्रादे
कर्मतराणावेपितुर्मातृपितामहपार्वणएवनादीआरुर्कुर्वन्जीवपितृकःस्यपित्रादीनुद्विष॥जीवस्यितकस्तुपि
तुःपितामहस्यवापित्रादीनुद्विषपार्वणत्रयंकुर्यात्॥तत्राजीवस्यितकस्यनखस्येतिसेबंधकीर्तनं॥ससंब
धिकत्वमार्हमेवपित्रादिषुविशेषसिद्धिश्चादृष्टार्थतत्कीर्तनस्यनादीआरुनिषेधात्॥अतएवपरिकीपपित्रादीनुद्विष
कानादीआरुविशेषलानापर्यस्यपितुरित्यादेःसंबंधसंकीर्तनस्यनविषेयः॥यदाहुपितृममातुलादिःकन्याविवा
हेकुमारस्योपनयनमुपनीतस्यप्रथममित्रादेवाकुर्यात्॥तदसंस्कार्यस्माजीवपितृकत्वेतत्पित्रादीनुद्विषपार्व
णत्रयंकुर्यात्॥सोदरज्येष्ठभ्रातुःप्रयोगेनविशेषः॥तदीयपित्रादीनांसंस्कार्यपित्रादिनिर्नेदात्॥सापलज्येष्ठ
स्तुमातृपार्वणसंस्कार्यस्यमातृपितामहीप्रपितामहीइतिप्रयोगंकुर्यात्॥पितृआदिसुसर्वपार्वणेषुसंस्कार्य
स्येतिविशेषणप्रयोगंकुर्यात्॥संस्कार्यस्यनीवासितमनित्तिकत्वेसंस्कार्यस्यपितुःपित्रादीनुद्विषपार्वणत्रय
कुर्यात्तत्त्वजीवपितृकत्वेनदीयमात्रादीनतदीयमामहादीश्चेद्विषपार्वणद्वयंकुर्यात्॥मात्रादिजीवतोविशेषः
पूर्ववद्विषः॥मुख्यस्ययथाप्राप्तकार्यमुख्यकर्तृणांघटसौचित्यात्॥एवमात्मीर्यसुबर्णेनपरकीयांतुक्तकर्मक
॥धर्मेणविधिनादातुःसमगोत्रोपिपुत्रेइतिस्त्वादवचनात्॥अनाथीकन्यकादस्वासदशेवाधिकेवरोद्विषण
पत्नीमात्रोक्तिकन्यादानेयदरितमितिबिम्बधर्मेस्तिरवाचनमद्वाकैनापिहेतुनाकन्यादानमशंकुवतादानाधिक

हं मडा चस्पस्त्राया मोड प्रजाततः इति॥ अतोलप्रदिने कन्या पितेक्तविधगोरीदरभूतिकासायनीमहाल
 इमीशानीप्रतिमनिः सदापि तारेणेन संस्कृतकीर्णचतुष्टयस्त्रापितेक्तलक्ष्मीणीनामधेयपलायुक्तद्वयदिक
 त्रिनायापीवेवैवैवातः दुलैः पंकजंकारपित्वातत्रगोरीदरीयुक्तध्यानपूर्वकं उक्तमंत्रेण पूजयिष्येति प्रतिमा
 नयेदेवतात्रययथाविनवसंप्रत्यक्षकन्यासद्वयणम्यदीपप्रज्वालयित्वा ज्ञापनानुवासेनीश्वरीजयदेदि
 णांचदद्यादिति॥ अथ कन्यादातावरणद्वगतः॥ आचम्य प्राणा नायम्यदेशकालौसेकीर्षकारिण्यमाणकन्या
 विद्याहागत्वेन वरस्सीमांत पूजनं कारिष्येति संकल्प्य गणेश वरुण पूजनैरुत्तुला अस्मिन् राष्ट्रे श्रियमिति
 पत्नीप्रक्षिप्तजलेन तदीयदक्षिणवामपादौ प्रक्षाल्याचम्य गंधपुष्पनीसंजनवस्त्रैर्यथा संभवसे पूज्ययथाच
 रं दुग्धादिप्राशनं कारयेत्॥ ततो वरो देवताः पित्रादिमांसाश्च प्रणम्य स्वस्ति नो मिमीतामिति कनिजद
 द्विचक्रास्त्रैः सह यवनपदातिर्वाहनस्तदोवावधूर्य देगत्वा सुवासिनीं विष्णुचार्चपूरणं च नरीरजनादि
 नाहुतमेगलः वधूर्यद्विप्रविद्योतततो वरपितौ गणेश शंकरौ संप्रत्यक्षकन्यापूजयेत् पूर्ववत्तयाः फलिनाशिते
 मंत्राभ्यां फलेस्तोत्रैश्च यथा वारं पूजयेत्॥ ब्राह्मणः हिरण्यवतीत्यादिमंत्रैः पूर्ववदाशोकोदस्तुः पूर्ववाद्यानं
 नरुतं च फलपूजानंतरं कर्तव्यं॥ अथ मधुपर्कः॥ पारिशिष्टे वरस्पथांशवेष्टारवातकारवृक्षोक्तितः॥ मधु
 पर्कः प्रदातव्योऽस्य शाखे पिदातरीति॥ दध्मलानेययोजनेययो वामधुसंस्पृष्टमन्त्रावेउदकमिति धर्मप्रभात
 प्रतिनिधिः॥ सार्वभौधला जेतदनावेगुडः॥ कन्यादाता देवाकालसेकीर्षेनांतराहगतस्वातं कवरं मधुपर्कना

उविष्टएव
 हालयेत
 प्राडमुख
 ६

यिष्येति संकल्पयेत्॥ द्वितीयविवाहार्थमागमने लुक्तात्कृमिति पदसोपः दाता विष्टरो विष्टरः प्रतिरक्षता
 मिति विष्टरं दद्यात्॥ वरः प्रतिरक्षतामिति दक्षिणे दस्तप्रतिरक्षुः अर्धं वर्यं लस्य वामदेवी विष्टरो मधुपूजासनं करले
 वि॥ अर्धं वर्षसजातानां विद्युतामि वस्त्यः॥ इदं तमाधितिष्टामि यो मां कश्चां निदासतीति ततो वरो लोकिकजलेन
 चाभेतस्वरुद्रगतस्य प्रथमं चरणं शालमेकुर्वन् दातापि गंधाद्यतपुष्पयुक्तपाद्यानां जलमादाय पाद्यं प्रति
 दातापाद्यं दद्यात् पादयोः परः प्रतिः मीति॥ अस्मिन् राष्ट्रे इति दातापलां प्राक्षि सजलेन दक्षिणहातन पूर्वं प्रति रहीतुः
 पादौ कीलयेत्॥ अथ पात्रे गंधाक्षतपुष्पफलपुतंजले दात्रा अर्घ्यमदत्तं प्रतिरक्षतामिति निवेदितमेजलिना परोरु
 ह्नीयात् प्रतिरक्षतामिति पात्रांतरस्थेष्ठजले दात्रा आचमनीयमा ३ प्रतिरक्षतामिति दत्तं दक्षिणहस्ते न प्रतिर
 क्षावामेतस्यात्रे निधाय तज्जलत्तनीयोशंपरोरुतो स्तरणमसीति विवेत्तुं॥ अथ मधुपर्कमोनीयमाने अक्षरा
 कापिधानं वरो अवेक्षते मित्रस्पत्वाचक्षुषा प्रतीक्षे इति दाता मधुपर्का ३ प्रतितां॥ वरो देवस्पत्वामीसंनिनाप्रति
 रक्षतस्थमेव तच्चेनावेक्षते मधुता इति चस्परादुगणोगौतमो विश्वेदेवागयत्रीमधुपर्कवेष्टारो विनियोगः
 ३ मधुवाताः माध्वीर्णावोऽवेंतन इति संयुदस्तस्यापिते मधुपर्कपात्रे गणेशपकनिष्टिकाभ्यां मधुपर्कपदक्षिण
 त्रिरीलौघवसंक्षालययत्रेण छंदसां मधुयस्त्रिति पुरस्तां निमाष्टीरुद्रास्त्रावेष्टुचेनेति दक्षिणस्यां आदिस्थास्त्रां
 गतेनेति प्रतीक्षां विश्वेदेवा आहुष्टुनेनेति उदीच्यामालोडनसंजातं फलिलेपस्ये वरं कृतं एवेत्ययनमंत्रं नेतु
 पुन्यदहर्ण॥ ताभ्यामेव मध्यादि रहीत्वा रतेभ्यस्तेति विष्टरो हस्ते न त्रिस्तं द्विष्टयेत्॥ ३ मोवात्रनिधानं॥ भूतेभ्यस्तेति

ततः॥ त्रिरुद्रात्रिरुद्रव्यन्त्रोपात्रं निधाय चेतिकारिकोक्तैः॥ यद्वासरुद्रदोतस्ये वत्रिः समं त्रैजुक्तोपः॥ ततो म
 ध्यात्रं किंच न॥ आदाय नूतेन्यस्त्वेति मंत्रमुक्त्वा त्रिरुद्रियेदिति॥ मंत्रोक्तोपरास्यापि त्रिरभ्यासे समाचरेदिति
 भगवत्स्मृतैः वृत्तिस्वरसादपीदृशां प्रतीतेः॥ ततो विराजोदोहोसंतिमधुपर्ककंदेशं प्रथमं प्राश्नीयात्॥ विराजोदो
 हमशीथेति द्वितीयं॥ मयिदोहपद्याये विराजइति तृतीयं॥ स्वयं गृहीतस्य परेण वादो सौ चक्षिष्यस्य प्राशनं त्रयमेतत्
 ॥ यद्वा मधुपर्कौ परिरागात्प्राप्तुं त्रयं नूतेन्यस्त्वेति मंत्रादृष्ट्वा त्रिरादाय याक्रमं मंत्रत्रयेण प्राश्नीयात् अयं प्रकारो
 यथकावेरनादतेयिस्त्रस्वरसामिहो न्यायसिद्धश्च॥ निमाष्टित्यनुवैगमावात् उदगदोहस्य नृहृतेः षड्विंशत्यर्थ
 चकल्पनात्वावाञ्छ प्रथमं पद्धितीयादिपदानां सार्थकत्वलाभाच्च दृष्टस्वस्योपयोक्षमाणसेस्कारस्यास्तु॥ जाञ्च॥
 मधुपर्कशेषे उचरत उ पविष्टा यज्ञासंख्यादद्यात् अस्तु वा प्राक्षिपेत् तृतीयं प्राशनं काले सर्वं वा प्राश्नीयात् अ
 थाचमनीयशेषार्धं अमृताधिधानमसीति प्राश्य लौकिकजलेनाचमेत्॥ सर्वं तदादाय सत्यं यशशीर्मयि श्रीः अ
 यतामिति प्राश्य लौकिकेन हि राचामेत्॥ दाता गो गौ गौः प्रातिगृह्यतामिति गो निष्कृत्य वादद्यात्॥ वरो मातारुद्राण
 मित्यस्य जगो जमदग्निगोस्त्रिष्टुपउत्सर्जनेवि॥ मातारुद्राणो दुहितवस्तंस्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः
 ॥ प्रनुवो चंचिकित्तुषेरण्यमागमनागमदि तं वधिष्टं मुत्सजतेति उत्सर्जेत्॥ अत्र जपंतः॥ गोः प्रातिनिधि
 त्वेन ह्यग्न्यालभ्यते उत्सर्जने प्रक्षेपिह्यग्नये वा निवेदनीय इति अत्रापि मते ह्यग्न्यप्रतिनिधित्वान्निष्कृत्य इव न
 वारेषु जीहिशृङ्खलामो गोरिति मातारुद्राणामिति वा विरुते न वति गविमनसि धृतयां वाजि शत्येण त्स्वकानि ह्यु

यवञ्च ह्यग्नौ मनुषिधृते पण्डिता कालको निष्कृत्यो देयः॥ ततः कर्त्तव्यमादभगवान् राताथ गंधमाल्ये धेविदितो म
 र्चयेदुरे॥ पश्चातेन सदायातांस्तदं नृनयिष्यते इति॥ रुद्रञ्चाहः॥ गंधमाल्यवस्त्रयुगोपवीतयुगानुरणादि
 भिर्यथाविनवंपूजयेदिति॥ विधित इति पुरातन्यादिभिरिति बहुवचनञ्च जीजानास्वर्धुपरापौतु नरं तं
 ब्रूलदक्षिणेऽपि दातुमुच्यते॥ नामासीमधुपर्कमवतीतिसंजादुत्सर्जनेपक्षे अनेन ममासेन जीजनदानमि
 ति हसि कृत्यं तादिरिति श्रान्ताञ्चामासप्रातिनिधित्वेन मापविशे नृजने नैदेयः विनायकशोभायादो मासप्रातिनि
 धित्वेन तस्यैव मदार्यावादिभिरावाञ्छे॥ इत्यंश्वलायनोक्तो मधुपर्कः स्यादप्येवोक्तः॥ दाता कुर्वददातिवरः
 रादुर्दृष्ट्यायार्थं सदीमात्वघोषांतस्मिन् यविशति॥ आपः पाद्यादुदकं प्रयच्छति॥ आपः पादावने जनीहि
 वंतं निर्दहंतु मे॥ अस्मिन् कुले ब्रह्मवर्चस्य सानि यइति पाद्यमवेक्षते॥ यजमानो नोदकेन वरस्य पादो प्रक्षे
 प्यमति॥ जोऽस्मिन् दक्षिणे पर्ववरः प्रक्षालयितारमुपसृज्य मयि मही मयि यशो यथोदयं चोर्थं॥ आत्मानं प्र
 स्थापि मृष्य अप उ पसृज्य युध्यं धादियुक्तमर्धं मये निधाय कूर्वांसी परिरुद्रादानीया आपः इति प्रयच्छ
 ति॥ अमागन्तु रासां नृवंसासं सुजययसातेजसाच्च॥ तेमाप्रियं धज्जानो कुर्वधियति पशूनां॥ अग्निमंत्र
 विराजो रोहोसि विराजो रोहमसीमाममयदा विराजः अंजलावेकदेशं आनीय मानेजयति सप्तर्षेभ्यः प्रादित्या
 निश्वायाने मयि गच्छत॥ अक्षिदुः प्रजया नृयासेमापरासे चिमत्यः॥ शेषं पुरस्तात्त्रिजयमानं॥ केचिदस्मि
 न्काले जीजानंते वापूज्याय वस्त्रालंकरणदिदातव्यं अन्यथायं पूजित एव न स्यादित्युदर्शनः॥ दधिमधुसेस्

एको जीनव चर्यः यसा मदता र्ययि सापिचा पचूर्वा न्पा रिरु स मधुपर्क इत्याद वरो मधुपर्क प्रति गृह्यपि
 नमपनी यत्रये विद्याये यज्ञो सि य सोपशो सि वल्लो दी त्रिरसि ते मात्रियं प्रजानां कुर्वन्धि पति पत्नी ॥ आस
 गेनिति चक्ष्मा मपि मे त्रयते ॥ दाता ॥ आच मनी या आच ॥ आवेद पति वरस्तदेकदेशे पति वति अमृतो यस्य
 रणमसिततः अण आचम्य इत्ये सुदर्शनः ॥ यन्मधुतो मध्वं परममन्नाद्यै र्वी ॥ तेनाहं मधुनो मध्वं नय पर
 णान्ता घेनवीर्येण परमो नाना दो मध्वो सानि ॥ इति त्रिः प्रारप सहा सं त्रे एद्विस्तू स्त्री प्रायप ह स्तो प्रहात्य अमृता
 पिधानं ससि पूर्वो यं ये पिवति पुनराचा मति जो धमनु के व्याय वल्ल चारिणे त्रय हति ॥ आसि न काले वस्त्रा
 ले करणादि मि रलं हत्य गौरै र्लेकते ॥ वरः यत्तो वर्द्धतो यज्ञस्य हृदि मनु वर्द्धो पवितिरस्य पचिते मा कुर्व पचि
 तो हे मनुष्य पुत्रा सं गौ र्धे नु नन्या मा तारु णाणां इदि ता वस्त्रा ॥ स्वसादित्यानां म म तस्य नाभिः प्रणुवी चं चि
 कि तु वेजना यमो गामा गामादि ति वेधिष्टे ॥ यिवत् दकु त्त ए न्य तु ॥ उपांशु स्त्रा औ मुस्त जत उच्चै रिये गो रस्य गी
 पक्षो विना सु र वे तिसु दर्शनः ॥ सिद्ध मन्त्रे भूत भिस्तु ॥ भूतै सा विराट तन्म आहा पितस्य ते शी येत न्म ऊर्ध्व
 प उपांशु स्त्रा औ कल्पय त उच्चै वृयात् ॥ एवं वरस्य मधुपर्क हत्वा तस्यि त्रादे मधुपर्क कार्य आपस्त वशा वि
 ना ॥ विनाहं गौ र्धे बु गो स्तथा ॥ वर मति यिवद हं येद्यो स्या पचिते तस्मि त र येत्या पस्ते वी य गृह्य स्त्रा त विवा
 दस्तो ने गोः सानि धाय गृह्णाला यामन्या ॥ पूर्व योत्सर्गो र्ध्वं स्मर्य चित खास भूतो या युक्ते न मुखे र्ध्वं र्ध्वं र्ध्वं
 पूजयेत् ॥ यो स्य वरस्यि त्रादिः सं वंधी लो के चा पचितो विधादि ना ॥ यद्वा र स्या पचितः पूज्यः तमि त रया पूर्व

वदंग भूतया युक्तेन मधुपर्क एव रमनि पूजयेत् ॥ रतन्मधुपर्क इत्यमपि विवाहांगमित्युदाहृतस्य आख्या
 वसरं सुदर्शनोक्तेश्च ॥ यत्र क्वचान्मिति विधिनाग्निं प्रतिष्ठाप्य कन्यागालायोगत्वावरो यथाहं यथावि
 धिमधुपर्कं गृह्णाति एवं वरा वितो याति प्रदेयते तदेतत् ॥ यथाहं मिति एतो सांगशाखाभ्यामि गो वेद
 क्षिणाग्निं धिर्कं गवांसदेताभ्यामधुपर्कं देय ॥ अन्मथा केवल इति गो मधुपर्कं वेदाभ्या इति धर्मप्र
 ण्याख्य वसरे गा वदक्षिणाग्निमि उज्जलोक्तः दक्षिणार्थं गेरा धिक् प्रकृत्य वरा पचिते स्नातकं मधुपर्क
 पु उक्तेश्च वस्त्रायाः सुदर्शनेता युक्तेश्च ॥ आश्वलायनशाखिना तु गंधादिना तसि त्रादेः पूजनकार्यैः अने
 तरो दाह तमग वदचनात् ॥ अथ कन्यादाने मदन्न रत्ने रुष्यं गेः वरगोत्रे समुच्चार्य प्रापिता मदर्प्यं क
 नाम संकीर्तयेद्दिक्कान्याश्चि वमेवादि ॥ तिष्ठस्व वी सुखो दाता वरः प्रत्यस्तु स्वो नवेत् ॥ मधुपर्कदो
 कन्यां तस्मै दद्यात्स दक्षिणाग्निं ॥ तत्रैव वदय शिष्टः ॥ नामगोत्रे समुच्चार्य संप्रदानस्य चोत्पन्नः
 ॥ संप्रदेयं प्रयच्छेति कन्यादाने तु पुत्रयामिति ॥ पुत्रयकीर्तने च घपिता मदर्प्यं क ॥ नाम संकीर्तयेदि
 ति वचनात् ॥ अत्र नदी सुखेत्युक्तं विधिर्यद्वा खाया तद्विषय इति तत्रैव दानपरीभाषायाः तत्रैव
 टत्रिशम्भतेः नामगोत्रे समुच्चार्य द्यास्तु स्वो देयकीर्तनात् ॥ उदस्तु स्वायि प्रायदत्त्वा तत्सुखिनां
 येदिति देयस्य सदेवताकस्य कीर्तनात् नैतरं दत्तस्य न्वयः ॥ अर्थादे उभयं मोन कन्यादाने प्राक् प्र
 त्ययं गत्य तो दा दे सदाहर्चयोः स्थिति वचनादित्यपि तत्रैवोक्तं ॥ प्रति यद्दक्षिणे भस्ते त्रैवोक्तेश्च

धर्मोत्तरो प्रतिग्रहीतासावित्रसर्वत्रैवातुकीर्तयेत्॥ तत्तत्तुकीर्तयेत्साहचर्येदेवेतो॥ समाययेतनः प
 श्वत्कोमस्तुत्याप्रतिग्रहं॥ तदंतेकीर्तयेत्स्वस्तिप्रतिग्रहविधिस्तथाभिति॥ सावित्रं यजुर्वेदं वस्येति॥ य
 जुः शाखि विषयस्तद्विधिः॥ कन्यायादेवताविशेषो विष्णुश्चर्मोत्तरं॥ कन्यादासस्तथादासी प्राजाप
 त्याप्रकीर्तितु॥ इति॥ कन्यादाने तु नृपदे प्रव्याणां च यत्कुर्यत्क॥ प्रतिग्रहे द्विजश्रेष्ठ तत्रैवांतमर्चयितु
 इति॥ सुवर्णादिद्रव्याणां द्विजस्य च सर्वेष्ववष्टिते प्रतिग्रहे मंदं प्रयत्नः प्रवेदित्यर्थः॥ अथ तत्प्रयोगः॥ तत्र
 देमादिस्त्रिंशदानवकमुद्राजहारः॥ अथासुकसगोत्रस्यासुकप्रवरस्यासुकशर्मणः प्रयोत्रायासुकस
 गोत्रस्यासुकप्रवरस्यासुकशर्मणः योत्रायासुकसगोत्रस्यासुकप्रवरस्यासुकशर्मणः पुत्रायासुकसगो
 त्रायासुकप्रवरस्यासुकप्रवेशर्मणो वरायासुकसगोत्रस्यासुकशर्मणः पुत्रोत्रीत्रसुकसगोत्रस्यासुकप्र
 रस्यासुकशर्मणः पुत्रीत्रसुकसगोत्रात्रसुकप्रवरयासुकाभिधामिमां कन्यां सालंकारं प्रजापतिदे
 वतामसुककामस्तुभ्यमहं सप्रददं इति सेमं तं चेदं दानं चाक्यमदनरत्नहस्तोपिवरं प्रथितामदनाम
 कीर्तनावसरे गोत्रोच्चारणप्रदशयतां अनेन तथेवरीत्यापितामहादिनामोच्चारणवसरे यितुं उच्चारया
 कर्त्तव्येतामस्वनात॥ केमत्रसुलमिमिति वेत्तुमास्यामुदाहृत्य स्पृष्टं वास्यं वरगोत्रं समुच्चार्य प्रथि
 तां महर्षं त्वं नामसंकीर्तयेद्विधातुकन्यायाश्चैवमेव द्वीति॥ नचात्रं चरविशेषां त्वेनेव गोत्रोच्चारण
 विहितं॥ प्राथमातामहादिविशेषणत्वेनेति शक्यं॥ दानसामान्यविषयेन ह्यवशिष्टवचनेनैव कन्या

दानेपितत्यादरेः ततः प्रथितामहपूर्वकनामोच्चारणप्रत्येकं वरगोत्रोच्चारणं गत्वेन विधीयत इति निबं ध
 क्तो रभिप्रेतं॥ तथा न्योपि विशेषो मदनरत्नयुक्तः प्रजापतिदेवतामित्येतैश्चक्षुष्यं च लोकां कामस्तुभ्य
 महं प्रतिपादयामीति वरहस्ते ह्यज्ञातजलानि कन्याकरणे स सदृशत्वा कन्या कनकसंपत्तामिति मंत्रेयं
 दितिततो दक्षिणादानमुक्तः॥ देमादिक्षिणा दानोक्तं गोरी कन्यामिति दानमंत्रोच्चारणमाद तत्र सुलमुदाह
 तस्य स्पृष्टं वाक्यशेषः॥ मधुपकौर्वितायेनांतस्मै दद्यात्सादक्षिणा॥ उद्वारत्रंततो ह्युमेत्रेणानेन संप्रयेत्
 ॥ अथ यश्चपरिक्षिष्टानुसारिपारिजातोक्तदानप्रकार उच्यते॥ दानदेशे पुरोधावरयोर्दक्षिणतउद्वार
 स्वउपविश्य च धूर्वरयोर्मध्यदेशे प्रागग्रोदगग्रोदनीनास्तीर्य तेषु तेन जसे पूर्णकलशमिधायात्रीदियं
 नोप्यंघादिभिरेलेक्यदूर्वाफलवैस्त्वमवच्छाद्यलिंगाग्निरयोद्विष्टयादिभिर्दग्धैर्मममंत्रयेत्तत्र
 यदातापुण्यादं नवेतो बुवंस्त्रिंशं वं पुण्याहं स्तुष्टिं धेवाक्यत्रयं ब्राह्मणक्षरावाचयित्वा शिवात्राया
 सत्वेत्याशिषः प्रमुञ्जामीत्यस्यैतपवित्रं पालिः प्राणनायस्य देशकालो संकीर्त्ये ममसमस्तपितृणां
 वान्निवारश्रीयुरमेश्वरप्रात्यर्थकन्यादानमहं करिष्ये इति संकल्प्य वरं कन्यांच यथाशक्त्यलेक
 त्ववरदत्तैर्दुर्यं निधायार्धचितकलशोदकमादाय केन्योदसांभ्योसं प्रष्टव्यं कन्या कनकसंपत्ता
 मिति मंत्रोपविश्यात्स्वगोत्रोच्चारणमस्य ममकन्या सुशीलनामोत्री श्रीरूपणी प्रजापतिदेवतां वसिष्ठगो
 त्रोद्गवायासुष्यप्रयोत्रायासुष्ययोत्रायासुष्यपुत्रायासुशीलनामोत्री धररूपिणो वराय त्वं ममसमस्त

पिहणानिराति सानेदं वासिद्धाश्रीपरमेश्वरप्रीतिकामः प्रजासृजत्वकर्मभ्यः संप्रददे प्रतिगृह्णातु नव
 नि त्रिभुवनैरस्य प्राणा उदकैर्निषिष्य प्रजापतिः प्रीयतामिति मनसा स्मरन् जोस्वलो सुखा गोरी कन्याभिनि
 मंत्रयेन प्रार्थयेत् अथ चरः पुण्यादमित्यादि दातव्यं कृत्या दक्षिणोसमजिष्टं नैष्य कइदमिति मंत्रं प
 वेत् ॥ प्रजापतिमनुस्मृत्युत्थमं प्रजासिध्यर्थं कन्यां प्रतिगृह्णीति त्रिभुवात् इति ॥ कारिकायां कन्यादानस्येष्ट्यवि
 धिरुक्तः वरं रोचते वृत्तं कन्यां तस्येता प्रददाति तां ॥ पुत्रायास्तु प्रथो अयं अस्यापुत्रो जात्रि ॥ अस्या अपुत्रो
 गोत्रीयापुत्रीयो विषयस्य न विना ॥ श्रीरूपस्य मया दत्ता तु स्यादधीरस्तु पुरो ॥ इत्युक्तो दक्ष प्रवोतां दद्यात्स्वलि
 पदं पवनं वरोथ प्रतिगृह्णीयात्पुत्रोऽदमं व्रत इति ॥ शो नको भेषिउ पालिप्यत यो लिख्यं स्फुडिले ॥ अग्नि
 धाय च ॥ पश्चादग्ने प्रतिगृह्य पेषणीं न स्मर्ति मतिता ॥ प्रागुत्तरं ॥ अग्नेः संस्कारपूरणं कुं न मया वरः ॥ उत्थाय प्राक्
 खः स्निग्धा प्रत्युत्तरतोऽनलात् ॥ तदानीमात्मना दत्तं दत्तं न वसन दये ॥ वसिष्ठा कौत्र सलिलां नू वितां क
 सुमादिभिः प्रत्युत्तरः प्राप्नुवीतोऽस्ति गमात्मसमीपतः ॥ कन्याकामात्मनश्च ह्यतिदत्ता पित्रादिजिवरः
 ॥ कन्यादानप्रकारश्च पूर्वचरित उच्यते ॥ तच्च धार्ग्यगोत्राद्यपरमेश्वरार्चनं ॥ आत्रेयो गोत्रे न गोपायनं
 प्रदत्ताम्पदं ॥ कन्यासद्वयकर्मभ्यः करोति प्रतिपादनं ॥ ततो मंवात्सल्येन वध्या यज्ञि शच देवतां ॥ वध्या कं व
 दे शेषात्तद्वेषणानि वचाकितः ॥ कन्यकां पतिगृहे ववरः पूर्ववदसमे ॥ तत्रैवोपविशेत् पश्चात्ततो वधूमा
 तुलादिकः ॥ स्वजनः परिगृह्णाति रत्नं रत्नं वरस्य तु ॥ पश्चिमेन यथा नीत्वा तस्मिन्नेव वरा सने ॥ वरस्य देहि

रोपाश्च प्राप्नुवीतु पवेशयेत् ॥ समाधाय पुरस्तं त्रमन्वा धामादि कर्त्तव्यमादिन्यादि ॥ अत्राग्निं प्रतिष्ठातो तत्र
 अवाधानात्पूर्वं कन्यादानमिति प्रतीयते ॥ जयंतस्वाहं ॥ अग्नये संस्कारं तत्तुलापरिदक्षितो धोता नि नुवा सोऽयुक्त
 मा चोताम लेहतामग्निं दितस्वस्य यनां कन्याश्रीमग्निसेमीयमानयेति ॥ ततो वरोक्षप प्राप्नुयुः स्निग्धां दक्षपुत्रं
 कन्यां प्रतिगृह्णीतस्मिन्नेवासुत उपविशति तां चोने हत रत एव नीत्वा वरस्य वदिः प्रतिपाद्य तस्मिन्नेवासने द
 क्षिणत उपविशति कै विदस्या तं गत्वे वर्णयंति अथ वा पूर्वमेवो दक्षपुत्रो कन्यां प्रतिगृह्णीतामात्मनः समीपे
 हत्वा दक्षिणत उपवेश्या पलेयनादि प्रक्रमते इति ॥ कै विदित्यनेन संस्कारं यत्नेन जाया यात्रे तं गत्वा वरं श्रां
 ध्यमार्गेण समीपे त इव नयनपद्माह्वयते ॥ अत्र ग्रंथां विरोधे किमु नितामेयुषेत्तां यो पारिजाते उक्तं कारि
 का गृह्यपरिशिष्टविरोधे पारिशिष्टोक्तमेवानुसंधेये ॥ आचार्येणोक्तत्वात् तथैव तौ किं न वाक्यस्मृतिवा
 परित्यजोदिति वचनाज्ज्ञेति तथा गृह्यपरिशिष्टकारेण न कयोर्विरोधे पारिशिष्टोक्तमेवातु संधेये ॥ आचार्येण
 कंच वचनन्यादिति च ॥ एवं च देमाडादिनिर्वधोदाहृतस्मृतिविरोधे गृह्यपरिशिष्टोक्तमेव सुतरामुचितमाह
 सायनशास्त्रिनां बुद्ध्यां वाच्यं ह्योक्तमिति शास्त्रांतेस्मृतीनां शास्त्रोत्तरविषयत्वेनावाञ्छा ॥ आश्वलायनश
 खिकुलपुसर्वशिष्टे प्रणयिता महादिपुरुषेष्टप्रत्येकं गोत्रादि संकीर्तनस्यानादत्ताञ्छा ॥ तानविवादे प्रतीयादि
 ति गृह्यविरुद्धकुलधर्माणामपि संप्रसार्यमिति हतिरुक्तोक्तत्वात् ॥ तदनुसारिकुलधर्माणां सुतरां स्यात्स्वात्
 ॥ एवं च देमाडापुदाहृतं प्रतिपुरुषं गोत्रादिकीर्तनं वद्व्यायनशास्त्रिविषये ॥ अतएव दहरे हरेण देमाडपुसा

सारेणपुरुषेणोत्रादिसंज्ञानममुक्तमेवदानप्रयोगत्वाद्योस्वाददातुप्रथिवीप्रतिपृष्टातुइतिवरः प्रतिपृष्टकोरा
दितिकामस्तुतिपठेदित्त्वास्तुवर्णोमिनियुनरक्षितं गंधादितुक्तं ॥ प्रत्यक्षुखेनवरेणप्राप्तुत्वाकन्यायाः
स्वीकारश्चश्रीनकतोआश्रमापनशास्त्रिनिन्नचक्रविषयः कारिकायास्तुपुरुषपतायामवैताल्यवपिप्र
दिक्तेमबुद्धयताविरोधात् ॥ एवं संसृष्टिकलप्रथामनाहस्याचारानुसरणमेवेष्टतापरितोवायथाचारमपिप्रय
गोलिख्यतेहस्तातरलेविद्वयप्रलेकेप्रसृष्टमित्तंउलराशीपूजापरोविधायपूज्यस्मिन्नप्रत्यक्षुखेनवरमपरस्मिन्
प्राप्तुस्वीकन्यामवस्थाप्यतयोर्मध्येकुंकुमादिहृतस्वस्तिकां ॥ कितमनः परमुददशोधारयेयुः कन्यावरयोः पितृ
दिशोतिविदोवस्त्रादिनापूजाविधायतदताः सपूगीफलाः कुंकुमाक्षताः कन्यावरयोरंजलोदधात् ॥ तान्नोय
थाचारं तद्वारणं कुर्वन्तौ स्वस्तिकालोनकसमाहितचक्रमनसोस्वस्वेष्टदेवताममुख्येनमइत्येवध्यायेतोतिष्ठतु
ज्योतिर्विदमङ्गलपद्यपागंततेदेवत्वमितिप्रतिपत्त्यास्तुदूर्ध्वमस्तुओप्रतिष्ठतुक्तं अतः परमुत्तरतोपसा
रयेयुः ॥ ततः कन्यावरौपुनरस्यरशोरसोरक्षतप्रेक्षेपपरस्यरक्षेचक्रयोतावरः आभातस्त्री-वृहस्पतौ ॥ ईडापु
त्रश्रीलस्मृतामस्येसर्वितुः सवेतिनयन्वीक्षतेतयावीक्षमाणो ॥ योचक्षुदितिजयेत् ॥ अथतस्यानुबोर्मध्येदश
येणअंभुर्बुधः स्वदितिपरिमृश्यदर्शनिरस्यउपसृशेत् ॥ अथवेदिकैः पत्यमाणजालराखेडवान्यातेकन्यापूर्व
कंताभ्यामज्ञातारोपणं कार्यतत्रकुकुचवाइदमितिखेडक्यं ॥ उत्तमाप्रतिष्ठा ॥ यस्माच्चोराततानुदेताइमम
द्योः आधारयथाद्वयंनितिशंसति ॥ रक्षिणाअनुद्विदरणकशियावासीनः ७ साभ्याज्यमौज्यं ८ एतानिवाक्यानि

दक्षिणाअन्निस्त्रशस्त्रेनवायाइतिखेडंकेचित्पवंतिअरुहाराश्चवः संलितिविषयासेनप्राप्तुखेव
रेप्रत्यक्षुस्वीकन्याहस्तादातवरदत्तवस्त्रादिरदितोसंदेयाहृतवस्त्रालंकारमात्रपुतांअलंकारनेकन
केडुहृदस्तावरपूजाः वशिष्ठचंदनालिसहस्रचरणोकन्याइत्युदधात् ॥ वधुवरयोर्दक्षिणतः स्वर्दक्षिण
स्थितपल्लोसदितउदक्षुः पोवेउपविष्ववक्षुशिश्वआचम्यकुशरादस्तः प्राणनायेम्यदेवाकालकीर्तनातेआ
मुक्तप्रवरावितोमुक्तगोत्रोमुक्तशर्मोहंममसमस्तपिहृणांनिराशयसानंदत्रललोकावास्यादिकन्यादानक
न्योक्तफलावाप्तयेअनेनवरेणअस्यांकन्यायास्तुत्यादयेष्यमाणसेतस्याद्वादत्रावरात्रद्वादशपरानुपुरुषा
मवित्रीकर्तुंआत्मनश्चश्रीलस्मीनारायणप्रीतयेवास्त्रिवादविधिनानाकन्यादानमहंकरिष्यइतिकुशाज्ञात
मुत्तजलप्रक्षेपेणसंकल्पसयलीकउत्सादयोदेस्तुखेवकन्यासंप्रपृष्टुकन्याकनसंपन्नोक्तनकाभरणैर्पुता
॥ दास्यामिनिष्कमेवमुत्तजललोकजिगीयसा ॥ विष्णुभरसर्वभूताः साक्षिण्यसर्वदेवताः ॥ इमोकन्याप्रदास्यामि
पिहृणांतारणायचेतिप्रतिपत्त्यानवकांस्पवात्रस्यकन्याजलेरुपरिववाजलिनिधायतत्रदक्षिणोहसेयथाव
किहिरण्यनिधायस्वदक्षिणस्थितपमान्नतनपात्रस्थिमानुछिद्युद्धोदकधाराभविक्षिन्तांक्रियमाणं सदि
रत्येतद्रुक्तक्षिपनवदेतस्यासुरोः सहवदेतकन्यातारयतुपुण्यवर्द्धतांक्रतिः पुष्टिस्तुष्टिआस्तुपुण्याहंभवतोस्वनि
रुद्धिश्चरीर्यति ॥ एतज्ज्वाक्यचतुष्टयातिश्रीपुण्याहमित्यास्तुतराजिआसुराः पदेपुत्रमुक्तप्रवरामुक्तगोत्र
कोशर्महंममसमस्तोत्सादि ॥ तयइत्येतमुत्साअमुक्तप्रवरोपेतामुक्तगोत्रायअमुक्तशर्मणः प्रवीत्रायअमुक्तश

नी॥ विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनया गवेति गेह॥ सर्वसस्याप्रयीरमिव रादेरा समुद्रता॥ अनंतसम्फल
दाश्रुतः॥ शोति प्रयच्छमेभ्रमेः॥ इदं यदा सीमया तु भ्यं प्रीवत्स प्रतिपादिता॥ दासकर्मकरीनाम्या यथेष्टमइमं
तैरस्यावे॥ अश्वसंशयनं नित्यमरुतोऽप्रियस्य नृति सोभाय देहि मेति संशयादानेल केरावी शय्यायाः द्वि
एष गर्जसे नृते सो वरं चोयलीयके॥ सर्वप्रदं प्रयच्छामि प्रीणातु के मलपतिः॥ अश्वलीयकस्या॥ ह्यो रोदमय
नेष्टं सुदृढं तुल्यक्ये॥ श्रिया सदस्युत्तरं देहिः प्रीयतामिति कुं उलयो॥ मद्गार्णवसमुत्पन्न उच्चैः श्वस
पुत्रक॥ माया ह्यविप्रमुख्याय दत्तः शोति प्रयच्छमे॥ अश्वस्वारजते सर्ववृत्तानां विहारां परमं हितं॥ शिवन तो
वयस्यादत्तः शोति प्रयच्छमे राजतस्य॥ सुप्रतीकं गजे दुल्लरं मत्स्यानिधे जित॥ इदं वाहनं शश्वत्सर्वदेवे
पूजितं॥ शनैना ने नदत्ते नमम शोति प्रयच्छ मे गजस्य॥ इदं यदं प्रह्लाणत्वे स कौपस्करसंपुतं॥ तव विप्रप्रादेन
मम स्वमिने फलं॥ इदं प्रादिलोकपालानां पांरा अमहिषीशना॥ मदिवा सुस्वजन नीसास्तु मे सर्वकामदा॥ मदि
प्याः॥ पराप्रवादये श्म्यादनक्षस्य च नक्षणात्॥ उत्पन्नपापं दाने नताम्या त्रस्य नस्यात्॥ ताम्रपात्रस्य जलसे वं
तः॥ यानि पापानि काम्यानि काम्यानि कृतानि च॥ कांस्या पात्रप्रदाने नतानि नस्यातु मे सदेति॥ कांस्या पात्रस्य
जनार्थस्य॥ अगम्यागमनं चैव परदारानि मर्शने॥ शैव्यपात्रप्रदाने नतानि नस्यातु मे सदेति शैव्यपात्रस्य
गमज्जसद्वैद्युत्कृतं पातकं मया॥ स्वर्णपात्रप्रदाने नतानि नस्यातु मे सदा॥ स्वर्णपात्रस्य॥ धूरितं पूगपूगे
नना गवक्षीरलब्धिते॥ पूर्णं न चूर्णया जेरा कर्षेरपिठके न च॥ सपूगखंडे न देहि त्वं गवक्षीरसं प्रियं॥ करकलं

निरातं कंक्षप्रसादात्कुरुत्वमा॥ कुरं कस्या॥ कांचनं हस्तवलये रूपकांति सुखप्रदं॥ विनृपणं प्रदास्यामि
विनृययतु मां प्रदा॥ वलयस्य॥ सर्वविश्रायज्ञानकारणं ललितताक्षणं॥ पुस्तके संप्रयच्छामि शिष्या नवतु
मारती॥ पुस्तकस्याधर्मत्वदृष्टरूपेण जगदानंदकारकलहर्षरं रश्मिधानमत्तः शोति प्रयच्छमे॥ दृष्टस्याएवं
दानं कृत्वा कृप्य निमग्नं पक्षे॥ यत्कक्षीवांसेव नन्दो विश्वदेवा अतुष्टुप॥ कुक्षानिमग्नं विनियोगः॥ यत्कक्षी
वांसेवननमिति मे त्रेण कुक्षादक्षिणकुक्षिमनिमग्नोद॥ अयं कांस्या पात्रे कलशजलमासि॥ अनाधृष्टमित्यने
नामिमं अयं कुरु शार्द्धाया औडुं चार्द्धाया राखया वा वधुवरो मन्निधिं चेद॥ आनः प्रजामिति च तत्पूणं सूर्यासावि
त्री देवता आघाजगती द्वितीया विष्टुपूज्ये देव अतुष्टु॥ अत्रिवे के विनियोगः॥ आनः प्रजो मां भवति प्रः सं
जी॥ समं जेतु॥ समुद्र उद्गेषा इति च तत्पूणं वसिष्ठ आयास्तिष्टु प्रयच्छि मेः आयो दिष्टेति तिसृणां सिंधुद्वीप
आयोगयत्री॥ अत्रिवे ३ एव मन्निधिं अथ ऐशानीमारम्ये दुःखा के सत्वे वधुवरयोः कंठ देहो चतुर्वी
पंचवारं वा प्रदक्षिणं परित्वा गिर्वर्णो गिरः॥ तान्नी मद्दोः दशा वनिशः॥ ३ ते यो मोदो हरी॥ दृष्टायो अतुष्टु॥
अनुपधरमि तैत्तं मे अर्धे दयित्वा कंठ देशस्त्रं अथो निष्कास्य कटि देशस्त्रं परनिष्कास्य ऊर्ध्वदरिद्रा प्र
चक्षुः प्राकंठ देशस्त्रं वधुवा मूढस्त्रं वरोधुयात्॥ नीलकोटि तमित्यने नमं जेरा तथा कटि देशस्त्रं व
वरोधुवा हस्तप्रकांठे वधुन कुर्यात्॥ विधेता ते इत्यने नमं जेरा ऊर्ध्वं लोके शपययी वे न वत इति सखात्
पक्षे विहितस्य अथ विधेतिः स्वनी कंदे वै रिति मे त्रेण रोदक्षिणांतरके शपययीः॥ मंजाष्टस्य ऊर्ध्वं शो वधु

त्यागोक्तत्वात्त्वमयमेतिमंत्रस्यवसुश्रुतकृषिः॥अग्निदेवतास्त्रिष्टुपसूदः॥आमहोमेवि॥॥त्वमयमा
 भस्यसिधत्तुनांनोनामस्वधावल्बुध्विरेव॥॥अजंतिमित्रसुध्वेतेनगोनियदंपतोसमनसाकथिस्वाहा
 ॥अथयेइदंप्रजापतेमत्वेदंतामितिपंचमिराज्याहुत्वाप्रत्यक्षमुखस्त्रिष्टुपौकृष्यावध्वाउतासाह
 स्तोमुष्टादिप्रदेशमवाप्नुवेनकरोगृह्णातिमंत्रस्यस्यसावित्रीकृषिदेवताचत्रिष्टुपसूदः॥आमा
 वध्वाःपाणिग्रहोवि॥॥अग्नामिति सोमं गत्वायदस्तेमयापत्वाजरदधियंआसः॥नगोअथमासविना
 पुरधिमंलुत्वाधुर्गोहपत्यायदेवाइतिमंत्रेणगृहीत्वावध्वाकरोप्रत्यक्षाल्प्यअंअलिकारइत्यास्त्रवेणाज
 मादापोयस्तीर्थवत्प्रजाताजात्स्वहानीयेनवातिष्ठतास्वस्वस्थानान्मुष्टिपरितान्द्विरोप्यस्वयं
 पात्रेस्त्वानभिधायअंअलिस्थानप्यनिधायमणमितिमंत्रस्यवामदेवकृषिः॥अथमाग्निदेवताअनुष्टुप
 सूदःप्रधानलाजहोमेवि॥॥अथमणंदेवंकन्याअग्निमयज्ञतासइमादेवोअथमाग्नितामुचातुनामुतःस्वा
 हा॥अथमोअथमयइदं॥इतिमंत्रमुक्त्वाविह्विज्वाजलिनांगुल्यप्रेदावयेत॥ततोदृष्टदमुपलाचवजंयित्वा
 कुंभेसहितमग्निंअग्निदमस्मिन्नालंसात्वमस्यमोहंघोरदंष्ट्रिवाल्मेसादामृकत्वेतावेदविवदावदेप्र
 जाप्रजनयावदेसंप्रियोरोविस्तुमुमनस्यमानोजीवेमशरदःज्ञातमितिमंत्रेणअस्वयंगृह्नन्वधोसहप्र

दक्षिणीकृत्युतां प्राज्जुल्वीइममग्नामनाराहावस्मीलेस्त्रिरानवासहस्रष्टतनायतोतिष्ठिष्टतमृतइतिमंत्रे
 णक्षान्मापिपादांमोददृष्टमारोप्यअग्नामशारोदयतेतरतोऽग्नेदक्षिणपादेनेतिकात्यायनःपुनःपूर्ववत्
 तदेजलिमुपस्तीर्यताजावदानेदिःकारयित्वाविधायवरुणमितिमंत्रस्यवामदेवकृषिःवरुणदेवताअ
 नुष्टुपसूदःप्रधानलाजहोमेवि॥वरुणंदेवंकन्याअग्निमयज्ञता॥सइमादेवोवरुणःप्रेतोमुचातुनामुतः
 स्वाहोवरुणायाग्रयेदंनेममइतिमंत्रेणपूर्ववत्हावयित्वापुनस्तेनैवमंत्रेणवध्वासहदक्षिणीकृत्याग्ना
 नमाराप्यपुनर्लाजावदानेपूर्ववत्कारयित्वावरुणमितिमंत्रस्यवामदेवकृषिःपूषाग्निदेवतानुष्टुपसूद
 ॥ला॥॥अवरुणंदेवंकन्याअग्निमयज्ञता॥सइमादेवःपूषाप्रेतोमुचातुनामुतःस्वाहा॥पूष्मिअथयेइदं
 नममइतिमंत्रमुक्त्वाहावयित्वापुनर्मंत्रेणप्रदक्षिणीकृत्याग्नामनाराप्यस्वयंप्रजापतयेत्वाहेतिस्ररम
 अवाशिष्टान्लाजान्आत्मानिमुखंमूर्ध्नि केनैवनिरेवशी॥तथेवहापयेत्॥ततोवध्वंपरिगृह्णाद्विरू
 कसप्ततं तुलराशिश्चपिदृष्टकपदीनवेत्यादिनासप्तमराशिं प्रत्युजानविविदावहेदंस्तेसुजंरदृष्टयइति
 प्रथमराशिंऊर्जद्विपदानवेत्यादिनाद्वितीयराशिं रायस्यापापत्रिपदानवेत्यादिनातृतीयराशिंमायो
 न्यायवतुष्यदीनवेत्यादिनाचतुर्थराशिं प्रजाप्यःपंचपदीनवेत्यादिनापंचमराशिं॥अतुभ्यःषट्पदीनाषट्
 राशिं॥सखासप्तपदीनवेत्यादिनासप्तमराशिंप्रत्यगादितःकमेणायुक्कमप्यतस्याःशिरसात्वशिरःसंयो

वाचयेत् ॥ अथ गुरुपरिशिष्टमते नविवादप्रयोगः ॥ अथैरिणीदातप्रयोगः ॥ वधुपितावतुष्टदिने प्राणनायम्
 तिष्ठादिसंकीर्त्यममउमामहेश्वरलक्ष्मी नारायणप्रीतिद्वारासकलकामनाभिधर्थक्यादानस्यसेपूजकलावा
 म्पुत्र्यैरिणीपूजनैवरमात्रैरिणीदानैचकारिष्येतदंगतयागएपातिपूजनैचकारिष्यैरिणीसुमुमादेव
 महेशोमिरिजायतिः ॥ अतस्त्वापूजयिष्यामिरिणीसर्वकामदाभितिमेत्रेणवोउज्जीवचारैरन्यैरिणी
 दानैवरमात्रैकुयीत् ॥ तत्रमंत्रः ॥ मदाह्येमुमयंपात्रेनानापक्कात्रसंयुत ॥ सवस्त्रफलताबूलदंपतीवंत्रा
 र्द्धन ॥ सदाहोरासदीप्यंचपूर्यैः वीडुशान्निर्दत्तं ॥ वरमात्रेप्रयज्ञामिकमादानस्यसिद्धये ॥ ऐरिण्यास्वंत्रपात्रे
 पक्कात्रैः परिहरितं ॥ करत्रैरुदसंयोजैः सुचर्यैपरिहरितैः ॥ एतावदैरिणीरूपैकत्रैकैकिलस्सिद्धिः ॥ वं
 शोवंशैकरः अष्टोवंशोवंशसमुद्भवः ॥ अनेनवंशदानेनश्रीश्रीकृष्णिकरोतुमे ॥ वंशपात्रमिदंपुण्यंवं
 जातसमुद्भवं ॥ वंशानामुत्तमैदानैश्चतः श्रोतिंप्रयुज्यमे ॥ अनेनवंशपात्रदानेनश्रीलक्ष्मीनारायणः प्री
 तां ॥ वंशपात्राणि सर्वाणिमयासेपादितानिवै ॥ उमाकांतापदास्थापिमिवंशान्निर्दत्तये ॥ वंशहृदिकरं
 नैसीमायादिसमस्तैस्त्रितं ॥ वस्त्रेणावदितं चैवफलहेमसमन्वितं ॥ सर्वपापहृयंकरं नानाप्रयैस्तुपुरितं
 दानानामुत्तमैमतः श्रोतिंप्रयुज्यमे ॥ इतिवंशदानैकत्वाततः कन्यावरमातुल्यं गयोरुपवैश्यधरमातरं प्रा
 र्थयेत् ॥ अष्टवर्षीइयंकन्यापासितापुत्रवन्मया ॥ इदानींतवपुत्रापदसास्तौहेनपास्तौ ॥ वभूमात्रादिः स

सस्तुवासीनीभ्यः यथाचारं कंतुकीलुपप्र्यवपतानिदकातयथाचारं जेय ॥ अथदिनार्याभिसंयोग
 योगः श्रीमन्मन्त्रः ॥ अथाश्रीगुरुयोगीसपत्नीजेदजातयोः ॥ सदाधिकारसिधर्थमहं वक्ष्यामिशोमनकः
 ॥ इत्यक्स्तेडिलयोरश्रीसमाधाययथाविधि ॥ तत्रकृत्वाउपागंतमन्वाधानादिकंततः ॥ पूर्वपुत्रपौत्रो
 दुयातयान्धारआहुतीः ॥ अग्निमीलपुरोहितंस्त्वेननवकेननव ॥ समिधेनंसुमारोष्यअथेतयोनिदि
 त्पृचा ॥ प्रत्यवरोहेत्यनयाकनिष्टाश्रीमिधायय ॥ आश्रमागांतमत्राधिकृतारंयतदातितः ॥ समन्वारं
 एतांमपत्नीभ्यामुदुयातघृते ॥ चतुर्द्वीतमेतानिरोनिर्ऋतिर्यथात्रमे ॥ अथावप्रिश्नरति ॥ अग्निनाभिः
 समिधेत ॥ अस्त्रीदामितिरभिः पाहि नो अग्रएकयाततः ॥ स्विष्टकृदारंयहोमजोयेसमापयेत् ॥ गोपुर्ग
 क्षिणंदसात ॥ श्रीजियमाहितामये ॥ पत्न्यैरेवायदिमुतादद्यातेनैषतापुनः ॥ आदधीतामयासाहंमा
 धानविधिनाश्रुतीति ॥ अथप्रयोगः ॥ दिशंकालौ संकीर्त्यममउमाश्रीयांसदनिष्यन्त्रह्याभ्याः ॥ तांम
 सदाभिक्षांरिसेद्धिद्वाराश्रीवरमेश्वरजीत्यर्थंसेसर्गकारिष्येइतिसंकल्प्यगणेशपूजनंस्वस्तिवाचनंरुक्ता
 गयंरंस्थंडिलयार्थंसाग्रीप्रतिष्ठाप्यप्रथमेगोत्रेपत्न्याभ्यारंभोन्वाधानंकुर्यात् ॥ अग्निद्वयसंसंगविंशपसा
 भिहोमकर्मणिदेवतापरियुक्तार्थमन्वाधानंकरिष्येचक्षुषीआनेनैत्यतैः अग्निनवजिराज्जुहोतिभिर्जोषेरोत्य
 दिवर्थात्रासादनादिआश्रमागांतैः अग्नीमीलइतिनवोनामभुद्धंदाअग्निर्गयत्रीअग्निद्वयसंसर्गायेप्रथ



भुयंतयोनिस्तुसियोपततेजानोअरोचथाः॥तजाननंमजासदाथानोवर्धयागिरैः॥

२३६

माशौत्रधानाज्यदोमेनिवियागः स्वादोतनवनिः सुवेणनवाहतीर्जुह्यात् अग्रयुद्धदेततः स्विष्टकृदादिहो
मशौत्रसमायायंतयोनिरितितमाशिसामिधिसमाशेष्यप्रत्येवरोहतिक्षितियाग्नितेचलवुरोह्याधानामन
मशौत्रध्वन्याधानांतकुर्वातअग्निद्वयसंसर्गार्थप्रथमसंस्कारेदितियाग्नौ विहितेहोमेदेवतापरिग्रह
र्थमन्वाधानंकरिष्येचतुर्थीआसेनसंतेअग्निप्रधानंयद्वारमासेनरोषेणस्विष्टकृतमित्यादियानासाद
नेषोक्षणीकुशान्दवीसुवीचणीताज्याजैइथावर्द्धिपाइतिपात्राएकमासाद्यासंस्कारांतैकुशोर्दवीसुवचः
संमार्गआज्यागांतैदं चतुर्द्वीतमासेयदौत्वापत्नीइयाव्त्वारद्वौजुह्यात् अथावाग्निरित्यस्यदिएण
आग्निरष्टीअग्निद्वयसंसर्गार्थसंस्कारेष्टीषोषधानाज्यदोमेनिमियोगः॥अथावाग्निरश्चरतिप्रविष्टश्चभीलोपुत्री
विग्राहयः तस्मिजुहोमिदेविषायतेनमदिवानीशोयुद्धज्ञागधेयमेवास्माकैशोयुद्धज्ञागधेयंस्वादा॥अत्रय
इदंशिष्टयंचदोमेपुचतुर्द्वीतयदरांविनियोगस्सागश्चपूर्ववत्अग्निमार्गधातिथिः काएवाग्निमार्गयत्री
अग्निनाग्निःसमिधतेकाविर्हयतिर्युजा॥दत्तवाटजुहोसः स्वादा॥अस्तीदमितितिस्त्वणोविश्वामित्रोत्रि
ष्टुष्टयैविष्टुष्टयैत्रोअस्तीदमधिमथनमस्तिप्रजननंरुत॥एतांविश्वलीमानगराग्निंमथामपूर्वथास्वा
दा॥अरण्योनिहितोजातवेदागर्मइवसुधितो गर्जिणीषु॥दिवेदिवइज्योजायवद्विहविषाग्निर्मुष्येनि
ग्निःस्वादा॥उत्तानायामवनराविकिन्वांनघः प्रवृत्ताष्टरणंजजांअरुषस्तोइरादस्यपाजइलायासु
इत्यरेहजातः इपुनस्तदेवोपाहयंनहुतप्रजातः॥प्रजापुष्टिरियमस्तुधृष्टमभवजमानाय
शयाः॥

२३६

वयुनेजनिष्टस्वादा॥पादिनः प्रगाथोहिर्दती॥पादिनोअग्रएकयापास्तुउतक्षित्यया॥पादिगोमि
स्तिरुजिर्जायतेपादिचतस्रर्जिवसोस्वादा॥सर्वत्रस्वादासमकालादुतिः॥ततः स्विष्टकृदादि॥होमशौत्रेसमा
यप्रोत्रियायादितोप्रयेगोयुग्मेदधात्॥ब्राह्मणान्त्रीजयेतइतिक्षिनार्थाग्निंसंसर्गः॥अथाकंविवाहप्रये
गः॥कतोआदित्यवारेहस्तर्जैवायनीश्वरेवायस्मिन्पुष्टमदिनेवायामात्प्राच्यांउदीच्यावापुष्यफले
युतैर्अर्कंपरीक्ष्यअर्कंकन्यादातोरेआचार्यपरिकल्पस्यात्वालैकृतवासाः॥रक्तगंधादिसूचितः अर्क
संनिधिमागत्यस्वस्तिवाचनंरुत्वाःह्मिरेणननीश्रीआर्कंरुत्वाअष्टवर्गोत्पूजयेत्दासीमधुपर्कणयत्रो
पवीतसदस्तकणादिभूषणैःउत्तम्येगंधमाल्यादिभिश्चवरपूजयेत्वरः स्वज्योतिष्प्रकारेणमधुपर्
कसमाचरेत्॥अर्कंपुरस्तित्तेत्रिकीकवायिनसमाश्रयायापासदितोवरे॥रतीयोद्वाहजोषेनि
वारयसुखंकुरु॥इतिश्रयंसंप्रार्थयासादितेरवितेआध्याशेष्यअपलिगैरजिषिअवस्वमाल्यंगंधै
स्तनृमंत्रैः संपूजयेत्तत्त्वैणकार्यासतैरुजिश्चसंवेष्ट्यउडोदार्मनिवेष्टतांबलंसमर्पयेदिति॥तत
प्रीतिममकराचैयंमयासृष्टापुरातनी॥अर्ककाब्रह्मणासृष्टास्यस्थोन्मंत्रेणअर्क
प्रक्षिणीकृतः॥पुनः नमस्तेमंगलैरेविनमः विभुगल्बजः॥आदिमोक्षपयादेविपलीत्वंमइहागता
॥अर्कत्वंब्रह्मणासृष्टः सर्वप्राणिदितायव॥ब्रह्मणमादिनृतस्त्वदेवानोपातिवर्द्धन॥रतीयोद्वाहजोष
मस्तुचाशुविनाशयइतिमंत्रेणप्रक्षिणीकुर्यात्॥ततः कन्यादानपथं तंविधिंरुत्वाकन्यासताप्रादिस्य

प्रवोचोसवितुः प्रोचोऽत्रकं स्यात् प्रोचोऽत्रकं स्यात् प्रोचोऽत्रकं स्यात् मिमं विप्रयथाशक्ति विप्रयथाशक्ति विप्रयथाशक्ति गोत्र
 पशर्मरुतुऽयं दत्तो विप्रयथाशक्ति पशर्मरुतुऽयं दत्तो विप्रयथाशक्ति पशर्मरुतुऽयं दत्तो विप्रयथाशक्ति गोत्र
 रुतमृत्तावदके प्रवेष्टयेत् स्वशाखोक्तं न मंत्रेण गायत्र्या वा चयेत् ॥ यंचिह्नस्य पुनस्तत् स्वेवेकं ति
 पलेतः दृष्ट्वा मेति मंत्रेण सत्रं सौ प्रकल्पयेत् ॥ अर्कस्य पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तराश्रयादिचतुष्टयेषु सु
 मानहोनिधाय प्रति कुर्वाणं स्वशाखां विष्टयेत् ॥ गंधद्विद्वयं कृत्वा तलजले स्नानं कुर्वाणं नारायणं प्रति नमः
 नाम मंत्रं गणमदा विष्णुं पाद्यादिभैवेद्यान्तं पूजयेत् किं स्पष्टं तद्विद्वोऽप्यो गेयं अर्कनायी या नारः ॥ ओं वरः प्राणो न
 यम्य अस्वोः स म्यं कृनायी त्वा स भयं पाणिग्रहो मे करिष्ये तदं गच्छेदुलोलो ह्युखनादि आधारांतं तत्र
 कृत्वा संगोत्रिरित्यस्य अंगिरा रुविः दृष्ट्वा तिदं वता विष्टुं प्रहृदः आग्रहो मे विनिधोगः ॥ से गोत्रिणां
 रसो नक्षमाणैर्न गडवैर्दयं मणनिनायु ॥ जने मित्रो न दंपती अ नुक्ति दृष्ट्वा तेषां ऊयाश्चरि जाओ स्वाहा ॥
 दृष्ट्वा सतये इदं यस्मै स्वाकामकामायेत्यस्य विमदेव रुविः अग्निं देवता विष्टुं प्रहृदः आ जल्य सैत्वा का
 मकामाय वयं संभ्राज्वा मां हः तमस्स भं कामं दत्त्वा यथेदं घृतं पिबेद्वा अग्रये इदं ॥ ततो मस्तस्य मस्तानि
 त्वा हि तं निश्चिदुत्वा दोमशेषं समाप्य प्रदक्षिणां कृत्वा मया कृतमिदं कर्म स्थावरे पुजराणुणा ॥ अर्कप
 त्यानि नो देहित त्सर्वं हंतुं मर्हसि इत्युत्काशो तिस्रस्तानि विष्णो गेयं अग्निपात्राणि पात्राणि यदत्वा इतर
 ॥ ओषधिविप्रो यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा वस्त्राणि त्यक्त्वा न्यानि चारयेत् ॥ त्यक्तानि गुरवे दद्यात् चतुर्थ

दिवसानंतुरं होममग्निं च विष्णुं पुण्याहं वाचं यित्वा मानवी विधिं नोदहेत ॥ इत्युक्तं विवाहप्रयो
 गः ॥ अथाग्निं ससर्गदोषं प्रायश्चित्तप्रयोगः ॥ स्वर्गस्त्राग्निं ससर्गदोषं प्रायश्चित्तप्रयोगः ॥ स्वर्गस्त्राग्निं ससर्गदोषं प्रायश्चित्तप्रयोगः ॥
 निधिसमाशेषां कुर्यात् ततः प्रत्यवशेदं कुर्यात् पूर्वदोमानुप्राणनायम्यातिष्ठादिकं संकीर्ष
 समिदं यमादाय अस्मिन् अन्वाहितो मोडुत्वा दिव्यं सुषोऽग्नेनेत्येतत्सत्त्वा अत्र च धाने अग्निं विवि
 चरं च च अग्नेराश्विं च कृतं मितादि पूर्णपात्रे निधानांतं कृत्वा पवित्रं वतिष्मयं ग्रथे विविचयेत्वा
 जुष्टं निर्वपामाशितं चतुर्मुष्टीं निरुत्स्य पीड्येण घ्राणं ॥ ज्यमागं तं कृत्वा अग्रये विविचयेत्वा हेति उद्वे
 ल्यागे कृत्वा श्विं च कृत्वा दिहोमशेषं समापयेत् ॥ अनुपक्रतं दशपूर्णमासं च तत्पूर्ववदोषं संस्तु
 सुवेण द्वादशवारं सुविग्दोत्वा अग्रये विविचयेत्वा हेति सुचं वैदुत्वा कालं होमचरेत्
 ॥ यथाहोता अग्रये पथि कृतं ते जुहुयात् ॥ शवाग्निना ससर्गदोषं दयं विविचयेत्वा हेति जुहुयात्
 नयेना संस्तु च द्वाग्रये संसर्गा यजुहुयात् ॥ अथ स्थालीपाकप्रयोगः ॥ यजमानः ॥ अथाधानदिने
 स्त्रिया सदस्त्र्या कृत्यं निस्त्रिये विविचयेत् तरोया सने कृत्वा प्राणनायम्यं दशकालो संकीर्षम
 उपातं दुरितं स्याद्वा राघवं मे श्वरं बीस्यं पूर्णमासं स्थालीपाकेन च स्वारिष्टं गावामदेवो ग्निस्त्रिष्टु
 पः ॥ मूर्तं ध्याने विनियोगः ॥ च स्वारिष्टं गात्रयो समदस्तं चतुष्टुगः स्वप्नं जिह्वादि ॥ संतद्वेवता पारि
 यत्नार्थं अन्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्य समिदं गृहीत्वा अस्मिन्वाहिते मोजातयेदमग्निं

ध्मेनप्रजायति प्रजापति आधारावासेन अग्नीयोमोचसुधी आसेनेत्युक्त्वा अत्रप्रधानं अग्निं अग्नीषोमोच रुद्रयेरात्रीयेणस्विष्टकृतिष्वजाग्रदध्मेसेन हनेन रुद्रं अयासमग्निदेवान् विष्णुं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं एता आयाश्चित्तेवताः असेनजाताजातदोषनिषर्दण्यधि धृतिविरासिमासेनेत्युक्त्वा मादिदोषपरिहारायै मरुत आसेनएवसांसं मिथुयमग्नावाधाय इत्यादि कोसेन हने कुर्वात ॥ तत्रायं क्रमः ॥ ओदे शमात्रान् षडजि शद्वयमुद्रादक्षिणेन समस्य पुनरग्नौ रजु पूर्ववत्कृत्वा प्रादक्षिण्येन जितं समस्य अग्नेः दक्षिणेन प्रथिकृत्वा तारजु उदगग्रां वितसतत्र ओदे शमात्रान् मुष्टिपरिमितान् दर्शानि धाय तपारज्वातान् दर्शानि द्विरावैष्यत उज्वयेण तद्रजु मूलसलदावैष्यत इज्वयरीषे पूर्वमाविष्टिरज्वा अर्धस्तात्रिण्य अग्नेर्दर्शैः सह आयतना न्यूना जागेउपरिनिदध्यात ॥ ततः पूर्ववदग्रां जितं तारजु कृत्वा उदगग्रां वितसतं तत्रपलाशशखादिगन्धमयजीयवृक्षदि प्रदे श प्रमाणं च दशसमिदं मूले के अंगग्रेणि धाय तपारज्वाले स रुदावधाय आयतन पश्चाज्जागेउपरिनिधाय तत्स उज्जैस्वजारीरंगधादिजिरलेकृत्य तद्विवसेकलं दं ज्ञेयं अन्ते प्रदा संवहनाय गोनृत्यगीतवादिजस्य सनै पर्यंकशपनं दंतयावनेदध्मेनेकलिप्यसंकेतकीडवचचणके मसरं देता कसीरलवणं मधुमांस माषपयसं एता निवजयित्वा प्रतुष्टमिदं विष्णोर्देवैव सह जुजीयातां ॥ ततो यजमानः ॥ सोयदो मे कृत्वा अग्नेः सकाशा दष्टा गुलीपरिमिते दे

परिसमुत्पन्ना चामुदगग्रेः दक्षिं स्या प्रागग्रेः प्रतीच्यामुदगग्रेः उदीच्यां प्रागग्रेर्दर्शैः परिरक्षणीयात ॥ पूर्वपश्चिमपरिस्तरणं ॥ परिस्तरणमूलयो रुपरिदक्षिणपरिस्तरणं ॥ पूर्वपश्चिमपरिस्तरणायो रधस्ताउपरिस्तरणं एव मग्निपरिस्तीये पर्युत्सज्जनारीरुत्वाधः शयीता ततः परेष्टुः प्रातर्होमाने अग्नेर्देक्षिणतः ज्ञासनाय अग्नेरुत्तरतः पानासां देवदर्शान् प्रागग्रान् स्तीर्य अग्नेरीशानीमारभ्य पूर्ववत्परिसृज्य अग्नेर्देक्षिणतः पूर्वमास्तीर्णं दर्शैर्बुचरुक्ताली प्रोक्षणया जेदं दीमुखं प्रणीतोपाग्ने ॥ आयाजान् इध्वं विष्टुं कृत्वा जने उलूखले सुसलेन इत्येता निपात्राणि दं दश उदकसुवर्गप्राकं संस्केत्याग्निं लेखासादयेत् ॥ ततः प्रोक्षणया जे उतानीकृत्य ओदे शमात्रे पावित्रे निधाय छद्वाजिरदिः प्रथित्वा अंशुष्टानामिकाभ्यां तेय वित्रे उदगग्रे असे सृष्टे रदीह्वात्रिरुत्पया ॥ ३ ॥ तानानि कृत्वा अंशुस्त्वस्य सर्वाणि पात्राणि निः प्रोक्षयेत् ॥ ततः ईशानदिगवच्छिते विष्टे अस्मिन् कर्मणि ज्ञातान् त्वोहणं इति तस्याणि पात्राणि ना रदीह्वाहणं यात ॥ ज्ञातान् तास्मीकृत्वा प्राञ्जु खायजोपवीत्याचम्य सयस्तपाण्यगुष्टो रत्वा त्रेणाग्निपारीसाग्नेर्दक्षिणत उदङ्मुखः स्थित्वा पूर्वमासनाय निदित दर्शैर्बुदक्षिण नागस्थित मे कंदर्जे अंशुष्टानामिकाभ्यां रदीह्वा निरस्तं पयसवसुरिति मंत्रेण नैर्कृतिनिरस्य अय उयस्य इदं महुर्मुक्ति सोदने सीदामीत्युक्त्वा उदङ्मुखः वामोत्तरपरिदक्षिणपार्श्वे संस्काप्योपविष्य यजमानेन गंधादिजिरजितः सनरुहहस्यति वृक्षासदने आशिष्यते हृदस्य ते यत् गोपायसयं जयदिसयं जयति पादिस इमां पादादिजिषत्वा यज्ञो वेहणे रीरुस्य

धनसामर्थ्यवत्त्वादेतोऽर्थदुःखाज्जातवेदसंयुते दंनमेतुदित्यजेत् ॥ अथसुखेणाजं गृहीतापरित्तर एतानि
 त्वावाप्यज्जो एमारभ्यमेवापर्यंतं यज्ञायतये इति मनसा स्मरन्स्वदेह्यन्नायं अविच्छेदे नाजं वेनाज्या
 रदीसमौ देध्मादरागियरिज्ञावयनं दुःखापुनराजं गृहीत्वापरित्तर एतमभेदस्य को एतो नीत्वा नि संती
 रये शानापर्यंतं तथैव दुःखा उपप्रयुज्य जायतये दंनमभेदस्य त्यागो हत्वा सुखेणाजं मादायाग्युयसां दे
 वेषु उत यावत्पूर्वमाग्रे दुःखापुनराजं गृहीत्वा सोमा यस्मादेति अये देक्षिणायाश्चित्तसमयदे होत्वा यथा
 देवतसु देवायां गृह्य कृत्वा पूर्वनिहितयावतं तेऽथ कृत्स्नं तदंनमयेदं दमृषोमायां मिति चक्रमागं
 यमुषरसं स्तुमजिदृशस्य देवाद्यमुपस्तीर्षयमप्रधानं देवताचरोमध्यादे गुष्टपर्वमात्रं तिरीचीनाभिरंगुष्टमभ्य
 नाभिकाभिरंगुष्टाभिरंखसंस्पर्शमं कृत्वा वदायदं गोमिष्यतः पूर्वमागे प्रागयाभिः तथैवावदाय दमं गोमिष्य
 लीं स्थं द्विरभिघार्युपश्चाद्वाचं स्तितमजिनाययि विबुधमात्मन्वालो गारे प्रौञ्चयेत्येखादेति आजनागयो मंये
 कूदेतो वादम्यः पाथ्येनाह्लादयनिवहत्वा अयदेदं तं मे सुखापर्वं वदन्तं द्विविधो वाद यज्ञं तीक्ष्णमांशं देवा
 न्प्राहुः ॥ तं कृद्वा तं प्रोक्ष्यो मायां मिदं न मनसा कृद्वा तं मे सुखापर्वं यज्ञं प्रथमं विष उन्नरं ॥ अस्व वदानतो
 यो नृवंचीनाभिरं वावदायदेवमागोमिष्यतं द्वितीयं द्विविधं तथैवावदायं स्त्रीलीं स्तुमं नजियेयो वां स्तु द्विरभिघा
 यदस्य तस्य द्विराणं गनं कृभिः ॥ अग्निः स्विष्टं कृद्वा तं अतिथितीर्क्षदः मिस्विष्टं कृद्वा मे विषयदस्य कर्मणोऽस्य
 रिचं यज्ञान्ममिदाकरं अभिदत्तं स्विष्टं कृद्वा न्सर्वं स्विष्टं सुदुतं कुंरोतुमं अग्नये स्विष्टं ते सुदुतं दुतं

विष्णवे ऽष्टिआः सत्तागामिनः स्वाहादेविस्य इदं ॥ इदं विष्णुरित्यस्य मेधातिथिः कृषिः ॥ विष्णुर्देवतागयत्री छंदः प्रा इदं ७
वैष्णवश्चि ताहृतीनां कामानां समर्द्ध उत्रै सर्वाचः कामानुसमथयत स्वदेहस्य ग्रेरे शानर्दं प्रा जुहुयात् ॥ अथेस्विष्टकृत
इदं वैष्णवतीतुप्रधानं होममथास्वाचं धार्गायश्चांश्चि वारं मवधति स्विष्टकृति उत्तराघोस्व वीर्धो हिरवधति उत्
तरस्मानंततः अनुप्रयेसरतः स्थितामिथावधनीरुतु विस्वस्य प्रा ययस्व वतये स्वाहो तंदुस्वाहो देवतास्य देवतामम
न्कायः स्फुट्टसुवे गीष्वा मादाय अयश्चाग्नेरित्यस्य विमर्दः कृषिः अत्रालभ्रिर्देवता ययत्री छंदः प्रायश्चित्तहोमः अं
याश्चाग्नेरिति शस्तिस्वस्य त्वमिव मया अस्मि अयासा वयसाकृतो यास नृह्य मूहि देयानो वेदिं मेघजे स्वाहा
इं प्रये अय से इदं अतो देवा इत्यस्य मेधातिथिः कृषिः देवादेवता गयत्री छंदः ॥ अं प्रो अतो देवा अवेत्तु नो यतो विष्णु
विचि प्रेकंते आग्निर्दधे प्रदं समूलं मस्योयं सुरे स्वाहा विष्णुर्देवता ॥ स्वाहृतीनां मत्स्यसमस्तानां विष्मां चैत्रां च मर्दि
नं द्वाज प्रजापतयः तस्य ॥ अग्निं वायुस्य प्रजायतये देवता ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् इततीति रुक्मां जैजि सिप्र
अं रुः स्वाहा अय प्रये अं प्रुवः स्वाहा प्राय वेदे अं स्वः स्ययिदे ॥ अं प्रूर्वः स्वः स्वाहा प्रजापतय इति सप्तान्वाहृती
जुहुयात् ॥ ततो ब्रह्म प्रो योय अर्द्धे सो स्थित्वा एतासं संहृत्वा मंत्रविपर्ययासादितियतं तिमिते प्रा प्रेप्रहो देवा इत्य
स्य नितयसत्विः ॥ मरुतो देवता विष्टु पु छंदः ॥ प्रा अं यद्वा देवा अत्रातितायानी चारुयति प्रयति दिव हेलनं अराये अस्मा
अजि दुह्य नयते न्यसा किनरसत्त्वानि धेत न स्वाहा ॥ अत्राति धेत न स्वाहा मरु रुद्र इदं नमः ॥ अनासातामिति दि
यस्य हिरण्यं नमः ॥ अग्निर्देवता अनुष्टुप् छंदः प्रा अनासातां देवां तं यजस्व प्रियते मिश्र अग्नेतदस्य कल्प
यत्कंदिवे स्व्य पथा तयं स्वाहा ॥ अग्रये अं पुरुषसमितो यजो यजः पुरुष संमितः अग्ने अग्रये अयासा कवेत्यस्य

धाकशीमिदिरल्यवोवतसोमय्यआसासम्बुचवंतिसरितोनवेनाअंतर्हामनसायूमनाः॥एतेअर्धसूर्ययो+८
 तरूषिःअग्निदेवतात्रिष्टुष्टदःआःअंयत्काकामनसादीनदज्ञानयुजस्यमन्वतेमर्त्सासःअग्निदेवताक्रतु
 विद्विजानयतयजिष्ठोदेवाञ्चतुशेयजातिस्वाहाअग्ने-इंसमुद्राडमिरेस्येकादशर्चस्यवामदेवचरुषिः॥
 योदेवतात्रिष्टुष्टदः॥अस्याजगतापूर्णदुतोयिनियोअंसमुद्राडमिरेस्येकादशर्चस्यवामदेवचरुषिः॥
 ॥धृतस्यनामयुल्ययदक्षिदिवा नोममृतस्यनाभिःवर्यनामग्रप्रवामाग्रतेनास्मिन्नुपधारयामानमोजि
 उपन्नसाग्रवचस्यमानंचतुष्टं गोवमीज्ञैरयतत॥चत्वारिंशत्रयोअस्ययादादेअर्वेसप्तदस्तासोअस्याजि
 थावक्रोष्टमनोरवोतिमहोदेवामर्त्साआविनेशत्रिधादितेयानिर्भुसुमानं गविदेवासोधृतमन्वविदन्॥इ
 डएकं सूर्यएकं जज्ञानवेनादेकं स्वधया निश्चतः एताअर्धतिहृत्वात्समुद्रासूतत्रजगारिपुणानां वचसो॥धृतस्य
 धाराअग्निधातस्यमाइवक्षिपणारीयमालाः॥सिंधोरिवप्राघ्ननेष्टघनासोवातघमियः पतयंतियद्वाः धृतस्य
 धाराअरूपो नवाजीकाष्टात्रिदं चूकशीमि॥यज्ञसोमः स्वयतेयज्ञसोमः स्वयतेयज्ञयज्ञो धृतस्य धाराअग्नि तस्यवेत
 अग्नेयतेसुष्टुतिगम्यमाजिअस्मासुनडाडविणातिघतइमंयज्ञंनयतदेवतानीधृतस्य धारायमधुमासिबंतेधा
 मतेविश्वं सुवनमधिस्थितमंतः समुदेह्याअंजरायुषि॥अपामनीकंसमिधेयआमृतः तमश्याममधुमंतं तं ऊर्मि
 स्वाहापरिमिताधारासंतोदअग्नेएसायज्ञोयंदुत्वाअद्वाइदंइत्यक्तानिविज्योतिषस्यस्वजा नोदृषचक्षुः॥अ
 ग्निदेवतात्रिष्टुष्टदः॥होमेवि॥विज्योतिषादृहताजासर्विश्वा निरुणेतमदित्वात्तदेवोमीयासहतेडुरवाशि
 शीतेष्टं गेरक्षसेविनिक्षेइत्यनेनावशिष्टंसर्वदुत्वाअग्रयंदेइत्यक्ता विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा विश्वे॥इति सस्य

वंदुत्वातंदलकणसयणीतायाजंआस्तीर्वावदिषिदक्षिणयाणिनानिधायतत्रांगगादिपुस्यनदीः स्वात्वा
 दक्षिणयाणिनामृशान॥अं पूर्णमसिपूर्णमेभूयाः सुपूर्णमसिपूर्णमेभूयाः सर्वमसि सर्वमेभूयाः अग्नि
 त्रसिमा मेक्षेष्टा इति जयित्वा कुशाग्रैः प्रागादिपुंसं दक्षिणादक्षिणैकमेणजले प्राच्यादिक्षिदेवाकालि
 जो मार्जयंतोदाक्षिणास्यादिशिमासावितरो मार्जयंतो प्रतीच्यादिशिग्रदाः पश्चोमार्जयंता उदीच्यादिदिक्पायः
 जोषधयो वनस्पतयोऽर्ध्यायादिशियजः सेवसरः प्रजापतिमार्जयंतोमिति सुक्तास्वशिरसिकुशाग्रैः अ
 योअस्मान्मातरः इत्यस्य देवयवाकृषिः आयो देवतात्रिष्टुष्टदः॥मार्जनविष्टुष्टदः॥मार्जनविष्टुष्टदः
 स्मान्मातरः श्रुचयंतुष्टतेतनोधृतः पुनर्विश्वेदिरिजिषिवहंतिदेवी रुद्रिद्वयः अजिरायतयेभिदरायवत्स
 स्यासिंधुक्षीयकृषिः॥अग्निदेवतां अमुष्टुष्टदः मार्जनविष्टुष्टदः प्रवहतययल्लिचडुरितं मयिपद्माहम
 निडुद्रोदयघ्नशेयउतान्तंसुमित्रियानआपओषधयः संतुष्टतेर्मंत्रे मार्जयित्वानिर्कृतिदेवोडमि
 आस्तस्यै संतुयोस्मानंदेष्टियं च वयंदिअस्तदन्नीतिकुशाग्रैः स्यः सिंचेत ततोयजमानस्यवामयाश्चि
 तपत्सजलौ प्रणीतायात्रस्त्रजलं माहं प्रजायरासिंचयानः सयावरी स्यनासमुद्रोवोनिनया निस्वयायो
 अयायेत्येकश्रुत्योकाप्रसंयुखं निविचेतंदजलिस्त्रजलेः पायनिरसानायआत्मानंपलं च प्रोक्षेत्पलीत
 ज्ञानंवर्दिषिनिविचेत्॥यजमानः॥अग्नेवायमदेवोस्त्रितंमअत्रैवमइत्यस्यमौपायनालोपायनावि
 धुःशंसुवंधुः अतवंधुरितिकययः॥अग्निदेवताविग्राहदः अमुष्टुष्टदः अमुष्टुष्टदः अमुष्टुष्टदः अमुष्टुष्टदः

त्रोता शिवो न वा वरुणः वसु रात्रिर्वसुय वा अञ्जान क्षिप्रमतमं रयिदाः सनो वो विप्रश्चोदवमुखाणा अद्याय
 तः समस्मात् तत्त्वा शोचि एही दिवः सुन्ताय नूनमीम देसखिभ्यः ॥ अचमेखरश्चमेकपुष्पापयपरिस्तरणविधि
 सः अपुष्पपरिषिद्धार लेह्यस्य तादिदिरण्यं च दक्षिणा देवायस्य स्मृतेति विस्मयं गच्छयति ॥ इति स्थाउरी
 कप्रयोगः ॥ अथ पिंड पितृयज्ञः प्राणानां यम्य देवकालो सुकीर्त्यश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं पिंडयितृयज्ञं कारि
 व्ये इति संकल्पाग्नेयपरिसमूहप्राग्दक्षिणाग्नेर्देवैः परित्सीयं प्रोक्ष्य अग्ने देवाभ्यां वापसा प्रदक्षिणा दर्शनास्ते
 र्यतेषु स्थालीश्वर्यं स्थाउलं खलमुसले सुवंधुवाकस्माजिनं सकृदाहिनं बर्हिः ३ अं मेहणकमउलून एकैकं
 राः प्रागदक्षिणापयर्गाण्यप्राणि सादयेत् पूर्यं स्फालीनि क्षिप्वा ब्रह्मिण्यनिमज्ज्यं पूर्यं विही नृशठो निधा
 यदं स्फाली स्फालं ब्रह्मिण्यनिमज्ज्यं स्फालीनं उलूखलं रुत्वा पत्न्या वधाय अवि वेचं सकृत्पलीकृता नू सकृत्प्रक्षाल्य
 शौचं करुष्ययेत् ॥ अग्नेरुलूकं यच्छ्रुत्वा पृथीतेत तयेरुत्वाणि प्रतिमुचमाना अमुराः संतः स्वधया चरंति ॥ प
 रापुरो निपुरो मे नृपराग्रि छात्रो काम्य एदावस्मानिनि मंत्रेण अग्नेराग्नेयी दिशं निनयेत् ॥ तस्मादुलूकं प
 र्ववर्द्धः परित्सीयं तस्मादवीकं अपृष्टता अमुरा रक्षो सि वेदिषद इति मंत्रेण ॥ तस्मात्प्राग्नी संस्थाप्य
 एतां लिखेत् ॥ तांचलेखो अमुस्य पूर्वव ॥ दिन सकृदाहिनं बर्हिं वावस्तीर्य आसं क्वचित्पात्रे निविज्य
 तेनैव पात्रेण पुवायो निधाय पुवायेन यज्ञं चरं अनिषाद्य अग्नेरुततः तदक्षिणतो वाउहास्य पुनर्वायं
 ग्रेः पश्चिमं देवे आस्तीर्णं बर्हिं विनिदधात् ॥ अत्रवा अञ्जनाभ्यंजनं कारिष्यवर्द्धेण निचाग्नेर्दक्षिणतः स

दयित्वाग्निं प्रज्वाल्य प्राचीना वीती नृत्वा नमिभं तस्मीमश्री दुत्वा सुवेण ध्रुवाये गृहीत्वा अनेन मेहणकमुपल
 यं मेहणे नचरं हिरवदाय सुवेण चरं अग्निधायं वदानं प्रत्यभि धार्यं सोमायापितं तस्त्वेधानम इति मंत्रो
 मुञ्चायी श्री दुत्वाय सोमायापितं तदेवं नमिभं तस्मात्पुनस्तथैव वादाय अग्नये कय वादानां स्वयंधानम इ
 तिमंत्रमुञ्चायी श्री दुत्वा अग्नये कय वादानयेदं नमिभं तस्मात्पुनर्वाप्य सोमायापितं तस्त्वेधानमश्री प्रहस्य प्राचीन
 वीती स नृतां लेख्यं आदी मध्ये अंते च शुद्धं तोयितरः शुद्धं तोयितामहाः शुद्धं तोयितामह इति रुद केन वादि
 विष्वा तस्यापितृतीर्थेन एतत्तस्मात्सितः अमुकशर्मन् अमुकगोत्रवसुरूपयेत्स्वा ॥ मंत्रानु एतत्तस्मात्सित
 ने अमुकशर्मणे अमुकगोत्रा पवसुरूपाय अग्नये पिंडः स्वधानमः ये चत्वा मनु गच्छंति ते मय्यश्न इति पित्रे पिंडं यि
 महयो रायिरुद्रादित्यरूपयोः पिंडो आदिमर्धातेषु दत्वा पिंडान्तर्जनंः सकृदजयितरो मादयध्वं ययागमाहव
 यध्वमित्यनुमंत्रयेत् ॥ ततः स्वधाणि पिंडं बर्हिं मूले निमज्ज्य सम्य पाश्चिंम व्याहृत्य यथाशक्ति वायुं नियम्य तथेय
 ययां हृत्य अमामदे तपित रोयथा नागमाहृष्टा उषते तियुनस्तान् नुमं अपिंडं शिष्टं च रोः किं विराडायावत्प्रा
 त्यजेत् ॥ ततो हस्तं प्रक्षाल्य शुद्धं तोयितामिषादिमंत्रैः पिंडेषु पितृतीर्थेन जलं निविचेत् ॥ ततः पिंडेषु दत्त्वा यिषदो
 र्वं नमैर्लं अस्मात्सितः अमुकशर्मन् अमुकगोत्रवसुरूप अम्यं स्तितरं विपितामहं धपितामहं धारिष्वं अ
 तं अम्यं स्वेत्यंतं चोत्का दत्वा तथैव मुं उव्यतानि नाम गोत्ररूपाण्युत्कां अस्तेति चोत्का तथैव अञ्जनं दधात् ॥ अ

वासः वस्त्रांतं सज्ज ह्ये वापंचाश्च द्रव्याधिकत्वे दातुः स्वप्रकोष्ठस्थं लोभं चाप्येतद्दः पितरो वा सोमानो तो न
 पितरो पुंश्च भित्तु नेन प्रत्येकं पिडे पुसमर्थं पूजयित्वा न मो वः पितर इवेन मो वः पितर ऊर्जन मो वः पितर उच्छ्र
 कं न मो वः पितरो घोराप न मो वः पितरो जीवाय न मो वः पितरो रसाय स्वधा वः पितरो न मो वः पितरो न मय ता
 श्रोकं पितर इ मा अस्माकं जीवा वी जीवंत इह संतः स्याम न नो न्याहु वाम दे नारां चो न सो मे न पिह लं च मन्त्रि
 आत एतु मनः पुत्रत्वे दहा य जी व से ओ क च स्या इ हो पु न र्मः पितरो मनो ददा तु दे औ ज नः जीवं चा तं स चे म दि
 इत्य ने न पिं डा नु पति हेतु ॥ अथ विं ड स्थान् पिह न्या म्या दि शं अनु व्रज नु परेत नः पितर सो न्या सो गं जी रे निः
 पथि निः पूर्वो रो निः दत्वा यस्मिं इ विरो ह न डं रा पि च नः सर्व वारं निय ह्य ते स ने नौ ह्य स येत ॥ अथाग्निं प्र से या
 त ॥ अग्ने त म द्या श्वे न सौ मे त्र तु न न ई हृदि स्पृशं च ध्या मा त औ दे य दं त रि को ण थि वी मु त ध्या य म्मा त रं पित रं वा
 जि दि उ सि म ॥ अग्नि र्मा त स्मा न सो गार्ह प त्यः प्र मु च तु ड रि ता या नि रु म क रो तु मा म ने न सं वारं मे द न्ति पित र इ
 ति ज स्वा पिं डा ना म ध्य मे पिं डं पत्नी ॥ आ ध न्ति पित रो ग र्भं कु मा रं सु क रं स्त्रे जं ल या य म र पा अ त्यो द ति प्रा श ये त ॥ अ
 ध सु नी तो ल्यु के वा इ त्त रो पिं डो प्र क्षि पे त ॥ अ न्ना रु वि मा न म द्वा रो ग य स्तो वा पिं डा नु भौ प्राप्नो या त ॥ रो गा नु कि र्त्
 ति र्वा स्य न वै त ॥ ऊ प यु स्का व शि ष या प्रा णं द्वि र्भु त्स र्गः ॥ इ द्वा रि रु मे कं त रो न स द्रो त्स जे त ॥ अथ द र्श प्र य
 गः ॥ य ज मा नः सा यं हो मं कृ त्वा पूर्व व द्ध त नि य म परि स्तर णा दि कं कृ त्वा परे सुः प्रा तर्हो म वि भ्रा य प्र ण ता प्र ण ये न

स्वा ला या के कृ ते अग्ने ये स्वा नु षं नि र्व पा मि ईं प्रा ग्री म्पा नु षं नि र्व पा मि ति पूर्व व न्नि रू प्य प्री क्ष णा दि ह वि द व द
 नां तं कृ त्वा अग्ने ये स्वा दा ईं प्रा ग्री म्पा स्वा दे ति दु त्वा यथा दे व त मु द्द श्प त्या गो कृ त्वा स्वि ष कु दा दि हो म शो ष स
 मा प ये त ॥ इ ति द र्श प्र यो गः ॥ इ ति श्री म द नं त दे व सु ता परे व त न ये ना नं त दे वे न वि र चि ते स्मृ ति को लु ने स
 स्का र दो धि निः समा न्ति र ग म त ॥ सं व त् १०३० ब ख्ये वै सा व व दि पां वै श्व क र वार ॥ लि ख ते स्वा मी चे त न
 दा स प ठ ना र्थ स्पृ कृ त्वा श्र जं न व सु क ल्पा ए न म स्तु ॥ ॥ सं र क्ता श्रो क द श स ह स्र स्तु ॥ १०००



Indira Gandhi National
Centre for the Arts